

THE Vol. 1.]

தன்மதின புரட்டாசிம் 30௨

AKADEMI

कलासदनम्

௪௨
3m211, N21A
N21.1
161183

AKADEMI.

1. Is a monthly Journal of Art, Science and Literature of both East and West. Will contain articles in Astronomy, Medicine, Yoga, Religion, Technology, Handicrafts, Stories etc., and general nonpolitical news.

2. At present all matters will be printed and published in Tamil, English and Sanskrit only.

3. Subscribers are requested to send their addresses written in clear and legible hand. Change of address should be informed at once to this office to insure safe and punctual receipt of the Journal.

4. Communications should be in English and Tamil only.

5. Subscribers are requested to quote the number against their name on the wrapper of the Journal in their correspondence. New ones should subscribe so. Persons desiring reply should send postal stamps for the same.

6. Sending money by M. O. in advance is advantageous as V. P. costs 4 annas or so more.

7. Editor does not hold himself responsible for the opinions expressed by correspondents as all articles are printed giving full addresses of the contributors.

The rate of yearly subscription is as follows:—

For India, Ceylon and Burma Rs. 6 0 0

Penang, Singapore, South Africa, Basra,

Messopotamia and similar places. Rs. 7 12 0

America 2 dollars. England etc., 8 shillings.

Single copy 8 annas, 11 annas, 19 cents, or 9 d. respectively.

AKADEMI is published at the end of every month.

Subscribers are enlisted at any time of the year but they will receive only the numbers from September to August comprising a complete volume for one year's subscription. At the time of sending a V. P. P. only the current number is generally sent. The previous issues (as far as available) of the volume are sent, per book-post on receipt of the value of the V. P. P.

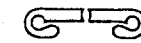
LIFE SUBSCRIPTION:—For India, Burma and Ceylon Rs. 65.

Penang, Singapore etc. Rs. 75. America 20 dollars. England 4 £.

ADVERTISEMENT RATES:—Full page Rs. 4. Half of a page Rs. 3. Quarter of a page Rs. 2, respectively for single insertion.

Advertisement for less than quarter of a page will not be accepted. The full amount of advertisements should be remitted in advance.

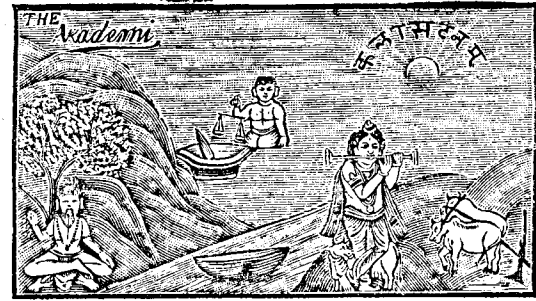
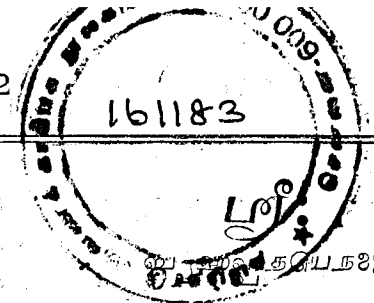
Contributions within the scope and object of the Journal will be accepted with thanks. The option of publishing the articles in the Journal rests with the Editor. Unpublished manuscripts will not be returned unless the contributor sends in advance the return charges in postage stamps. For further particulars please write to Manager, Akademi office, Tiruvendipuram, South Arcot District, South India.

1. “கீழ், மேல் துசைகளிலுள்ள நாடுகளின் ஸகல கலைகளைப்பற்றிய விஷயங்கள் தமிழ், ஆங்கிலம்; ஸம்ஸ்கிருதம் என்கிற பாஷைகளில் அச்சிட்டு பிரதிமாதககடைசுதேதியில் வெளிப்படுத்தப்படும் ஒர் மாதாந்தப் பத்திரிகை. கதைகள், விவசாயம், வியாபாரம், ஜோதிஷம், வைத்தியம், மதக்கிரந்தங்கள் முதலியவைகளில் வியாஸங்கள் எழுதப்படும். 2. சந்தா நேயர்கள் தங்கள் விலாஸங்களை தெளிவாயும், வியத்தமாயும் எழுதியனுப்பல்வேண்டும். விலாஸம் மாநி

னால் உடனே இந்த ஆபீசுக்கும், போஸ்டாபீசுக்கும் தகவல் கொடுக்கப்பட்டாலன்றி பத்திரிகை சரியான காலத்தில் கிடைக்காது. 3. என்ன கடிதப் போக்கு வரத்துகளும் தமிழ் அல்லது இங்கிலீஷ் பாஷையில் இருத்தல்வேண்டும்.

4. பழைய சந்தா நேயர்கள் பத்திரிகையின் மேல் ராப்பரில் தங்கள் தங்கள் பெயருக்கு முன் கண்டிருக்கும் நம்பரைக்குறித்து தங்கள் எழுதும் கடிதங்களை அனுப்பி, பதில் தேவையானால் அத்தற்குத் தேவையான தபால் தலைகளையும் வைத்து அனுப்பினாலன்றி கடிதங்களை கவனிப்பது அஸாதத்யம் என்பதை யறியவும். 5. மணியார்டர் மூலம் முன்பணமனுப்பி பத்திரிகை முதலியது பெறுவது உத்தமம். வி. பி. யைக் காட்டிலும், 4 அணா அல்லது அந்த வீதாசாரமான லுகை சகாயமாகும். 6. விஷயதானம் செப்பவர்களின் முழு விலாஸத்துடனேயே வியாஸங்கள் பிரசுரிக்கப்படுவதால் பத்திரிகாதிபர் அவர்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு உத்தரவாதியல்ல. 7. வருஷச் சந்தாவிவரம்:—இந்தியா, ஸிலோன், பர்மா ரூ. 6-0-0. பிளங்கு, சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிக்கா, பாஸ்ரா ரூ. 7-12-0. அமெரிக்கா 2 டாலர். இங்கிலாந்துக்கு 8 ஷில்லிங்கு. தனிப்பத்திரிகை அந்தந்தவிடங்களுக்கு முறையே 8 அணா, 11 அணா, 19 சென்ட் 9 பென்ஸ் ஆகிறது. 8. எந்தமாதத்தில் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்தாலும் செப்டம்பர் மாதம்முதல் அடுத்த ஆகஸ்டுமீளையில் உள்ளதே ஒரு வருஷமாக மதிக்கப்பட்டு அவ்விதம் (கிடைக்கக்கூடிய) ஸஞ்சிகைகள் அனுப்பப்படும், ஒரு ஸஞ்சிகை முதலில் மொத்த துகைக்கும் வி. பி. செய்யப்பட்டு பணம் வந்த உடன் மற்ற ஸஞ்சிகை கிடைத்த வரையில் அனுப்பப்படும். 9. ஜீவியச்சந்தா:—இந்தியா, பர்மா, ஸிலோனுக்கு ரூ. 65-0-0. பிளங்கு, சிங்கப்பூருக்கு ரூ. 75-0-0. அமெரிக்காவுக்கு 20 டாலர். இங்கிலாந்துக்கு 4 ஸவரன். 10. விளம்பரவிகிதம்:—ஒரு தடவைக்கு ஒரு பக்கத்துக்கு ரூ. 4. அரைப்பக்கத்துக்கு ரூ. 3.

தூர்மதினா ஆவணிமீ 30உ

இந்த பத்திரிகையானது ஆர்யகலாஸதன விஷயங்களின் முன்னேற்றத்துக்காக மாநற் கோறும் பிரசுரிக்கப்பட்டுவரும். இதில் ஆர்ய கலைகளின் தத்துவங்கள் பலதேசியபாஷைகளில் வெளிப்படுத்தப்படும். முதல் முதல் தமிழ் இங் கிலீஷ் என்னும் இரண்டுபாஷைகளில் பிரசுரிக்கப்படும். முலத்தை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் பிரசுரணம் நேரும்போது அச்சிடப்படும். ஆர்யகலாஸதனத்தின் சில அம்சங்கள் துண்டு பிரசுரங்க ளாக புத்தகரூபமாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும். இதில் வித்தியார்த்திகளாக சேரும் அவர்கட்கு உதவியான விஷயங்கள் யாவும் இந்தப் பத்திரிகையின் அனுபந்தங்களாக பிரசுரிக்கப்பட்டு வித்தியார்த்திகளுக்கு தனிமையில் அனுப்பப்படும். அபூர்வமான விஷயங்கள் ஷே கலைகளில் இருப்பதைப்பற்றி இதில் வியாஸங் கள் ரூபமாக தக்க பண்டிதர்களால் சர்ச்சை செய்து எழுதி பிரசுரிக்கப்படும். விநோதமா னதம், மனதிற்கும் புத்திக்கும் விகாஸத்தை உண்டாக்கக்கூடிய பற்பல சாஸ்திர விஷயங் கள், சரிதைகள் முதலியனவும் பிரசுரிக்கப்படும். ஜோதிஷம், வைத்தியம், வசேகா சாஸ்திரம், யோகம் முதலிய பற்பல புராதன சாஸ்திர ரீதி யான விஷயங்களும், நவீனமான தொழிலபி விருத்திக்கான விஷயங்களும், பிரசுரித்து இதைவாங்கி வாசிப்பவர்கள் தம் தம் தொழிலை

விருத்தி செய்யும் விதமாகவும், லாபமடையும் படியும் செய்விக்கப்படும். நிற்க, இந்தப் பத் திரிகையில் ராஜீய ஸம்பந்தமான விஷயங்கள் எதுவும் பிரசுரிக்கப்படமாட்டா. ராஜீய ஸம் மந்தமில்லாத பொது வர்த்தமானம் பிரசுரிக்கப் படும். இந்த ஸதனத்துக்கு வெளிநாடுகளிலி ருந்தும் வித்தியார்த்திகள்வரக்கூடுமாதலாலும், உள்நாட்டிலுள்ளவர்கட்கு பலநாடுகளில், தொழிலபிவிருத்திக்காக செய்துவரும் அம்சங்களை எடுத்து போதிக்கவேண்டிய பொறுப்பை ஏற் றுக்கொண்டதாலும், இந்த ஸதனத்துக்கு ஆங் கிலத்தில் (Academy of Aryan Science) (அகடமி ஆப் ஆரியன் ஸைன்ஸ்) என்றும் தேசியபாஷையில் “ஆர்யகலாஸதனமென்றும்” பெயரிடப்பட்டது. பத்திரிகைக்கு அவ்விதம் இரண்டு பெயர்கள் வைப்பது வழக்கமில்லையா னதுபற்றி கலாஸதனம் என்றுபொருள்வாய்ந்த “அகாடமி” (Akademi) என்னும் பெயரே இடப்பெற்றது. மேலும் இந்த ஸதனம் மேல் நாட்டு தொழில் முறை விவரங்களையும் தேசியத் தொழிலுடன் நம்நாட்டார் கற்றுக்கொண்டு தொழிலபிவிருத்தி செய்து ஸ்வதந்திரத்துடன் வாழ்நாளைக் கழிக்கவேண்டுமென்றும், நம் தே சத்தார் ஸகல கலைகளிலும் தேர்ந்தவர்கள் என் பதையும், அவைகளைப் பின் பற்றுவது நம்மவர் கள் வெகுசாலம் இருந்துவிட்டதால் நம் தேசத் தொழில்களின் மேன்மைகளை நாமும் பிறரும் அறியவில்லை என்பதையும் எடுத்துக்காண்பிப்ப தற்காகவும் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றதால், அமெரிக்கா யுனிடெட் ஸ்டேட்ஸில் வாஷிங்க்டன் என்னும் பிரதேசத்திலுள்ள “கலாஸதன ஸங்கத்தில்” (Academic Union) இது ஓர் அவயவியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தபால் முலி யமான படிப்பு முறை மேலே சொல்லப்பட்ட இடத்தில் பிரபலமாக நடந்துவருகிறது. இந்த விதப் படிப்பினால் தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வரும் தம் தம் தொழிலுக்கும், அவகாசத்துக் கும் இடையூறில்லாமல் ஸகல கலைகளையும் வழ வறக் கற்று அப்பியசித்து தக்க பலனை யடைய லாமென்பதை ஷே தேசத்தில் நிதர்சனமாகக்

காண்பித்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய கல்விச் சாலையில் நான் ஓர் சிஷ்யனாக யிருந்து அதின் விவரத்தைத் தெரிந்துகொண்டமையால்தான் அவ்விதம் நம் நாட்டாருக்கும் பிரக்ஞை யுண்டு பண்ண இந்த ஸதனம் ஏற்பட்டது. இதின் வேலைகளை நடத்த இந்தப் பத்திரிகை யாரம் பிக்கப்பட்டது. கேவலம் அச்சு, காசிதம், பண்டி தர்கள் விஷயதானம் செய்துவருவது, ஆகிய இவைகட்கு பிடிக்கும் செலவுகளுக்கே இந்தப் பத்திரிகை வெளியிடப்படவேண்டுமென்றே உத் தேசித்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதின் உண்மை இதில் இனி வெளியாகும் விஷயங்களைப்பார்க்க நன்கு விளங்குமென்பதில் ஐயமில்லை. நம் பத்திரிகாபிமானிகளை இதைப்போற்றி ஸரிவா நடந்துவரும்படி அபிமானிக்க பன்முறை கேட் டிக்கொள்ளுகிறோம்.

T. D. S. மூர்த்தி, பத்திராதிபர்.

52
6/10/21, 11/2/21
N2-11 ஜோதிஷம்.

நாம் செய்யும் கிரிபைகள், நாம் அனுபவிக்கும் சுததுக்கங்கள், ஒரு ஏற்பாட்டின் கீழ் நடந்துவருவதேயன்றி, அமைப்பில்லாது வால் நட்சத்திரவழியாய்ப் போவதில்லை. எதுவும் ஊழின்படி நடக்கிறது. இது மெய்யென்பதை எவரும் மறுக்கக்கூடாது.

“ஊழிப்பெருவலியாவுளமற்றேன்று குழிணந்தான்முந்துறும்.”

என்று குறளில் திருவள்ளுவநாயனாரும் கூறியிருக்கிறார். ஆயினும் பற்பல வுண்மைகளையும் நிறைத்துள்ள சோதிடசாஸ்திரமாசிய இந்த அரியநூலின் பெருமையை அறிவது மிகக்கடினமாதலால் ஜோதிடம் வாசிப்பவர்கள் மிகக்குறைவாயிருக்கிறார்கள். இந்த அருமையான சாஸ்திரம் வசன நடையில் எழுதப்பட்டிருந்தால் சோதிடம் வாசிப்பவர்கள் இவ்வளவு

குறைவாயிருக்கமாட்டார்கள். சோதிட சாஸ்திரமானது வசனநடையில் எழுதப்படாமலிருப்பதே ஒரு பெருகு குறையாயிருக்கிறது. சாஸ்திரங்களெல்லாம் செய்யுட்களிலேயே எழுதப்பட்டிருப்பதால் அவைகளை வாசித்து அவைகளின் பொருளை சரியாய் கிரகிப்பவர்கள் மிகவும் சொற்பமாயிருக்கிறார்கள். ஒருவன் தமிழில் சோதிடம் வாசிக்கவேண்டியதாயிருந்தால் அவன் முதலில் செய்யுட்களைப் படித்துத்திருந்தினபிறகுதான் சோதிடத்தை வாசிக்கக்கூடும். இது பாமா ஜனங்களுக்கு அசாத்தியமல்லவா! ஜனங்கள் வசன நடையில் திருந்தவேண்டுமேயல்லது செய்யுட்களைப் படித்துத் திருந்துவது முடியாதகாரியம். ஆதலால் சோதிடசாஸ்திரமானது வசனத்தி லெழுதப்பட்டிருந்தால், அதை வாசிக்கிறவர்கள் அதிகமாயிருப்பதுமன்றி அதனுடைய அருமையும் பெருமையும் உண்மையும் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொள்வார்கள்.

ஒளவையானவள் ‘எண்ணுமேழுத்தும் கண்ணெனத்ததும்’ என்றும், திருவள்ளுவநாயனார் ‘எண்ணென்பேவையேழுத்தேன்பலிவ்வி ரண்டுங்கண்ணென்பவாழமுயிர்க்கு’ என்றும் ஸோகோபகாரமாகச் சொல்லியிருப்பதாலும் சோதிடசாஸ்திரமானது ஒவ்வொருவருக்கும் அத்தியாவசியகமாயிருக்கிறது. ஆதலால் குறி சொல்லிபணமாஸம்பாதிக்கப்போகிறேமென்று இந்த அருமையான நூலை அவமதிக்காமல் பணத்தை கல்வியின்பொருட்டுப்போகிக்கவேண்டியதே யன்றி கல்வியை பொருளின்பொருட்டுப்போகிக்கக்கூடாதென்று ஓர் ஆங்கிலேய பண்டிதர் சொல்லியிருப்பதை கவனித்து ஒவ்வொருவரும் தங்களால் கூடியமட்டும் இச்சாஸ்திரத்தை வாசிக்கமுயன்றால் அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்மையுண்டாமென்பது திண்ணம்.

கடவுளுக்கு ஜீவர்கள்மாட்டுள்ள கருணை மிகுதியினாலே தந்தருளப்பட்ட இருக்கு, யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களுக்கும் வேதாங்கங்களாயுள்ளவை சிகை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், ஜோதி

டம், சந்தஸ்: இவற்றுள் சோதிட சாஸ்திரமானது பொருநூலென்று அநேகர் ஆசைபிப்பதால் அன்னோர்க்கு ஈண்டு சிறிது எடுத்துக் காட்டுவது அவசியமாயிருக்கிறது.

சூரியன், சந்திரன் முதலான கிரகங்களெல்லாம் இப்பூமியைப்போல உயிரற்ற கல், மண் முதலானவைகளாதலால் அவைகளில் யாரோ தேவதைகள் இருந்து நடத்துகிறார்களென்று சொல்வது குற்றமென்று அநேகர் கூறுவதால், நாக்கு ஒரு சரீரமும், அதை நடத்துவதற்கு ஒரு ஆன்மாவும் எப்படி யிருக்கிறதோ, அப்படியே சூரியன், சந்திரன் முதலானவைகளுக்கும் உயிரிருக்கிறதாக ஈண்டு நிரூபிப்பாம். நமது சரீரமும் ஒரு அண்டத்தைப்போலிருக்கிறது. எப்படிக்கென்றால் நமது சரீரத்திற்குள் எத்தனையோ கோடி பூச்சி, புழு முதலான ஜீவகோடிகள் வசிக்கின்றன. அப்பூச்சிகளுக்கு நாமும் ஒரு அண்டத்தைப்போலவே காணப்படுகிறோம். எப்படி நமக்கு இந்தப்பூமியில் சில பாகம் மண்ணாகவும், சில பாகம் கல், மலைகளாகவும், வேறு சில பாகங்கள் சமுத்திரம், ஆறு, குளம், கிணறு முதலிய நீர்ப்பாங்குகளாகவுமிருக்கின்றனவோ அவ்வாறே, நமது சரீரத்திலிருக்கும் பூச்சிகளுக்கு மாமிச பாகம் மண்ணாகவும், ஏலும்புகள் கல் மலைகளாகவும், இரத்தக் குழாய்களெல்லாம் சமுத்திரம், ஆறு, குளம், கிணறு முதலிய நீர்ப்பாங்குகளாகவுமிருக்கின்றன. நாம் எப்படி இந்தப் பூமியில் பிறந்து, வாழ்ந்து, இறக்கிறோமோ அப்படியே அப்பூச்சிகளும் நமதுசரீரமாகிய அண்டத்தில்திறந்து, வாழ்ந்து, இறக்கின்றன. இன்னம் மற்ற விஷயங்களிலும் இந்தப் பூமி நமக்கு எப்படி யிருக்கிறதோ, அப்படியே அப்பூச்சிகளுக்கும் இந்த சரீரம் பூமிப்போலவே யிருக்கிறது. ஆதலால் அப்பூச்சிகளுக்கு நாமும் ஒரு அண்டத்தைப்போலவே காணப்படுகிறோம். எப்படி அப்பூச்சிகளுக்கு ஒரு அண்டமாயிருக்கப்பட்ட இச்சரீரத்தை நடத்த ஒரு ஆன்மாயிருக்கிறதோ அப்படியே இம்மானிட பூச்சிகளை அடக்கக்

கொண்டிருக்கும் இப்பூமியை நடத்துவதற்கும் ஒரு ஆன்மாயிருக்கவேண்டும். அதைத்தான் நாம் பூமாதேவி யென்கிறோம். இதேமாதிரி யாகத்தான் நவக்கிரகங்களையும் நடத்துவதற்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு ஆன்மாயிருக்கவேண்டுமென்பது ஆன்றோர் துணிபு. ஆதலால் நவக்கிரகங்களுக்கு உயிரில்லையென்று சொல்லுவது சுதத பிச்சு. மேலும் எப்படி இச்சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும் பூச்சிப் புழுக்களைவிட அறிவில் நாம் உயர்ந்திருக்கிறோமோ, அப்படியே இப்பூமிக்குள்ளிருக்கும் பூமாதேவியும் நம்மைவிட அறிவில் எத்தனையோகோடிமடங்கு உயர்ந்திருக்கவேண்டுமென்பதற்கு ஆட்சேபணையுமுண்டோ! ஆதலால் இப்பூமியைப்போல நவக்கிரகங்களும் நம்மைவிட அறிவில் எத்தனையோகோடிமடங்கு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். கிரகங்களுக்கு உயிரிருந்தாலென்ன அவைகள் நமக்கு எப்படி பலபலன்களைத் தெரிவிக்கும்? அவைகளுக்கும் நமக்கும் பந்தமென்ன? அவைகளினால் நமக்கு என்ன லாப நஷ்டங்களுண்டாகும் என்று அநேகர்கேட்கக்கூடும். ஏன் அவைகளால் நமக்கு சுக துக்கங்கள் கிடையாது? சூரியனுடைய வெப்பமானது காலையில் பித்தத்தையும், மத்தியானத்தில் சூட்டையும், சாயங்காலத்தில் சுகத்தையுந் தருகிறது. இது காலபேதத்தினாலல்லவோ. அன்றியும் வெறியர், பாண்டு ரோகர், பூரான் வண்டு முதலிய சிறு விஷக்கடியுண்டவர்களுக்கு அமாவாசியை, பெளரணை முதலிய திதிகளில் அவர்களுக்கு அஷ்விபாதி அதிகப்படுவதும் மற்ற தினங்களில் குறைந்து விடுவதும், பிரத்யட்சமான விஷயமாதலால், அத்திதிகளுக்கு மற்றைத் திதிகளைவிட ஓர்வகை விசேஷமிருக்கிறதென்று இனிது விளங்குகிறது. ஆதலால் கிரகங்கள் நமக்கு காண்பேதத்தினால் சுக துக்கங்களைத் தருகின்றனவல்லவா?

தே. ஆருமுகம் செட்டியார்,
திருப்பாதிருப்புவியூர்.
தொடரும்.

கடிதங்கள்.

—••••—

நேயர்களுக்கு ஓர் விஞ்ஞாபனம்.

—••••—

இப்பத்திரிகையானது நீழிகாலம் நிலைபெற்று வாழ்ந்து, நல்லறிவு ஊட்டி புழுதியில் அமிழ்ந்துகிடக்கும் மாணிக்கம்போலவும், சாம் பலால் மூடப்பட்ட அக்னிபோலவும், அதேமாதிரி மாயையால், தன் எதார்த்த ஸ்வரூபத்தையும், தனக்கிருக்கும் அபரிமிதமான சக்தியையும் மறந்திருக்கின்ற நம் ஆரிய ஜனங்களைத் தட்டி யெழுப்பி அவர்கள் மூலமாய், நம் இந்த பரதகண்டந்தான், அனாதியாய், எக்காலத்திலும் மானிட உயிர்கள் வாழும் பூமண்டல முழுதுமாகிய மற்ற எல்லாதேசங்களுக்கும், தாய் தேசமாயிருந்ததென்பதையும், ஸகலபூதபௌதிக சாஸ்திரங்களுக்கும் விசேஷமாய், மானிடஜன்மத்தின் முக்கிய உத்தேசமாகிய ஜீவனுடைய முடிவான பரகெதியைப்போதிக்கும் ஆத்மதத்வ சாஸ்திரத்திற்கும், இன்றைக்குங்கூட குருஸ்தா னமாயிருந்துகொண்டிருக்கின்ற தென்பதையும் எடுத்துக் காட்டி நிரூபிக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. ஸாக்ஷாத் பகவான்தானே மூர்த்திகரித்து வந்தாப்போல் இப்பத்திராதிபராகிய “மூர்த்தி” அவர்களும் நாம் கொண்ட உள்ள எதார்த்தமான இக்கருத்தை நிரூபிப்பதில் வல்லவராயிருப்பாரென்றே மூலாதாரத்திலுள்ள மஹாகணபதியை திருகரணசக்தியாய் ஸாஷ்டாங்கமரக நமஸ்கரித்துப்பிரார்த்திக்கின்றோம். அப்படியே நம் பரதகண்டத்திலுள்ள மஹான்களான ஸாதுக்கள் அனைவர்களும், கிஞ்சித்தேனும் ப்ரதிபரயோஜனத்தை நாடாத நம் பத்திராசிரியரை ஆசீர்வதிப்பார்களென்றே நம்புகிறோம். பத்திராதிபருடைய உண்மையான கருத்து யாதெனில் அதற்குப் பிடிக்கும் சிலவைமட்டும் பொருத்தால் பொதுமென்பதே. அ

தற்கு குறைந்தது 1000 ம் கையொப்பக்காரர்களாவது தாமதமன்னியில் சேர்ந்தால், தங்குதடையின்றி, இடைவிடாமலும், உதலாகத்துடனும், தைரியமாயும் நடத்திவரலாம். ஆகையால் இதுவரை சேர்ந்திருக்கின்ற கையொப்பக்காரர்களும் இந்த முதல் ஸஞ்சிகையை வாசித்துப்பார்த்து இதேமாதிரி ஒழுங்காய் நடத்தக் கூடிய மூர்த்திதானே இப்பத்திராதிபர் என்பதையும், அவரை நேரிடெரிந்திருக்கும் சினேகிதர்களுந் கூடி விரைவில் ஸுமார் 1000 ம் கையொப்பக்காரர்களாவது சேர்ந்தார்களானால் நம் தேசம் வெகுசீக்கிரத்தில் முன்னுக்குவந்து நாமும் செழித்து அயல்தேசத்தாரும் நம்மைக் கண்டு ஆச்சரியமடைவார்கள். அடுத்த ஸஞ்சிகையில் பத்திராதிபருடைய கடைமையையும் பொறுப்பையும் பற்றி விவரிப்போம்.

மனஸ்ஸாக்ஷி.

S. A. சந்திரமய்யர்,
89, ராமஸாமித் தெரு,
ஜார்ஜ் டவுன்,
சென்னை.

22-9-21.

கதைகள்.

பங்கஜநிலயம்.

இஃது ஓர் தாயினால் தன் பெண்ணிற்கு கூறப்பட்ட புத்தி மதிகளடங்கிய கதைத் தொகுதி எனலாம். இங்கு பலவகையியாயங்களும், ஸன்மார்க்க போதனைகளும் நிறம்பக் காணப்படும். நிஜமான பெயர்களை விடுத்து மாறுபெயர்கள் அமைத்து ஸமீபகாலத்தில் நடந்த இந்த ஸம்பவங்களை எழுதப்படும். இதைப் படிக்கும்

SRI:

BRIHASPATAYENAMAHA.

OURSELVES.

This Journal is started as an organ of the Academy of Aryan Science to push its interest.

This will contain articles on (both Ancient and Modern) Art, Science and Literature ; such as Trade, Industry, Agriculture, Astronomy, Astrology, Medicine, Yoga, Aryan religion, Stories, and Novels etc.

Present day politics, political subjects, and discussions thereon will not find place here. A page will be devoted for the general news of the month. This in brief is intended to exchange and diffuse knowledge (of both Ancient and Modern Science etc.) found in East and West amongst

all desirous of gaining the same. The means for the same are this Journal, Bulletins, and Correspondence tuition. The Journal is named Akademi (which means "Kalasadanam" கலாஸதனம்) since it is intended to be circulated in both the Eastern and the western countries. The academy of Aryan Science as whose organ this Akademi is published is also incorporated as a member of the Academic Union in Washington U. S. A. You may find the rules in another place regarding the Academy of Aryan Science.

For the present all articles will be published in Tamil and English.

We request the general public to extend their hands of patronage, support and help, to this our enterprise.

T. D. S. MURTI,
Editor.

THE CORRESPONDENCE METHOD.

We see many people doubting the utility and practicability of this method of instruction. To have their doubts cleared we hereunder print some of the opinions of the experienced persons in this system.

"Is instruction by mail practicable?"

A dozen years ago this question was a familiar one, for the correspondence method was then young ; at that time it was also a proper question. It is not so now.

The Correspondence Schools have published a book giving the names and addresses of several thousands of students that have completed their Courses or substantial portions thereof ; It also gives brief outlines of the careers of 3,000 successful students.

These thousands of successful students are not exceptional persons. They have come from all walks of life; hampered by almost every type of difficulty. What they have accomplished by home-study under the guidance of the C. S., others may accomplish.

Teaching is simply imparting information. If we say that instruction by mail is not practicable and claim that the personal plan is the only proper one, we might as well say that the printing of newspapers is wrong ; that instead of writing letters we should go and talk to people ; that resident schools are at fault in using books ; for what are all these but methods of imparting information by the printed and the written word ?

Is it the sight of a teacher in a class room—his flesh and blood presence—that advances the student ? Is it not rather the knowledge he imparts ?

In correspondence instruction, teachers write things instead of saying them. Instead of listening to verbal lectures, the correspondence student has illustrated printed lectures, which he can read until he understands."

"It is claimed that the presence of a teacher is an inspiration, but thousands of the greatest men of the world acquired their educations *without* the presence of a teacher ; and if we have not within us sufficient longing for special knowledge to inspire us to study, we can scarcely hope to achieve great things, even if we have the constant urging of a present teacher.

Correspondence textbooks, being written by practical persons, deal thoroughly with the practical side. The student has the most modern methods explained to him. In no way except through one of these Courses can he get the benefit of the experience and the explanations of these experts.

The plan of getting a perfect understanding of a contemplated work before undertaking to engage in it is the right way. What would we think of a person that wanted to go into court and try cases before getting a good mastery of the law ? How would a young man be received if he went to a bank and wanted to keep the books before getting a thorough knowledge of bookkeeping ? Preparation must always come first, and the Correspondence Courses being es-

ஜின்டான் கீர்த்தி பெற்றது.

ஜின்டான் மாத்திரையை எப்பொழுதும் உட்கொள்ளலாம். டாக்டர்கள் ளால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றது. வியாதி வராமல் தடுக்கக்கூடிய ஸஞ்சிவி. வெற்றிபாக்கோடும், பெரும்பாலும் ஸாதாரணமாகவும் இதை உபயோகிப்பதினாலுண்டாகும் குணத்தையும், அளவற்ற ஆனந்தத்தைகொடுக்கக்கூடிய வாஸனை யையும் உபயோகித்து அனுபவித்தாஸ்தான் தெரியும்.

நடப்பு விலை விபரம்.			
15	மாத்திரைகள் உள்ள பாக்கெட்	0	1 0
40	„ „	0	2 0
65	„ அடங்கிய அழகிய டப்பா	0	4 0
100	மாத்திரைகள் மட்டும் பாக்கெட்	0	4 0
260	„ அழகிய டப்பா முகம்		
	பார்க்கும் கண்ணாடியுடன்	1	0 0
1000	„ பாக்கெட்	2	0 0

எல்லாவிடங்களிலும் கிடைக்கும்.

ஸோல் ஏஜண்டுகள்:—

எஸ். வைத்தியா அன் கோ.,

77, தேவராஜமுதலித் தேரு, பாரக் டவுன், மதராஸ்.

எங்கரிடத்தில் மேலான முறையில் தயாரிக்கப்பெற்ற ஸகல குடும்ப ஓஷாதங்களும், காலரா, ப்ளேக், இன்ப்ளூயன்ஸா முதலிய கொடிய வியாதி களுக்குக் கைகண்ட மருந்துகளும் பேடெண்டுகளும், டாயிலட் வாஸனை தினு ஸ்களும், உயர்ந்த டானிக்குகளும், ஸவண்டர், ஒடிக்கொலோன், மேலான பற் பொடி, கூந்தல் தைலங்களும், பித்தளை மெழுகுவத்திஸ்டாண்டுகளும், இங்கோ எஸ்ஸென்ஸ் என்னும் உயர்ந்த மசி சத்துவமும், இன்னும் பலபல சுதேசி ஸா மான்களும் கிடைக்கும். விலை ஜாப்தா விபரம் எழுதிக் கேழ்ப்பவர்களுக்கு அனுப்புகிறோம். போலி மருந்துகளால் உன்மையானவைகளென்பதை ஒரு தடவையாவது அனுபவித்தாஸ்தான் நன்கு விளங்கும்.

கையினால் தயாரித்த நூலினால் செய்த

“கதர் வஸ்திரங்கள்.”

எங்கனிடம் தயாரில் இருக்கின்றன. சுதர் தோத்திகள். வர்டிங்கு, கோடிங்ஸ், அங்கவஸ்திரம், துவால்களும் இங்கு யிஸ்ஸித் தயாரானவைகளும் கிடைக்கும்.

Vol. 1.

THE AKADEMI.

(கலாஸ தனம்.)

No. 2.

AKADEMI.

1. Is a monthly Journal of Art, Science and Literature of both East and West. Will contain articles in Astronomy, Medicine, Yoga, Religion, Technology, Handicrafts, Stories etc. and general nonpolitical news.

2. At present all matters will be printed and published in Tamil, English and Sanskrit only.

3. Subscribers are requested to send their addresses written in clear and legible hand. Change of address should be informed at once to this office to insure safe and punctual receipt of the Journal.

4. Communications should be in English and Tamil only.

5. Subscribers are requested to quote the number against their name on the wrapper of the Journal in their correspondence. New ones should subscribe so. Persons desiring reply should send postal stamps for the same.

6. Sending money by M. O. in advance is advantageous as V. P. costs 4 annas or so more.

7. Editor does not hold himself responsible for the opinions expressed by correspondents as all articles are printed giving full addresses of the contributors.

The rate of yearly subscription is as follows:—

For India, Ceylon and Burma Rs. 6 0 0

Penang, Singapore, South Africa, Basra.

Messopotamia and similar places. Rs. 7 12 0

America 2 dollars, England etc., 8 shillings.

Single copy 8 annas, 11 annas, 19 cents, or 9 d. respectively.

AKADEMI is published at the end of every month.

Subscribers are enlisted at any time of the year but they will receive only the numbers from September to August comprising a complete volume for one year's subscription. At the time of sending a V. P. P. only the current number is generally sent. The previous issues (as far as available) of the volume are sent, per book-post on receipt of the value of the V. P. P.

LIFE SUBSCRIPTION:—For India, Burma and Ceylon Rs. 65. Penang, Singapore etc. Rs. 75. America 20 dollars. England 4 £.

ADVERTISEMENT RATES:—Full page Rs. 4. Half of a page Rs. 3. Quarter of a page Rs. 2, respectively for single insertion;

Advertisement for less than quarter of a page will not be accepted; The full amount of advertisements should be remitted in advance;

Contributions within the scope and object of the Journal will be accepted with thanks: The option of publishing the articles in the Journal rests with the Editor: Unpublished manuscripts will not be returned unless the contributor sends in advance the return charges in postage stamps: For further particulars please write to Manager,

Akademi office, Tiruvendipuram, South Arcot District, South India:

N. T. VENKATACHARI, Manager.

1. “கீழ், மேல் திசைகளிலுள்ளவாடுகளின் ஸகல கலைகளைப் பற்றிய விஷயங்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், எம்ஸ்கிருதம் என்கிற பாஷைகளில் அச்சிட்டு பிரதி மாதக் கடைசி தேதியில் வெளிப்படுத்தப்படும் ஓர் மாதாந்தப் பத்திரிகை. கதைகள், விவஸாயம், வியாபாரம், ஜோதிஷம், வைத்தியம், மதக்கிரந்தங்கள் முதலியவைகளில் வியாஸங்கள் எழுதப்படும்.

2. சந்தா நேயர்கள் தங்கள் விலாஸங்களை தெளிவாயும், வியத்தமாயும் எழுதி யனுப்பல்வேண்டும். விவாஸம் மாறினால் உடனே இந்த ஆபீசுக்கும், போஸ்டாபீசுக்கும் தகவல் கொடுக்கப்பட்டாலன்றி பத்திரிகை சரியான காலத்தில் கிடைக்காது.

3. எல்லா கடிதப் போக்கு வரத்துகளும் தமிழ் அல்லது இங்கிலீஷ்பாஷையில் இருத்தல்வேண்டும்.

4. பழய சந்தா நேயர்கள் பத்திரிகையின் மேல் ராப்பில் தங்கள் தங்கள் பெயருக்கு முன் கண்டிருக்கும் நம்பரைக்குறித்து தாங்கள் எழுதும் கடிதங்களை அனுப்பி, பதில் தேவையானால் அதற்குத் தேவையான தபால் தலைகளையும் வைத்து அனுப்பினால் அங்கு தங்களை கவனிப்பது அஸாத்யம் என்பதை யறி யவும்.

5. மணியார்டர் மூலம் முன்பணமனுப்பி பத்திரிகை முதலியது பெறுவது உத்தமம். வி. பி. யைக் காட்டிலும் 4 அணை அல்லது அந்த வீதாசாரமான துறை சகாயமாகும்.

6. விஷயதானம் செய்பவர்களின் முழு விலாஸத் துடனேயே வியாஸங்கள் பிரசுரிக்கப்படுவதால் பத்திரிகாதிபர் அவர்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு உத்தரவாதி யல்ல.

7. வருஷச் சந்தா விவரம்:—இந்தியா, விலோன், பர்மா ரூ. 6-0-0. பினங்கு, சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிகா, பாஸ்தா ரூ. 7-12-0. அமெரிக்கா 2 டாலர். இங்கிலாந்துக்கு 8 ஷில்லிங்கு. தனிப்பத்திரிகை அந்தந்த விடங்களுக்கு முறையே 8 அணை, 11 அணை, 19 சென்டு 9 பென்ஸ் ஆகிறது.

8. எந்தமாதத்தில் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்தாலும் ஸெப்டம்பர் மாதம் முதல் அடுத்த ஆகஸ்டுமாதத்தில் உள்ளதே ஒரு வருஷமாக மதிக்கப்பட்டு அவ்விதம் (கிடைக்கக்கூடிய) ஸஞ்சிகைகள் அனுப்பப்படும், ஒரு ஸஞ்சிகை முதலில் மொத்த துறைக்கும் வி. பி. செய்யப்பட்டு பணம் வந்த உடன் மற்றஸஞ்சிகைகிடைத்த வரையில் அனுப்பப்படும்.

9. ஜீவியச்சந்தா:—இந்தியா, பர்மா, விலோனுக்கு ரூ. 65-0-0. பினங், சிங்கப்பூருக்கு ரூ. 75-0-0. அமெரிக்காவுக்கு 20 டாலர். இங்கிலாந்துக்கு 4 ஸவரன்.

10. விளம்பரவிகிதம்:—ஒருதடவைக்கு ஒருபக்கத்துக்கு ரூ. 4. அரைப்பக்கத்துக்கு ரூ. 3. கால்பக்கத்துக்கு ரூ. 2. கால்பக்கத்துக்கு குறைந்த விளம்பரம் ஏற்கப்படாது. விளம்பர விகிதத்தின் முழுத் துறையும் முன்பணமாக சேர்த்துவிடல்வேண்டும்.

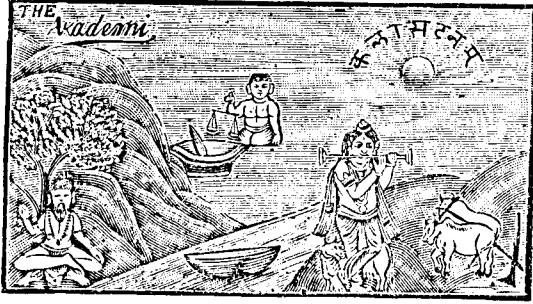
11. இப்பத்திரிகையின் நோக்குக்குள்ள வியாஸங்கள் வந்தனத்துடன் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். அதை அச்சிட்டுப் பத்திரிகையில் பிரசுரப்படுத்துவதும் நிராகரிப்பதும் பத்திரிகாசிரியரைப் பொறுத்தது. பிரசுரிக்கப்படாத வியாஸங்களை திரும்ப அடைய விரும்புவோர்கள், திருப்புத்தற்கான சார்ஜுக்குத் தக்க தபால் முத்திரைகள் வைத்து அனுப்பல் வேண்டும். மற்றுமூள்ள விவரங்களுக்கு பதினாளுக்குத் தபால் தலையுடன்

ஸதன மாணேஜர், கலாஸதனம் ஆபீஸ், திருவகீர்திரபுரம், திருப்பாப்புவியூர் மார்க்கம், தென்னார்க்காடுஜில்லா, தென் இந்தியாவென்று எழுதி விடை பெறவும்.

N. T. வெங்கடாசாரி, மாணேஜர்.

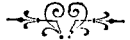
ஸ்ரீ:

வ்யஹஸ்தயெநஃ.

தூர்மதிஸ்ர புறட்டாசிமீ 30உ

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

ஆர்பகலாஸதனத்தில் கற்பிக்கப்படும் வித்தியார்த்திகளுக்கான சில பாடபுத்தகங்களின் விஷயமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பிரசுரிக்கப்பட்டுவரும்படி, இப்போது ஏற்பாடுசெய்து, வர்ண சிகிதையைக் கிரம பாடபுத்தகம், இது முதல் வெளியிட்டு வருகிறோம். இது போலவே ஆபுர் வேத வைத்தியமுறைக்கும் உதவக்கூடிய, புதுமாதிரியாக பாடபுத்தகங்களும் அறிக்கை ஸஞ்சிகை முதல் ஆரம்பம் செய்து தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பிரசுரிக்கப்பட்டுவரும்.

..

இப்போது, உடன் ஷே கலைகளைக் கற்க விரும்புவோர்குமட்டில் பாடபுத்தகங்கள்வேறு வாங்கும்படி குறிப்பிட்டு அனுப்பப்படுமே தவிர, பிறகு சேருமவர்கள் நம்பத்திறனைக்கு கையொப்பக்காரர்களாக சேர்ந்து இப்பத்திரிகையை வரப்பெற்றுப் பாடபுத்தகம் வாங்கும் சிலவுகூடுகலாகும். போதனாக கிரமத்துக்குமட்டில் சிலவிடில் போதுமானதாகும்.

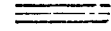
..

இந்த 4-ம் பத்திரிகை முதல் சந்தாதாரராகச் சேருகிறவர்களுக்கு வடகலை ஸ்ரீவைஷ்ணவ முனித்திரய ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் அனுஷ்டிக்கும் கோபால தேசிகன் ஆர்ஹிதத்துக்கு ஸ்ரீ பாதாஸேவக ஸ்வாமியால் செப்பப்பட்ட ஆர்ஹிகார்த்தப் பிரகாசிகைபின் ஸஞ்சிகை இல வசமாக பாதிஸிலைக்கு கிடைக்கும் என்பதும் தெரிவிக்கிறோம். வேறு இடத்தில் இதன் விளம்பரம் பார்க்கவும்.

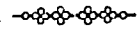
தி. தே. ஸ்ரீ. ஸுந்தி, பத்திராதிபர்.

..

வைத்தியம்.

வர்ணசிகிதையை.

முகவுரை.

வர்ணசிகிதையைப்பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதவும், அதை “ஆரியகலாஸதன” த்தின் பிரசுரத்தில் ஒன்றாக வாக்கத்துணித்ததற்கும், பல காரணங்கள் உள். இது ஆரியர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதென்பதும், இதை சிலகாலம் கையாண்டுவந்தார்களென்பதும், பலகிரந்தங்களால் புலப்படுகிறது என்பது அவற்றுள் முக்கியகாரணம்.

இந்தப் பரிசாரமுறையைப்பற்றி ஓர் வியாசம் எழுதி அதைப் பின்னிட்டு புத்தகரூபமாக விரிவாக அச்சிட்டு வெளியிடவேண்டி இதை “கலாஸதனத்தில்” கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாதத்தோறும் வெளியிடப்படுகிறது.

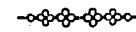
இவ்வித சிகிதையைச் சென்ற நூற்றாண்டின் முடிவில் சில ஐரோப்பியர்கள் அப்பியஸித்தமாதிரி, அவ்வளவு நேர்மையாகவே கையாண்டு வரப்பட்டதால் அவ்வித சிற்சிலபாகம்மட்டில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதா என்கிற அம்சத்துக்கு பதில் “முழுதும் அதனுடைய ஸாராம்சம் அறியப்பட்டிருந்தபொதிலும், சிற்சில பா

கங்களில் சிற்சிலகாலங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது” என்பதே. சென்ற நூற்றாண்டின் கடைசியில் இம்முறை கொஞ்சம் நல்லஸ்திதிக்கு கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும், ஏதோ ஓர் மூலையில் ஓர் புத்திமானால் கையாளப்பட்டதே யல்லது, பிரசித்தமாக பலரும் கையாளவில்லை. நம் ஆயுர்வேதம் ஏன் பிரபலமாக ஆகவில்லையோ, அதே காரணத்தான் இதற்குமென்பது, நாம் உறைக்காமலேதெரிந்துகொள்ளத்தக்கது. அதாவது ராஜாங்கத்தார் கவனம் செலுத்தாத விஷயம், ஒன்றும் பிரபலத்துக்கு வர சாத்தியமில்லை, யென்பதே.

மருத்து சரக்குகள் முதலியன, ஓஷதப் பிரயோகத்துக்குத் தக்கவாறு முன்போல் விலை சரசமாகவும் நல்லதாகவும் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருந்ததால் இச்சமயத்தில் இவ்வித பரிசாரமுறையைக் கைப்பற்றி அனுபவத்தில் இதின் மேன்மையை கண்டு கொண்டார்களேயானால் அடுத்தகாலத்தில் இதையே ஆய்விக்க வேறுமென்பதாலும், இவ்விதமாயாகவாவது இது முன்னேற்றம் அடையலாம் என்பதை எண்ணியும், இதற்கு கொஞ்சகாலத்திற்கு முன் டாக்டர் பார்பிட் (Dr. Babbit) பின்ஸென் (Finsen) ஜ்வாலப்ராஸாத்தா (Jwalaprasadja) K. K. Trivedi முதலிய அநேகப் ப்ரமுகர்கள் இச்சிகிதையை கையாண்டு கண்ட அனுபவங்களடங்கிய கிரந்தங்களில் எழுதப்பட்ட பத்ததியை யனுசரித்தும், புராதன காலத்தில் இந்தப் பரிசார முறையை அனுசரித்ததில் உண்டான அனுபவங்களை கவனித்தும், ஏன் அனுபவங்களை சேர்த்தும், பண்டித பாமரர்களும் எளிதில் தெரிந்துகொண்டு தாங்களே இவ்விதப் பரிசாரங்களை சிலவின்றியும், சிரமமின்றியும், செய்துகொண்டு சுகமடைவதே புருஷார்த்தமாகக் கருதி, எழுதப்பட்டது. இதுவும் ஆரியகலைகளில் ஒன்றே:—

..

வர்ணசிகிதையை.

நூன்முகம்.

..

சூரிய வெளிச்சத்தில் உள்ள வர்ண கலையபரங்களின் உதவியால் உபாதிகளை நிவர்த்தி செய்யும் மார்க்கத்திற்கு “வர்ணசிகிதையை” என்று நவீன பிரவர்த்தகர்களால் பெயரிடப்பட்டது. அதையே நாமுமனுசரித்து எழுதக் கடைப்பிடித்தவர்களானதால் அப்பெயரையே வைத்துக்கொள்வோம். ஆரியர்களாகிய நமக்கு எதுவும் வேதமுலகமாயிருத்தல்வேண்

டும். அப்படியில்லாததை நாம் சாஸ்திரமென்றவது கிராஹ்யமென்றவது கொள்வதில்லை. ஆனது பற்றி இந்த நவீனர்களால் “வர்ண சிகிதையை” (Chromopathy) என்று பெயரிடப்பட்ட பரிசாரமுறைக்குப் புராதனர்களால் என்ன பெயரிடப்பட்டதென்றும், எவ்விதம் கையாளப்பட்டதென்றும், இச்சம்பந்தமுற்றுள்ள விஷயங்களையும், இங்கு சுறுக்கமாகக் கூறுவோம். வேதம், புராணம், இதிகாஸம் முதலிய கிரந்தங்களிலிருந்து நாம் ஆதாரமாக எடுக்கும் வாக்கியம், பங்கதி, முதலியவற்றின் பொருள், இங்கு குறிப்பிடப்படுமே தவிர, பங்கதிகளை எழுதப் படமாட்டாது. அவ்விதம் செப்பின் நூல் பெருகுமாதலின், அதன் பொருள்மட்டிமே இங்கு கூறப்படுமீ.

வர்ண சிகிதையைக்கு ஆதாரம் வெளிச்சம். வெளிச்சத்துக்கு ஆதார முதன்மை சூரியனென்று நாம் அறிந்துகொள்க. தேஜோமயமான சூரியனிடப் பிரகாசத்தால் உண்டாகும் கிரணங்களின் வெள்ளொளியானது, பலவர்ணரஸமிகளாலாயது, என்று நாம் முதன் முதலில் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. பிரசின கிரந்தத்தில் சூரியன் ரதத்துக்கு எழு குதிரை, யல்லது எழு முகமுள்ள குதிரை என்று சொல்லியிருப்பதை கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஷே ரதம் ஒரே சக்கிரத்தில் ஓடுவதாயும் அவன் ஸாரதி அருணனைன்றும் கேள்வியுற்றிருக்கலாம். இதன் பொருளை பிரசின வைத்தியநிபுணர்கள் ஒருவராக உணர்ந்துகூறியுள்ளார். அவற்றை சற்று கவனித்துப்பார்த்தால், இவ்வர்ண சிகிதையைக் கிரமம் முன் ஒருக்கால் ஏற்பட்டிருந்ததென்பது நன்கு விளங்கும். இவ்வேழு என்னுமெண்ணிக்கை அநேகத்தில் பிரஸிக்கிறது ஓர் விசேஷம். ஸப்த தர்ஸனங்கள் (சாண்டிலிய தர்ஸனத்தை உபாஸனை யல்லது பக்தி மீமாஞ்சையாக பிரசின முறைப்படி வைத்தால், சியாயம், வைஷேஷிகம், ஸாங்கியம், யோகம், கர்ம மீமாஞ்சை, பக்தி மீமாஞ்சை, பிரம்ம மீமாஞ்சை, என எழுதர்ஸனங்கள் வேதத்துக்குள்) சாயாக்கிரகங்களாகிய ராகு கேதுக் ள் நிற்க மற்ற கிரகங்கள் எழு, வாரம் எழு, சாகரம் எழு, ஸ்வரம் எழு, நதிகள் எழு, ஹோத்ரி எழு, உலோகம் எழு, தவீபம் எழு, வர்ணம் எழு, கீழே முலகம், மேலேமுலகம், முதலியவைகளில் பார்க்கவும். இது நிற்க நம்மவர்கள் செய்யும் ஒவ்வோர் சாஸ்திர ஸூக்ஷ்மங்களும் பல வகையான காரணத்தைக் கொண்டு ஒரு விதத் துரையைக் காட்டும்.

இவ்வர்ணசிகிதையை, ஜலசிகிதையை, மற்றுமுள்ள சிகிதையினால் விஷயமடங்கியதாக ஓர்சிகிதையை

செய்துவந்தார்கள். இப்படி எந்தெந்தவிடத்தில் எதெதைச் சேர்த்திருக்கிறார்களென்பதை நாம் யூகித்துப் பார்த்தால்தான், இவ்வித சிகிதையை அம்மும் நம் பூர்வீகர்க்கு தெரிந்திருந்ததென நாம் அறியக்கூடும். இவ்விதம், விஷயங்களை சுருக்கமாயும், பல இடங்களில் சந்தர்ப்பம் நேர்த்தபோது விஷயங்களை விவரித்தும் தெரிவித்துப்போனபடியாலும், நாம் தேடிப்பார்க்கவேண்டியவையாக யிருக்கிறது.

இவ் வர்ணசிகிதையின் விஷயங்களைக் கண்டு கொள்ள சில அம்சங்கள் நாம் முதலில் அறிந்திருக்க வேண்டும். அவற்றுள் முதலாகிய வியாதி பரிசார யோக்யதையுள்ள வர்ண கலையபரங்களுக்கு ஆதாரம் எதென்பதை விசாரிப்போம். நாம் மரம், இரும்பு இவைகட்கு பூசும் வர்ணம் உயிருள்ள வர்ணமல்ல. அவ்வித உயிருள்ள வர்ணம் தேஜோமயமான சூரியன் முதலிய கிரஹங்களின் ஒளியே. அவ்வித கிரக ஒளியானது கிரகங்கள்தோறும் வேறுபுள்ளது. நாம் நம் முடைய ஜனனமும் வாழ்நாளும் கிரக ஒளியின் ஏற்ற வித்தியாசத்துக்குத் தக்கபடி நடைபெற்று வருகிற தென்கிற கொள்கை யுடையவர்கள். இது நாம் ஜோதிஸ்ஸாஸ் திரத்தில் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையாலும் அனுபவத்தாலும் வெளியாகிறது.

அவ்விதம் நவக்கிரஹங்களின் பார்வை அல்லது காந்தி, அதாவது அவைகள் நாம் பிறக்குங்கால் இருந்த நிலைகளையும், பிறகு அவைகளின் நிலைகளையும், பொருத்து நம்முடைய சரீரம், பலம், யோகம், இவைகளும், நன்று தீமைகளும் நடக்கிறதாக நன்கு கண்டிருப்பதால் ஷே கிரகங்களின் ஒளியைக்கொண்டே சிகிதையை செய்து நமக்கு நேரும் கோளாறுகளை நிறுத்த முடியும் என்பதையும் நம்மவர்கள் தான் ஆதியில்கண்டு அனுஷ்டானத்துக்கும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா? இதுவே இதற்கு முதல் ஆதாரம் என்கொள்ளவும். இவ்வித சூரிய ஒளி எழுவித வர்ணம் சேர்ந்து இருப்பதால் வெள் ஒளியாகக் காண்கின்றது. ரஸ்மி என்றால் கடிவான மென்னும் கிரணமென்னும் எழு வர்ணத்தை எழு குதிரைகள் என்று சொன்னார்கள்போலும் நாம் காணும் சூரியமண்டலம் ஒருவாத்துலாகாரமாக இருப்பதுபற்றி ஓர் சக்கரம் அமைந்த ரதம் எனவும், அச்சூரியமண்டலத்துக்கு, நம்முடலுக்கு ஜீவன்போலுள்ள சக்தி விசேஷத்தை சூரியதேவதையாகவும் சொல்லப்பட்டது காண்க.

ரிக்கேவதஸம்ஸிதை முதல் அஷ்டகம், நான்காவது அத்தியாயம் ஒன்பதாவது அனுவாகம் ஏழாவது ஸூக்தம் 4-வது வாக்கியத்தில் சூரியனே ஒளிக்

மூலகாரணமென்றும் அதன் ஒளியிலிருந்தே மற்ற கிரகங்கள் ஒளியை பெற்றனவென்றும் அதாவது பிரதிபலிக்கின்றதெனவும் எட்டாவது வாக்கியத்தில் எழு ரஸ்மி யென்பது எழு வர்ண ரஸ்மி என்பதும் விளக்கக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. சிலர் அவ்விடத்தில் சொல்லியது வர்ண ரஸ்மிகளெனச் சொல்வது பொருந்தாதென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

அதே இடத்தில் 11, 12, 13 வாக்கியங்களை சில ஸம்பிரதாயத்தோடு உச்சரிக்க மஞ்சட்காமாலை, அஜீர்ணம், பித்தரோகங்கள் யாவும் போனதாக பிரஸ்கண்வரிவியும், செளனகர் என்பவர், விஷம், பலவித வியாதி, பாபம் முதலியவற்றை போக்கத்தக்கதென்றும் கூறியுள்ளார். அதில் “ஸகலமான இடையூருகளையும் தாண்டிவித்து நல்லவற்றை புகட்டக் கூடிய ரஸ்மி ஜாலங்களுடன் (கிளம்புகின்ற) உதயமாகும் சூரியனே இன்மும்மாயன்னஸ்தானத்தை அடைந்து எந்தேகத்தின் மஞ்சள் நிறத்தையும், ஹ்ருத்தரோகத்தையும்போக்கக்கடவீர்” என்றதால் இன்னும் அநேக வைத்ய தத்வங்களும், தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது மன்றி ரஸ்மி என்றது வர்ண ரஸ்மிகளென்றே புலப்படும்.

எந்தவஸ்துவிலிருந்தும் புறப்படும் ஒளியின் ரஸ்மி அல்லது ரஸ்மி ஜாலங்கள் அதாவது கிரணங்களின் தொகுதிகள் அவ்வஸ்துவிலின்று புறப்பட்டு நேராகவே செல்லும். ஒரே வித அவகாசத்தின் (Medium) மூலமாகப் போகும்போதும், செங்குத்தாகப் போகும்போதும் நேர்கோடாகவே காணும். ஒரே அவகாசமா (Medium) னாலும் சாய்ந்துபோகும்போது பல அவகாசங்களானாலும், கிரணங்களும் அவற்றின் தொகுதிகளும் வக்தமாக போகுமென்பது ஒன்று.

இதற்கு திருஷ்டாந்தமாக ஒரு நேரானகோலை ஒரு தொட்டி தண்ணீரில் செங்குத்தாக நிறுத்திப் பார்த்தால் கோல் நேராகவிருக்கும். அதை ஷே தொட்டியின் ஒருபுருவத்தில் சாத்திவைத்தால் தண்ணீரில் ஷே கோல் புகுமிடத்திலிருந்து அடித் தொட்டி வரையில் வளைந்திருப்பதுபோல் புலப்படும். இதனால் அந்த கோலின்னிறு புறப்படும் ஒளிக் கிரணங்கள் ஜலம், ஆகாயம், என்ற இவ்விவரணடு அவகாசங்களில் பிரவேசித்து நம் கண்ணுக்குப் புலப்படுவதால் வக்தமாக செல்லுகின்றதெனவும் அவ்வக்தியினால் தடியில்லாத விடத்தில் தடியிருப்பதாக தெரிவதால் வணந்ததுபோல் காண்கின்றது. இதற்கு (Refraction) என்று ஆங்கிலத்தில் கூறப்படுகிறது. இந்த ரிப்ராக்ஷன் என்பது நாம் முன்னமேயே அறிந்த விஷயமென்பதை அடியில் கூறியிருப்பவை

யால் அறியக்கூடும். த்விஜர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்ய கர்மங்களில் அர்க்கியம் கொடுப்பது என்ற ஓர் கிரியை உண்டு. அது சூரியன் ஸத்திகளில் இருக்கும்போது அந்தச்சமயத்தில் செய்யவேண்டியது. பூமியும் ஆகாசமும் சேருகிறதாக நமக்கு தோற்றுமிடத்திற்கு (Line of Horizon) சூரியன் காலையில் வரும்போதும், மாலை யில் ஷே யிடத்தில் போகும் போதும், மதியத்தில் நம் தலைக்கு நேராக உள்ள உச்சி ஸத்தியிலிருக்கும்போதும், செய்யவேண்டிய கிரியை. மேலே சொன்ன ரிப்ராக்ஷன் (Refraction) என்னும் குவாயவு சேஷ்டையால் சூரியன் இந்த ஸத்திக்கு காலையில் வருங் காலத்திற்கு வெகுநேரம் முத்தியும், அஸ்தமனமானபிறகு வெகுகாலம் பித்தியும், சூரியன் மேற்கண்ட பூமி, ஆகாசம் ஸத்திப்பதாகத் தோன்றும் ரேகை (Horizon line) க்கு மேலே சூரியன் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறதாயினாலும், நிஜமான ஸத்தி நம் பார்வைக்குப் புலப்படாததாலும் இவ்விவரணடு ஸத்திக்கும் பிராயஸ்சித்த அர்க்கியம் என்று, ஒன்று விதித்திருக்கிறபடியால் இந்த ரிப்ராக்ஷன் (Refraction) முன்னால் அறியப்பட்டிருக்கிறதென்று வெளியாகிறது. மத்யத்திற்கு இது கிடையாது என்பதாலே நன்கு விளங்கும். சூரியனே ரதமாகவும், வர்ண ரஸ்மிகளை குதிரைகளாகவும் செப்பியதால் இவ்வித வக்தர தோற்றவெளிச்சத்திற்கு (Refracted light) முன் ஒளி உவமைப் பூர்த்தி பெற “அருண்” என்றார்கள்போலும்.

சாதாரண வர்ணங்களையும் (அதாவது உலோகம், புல், பூண்டு, தானியம், புஷ்பம் இவைகளுக்குள்ள வர்ணம்) மந்திரங்களின் சேர்க்கையால் சூரியன், அக்னி, இந்த வெளிச்சங்களுக்குள்ள குணங்களோடும் கூடியதாக செய்து அவ்விதம் பரிகாரம் செய்தார்கள். உதாரணமாக நவக்ரகங்களின் ஒவ்வொரு நிரத்திற்கும் வர்ணம் ஆண், பெண், அலி முதலிய ஸகல பாவங்களும் சொல்லி யிருக்கிறபடியால், இன்னின்ன வர்ணமுள்ள சேலை, புஷ்பம், தானியம், உலோகம், அன்னம் முதலியவற்றை மந்திரபூர்வமாக ஜபித்து, தானம் முதலியது செய்தால், அந்தந்தக்ரஹத்தால் உண்டாகும் துர்க்குணங்கள்மாறுமென்னும், விவரப்படுத்தி, அவ்விதம் அநேக துர்க்குணங்களை சீர்படுத்தி வந்தார்கள் என்பதும் ஏற்படுகிறது. மந்திரங்களின் சக்தி. தேவாலயப் பிரதிஷ்டை முதலியவைகளில் நாம் படிக்கிறோம். வர்ண சிகிதையின் பிரகாரம், தைலம், பால், பஸ்மம், சிந்தூரம், நீர் இவைகளை சூரியபுடம் வைத்து ஓஷதங்களாக உபயோகிக்க செய்திருக்கிறார்கள். பல வர்ணமுள்ள

பச்சிலைகளின் இரசங்களை எண்ணையுடன் கலந்துவைக்கும்போது அவ்வித வர்ணத்துக்குள்ள குணங்கள் அந்த எண்ணைக்கு உண்டாகிறது. அதினால் ரோகம் நிவர்த்தியாகிறது என்பதை கவனிக்கும்போது அந்த வர்ண சிகிதஸக்கிரமம் முன்னடியாக நன்குணரப்பட்டதென்பது தெரியவருகிறது.

இங்கு இதுமட்டோடு நிறுத்தி இந்த அம்சத்தின் பூர்ண பரிசீலனையும் நாம் எழுதிவரும் “ஆரியவைத்தியசரிதை” என்னும் கிரந்தத்தில் விஸ்தாரமாக கூறப்படும். இதுவும் பூர்வீக ஆரியர்களின் அனுஷ்டானத்திலிருந்தது என்பதற்கும், இந்த வர்ணங்களின் விசேஷத்தை யவர்கள் நன்குணர்த்தார்களென்பதற்கும், போதுமானவளவு இரண்டொரு விஷயங்களையும் மேல் கண்டபடி எழுதியபிறகு வர்ண சிகிதஸ கிரமத்தை யெழுதுவது இந்த நூல் அதிக விரிவாகாமல் சுறுக்கமாயும் உபயோகமுள்ளதாகவுமிருக்கவேண்டுமென்பது பற்றியே.

எதேனும் குற்றங் குறைகள் அனுபவத்திற்கு காணப்படின் அவைகளை தெரிவிக்கும்படி இதைப் படித்து இதன்படி செய்துவரும் ஒவ்வொருவரையும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்விஷயத்தில் இப்புத்தகத்தில் காணாத விஷயங்களை அந்தந்த உபாதி யுடன்கூடிய நோயாளி தத்தம் தேகஸ்திதியை உள்ளதுள்ளபடி தெரிவிக்கின் அதின் பரிகாரத்துக்குத் தக்க வர்ணசிகிதஸகிரமங்களை தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவ்விதம் கடிதப்போக்கு வரவிற்குள்ள சிலவை நோயாளி பொருக்கவேண்டும். கிரஹ ஒளியின் ஸம்மந்தமான மற்றைய அம்சங்களும் வான சாஸ்திரத்தில் தக்க பிரதமபரிச்சியத்தை பெற்றிருந்த இத்துக்களாகிய ஆரியோத்தமர்கள் நன்குணர்த்திருந்தார்களென்பதும், வேதோத்தமான மந்திரங்களால் ஜட ஒளிகள் முதலியவைகள் உயிர்ப்புள்ளதாக செய்யவும் சக்தியோடிருந்து வந்தார்களென்பதும் பலரும் அறிந்த விஷயமே.

முதல் அதிகாரம்.

ஸாதனம்.

“வர்ண சிகிதையை” அல்லது “காந்தியின் பரிகார இயல்பு” அல்லது “ஜோதிமருத்துவம்” எனப் பெயர்வாய்ந்த இக் கிரமத்தை தக்காலகிரமப்படி அ

னுஸரிக்க நாம் சேகரித்துக்கொள்ளவேண்டிய சாமான்கள் மிகவும் எவ்வப்பமானவையே :—

1. (a) நீலிவண்ண கண்ணாடி புட்டிகள் (Indigo coloured bottles).

(b) ஷெ வர்ண 3/4 அடி சதுரக்கண்ணாடி (Do. Colour pane glass).

2. ஊதா வர்ண கண்ணாடி புட்டிகள் ஷெ வர்ண 3/4 அடி சதுரக்கண்ணாடி பில்லகன் (Blue coloured bottles and panes).

3. சிகப்பு வர்ண கண்ணாடி புட்டிகளும் ஷெ வர்ண கண்ணாடி பில்லகளும் (Red coloured bottles and panes).

4. பச்சை வர்ணக் கண்ணாடி புட்டிகள் பில்லகன் (Green coloured bottles and panes).

5. மஞ்சள் வர்ணக் கண்ணாடி புட்டிகள் பில்லகன் (Yellow coloured bottles and panes).

6. செம் மஞ்சள் வர்ண பாட்டல்களும் பில்லகளும் (Orange coloured bottles and panes).

7. ஷெ வர்ண கண்ணாடி போடத்தக்கதாயுள்ள இராதல் ஒன்று மற்ற மூன்று பக்கமும் தகட்டால் அடைத்து கண்ணாடி ஒரு பக்கத்தில் எடுத்து மாற்றிப் போடக்கூடியதாயும் அந்தப் பக்கத்துக்கெதிரில் (Reflector) ஜ்யோதிப் பிரதி தீபிகை அமைக்கப் பெற்றுள்ளது போதுமானது.

இந்த வைத்தியமுறைக்கு தாய் ஓஷத சரக்கு ஜலமே. ஜலத்தை, மழை ஜலம், ஆவி நீர் (Distilled water) அல்லது கிணர், ஊற்று குளம் இவைகளினின்று தகடினமே எடுத்துவந்து நன்றாய் சுத்தி செய்யப்பெற்று ஷெ வர்ண கண்ணாடி புட்டிகளில் ஊற்றி நல்ல தக்கையால் வாயை பிசுவாய் மூடி குறைந்தது 8 மணி ஸாவகாசம் உக்கிரமான மதிய வெய்யிலில் வைத்து எடுத்துக்கொள்வதுதான் தயாரான ஓஷதம். இன்னின்று வியாதிக்கு இன்னின்று வர்ண பெட்டியில் வைத்து ஜலத்தை உபயோகிக்கவேண்டுமென்பது பின்னிட்டு விவரிப்போம். ஷெ நீலி வர்ண பெட்டிகளில் வைத்த ஜலத்தை நீலி வர்ண ஜலமென்றும், ஊதாவர்ண பெட்டியில் வைத்த ஜலத்தை ஊதா வர்ண ஜலமென்றும், அந்தந்த பெட்டியில் தயாரித்த ஜலத்தை அந்தந்த வர்ண ஜலமென்றும் சுறுக்கமாக அதாவது நீலிஜலம், ஊதாஜலம், பச்சை ஜலம், மஞ்சள் ஜலமென விவரிக்கப்படுமேயல்லது விரிவாக சொல்லப்படமாட்டாது. அந்தந்த கண்ணாடி பில்லகன் மூலமாக உபயோகிக்கவேண்டிய வெளிச்சத்திற்கும் அவ்விதமே சொல்லப்படும். ஒரு தடவை மேலே சொல்லியபடி தயாரித்த வர்ணஜலங்

கள் 3 நாள் வைத்திருப்பதற்குத்தான் உதவும். அதற்குமேல் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது.

கிணர், ஊற்று, குளம், ஏறி இவைகளில் பாசி பிடிக்காததும், தெளிவாயும், சுத்தமாயும் உள்ள ஜலத்தைத்தான் உபயோகித்தல்வேண்டும். இறைக்காத கிணர், பழய ஊற்று, தேக்கமானதும், பாசி பிடித்ததுமான, குளம், கிணர், ஊற்று, ஏறிகளிலுள்ள நீர் உதவாது. கண்ணாடி புட்டிகள், சீயக்காய் ஜலம், சோடா உப்பு முதலியவைகளால் நன்றாக சுத்திசெய்யப்பெற்று பளபளப்பாய் இருத்தல் வேண்டும். இந்த சிகிச்சையின் சக்தி ஜலம், கண்ணாடி புட்டி முதலியவைகளின் சுத்தியையும், அவைகள் தீவிரமான வெய்யிலில் சரியான காலம்வரையில் இடையில் மப்பு மந்தாரங்களால் குறைவுபடாமல் (காய்கின்ற சூரிய ஒளியில்) வைக்கப்பட்டதையும், வியாதிகளின் தீவிரத்துக்குத் தக்கபடி காலநிர்ணயம் செய்து நோயாளிக்கு உபயோகிப்பதையும், பொறுத்ததாகவிருக்கிறது.

கண்ணாடி பில்லகளை கவாகடிங்களில் பதிய வைத்து அதின் மூலமாக அறைகளில் வெளிச்சம் வரச்செய்து (மற்றெல்லிதத்தாலும் வேறு வர்ண வெளிச்சம் அவ்வரைக்குள் புகாமல் செய்து) அதில் நோயாளிகளை இருக்கச்செய்தால் சிலநேய்கள் குணப்படும். இராக்காலங்களில் இராதல்களில் ஷெ பில்லகளை வைத்து உபயோகிக்கலாம். வேண்டியவிடத்தில் ஷெ வர்ண வெளிச்சம் விழும்படி செய்ய (Reflectors) ஜோதிப் பிரதி தீபிகைகள் ஷெ ராதல்களில் இருத்தலும், ஷெ ஜோதிப் பிரதி தீபிகைகள் (Reflectors) வேண்டியபடி சாய்க்கவும், நிமிர்க்கவும், திருப்பலுமான, கீல்களுடன் கூடியதாகவிருத்தலும் மிகவும் நன்று. (Reflectors having up, down, lateral, forward and backward motions through hinges)

ஷெ கண்ணாடி பில்லகன், சுத்தியாகவும், அதி ஓல் வரும் சாயை (வெளிச்சம்) நோயாளிகள் தேக முழுமையும் பிடிப்படியான அகல, நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். கையடுப்புகள் (Stoves) தயாரிக்க உபயோகிக்கும் மெதிலேடெட் ஸ்பிரிட் (Methylated spirit) சாராயத்தால், அல்லது சுண்ணாம்பினால் கண்ணாடி பில்லகளை துடைத்து அழுக்கில்லாமல் சுத்திசெய்து தண்ணீரால் கழுவிவிடது லாம்பரமாகும். மருந்து தயாரிக்கும் ஷெ கண்ணாடி புட்டிகளும் தயாரித்தமருந்து வைக்கப்படும் கண்ணாடி புட்டிகளும் குறைந்தது 3 நாளைக்கு ஒருவிசை சுத்தி செய்யப்படவேண்டும். மழை, மப்பு, மந்தாரம் உள்ள வருஷாகாலங்களில் சூரிய வெளிச்சம் கிடைப்பது

சிரமமாயும், அப்படி கிடைத்தாலும், உக்கிரமாக இருப்பது அபூர்வமாதலாலும், அடியில் குறிப்பிட்ட வஸ்துக்களை வெயில் நாளில் தயாரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உப்பு, கற்கண்டுத் தூள், ஆஸ்கா சக்கரை அல்லது நவாத்து சக்கரை போன்ற உறைந்த திரவ பதார்த்தங்கள் மேற்சொல்லியபடி பல வர்ண புட்டிகளில் 15 நாளைக்குக் குறையாமல் துடர்ந்து உக்கிரமான வெயிலில் வைத்து எடுத்து பத்திரம் செய்து வைத்துக்கொண்டால் 4 மாதங்களுக்கு உபயோகிக்கலாம். வேண்டும்போது ஒரு அவுன்ஸ் ஜலத்தில் ஷெ பதார்த்தங்களை 3 குன்றி யிடைக்குக் குறைவு படாமல் சூரிய புடம் வைத்து உபயோகிக்கலாம். மேலே சொல்லியபடி உள்ள வர்ணமுள்ள ஆடைகளை, வியாதிக்குத் தக்கபடியான வர்ணமுள்ள தாய், உபயோகித்தலும் குணம் தறத்தக்கதே.

மேலே சொல்லிய, பச்சை, சிகப்பு, மஞ்சள், ஊதா, ஆகாய வர்ணம், நீலம் முதலிய வர்ணபில்லகளுடைய மூக்குக் கண்ணாடிகள் கைவசமிருந்தால் கண் வியாதிகளை சொஸ்தம் செய்ய உதவும்.

ஓஷதச்சரக்குகளால் யோகமுறைப்படிசெய்த கல்பங்களையும், இவ்வித வர்ண புட்டிகளில் வைத்து சூரியபுடமிட்டு வைத்துக்கொண்டால், வியாதிகளை சீக்கிரமாக சொஸ்தம்செய்யக்கூடியசக்தி அம்மருந்து கட்டு அதிகரிக்கிறது.

ஷெ வர்ண சிகிச்சா ஸாதனைத் திரவம் முதலியவைகளை நாம் தினந்தோறும் பயபத்தியுடனும், ஆசாரத்துடனும், ஆன்மார்த்தமாய் செய்துவரும் பூஜையுடன்வைத்து பூஜித்துவருவதால் பன்மடங்கு அதிக தீவிர குணமுள்ள ஓஷதங்களாக ஆகின்றது. இம் முறையை அனுஷ்டிப்பவர்கள் ஜீவகாருண்யம், தயை, பச்சாத்தபம், பொருமை, பிறர் உஜ்ஜீவனத்திலும், கேஷமத்திலும் பூர்ண அவா, பிரியவார்த்தை, கருணை என்னும் குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருத்தல் வேண்டும்.

சிலர் இதை “நம்பகமருத்துவம் (Faithcure) என்கிறார்கள். அஃதல்லவென்பதற்கும், எவ்வித பரிசாரமுறையும் இவ்விதக்குற்றத்துக்கு பொருளாகுமென்பதற்கும், தக்க ஸமாதானம் ‘நம் ஆரிய வைத்திய பூஷணம்’ என்னும் கிரந்தத்தில் விவரமாகக் கூறப்படும். எவர் எப்படி நனைப்பினும் நமக்கு நோயில்லாதபடி கார்க்கும் குணமுள்ளமார்க்கம் கையாளத் தக்கதேயன்றி அதற்காக இகழ்ந்து கைவிடத் தக்கதல்ல. ஏனெனில் வைதிக மதஸ்தர்கள் (Spiritualists) அவைதிக வாதிக்கல்ல (Not materialists). மேலே சொல்லிய ஆவி நீர், மழை நீர்

இவைகளைக்காட்டிலும், கிணர், குளம் முதலிய ஊற்று நீர் இவைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட வர்ண நீர்களை நான் பட்டு வைக்கக்கூடியது என்றறியவும்.

தி. தே. ஸ்ரீ. முர்த்தி.

துடரும்.

॥ ஸ்ரீ ॥

ஸ்ரீதேவகூடி ஹயவஹவராஸ்ர ஹணை நம:.

—00000—

வரதேவதாவாரஸாயுஷ ॥

“ஊதிதாநாம் பூரணிந: ஸ்ரேஷ்டா பூரணிநாம் வுசிஜீவிந: । வுசிஜீதா நரா ஸ்ரேஷ்டா நரேஷா பூரஹணாஸுபதா: । பூரஹணேஷா வுவிசாஸ:” என்று 2-ம் ஸுப்தியில் சொன்னபடி ஸ்ராவணங்களைக்காட்டிலும் ஜிமலிங்கன் உயர்ந்ததுகள். ஜிமலிங்கருக்குள் வுசிபினால் ஜீவிக்கிறதுகள் உயர்ந்ததுகள். வுசிபுள்ளதுகளுக்குள் 2-ம் ஷுரர்கள் மேலானவர்கள். அவர்களில் பூரஹணர்கள் சிறந்தவர்கள். பூரஹணர்களில் விசான்கள் உயர்ந்தவர்கள். (விதவான்களென்றால் ஜோநமுள்ளவர்களுென்றத்தம்) அந்த ஜோநமானது மாரொடித்தில்—“கீஷேஹமவொயெயி + தநாஹவாநு ஸொகஸு வாரா தாராயதா” என்று சொல்லியபடியும், ‘தகஜோநஜோநஜோநஜோந’ என்கிறபடியும் பூரஹணமென்றே சொல்லவேணும். மேலும் “சுநனாநாஜெ தொகா க்ஸொநதலொவூதா: । தாஹெ ஷெதூலிமூகி சுவிசாஹொயொயொஜாநா:” என்று வுஹாரணுகத்தில் 6-வது சுயாயத்தில் பூஹஜோநமில்லாதவன் ஸாவஸொஸூநாமாயும் அதிக இருட்டினால் மூடப்பட்டலோகங்

களை யடைகின்றனென்று சொல்லியிருப்பதாலும் “புறவிலாபொதிவரது” “நாநூல் வநா சுயநாய விடிதெ” உதாரணவநங்க ளாலும் புறவிலாபொதிவரது நோக்க மில்லை யென்பது ஸவஸுபுதிவநது! அந்த புறவிலாபொதிவரது “ஹதாரவரயாவாவி புவதாரவா ஹதாரதெ! பூரவொஹம் நாநூலா பூரவது” என்று ஹதாரவமென் றும் புவதாரவமென்றும் மிஸ்யிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹதாரவது—தெதவாராவதவி விநஸுதிவநதுதிரவெ. இது ஸவெபு ஸுரனுடைய ஸாக்ஷாஸ்காரத்தையுண்பெண்ணி ‘முனியேநான்முகனி’ல் படியே ஸங்கொஹமற வநுஹவத்தா லல்லது யரிக்கமாட்டாத வவ ஸஸ்யை யுண்டாக்கி இவனை அவாவற்று வீடு பெறப்பண்ணும், இதில் ஸுதியில்லாதவன் புவதாரவநுஹதாரம் செய்து நோக்கத்தையடைய வேண்டியது. இதுகளை யநுஹிப்பதற்கு உவாஸுநு இன்ன டெவதை யென்று தெரிந்து கொள்ளாமலும் புவதாரவின் ஸுரவதத்தை யறியாமலும் ஸக்யமாகமாட்டாது.

ஆகையால் உவாஸுநுடைய ஸுரவத ஸவாவங்களை ஸுதிஸுதிஹாஸபாரா ணங்கன், அருளிச் செயல்களைக்கொண்டும், தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

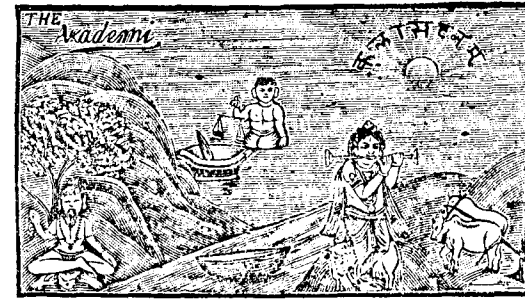
அவைகளில் ஸுதியானது டெவதாயி கானத்தில் “ஸவஸுதிவெஹாதபுவவாசு, புவதாரவநுஹதாரவா, சுதவவவதிதது கும், ஸவாந நாநூலவகாவாபுவதாவபு விநொபொதஸுநாசு, ஸுதெஸு” என்கிற புறவிலாபொதிவரது “ஹதாரவரயாவாவி புவதாரவா ஹதாரதெ! பூரவொஹம் நாநூலா பூரவது” என்று ஹதாரவமென்றும் புவதாரவமென்றும் மிஸ்யிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹதாரவது—தெதவாராவதவி விநஸுதிவநதுதிரவெ. இது ஸவெபு ஸுரனுடைய ஸாக்ஷாஸ்காரத்தையுண்பெண்ணி ‘முனியேநான்முகனி’ல் படியே ஸங்கொஹமற வநுஹவத்தா லல்லது யரிக்கமாட்டாத வவ ஸஸ்யை யுண்டாக்கி இவனை அவாவற்று வீடு பெறப்பண்ணும், இதில் ஸுதியில்லாதவன் புவதாரவநுஹதாரம் செய்து நோக்கத்தையடைய வேண்டியது. இதுகளை யநுஹிப்பதற்கு உவாஸுநு இன்ன டெவதை யென்று தெரிந்து கொள்ளாமலும் புவதாரவின் ஸுரவதத்தை யறியாமலும் ஸக்யமாகமாட்டாது.

விதஸுஸுதிவநது, வாவிலும், காஹம், என் கிற பெயருக் குப்பத்தி யென்னவென்றால் “கா ஹதாரவரயாவாவி புவதாரவா ஹதாரதெ! பூரவொஹம் நாநூலா பூரவது” என்று ஹதாரவமென்றும் புவதாரவமென்றும் மிஸ்யிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹதாரவது—தெதவாராவதவி விநஸுதிவநதுதிரவெ. இது ஸவெபு ஸுரனுடைய ஸாக்ஷாஸ்காரத்தையுண்பெண்ணி ‘முனியேநான்முகனி’ல் படியே ஸங்கொஹமற வநுஹவத்தா லல்லது யரிக்கமாட்டாத வவ ஸஸ்யை யுண்டாக்கி இவனை அவாவற்று வீடு பெறப்பண்ணும், இதில் ஸுதியில்லாதவன் புவதாரவநுஹதாரம் செய்து நோக்கத்தையடைய வேண்டியது. இதுகளை யநுஹிப்பதற்கு உவாஸுநு இன்ன டெவதை யென்று தெரிந்து கொள்ளாமலும் புவதாரவின் ஸுரவதத்தை யறியாமலும் ஸக்யமாகமாட்டாது.

ஹதாரவரயாவாவி புவதாரவா ஹதாரதெ! பூரவொஹம் நாநூலா பூரவது” என்று ஹதாரவமென்றும் புவதாரவமென்றும் மிஸ்யிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹதாரவது—தெதவாராவதவி விநஸுதிவநதுதிரவெ. இது ஸவெபு ஸுரனுடைய ஸாக்ஷாஸ்காரத்தையுண்பெண்ணி ‘முனியேநான்முகனி’ல் படியே ஸங்கொஹமற வநுஹவத்தா லல்லது யரிக்கமாட்டாத வவ ஸஸ்யை யுண்டாக்கி இவனை அவாவற்று வீடு பெறப்பண்ணும், இதில் ஸுதியில்லாதவன் புவதாரவநுஹதாரம் செய்து நோக்கத்தையடைய வேண்டியது. இதுகளை யநுஹிப்பதற்கு உவாஸுநு இன்ன டெவதை யென்று தெரிந்து கொள்ளாமலும் புவதாரவின் ஸுரவதத்தை யறியாமலும் ஸக்யமாகமாட்டாது.

SRI:

BRIHASPATAYENAMAHA.

EDITORIAL NOTES.

We have arranged to publish in parts from this issue, the useful and practical text book on chromopathy to minimise the expenditure of the Academy-Students. Those who get the Journal from this issue may have to pay only for instruction papers.

From the next issue we mean doing the same with regard to the Ayurvedic medical text-book for the use of the students of the Academy. Hence our request to those intending to join as students in the Academy is; that they should subscribe for the Akademi without loss of time.

With the 4th number of the Akademi

we mean presenting in parts to the readers of this Journal a Sanskrit work called “Anhikartha Prakasika” of Padukasevaka Swami for half the price.

You may find elsewhere, printed in this Journal the encomium and curse pronounced by doctors of the same creed on house-fly.

As we print only limited number of copies required for already enlisted persons, all those that are willing to get this Journal from now are requested to register their names by sending the subscription amount without much loss of time.

T. D. S. MURTI.

Empiric versus Scientific.

House-fly as a foe and friend.

The Doctors of the west always say that of all the methods Allopathy is the only scientific method known to the medical world, and all other methods are unscientific or empiric; meaning thereby quackery.

This method be scientific we expect all the doctors of that creed to say or proclaim the same theory based on scientific principles and precise observations; in short a settled uniform theory.

Here we like to print for our readers' perusal two extracts on the facts about "Housefly" expressed by two, of the same Allopathic creed.

AS AN ENEMY.

The *house-fly* is the chief carrier of disease microbes, and is the direct cause of many diseases in man and domestic animals. The house-fly breeds in filth of the foulest nature. The mouth parts of the house-fly are constructed for sucking purposes and it is unable to bite or puncture our skin. The six feet of the house-fly have each two claws, and in addition there is in each foot a soft pad, thickly covered with fine hair, which secretes a sticky substance which enables the house-fly to walk upside down or upon highly polished surfaces, such as window panes. Their entire body is covered with coarse bristles giving the magnified body of a fly the most repulsive appearance. The fly is provided with an acute sense of smell, and decaying vegetable and animal matter has an irresistible attraction for it. It sits upon all kinds of unmentionable filth and greedily feeds on it. If it is a female desirous of laying a batch of eggs, she burrows into a heavy microbe-laden mass of filth, such as house refuse, sewage, horse and cow manure, etc., and after carefully depositing her precious eggs, she wins her way to the nearest dwelling house to seek shelter from the wind and rain and to sample the food-stuffs of the inmate. A single house-fly is capable of carrying many millions of microbes of any disease germs upon it without any inconvenience. If the filth on which the fly has been feeding is infected with disease germs, then a host of these terrible destroyers of human life stick to the sticky pads on the fly's feet and its large soft proboscis, its legs, wings and bristles.

We are aware how house-flies swarm over our food-stuffs, drown themselves in our milk, soup, tea and coffee, and sometimes get mixed up with our food. Therefore knowing how the flies become covered with microbes, any child can understand how the microbes are transferred to our food and drink.

Whenever flies see any phlegm coughed up and thrown by the side of the gutter or road, they swarm round it and on it. After walking through the phlegm and swallowing portions of it, the flies enter the nearest open window or door and then find their way to the food-stuffs in the kitchen, dining room, etc., infecting them with microbes of disease. From there, they make excursions to various dustbins, the decaying carcasses of animals, privies, latrines, pig-sties, foul expectorations and excreta of animals on the road-side, etc., and wind their way back and infect anew the supplies of food in houses. The house-fly carries the microbes of various diseases not only on its feet, legs and body, but it actually carries them inside its body. At a single meal a fly will swallow nearly half its own weight of food. When a fly makes a meal of some form of liquid filth such as pus coughed up by a person suffering from consumption, bronchitis, influenza, etc., the disease microbes are also swallowed. These disease microbes are not killed by the gastric juice of the fly. They pass through its body unchanged. So it distributes microbes in its excreta as well as by the process of vomiting which it regularly practises as part of its regular digestive process. The number of microbes on each fly has been found to average from about five hundred to about six millions.

Although milk and water are at times sources of typhoid infection, the house-fly constitutes the source of infection. It must not for a moment be assumed that the house-flies are capable of carrying microbes of diseases

within only a very restricted area. Flies may be carried two or three miles by high wind, and they have frequently been observed to travel a mile and more on a calm day. Whenever there is any epidemic of typhoid fever, cholera, dysentery, diarrhoea, etc., in any particular locality, the house-fly is very frequently and largely responsible for the outbreak. The effluvia given off by the frequent evacuations of the patients attract flies which breed greedily on the infected excrement. The fly's sense of smell is so acute that it unerringly finds the smallest speck of infected matter, and if the infected matter is dry, it exudes a little fluid from the end of its proboscis on to it, prior to sucking it up.

Knowing that the house-fly is the chief carrier of disease microbes, our first attempt ought to be to prevent its breeding. So, those who keep cows, horses and other domestic animals, should see that all the manure is stored away from the house or burnt or buried at least once a week. Otherwise it provides one of the finest breeding places for house-flies. Many people allow piles of refuse of various kinds to accumulate in their backyards. This should not be done: for the house-fly lays about 150 eggs in dung, in cabbage heaps and all kinds of decaying vegetable and animal matter. The eggs hatch out usually in 12 hours. These at once begin to breed on the decaying refuse or stale meat. In from 5 to 8 days, the maggots are fully developed and immediately change into chrysalises' conditions. In another week they issue as full grown house-flies. These in the course of a few days lay fresh batches of eggs, and so the cycle goes on. A single fly in one summer season can be the progenitor of countless billions, each of which is capable of carrying from many thousands even to millions of disease microbes. A single female fly is capable of laying four batches of eggs before she dies.

The following facts should be remembered by every one:

Flies are disease carriers, live and breathe in all kinds of filth, infect food and drink by germ laden feet. All flies should therefore be kept out of dwellings.

By RAO SAHAB DR. U. RAMA RAU.

In "New India," 4-9-19.

AS A FRIEND. Flies and Disease.

What are the diseases which are carried by flies?

It is well-known that insects do carry diseases. e. g. mosquitoes, fleas, and lice are the bearers of malarias, plague and typhus, in well ascertained ways. But there is no disease known or even suspected to be carried by flies. One of your contemporaries mentions typhoid, cholera, and summer diarrhoea as fly borne diseases, an untrue statement, which is opposed to known facts.

Germs and their spores are present everywhere and are the proximate causes of diseases, and given favourable conditions multiply with incredible rapidity. The fly bears no part in their production or distribution. Its mission in life is the destruction, in the least offensive and most useful way, of all those animal substances, which by their slow decomposition in the air produce in countless millions germs, which become scattered every where. Try to realise what happens while a small animal, e. g. a rat or rabbit, dies in nature. If flies are excluded, say, by a wire cage or by immersion in water, germs falling on to it or already present in its intestines produce decomposition multiply in millions, polluting the air or water and becoming diffused far and wide. A very slow and more or less intermittent process, offensive to a degree, as long as it lasts and without any compensation or good results. Now, if flies have access to it and assist it is quite another matter. Every fly in the neighbourhood will lay eggs on it and in a few hours these are maggots, gorging themselves with the flesh and preventing further decomposition by converting it into living tissue. It has been truly said that flies will consume a dead horse more quickly than lions—nothing is left but bare harmless bones in the least possible time. Then the dirty, but unseen, maggot becomes a much cleaner pupa, a wholesome and savoury "bon bouche" for many birds and fishes. Finally, the last dirt is left behind, in the kin of the pupa, when it splits and the fly emerges, spick and span, a very model of polished cleanliness, although lacking gaudy colour. This is the "breeding" as the maggot is the "feeding" stage. It flits about like a butter-fly, eating nothing, only, sampling the juices or licking off a little of the surface of dainties, and spending most of its time in polishing itself, with its beautifully formed legs, into a very dandy and in making love. Sometimes it alights on some offensive object, either because it likes a strongish flavour (Camembert!) for a change or because it is on the look-out for a place to lay eggs. But even now, it is protected from contamination by being perched upon six globules of air, one entangled under each foot, by the numerous hairs, arranged for the purpose. It is very certain that no means will be found of abolishing the useful fly. Wherever and as long as suitable animal matter is present for it to lay eggs in it will multiply with a rapidity which will more than keep pace with the fly-catchers. If we could always burn such rubbish or saturate it with poison, flies would diminish or disappear. But before drastic measures are adopted let an answer be given to the question heading this letter, and if a little common sense and tact is allowed to take the place of clap-net and prejudice, it may be found that the fly is friend and not foe, even although he sometimes disturbs the post prandial nap.

HENRY W. DREW, F. R. C. S.

Blatchington, Seaford, 13th May, 1915.

(Daily Chronicle.)

கடிதங்கள்.

—...—

யோகம்.

—...—

இத்தலைப்பின் கீழ் ஏதாவது தெரிந்தன வற்றை எழுதும்படி, பத்திராதிபர் நம்மைக் கோரியதர்க்கணங்கி நாம் நம் ஸத்குருநாதனிடமிருந்து அனுக்கிரஹ பூர்வமாக கிடைத்தவைகளில் (வெளியிடக்கூடிய) சிலவற்றை நம் சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டில் சாஸ்திரங்களுக்கு ஒத்ததாகவும், மஹான்களான பெரியோர்களின் அனுஷ்டானத்துக்கும், ஸ்வானுபவத்திற்கும் விரோதமில்லாமலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துரைப்போம். அப்படியே ஏதாசுருதமான அர்த்தம் நம் மனதில் உதிக்கும்படி வியாகரண மஹாபாஷ்யத்துக்கு கர்த்தாவும் இந்த யோக ஸூத்ரத்துக்கே மூலகர்த்தாவுமான மஹான் பதஞ்சலி பகவான் நம்புத்தியில் அந்தர்யாமியாயிருந்து ப்ரேரணை பண்ணும்பொருட்டு ஸாக்ஷாத் க்ருண ஸ்வரூபினியான பரம்மத்தின் அபின்ன சித் சக்தியாகிய பரதேவதையை திருகரணங்களாலும் ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ப்ரார்த்திக்கின்றோம். எந்த - சாஸ்திரத்திலாவது நாம் புதிதாக ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து விட்டதாக எண்ணி வெளிப்படுத்தும்படியாக நம் பாதகண்டத்திலிருந்த மஹான்களான ஆரிய மஹரிஷிகள் எதையாவது பாக்கி வைத்திருப்பார்களா? எந்த சாஸ்திரத்திலும் முடிவான பூர்ண தேர்ச்சி யடையாமல் அவர்கள் ஒன்றையும் வெளிவிட்டிருப்பதில்லை. அவைகளில் கொஞ்சமேனும் பாக்கிவைத்திருப்பதில்லை. இந்த இருபது நூற்றாண்டு அளவு ஆராச்சி செய்தவையில் அப்படிதான் துவங்குகின்றதாக பெரியோர்களின் முடிவானதீர்மானமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. ஜீவனுடைய கதியை (அல்லது போக்கை) பூராவும் அறியாதவர்களும், இந்த ஜன்மத்தோடு எல்லாம் தீர்ந்து

விட்டது என்று எண்ணுகின்றவர்களுமான, சில மதஸ்தர்களைப்போல் இருந்தாலல்லவா அப்படிக்கு, குறைவை வைத்திருப்பார்கள். அப்படி அம்மதஸ்தர்கள் பூர்ண தேர்ச்சி அடையாமல் எந்த சாஸ்திரமாவது, குறை, வைத்திருக்கின்றார்களாவென்று சங்கை வந்தால் அதற்கு அவரவர்கள் நாளதுவரை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதே,

“அதற்கு நிதர்சனம்.”

அதாவது நாளுக்குநாள், ஒவ்வொரு சாஸ்திரமும் (Science) மேல் மேல் விருத்தியாய்க் கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கின்றதாக சொல்லுகின்றார்களே தவிர, ஒன்றும் பூராவும் முடிவடைந்ததாக சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது நிற்க, அன்னியர்கள் அனேக ஆயிர வருஷங்களாக நம் தேசத்தையும், நம்மையும் நம் மதக் கிரந்தங்களையும், சாஸ்திரங்களையும், நினைக்கவொட்டாமலும், பரவச்செய்யாமலும் இருக்கச் செய்ததும், ஸகலசாஸ்திரங்களும், நாளதுவரை ஜீவித்துக்கொண்டிருப்பதின் காரணம், கேவலம் புஸ்தகரூபமாக மட்டிலில்லாமல் கர்ண பரம்பரையாய் ஆசாரிய சிஷ்ய வாவத்தால் அத்தியயனம் செய்துவந்த காரணத்தாலல்லவா, இன்னம் அவைகளுக்கு உயிர் இருக்கின்றது. நம் மஹரிஷிகளாலும், அவர்கள் பரம்பரையான ஸந்ததிகளாலும், நமக்கு ஸகல சாஸ்திரங்கள் மூலமாக இவ்வளவு சாதனங்கள் இருந்தும், நாம் அடைந்த பிரயோசனமென்ன? பெரியோர்கள் பெயர்மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு ‘வீண்’ பெருமையும் சோம்பலும் பாராட்டினதாலல்லவா, ஜீவனுடைய வாழ்நாள்களைக் கழிப்பதற்கு வேண்டிய, நசுவரமான ஸகல ஜீவிக காரியங்களுக்கும், காலகேஷ்பங்களுக்கும் கூட, அன்னியர்களையே எதிர்பார்க்கும்படியான இவ்வளவு தாழ்மையான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டோம். இனியாவது நாம் அப்பேர்க்கொத்த உயர்ந்த பதவியிலிருந்த மஹரிஷிகளின் ஸந்ததிகளென்று நம் விடாமுயர்ச்சியால் முன்னுக்கு வந்து நம் அனுஷ்டானத்தினாலும் செய்கையாலும் நாம் செழித்தோங்கி, பழய ஆரிய மஹ

ரிஷிகளின் ஸந்ததிகள்தான் என்று, ரூபப் படுத்திக்கொண்டால்தான் நாம் திருப்தியாயும் சுகமாயும் வாழலாம். அதற்காகவேதான் இப்பத்திரிகையானது நம் ஆரிய ஜனங்களை உத்தேசமாகச் செய்யப்பெற்றப்பட்டிருக்கிறதுபோலும் ஐஹிகத்தில் வயத்துக்கு செழிப்பா யிருந்தால் தானே நித்தியானந்த சுகத்தை அனுபவிக்க வேண்டிய நசுவர சரணத்தை கவலையின்றி நினைக்கத் தோன்றும்.

ஆகையால் பூதபௌதிக சாஸ்திரத்தில் நாளுக்கு நாள் வெகு வேகமாய் முன்னேற்றத்தில் இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுடன் நாம் சேர்ந்து அவர்கள் தவறவிட்டிருப்பதை நாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டியும் நாம் மறந்திருப்பதை அவர்களிடம் தெரிந்துகொண்டும், (இப்பத்திராசிரியர் நமக்கு அறிவிக்கும் நற்புத்தியையும் அனுசரித்தும்) வருவோமேயானால், நமக்கு இக்காலகவாழ்வும், அந்நியத்தில் பேரின்பமூக்கி சுகமும், குறைவின்றி கிட்டி மென்பது ஐயமில்லை. சோரு கொடாத தெய்வமா சொர்க்கம் கொடுக்கப்போகின்றது என்று வேடிக்கையாக பெரியவாள் சொல்லியிருக்கிற படி இரண்டும் கிட்டவேண்டுமானால் நாமும் மேற்கு தேசத்தாரைப்போல விடாமுயற்சி செய்து ஐஹிக கார்யத்திலும் செழித்து, நாடகக்காரன் எத்தனை வேஷம்போட்டு ஆடினாலும் தான் இன்னுனென்பது மறவாமலிருப்பது போல் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தை அடையவேண்டியதற்கு முக்கியகாரணமாகிய நசுவர சரணத்தை மறவாதிருக்கவும் வேணும்.

வயிற்றுப்பாடு பார்ப்பதற்குக் கூட வழியின்றி நம் தேசம் இவ்வளவு தாழ்மையான நிலைமையிலிருந்தும், சாஸ்திரங்களில் பூர்ண தேர்ச்சி அடையும்படியான, மூளையும் புத்தி துட்பமும் இன்னும் நம்மிடத்தில் இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றதென்பதற்கு நிதர்சனமாக ஒரு ஜே. வி. போஸும், ஒரு பி. வி. ராயும், இருக்கின்றார்களென்பது நேயர்கள் அறிந்த விஷயமே. எத்தனையோ கோடி போஸும், ராயும் இருக்க வேண்டிய தேசமானது இவ்வளவு கீழ் நிலை

மைக்கு வரலாமா என்பதை யோசித்தால் நம் மனம் வருந்துகின்றதே. கர்மயோகத்தை நன்றாய் வழுவாமல் அனுஷ்டித்து இந்த சரீரத்தை கற்பகோடிகாலம் வைத்து இருந்து ஜீவன் செய்யக்கூடிய அனேக அற்புதமான தொழிலைச் செய்து மகத்தான யோகங்களை அனுபவித்த மஹரிஷிகளுடைய ஸந்ததியாராகிய நமக்குள் இந்த போஸும் ராயும் மஹாஸமுத்திர ஜலத்திலுள்ள சிறு துளிகள் போன்றவர்கள்தானே, மஹா யோகியான தாய்மானவருடைய அனுபவக பாடல்களைப் பார்த்தால் நம் மின்னோர்களுக்கு எல்லாத் தொழில்களும் ஜாலவிதைகளும் அதிசுலபமென்பதும் முடியாதென்பது ஒன்றுமே இல்லை என்பதும் வெளியாகும். அப்படியே அனேக மஹரிஷிகளில் சிலர் சரீரத்தை வெகுகாலம் வைத்திருந்து காயனித்தி அடைந்து அனேக போகானுபவங்களை அனுபவித்த ரிஷிகளின் பெயரையும் சந்தர்ப்பமவரும்போது எடுத்துரைப்போம். இனி நாம் எடுத்துக் கொண்ட இத்தலைப்பிற்கு ஒத்ததான யோகசாஸ்திர விஷயத்தில் செல்வோமாக.

•தொடரும்.

S. A. சுந்தரமய்யர்,

கடையம், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

பங்கஜநிலயம்.

இவ்வித சிரப்புற்ற இந்த ஸர்ப்ப புரியில் தனம், கல்வி, ஒழுக்கம் முதலிய நற்குணங்களோடு கூடிய ஸ்திரீ புமான்களடங்கிய ஓர் பெரிய குடும்பமிருந்தது. அதில் அருகாமையிலுள்ள கைசேய நகரில் பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்த இந்த ஸ்திரீமணி புகுந்தவள். இவள் குணத்தையும், அழகையும், கல்விச் சிறப்பையும் இங்குவர்ணிப்பது மிகையே எனவிடுத்து ஸந்தர்ப்பத்தில் வரைய நினைத்து, இரத்தம்பிகை என்ற அவள் பெயரை உரைத்து நிறுத்துவாம்.

அங்கம் 1.

கா கி 1.

ஸர்ப புரியில் கீழத் தெருவில் தன் வீட்டுத் தெருக் குறட்டில் நின்றுத் தெருவிலிரங்கும் அவ ஸரத்திலிருந்த ஓர் பெண்மணி வீதியில் போகும் தன் தோழியை நோக்கி அம்மா கனகம் எங்கு செல்லுகின்றாய் என்றாள் :—

கனகம் :—இது என்ன காலம், என்ன வேளை என் பது, உனக்குத் தெரியாதா, கோமளம்.

கோமளம் :—வஸந்தகாலம், சாயித்ரவேளை, நீ ஏதா கிலும் ஸத்காலகேஷபத்தை உத்தேசித்துப் போவாய் என்றுதான் நான் கேட்டது. ஏதா வது நல்ல பாகவதர்கள் வந்திருக்கிறார்களா என்ன சொல்லக்கூடாதா.

கனகம் :—உனக்கேன் பாகவதப் பித்து. இந்த பா கவதர்கள் நடத்தைக்கும் அவர்கள் சொல்லும் பாகவத கதைகட்கும் எவ்வளவு தூரமென்பது நீ அறியாயா?

கோமளம் :—நமக்கு அவர்கள் நடத்தையைப்பற்றி என்ன விசாரம். கதை பகவத் கதை அதை மட்டில் நாம் கிரகிப்பதா அதைச் செய்கிறவர் கள் நடத்தை, குலம், கோத்திரம்விசாரிப்பதா. உனக்குத் தெரியாததென்ன நான் சொல்லக் கிடக்கிறது.

கன :—நீ சுருக்கமாக முடித்துவிட்ட இந்த காரியம் மிகவும் பெரிதான விஷயம், இதைப்பற்றி நாம் தெருவில் பேசப்புகுந்தால் இந்த அல்ப அவகா சத்தில் முடியாது. முடியாதென்று சொல்லி முகிக்கு முன் அருகாமையில் வந்த ஓர் தோழி யைக் கண்டு கல்லியாணி எங்கு ஆறுக்கா போகி ராய் என்றாள்.

கல்லியாணி :—இந்த வேளையில் ஆறுக்கும் ஏழுக்கும் யார் போவான். நம் ரத்னம்பிகை யாத்துக்குப் போகிறேன். அங்கேதான் நாம் கதைகளையும், புத்தி மதிகளையும் ஆசைதீர கேட்கலாம். வீட் டிக் காரியம் முடிந்த பின் அங்கிருந்தால் வீண் வம்பாப்பும், அடுத்த வீட்டிக் கதைகளும், சிஷ் ரேங்களும் பேசி, தீர்மானம் செய்ய இரண்டு பாட்டிகள் வருவான், நம் வாயை வெறுமை வைத்திராமல் ஏதாவது சொன்னால் நானையக் கச்சேரிக்கு இது விஷயமாகும் என்றுதான்

அங்கு போகப் புறப்பட்டேன்.

கன :—நானும் தோழி ரத்னம்பிகை மாளிகைக்குத் தான் போக உத்தேசித்து வீதியே போய்க் கொண்டிருந்தேன், கோமளம் கூப்பிட்டு விஜா ரித்தாள். பதில் சொல்லிக்கொண்டே யிருந் தேன். உன்னைக் கண்டேன்.

கோம :—நீ கனகம் கேட்டதற்கு உடனே பதில் சொன்னையே, என்னை கனகம் கேள்வி கேட்கி ருளே தவிர போர இடத்தை சொல்லவே யில்லை. மனுஷர்களுக்கு மனுஷ்யான், வித்தி யாசத்தைப் பாரேன்.

கல்லி :—நீ அவளைக் கூப்பிட்டு போர இடம் கேட் டையாக்கும், இது தெரிந்துதான் கேட்கிறாய் என்று விளையாட்டுக்கு பதில் கேள்வி கேட்டி ருப்பன், இதை ஒரு பெரிய குத்தமாக வைத் துக்கொள்வானே. நீ எங்கே போக உத்தே சித்துப் புறப்பட்டாய். இப்போது நீதான் சொல்லு. அப்படி உத்தேசம் ஒன்றுமில்லா விட்டால் நீயும் எங்கனோடு வாயேன்.

கோம :—எல்லபொழுதா போக்கலாம் என்றுதான் கனகத்தைக் கேட்டது. அதற்குத்தான் அவள் என்னை நீ சொன்னாப்போல் வேடிக்கை பண் ணாள்?

கன :—நான் வேடிக்கையா பண்ணேன். பாகவதர் கதை நடக்கும் இடத்துக்குத்தான் நான் போ வேனென்று நினைத்து நீ கேட்டதாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதோ? எதுவும் ஸைஜமாக நாம் கேட்டிருந்தால் பதிலையும் அவ்விதமே வைத் துக்கொள்ளவரும். நமக்குள் இந்த வியவகாரம் என்னத்துக்கு, நாமும் பேசிக்கொண்டே வந் தோம். இதோ தெற்குமுனைவந்துவிட்டோம். இரத்னம்பிகை மாளிகை ஸமீபித்துவிட்டது. அங்கே போனால் நம்முடைய ஸத்தேகங்களைக் காலம் தீரும்.

கல்லி :—ரத்னம்பிகையின் அடக்கமும், தன் வீட் டிக்கு வருகிறவர்கள் யாராயினும் அவர்களை எ முத்து உபசரித்து உட்காரவைத்து நீ திகளும், நல்ல கதைகளையும் சொல்லி புத்தியுண்டாக் கியே வெளியே அனுப்புவதும், மற்றும் அவர் செய்வதை நினைக்க எனக்கு எப்போதும் அப ளகத்திலேயே இருக்கலாமா என்று தோன்று கிறது.

கன :—அவன் ஏராளமாக தன் குடும்பத்தில் மாம னார், அவன் தகப்பன், பாட்டன் முதலியவர்கள் படித்த கிரந்தங்களையெல்லாம் வாசித்துணர்ந்த

வளாகத் தெரிகிறது பார்த்தாயா?

கல்லி :—எனக்கப்பறம்தான் ஸர்பபுரிக்கு வந்தான் அவன் பிறந்த வீட்டிலேயே படித்தவளாக இருக்கவேணும். பெரிய குடும்பத்தில் வாட் கைப்பட்டு படிக்க ஒழிவேது. சட்டி சுறண்டு வதுதான் சரியாயிருக்கும்.

கன :—படிப்பானேன் கேழ்வி அதிகமாக யிருக்க லாம். அவன் புருஷன் மிகப் படித்தவன். அவ னால் கேழ்வி அதிகமிருக்கலாம். இருவரும் நல்ல அமைப்பான தம்பதிகள்.

கல்லி :—சுயமாய் படிப்பதைவிட கேழ்வி அதிகமி ருந்தால்தான் இப்படிப்பட்ட விஷயம் சொல்ல முடியும். அது என்னமோ, அவன் ஸரஸ்வதி தான். எங்கே படித்தால் என்ன. கேள்வி யாக இருந்தால் என்ன.

கன :—ஸரஸ்வதி ஒன்றுமட்டிலா. அவன் எல்லாம் தான். வீடு கிட்டியது. அடுத்தாந்தானே. கோமளம் இங்கு வருவதே யில்லை. அவளுக் குத் தெரியாது. அவன் வடக்கேயே பழக்க முள்ளவன். தெற்கு வீதிப்பக்கம் திரும்பின தில்லை.

கல்லி :—அதிட்டுத்தான் காலகேஷபம் என்றானோ. நானும் அவளை ஒருநாளும் இந்தப்பக்கத்தில் பார்த்ததில்லை. சரி. பேச்சை நிறுத்து உள்ளே போவோம்.

என்று மூவரும் ரத்னம்பிகை மாளிகையினுள் சென்றார்கள். ரத்னம்பிகை மாளிகைக்கு இரண்டு வாசற்படி. ஒன்று புருஷர்கள் இருக்கும் முன்கட் டைத் தாண்டி அதிள்வழியாகப்போகும். மற்றொன் று நேரிட ஸ்திரீகள் இருக்கும் அத்தப்புரத்துக்குப் போகும். கனகம், கல்லியாணி முன்னம் பலதடவை வந்தவர்கள் ஆகையால் இரண்டாவது சொல்லியவழி யாகவே உள்ளே நேரிட கோமளத்துடன் சென்றனர்.

அங்கம் 1.

கா கி 2.

சுருஞ்சிவப்பி நிறமுள்ள பட்டாடை அரையில் உ டுத்து மேலே தங்க ஓட்டியாணம் அணிந்தும், கைக ளில் தங்கக் காப்பு கொலுசும், கால்களில் வெள்ளிக்

காப்பு கொலுசும், கால் விரலில் மெட்டிகளும், கை விரல்களில் கெம்பு, பச்சை மோதிரங்களும், கழுத் தில் போன் சரடும், காசுமாலையும், பவழம், முத்து மாலையும், மூக்கில் வைரத் திருகும், இருகாதுகளில் கெம்பு கம்மல்களும், கருத்த உரோமமுள்ள சிரசும், நெத்தியில் வளைந்த புருவமும், மத்தியில் குங்கும திலதமும் அணிந்து பொன்வண்ணமுள்ள மேனியுடன் அத்தப்புரத்து பெண்கள் மண்டபத்தில் உட்கார்ந்தி ருந்த பெண்மணி உள்வாயிற்படியண்டைவந்த ஸ்திரீ ரத்னங்களை எதிர்கொண்டேழுத்துவந்து அழைத்துச் சென்று மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்தாள். தா னும் ஏதோசாமான் எடுத்துவர பக்கத்து அரைவீட் டில் சென்றாள். இம்மூவர்களுக்கு முன்னமேயே அவ்விடத்தில் சில பெண்மணிகள் கூடியிருந்து ஏதோ வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்தார்களாயினும் வந்தவர்களைத் தானே முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற் கும் பிரியமும், ஏற்பாடுமுள்ள ரத்னம்பிகை அவ் விதம் செய்தாளென்பது நாம் கூறவும் வேண்டுமா. எல்லோரும் அமர்ந்ததும் கோமளம் புதிதாக இவ் விடம் வந்தவளாதலின் தன் ஸ்னேகிதியாகிய கல்லி யாணியை நோக்கி ரகசியமாகச் சில வார்த்தைகள் பேச ஆரம்பித்தாள்.

கோம :—இப்போ நம்மை கூப்பிட்டுவந்து உள்ளே உட்காரவைத்தாளே இவள்தானே. உங்கள் தோழி.

கல்லி :—ஆமாம், நீ இங்கே வந்ததே இல்லையோ? அவன் குழந்தை ஆண்டு நிறைவுக்கு ஊரெல்லாம் வெத்திலை பாக்கு வாங்கிப்போகக்கூப்பிட்டு எல் லாரும் வந்தார்களே. அப்போது கூடவரவில் லையா நீ?

கோம :—நான் அப்போதுதான் மூன்றுமாசம் குளிக் காமல் இருந்து, பிறந்தவீட்டுக்கு வெகுசாரிய மாய் போய் ஸ்னானம் பண்ணிவிட்டு வந்தேனே, தெரியாதா உனக்கு? அதை என்னத்துக்கு இப்போ நினைக்கணம். இந்தக் கூடத்தின் அ முகைப் பார்த்தாலும் பார்க்கலாம்.

கல்லி :—பாரேன். நெவில் நாலுஸ்தம்பம், கருங்கா லித்தாண், மேலே எடுத்துக்கட்டி ஜன்னல்கள் அமைத்திருக்கின்றன. இதற்குத்தான் கல்லி யாண கூடம் என்றும் சொல்வது. இதற்கு முன்னால், புருஷன் இருப்பதுக்கு இதேமாதிரி தான் கட்டுக்கோப்பு அதற்குமுன் ரேழி, அல் லது நடை. பிறகு வாசற்படி. மேலே ஆவ ரணமுள்ள குறடு. இது முன்கட்டு. நாயிருக் கும் இந்தக் கூடத்துக்குப் பின்னால் பூஜாக்கிர

கம். இந்தக் கூடத்துக்கு நான்கு பக்கமும் 6 அரைகள். சாமான் படுக்கை முதலியன வைக்க. பூஜாக்கிரகத்துக்கு பின்னால் தளிகை இடம் (சமையல் கட்டு). அதன்பின் தோட்டம் விஸ்தாரமானது.

கோம :—அவான் பெரிய மிராசுதாரோ இல்லையோ. அவாளுக்கு இந்த இடம் போதுமா. அதற்காகத்தான் அந்தஸ்தாக கட்டியிருக்காளாக்கும். கல்லி :—இதுதவிர கிராமங்களில் அங்கங்கே, வீடு, மனை, தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதோ ரத்னம் வருகிறான். நாம் என்னமோ இப்படிப்பட்ட பெரிய வீடு பார்க்காதவன்போல் இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் நாட்டுப்புரம் என்று மற்றவான் எண்ணுவான். வருகிறவன் என்னமோ சொல்லுகிறான். கேட்போம்.

இரத்த :—கனகம், கல்யாணி உங்கள் கூட வந்திருக்கும் தோழியை இதுவரையில் இங்கு நான் பார்க்கும்படி அழைத்துவராமல் வைத்திருந்தாலும், இன்றாவது அவன் ஸல்லாபமும் ஸ்னேகமும் கிடைக்கும்படி செய்ததற்கு ரொம்பஸத் தோஷம். நீங்கள் வெத்திலை பாக்கை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தோழி பெயரென்ன.

கனகம் :—கோமனம்.

இரத்த :—கோமனவல்லி நீ இதை எடுத்துக்கொள். இன்றுதான் ஸுதினம். நீ எத்தத் தெருவில் இருக்கிறாய். வடக்கு வீதியோ, இந்தப்பக்கத்தில் ஸ்னேகம் செய்ய நதிக்குப் போகும்போது கூட நதியிலாவது வழியிலாவது பார்க்க குடித்துவைக்கவிலையே.

கோம :—நான்ஸல்லோ அப்படி சொல்லிக்கொள்ள வேணும். இப்படிப்பட்ட நல்ல குணத்துடன் கூடியவனும், அழகும், வணக்கமும் கூடிய உன்னை நான் பார்த்து ஸல்லாபம் செய்யக்கொடுத்துவைக்கவிலையே தவிர, உனக்கென்ன எத்தனையோபேரை என்னைப்போலப் பார்த்திருப்பாய். நான்தான் கொடுத்துவைக்கவிலை இத்தனை நான், எப்படியாவது உன்னைதரிசிக்க நேர்த்தே என் பாக்கியம். ஸுதினம் என்றது எனக்குத்தான் முதலில் பொருந்தும்.

இரத்த :—அம்மா நீ சொல்லவேண்டியபடி நீ சொன்னாலும் நான் எனக்குத்தான் இன்று பாக்கியம் வந்ததாக நினைக்கிறேன். நீ பேசும் வன்மையே எனக்கு இதுவரையில் தேன்மழை பெய்ததுபோலிருந்தது. என்னத்துக்கு நிற்கிறாய் உட்காருவோம்.

எல்லாரும் ஒருவனாவாக ரத்னகம்பன விரிப்பின் மேல் உட்கார்ந்தார்கள்.

கன :—கோமனத்தை நீ விஜாரிக்கும் விஜாரிப்பினால் (வாயால் புதிதாகப் பார்த்துக்கொள்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டாலும்) வெகுநாளையஸ்னேகம் போல் ஸம்பாஷிக்கின்றதாக ஏற்படுகின்றதே தவிர வேறில்லை. இன்றைக்கு உங்கள் இருவருடைய ஸம்பாஷணைதான் பொழுதுபோக்காக முடியும்போலிருக்கிறது. இதுவும் ஓர் நல்ல புத்தியைத்தான் தருகிறது; நடக்கட்டும்.

இரத்த :—நீ அவ்விதம் சொல்லுவது சரியாயமோ? ஒருக்காலும் ஆகாது. நீ இதுகாலபரியந்தம் ஏன் கோமனத்தை அழைத்துவரவில்லை. அது உன்மேல்தான் தப்பு, முன்னாடியே அழைத்து வந்திருந்தால் இந்த ஸம்பாஷணை முன்னாடியே நடந்து இன்று வேறு பேசலாமே. தவிர இவ்வளவு குணசாலியான கோமனத்தை எதற்காக இதுவரை மறைத்துவைத்திருந்தாய், கனகம்? கன :—எதோ எத்தனில்லாமல் தெய்வகதியாக நடந்ததே தவிர நான் வேணுமென்று மறைக்கவில்லை. எல்லாம் இப்போதாவது வந்துவிட்டான். அதைப்பற்றிய அதிக கவலை என்னத்துக்கு. தொடரும்.

—0—

ஸ்ரீ:

முந்துங்கள்! முந்துங்கள்!!

“சூஹிகாயபுஷ்காஸிகெ.”

திருவகீந்திரபுரத்திலிருக்கும்

சதாவதானம் அ. வேதாந்தாசாரியரால்

கோபாலதேசிகன் ஆன்விகத்துக்கு

ஸ்ரீமத் சின்னாண்டவனால் செய்யப்பட்ட ஷே வியாக் கியான கிரந்தத்தை கிரந்த விபியில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறபடியால் தேவையானவர்கள் தங்கள் பெயரை முன்கொண்டு அடியில் கண்ட விலாஸத்தில் பதிவுசெய்துகொண்டால் அந்த விலாஸத்துக்கு அச்சிடப்பட்டதும் வி. பி. மூலியமாய் தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக ஸஞ்சிகை ஒன்று 0-8-0 வுக்கு அனுப்பப்படும். ஸ்வல்ப பிரதிகளே அச்சிடப்படுகிறது. ஸஞ்சிகை ஒன்று டெமி 32 பக்கம் அடங்கியது.

இந்தப் பத்திரிகை தருவிப்பவர்கட்கு பாதி விலைக்கு அனுப்பப்படும். திருவகீந்திரபுரம். திருப்பாபுலியூர் போஸ்ட் } மாணேஜர், தென்னார்க்காடி ஜில்லா } கலாஸதனம் ஆபீஸ்.

AKADEMI.

1. Is a monthly Journal of Art, Science and Literature of both East and West. Will contain articles in Astronomy, Medicine, Yoga, Religion, Technology, Handicrafts, Stories etc., and general nonpolitical news.

2. At present all matters will be printed and published in Tamil, English and Sanskrit only.

3. Subscribers are requested to send their addresses written in clear and legible hand. Change of address should be informed at once to this office to insure safe and punctual receipt of the Journal.

4. Communications should be in English and Tamil only.

5. Subscribers are requested to quote the number against their name on the wrapper of the Journal in their correspondence. New ones should subscribe so. Persons desiring reply should send postal stamps for the same.

6. Sending money by M. O. in advance is advantageous as V. P. costs 4 annas or so more.

7. Editor does not hold himself responsible for the opinions expressed by correspondents as all articles are printed giving full addresses of the contributors.

The rate of yearly subscription is as follows:—

For India, Ceylon and Burma Rs. 6 0 0

Penang, Singapore, South Africa, Basra,

Mesopotamia and similar places. Rs. 7 12 0

America 2 dollars, England etc., 8 shillings.

Single copy 8 annas 11 annas, 19 cents, or 9 d. respectively.

AKADEMI is published at the end of every month.

Subscribers are enlisted at any time of the year but they will receive only the numbers from September to August comprising a complete volume for one year's subscription. At the time of sending a V. P. P. only the current number is generally sent. The previous issues (as far as available) of the volume are sent per book-post on receipt of the value of the V. P. P.

LIFE SUBSCRIPTION:—For India, Burma and Ceylon Rs. 65.

Penang, Singapore etc. Rs. 75. America 20 dollars, England 4 £.

ADVERTISEMENT RATES:—Full page Rs. 4. Half of a page Rs. 3. Quarter of a page Rs. 2, respectively for single insertion.

Advertisement for less than quarter of a page will not be accepted.

The full amount of advertisement should be remitted in advance.

Contributions within the scope and object of the Journal will be accepted with thanks: The option of publishing the articles in the Journal rests with the Editor. Unpublished manuscripts will not be returned unless the contributor sends in advance the return charges in postage stamps: For further particulars please write to Manager,

Akademil office, Tiruvendipuram, South Arcot District,

South India:

N. T. VENKATACHARI, Manager.

கலாஸதனம்.

1. “கீழ், மேல் திசைகளிலுள்ள காலகளைக் கவலைப்பற்றிய விஷயங்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் என்ற பாஷைகளில் அச்சிட்டு பிரதிமாதக் கடைகி தேதியில் வெளிப்படுத்தப்படும் ஓர் மாதாந்தப் பத்திரிகை. கதைகள், விவரங்கள், வியாபாரம், ஜோதிஷம், வைத்தியம், மதக்கிரந்தங்கள் முதலியவைகளில் வியாசங்கள் எழுதப்படும்.

2. சந்தா கேயர்கள் தங்கள் விலாசங்களை தெரிவியும், வியக்தமாயும் எழுதியனுப்பவேண்டும். விலாசம் மாறினால் உடனே இந்த ஆபீசுக்கும், போஸ்டாபீசுக்கும் தகவல் கொடுக்கப்பட்டாலன்றி பத்திரிகை சரியான காலத்தில் கிடைக்காது.

3. எல்லா கடிதப் போக்கு வரத்துகளும் தமிழ் அல்லது இங்கிலீஷ் பாஷையில் இருத்தல்வேண்டும்.

4. பழைய சந்தா கேயர்கள் பத்திரிகையின் மேல் ராப்பரில் தங்கள் தங்கள் பெயருக்கு முன் கண்டிருக்கும் கம்பரைக்குறித்து தாங்கள் எழுதும் கடிதங்கள் அனுப்பி, பதிவ் தேவையானால் அதற்குத் தேவையான தபால் தலைகளையும் வைத்து அனுப்பினால் அடிதங்கள் கவனிப்பது அகரத்தியம் என்பதை யறியவும்.

5. மணியார்டர் மூலம் முன்பணமனுப்பி பத்திரிகை முதலியது பெறுவது உத்தமம். வி. பி. கையகாட்டிலும் 4 அணு அல்லது அத்த வீதாராரான தகை கையமாகும்.

6. விஷயதானம் செய்வார்களின் முழு விலாசத்தையே வியாசங்கள் பிரசுரிக்கப்படுவதால் பத்திரிகாபிர அவர்கள் அப்பிராயத்துக்கு உத்திரவாதியில்ல.

7. வருஷச் சந்தா விலாசம் :—இந்தியா, ஸிலோன், பர்மா, ரு. 6. பிஷ்கு, சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிக்கா, பாண்டிச்சேரி, ரு. 7-12-0. அமெரிக்கா, 2 டாலர். இங்கிலாந்துக்கு 8 ஷில்லிங்கு. தனிப்பத்திரிகை அந்தந்த விடங்களுக்கு முறையே 8 அணு, 11 அணு, 19 சென்ட் 9 சென்ட் ஆகிறது.

8. எந்த மாதத்தில் சந்தாதாரராகச் சேர்த்தாலும் செப்டம்பர் மாதம் முதல் அடுத்த ஆகஸ்டுமாதம் உள்ளதே ஒரு வருஷமாக மதிக்கப்பட்டு அங்விதம் (கிடைக்கக்கூடிய) கஞ்சிகைகள் அனுப்பப்படும். ஒரு கஞ்சிகை முதலில் மொத்த தகைக்கும் வி. பி. செய்யப்பட்டு பணம் வந்த உடன் மற்ற கஞ்சிகை கிடைத்தவரையில் அனுப்பப்படும்.

9. ஜீவியச் சந்தா :—இந்தியா, பர்மா, ஸிலோனுக்கு ரு. 65-0-0. பிஷ்கு, சிங்கப்பூருக்கு ரு. 75-0-0. அமெரிக்காவுக்கு 20 டாலர். இங்கிலாந்துக்கு 4 டாலர்.

10. விளம்பர விதம் :—ஒருதடவைக்கு ஒருபக்கத்துக்கு ரு. 4. அரைப்பக்கத்துக்கு ரு. 3. கால்பக்கத்துக்கு ரு. 2. கால்பக்கத்துக்கு குறைந்த விளம்பரம் ஏற்பட்டாது. விளம்பர விதத்தின் முழுத் தகையும் முன்பணமாக சேர்த்துவிடவேண்டும்.

11. இப் பத்திரிகையின் கோக்குள்ள வியாசங்கள் வந்தனதுடன் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். அதை அச்சிட்டுப் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதெவதும் பிரசுரிப்பதும் பத்திரிகாசிரியரைப் பொறுத்தது. பிரசுரிக்கப்படாத வியாசங்களை திரும்ப அடைய விரும்புவோர்கள் திரும்புதற்கான சார்ஜிக்குத் தக்க தபால் முத்திரைகள் வைத்து அனுப்பவேண்டும். மற்றுமுள்ள விவரங்களுக்கு பதினாறுத் தபால் தலையுடன்

ஸதன மாணேஜர், கலாஸதனம் ஆபீஸ்,

திருவகீந்திரபுரம், திருப்பாபுலியூர் மார்க்கம்,

தென்னார்க்காடில்லா, தென் இந்தியாவென்று

எழுதி விடை பெறவும்.

N. T. வேங்கடாசாரி, மாணேஜர்.

ஸ்ரீ:

வ்யஹஸ்தயெநஃ.

துர்மதிஸ்ரீ கார்த்திகைமீ 30உ

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

யோகத்தைப் பற்றிய சில முக்கிய குறிப்புகள்.

—0—

யோகமாவது யாது:—*சித்த விர்த்திகளை நிரோதித்து உயர்வற உயர்நலமுடைய எதிர் நிகழ்கழிவினுமழியாச்சுடரிடம் ஒருமைப்படுத் துவதேயாம். அதற்கு இடையூராயது மனமே. மனமாவது மீம்புலன்களுக்கும் அதிபதியாகிய உட்கறணமாகும். கறணமென்பது பொறியாம். மனமென்பது இடைவிடாது பொதுவாக ஸகல பிராணிகட்கும் (சுப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கெந்தங்களாகிற) மீந்து விடயங்களிலேயே சென்றுகொண்டிருக்கிறது. அப்படி அதைச் செல்லவிடாது அடக்கித் தன் சொருபமாகிற ஆத்மாவென்று சொல்லப்பட்ட பொருளிடம் செலுத்திப் பார்க்குங்கால் மேற்கண்ட விடயா நுபவத்தாலுண்டாகும் ஆனந்தத்தைக்காட்டி லும் அனேகமடங்கு அதிகமான பேரானந்தத் தை யனுபவிக்கக்கூடும்.

*யொமஸு-ஓசு-யொமஸி-சவ்ய-தி-தி-ரொய:

அவ்விதம் தன்னிடம் தான் நிற்கை மிக வும் கடினமாதலால் அவ்வண்ணம் கைகூடுவது அபபியாசத்தால் வரவேண்டும்.

(மேற்கண்ட யோகமானது) ஸாலம்ப மென்றும் நிராலம்பமென்றும் முதலி விருவ கைப்படும். ஆலம்பமென்றது பிடிப்பு. அவ் விதம் யாதாமொருபொருளை மனம் பற்றி நிற் றலே ஸாலம்பமென்னும் யோகமாகும். யா தொன்றையும் மனம் பற்றா திருத்தலே நிராலம் பமாகும். ஆத்மாவாகிய ஓர் பொருளை அவலம் பித்து நிற்கையை எப்படி நிராலம்பமென்று சொல்லக்கூடுமெனில், ஆத்மாவைத் தவிர்த்து மற்ற பதார்த்தங்களை மனம்பற்றி நிற்குமாத லின்பொழுதுமாத்கிரம் மனம் வேறு பதார்த் தத்தை யவலம்பித்திருக்கிறதாகப் பொருள் படக்கூடிய ஸாலம்பயோகமெனக் கூறக்கூடிய தாகும்.

மனமடியோடழிந்து ஆத்மாவிற்குக் குண மாகிய புத்தியானது தன் சொருபியில் நிற்கும் பொழுது எப்படி ஸாலம்பமாகும்? (புத்தியா னது ஞானம்) அந்த ஞானத்தையே குணமாக வுடையது ஆன்மா. நான் அறிவேனென்னுங் கால் நானறிவுடையேனென்னுங்கறுத்தை உட் கொண்டிருத்தலால் ஞானமென்பது தீபத்திற் றுப் பிரபைப்போல ஆன்மாவிற்குக் குணமாகக் கூறப்பட்டது. புத்திமான் என்ற பெரியோர், செய்யுட்களில் அமைத்திருக்கும் மொழியைக் கொண்டு மிகவும் விளங்கும்.

அப்படி யில்லாவிடில் நானறிந்தேன் என் னுங் காலையிலெல்லாம் நான் அறிவு, நான் பார் வை, இதுமுதலியபடி கூறவாகும். இது அப் பிரசித்தம். தீபமும் பிரபையும் விவகாரத் திற்கு வெவ்வேறாயிருந்தும் தனித்தனியாக ஒன்றினின்றும் மற்றொன்றை எப்படிப் பிரித்

தெடுக்க முடியாதோ, அதுபோலவே, ஆத்மா வையும் ஞானத்தையும் வேறாகப் பிரிக்க முடி யாது. ஆத்மாவிற்கு ஞானமே சொருபமாகை யால் ஆத்மா ஞானமயனென்றும், சிலவிடத்தில் ஞானமென்றும், பெரும்பாலார் கூறுகின்றனர். இது எவ்விதமாயினுமாகுக.

முதலில் யோகத்தை அப்பியாசிப்பவன் மனதை விடயங்களில் அனுவசியமாய்ச் செல்ல விடாது, இன்றியமையாத அவசியமாய்த் த னக் குபயோகமாயுள்ள விடயங்களில் மாத்தி ரம் செலுத்திப் பழகிவரவேண்டும். பரலோகம் பரப்பிரம்ம் என்ற இரண்டுவஸ்துவுமுளதென்ற பொருளை யடக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஆஸ்த்திக் கியமுடையவனு யிருத்தல்வேண்டும். எப்பொ முது ஆத்திகனாவே அப்பொழுதே பிரம்மத் தைப்பற்றி விஸ்தாரமாய்ப் புகழ்கின்ற உபநிட தம் முதலியவைகளைச் செம்மையாய் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். அதிற் சக்தியற்றவன் உ பநிடத காத்பரியங்களை இலகுவாய்ப் போதிப் பிக்கின்ற இதுகாஸ புராணங்களை ஆராய்தல் வேண்டும். இதிலும் சக்தியற்றவர்கள் அறிவு முதிர்ந்த பண்டிதர்களிடம் கிரந்தங்களின் தாத் பரியத்தைக் கேட்டல்வேண்டும். இதுவே சற் சங்கமெனப்படும்.

ஒருவனுக்குச் சற்சங்கமுண்டாயின் நல்ல கேள்விகளுண்டாகும். கேள்விகள் பெருக்க முண்டாயின் கெட்டபழக்கமும். கெட்ட பழக்கமறின விஷயங்களிலிரிவேதமுண்டாகும். நிர்வேதமாவது அநித்திய பதார்த்தங்களில் ஜுகுபலை. இது விருத்தியடையின் விடயங் கள் அடியோடுபற்றறும். அவ்விதம் விரக்தி மேவிடத் தனக்குறும் கேடுகளில் மிக்க பயமு லும். விடயானுபவங்களில் அநித்தியத்துவ புத் தியும் அதனடியாக நீழிவாழ்வதற்கேதுவான ஸாதனங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் அறிவு நிற் கும்.

இவ்வளவு அறிவு நிகழ்ந்தவுடன் அதற் குற்ற மார்க்கத்தைக்கண்டு தேற எத்தனிப்பா னேல் உண்மை போதமாகிய நூற்கள், ஆரம் பத்தில் கிடைக்கிறதில்லை. ஏதோ சிற்சிலபோ தனால் கிடைக்கினும், அதன் உண்மைப்பொ ருள் போதமாவதில்லை. ஆகவே தன்னுண்மை யறிவிற்கெட்டியவரையில் அர்த்த நிர்த்தார ணம் செய்துகொண்டு எவரும்றியாது சில அப வித்தார்த்தங்களைத் துணையாகக் கைக்கொண்டு எத்தனிப்பது வழக்கம். அங்ஙனம் உண்மை நெறி யறியாது தடுமாறுவோன் தன்னபிப்பிரா யத்திற்கிணங்கச் சிறிதுகாலம் அப்பியசித்துப் பார்த்துக் கைகூடாது, வீண் வாய்ப் பேச்சிலே யே நின்றுவிடுகின்றன.

இதனிடையில் கற்பஸாதனஞ் செய்வதா யும் மனதை நிலைப்படுத்துவதாயும் எண்ணி, அபின், கெஞ்சா முதலிய பதார்த்தங்களை உப யோகித்துத் தன்சரீரத்திற்குக் கேடுவிளைத்துக் கொள்வதும் ஸம்ஸாரத்தைத் துறந்ததாக ஒ ராண்டியாய் வீட்டைவிட்டு வெளிவந்து தாம் சாமியாரெனப் பெயர்பூண்டு, சோறு, கஞ்சா, கள் முதலியவை யாசித்து உண்டு, மயக்குற்றுத் தலைதடுமாறி சந்திகடோறும் கிடந்துழலுவான்.

இதுவே கடையில் யோகாப்பியாஸமாக் முடிந்துவிடவே, உலகுக்கெல்லாம் யோகமென் பது பரிசுஸிக்கத்தக்க நிலையில் வந்துவிட்டது.

ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் யோகமென் பதை இக்காலையில் மேற்கண்டபடி அனுஷ்டிப் பவர் அனுஷ்டானத்தை அனுஷ்டானமாக எண்ணாமல், நமது முன்னோர்களாகிய மகரிஷி களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டும் அவ்வனுஷ்டானத் தைத் தங்களுக்குப் பிரகும் அநேகர் கையாடி முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்றகருணையால் பல கிரந்தங்களாக இயற்றப்பட்டுமுள்ள சாஸ்திரங் களையே நம்பி அடியில் குறிப்பிட்டிருக்கும் சி ரிது வாக்கியங்களைக் கவனிக்கக்கடவர்கள்:—

1. யோகாப்பியாசமானது இலேசான காரியமல்ல.
2. அது மனதாலேயே செய்யத்தக்க காரியம்.
3. 2 - ம் பேர்களைக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளக்கூடாதது.
4. தானாகவே தனிமையில் நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடியது.
5. அது வீணானபேராயுள்ளவர்களுக்கு முடியாதது.
6. கிரமமான நடை யுள்ளவர்களால் ஸாதிக்கத்தக்கது.
7. சோம்பேறியால் மனதாலும் எண்ணக்கூடாதது.
8. சுறுசுறுப்புள்ளவர்களால் விரைவாகவே சித்தித்துக்கொள்கத்தக்கது.
9. வீண் வம்பர்கள் நினைக்கவும்முடியாதது.
10. வம்பற்றவர்களுக்குச் சீக்கிரம் கிட்டத்தக்கது. சிலர் பரகாயப்பிரவேசம் தங்கஞ் செய்தல் முதலியசித்திகளை யுத்தேசித்துப் புகுவார்கள். அவர்களுக்கு ஒருபொழுதுங் கைகூடவேகூடாது.

ஏனெனில் எப்பொழுது வித்தியென்பதை பற்றிற்றோ அப்பொழுது மனம் பற்றற்றதாக எப்படியாகும்?

மனம் நிர்விஷயமாகத் தேறினாலுமிய யோகமென்பது கைகூடாதாதலால், மனதை முதன்முதலில் விஷயங்களாகிற படுகுழியினின்றும் திரும்பக் கரையேற்றி, மேடான ஆன்மாவிடம் சேர்த்தல் அவசியமாகும்.

இப்பொழுது மனம் அடங்கத்தக்க வுபாயங்களை விவரிக்கின் இதுவே ஓர் பெரிய யோக சாஸ்திரமாகின்றது. மனமென்பது தேகத்திலுள்ள பிராணவாயுவைக் கவர்ந்து நிற்கின்றது. ஆனதால் மனமும், பிராணனும், ஒன்றாக முடிந்தது; ஆகவே முடிவிற்கு மகரிஷிகள் வாயு

வை யடக்க மனமடங்குமென்றும், மனதை யடக்க பிராணனுமடங்குமென்றும், சாஸ்திரங்களில் வெளியிட்டார்கள். எதுவரையில் மனமடங்கவில்லையோ, அதுவரையில் மோட்சமும் கிடைக்கமாட்டாதென்பது முடிவான கருத்து. இவர் தம் தன்னையே பதஞ்ஜலிபகவான் தனது யோகசூத்திரத்தில்:—

* பிராணவாயுவினுடைய விடுதல் இழுத்த லாகியபிராணாயாமத்தினாலவது மனோநிலையை யடையலாம், என்று மொழிந்தனர். யாதா மொருவன் அதிகசயமான ஓர் பொருளைக் கவனிக்குங்காலையில் அவன் மனமெவ்விதம் சிறிது கடிக்கை நின்றதோ, அவ்விதமே பிராணனுங் கூட நின்றதென்பதற்கு, அந்தக் கவனிப்பு ஒழிந்தவுடன் முன்பு விடாத ஸ்வாஸங்கனிதல் பெரியமூச்சாகத்திணிவி வெளிவிடுவானல்லவா? அதுவே நமக்கு அனுபவஸித்தாந்தம்.

தி. தே. ஸ்ரீ. முர்த்தி, பத்திராதிபர்.

* ஹவாநுதனுவிராஹாயு: ||
பூவடிநிலிஹாரணாஹ்வா பூணஸ்ய ||
ஸ்ரீ:

முந்துங்கள் ! முந்துங்கள் !!

“சூஹிகாயுபூகாஸிகெ.”

திருவகீந்திரபுரத்திலிருக்கும்

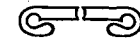
சதாவதானம் அ. வேதாந்தாசாரியரால்
கோபாலதேசிகன் ஆன்விகத்துக்கு

ஸ்ரீமத் சின்னாண்டவனால் செய்யப்பட்ட ஷெ. வியாக் கியான கிரந்தத்தை கிரந்த விபியில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறபடியால் தேவையானவர்கள் தங்கள் பெயரை முன்கொண்டு அடியில் கண்ட விவரத்தில் பதிவுசெய்துகொண்டால் அந்த விலாஸத்துக்கு, அச்சிடப்பட்டதும் வி. பி. மூலியமாய் தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக ஸஞ்சிகை ஒன்று 0-8-0 வுக்கு அனுப்பப்படும். ஸ்வல்ப பிரதிகளை அச்சிடப்படுகிறது. ஸஞ்சிகை ஒன்று டெமி 32 பக்கம் அடங்கியது.

இந்தப் பத்திரிகை தருவிப்பவர்க்கு பாதி விலைக்கு அனுப்பப்படும்.

திருவகீந்திரபுரம்.
திருப்பாப்பலியூர் போஸ்ட் } மாணேஜர்,
தென்னாக்காடு ஜில்லா } கலாஸ்தனம் ஆபீஸ்.

பங்கஜ நிலயம்.

28-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

இரத்தோ:—சரி. இங்கு இருக்கிறவர்களையெல்லாம் உனக்குத் தெரியுமே, கனகம்.

கனகம்:—தெரியும். கல்யாணிக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ. ஒருவருக்கு ஒருவர் நன்றாகத் தெரியவேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் நீ கோமளம் இன்னாரென்று தெரிந்துகொண்டாயா. வடக்கு வீதியோ வீடென்று கேட்டாயே தவிர வேறென்றும் தெரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லையே எனக்கு, உனக்கு எப்படி.

இரத்தோ:—அது விவரம் சொல்லவேண்டியது நீயோ நானோ சொல்லேன், தெரிந்துகொள்வோம். கனகம்:—கீழுண்டை வீதி கோடியில் நம் கோமளத்தின் ஆம். அவள் பிறந்த ஊர் “விருத்த மலை.” இங்கு தேசிகாமணி யாத்தில் அவர் புத்திரனுக்கு வாட்கைப்பட்டிருக்கான்.

இரத்:—சேஷாசலத்துக்கா, சரிதான். அவர் படித்தவர், நான்கு சாஸ்திரம் வரும், நல்ல வையாகர்ணி, என்று கேழ்வை. ஆத்தில் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருப்பான். அவர் அகமுடையாளா. நீ ரொம்ப பாக்யவதீ.

கன:—அந்த விஷயம் அப்புறமிருக்கட்டும். அது இப்போ என்னத்துக்கு. அவள் அவாத்து நாட்டுப் பெண். அதுமட்டில் தெரிந்துக்கொள்.

இரத்:—கல்யாணிக்கு இவர்களில் யாரைத்தெரியாது என்று சொன்னாய்.

கன:—எல்லாரையும் தெரியும் கல்யாணிக்கு ஆனால் அஹல்யாவை தெரியாதோ என்னமோ என்று நான் நினைத்தேன்.

கல்வியாணி:—அஹல்யாவைத் தெரியும். ரத்தோவின் நாத்நாள் பெண். எங்க ஊருக்கு அடுத்த கீழூரிலிருப்பவள். எங்கள் ஓர்ப்படிக்குக் கூட கொஞ்சம் விட்ட பந்துதான். அவள் பக்கத்தில் இருக்காளே அவளைத்தான் நன்றாகப்பறியவில்லை.

கன:—அவளா, நீலவேணி. சாரங்கரூயர் வீட்டு நாட்டுப்பெண். கிருஷ்ணராவின் ஸம்ஸாரம். ஆத்தார் அவன் தகப்பனார். பெரிய ஸ்மர்த்தா.

ராஜஸபை வித்வான். வாதுபேசுகிறவர். கல்லி:—சரி. ஆண்டு நிறைவன்றைக்கு வெகு நாழி வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு விசாரித்தேன். அன்றைக்கு சிகப்புத் தோடும், பச்சைப்பூவையும் எடுத்துக் கட்டலுமாக யிருந்தான். இன்று தொங்கவிட்ட பின்னலும் மயில்கழுத்து சேலையுமாக வெள்ளை ஓலை முதலியது இருந்து உட்கார்த்துகொண்டிருந்தாலும் அன்று இருட்டில் வாசக்குறட்டின் கீழ் நாம் வந்த பாதையில் பேசிக்கொண்டிருந்தமையாலே என்னமோ அடையாளம் என் மனதில் நன்றாகப் பதியவில்லை. அதினால் சந்தேகமென்று சொன்னேன்.

கன:—ஸரிதான். இப்போது தெரிந்ததோல்லையோ, எண்டி கோமளம், எல்லாரையும் உனக்குத் தெரிந்ததோ யாரைத் தெரியவில்லை சொல்லு. இரத்தினம் எல்லாரையும் எல்லாரும் தெரிந்துக்கொள்ளவேணும் என்றார்கள்.

கோமளம்:—நீங்கள் இப்போதுசொல்லியதால் தெரியாதவளையும் தெரிஞ்சுண்டேன். ஒருொரு இடத்துக்குப் போனால்தானே அவள் அவளைத் தெரிகிறது. வீட்டிலேயே அடைச்சிண்டிருந்தால் என்ன தெரிகிறது. தெரிஞ்சுவார்த்தை கூட மறந்துபோறது.

இரத்:—இன்று கோமளம் வந்ததுதான் பிரசவத்தினம். அவளுக்கு ஏதோ மனசு குறையிருப்பதாகத்தெரிகிறது பேசும்பாவனையில். என்ன குறையோ, சொல்லத்தக்கதோ என்னமோ.

கோம:—சொல்லக்கூடாதது என்ன. அதுவும் உன்னண்டைமறைக்கத்தக்கது ஒன்றுமில்லை. அது குறையுமில்லை. நாங்கள் மூவரும் வார்த்தையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது நினைவு மூட்டினோம், மறந்துவிட்டேன் அதை. ஒன்றும் விசேஷமில்லை.

இரத்:—சொல்லவந்தும் சொல்லமுடியவில்லை. அதை மறந்துவிடு.

கன:—ஒன்றுமில்லை. இப்போதான் மூன்றுமாதமிருந்து தீர்த்தாமாடிவிட்டாள். அது ஏதோ உங்காத்து ஆண்டிநிறைவு பிரஸ்தாபம் வரச்சே அவள் பிறந்தாத்துக்குப் போய் அங்கே விலகினதாக சொன்னாள். அதையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாக்கும். அது என்னத்துக்கு

இப்போது. கோமளம் மறந்துவிடு. கொஞ்சநாழி இரத்தினவிடம் பேசிவிட்டு சீக்கிரம் ஆத்துக்குப் போவோம். தனிகைப் பண்ணவேணும். யாரோ விருந்தாடி வந்திருக்கிறார்கள்.

கோம :—நான் என்ன நினைத்துக்கொண்டே யிருக்கிறேன். நீங்கள் மேல்மேல் அதை யனுசரித்து சொல்லிவந்ததால் அந்த ஞாபகம். நானும் இரத்தினவிடம் பேசி மனதை மாற்றிக்கொள்ளத் தான் வந்தேன். நாம் எங்கு போனாலும் நம் நிழல் கூட வருவதுபோல நம் கதையே முன்னுக்கு வருகிறது.

கல்லி :—நாங்கள் வருவதற்கு முன்னமே ஏதோ ஸம் பாஷனை நடந்ததே அது என்ன ரத்தின. அதை சொல்லு, கேட்போம்.

கன :—ஆமாம். இரத்தின, அது என்ன விஷயம். இரத் :—ஒன்றுமில்லை. நம் சிறு குழந்தைகளை எப்படி நடத்தினால் புத்தி, குணம், ஒழுக்கம் உண்டாய், பொய், பிடிவாதம், பொறாமை முதலிய கெட்ட குணங்கள் போகும் என்பதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அவர்கள் அவாளுக்கு தெரிந்த பத்ததியைச் சொன்னார்கள்.

கல்லி :—யார் யார் சொன்னாள்.

இரத் :—அஹல்யா, நீலவேணி சொன்னார்கள்.

கோசலை :—நீங்கள் வரும்போது நான் என்ருக்குத் தோன்றியதைச் சொல்லி முடிக்கப்போனேன்.

இரத் :—ஆமாம். கோசலை சொல்லி முடித்துக் கொண்டிருந்தாள். என்னை சொல்லும்படி எல்லாரும் சொன்னார்கள். நானும் பேச வாய்திறந்தேன். அப்போதுதான் நீங்கள் கோமளத்துடன் வந்தீர்கள். ஆகையால் கோமளமாக இன்று முடியவேணும் என்று என் பிரார்த்தனை.

கன :—நாங்கள் நீ ஏதாவது சொல்லக் கேட்கவேணுமென்றுதான் வந்தோம். அவர்களுடைய வாக் குகளைக் கேட்கக் குடுத்துவைக்கவில்லை. மறுபடியும் அவர்களையே சொல்லும்படி கேட்டால் உங்களுக்கு கேட்டதையே கேட்கவேண்டிவரும். ருசிகரமாக இரது. 'அதிகமானால் அமுதமும் விஷமும் என்பதுபோலாகும்.'

கல்லி :—அவர்கள் சொன்னதையும் இரத்தின சேர்த்து சொல்லக்கூடாதோ. என்ன?

கோமளா :—இரத்தினவை சொல்லும்படி கேட்டாலே

எல்லார் அபிப்பிராயமும், தன் அபிப்பிராயமும் சொல்லும்படி வராதோ, நீங்கள் உங்கள் பேச்சையே அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போறீர்கள். இரத்தின பேச்சைக் கேட்கவந்தோமென்றீர்களே தவிர அவள் பேச இடங் கொடுக்கவில்லை.

கன :—கோமளத்துக்கு அவசரம்போலிருக்கு. அவள் புதிதாக வந்தபடியால் அந்த ஆசை யிருக்குந்தான்.

கல்லி :—அதற்கென்ன ஸந்தேகம் நமக்குமட்டில் இல்லையோ, என்ன. (அகல்யா, நீலவேணி முதலிய எல்லாரும் இரத்தினவை ஓர் உபநியாசம்போல் எங்களுக்கு இன்று சொல்லவேணும் என்று கேட்டார்கள்.)

இரத் :—நான் சொல்லப்போவது புதிதாக ஒன்றும் இல்லை. நான் பள்ளிக்குப் போகுங் காலத்தில் ஒருநாள் நாலாவதுவகுப்பு உபாத்தியாயர் எனக்குப் படித்துக்காட்டியதை ஞாபகமிருந்தவரையில் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள். குற்றங் குறை யிருந்தால் எடுத்துக்காட்டி என்னையும் சீர்படுத்தவேண்டுமென்றுசொல்லி விஷயத்தை தொடுத்துக் கூற ஆரம்பிக்க (முன் ஸர்வசக்தியும், ஸர்வ ஞானப்ரதாதாவாயும் ஸ்படிகம் போன்ற சிர்மல தேகமும் உள்ள நமதாசாரியத் யான விக்கிரகமூர்த்தியானவும் பிருகஸ்பதி ரூபியானவும் ஹயவதனப் பெருமானை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு விஷயத்தில் பிரவேசிக்க எத்தனித்தாள்.)

இரத் :—கோமளம் ஒரு தொழிலைச் செய்ய விரும்பு மவர்கள் அத்தொழிலின் விஷயத்தை முற்று மறிந்துகொண்ட பிறகு தொழிலுக் குட்புகுந்தால் எவ்விதம் தொழில் விருத்தியாகுமோ அதுபோல் குழந்தையில்லாதவர்கள், குழந்தை பிறந்தால் எவ்விதம் அவர்களை ஸம்ரக்ஷித்து ஸன்மார்க்கப்பயிர்ச்சிசெய்விப்பதென்பது முன்னால் தெரிந்துகொண்டபிறகே அந்த புத்திர பாக்கியத்தை யடைவது மேன்மையாகும் என்பது சொல்லவும் வேண்டுமா, உன்னைப்போலொத்த புத்திசாலிகளுக்கு.

கோமளம் :—முன் நடந்ததும் பின் நடந்ததும் கலந்து நல்லத்துக்காகத்தான் அதெல்லாம் என்பதையுணர்த்தவே இது நடக்கிறதோ?

இரத்தின :—இதவே ஒரு சகுனம். அதை உத்தேசித்தே கோமளமாக முடியப்பிரார்த்தித்தேன்.

கோமளம் :—சரி. கடவுள் எதையும் நம் நன்மைக் கே செய்வார். நீ உன் விஷயத்தை சொல்லு இரத்தின. அது என்ன மக்களை நடத்தும் நீ திகளோ, வழியோ.

இரத் :—அது பிள்ளைகளுக்கு 'நல்வழிப்பயிற்சி' முறை என்றுதான் என் உபாத்தியாயர் சொன்னதாக ஞாபகம். நீங்கள் என் வாயால் ஏதாவது சொல்லிக் கேட்கவேணுமென்று வற்புறுத்துவதால் நான் சொல்லத்தூணிந்தேன். அதிலுள்ள குற்றங் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி எல்லோரும் பிறகு பேசவேண்டும்.

எல்லோரும் :—அதுவே ஸரி நீ சொல்லத்துடங்கு நாங்கள் கவனமாக கேட்குறோம். ஏதாவது தோன்றினால் சொல்லுகுறோம். மத்தியில் பேசக்கூடாது என்று நமக்குள் நிபந்தனைகூடாது. அப்புறம் மறந்துபோகும் என்றார்கள். பிறகு இரத்தினப்பிகை ஆரம்பித்தாள்.

இரத் :—உலகத்தில் மனிதர்களுடைய நடக்கை ஒரு விதமாயில்லை. பலபெயர்களிடத்தில் பலவிதமாக இருக்கக் காண்கிறோம். வாலிபத்தில் ஒரு விதம் விருத்தாப்பியத்தில் ஒரு விதமாய் ஒவ்வொருவருடைய நடத்தையே அந்தந்த காலத்திற்குத் தக்கபடி வேறுபட்டிருக்கின்றது. இதுவல்லாமல் சிலர் போல்லாங்கு செய்வதிலேயே நோக்கமா யிருக்கிறார்கள், சிலர் நன்மை செய்வதையே கருதுகிறார்கள்; சிலர் எப்போ பார்த்தாலும் வெறுத்த சொல்லும் கடுத்தமுகமாயே இருக்கிறார்கள்; சிலர் குளிர்ந்த சொல்லும் சிரித்த முகமா யிருக்கிறார்கள்; சிலர் கோபத்தன்மையா யிருக்கிறார்கள்; சிலர் சாந்த குணமுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

அஹல்யா :—இப்படி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதமான தன்மையுடையவர்களா யிருக்கிறார்களே காரணம் என்ன.

இரத்தின :—இப்படி நடக்கைகள் வேறுபடுவதற்குக் காரணமா, அவர்களுடைய பிரதமசிக்ஷையின் வேறுபாடேயன்றி வேறல்ல.

கனகம் :—சிறு பிராயத்தில் பெற்றோர் பிள்ளைகளைச் சீராய்ப் பாதுகாப்பார்களானால் மனிதர்களிடத்

தில் தீய நடத்தைகள் அனேகமா யொழிந்து போமென்கிறயோ.

இரத் :—அதற்கு எவ்விதமான சந்தேகமும்மில்லை. ஆதலால் சிறுவர்களுக்கு நன்னெறி பயிற்றுக்கிற வழியை ஒருவாறு சொல்லுகிறேன். ஒருகுலத்தில் ஒருமனிதனுடைய வாழ்நாளில் நடக்கிற நடவடிக்கைகளைக்கொண்டே அந்தக் குலத்தின் வரலாறு முழுமையும் நாம் நன்றாய் நிதானிக்கலாமென்பதும் நமது சிறு பிராயமெல்லாம் நாம் நாகரீகமில்லாத ஜனங்களுடைய தன்மைபோலவே கழிக்கின்றோமென்பதும், அனுபவசித்தமாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாய்ச் சிறு பிள்ளைகளெல்லாம் பொய் புளுகு முதலான விஷயம் செயல்கள் செய்வதிலேயே அதிகவிரும்பமுடையவர்களாய் இருக்கக் காண்கிறோமல்லவா? தாங்கள் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளாயிருக்கையில் செய்த பல கொடிய செய்கைகளைப் பிறகு நினைத்துக்கொண்டு பிற்காலத்தில் வெட்கம் அடையாதவர் ஒருவருமில்லை. ஆதலால் சிறு பிள்ளைகளிடத்தினின்றும் அதிகமான நற்செய்கைகளை நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. பிள்ளைகளுக்குச் சிறுவயதில் நன்னடக்கையைப் பலவந்தப்படித்திக் கற்பிப்பது மிகவும் பிசுரு. காலமில்லாக்காலத்தில் பிள்ளைகளுக்கு நன்னெறி பழக்குவது, அகாலத்தில் மனதைப் பண்படுத்துவதுபோலவே, பிறகு கெடுதியாய் விளையும். ஆதலால் குழந்தைகள் குழந்தைகளாகவே இருக்கவேண்டும். வயதுவந்தால் அவர்களுடைய வினையாட்டுப் புத்தியோடுகூட வாலிபக் கொடுமைகளும் ஒழிந்துவிடும். பருவமானது எவ்வளவு கசப்பான பொருளையும் மிகவும் மதுரமாக மாற்றவல்லதல்லவா?

தொடரும்.

கடிதங்கள்.

பக்தி.

பக்தியென்னும் பதத்துக்கு ஸேவை யென்பது பொருள். உலகத்தில் மானிடர்கள் விருப்பு, வெ

றுப்பு முதலியவற்றின் வசப்பட்டு அனேகவித துன்பங்களை யடைந்துவருவதை, நன்றாய் ஆராய்ந்து அறிந்தவர்கள் அவற்றினின்றும் நீங்கமுயன்று அதற்கு ஹேதுவான ஸாதனங்களை மேற்கொண்டொழுக வேண்டுமென்பது மேலான அறிவுடையோர்களையாவருக்கும் நன்றாய்த் தெரிந்தவிஷயமே. இந்தலோகத்திலும், பரலோகத்திலுமுள்ள ஸகலவித துன்பங்களையும் (பரலோகத்திலும் இன்பதுன்பங்களுண்டு) வேற்றுக்கலெண்டுமானால் அது தத்வக்ஞானத்தாலன்றி வேரொன்றிலும் முடியாதென்பதும் அந்தத்வக்ஞானமும் உண்மையான தீவிரபக்தியில்லாதாருக்கு வேறு ஒருவகையாலும் வித்திக்கவே வித்திக்காதென்பதும் மேலான பெரியோர்களாகிய ஸாதுக்களின் துணிபு. பூர்ணமான தீவிரபக்தியுடையோருக்கே அத்தத்துவக்ஞானமும் அதன்மூலமாக ஸகலவித துன்பங்களும் அவைகளின் மூலகாரணங்களோடு (அதாவது விருப்பு, வெறுப்பு) நாசமடையும். மனதானது பக்திமான்களுடைய வேலையின் வாயிலாக, சாந்தமடைந்து குருவின் உபதேசவழியாக பகவானிடத்துச் சென்று அந்த பகவானோடு தாத்மியப்படுவதே பக்தியாம். அஃதாவது ஆண்டவனே எனக்கெனச் செயலொன்றுமில்லை; யான் உன்னுடைய வுடமை; என்னை எவ்வகையாலேனும் துன்பத்தின் தொடர்பில்லாதிருக்க செய்வேண்டுமென்று பகவானை பூரண விசுவாசத்தோடு (வேறு ஒருவித உத்தேசத்தையும் நாடாமல்) சிந்தனை செய்திருந்தலாம். மானிடதேகத்தின் நிலைமையையும், பொருள்களின் நிலைமையையும், நன்றாய் பகுத்தறிந்து ஜகதீசனுடைய பாதாவித்ததைமுயலுதல் அத்தியாவசியமாம். இதைத்தான் பகவான் பகவத்கீதையில் “எவர் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் என்னிடத்து அர்ப்பணம் செய்து, என்னையே சரணமாகவடைந்து, ஒரேவிதமான பக்தியோகத்தினால் என்னை தியான உபாஸனைகள் செய்திருக்கின்றாரோ, எகாந்த பக்தியுடைய அவரை, அர்ச்சகனா, நான், ஜனனமான, ஸமுஸார ஸமுத்திரத்தினின்றும், விரைவில் கறையேற்றுக்கின்றேன்” என்று அருளி யிருத்தலை நோக்குமிடத்து, ஜகதீசனே நமக்குத் தக்க துணையாம். இதே அபிப்பிராயத்தைத்தானே ஈஸ்வரகீதையில்

“கந்தநன்மலர்கோகோயபூசனை,
வந்தனைசெயல்புகழ்வாக்கின்பூசனை,

பந்தனையறமனம்பக்தியாற்செய்யுஞ்சி,
ந்தனைநியதமுஞ்சிவன்றன்பூசையே.”

இந்தப் பாட்டினால் கூறியிருக்கின்றார். அதாவது பரமேஸ்வரனை, மனம், வாக்கு, காயங்களென்னும் திரிகரணமும் ஒத்துவர பக்தி செய்தல் வேண்டுமென்பது திண்ணம். இன்னும் மகாபாரதம் உத்தியோகபர்வத்தில், துரியோதனனிடத்து கண்ணபிரான் தூதுபோகும் விஷயமாக, ஸஹாதேவனை அபிப்பிராயம் கேட்டபோது அச்சகாதேவன், பகவானைப்பார்த்து, அர்ச்சனைக்கொன்று, கர்ணனுக்குப் பட்டங்கட்டி துரோபதையை மொட்டையடித்து ஒம்மை காலில் விலங்கிட்டு நேராகப்பிடித்துக் கட்டிவிட்டால், பாரதபோரே நடவாதென்று கூறினான். அதனைக் கேட்ட பகவான், அர்ச்சனைக் கொல்லுதலும், கர்ணனுக்குப் பட்டம் கட்டிலும், துரோபதைக்கு மொட்டையடித்து விலங்கிடுதலும் ஒருவாற்றால் கூடினங்கூடும். என்னை கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கட்டிதல் உன்னால் கூடுமோவென்று கூறினார். அதற்கு ஸகாதேவன் தேவரீரை கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கட்டிதல் எனக்கு மிக எளிதாமென்றவுடன், பகவான், அங்கனமாயின், என்னைப் பிடி பார்க்கலாமென்று கூறி, தான் அந்தக்ஷண்மே பதினாயிரம் வடிவம் கொண்டு நின்றனர். அப்பதினாயிரம் வடிவங்களையும் ஸகாதேவன் கண்டு இம்மாயவடிவங்களால் நமக்காவது யாது, ஒன்றுமின்றென்று, தீரத்தெளிந்து, அனாதியான ஜகதீசனுடைய அரவிந்த அடிகளை தன் மனத்தாமரை மலரின் கணிருக்கும் விதமாக பாவித்து இடைவிடாது தியானம் செய்வானான். அதுகண்டு பகவான் பூர்ண ஸந்தோஷத்துடன் “அன்பனே” நீ உள்ளபடி என்னை அறிந்து கட்டிவிட்டாய் உனக்கு வேண்டுவது யாது தருகிறேன்” என்று கூறியதாகவும் மறுபடி ஸகாதேவன் பகவானைப்பார்த்து “எங்கள் ஜவரையுமாவது மீத்துவைப்பீரோ என்னவோ வென்று” வேடிக்கையாகக் கேட்டதாகவும் பாரதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் பகவானை அந்தரங்க பக்தியாலன்றி வேறு எவ்வகையாலும் அறியவே முடியாது.

தொடரும்.

S. A. சுந்தரமய்யர்,
கடையம், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

வியவசாயம்.

இப்பத்திரிகையின் முக்கிய கொள்கைகளைப் பற்றி முதல் ஸஞ்சிகையின் முதல்பக்கத்தின் கவர் பேஜின் உள்பக்கம் 2-வது கலத்தில் ப்ரசுரப்பகுதி என்ற தலைப்பின் கீழ்குறிப்பிட்டிருக்கிற விவசாயம்; வைத்தியம், சோதிடம், வியாபார ஸம்மந்தமான கைத்தொழில், கணிதம், இதிகாசம், புராணங்கள் முதலியவும் யோகசாஸ்திரம், மந்திரசாஸ்திரம் முதலியவைகளும் வெளிவருமென்ற விவரப்படி, முதல் ஸஞ்சிகையிலேயே, அந்தந்தசாஸ்திரங்களில் தேர்ந்த தக்க வித்வான்களால் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஆரம்பமாக ஏதாவது கொஞ்சம் கொஞ்சமேனும் வெளிவந்திருந்தால் பத்திரிகையைப் படிப்பவர்களுக்கு மேன்மேலும் ஆவலுண்டாகுமென்று நம்மிடமிருந்து நம் பத்திரிகையை வாங்கிப் படித்த D. P. W. ஓவர்லியர் மகா-அ-ஈ-ஹீ, ஸ்நேகிதர் அவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டது. அதற்கு நாம் விடுத்த மறுமொழி யாதெனில் நம் பத்திராசிரியர் ஸத்தியத்தில் த்ருட விருதமாயிருப்பதால் காலதாமதமன்னியில் கூடிய சீக்கிரம் பத்திரிகை வெளிவருமென்ற தம் வாக்கை நிறைவேற்றும்பொருட்டு இம்மாதிரி பத்திரிகையொன்று நடைபெற்று வருகிறதென்பதை எல்லா வித்வான்களும் அறிந்தால்தானே எழுத்தாவதுவருவார்களென்ற உத்தேசத்தைக் கொண்டதான் சுருக்கமாக கிடைத்த விவசாயங்களை வைத்து தாமதமன்னியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதென்றும் பத்திரிகையை இனி 16-பக்கம் கொண்டதாக செய்யும்படிக்கும் இதைக் காட்டிலும் சிறிய டைப்புகளினால் அச்சுனால் இன்னும் ஜாஸ்தி வியாசங்கள் வெளிவரக்கூடுமென்றும், நாம் பத்திராசிரியரை கேட்டுக்கொள்ளப்போவதாகவும், மறுமொழி கூறினோம். அடுத்த ஸஞ்சிகை முதல் விஷயங்கள் எல்லாம் விடாமல் வருமென்றும், ஆரம்புராதனமாயிருந்து சுக்கிரோதயத்தில் தோன்றி சூரியோதயத்தில் மறைந்துபோகும் அனேக பத்திரிகைகளைப்போல ஈளடைவில் கடினத்துப்போவதைக்காட்டிலும் சந்திரன் வளர்பிறைபோல் மேன்மேலும் விருத்திக்கு வருவது சிலாக்கியமல்லவாவென்றும் பதிலுரைத்தோம். இனி வியவசாயத் தைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லப்படுவோம்:—

தொழிலபிவிர் தியும், வியாபாரமும், எவ்விடத்

தில் மிகுதியா யிருக்குமோ அந்த தேசந்தான் செழிப்பாயும், புஜபலபராக்ரமமுடைய சுருசுருப்பான ப்ராஜைகளையுமுடையதா யிருக்கும். இந்த தொழிலபிவிருத்தியும், வியாபாரமும் செழிக்கவேண்டுமானால் அதற்கு மூலகாரணமான வியவசாயம் அபிவிருத்தி யடையவேண்டும். வியவசாயம் விருத்தியடைவதற்குத் தக்கதான நீர்வளமும், நிலவளமும் பொருத்திய விசாலமான கொழுத்த பூமியும் வேண்டும். அப்பேர்க்கொத்த பூமி யிருந்தாலும் அதைத் தக்கபடி பண்படுத்தி சாகுபடி செய்யப் போதுமான ஜனஸங்கியையும் வேண்டும். அந்தந்த ஜனங்களும் இயற்கையிலேயே அத்தொழில்களில் அபிருசியுள்ளவர்களா யிருத்தல்வேண்டும். இவ்வளவு இருந்தாலும் போதாது. அவரவர்கள் நிலத்துக்கு ஸ்வாமித்வமும் அதாவது யஜமானத்வமென்பது இருக்கவேண்டும். இந்த எஜமானத்வம் நிலஸ்வந்தர்களுக்குத் தான் உண்டென்பதையும், ராஜாங்கத்தாருக்கு நிலத்தில் தீர்வைக்குத்தான் பாத்யமுண்டு என்பதையும் மீமாம்ஸா சாஸ்திரக்காரர்கள் தீர்மானித்திருப்பதை பின் விவரிப்போம். இதில் கண்ட இந்த எல்லா அம்சங்களும் நம் இந்த பரதகண்டமாகிய பாரதமாதாவுக்குத்தான் ஒத்திருக்கின்றது. ஒரு தேசத்தாருக்கு மில்லாத இவ்வளவு சௌகரியங்களும் பாக்கியமும் நமக்குக் கட்டலுளால் அமைக்கப்பெற்றிருந்தும், நாம் தற்காலம் அடைந்திருக்கும் வருமை நிலைமையை பரியாலோஜித்தால் யார்தான் பெருமூச்சுவிட்டு துக்கியாதிருப்பார். நம் ஒரு தேசத் தவிர, மற்ற எத்தேசத்திலாவது வியவசாயத்தில் பிறவியினாலேயே அபிருசியுள்ள ஜனங்கள் 100-க்கு 80 பேருக்கு மேலாக யிருக்கிறார்களா? கிடைக்கவே கிடையாது. அப்படியிருந்தும் அதனால் நாம் அடைந்த லாபம் என்ன. பூமியை உழுது பண்படுத்தி வியவசாயத்தொழிலை விருத்தி செய்யாமலும், அதன் பலனை யடையாமலும் எத்தத்தொழிலாவது, வியாபாரமாவது அல்லது சாஸ்திர பயிற்சிதானாகட்டும் முன்னுக்கு வருமா? சுவரை வைத்தல்லவோ சித்திரம் வரையவேண்டும். ஆகாயத்தில் சுவர் கட்டலாமா. ஆதாரமில்லாமல் ஆதேயம் நிலை நிற்குமா? சரீரத்தை வைத்தல்லவோ ஸகல தொழிலாளர்களும் ஞானிகளும், யோகிகளுக்கூட அவரவர்கள் அடையவேண்டிய மேலான

பதவிக்களை யடைந்திருக்கின்றார்கள். சரீரம் நிலைத் திருக்கவேண்டுமானால் அதற்கு ஆகாரமில்லாமல் முடியுமா? வியவசாயம் இல்லாமல் ஆகாரம் கிட்வேது என்பது? ஆகையினாலே எத்தொழிலுக்கும் அவைகளின் அபிவிருத்திக்கும், மூலாதாரமானது வியவசாயம் என்று ஏற்படவில்லையா? இதை யாராலும் மறுக்கமுடியுமா? உலகத்திலுள்ள எல்லாதேசங்களைக் காட்டிலும் எல்லா அம்சத்திலும் செழிப்பா யிருக்க வேண்டிய இவ்விந்தியா தேசமானது, பூமண்டலத்திலுள்ள எகல தேசங்களைக்காட்டிலும் வர்வ எழையா யிருக்கின்ற பரிதாபமான நிலைமையை நம் தேசாபிமானிகள் கவனிக்கவேண்டாமா? ஒரு தேசமானது வியவசாயத்திலும் எகலவிதமான தொழில்களிலும், வியாபாரங்களிலும், சாஸ்திரப் பயிற்சிகளிலும் எவ்வளவு அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கின்றனவென்று கண்டறியவேண்டுமானால் அத்தேசத்தில் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் எத்தனைவிதமான, தினப்பத்திரிகை வாரப்பத்திரிகை, வாரம் இரண்டு, மாதம் இரண்டு பத்திரிகைகளென்றும், மாதாந்தர (மாதம் ஒன்று) பத்திரிகை யென்றும், க்வார்டர்லி (வருஷத்துக்கு நாலு) என்றும் ஒவ்வொன்றுக்கும் சந்தாதார்கள் எத்தனை பேர்கள் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டால் போதுமானது. வாங்கக்கூடாத ஏழை ஜனங்கள் சந்தாதார்களிடமிருந்து வாங்கிப் படிப்பவர் அனேக மாயிரம்பேர் உண்டு என்பதும் ரூபகம் இருக்கவேணும். அந்தந்த தேசத்து ஜனங்களுக்குத்தக்க வீதாசாரப்படிக்கு எவ்வளவு ஜனங்கள் பேர்கள் பத்திரிகைகளுக்கு முன் பணங் கட்டி சந்தாதார்களாக சேர்ந்து வாசித்துவருகின்றார்களென்பதையும் கவனிக்கவேணும். இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களில் மாதாந்த பத்திரிகைகளைத் தான் விசேஷ ஆவலுடன் வாசிப்பார்கள். ஏனெனில் அந்த மாதாந்த பத்திரிகைகளில்தான், மகா மேதாவினான பெரிய நிபுண வித்வான்கள் அந்தந்த சாஸ்திரப் பயிற்சிகளில் தங்கள் மேலான அபிப்பிராயத்தையும் தாங்கள் கண்டிபிடித்த புதுமையான அற்புத விஷயங்களையும் பூரித்து நீண்ட வியாஸங்கள் எழுதுவது வழக்கம். தினவர்த்தமானிகளிலோவெனில் இன்னார் இன்னவிஷயமாய் மேலானஸங்கதியைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறார்கள். அல்லது கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களென்றும்பெரிதான் வெளிவரும்.

அதேமாதிரி நம் தேசத்திலும், Modern Review, Indian Review, Hindustan Review, என்ற பத்திரிகைகளுமுளது. நம் தேசத் தவிர மற்ற மேற்கு தேசங்களில் பத்திரிகைகளை வாங்கி வாசிப்பவர்கள் லக்ஷக்கணக்காயும் கோடிக்கணக்காயுமுள்ளதால்தான். அந்தந்த தேசங்கள் அவ்வளவு செழிப்புக்குக் காரணம். பத்திரிகைகளை வாங்கி படித்தால்மட்டும் போராது. அவைகளில் கண்ட நூதன விஷயங்களை நாம் முயற்சி செய்து அனுபவத்துக்கு கொண்டுவந்து அவைகளின் பலனை அடையவதிலேயே முக்கிய நோக்கமா யிருக்கவேணும். இனி நாம் ஆரம்பித்த விஷயத்திற் செல்வோமாக. விவசாயத்தில் முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டியது நன்றும் உழுது, தக்க உரம் வைத்து காலாகாலங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதுமாகிய இம்மூன்றும் இன்றியமையாதது. களை பிடுங்குவதும் அதுவாசியந்தான். இவ்வளவும் புருஷமுயற்சி. இதில் நாம் குறைவைக்கலாகாது. நல்ல பலனைக் கொடுக்கக்கூடியதும் மூன்றுதடவை காய்ச்சின நல்ல விதையாய் பார்த்து வாங்கியோ அல்லது சேகரித்துவைத்திருந்தோ நல்லகாலம் பார்த்து நாத்து, பாவுவது அல்லது விதைப்பது இவை யெல்லாவற்றிற்கும் முந்தின காரியமென்பது நாம் சொல்லாமலே தெரியும். இந்தப் புருஷமுயற்சிக்குப் பின் நடப்பது தெய்வானை. அல்லது தெய்வ எத்தனம். ஏனெனில் நமது மூதரிஞ்ஞோர்கள் சொல்லியிருப்பது “தாழ் உழுதாலும், தக்க உரம் வைத்தாலும் தலையெழுத்துவேணும்” என்று புலம்பி யிருக்கின்றார்கள். காலாகாலத்தில் மழையிலல்லாவிட்டால் நம் கெட்டிக்காரத்தனமிருந்து என்செய்வது? மழையிலல்லாவிட்டாலும் மழை வரும்படியான முயற்சியும் செய்யவேணும். வருண ஜபம் முதலிய தெய்வப் பிரார்த்தனைகள் தான் அம் முயற்சி. நம்முடைய ஹிந்துமதக் கொள்கையின்படி எகல காரியங்களுக்கும் ஈஸ்வரத்தியானத்துடனும் பிரார்த்தனைகளுடனும் ஆரம்பிக்கவேணும். அதனால்தான் நம்த் தைமுதலில் உழ ஆரம்பிக்கும்போதே விநாயகபூஜை ஸுகிதம் பங்குனிமீ உத்திர நக்ஷத்திரம் பெளர்ணமியுக் கூடிய சுப தினத்தில் எல்ல லக்னத்தில் இன்றைக்குக் கூட எல்லா ஜனங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து விநாயகர் கோவிலுக்குப் போய்விட்டு அங்கிருந்து அவரவர்கள் வயல்களில் போய் முதலில் அங்கும் விநா

யகர் பூஜை நடத்தி அதன்பின் கலப்பைகளுக்கு மஞ்சள் பூசி பூஜை நடத்தி அந்தந்த எஜமான் தங்கள் கையால் கொஞ்சமாவது ஒரு சால் அடிப்பது உண்டு. இப்போது நவீன நாகரீகம் வந்தபிற்பாடு எஜமான் செய்கிற வழக்கம் சின்றுபோய் வேலைக்காரர்கள் அல்லது பயிரிடுங் குடியானவர்கள் செய்துவருகிறார்கள்; பெளர்ணமியும் உத்திர நக்ஷத்திரமும் சேராதபடித் தில் பங்குனி உத்திரந்தான் முக்கியம். உழவு, உரம், தண்ணீர் பாய்ச்சுவது, களை பிடுங்குவது, விதை முதலிய விவரங்களைப்பற்றி பின்வரும். சாஸ்திர முறை விவசாயத்தைப்பற்றி தேர்ந்த வித்வான்களாலும் வெளிவரும். நாம் நம் தேசத்திலுள்ள அனுஷ்டானம், அதனாண்டானை, அனுபவம், முதலியவற்றைப்பற்றி நாம் குறிப்பிடுவோம்.

S. A. சுந்தரமய்யர், கடையம்,
திரிநெல்வேலி ஜில்லா.

ஸ்ரீ:

திருவவூர், வா. ரு. கவிசுந்தரம்
கலாஸ்தனம் கவிசுந்தரம் கவிசுந்தரம்

ஸ்ரீ ராஜாபயண சுயா வஜா:

வா. ரு. கவிசுந்தரம்.

உ	ரீ	வத்திரா
டி	ரீ	ரீராணா
மு	ரீ	வந்தயெ
ர	ரீ	யிவொரவா
கூ	ரீ	ரரரூவ
லு	ரீ	முதலு
பூ	ரீ	யிவொரவா
லு	ரீ	யிவொரவா
த	ரீ	யுரரரிவா
க	ரீ	வவொரவா
த	ரீ	உதாவ
த	ரீ	வந்திரம்
ஹி	ரீ	வந்திரம்

த	ரீ	உலுஉரவ
ந	ரீ	ஸுமாலாந
லு	ரீ	கஷ்டுணாசு
கூ	ரீ	தஜாலு
ம	ரீ	கிஷுஷு
லு	ரீ	யுயாயுத
லு	ரீ	மொலுமூ
த	ரீ	யிகதரா
கி	ரீ	நஹாஸீ
லு	ரீ	வந்திரம்
கூதகூமொதூஜு:		
நிஜதகூநிவததூராஜுநாவாஜு:		
சுயொயுரகாண:		
சு	யா	உயுஜு
டி	யா	ரஹிதகெ
க	யா	வந்திரவகித
ந	யா	தகூதாதா
ஜூ	யா	வந்திர
த	யா	வந்திர
ஹ	யா	டிவாஹந
உ	யா	நவெகொ
ந	யா	கூயிலுவி
ந	யா	மதகூஹ
பி	யா	வாடிக்கா
ஹ	யா	மதஜந
பு	யா	லஹுதூ
பு	யா	தவிதூரயி
க	யா	கிதமு
க	யா	கிவாவ
கி	யா	வஹு
பு	யா	ஸுமகொடு
பு	யா	யுலகா
பு	யா	யிவரதா
பு	யா	யிரூவா
பு	யா	வஹுதயெ

ல	யா	தஜநதா	ஐ	சா	தாரொநுஜ
உ	யா	கிவெலா	ல	சா	ஸாவில்தொ
ஸ	யா	வரவஸ	வ	சா	நஸளவடு
ஸவாஹுகாஜிதயம்—			ணி	சா	நாயகொ
தலெஸககாஜவெநவிநியழ்			வ	சா	குகிஸ்து
சூரணுகாணம்.			ரி	சா	யிகிரசு
வ	ரா	வரவகி	க	சா	நசாயீ
ந	ரா	குகிரஸள	ல	சா	நகாவித
ஹ	ரா	கிரொநா	ல	சா	நநிதொ
ஹ	ரா	தஜநீ	ரா	சா	வகிரொடி
வ	ரா	தஜநிஜந	ஹ	சா	வலிவிடி
ஹ	ரா	வஹரணா	வி	சா	வஹரணா
ஹ	ரா	யிகிரநா	த	சா	ஸாமொரி
ப	ரா	தஜாஸொ	ந	சா	முணீவத
ஹ	ரா	நிதொநிஜ	ஹ	சா	தஜகவி
க	ரா	னுவத	ய	சா	மயான
அ	ரா	யுயலயம்	ல	சா	நயநுலநு
க	ரா	கிவஹுடி	த	சா	ஸாகிஸ
வி	ரா	யநாசா	க	சா	நசினி
ஸ	ரா	வாயடி	ய	சா	தஜநுஷம்
ல	ரா	தஜல்கா	ல	சா	ஹெஸள
ப	ரா	யிவஸஸு	க	சா	தாஹினொக
வ	ரா	வகரம்	ஹநுநிஹாஹிதாநு—		
வ	ரா	ஹிபக	வீதாவரிசாமுணாயயுகிவிகடாநு		
வ	ரா	ஸுயாஜி	ஸுநுநகாணம்.		
க	ரா	ஹுரஸம்	ல	தா	வயிலிஸா
வ	ரா	ககரீ	ரா	தா	தஜொக
க	ரா	ஹுஹசம்	ஹ	தா	குகிவ
ப	ரா	ஹுதவஸம்	வ	தா	தாதலிசு
ப	ரா	தஜா	ஹ	தா	வஹாஸி
சாமுநெகதாமஸுநு—			த	தா	நாயகொ
வவாதிரொஜொஹாவிலவநு			ஹ	தா	நாவாஸீ
கிவிகாஹாணம்.			ஹ	தா	நாசிரவ
க	சா	நலிரஹ	ஹ	தா	நிஷுல
க	சா	தவித	உகிஸு.		

SRI:

BRIHASPATAYENAMAHA.

EDITORIAL NOTES.

Below we have given extracts of some principles from eminent Allopathic doctors' contribution to Books and Journals.

The object in giving them here is to discuss the same with reference to Ayurvedic principles subsequently. Persons interested in the discussion may contribute. Those will be accepted with thanks.

Next issue will contain extracts from various sources of Aryan science to show their conception of Physiology.

Those who like to have a copy of pocket Diary of the Academy of Aryan sciences for the year 1922, free are requested to subscribe to the Akademi Journal

before December 1921. Separate copy As. 8. Very useful for Lawyers, Traders, Officers and Business men in general.

T. D. S. Murti.

FOOD IS FUEL.

Food is fuel. The body must produce heat to maintain its temperature, which remains constant at about 100 degrees F. in the interior or little less at the exterior, and also to do the work. Food is burned in the body just as coal is burned in a locomotive. The amount of food required depends upon the amount of energy expended by the body. This energy is measured in calories. In a recent book, entitled "Food in War Time" Dr. G. Lusk tells us that a calorie is the measure of a unit of heat, or the quantity of heat necessary to raise a liter of water from 0 degree to 1 degree centigrade. Apparatus has been invented for measuring the heat production of a man, an apparatus which is called calorimeter or a measure of calories. If one puts a man weighing, say, 156 pounds in a box of such an apparatus, so that he lies comfortably on a bed in a complete relaxation, and before his breakfast, one finds that he produces seventy calories an hour. Only in certain types of disease is there any variation from this normal, though of course the weight of a man makes a difference in his requirement for energy.

If, at the same time the subject is in the box, the quantity of oxygen which he absorbs is measured, and if certain other chemical analysis be carried out, one can calculate the

exact amount of protein, fat and sugar which have been oxidized by this oxygen. Now, if one calculates how much heat ought to have been set free from the oxidation of these quantities of protein, fat, and carbohydrate, it is discovered that the heat which ought to have been produced is exactly that quantity which was measured as having been produced by the man. This measurement represents the basal metabolism of a man at complete rest, when his oxidative activities are at their lowest ebb.

The basal metabolism as measured by seventy calories per hour in the case of this individual represents the sum of the fuel needed—(1) to maintain the beating of the heart, which every minute of a man's life moves the blood or one-twentieth part of the weight of the body, in a circle through the blood vessels; (2) to maintain the muscles of respiration that the blood may be purified in the lungs; (3) to maintain the body temperature at that constant level which is so characteristic that a slight variation signified illness; and (4) to maintain in the living state the numerous tissues of the body.

Any extraneous muscular movements are carried out in virtue of an increased oxidation of materials, and the heat production rises above the level of the basal metabolism with increased muscular effort. For a long time the power for the maintenance of human machine can be furnished by its own body fat as is seen in cases of prolonged fasting, but usually the power is derived instead from the food fuel which is taken.

It has been established as a certainty within a plus or minus error of only ten per cent that the basal metabolism of a man between twenty and fifty years of age is forty calories per square metre of body surface.

For boys of twelve it is fifty calories, and for boys of fifteen forty-four calories per square metre of the body surface. This explains large appetites of boys. Women show a metabolism which is seven per cent lower than that of men, or thirty-seven calories per hour per square metre of surface.

The basal metabolism of an average boy of thirteen years of age weighing eighty pounds and of a height of four feet ten inches maybe calculated as 1525 calories per day. This is the same as that of a man twenty five years old, weighing 126 pounds and five feet three inches tall.

A boy thirteen years old and weighing 156 pounds, his height being 6 feet one inch (there are such cases), would have a basal metabolism of 2,300 calories or larger than that of any grown man given in the table—larger than a man weighing 211 pounds and six feet four inches in height. I personally know a boy of this age and size. His parents are said to have sent him a boarding school in order to reduce their food bills.

It is evident from this discussion that the food requirement of boys over twelve years old is about the same as that of men.

Dr. Benedict has shown that the percentage of increase of energy output of the body in different positions is as follows:

Sitting	5
Standing, relaxed	10
Standing, hand on a staff	11
Standing, leaning on support	3
Standing, attention	14

Bodily activity requires an increase of the rate of expenditure in proportion to the amount of muscular effort made. Walking at the rate of three miles an hour, the energy expenditure per pound of body weight is increased one and one-tenth calories per hour. In walking at the rate of five and three tenths miles an hour the increase per pound

is three and six tenths calories. In running at the rate of five and three tenths miles an hour an increase of three and one tenths calories per pound of body weight is required.

Dr. Lusk calculates that persons engaged in various occupations, require the amount of food estimated in calories shown in the following table, no allowance being made, however, for the energy expended in walking or other exercise aside from that involved in the several employments named.

Occupation.	Calories of metabolism per day.
Bookbinder	2,440
Shoemaker	2,510
Carpenter	3,100
Metal worker	2,900
Stonemason	4,200
Man sawing wood	4,800

Dr. Lusk tells us that a well-balanced diet may be made up of corn, greenstuff, and olive oil, a combination which contains "everything necessary to human health and strength and even including the essential vitamins." Dr. Lusk insists that flesh-eating "is a question of habit, but with the present reduced supply of wheat one must adopt new habits. It would be highly desirable if the grain now fed to fatten beef were given to maintain herds of milch cows" and adds the following highly important suggestions: Whole milk contains everything necessary for growth and maintenance, protein, fat, milk sugar, salts, and the unknown but valuable accessory substances. It is of such prime importance that each family should have this admirable food that I have suggested that no family of five should ever buy meat until they have bought three quarts of milk. The insistence by scientific men upon the prime importance of milk has probably had something to do with its rapid enhancement in price. The

latter factor is greatly to be regretted.

Splendid health, both of body and mind, the peasants comparative immunity to indigestion, kidney, and liver disease, as well as an absolute immunity to gout, is the alluring prospect held out by the following dietary:—

Graham bread	1 pound
Potatoes	2 pounds
Vegetable fat	$\frac{1}{2}$ pound
Apples	1 $\frac{1}{2}$ pounds
Milk	1 pint

This bread-potato-fruit diet gives a very excellent basis of wholesome nutrition. The potatoes yield an alkaline ash which has a highly solvent power over uric acid, and therefore, a good supply of these valuable tubers is needed by every nation.

"Goodhealth"

INTESTINAL ORIGIN OF CERTAIN EYE DISEASES.

Mr. Ernest Clarke has stated: Although not generally recognised, the eye, as a matter of fact, is an organ that registers in a very delicate manner certain conditions of the system, and amongst these conditions intestinal toxemia is markedly one.

"In quite early youth the crystalline lens is practically a small bag of semifluid jelly and accommodation takes place by its being squeezed by the action of the ciliary muscle in such a manner that its anteroposterior diameter is enlarged. So great is the squeezability (if I may use the term) of the lens in the very young, that an accommodation power of 20 D. can often be recorded. As age advances, a hardening process, or sclerosis, goes on in the lens as in all the other tissues of the body; and so its elasticity becomes less and less, until a point is reached when the near point of accommodation which represents the fullest accommodative power has so far receded that the normal eye requires assistance in the shape of a convex lens in order to see near objects distinctly. This hardening of the lens may be delayed by the absence of, and accelerated by the

presence of, certain poisons in the system : and the intestinal toxemia takes a very high place in the list.

"One individual has only an accommodative power 2.5 D., while another has 8.5 D. What is the difference between these two individuals : In the one aged forty with only 2.5 D. accommodative power the lens has hardened prematurely and become equal to the lens of a man aged forty-five. That is, he is suffering from premature senility, and in the great majority of cases, in physical appearance, habits and powers he is aged fifty-five. There are many causes which help towards this premature senility, but the factor common to a very large majority of them is intestinal stasis. These facts, in connection with the premature senility of the lens, are another proof of the correctness of the old saying that 'a man is as old as his arteries' : the premature sclerosing of the vessels often taking place at the same time as in the lens.

OLD EYES MADE YOUNG.

Here are three cases which have under the writer's observation, and which will fully confirm the above observations by Professor Clarke.

A young woman of eighteen years found her sight falling. Examination by an eye specialist showed that her eye accommodation was so much impaired that she needed glasses such as are usually worn by a person of fifty years. By a change of regimen and improvement of bowel action the abnormality in a few weeks disappeared.

A college professor of fifty years, wearing glasses adopted a presbyopic person of his age, after following for a few months the regimen recommended, found his eyes so improved that he had the accommodation of a person fifty years younger. A physician sixty of age, who had adopted a laxative aseptic regimen, found his glasses uncomfortable, and on examination by an oculist discovered that the glasses which he had been wearing for several years were ten years too old for him. A change was made to "younger" glasses, and he is still wearing them at age of sixty six, with entire comfort, although they are adopted to a person of fifty.

In the above cases the rejuvenation of the eyes was accompanied by the disappearance of numerous symptoms of senility, and a great increase in physical and mental vigor and endurance.

"Good Health" February, 1920.

SCURVY.

Scurvy is a severe constitutional disease characterised by great weakness and general anaemia, sponginess of the gums and tendency to bleeding into the various tissues of the body.

The disease is the result of the blood getting into a disordered condition on account of the absence of certain necessary ingredients in the patient's food.

CAUSES. The chief causative factor of scurvy is the absence from the diet for weeks on end of fresh vegetables and fruits which contain organic acids and salts essential to health. In addition to a defective diet, such conditions as overcrowding, lack of ventilation, constant exposure, cold, mental anxiety and depression are all strong predisposing factors.

The disease develops slowly, the first symptoms noted usually being pallor of the face and a slight swelling about the eyes. The patient may complain of constantly feeling depressed mentally, and early notes a loss of weight and a falling-off energy and ability to work.

Shortness of breath on slight exertion and vague pains in the limbs and joints are other early symptoms. Another most characteristic symptom is the spongy swelling of the gums, which bleed readily on the slightest injury, and later may become ulcerated. The teeth may loosen, but only rarely fall out. The tongue is swollen and the breath offensive. The appetite is usually poor, and the patient is more or less constipated.

Shortly after the above symptoms are first noticed, patches which appear like bruises with little areas of blood extravasated under the skin, appear on the legs, arms, and trunk. Local haemorrhages may also take place under mucous-covered surfaces, such as the lining of the cheeks or lips, the conjunctival, etc. Haemorrhages may also take place between the bones and their coverings of periosteum.

In more advanced cases, collections of blood-stained fluid may take place in the abdominal cavity, the pleurae or pericardium, and lung, heart, or kidney troubles may arise which, together with the extreme general weakness, may lead to a fatal termination. The out look for a case is good, provided the patient can be removed to more sanitary surroundings, and can be provided with a suitable dietary.

AKADEMI.

1. Is a monthly Journal of Art, Science and Literature of both East and West. Will contain articles in Astronomy, Medicine, Yoga, Religion, Technology, Handicrafts, Stories etc., and general nonpolitical news.

2. At present all matters will be printed and published in Tamil, English and Sanskrit only.

3. Subscribers are requested to send their addresses written in clear and legible hand. Change of address should be informed at once to this office to insure safe and punctual receipt of the Journal.

4. Communications should be in English and Tamil only.

5. Subscribers are requested to quote the number against their name on the wrapper of the Journal in their correspondence. New ones should subscribe so. Persons desiring reply should send postal stamps for the same.

6. Sending money by M. O. in advance is advantageous as V. P. costs 4 annas or so more.

7. Editor does not hold himself responsible for the opinions expressed by correspondents as all articles are printed giving full addresses of the contributors.

The rate of yearly subscription is as follows:—

For India, Ceylon and Burma Rs. 6 0 0

Penang, Singapore, South Africa, Basra.

Mesopotamia and similar places. Rs. 7 12 0

America 2 dollars. England etc., 8 shillings.

Single copy 8 annas 11 annas, 19 cents, or 9 d. respectively.

AKADEMI is published at the end of every month.

Subscribers are enlisted at any time of the year but they will receive only the numbers from September to August comprising a complete volume for one year's subscription. At the time of sending a V. P. P. only the current number is generally sent. The previous issues (as far as available) of the volume are sent per book-post on receipt of the value of the V. P. P.

LIFE SUBSCRIPTION:—For India, Burma and Ceylon Rs. 65. Penang, Singapore etc. Rs. 75. America 20 dollars. England 4 £.

ADVERTISEMENT RATES:—Full page Rs. 4. Half of a page Rs. 3. Quarter of a page Rs. 2, respectively for single insertion.

Advertisement for less than quarter of a page will not be accepted: The full amount of advertisements should be remitted in advance:

Contributions within the scope and object of the Journal will be accepted with thanks: The option of publishing the articles in the Journal rests with the Editor: Unpublished manuscripts will not be returned unless the contributor sends in advance the return charges in postage stamps: For further particulars please write to Manager,

Akademi office, Tiruvendipuram, South Arcot District, South India:

N. T. VENKATACHARI, Manager.

கலாஸ்தனம்.

1. "ஜீழ், மேல் திசைகளிலுள்ள காடுகளின் கைவ கல்களைப்பற்றிய விஷயங்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், ஸ்கெடெனாவியன், பாஷைகளில் அச்சிட்டு பிரதிமாதக் கடைசி தேதியில் வெளிப்படுத்தப்படும். ஒர் மாதாந்தப் பத்திரிகை. கதைகள், விவரங்கள், வியாபாரம், ஜோதிஷம், வைத்தியம், மதக்கொந்தங்கள் முதலியவைகளில் வியாசங்கள் எழுதப்படும்.

2. சந்தா கேயர்கள் தங்கள் விலாசங்களை தெளிவாகவும், வியக்தமாகவும் எழுதியனுப்பவேண்டும். விலாசம் மாறினும் உடனே இந்த ஆபீசுக்கும், போஸ்டாபீசுக்கும் தகவல் கொடுக்கப்பட்டவரன்றி பத்திரிகை சரியான காலத்தில் கிடைக்காது.

3. எல்லா கடிதத் போக்கு வரத்தையும் தமிழ் அல்லது இந்தி வீஷ் பாஷையில் இருத்தல்வேண்டும்.

4. பழய சந்தா கேயர்கள் பத்திரிகையின் மேல் ராப்பரீஸ் தங்கள் தங்கள் பெயருக்கு முன் கண்டிருக்கும் கம்பரைக்குறித்து தங்கள் எழுதும் கடிதங்களை அனுப்பி, பதிஸ் தேவையானும் அதற்குத் தேவையான தபால் தலைகளையும் வைத்து அனுப்பினால் கடிதங்கள் கவனிப்பது அனாதியம் என்பதை யறியவும்.

5. மணியார்டர் மூலம் முன்பணமனுப்பி பத்திரிகை முதலியது பெறுவது உத்தமம். வி. பி. கையகாட்டிலும் 4 அணு அல்லது அத்த வீதாசாரமான துகை கையமாகும்.

6. விஷயதானம் செய்பவர்களின் முழு விலாசத்துடனேயே வியாசங்கள் பிரசுரிக்கப்படுவதால் பத்திரிகாதிபர் அவர்கள் அப்பிராயத்துக்கு உத்திரவாதியல்ல.

7. வருஷச் சந்தா விலை:—இந்தியா, ஸிலோன், பர்மா, ரு. 6. பினாங்கு, சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிக்கா, பாங்கா, ரு. 7-12-0. அமெரிக்கா, 2 டாலர். இவ்விலாசத்துக்கு 8 ஷில்லிங்கு. தனிப்பத்திரிகை அத்த வீட்களுக்கு முறையே 8 அணு, 11 அணு, 19 சென்டு 9 சென்டு ஆகிறது.

8. எந்த மாதத்தில் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்தாலும் செப்டம்பர் மாதம் முதல் அடுத்த ஆகஸ்டுமாதம் உள்ளதே ஒரு வருஷமாக மதிக்கப்பட்டு அவ்வீதம் (கிடைக்கக்கூடிய) கூடுதல்களை அனுப்பப்படும். ஒரு கூடுதல்கை முதலில் மொத்த துகைக்கும் வி. பி. செய்யப் பட்டு. பணம் வந்த உடன் மற்ற கூடுதல்கை கிடைத்தவகையில் அனுப்பப்படும்.

9. ஜீவியச் சந்தா:—இந்தியா, பர்மா, ஸிலோனுக்கு ரு. 65-0-0. பினாங், சிங்கப்பூருக்கு ரு. 75-0-0. அமெரிக்காவுக்கு 20 டாலர். இவ்விலாசத்துக்கு 4 சென்டு.

10. விளம்பர விதம்:—ஒருதடவைக்கு ஒருபக்கத்துக்கு ரு. 4. அரைப்பக்கத்துக்கு ரு. 3. காப்பக்கத்துக்கு ரு. 2. காப்பக்கத்துக்கு குறைந்த விளம்பரம் ஏற்கப்படாது. விளம்பர விதத்தின் முழுத் துகையும் முன்பணமாகச் சேர்த்துவிடவேண்டும்.

11. இப் பத்திரிகையின் கோக்குள்ள வியாசங்கள் வந்தனதுடன் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். அதை அச்சிட்டுப் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதெனவும் பிரசுரிப்பதும் பத்திரிகாசிரியரைப் பொறுத்தது. பிரசுரிக்கப்படாத வியாசங்களை நிரும்பு அடைய வீரம்புவோர்கள் நிரும்புதற்கான சார்புக்கித் தக்க தபால் முத்திரைகள் வைத்து அனுப்பல் வேண்டும். மற்றுமுள்ள விவரங்களுக்கு பதிலுக்குத் தபால் தலைபுடன்

ஸ்தன மாளேஜர், கலாஸ்தனம் ஆபீஸ்,

திருவகோத்திரபுரம், திருப்பாப்புவிலுர் மார்க்கம்,

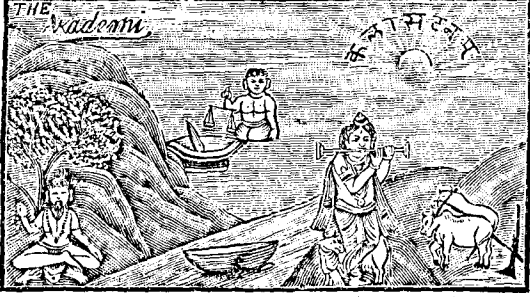
தென்னார்க்காடுஜில்லா, தென் இந்தியாவென்று

எழுதி விடை பெறவும்.

N. T. வெங்கடாசாரி, மாளேஜர்.

ஸ்ரீ:

வ்யஹஸ்தயெநஃ.

தூர்மதிஸ்ரீ மார்கழி 30உ

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

நம்முடைய கிருத்தியங்கள் விஸ்தரித்து தூஷிக்கப்படும்போது பிரதி செய்வதற்கு பிரயத்தின்படுவதைக்காட்டிலும் அந்ததூஷணைகளினாலே நாம் லாபமடைய பிரயத்தினம் செய்யவேண்டும். அந்த தூஷணை எப்போதும் நம் முடைய ஸ்தோத்திரத்தைக் காட்டிலும் அதிக நன்மையை நமக்கு உண்டாக்கும். அவைகள் நியாயமானவைகளாயிருந்தால் விசேஷலாபகரமாயிருக்கும். நம்முடைய தப்புகளை நாம் திருத்திக்கொள்ள தூஷணைகள் நம்மை ஏவிவிடும். ஸ்தோத்திரமோ, நாம் திருத்தி அடைய காரணமாகும். நம்முடைய சாமர்த்தியத்தைப்பற்றி நாம் எவ்வளவு எண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமோ அதற்கு அதிகமாக நாம் எண்ணியிருக்கிறோம் என்பதை. தூஷணை ஸஹிக்காமலிருப்பது காட்டுகிறது. எவன் தன்னுடைய தோஷங்களை அறியாமலிருக்கிறானோ அவன் அவைகளை

நிவர்த்திசெய்து கொள்ளமாட்டான். ஆகையால் நாம் வேறுதொழில்களில் நம் ஞானத்தை செலுத்திக் கொண்டு தொழில் செய்ய ஆரம்பித்தால், நம்மை நாம் திருத்திக்கொண்டதாக வாவதுமன்றி, நாமும் முன்னேற்றமடையலாம். தூஷிக்குமவர்களும் நற்புத்தி யடைவார்கள். நம்வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமானதும் அதிக பிரயாசையில்லாததுமான சிறு தொழில்களை கற்றிருக்கவேண்டியது அவசியம். அவைகளை நம்சிறுவர்களுக்கு நம்பாட்சாலைகளிலும் கற்பிக்கும்படி செய்துவரவேண்டும். எல்லாத்தொழிலிலும் முதலானதும் ஷே தொழில்களை போஷித்து விருத்தி செய்யக்கூடியது மானது, படம் எழுதுகிறது. அதற்குவேண்டிய கியானம் முதன்முதல் அவசியம். இது எல்லாத்தொழிலுக்கும் அஸ்த்திவாரம் போன்றது. இங்கு படம் என்றால், மனித உருவம், முதலிய உயர்ந்த சித்திரவேலைல்ல, தொழிலுக்கான உயர்ந்த உபகருவிகளின் படம், அதை வேலைசெய்யும் போது கருவிகளை உபயோகிக்கவும் மற்றும் தொழில் மார்க்கத்தின் அம்சங்களை விவரிக்கும் உருவநிலைபுள்ளன. அப்படியே எந்திரங்களுடையவும் ரஸாயன சாஸ்திரத்துடையவும் மூலாதாரமான கியானம் அவசியம். நாம் செய்யும் எல்லாகாரியங்களிலுடைய உத்தேசமானது கூடியமட்டும் சுவஸ்சிலவினாலே ஜனங்களுடைய செளக்கியத்தை விருத்திசெய்வது தான். ப்ரதி நித்தியம் நமக்கு உபயோகப்படுகிறவஸ்துக்களை உண்டு பண்ணவேண்டியதொழில்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறம்பு, தென்னை பனை, தாழை, இவைகளின் ஒலைகள் மூங்கில், கம்பி, பருத்தி, நார், முதலானவைகளிலிருந்து செய்யப்படுகிற வஸ்துக்களாக இருக்கவேண்டும். கண்ணாடிகளுக்கும் படங்களுக்கும் உபயோகமான சட்டங்களும், விசிரிகளும், நாற்காலிகளும், காஸ் நீட்டி உட்காரும் நாற்காலி

களும், உடுப்புகள் தொங்கபோட சட்டங்களும் உபயோகமில்லாத காகிதங்கள் போட பெட்டிகளும் மேஜைகளும், அலங்காரமுள்ள பெட்டிகளை வகிக்கிற தாங்குகளும், பெழுதுவதற்கு வேண்டியசரக்குகளும் இவை முதலானவைகளை செய்யவேண்டும்.

இந்தப் பத்திரிகைக்கு 1922-ஹ்ஸ் பிப்ரவரியிற் துக்குள் சந்தாத்துகை அனுப்புவோர்க்கு 1922-ஹ்ஸ் டைரி இனாமாக அனுப்பப்படும்.

நமது தேசிய வைத்திய சாஸ்திரங்களை தமிழ் பாஷையிலும், ஆங்கிலத்திலும் தன் இருப்பிடத்திலேயே தன் இதரவேலைகளுக்கு அஸைகாரிப மன்னியில் கற்றுக்கொள்ள இது வேலமயம். ஆர்யகலாஸதனத்துக்கு எழுதிவிவரம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

விளம்பரவாயிலாக பிரசாரமாகி விபாபாரம் செய்யப்பட்டு வரும் மருந்துகளைப் போலல்லாது சாஸ்திரியமான தக்க மருந்துகளை அவரவர்களின் தேக்ககூறுக்கும் விபாதியின் வலுவுக்கும் தக்கதாக குணம் கொடுக்கவல்லதாயும் ஷேஸதனத்திற்கு எழுதி தருவித்துக்கொள்ளலாம்.

ஒரேமருந்து. அது கண்டிக்கக்கூடு மென்ற விபாதிகளை குணப்படுத்தலாம். ஆனால் எல்லா விபாதியஸ்தர்களுக்கும் ஒரேமருந்து குணம் கொடுக்கத்தக்கதாகாது. உடற்கூறு, ஆகார நியமம், வஸ்தி முதலியவை வேறுபடுவதால் அந்தந்தயோகங்களின் கூட்டுச்சரக்குகளில் சிலதை ஸமயோசிதமாக நீக்கியும், சேர்த்தும் செய்யவேண்டியிருத்தலால் அவ்விதம்செய்யாமல் ஒரேமருந்தை விளம்பரவாயிலாக பிரசித்தமாவதைமட்டில் கவனித்து நம்மவர்கள் பண்டிதரன்னியில் ஸ்வயமாகவே எல்லாவிபாதிகளையும் நிவர்த்தி செய்துகொள்ளலாம் என்று ஆரம்பித்

தலே, பல புதுவிபாதிகள் உண்டாவதற்கும், பழையபிணிகள் நிவர்த்தியாகாமலிருப்பதற்கும் காரணமாகின்றது.

விபாதிகளின் உற்பத்திக்குத்தக்க காரணம் கிடையாதென்றும், மேனாட்டுவைத்தியக் கிரந்தங்களிலேதான் ஆராய்ச்சியால் ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் சிலர் நினைத்து ஆயுர்வேதம் முதலிய தேசிய வைத்தியர்களை சரியான காரணம் தெரியாமல் வைத்தியம் செய்பவர்களாக நினைக்கிறார்கள்.

நவீன ஆராய்ச்சியால் யந்திரங்களின் ஸாதனத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காரணம், வெளும் கண்ணுக்குப்பலப்படாத கிருமிகள் அல்லது துண்ணுயிர்களால் ரோகம் ஸம்பவிக்கின்றன என்பது அவைகள், சுவாஸம், தண்ணீர், ஒருவருக்கொருவர் தேகஸம்மந்தம், கொசு, மூட்டைப் பூச்சி முதலியவைகளாலும் பரவப்படுத்தப்படுகின்றனவென்பதும் முக்கியமானது.

சற்று நிதானித்தால் வெளும் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல், இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பூதகண்ணாடிகளுக்கு (Microscopes) புலப்படுவதிலிருந்து உண்டாகிற தென்றால், அவ்வுயிர்கட்கு பூதகண்ணாடிக்கும் புலப்படக்கூடாத ஓர் நிலையுண்டென்றும் ஏற்படும். அவ்விதம் அந்த நிலைமையான காரணம் என்று நமக்கு பிற்பட்டவர்களும் இப்போதே சிலரும், யூகிக்கக்கூடும். இவ்விதம் ஆராய்ச்சி செய்து வந்தால் கடையில் நாம் ஆரம்பித்தவிடமே வந்து சேரநேரிடும். இவ்விதம் அனேக விஷயங்யாரில் நேர்ந்திருப்பதே அதற்கு நிதர்சனம் என்கிறார் பலர்.

பொதுவாக நடை உடை, பாவனை, வஸ்தி, தேக்ககூறு தண்ணீர், காற்று, சிருபூச்சிகள்

(அதாவது கொசு, மூட்டைப்பூச்சி, வண்டு முதலியவற்றால் நேரும்) கடின முதலியனவால் நேரிடுகின்றன வென்றும், அவைகள் துண்ணிய பூச்சிகளாக கண்ணாடிக்குப்புலப்படு முன்னமே யே தேகத்தின் திருதோஷங்கனாகிய தானுக்களை கோளார் செய்வதிலிருந்தே நாடிகளில் தெரிகின்றன வென்பது தேசியவைத்தியக் கொள்கை.

ஓர் வஸ்து (பழம்முதலியவை போன்றன) பூச்சியின் செய்கையால் அழுகலாக்கப்படுகிற தென்ற ஞானம் ஏற்பட்டும், அந்தப்பூச்சிகளை வெகு சிரமமெடுத்து துட்பயந்திர ஆராய்ச்சியால் கண்டுபிடித்து நிதானிக்கப்பட்டும் இருந்தாலும், அப்பூச்சிகளை கொன்றுவிட்டதனால், அழுகல் மாறிப்போவதில்லை. அவைகள் உற்பத்தியாக உற்பத்தியாக அவைகளைக்கொண்டு கொண்டிருப்பதினாலும் உண்டான கெடுதல் தீர்ந்து போவதில்லை. இவைகள் உற்பத்தியாய் கொல்லப்படும் ஒவ்வொருதடவையும் கெடுதல் விருத்தியடைந்து கொண்டே யிருக்கின்றது.

வஸ்துவின் தேகத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட கெடுதல் பாகத்தை நீக்கிவிடுவது, அல்லது கெடுதல் ஏற்பட்டவிடத்தை நல்லதாகச்செய்து கொள்ள வஸ்துவினிடத்திலுள்ள சக்தியை உதவிசெய்துதிருத்திக்கொள்ளச் செய்வது, அவ்விதசக்திக்கு மீறிய கெடுதலானால் கெட்டுப் போனபாகத்தை அத்தகையவேறு ஒன்றினால் புதுப்பித்தல் ஆகிய மூன்றுமார்க்கமே சிகித்தையாகும்.

இவற்றுள் முதலிலும் மூன்றாவும் உள்ளது (Surgery) ஆயுதசிகித்தையைச் சேர்ந்தது-பின் இதைவிவரிப்பாம்.

மற்றதுமே ஓளஷத சிகித்தையைச்

சேர்ந்தது. எந்த தோஷங்களுக்கு கெடுதல், மாறுதல், அல்லது ஏத்தவித்தியாசம் செய்யப்பட்டதோ எந்த ஏத்தவித்தியாசம் தான் உடனே பரிகரிக்கப்பட்டால் கெடுதல் மாறுமோ அதையே காரணமாகக் கொள்வது தான் நிதானம் எனப்படும். மற்ற இதரமான காரணங்கள் எல்லாம் ஸம்பகாரணமல்ல. அவைகள் நாம் சொல்லும் விதி ஸங்கல்பம், என்றவை போன்ற வெகு தூரமான காரணங்கள் எனப்படும். அதனால் தான் நம்மீஷிகளால் அக்காரணங்களைப் பற்றி விவரிக்கப்படாமலும், அவைகளை, காற்று தண்ணீர், ஆகாரம், கடி முதலியவைகளால் பாவி தானுக்கெடுதல் உண்டாகின்றன வென்று குறிப்பிட்டும் விடப்பட்டன.

**

ஆர்யகலாஸதனத்தின் அவயவமாக இது பிரசுரிக்கப்படுவதால் நம் கலாஸதனத்துக்கு மாணுக்கர்களாக சேரும்வர்களுடைய பாடங்களின் விவரணமுறையையே பெரும்பாலும் இனி அச்சிடப்பட்டுவரும். ஆதலால் அவர்கள் வேறுபாடபுஸ்தகங்கள் அதிகதிரவியம்செலவிட்டுவாங்காமலிருக்க நேரிடும். பிரஸ் ஆபீஸில் சில தவக்கம் உண்டானதால் எழுதப்பட்டு அச்சு சேர்க்கப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் பிரசுரித்துவரத் தவக்கம் ஏற்பட்டது. அடுத்த ஸஞ்சிகையிலிருந்து ஸரியாக நடக்கும். அதுவரையில் மாணுக்கர் பகுதியில் சேர்ந்திருப்பவர்கள் நிதானித்து பொருமைபுடனிருக்கக் கோருகிறேன்.

நம்பத்திரிகையில் விஷயம் ஜாஸ்தி இல்லை என்று நினைத்துக் குறைகூறுமவர்கட்கும் மேற்கண்ட காரணங்களுடன் குழந்தைப்பருவமுள்ள இந்தப்பத்திரிகை சந்தாதார்களின் ஆதரவின் வன்மையால் தினேதினே விருத்தியும் புஷ்டியும், ஞானப்ரதமான சக்தியையும், அடையுமென்றும், ஆகையால் சந்தா நேயர்களின் ஆதரவும் தங்கவர் சந்தாவை உடனே அனுப்புவதும்,

சினேகிதர்களையும் சந்தாதாரராகச் சேரச் செய்வதும் ஆகிய இவ்வித உபகாரங்களை செய்து ஆதரித்துவரின் மேலே கண்டபடி குறைவுகூற நேராதென்பதை கவனிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

தி. தே. ஸ்ரீ. ஸூர்த்தி, பத்திராதிபர்.

ம தி ப் பு ரை .

இப்பத்திரிகை பெறும் அவர்கள் இப்பத்திரிகையை மீண்டும் பெற இஷ்டமிருக்கின் உடன் சந்தாத் துகையை அனுப்பி எங்களை ஆதரித்து எடுத்த காரியத்தை விடாமல் துடர்ந்து நடத்தி வர உத்ஸாக முண்டாக்கக் கோறுகிறோம்.

சென்னை 151 நெ. தபால்பெட்டி. லக்கமுள்ள மதராஸ் ஆபர்வேத பார்மலி கம்பெனியாரால் அனுப்பப்பட்ட 1922-ம் வருஷகாலண்டர்கள் மூன்றுவகையையும் பெற்றோம். மிகவும் நேர்த்தியாகவும் நல்லகாகிதத்தில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சென்னையைச்சேர்ந்த திருமையிலில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுள்ள ஆபர்வேத சித்தாசிரமத் தலைவராகிய வைத்தியபூபதி S. கிருஷ்ணராயர் அவர்களால் அனுப்பப்பட்ட “ஆஸவாரிஷ்ட கல்பம்” என்னும் சேகர கிரந்தம் வற்பெற்றோம். இந்த நூலின் ஆசிரியர் நன்கு கற்றுணர்ந்தவர். ஆதலின் அவர்மிக ஆராய்ச்சியுடனும், அனுபவத்துடனும் சேகரித்த இந்த ஆஸவாரிஷ்டங்கள் ஒவ்வொரு வைத்தியர்களும் கையாண்டு அனுபவிக்கத்தக்கது. இந்தகிரந்தத்தை பலரும் ஆதரித்தால் அவர் இன்னும்பலகிரந்தங்களை தயாரித்திருப்பதால் அவைகளும் வெளியிடப்பட்டு நம் தேசியவைத்தியர்களுக்கு உபகாரத்தைச் செய்ய உத்ஸாகத்துடன் முன்வருவார் என்பதில் ஐயமில்லை. அத்தகையை புத்திமான்களை ஆதரிப்பது நம் முதற்கடைமை என்பது கூறவேண்டுமெனில்.

பத்திராதிபர்.

பங்கஜ நிலயம்.

—❖❖❖❖—

35-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

கனகம்:—நீ சொல்லுவது சரிதான். அனுபவமும் அப்படித்தான் காண்கிறது. அது அப்படி, இது இப்படி யென்று பிள்ளைகளுக்குக் கட்டளையிடக்கூடாது. கட்டளையிட்டால் உடனே அந்தக்கட்டளை நிறைவேறும்படி செய்யவேண்டும். பற்பல நியாயங்களை அதிகமாய்ப் பிள்ளைகள் தலையில் சுமத்துவது நமக்குமிகவும் அசாத்தியம். சாத்தியமாயிருப்பினும், நன்மை தீமைகள் இப்படிப்பட்டவையென்று நாம் கற்பித்து நமக்குத் தோன்றிய நியாயங்களையும் கொள்கைகளையும் பிள்ளைகளுக்குச் சுயபுத்தியில்லாத காலத்தில் வற்புறுத்தி அறிவிக்கப்புகுந்தால், அவர்களுக்கு நன்மை தீமைகள் இப்படிப்பட்டவையென்று ஆராய்கிறதன்மையற்று நல்லதோ கெட்டதோ நாம் சொல்வதே ஒரு நியாயமாய் அவர்கள் மனதில் புதைத்துபோம். மேலும் நாம் அடிக்கடி கட்டளையிடப்புகின் நீ அதைச் செய் என்னும்போது, நான் மாட்டேன் என்னும்படி என்றைக்காவது ஒரு நாள்பிள்ளைக்குத் தானே மனமெழும்பும். மிதமிஞ்சிப்பிள்ளைகளைப் பிடிப்பது மிகவும் பிசகு, அப்படிச்செய்யப்புகுந்தால் காலம் வருவதற்குமுன் காய்களை ஊதற்போட்டுப் பழுக்கச் செய்வதுபோல ரகமற்றதாய்விடும். சில விஷயங்களில் விபரீதமாக முடிந்தாலும் முடியும். நாம்பிள்ளைகளுக்கு இடுகிறகட்டளை, தன்னயத்தைப்பாராட்டியதாயிராமல், பிள்ளைகளுடைய விருத்தியையே முதன்மையாகக் கருதியதாகவும், அவசியம் செய்து முடிக்கவேண்டிய காரியத்தைப்பற்றியதாகவும் பிள்ளைகளுக்கு வருத்தமுண்டாக்காததாகவும் இருக்கவேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் செம்மையாய் ஆராய்ந்து அறியாமல், யாதொரு காரியமும் செய்ய நாம் துணியக் கூடாது. இவ்வளவுதரம் நாம் நிதானித்து கட்டளையிடுவோமானால் உடனே அந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்ற நாம் பின்னடைய வேண்டியதில்லை. அப்படியின்றி முன்னதாய் அவ

சரப்பட்டு ஒரு நிபந்தனைசெய்துவிட்டு பின்பு அனுதாப்பப்படுவதும், மிகுந்த கோபத்தைக் காட்டி உடனே அவர்கள் முன் நகைப்பதும், இதற்காகத்தண்டனை தப்பித்துக்கொள்ளலா மென்கிற தைரியம் பிள்ளைகளுக்கு உண்டாகும் படி செய்து கொள்வதும், பிள்ளைகள் நம்மை அலக்ஷியம் செய்யும்படி நமது கவுரவத்தை நா மே போக்கடித்துக்கொள்ள வழியேயன்றி வேறல்ல.

அஹல்யா:—நாம் நினைத்தபடி ஆளுகிற ஆளுகையெல்லாம் பயன்படுமோ, நியாயத்திற்கேற்ற, உலகத்திற்குக் கெல்லாம் நற்புத்தி போதிக்கத் தக்கதாய், நம்மால் கூடியவளவு இலகுவான தண்டனையோடு ஆளுகிற ஆளுகைதான் நினைத்தபடி சிறைவேறும்.

கனகம்:—அதைத்தான் பிரமாணிகள் களாகட்டும், அப்பிரமாணிகளாகட்டும் அனைவரும் பெருமைபாராட்டிக் கணப்படுத்துவார்கள். இதுவுமன்றி அந்த ஆளுகைதான் இயற்கையிலுண்டானதுபோலவே உறுதியும் உண்மையும் உடையதாய், தன் காரியங்கள் தாமே ஸகஜமாய் நடத்தேறி வரும்படி, அவ்வளவு வலிவு பெற்றிருக்கும்.

இரத்தின:—தண்டனை எவ்வளவு கடினமாயிருப்பினும், அதின் செய்கையில் நிச்சயமும் உறுதியுமிருந்து அதனால் அனைவர்க்கும் கவுரவபுத்தியுண்டாகத்தக்க தாயிருந்தால், அது கடின தண்டனையாக நினைக்கத்தக்கதன்று. முற்காலத்தில் சிதைவிதிப்பவர்கள், விதிக்கவேண்டிய தண்டனை வெகு கடினமாயிருக்கிறதென்று, குற்றஞ்செய்தவர்களைக் குற்றவாளியென்று சொல்ல மனம் ஒப்பாமலிருந்தாலும், குற்றஞ்செய்கிறவர்கள் கொடிய தண்டனை விதிக்கிற சட்டத்தைக்கண்டு நடுங்கிக்கொண்டிருந்தார்களேயன்றி அதை அவமதிக்கவில்லை யென்று நாம் பலர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறோம். பலவாறு சொல்லியென்ன? கொடுமை கொடுமையே உண்டாக்கும், சாந்தகுணம் சாந்தகுணத்தையே உண்டாக்கும். மனதில் இரக்கமென்பதே இல்லாமல் நாம் பழக்குகிற பிள்ளைகள் இரக்கமில்லாதவர்களாவார்கள். பூததையை

யோடு பயிற்றுகிற பிள்ளைகள் பூததையை உடையவர்களாகவே வளருவார்கள்.

கோமளம்:—கெடுபடியாயிருந்தால் பலதர்சனங்கள் உத்பவிக்கும். சாந்தகுணமும் கம்பீர புத்தியும் இருக்குமாயின், அதனால் விரோதாபிப்பிராயத்திற்கு இடமான பல காரணங்களும் அடங்கிக் கட்டளையை மீறி நடந்தால் எங்கே அபராதம் நேரிடுமோ வென்கிற பயம் பத்தி முதலான நற்குணங்களெல்லாம் உண்டாகும் என்கிறாய். இரத்தின:—கோமளாநான் நினைத்தபடி ரொம்பபுத்திசாலி. அப்படித்தான் நான்சொன்ன அபிப்பிராயம். பிள்ளைகளைத்தண்டிப்பதற்கு உலகநீதி தவிர நல்வழி ஒன்றுமில்லை. நாம் புதிதாய்க்கற்பித்து ஒரு தண்டனை விதிப்பதைவிட ஸஹஜமான தண்டனை அனுபவிக்கச் செய்வதே மேலானது. நாம் கெடுதிகளை அனுபவிக்கும்போது, முன் செய்தது தீச்செயலென்று தெரிந்து நாம் அனுதாப்பப்படுவது போலவே, பிள்ளைகளும் தமக்குக் கெடுதிவிளந்தால் அதைக்கொண்டு தாம் செய்தது பிசகென்று நினைத்து அனுதாப்பப்படமாட்டார்களா?

நீலவேணி:—அதெற்கென்ன ஸந்தேகம்.

கனகம்:—தாபத்தந்தையர்கள் தங்கள் தூதனமாய்க் கற்பித்து தண்டனை செய்யாமல் ஸஹஜமான தண்டனைகளையே செய்தால் (அதாவது பிள்ளைகள் தங்களைத் தாங்களே தண்டித்துக்கொள்ளும்படி செய்தால், அப்பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர்களிடத்தில் எவ்வளவு மதிப்பு உண்டாக மாட்டாது!

இரத்தின:—சரிதான். கேளு ஒரு இடத்தில் நாலு பிள்ளைகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பாடம்படிக்கிறதென்று ஏற்பாடு இருக்க, ஒருவன் அதற்குக் கிரமமாய் வராமலே இருப்பானானால் அவனை அடித்து அதட்டிச்சரியாய் நடக்கச் செய்வது தான் கற்பித்ததண்டனை. அப்படி “இன்றி குறிப்பிட்ட காலத்திற்குச் சரியாய் அவன்வராமற் போனால் அவனுக்குக் காகக்காதிராமல், மற்ற பிள்ளைகள் அன்றைப்பாடத்தைப் படித்துவிட்டுப்பின்பு அவன் அன்றைப்பாடம் தெரியாமல் தன் குற்றத்தைத் தானே நினைத்து விசைப்படுப்படி செய்வது ஸகஜதண்டனை. பத்து

பெண்கள் சேர்ந்து ஒன்றாகக்கூடி வழக்கமாய்க் குளத்திற்குப்போய்க் கொண்டிருக்க அதற்கு ஒருத்தி சரியான காலத்திலே வராமலே தாமதித்துக் கொண்டிருப்பாளானால் அவளுக்காகக் காதிராமல் மற்றவர்கள் அவளைவிட்டுவிட்டுப்போவதுதான் அவளுக்கு விதிக்க வேண்டிய தண்டனை.

கனகம்:—நீ சொல்வது சரிதான்:— இப்படியே ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பிள்ளைகள் தங்களைத் தாங்களே தண்டித்துக் கொள்ளும்படி செய்வதனால் எவ்வளவு நன்மையுண்டாகுமோ, அவ்வளவு நாம் அடித்து அதட்டிவதனால் உண்டாக மாட்டாது என்கிறாயோ?

இரத்தின:—ஆம், நாம் சொல்லிவந்ததிலிருந்து உங்களுக்கு ஸகஜதண்டனைக்கும் கற்பித்ததண்டனைக்கும் உள்ள வேறுபாடு தெளிவாய்த் தெரிகிறதல்லவா? பெற்றோர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் ஒருவர்கொருவர் நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் நல்ல அபிப்பிராயங்களும் உண்டாக்கத்தக்கது ஸகஜதண்டனையைவிட வேறென்றுமில்லை இப்படிப்பட்ட செய்கை செய்தால் இப்படிப்பட்டபயன் விளையுமென்று பிள்ளைகளுக்கு நற்புத்திபோதித்து அப்படி நடந்துவருவதின் ஏற்றத்தாழ்வினால் உண்டாகும் பலனையே அவர்களுக்குத்தண்டனையாக கிரஹித்துக்காட்டுகிற பெற்றோர்களே பிள்ளைகளுக்கு அனுகூலிகள்.

கனகம்:—நீ சொல்வது என்ன நினைத்தபடி யெல்லாம் புத்திமாதத்தக்க வாலிபவயதில், ஒன்றும் சங்கதியே தெரியாமல் பொம்மையாகுகிற ஆட்டம் போல் ஆடவொட்டாமல், அவர்களுடைய செய்கையின் பலனையே சிதைவாக அனுபவிக்கச்செய்து அந்தபலன்களினின்றும் தாங்க நன் குணமும்படி செய்து நன்றாய்பயிற்றப்படுகிற பிள்ளைகள் தாம், பிற்காலத்தில் தம்மைத்தாம் ஆளத்திறமையுள்ள வர்களாய்த்தமது வாழ்நாளைச் சுகமாய்க் கழிக்கமாட்டுவார்கள் என்பதாக்கும்.

இரத்தின:—அதுதான் எந்தாத்பரியம். மேலும் “தந்தைமகற்கற்று நன்றிய வையத்து முந்தியிருப்பச்செயல்” என்பதற்கேற்கமக்கள் மிகவும் பெருமைபெற்று வாழும்படி தாய் தந்தையர்கள்

அவர்களுக்குக்கல்லியைச் செம்மையாக கற்பிக்க வேண்டும். பிள்ளைகளின் புத்திக்கு எட்டுகிற வரையில் கடவுளுடைய குணதீசயங்களை கற்பிக்கவேண்டும். வஸ்து தத்துவங்களை உள்ளது உள்ளபடியே போதிக்கவேண்டும். மற்றச் சகலமான நீதி நியாயம் முதலியவைகளையும் தெளிவாய் அறிவிக்கவேண்டும். இத்தன்மையான கற்பனைமாதிரம் வெகுசுவைமாய் உபயோகிக்கபடுமானால் தூராசேஷமும் வீண்வாதமும் செய்கிற சுபாவமற்ற ஒரு வருத்தத்திற்கும் இடங்கொடாமல் சிறுவர்களுடையபத்தி வெகுசெழிப்பாய் வளரும், தெய்வபத்தியும் விருத்தியாகும். பெற்றோர்களாகட்டும் படிப்பிப்போர்களாகட்டும் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் முக்கியமாய்க்கவனிக்க வேண்டிவது என்னவெனில், அவர்கள் தங்களிடத்தில் சகலமான அந்தரங்கங்களையும் சுவாதினமாய் வந்து சொல்லும்படியான நம்பிக்கையைப் போக்கடித்துக் கொள்ளாமலே, தம்மிடத்தில் அவர்களுக்கு மதிப்பு உண்டாகும்படி செய்யவேண்டிய மார்க்கத்தைத்தேடவேண்டும். அனைக பிள்ளைகள் மேலுக்குப் பெரியோர்களைக் கவுரவப்படுத்துவதுண்டு, தமக்குள்ளரசியங்களையும் வருத்தங்களையும் மனம் பொருந்தி அவர்களோடு சொல்லத்துணிகிறதில்லை. அதனால் இளம்புத்திக்கு எவ்வளவு சேதமுண்டாகாது?

கனகம்:—உள்ளோடு உருகிமக்கும்: வளமைகுன்றும்..

இரத்தின:—ஆகையால் தான் நான்சொல்வது தாய் தந்தையர்கள் மக்களை அழைத்து அடிக்கடி எந்தவிஷயத்தையும் மனம் ஒத்து போதித்துப்பழக்கல் வேண்டும். தகப்பன் தன்னிடத்தில் பிள்ளைக்குப் பூர்ணமான நம்பிக்கையும் பத்தியும் மனப்பிடிப்பும் உண்டாகும்படி செய்துகொண்டால் பிறகு அவனை எப்படிப்பட்ட தொல்லையினின்றுதான், தூக்கிவிடக்கூடாது. நமது அடிநாளை நாம் நினைத்துப்பார்ப்போமானால், நமது பிள்ளைகளுக்கு நாம் மனமொத்த நேசர்களாயும் நம்பிக்கைக்கிடமான வர்களாயும் இருக்கவேண்டுமென்று நமக்கு நன்றாய்த்தோன்றவில்லையா. அதை ஒருவரும் கவனித்துப்பார்க்கிறதில்லை. அதைகவனித்து நாம் அவ்வீதம்

நடந்துவருவோமானால் சிறுவர்கள் வாலிபத் தீமைகள் ஒன்றும் நேரிடாமல் சுகமாய் விருத்தியடைவார்கள் 'என்பதில் சந்தேகமுண்டா? மக்களுக்குத் தங்களுடத்திலுள்ள கவுரவத்தைச் சிறிதும் போக்கடித்துக்கொள்ளாமலே, தமக்குத் தொல்லைகள் நேர்ந்தபோது அவர்களோடு ஆலோசனைசெய்வதும், சந்தோஷமாயிருக்கும் போது பற்பலலோக வியவஹாரங்களைப் பேசுவதுமாய் அவர்களுக்கு அந்தரங்க நேசர்களாக வேயிருக்குத் தாய்தந்தையர்களை இப்போது நம் மனது நினைக்கின்ற தல்லவா? மூன் ஒரு பெண்பிள்ளை குடும்பத்தை வெகு சீராய்க்கண் காணித்துவந்ததாய்க்கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்தன் சமுசாரத்தை வெகுயுத் தியும் உபாய முமாய்ப்பிரபாலித்து வந்தாள் கொடுமையும் கண்டிப்புமாயன்று; பிள்ளைகள் சந்தோஷமாய் எப்போதும் தன்னண்டையே வந்து கூடியிருக்கும்படி சந்தோஷமும் சிரிப்பும் இன்சொல்லும் வேடிக்கையுமாயேயிருந்து அவர்களைக்காப்பாற்றினாள். அப்படியிருப்பதில் அவளுக்கு இருந்த விருப்பம் வேறொன்றிலுமில்லையாம். அப்படிப்பட்ட தாய்தந்தையர்களால் வளர்ந்தபிள்ளைகள் தங்களால் கூடியமட்டும் பெற்றோர் களிடத்தில் கவுரவபுத்தி பண்ணி நன்றிபாராட்டுவது இன்றியமையாக் காரியமாயிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்டமக்கள் தாம் மிகவும் வல்லவர்களாகி

“மகன்நத்தைக்காற்றுமுதவி இவன்நத்தை என்னொற்றான் கொலென்னுஞ்சொல்”

என்றபடி பெற்றோர்க்குப் பிற்காலத்தில் பெருமையுண்டாக்கத்தக்கவர்களாகிறார்கள் என்பது சொல்லவும் வேண்டுமா? நீள்சொல்வதென்ன சுறுக்கமாகச் சொல்வதானால் பிள்ளைகளைச்சீர்மையாய் கற்பிப்பது சுலபமும் எளிதானவுமான காரியமல்ல. மிகவும் வருத்தமானது. பிற்காலத்தில் எந்த வருத்தத்திற்கும் சலியாமல் நின்று நிரவ்வித்து ஜீவிக்கத்தக்கவழி அதுதான். கொஞ்சம்படிப்பிற்காகவும் கொஞ்சம் புத்தி சாமர்த்தியத்திற்காகவும் கொஞ்சம் பொறுமைக்காகவும், கொஞ்சம் தன்னடக்கத்திற்காகவும் மனதுபலவழியாய்ப் பிரயத்தின்படவேண்டும். வாலிப நடத்தைகளின் மாதிரிகளை நாம் நாள்தோறும் பரிசீலனம்பண்ணிக்கொண்டு வரவேண்டும். வாஸ்த்

தவத்திலேயே நல்ல செயல்களிலை யென்பதும் அற்பமான முயற்சிகளால் உண்டாகி மேலுக்கு நல்ல செயல்கள் போலத்தோன்றுவன இவையென்பதும் பகுத்தரியவேண்டும். பிள்ளைகளின் மனதுகளில் சாக்குப்போக்குச் சொல்லுகிறகுணம் முதலான, கெடுதிகள் பதியாதபடி காவல்காத்திருக்கவேண்டும். ஒவ்வொருபிள்ளைகளின் சுபாவத்திற்கும் ஏற்றபடி நமது சுபாவத்தையும் ஒருவகையாய்த்திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

கனகம்:—அதைச்சொல்லு நாம் ஒவ்வொருபிள்ளைகளின் சுபாவங்கள் நல்லமாதிரியாக மாறும் படி பல உபாயங்களைத்தேடவேண்டும். நாம் கற்கவேண்டும் பலவழிகளை.

இரத்தா:—அடிக்கடி பிள்ளைகளுடைய அபிப்பிராயங்களை மாத்திரம் பரிசீலனைசெய்வது போதாது; நமது அபிப்பிராயங்களையும் நல்லதாதிதாவென்று அப்போதைக்கப்போது ஆராய்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பலவிதமாய் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறமனோ பாவங்களுள் இவை உண்மையான புத்திரவாச்சலியத்தினால் உண்டானவை என்றும் இவைசய பிரயோஜனத்தைக் கருதியுண்டானவை யென்றும் அவைகளுக்குள்ள வேறுபாட்டை நன்றாய் பகுத்தறிந்து அற்பமான எண்ணங்களைஉடனே ஒழித்துவிடவேண்டும். பலவாறு சொல்லியென்ன? கனகம் சொன்னதுபோல் பிள்ளைகளை வழிப்படுத்தும் வியாஜத்தால் நாமும்நமது கல்வியையும் பயிர்ச்சிமுறைகளையும் விருத்திசெய்யவேண்டும். அவரவர்களுக்கு இயற்கையாய் உண்டான மனோகுணங்களை நற்காரியங்களுக்கே உபயோகப் படுத்தும்படியாகக்கற்பித்து, சிறந்த நற்குணங்களை மேன்மேலும் விருத்தியாகும்படி பயிற்றுவித்து அற்பகுணங்களை அடிக்கவேண்டும். கடைசியால் நாம்கண்டறிய வேண்டிய உண்மையொன்று உண்டு பிள்ளைகளுடைய விருத்திக்கெல்லாம் பெற்றோர்களுடைய முயற்சிகளின் முதற்காரணம்.

தொடரும்.

—0—

கடிதங்கள்

ஜோதிடம்.

—0—

ஜோதிடமானது வேதத்துக்கு அங்கமாய் சொல்லப்பட்ட முக்கியமாய் கெணித சாஸ்திரத்தைப்பற்றித் தானென்று அனேகம்பெரியோர்களின் தீர்மானம். அக்கெணித சாஸ்திரக்குர்கள் ஸரியான காலத்தைக் கண்டுபிடித்து அறிவிப்பதால் அவர்களுக்கு காலக்குர்கள் என்று ஓர் பேர் வழங்குவதுமுண்டு. இதனால் பல சாஸ்திரத்துக்கு பெருமை குறைவென்றவது ப்ரமாமையில்லை யென்றவது அர்தமில்லை. பல சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய பலன்களை அனுபவிப்பதற்கு தவறுதலில்லாத சரியான காலங்களை அதாவது வாரம், திதி, யோகம், கரணம், லக்னம், தியாச்சியம், அவையின்மை விசேஷம் மாய் நவக்ரஹங்களுடைய கெதி (அதாவது ஸஞ்சாரம்) அவைகளின் ஸமாகமங்கள் கிரஹணங்கள், இவைகளையெல்லாம் துல்லியமாய் கணக்குப்படி கண்டுபிடித்து அப்படித் தாங்கள் கண்டுபிடித்த கணக்குப்படி ஆகாசத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாய் சரிபார்த்து பஞ்சாங்கங்களில் அவர்கள் வெளியிடுவதால்த்தான் நாம் பல சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய பலன்களை ஸரியானபடி அனுபவிக்க வேறுவாகின்றது. ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு ஒத்திருக்கின்றது. திருக்கணித பஞ்சாங்கத்தானென்று சொல்லி, பலம் சொல்லுகின்ற ஜோதிடர்கள் அனைவரும் ஜாதகங்கள் பார்ப்பதற்கெல்லாம், அதையே கைக்கொள்ளுகின்றனர். சிராத்தம் முதலிய திதியனுஷ்டானங்களுக்கு மட்டும் பழய (கஞ்சனார்) வாக்கிய பஞ்சாங்கங்கள் தான் கிராஹியமென்றுசிலவை திகர்களின்கொள்கை.

நாம் இந்த விஷயத்தை ஆரம்பித்து எழுதத்துவக்கியதின் எண்ணம் எதுவெனில் இந்தப் பத்திரிகையைப் படிப்பவர்கள் தங்கள் கொள்கையை எழுதி வருவார்களாதவின் விஷயம் பெருகுவதுடன் நல்ல சர்ச்சை செய்து, எல்லாவாதத்தையும் கண்ணுற்று ஒருவித நியாயமான முடிவுக்குவரவேண்டுமென்பது தான்.

தொடரும்.

S. A. சுந்தரமய்யர், கடையார்.

இந்தியரின் தொழில் நிலமை.

இத்தேசமானது, இயற்கை ஸாதனங்களையும், மூலப் பொருள்களையும் உடைத்தாயிருப்பதுடன் ஜனங்கள் ஸ்வபாவத்தில், மற்றெல்லாதேச ஜனங்களைவிட, செட்டாய் காலகேடிபம் செய்யத்தெரிந்தவர்களாயிருந்தும் ஒருசாமானுக்காவது அயல் தேசம்போய் ஆகவேண்டுவதில்லை யென்பதை நாம் அடைந்திருந்தும், அன்னியர்கள் வந்து இந்தியாவின் இயற்கைச் செல்வத்தை ஸ்வாதீனப்படுத்தி அனுபவிக்கிறதை நாம் ப்ரத்யக்ஷமாய்கண்டறிந்தும் நாம் எவ்வளவு காலந்தான் கவனமற்று பார்வையென்னியில், சுணங்கியிருப்பதென்பதை பார்த்தல்லவா நம் பத்திராதிபர் நம் ஜனங்கள் படுங்கஷ்டத்தை யறிந்து பொருக்கமாட்டாமல் ஆத்திரப்பட்டு இனி ஒருகண்ணங்கூட வீண்போக்கக்கூடாதென்று எண்ணி, இந்த கண்ணகையிலிருந்து நாம் உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டு, ஒவ்வொரு தொழிலிலும் காலோசிதமாய், அந்தந்த தொழிலப்பியாஸத்தையும், அவைகளில் சாஸ் கிரமுறையாய் அறியவேண்டிய யதார்த்தானத்தையும், எடுத்துப்போதித்து அதன்மூலமாய் மேற்குதேசத்தாரைப்போல நாமும், அதிசீக்கிரத்தில் முன்னுக்கு வரவேண்டியதற்காகவே கலாஸ்தன மென்ற இப்பத்திரிகையை ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள் போலவும். இனி மேலாவது நாம் ஒரு கண்ணங்கூட தாமவியாமல் அவர் உபதேசிக்கும் வழியை நாடி அவரவர்கள் தொழிலில் கவனத்தைச்செலுத்தி முன்னுக்குவர முயலுவோமாக ஸமீ பகாலமாக அதாவது சென்ற 30 வருஷங்களுக்கிப்பால் நம் தேசத்திலுள்ள சில முக்கிய ஸ்தலங்களில் அதாவது விசேஷ சௌகரியங்கள் பொருந்திய யிடங்களில் ஈடுவாதித தொழிற்சாலைகளும், தங்கம், கீலக்கரி, முதலிய சுரங்கவேலைகளும், பருத்தி சணல், நெசவு, முதலிய யந்திரசாலைகளும் காபி, தேயிலைத் தோட்ட வேலைகளும் நடந்துவருகின்றன. அப்படி நடந்தாலுந் தானென்ன? அவைகளில் மூலதனம் போட்டு நடத்தும் முதலாளிகளின் லனேகர், ஐரோப்பிய கம்பெனிகள் தானே. நம் ஏழைஜனங்கள் அவைகளில் கூலிவேலை செய்வதைத் தவிர அந்த லாபங்களில் நமக்கு ஏதாவது பிரயோஜனமுண்டா? ஷே. கம்பெனிகளை நடத்திவரும் அனேகம் அயல்தேசத்தார்

களும் நம் தேசத்தையே சொந்த ஊராக பாலித்து இவ்விடத்திலேயே பரம் பரையாக குடியிருந்து வந்தார்களானாலும் நமக்கு அவ்வளவு நஷ்டமில்லை. நம் மதேசத்திலிருந்து அபரிமிதமான பணமும் ஆகாரப் பொருள்களும் அயல் தேசங்களுக்குச் செல்லுகின்றன வென்பதையும் இனியாவது கவனித்து சோம்பலை நீக்கி ஸகல் தொழில்களிலும் பூர்ண தேர்ச்சியடைந்து ஸகல் தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கும் நாமே மூலகர்த்தாவாகவும் முதலாளிகளாகவும் ஏற்படும் வரையில் நாம் விடாமுயற்சியுடனிருந்து காரியங்களை சாதிக்கவேண்டுமென்று நம் நேயர்களை அறிவுசீக்கிரத்தில் முன்னுக்குவரும்படி வெகு வினயமாய் மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கின்றோம். நம் தமிழ் நாட்டித் தொழிலாளிகள் அனைவரும் இப்பத்திரிகையை வாங்கி படிப்பதால் வெகுசீக்கிரத்தில் முன்னுக்குவர வேறுவாகும். படிக்கத் தெரியாத தொழிலாளிகளுக்குக் கூட சேசாபிமானமுள்ள நம் நேயர்கள் படித்துக் காட்டவேண்டுமாய்க் கோருகின்றோம்.

தொடரும்.

S. A. கந்தராமய்யர், கடையம்.

—0—

யோகம்.

நாம் முன் ஸஞ்சிகையில் பூர்வபீடிகையாகச் சொன்னவைகளின் கருத்துயாதெனில், நாம் நம்ஸூயபுத்தியால் வெளியிடக்கூடியது யாதொன்றுமில்லை யெனவும் நமக்கு அவ்வளவு ஸ்வமேதையாய்க்கூறும் திறமைகிடையாதாகையால். கேவலம் சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப் பிள்ளைபோல, நம்மை பாவிக்கவேண்டுமேயல்லது மக்காகயாதொன்றும் தெரியாது. நாம் நம் முன்னோர்களிடமிருந்து கற்றதையும் கேட்டதையும் ஞாபகத்துக்கு எட்டிய மட்டில் எடுத்துறைக்கின்றோம். ஸகலமும் நம் அனாதிபான், சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸ, புராண, ஆகமங்களில் வெட்டவெளியாய் நிறைந்து கிடைக்கின்றனவாயும் அவைகளின் ஆதாரத்தை வைத்து

சாஸ்திரகர்த்தாக்கள் கூசாமல் பேசியவாக்குக்களையே அவலம்பித்துக்கொண்டுதான் நாம் இங்கு எழுதத்துணிந்தோம். ஆகையால் அறியாமையால் விட்டிருந்தாலும், தவறுதல் களிருந்தாலும் நேயர்கள் எடுத்துக்காட்டி உபகரிப்பார்களென்ற பூர்ண நம்பிக்கையுடன் இவ்விஷயத்தை வெளியிடமுன் வந்தோம். ஏனெனில் யோக சாஸ்திரமானது மஹாவிரிவானதும் அனுஷ்டிப்பதற்கு மஹாகஷ்டமான ஓர் சாஸ்திரமென்பது வித்வான்களுக்கு நன்றாய்தெரிந்த விஷயமே, அந்தயோக சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி அனுஷ்டானஞ் செய்ய ஆரம்பிக்கும் புருஷனுக்கு, தான் ஆரம்பித்ததுமுதல் நடுவில் இடைவிடாமல், அதிதீவிர முயற்சியுடன் கரைபிரண்டுவருகிற ப்ரவாஹத்தைத்தகைவதில் எப்படி தீரத்வமும் நிதானபுத்தியும் வேண்டுமோ அதைக்காட்டிலும் மஹாதேரீயமும் முரண்மீம் வேண்டும். அவ்வளவு நிச்சியபுத்தியுள்ள புருஷன் ப்ரவர்த்தித்தால் தான் அதின் முடிவை எப்படிப்பார்த்து அரோகமான பலனை அடைய முடியும். யோகம் என்றவார்த்தைக்கு சேர்க்கையென்பது பொருள். ஜீவன் ப்ரம்மத்துடன் ஐக்கியமாவது (சேருவது) தான்யோகம். இதையே ஞானமென்றும் பெரியோர்கள் உறைக்கின்றனர். சித்த ஐகாக்ரியத்துடன் தன்னைத்தானறிவது தான் யோகமும் க்ஞானமும். ஐஹிக காரியத்துலுங்கூட சித்தம் ஐகாக்ரியப்படாவிட்டால் (ஒருமைப்படாவிட்டால்) ஒன்றையும் ஸாதிக்க முடியாது. சித்தம் ஒருமைப்பட்டு, வாஸனா கூடியமும், மனோராகமம் வருவதற்காகத்தான் ஸகலயோகசாஸ்திரமும் ஞானசாஸ்திரமும் ப்ரவிர்த்தித்திருக்கின்றன. இந்தயோக சாஸ்திரத்தை கரைகடந்த மஹான்கள் சரீரத்தவத்தையும், நாடி, நரம்புகளைப்பற்றி முதலில் சொல்லி அதன்பின் அதிலிருந்து ஜீவன்புருஷமுயற்சியால் செய்பவேண்டிய வேலைகளையும் விவரித்துக்காட்டியிருப்பதால் நாமும் முதலில் சரீர

நிருபணத்தையும் நாடி நரம்புகளையும் விவரித்து அதன்பின் யோகசாஸ்திரத்தால் செய்யவேண்டிய தொழில்களைப்பற்றி விவரிக்கலாமென்று எண்ணுகின்றோம். நேயர்களுடைய ஸம்மதத்தையும் பத்திராதிபர்களுடைய அனுமதியையும் எதிர்பார்த்து முதலில் சரீர நிருபணத்தைப் பற்றி எடுத்துறைக்கின்றோம். அதாவது தாய்தந்தை உட்கொள்ளும் உணவினால் 6 (ஆறு) கோணத்தையுடைய சரீரம் உண்டாகின்றது. நரம்பு, எலும்பு, ஊனீர் இவைகள் பிதாவிடத்திலிருந்தும், தோல், மாம்ஸம், இரத்தம் இவைகள் தாயினிடமிருந்தும் உண்டாகின்றன. முக்கியமாய் தாயினிடமிருந்து 6 பதார்த்தங்களும், அன்னபானுதி ரஸங்களால் 7 பதார்த்தங்களும் ஆத்மாவிலிருந்து (அந்தக்கரணத்திலிருந்து) 7 பதார்த்தங்களும் ஸ்வாத்மஜமான பதார்த்தங்கள் சிலதும் உண்டாகின்றன. இவைகளில், இரத்தம், கொழுப்பு, ஊனீர் ப்லிஹம், யசுருது, குதம், ஹிருதயம், தொப்புள், இவை முதலிய மிருதுவான பதார்த்தங்கள் மாதாவினிடமிருந்துண்டாகின்றன. (முகரோமம், தலைமயிர், மற்ற சரீரமயிர்) சின்னநரம்பு பெரியநரம்பு, இரத்த நரம்பு, நகங்கள் பற்கள் சுக்லம் இவை முதலிய சற்றுக் கடினமான பதார்த்தங்கள் பிதாவினிடமிருந்து உண்டாகின்றன. சரீரத்தின் புஷ்டி, நிறம்விருத்தி திருப்தி, பலம், நிலைமை, சாபல்ய மின்மை, உற்சாகம், இவை முதலியன அன்னபானுதி ரஸங்களாலுண்டாகின்றன. இச்சை, பகை, சுகம், துக்கம், தர்மம், அதர்மம், பாவனை ப்ரயத்தினம், ஞானமின்மை, முதலியன ஆத்மாவிலிருந்து (அந்தக் கரணத்திலிருந்து) உண்டாகின்றன. ஆயுள், இந்திரியங்கள், இவை முதலியன ஸ்வாத்மஜங்கள். செவி, மெய், கண், முக்கு ஆகியுள்ளும் (பொறிகள்) ஞானேந்திரிய மெனப்படும் ஓசை, ஸ்பரிசம் (ஊறு) ஒளி, சுவை, வாஸனை (நாற்றம்) ஆகிய இவ்வைந்தும் ஓர் ஞானேந்திரிய விஷயங்கள். (புலன்கள்)

வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் இவ்வைந்தும் கர்மேந்திரியங்களெனவும், பேசல், நடத்தல், எடுத்தல், விடுத்தல், இரதி, இவ்வைந்தும் முறையே கர்மேந்திரியங்களின் தொழில்கள். மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய நான்கும் அந்தக்கரணமெனப்படும். அவற்றுள் மனதின் விஷயங்கள் சுகதுக்கங்கள், அதின் தொழில்கள் நினைவுபயம் விகற்பம் முதலியன நிச்சயரூபமான அந்தக்கரண விருத்தியைத் தான் புத்தியெனக் கூறுவார்கள். நான், எனது என்னும் அந்தக்கரணவிருத்திதான் அகங்காரம். தேகாபிமானத்தோடு கூடிய சைதன்னியத்தைச்செய்வதால் (சிந்திப்பதால்) சித்தமெனப்படும். இதை இம்மட்டில் நிறுத்தி நேயர்களுடைய ஸம்மதத்தையும் பத்திராதிபருடைய அனுமதியையும் தெரிந்துகொண்டு பின் தொடர்வாம். ஏனெனில் இவை அனைத்தும் வேதாந்தசாஸ்திர மூலமான ப்ரகரணங்களைப்பேரல, தத்வ ஆராய்ச்சிக்கு ஒத்ததான விஷயமாபிருக்கின்றனவே தவிரயோகசாஸ்திரத்துக்கு சம்மந்தமுள்ளதாக காணப்படவில்லையே யென்று சிலர் நினைக்கலாம். அப்படி நினைக்கக்கூடாது ஏனெனில், இன்ன, இன்னபூதங்களிலிருந்து இன்ன இன்ன, இந்திரியங்கள் உண்டாகின்றன வென்பதையும் அவைகளின் தொழில்களையும் அறிந்து தத்தம் விஷயங்களில் தவராமல் செலுத்தி அனுஷ்டித்தால்தான் யோகசாஸ்திரத்தின் பலனையும் ஞானசாஸ்திரத்தின் பலனையும் பூரணமாகயனுபவிக்க மகான்களான யோகிகளால் முடிந்ததே ஒழிய நம்மைப்போலொத்த லாமான்னியர்களால் முடியவேமுடியாதென்பதை பகவத்கீதை போன்ற சாஸ்திரத்தை அறிந்த பெரியவாளுக்கு நன்றாய் புலப்படும். பூதங்களிலிருந்து இந்திரியங்களும் அவற்றின் தொழில்களுமுண்டாவதாய் யோகசாஸ்திரக்காரர்களுக்கு அதில்ஸம்மந்தம் உண்டாவென்பதை நேயர்களே கவுனியுங்கள். உதாரணமாக.

பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றாகிய வாயுவின்மிடமிருந்து ஸ்பரிசு இந்திரியமும், ப்ராண, அபான, வியான, உதான, ஸமானென்ற ஐந்து முக்கிய ப்ராணன்களையும், நாகன் கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன் என்ற உபப்ராணன்களையும் லேசாயிருத்தலையும், தேகமானது கிராஹிக்கின்றது. இவற்றுள் வியானென்பவறுடைய தொழிலைக்கேளுங்கள். அதாவது கண், காது பாதங்களின் பாடுகள், நாக்கு, நாசி, என் பவைகளிலிருந்து கொண்டு ரோசகம் (சுவாசத்தை வெளியிடுதல்), பூரகம் (உட்கொள்ளல்), சும்பகம் (உள்ளேயே நிறுத்திவைத்தல்), முதலிய தொழில்களையுடையதாயிருக்கிறது உதானென்பவனோ கால், கை ஸந்திபந்தங்களிலிருந்து கொண்டு சரீரத்தை எழும்பச்செய்தல் பாய்தல், முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்றான் இத்தொழில்களைச் செய்யத்தக்க ஸாதனங்களை நன்றாய் வழுவின்றி அனுஷ்டித்தால்லவா நம் மஹாயோகிகள் ஆகாசமார்க்கமாக கெமனஞ் செய்தார்களென்று நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். அவர்களின் ஸந்ததியாகிய நமக்கே யெல்லாம் பொய்யாய்த்தோணும்படியான காலம் வந்ததின் காரணம், நம்முடைய முபற்சியின்மையாலும் சோம்பேறித் தனத்தாலுமல்லவா வென்பதை நினைக்கும்போது நம்மனம் ஆறுத்துயாத்தாலும் லெஜ்ஜையினாலும் வருந்துகின்றதே என்செய்வோம்? இனியாவது நம்பத்திராதிபர் எடுத்திருக்கும் நன்முபற்சிக்கு நாமும் சார்பாய் நின்று உழைத்தால் நம்முன்னைக்கிரந்த மேலான உன்னதநிலைக்கு நம் ஸந்ததிகளாகிய அடுத்த தலைமுறைப் ப்ராணைகளாவது நம்தேசத்தின் கௌரவத்தையும், மதிப்பையும் ஒருவாறு காப்பாற்றித் தாங்களும் ஐஹிகசுகத்தையும் சரீரமுடிவில் பேரின்பத்தையும், அடைவார்கள். நிற்க, இத்தலைப்பிற்கு ஒட்டினதான அடயோகம், ஸம்பிகாயோகம், தாரணயோகம், முடிவான ஸமாதியோகம் முதலியவைகளைக்கேட்கும்போதுபிரிதி

விதாரணைபண்ணி முடித்தவன் சரீரத்துக்கு (ப்ரிதிவி) பூமியுள்ளவரையில் அழிவில்லை யென்றும் அப்படியே, அப்தாரணை, தேஜோதாரணை, வாயுதாரணை, ஆகாசதாரணை, முதலியவைகளை பூர்ணமாய் அனுஷ்டித்து முடித்தவர்களுக்கு அந்தந்த (சரீரங்களுக்கு) முறையே அந்தந்த பூதங்களுள்ளவரையில் அழிவில்லையென்பதையும் கேழ்க்கும்போது இது எல்லாம் அவசியமென்று தோணுமென்று நம்புகிறோம்.

S. A. சுந்தரமய்யர்,

கடையம், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

|| ஸ்ரீ ||

ஸ்ரீதேவகூடிமயவடிநவரவ்ருஹணே நம:.

~*~*~*~

வரபெவதாவாரஸாயு: ||

வரிவெஷி தாரஸீஸம் தம் ஜோக்யா, ஹுதுணரீகம் விரஜம் விஸம் விவிஜ்யேயே, சுமந்தவ்யகூலிஜ்யாஸூபம் ஸிவம் ப்ராஸாநஜேதம் ஸ்ரஹபொதி, தஜாஜிஸ்யாநவிஹீத ரேகம் விஜாநந்ரஸூபஜேதம், உஜாஸஹாயம் வரபெஸூரம் ப்ராஹம் த்ரிபொவதம் நீகணம் ப்ராஸாநம்! ஜோக்யாஸூபிமடிஹிஹிதயொதி ஸஜேஸஸாஸூபி தஜேஸ: வரஸாஸ, உத்யாஜிவாக்யங்களால் ஸிவனே வரபெவ தெயென்று சொல்லியிருந்தாலும் வனகொஹவெ நாராயண சூலீச, ந ஸ்ரஹ, நெஸாநம், வனகொஹவெ நாராயண சூலீச, ந ஸ்ரஹ ந உஸூரம், ஸஜேநிஹிஹி க்யா, ஸஜேநிஹி, தத வனதெவ்யஜாயத, ஹிரணுமஹாநிவயவரணரூபெந்ரா: விஷுஸாஸாஸிஸிரெவ நிஷுஸ, ஸாரம்ஸ: யொ ஹரிஸீயு, சுமந்தொ யொ விஷு: ய: வரொவரீயாந, நாராயணாடிபெந்ரா ஜாயதெ, மொடாசு க்ரொயஜொ ரூபு:

சுய வுநரெவ நாராயணம், ஸொநு காரிம் உதலாயுயித ச்ரூக்ஷ: ஸூபிவாணி: வாரூபெஷாஜாயத, உத்யாஜி வாக்யங்க ளால் ஸ்ரஹரூபுர்களுக்கு காயுக்ஷகூபு வஸ்யுக்ஷங்கள் விலிக்கிறபடியால் ஸ்ரீஹாராயணனே வரதகூம்!

ஆகிலும் முந்தி சொல்லியிருக்கிற ஹிரணுமஹாஸூரரூபுர்களுக்கு யென்ன வயது மென்றால் ஹிரணுக்ஷமஸூரவம் ஸ்ரீ ஸஹஸ்யநாதித்தில் “ஹிரணுமஹேஷா மொகெஸ” யென்று ஸவெபூரனுக்கு திருநாமமாக சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஸ்ரீயேவதியே யுதிவாடிக்கிறது. அதுபோலவே ஸாஸூதம் ஸிவஜேதம் “ஸிவம் ஸிவாநாம்” உத்யாஜி வநங்களால் ஸிவஸூபமும் ஸஹவதி சுஸாஜிதி வுதூதிதியினால் ஸஹஸூபமும் ஹவானையே யுதிவாடிக்கிறதுகள். ரம்ஸாஸூபமும் “ஹிஸாஜிஸாடி” யென்பது போலும் ஹாஸஹிதாஸூபவெபு” உத்யாஜிவநங்களால் ஸவபூஸாஜியான ஸ்ரீஹாராயணனையே சொல்லுகிறது. “உஜாஸஹாயம்” யென்கிற விடத்திலும் உ. ஜா. யென்று இறண்டுபடிம். உ. என்பதற்கு வனவகாரம் சுயபு. ஜா. யென்பதற்கு உக்ஷிசுயபுமாதலால் ஸ்ரீயேவதியே சுயபுமாதிறது. வீஸாயிகொ ரூபெஷா உஹிபு என்பதுவும் தவஸ்செய்து ஹவானிடமிருந்து சிலவரங்களை பெற்றிருப்பதால் மற்ற ஜீவர்களைக்காட்டிலும் உதூஷுத்ததைச்சொல்லுகிறது. ஆகிலும் முந்தி “ஸவபு வபீடி” முதலான வாக்யங்களால் ஸ்ரஹ மொன்றைத்தவிர வேறில்லை யென்று தோன்றினாலும், “ஹொகூ ஹொமூ ஹொரிதாரம் உஜக்யா ஜோஜுள ஹவஜாலீஸாநீஸுள நித்யா நித்யாநாம் வெதகமெஸ்தகநாநாம் வனகொ வஹிநாம் யொ விடியாதி காரிநு”

யென்பது முதலான வனேகவாக்கியங்கள் ஜீவ ஸ்ரஹஜெதத்தை ஸ்ரஹமாக சொல்லுவதாலும் “நெதரொநாவவதெ: ஜெஷுவெ ஹொசு ஜெஷுவெஹொசூபாநாடி: சுநாவவதெஸூ ந ஸாரீர: உஹயஜிவி ஹி ஜெஷெ தெநஜயீயதெ சுயிகம் து ஜெஷிஜெஷுசாச.” யென்பது முதலானவனேக ஸ்ரஹஸூபிசூங்களாலும் ஜீவஸூ ஹஜெஷம் ஸ்ரஹமாக சொல்லப்படுவதால் ஸ்ரஹத்தைத்தவிர வேறு இல்லை யென்று சொல்லவொண்ணாது. ஜீவஜெஷம் சுபீதமென்றால் அதற்கு ஸ்ரஹஸூபித்திரத்தில் கொஞ்சமுமாதாரமில்லை “ஸவபு வபீடி” ஸ்ரஹ” உத்யாஜிவாக்யங்களுக்கும் வாரிடிஸூமானஜிமசு ஸ்ரஹஸாரீரகமென்று சுயபு. மேலும் வரூஷஸூபிசூமானது “வெஷெஷு வளரூஷம் ஸூபிசூ வாரூஷெஷு வவெஷெஷம்” யென்று வேஷங்களுக்குள் ஸ்ரஹமாக சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், மொநொமூத்தில் வனஷா வெஷலீ நாரிஸம்ஹிதாவதாஹொயுஜுநு வெஷெஷம் வீஷெஷம் வீஷெஷம் யென்று சொல்லியிருப்பதாலும் யொநூபுலாநம் ஜிஜம் ஹநூசு ஹதவாநயபு மொஹத: ஸவபெதுளரூஷம் ஸூபிசூ ஸரூபிஷம் ஜெஷெ ஸக்யசு” யென்று யஜுஸூதியில் இதின் ஸக்யஜெபத்தை ஸ்ரஹஹதிக்கு ப்ராபஸிதமாக சொல்லியிருப்பதாலும் இது மிகவும் ஸ்ரஹஜெதமென்பது ஸவபுஸூபிவதம் அதில் விராடி ஸூபிவியான ஹவானிடமிருந்து ஸகூவெஷங்க ளும் ஸ்ரஹஹாஜிகளான நான்கு வண்டங்களும் ஸூபியபூபிஜெஷவெதெகளும் உண்டாளுக்களென்றும் அம்மஹாவாரூஷனை “வெஷாஹஜெதம் வாரூஷம் உஹாஹம்! நாராயணவரம் ஸ்ரஹ ததம் நாராயண: வர:, நாராயணவரொஜொ திராதா நாராயண:

வரஃ கதவஃபுலித ததவஃபுலித நா
ராயணலிதஃ

ண, அபான, முக்கிய
கரஃபுலித நா ஜாயத, முக்கிய
வெஃபுலித நா ஜாயத, முக்கிய
கிரஃபுலித நா ஜாயத.

இன்னும் வரும்.

ஸ்ரீ:

கிரஃபுலித நா ஜாயத, முக்கிய
கரஃபுலித நா ஜாயத, முக்கிய
வெஃபுலித நா ஜாயத, முக்கிய
கிரஃபுலித நா ஜாயத.

ஸ்ரீ ராஜாயண கயா வஜாஃ.

வாஜா கரஃபுலித நா ஜாயத.

வா	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
வா	தா	கரஃபுலித நா ஜாயத.
தி	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
பு	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
வி	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
த	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
ஜி	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
யு	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
லு	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
யு	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
வி	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
ஹ	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
ஹ	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
த	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
தி	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.
வி	தா	வெஃபுலித நா ஜாயத.

வதாரணைபண்ணி முடித்தவன் சரீரத்துக்கு
(பரிதிவி) பூமியுள்ளவரையில் அழிவில்லை யென்
தும் அப்படியே, அப்தாரணை, தேஜோதாரணை
வாயுதாரணை, ஆகாசதாரணை, முதலியவைகளை
ஈனமாய் அனுஷ்டித்து முடித்தவர்களுக்கு

(சரீரங்களுக்கு) முறையே அந்தந்த

வ ருளையில் கூடிய அனபதை

வ ரா வாரதி

வ ரா நாத வாக்

வ ரா துரஸம்

வ ரா திவெம

வ ரா வஸுகிம்

வ ரா முணீதிந

வ ரா துஜோதி

வ ரா ஜோவஸாக்

வ ரா யரெவபு

வ ரா ஹுதெரம்

வ ரா ஸிவெதகூ

வ ரா ஹும்கா

வ ரா சூரணகூ

வ ரா துலெதெநா

வ ரா நிதநிஸா

வ ரா யிவெஸூ

வ ரா யதஸூ

வ ரா ஹுயநு

வ ரா வராதா

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

வ ரா யிவதிவக

சுய வுநரெவ நாபாயண, லொதூ
ரெ லொதூயுயித சூகூ: ஸாபுவாணி
வாருஷொஜாயத, உதூதி வாசுங்க
ளால் வுஹாஜூகளுக்கு காயுசுசுசு
வஸூசுசுசு விலிக்குறபடியால் ஸ்ரீஜோரா
யணனே வரதகம்.

ஆதி BRIHASPATARஸ்ஸிMAHA.

EDITORIAL NOTES.

Through the kindness of the secretary of
Nikhila Bharathavarshiya Ayurveda Maha-
mandalam we received a copy of "question-
naire to witnesses" issued by the committee
on the Indigenous Systems of Medicine of
Madras.

Answers and suggestions in a sweeping
manner has been forwarded to the Maha-
mandal's meeting held on 5-1-22 (for want
of time).

Herein we extract the opinion of some
of the most eminent members of the Allopathic
authorities on their own system.

The action of remedies is a subject beyond
our comprehension.

PROF. JOHN B. BECK, M.D.

வாஜா கரஃபுலித நா ஜாயத.
வெஃபுலித நா ஜாயத.
கிரஃபுலித நா ஜாயத.

[No. 3.]

I fearlessly assert that in most cases the
patient would be safe without a physician
than with one.

PROF. RAMAGE, M.D., F.R.S.

The science of medicine is a barbarous
jargon and the effects of our medicines on the
human system are in the highest degree un-
certain except that they have already des-
troyed more lives than war, famine and
pestilence combined.

DR. JOHN MASON GOOD.

Medicine is so far from being a science,
that it is a conjecture.

DR. EVANS.

Our remedies are unreliable.

VALENTINE MOTT, M.D.

GLEANINGS.

Fatigue of the muscles is the safest cure
for sleeplessness.

In breathing we must not only get air
into the lungs but into the blood; or, to speak
more scientifically we must get the oxygen
of the air into the blood, and the carbon of
the blood into atmosphere. This requires
deep breathing and well-developed healthy
lungs.

Dyspepsia is a poor pedestrian, walk at
the rate of four miles per hour and you will
soon leave her behind.

He that would have a clear head, must have a clean stomach.

The heart actually beats 100,000 times every twenty-four hours.

Start from the couch betimes: the moments of the morning are sacred and salubrious; then the genii of health descend and communicate with those who visit the herbage of the field while rich with the dew of heaven.

We acknowledge with thanks the receipt of neatly printed artistic calenders from Vaidya and Co., the famous Jintan vendors, Madras, for the year 1922.

T.D.S. MURTI.

URIC ACID.

Some 25 years ago Dr. Haig commenced to make clinical research concerning the cause of headaches, from which he suffered severely and having discovered that an excess of uric acid in the blood produced the same, he was led to investigate the action of this poisonous substance on the constitution. For a long period he worked at it with a patience and assiduity similar to that displayed by Darwin in the study of "earth-worms." We have hereunder print some of the valuable results of his long and patient research for the perusal of our readers.

Having proved that an excess of uric acid accompanied headache and mental depression, and that animal food contained a large amount of this substance, Dr. Haig abstained from meat altogether and found the headaches to cease and the uric acid in the blood to be diminished. In consequence

of this he has now been an abstainer from flesh of all kinds.

When the blood is alkaline it can retain in solution a larger quantity of uric acid and the elimination of this noxious poison is thus made possible by means of the liver and the kidneys. If the acidity of the blood is increased by acid food or drinks, uric acid at once becomes precipitated in the capillaries, joints and tissues, causing headache, gout, and other troubles. By carefully continuing a diet which is free from uric acid he was able to reduce his headaches from one a week down to one in eighteen months.

He found it wise to avoid "tea and coffee" as well as animal foods, for the simple reason that the zanthin which is contained in the theine and caffeine, although not uric acid itself, yet has somewhat similar effects upon the constitution.

He quotes the experiments of Dr. W. J. Morton, of New York, upon himself, in demonstration of the fact that a liberal consumption of tea produces a rapid increase in the amount of uric acid in the system, and we commend this fact to the consideration of those who, whilst endeavouring to follow a hygienic diet, sometimes suffer from dyspepsia and similar ailments, probably owing to their ignorance of the fact that tea and coffee should be taken in the strictest moderation and as weak as possible, whilst in some cases abstinence from them altogether would doubtless be advantageous.

An important fact pointed out is that a sufficient supply of nitrogen is a prime necessity of nutrition.

When uric acid is taken into the system the assimilation of nitrogen becomes difficult.

By following a uric acid free diet, nitrogenous food can be easily digested, (in

most cases) the result being a steady increase of physical strength.

Amongst the numerous diseases Dr. Haig attributes to the accumulation of uric acid in the blood or its deposit in the system, are rheumatism, anæmia high pulse-tension, migraine, and other forms of dyspepsia.

After having penned some lines in the following strain "Here again in England, do we not die younger and in greater numbers than there is any necessity for? Are we not afflicted with an infinite number of diseases which cause far more pain and misery than is at all necessary? Are we not given to all kinds of excess. . . . and have we not huge asylums full of lunatics and prisons full of criminals?"

I look upon all these things as serious and widespread diseases in the human race, and as I am not one of those who believe that nature herself, if she had a free hand, would tend to destroy us, but rather to preserve what is good, and eliminate what is evil; and further I cannot believe that the tendency to these evils is part of the ground plan of nature's work, or that the unalterable bias to have headache, epilepsy, mental depression, mania, and their results-murder or suicide-alcoholism, morphinism, cocaineism, &c, is originally planted in our nerve centres. I am driven to the conclusion that not a few of these evils are the result of unnatural conditions, and that prominent among these is unnatural diet, evil action of which we are now in a position to follow out more completely through the knowledge of the powerful effects of urates on the function and nutrition of the whole body.

Such a provisional conclusion is justified by my own experience and results. I was

originally told that my tendency to headache, high arterial tension, and other evils was inherited-in fact was a part of my structure and function, which it might be modified and relieved by drugs, *could not be eradicated*, and no one ever suggested a radical change of diet.

By great good fortune, and more or less by chance, I found out that a change of diet was the one thing needful, and what is practically a complete cure has resulted. I have now only one subject for regret, namely, that I did not find this out earlier in life, and I cannot undo the evils and injuries that were accomplished while the warnings of functional disturbance remained unheeded through ignorance of their causation.

To a very large extent therefore, I disbelieve in inherited weakness, innate delicacy, or transmitted neurosis, in so far as such expressions apply to the diseases mentioned in the preceeding pages.

I believe that much the same argument applies to nearly every disease mentioned in this, and that while certain anatomical or physiological peculiarities may undoubtedly dispose certain individuals to suffer sooner than others, or in one way rather than in another, nevertheless the food factor is common to all of them, and its adequate consideration and treatment will always result in prevention or cure. The first step towards this subject is the full and complete recognition of the fact that for practical purposes they are diet diseases, and that gout and rheumatism, for instance, may depend quite as much on the inheritance of the dollars necessary to obtain meat and wine as of any anatomical or physiological peculiarities."

SCURVY FROM HEATED MILK.

For some years there has been a warm discussion among physicians respecting the danger of scurvy from the use of sterilized or pasteurized milk. Many have claimed that pasteurizing does not remove the risk of scurvy, while a few have maintained that even sterilizing the milk by boiling was perfectly safe. Recently, however, several outbreaks of scurvy among infants have been reported which were traced to the use of cow's milk which had been pasteurized at less than 146 degrees Fahrenheit. Laboratory research has shown conclusively that the nutritive principle in foodstuffs which prevents scurvy is destroyed by heating. It is now evident that the only safe plan to be followed in the artificial feeding of infants is to make use of certified milk that is cows' milk which has been produced under conditions which insure freedom from harmful contamination. The cows must be tested for tuberculosis by skilled experts, and methods of obtaining and preserving the milk must be such as will insure the utmost cleanliness and protection from contamination with bacteria from the body of the cow or from atmospheric dust.

When certified or clean milk is temporarily unobtainable, pasteurized or sterilized milk may be used for a time with comparative safety, provided lemon juice, orange juice, tomato juice, or the juice of the sweet turnip is used.

(GOOD HEALTH.)

DISEASED TEETH A SYMPTOM OF SCURVY.

Zilva and Wells recently reported in the Proceedings of the Royal Society the results of extended extended experiments conducted by them at the Lister Institute in London. They produced scurvy in guinea-pigs by

feeding them upon a scorbutic diet, and then made a special study of the effects upon the teeth. They found that when other symptoms of scurvy were so slight that they could barely be discovered, the teeth, without exception, showed very marked changes in structure. In advanced cases of scurvy in guinea-pigs and monkeys the teeth were not found to be decayed, but were so loosened by absorption of the cement membrane of their sockets that they were of no use, having the characteristic appearance of senility. These changes in the teeth were not the result of inflammation but were due to malnutrition. The normal cells are replaced by a fibrous structure. The changes seem to begin at the top of the bulb of the teeth, working downward to the apex of the roots.

The fact that the teeth are the first organs to be affected by scurvy leads straight to the inference that incipient scurvy may be the cause in a great number of cases in which the teeth are diseased but this cause has not been suspected. It seems very clear that there is a marked relation between *diet and diseases of the teeth*, not only in relation to the lime content of the food but also in relation to the vitamin content. What food-lime is deficient—a dietetic fault which is almost universal the structure of the teeth musth naturally suffer; but it seems from these recent experiments that the lack of antiscorbutic vitamins may also be a potent cause for teeth decay. A recognition of this fact will lead to the greater consumption of oranges, lemons, tomatoes, and other foods rich in citric acid and the nutrition promoting vitamins which are commonly associated with fruit acids.

(“GOOD HEALTH” P. 121.)

ANOTHER OPINION OF SURVY.

LITERATURE AS A PROFESSION.

We do not hazard much risk of exceeding the truth in saying, that of a hundred men who fail in literature, ninety-nine of them had no business to meddle with it. Literature is a fascination very much like the stage; and of the multitude who fancy they have ‘a soul above buttons’, who throw up coke upon Littleton to strut their hour in print, who despise the honest trade of their fathers, and believe themselves destined to make a figure in the world, the number is incredibly small that are endowed with the attainments indispensable to success. There is no profession so crowded with men so deficient in the qualifications required for their work. In other professions, men rapidly find their level, but in literature, sustained by a vanity which eternally whispers in their ears that they are ill-treated, and fed by a restless ambition which grows by what it does not feed upon, they are a long time before they find out their own incapacity, if they ever find it out.

How many such men are there clinging to the skirts of newspapers and periodicals, bitterly complaining of the rejection of articles, the neglect of the public, the caprice and want of judgement of editors, and of everything above the earth and under the earth except their own unfitness for the sphere they have chosen, who might have earned a decent competence in obscurity if they had been brought up to some useful occupation, instead of being cast upon that occupation, which, of all others, exacts the

severest toil, the most varied powers, the greatest self-denial, the most earnest labour and vigilance, uprightness, and perseverance.

(WESTMINSTER REVIEW.)

BILE AND MEAT EATING.

The average human being secretes daily about one pint of bile, which contains an ounce of solids, among which is to be found a variety of unique substances. The bile pigments which are formed, both in the liver and outside of it, are highly poisonous substances, and when secreted through the bile are not re-absorbed. It was shown by Schiff, however, that some of the bile elements are absorbed and again excreted. Whipple, of the University of California, has recently shown that the amount of bile acids formed and excreted by the liver depends upon the amount of protein taken. An increase of protein intake may suddenly double the amount of bile acids excreted. Meat protein particularly was found to increase the bile acid excretion.

This interesting fact makes certain that the high protein diet, and especially a meat diet, has the effect to enormously increase the work of liver. Folin showed some years ago that the amount of urea contained in the urine depends chiefly upon the amount of protein eaten as the urea is mainly derived from the protein of the food and very largely represents a surplus of it. It appears now that a high protein diet, also increases the work of the liver by requiring the liver cells to secrete a large amount of bile acids.

(GOOD HEALTH.)

TALISMANS AND CHARMS

For those People to avoid all Sorts of Misfortunes and enter the Gates of Successful Life.

For Honour, Riches, Learning, and Greatness...	Rs. 7	A. 8	P. 0
For Health, Physical Strength, &c.	7	8	0
For Power of Eloquence, Speeches, &c.	7	8	0
For Success in any Undertaking or Litigation, &c.	10	0	0
For Success in Sport, Racing, Cards, Games of Chance, &c.	7	8	0
For Success in Trade, and Business	10	0	0
For Men's Love to women	7	8	0
For Woman's Love to men	10	0	0
For Love of Opposite Sex, attractive power	7	8	0
For Agricultural Prosperity, Farming, Good Crops, etc.	7	8	0
For Success in Mining Plumbago, &c.	100	0	0
For success in Gemming	225	0	0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success	15	0	0
Specially valued and worn by every successful Hebrew, 2nd quality	21	0	0
Do. 1st quality	30	0	0
Extensive Life Readings	15	0	0

(POST FREE.)

Note.—A Money Order will bring the Talisman to your door.

D. A. RAM DUTH,
ASTROLOGER,

No. 30, (ac), Cheku St., COLOMBO, (Ceylon.)

ஸம்ஸ்கிருத முதற்பாடம்

(1) பாலர்களுக்கு முதலில் அப்பியசிக்கவேண்டியதற்காக அக்ஷரங்களும் இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத்து பெயர்களும் வாக்கியங்களும், கதைகளும், சலபமான நடைபயில் பாரத சங்கிரகமும் அடங்கியது விலை அறு 4.

(2) பிள்ளைக்கு சலபமாக படிக்கும்பொருட்டு ராமகதாஸாரம் (ராசிகயாலாஸாரம்) நாகரளமுத்தில் விலை அறு 2.

(3) ஸம்ஸ்யாவலி (மிகவும் அற்புதமானது) விலை அறு 1.

(4) ஸம்ஸ்யாவலி பத்தங்களடங்கியது (நாகர அக்ஷரத்தில்) இதில் அனேகவிசித்திரமான பந்தங்களும், வளசுவாடி ஸம்ஸ்யை சிவாடி ஸம்ஸ்யை சுனாபூரி வலிபூரி முதலிய அற்புதமான ஸ்ரீ கங்காடங்கியது விலை அறு 8.

விலாசம்:

சதாவதானம். வேதாந்தசாரி,

திருவகீர்திரபுரம் (vix) திருப்பாபுலியூர்.

சித்தாந்த ஜோதிடநிலயம்

ஆஸ்திக அறிவுடையோர்களா?

ஸ்ரீ ஆதித்யாதி நவக்கிரக சாரங்களைக்கொண்டு தத்தந்திரிகாலப்பலன்களை ஆராய்ந்தறிந்துகொள்வதற்காக முன்னர் நவக்கிரகங்களும் பதினெண்ணிரிஷ்டிரும் அகஸ்தியர் கேளசிகர் சுகர் முதலிய பலமகான்களால் அருள்செய்யப்பட்ட அரிய நூல்களில் முகூர்த்த நிர்ணயம் வதுவரநிர்ணயம் மனை ஆயகம் கூபநிர்ணயம் ஆளுடபலன் கோசாரபலன் ஜாதகபொதுபலன் திசாபுத்தி அந்திரபலன் முதலியவைகளை காலதேசவர்த்தமானப்படி மணியந்திராவுடத சாந்திவிவரங்களடங்கி சொல்லியுள்ள சில சாஸ்திரங்கள் என்னிடமிருந்து பலருமனுபவித்து நன்கு மதித்து முன்னர் இவ்வித சாஸ்திரங்களில் அவரவர் பலன்களை அறிந்துக்கொள்ள விரும்புமவர்கள் அடியிற் கண்ட என்னிடம் நேரிலாவது தபால்மூலமாயாவது தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இங்கனம்,

ஜோதிடம். சித்தப்ப நாயுடு,

தொட்டி (கிராமம்),

திருவகீர்திரபுரம், திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

Vol. 1.]

THE AKADEMI. (கலாசா தனம்.)

[No. 6.]

AKADEMI.

1. Is a monthly Journal of Art, Science and Literature of both East and West. Will contain articles in Astronomy, Medicine, Yoga, Religion, Technology, Handicrafts, Stories etc., and general nonpolitical news.

2. At present all matters will be printed and published in Tamil, English and Sanskrit only.

3. Subscribers are requested to send their addresses written in clear and legible hand. Change of address should be informed at once to this office to insure safe and punctual receipt of the Journal.

4. Communications should be in English and Tamil only.

5. Subscribers are requested to quote the number against their name on the wrapper of the Journal in their correspondence. New ones should subscribe so. Persons desiring reply should send postal stamps for the same.

6. Sending money by M. O. in advance is advantageous as V. P. costs 4 annas or so more.

7. Editor does not hold himself responsible for the opinions expressed by correspondents as all articles are printed giving full addresses of the contributors.

The rate of yearly subscription is as follows:—

For India, Ceylon and Burma Rs. 6 0 0

Penang, Singapore, South Africa, Basra,

Messopotamia and similar places. Rs. 7 12 0

America 2 dollars, England etc., 8 shillings.

Single copy 8 annas, 11 annas, 19 cents, or 9 d. respectively.

AKADEMI is published at the end of every month.

Subscribers are enlisted at any time of the year, but they will receive only the numbers from September to August comprising a complete volume for one year's subscription. At the time of sending a V. P. P. only the current number is generally sent. The previous issues (as far as available) of the volume are sent per book-post on receipt of the value of the V. P. P.

LIFE SUBSCRIPTION:—For India, Burma and Ceylon Rs. 65, Penang, Singapore etc. Rs. 75, America 20 dollars, England 4 £.

ADVERTISEMENT RATES:—Full page Rs. 4. Half of a page Rs. 3. Quarter of a page Rs. 2, respectively for single insertion; Advertisement for less than quarter of a page will not be accepted: The full amount of advertisements should be remitted in advance.

Contributions within the scope and object of the Journal will be accepted with thanks: The option of publishing the articles in the Journal rests with the Editor: Unpublished manuscripts will not be returned unless the contributor sends in advance the return charges in postage stamps: For further particulars please write to Manager, Akademi office, Tiruvendipuram, South Arcot District, South India:

N. T. VENKATACHARI, Manager.

கலாசா தனம்.

1. "கீழ், மேல் திசைகளிலுள்ள காலகிரகங்களைக் கவனிப்பதில் விஷயங்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், ஸம்ஸ்கிருதம் என்ற மூன்று பாஷைகளில் அச்சிட்டு பிரதிமாதக் கடைசி தேதியில் வெளிப்படுத்தப்படும் ஓர் மாதாந்தப் பத்திரிகை. கதைகள், விவரணைகள், வியாபாரம், ஜோதிஷம், வைத்தியம், மதக்கொருத்தர்கள் முதலியவைகளில் விவரணைகள் ஏற்றப்படும்.

2. சந்தா கேயர்கள் தங்கள் விலாசங்களை தெரிவாயும், வியக்தமாயும் ஏழுநிபுணப்புவேண்டும். விலாசம் மாறினால் உடனே இந்த ஆய்வுக்கும், போஸ்டாபிசுக்கும் தகவல் கொடுக்கப்பட்டாலன்றி பத்திரிகை சரியான காலத்தில் கிடைக்காது.

3. எல்லா கடிதப் போக்கு வரத்துகளும் தமிழ் அல்லது இவ்விஷய பாஷையில் இருத்தல்வேண்டும்.

4. பழைய சந்தா கேயர்கள் பத்திரிகையின் மேல் ராப்பரில் தங்கள் தங்கள் பெயருக்கு முன் கண்ணுக்கும் கம்பரைக்குறித்த தாங்கள் எழுதும் கடிதங்களை அனுப்பி, பதிவு தேவைவரானால் அதற்குத் தேவை யான தபால் தலைகளையும் வைத்து அனுப்பினால் கடிதங்களை கவனிப்பது அனாத் தியும் என்பதை யறிவாயும்.

5. மணியாட்டர் மூலம் முன்பணமனுப்பி பத்திரிகை முதலியது பெறுவது உத்தமம். வி. பி. கையாக்கட்டிலும் உ அனு அல்லது அத்த விதமாகான தகை கையாமாகும்.

6. விஷயதானம் செய்பவர்களின் முழு விலாசத்துடனேயே வியாசங்களை பிரசுரிக்கப்படுவதால் பத்திரிகாதிபர் அவர்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு உத்திரவாதியல்ல.

7. வருஷச் சந்தா விலாசம்:—இந்தியா, ஸீலான், பர்மா, ரு. 6. பிளாங், சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிக்கா, பாங்கா, ரு. 7-12-0. அமெரிக்கா, 2 டாலர். இவ்விலாசத்துக்கு 8 ஷில்லிங்கு. தனிப்பத்திரிகை அத்தத்த விடக்கருக்த. முறையே 8 அணா, 11 அணா, 19 சென்ட் 9 பென்சு ஆவர்த.

8. எந்த மாதத்தில் சந்தா தாராகச் சேர்த்தாலும் செப்டம்பர் மாதம் முதல் அடுத்த ஆகஸ்டுமாதம் வரையில் உள்ளதே ஒரு வருஷமாக மதிக்கப்பட்டு அல்லிதம் (கிடைக்கக்கூடிய) கஞ்சிகைகள் அனுப்பப்படும். ஒரு கஞ்சிகை முதலில் மொத்த தகைக்கும் வி. பி. ஷெய்ப் பட்டு பணம் வந்த உடன் மற்ற கஞ்சிகை கிடைத்தவரையில் அனுப்பப்படும்.

9. ஜிவியச் சந்தா:—இந்தியா, பர்மா, ஸீலான் ரு. 65-0-0. பிளாங், சிங்கப்பூருக்கு ரு. 75-0-0. அமெரிக்காவுக்கு 20 டாலர். இவ்விலாசத்துக்கு 4 ஷெய்.

10. விளம்பர விதம்:—ஒருதடவைக்கு ஒருபக்கத்துக்கு ரு. 1. அரைப்பக்கத்துக்கு ரு. 3. காப்பகத்தக்கு ரு. 2. காப்பகத்தக்கு குறைந்த விளம்பரம் ஏற்கப்பட்டது. விளம்பர விதத்தின் முழுத் தகையும் முன்பணமாக சேர்த்தவிடல்வேண்டும்.

11. இப் பத்திரிகையின் கோக்குள்ள விவாசங்கள் வந்தனத் துடன் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். அதை அச்சிட்டுப் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதெவதும் பிரசுரிப்பதும் பத்திரிகாசிரியரைப் பொறுத்தது. பிரசுரிக்கப்படாத விவாசங்களை நிரூபி அடைய விரும்புவோர்கள் நிரூபித்தகான சார்க்கிவித் தக்க தபால் முதலியவைகள் வைத்து அனுப்பல் வேண்டும். மற்றுமுள்ள விவரங்களுக்கு பதிவுக்குத் தபால் தலைபுடன

சுதன மாளேஜி, கலாசா தனம் ஆபீஸ்,

திருவகீர்திரபுரம், திருப்பாபுலியூர் மார்க்கார்,

தென்னார்க்காடுஜில்லா, தென் இந்தியாவெல்லாம்

எழுதி விடை பெறவும்.

N. T. வெங்கடாசாரி, மாளேஜி.

SRI:

BRIHASPATAYENAMAHA.

THE MEASURE OF A MAN.

Not hoard of tainted gold nor shallow smile
for gain

Should wreath a man with honour and
acclaim.

Heartwarmth toward one that's cold, kind act
that dulls a pain-

Unselfish love-should count for human
fame.

A. D. HARD.

EDITORIAL NOTES.

—(o:)—

A thorough mastication of the food we eat helps digestion more than the borrowed digestive juices from pigs. There is a certain amount of "the Pepsin Delusion" says an American health magazine. Those who believe in it make up for want of pepsin content in their bodies by slaughtering hogs and scraping the inner lining of their bodies.

Vitamine is being run to death. It is exploited so much by modern doctors that one might safely guess that almost all his ailments

are due to deficiency of vitamine in his diet. And therefore even without going to a doctor he can set to work and supply himself the necessary amount of that vital stuff. Now we are told that bad teeth are due to a deficiency of vitamins in our diet. We are so much overcome by the omnipotent vitamine that we dare scarcely disbelieve the above.

From Tokio comes the message that blood can be preserved in a living condition outside the body for nearly a month by mixing it with isotonic solutions of citric acid and glucose. Such blood, says the message, has been used to inject into the veins of anaemic animals and the results are highly satisfactory.

Dr. J. C. Green, a Pennsylvanian, practised for 50 years and died at the age of 102 years and 7 months. He was a pucca teetotaler, abstained even from tea, coffee and tobacco. He was wont to take a six-mile cycle ride every morning before his breakfast. He did die at last, but not by a sickness but a spill from a ladder.

In this world more boys are born than girls, but still the preponderance of girls is manifest. This is because the vitality of the male infants is feeble and many die sometimes between babyhood and boyhood.

Hereunder we extract what the American journal of Clinical Medicine has to say about our journal "the Akademi" in its January 1922 No. 1, Vol. 29 for our reader's perusal.

"Akademi":—There came to our desk recently the initial issue of the Akademi, a monthly journal of art, science and literature which is the organ of the Academy of aryan sciences, and is printed in Madras, at the Arya Kala Press, No. 7, Genguraman Street.

This journal is to contain articles in astronomy, medicine, yoga, religion, technology, handicrafts, stories, etc., and general non-political news. It is printed in Tamil, English and Sanskrit. In an editorial article, Doctor Murti discusses the question whether instruction by mail is practicable and decides in the affirmative, giving some very excellent reasons.

Although it is to be assumed that those American physician who can read Sanskrit may be counted on the fingers of one hand, there may be a good many who are interested in eastern lore. At any rate we wish Doctor Murti all sorts of success in his venture."

EXTRACTS

In a article entitled Notes and Reflections on life and work "Bowels of Mercy" by William Rittenhouse, M. D., Chicago, Illinois, U. S. A. in the American journal of Clinical medicine No. 1, Vol. 29 much food for reflective minds is furnished.

"Bowels of Mercy"

From the earliest ages there has been a tendency on the part of mankind to regard the various organs of the body as the seats of the different passions and sentiments. In the absence of actual knowledge of the functions of the organs, men were prone to substitute theory for fact just as the un-reasoning do to-day. Even in our own day, the popular mind locates the affections in the heart. The young man thinks that he loves his "steady"

with all his heart, My dear fellow, you love her just as much with your liver! Your heart is just a double-action force pump, nothing more.

So thoroughly is this form of expression ingrained into the language that its use has become a household word. We all, rich and poor educated and ignorant, use such expressions as "hard-hearted," "to love with all one's heart," "to lose one's heart to a charming woman," "to be heavy-hearted," "a black-hearted scoundrel," "to eat heartily," "not to have the heart to do a thing," "to learn a thing by heart," and many others. Some of these indicate that the heart has been regarded as the seat not only of the affections but of such attributes as courage, honour, appetite and even memory.

The liver has been regarded in various ages and countries as the source of malice, envy, hatred, anger, melancholy and similar evil passions. Even in our day and nation, this idea finds expression. The very word "melancholy" is from the Greek "melas" black, and "chole" bile. This supposed function of the liver seems to have had a special attraction for the Spanish mind. We find Spanish literature teeming with reference to bile. Even modern writers, such as Valdes and Alarcon, speak of the discharge of bile in anger with a literalness that would almost lead one to think that they were speaking an actual physiologic fact.

English writers of a century or more ago seem rather to have made a distinction—evoking hatred and anger from the spleen, and gloom and melancholy from the liver. "To vent his spleen" is an expression in constant use to-day. In Chaucer, we find frequent references to this supposed effect of the bile. In the "Noone Prestes Tale," Perelote, the hen, advises her lord and master, Chanti-

cleer, to take a "laxatyf" to purge him of the black bile that caused his dreadful dreams of his own death at the hands (or rather, teeth) of the cunning fox.

THE BOWELS

But, when we come down to the seventeenth century, it seems, from the literature of that day, that the bowels were universally regarded as the seat of affection, mercy, kindness, and good will. In the king James version of the Bible, we have, hundreds of instances of this use of the word. Joseph's "bowels did yearn upon his brother Benjamin;" Job's "bowels boiled and rested not;" Jeremiah exclaimed, "My bowels, my bowels I am pained at my very heart; my heart maketh a noise within me;" Isaiah cries out "Where is the sounding of thy bowels, and thy mercies towards me?"

Coming down to the Victorian era, we find Dickens making playful allusion to this superstition. In the Christmas Carol, when the ghost of the grasping old money lender Jacob Marely stands before his former partner Scrooge, the latter notices that he can look through him and see the buttons on his coat behind. Scrooge had often heard it said that Marely had no bowels, but never believed it until now.

In Spanish authors, we find "entranas" (a form of the English "entrails") used as the seat of various passions, usually the affections, and especially affection for children.

I never hear this use of the word "bowel" without thinking of an incident that occurred over fifty years ago, which, at the time, put my facial control to a severe test. A number of its young folks had gone to a Methodist camp meeting one of the old fashioned, primitive kind, in the depths of a forest, with a circle of log hut surround-

ing an open space which served as amphitheatre. Here the ministers preached red-hot sermons, well spiced with lurid pictures of the awful fate awaiting the sinner.

When the fiery exhortations of the speakers produced their intended effect, the scene became a pandemonium, such as at the present day can only be found among the colored people of the south during a religious revival. The groans and tears of the sinners under conviction.

Trying to look unconcious, he read on in a voice that trembled a little:

"Now the Father's bowels move,

Now the sinner may return."

Some of the audience made a transparent pretense of not having noticed it; a few smiled in spite of all efforts at repression; the young ladies blushed as red as the minis-

I said: "yes, I fell down."

The moral is: Look ahead before you read aloud to a mixed audience something that was written two hundred years ago. Advice which it is well to remember when reading Shakespeare to a mixed company.

IMMORTALITY OF THE SOUL

This is an effect and it must have a cause. And this idea of cause and effect presuppose a prior existence of the human soul in this world in a physical shape.

The advocates of strange conceptions do not always secure a hearing. The conservative and easy going men reject the new ideas even before they have been reflected upon as to their nature, extent and qualifi-

cation. When any one calls a well-established theory to question he is at once called to the bar. Order loving nature is not necessarily conservative in her dealings and so we see revolutions quiet natural. Revolutions are nothing more than the sudden and unexpected happenings of some incidents or progress of events which bring about order from disorder, universe from chaos. Thus when the established opinions and customs of a country or century become unprincipled and disorderly some strange conceptions must hover in the brains of a few men.

The theory of evolution and the doctrine of descent are some of such new conceptions about which I am to write something and impress some facts which numerous learned men have refused to accept merely because the impressions will upturn their evercherished hopes and expectations, their religion, and all other spheres of thought. The undeniable truths shall make their way through all selfish oppositions of various sects of religious societies. In spite of immense torture to Galileo every one admits that the earth moves round the sun. The truth will not die, it will not bear compromise. The truth which I advocate is not the doctrine of the athiest which denies the existence of one universal mind. Who has breathed life into the universe? I earnestly entreat your close attention when I am to say something about the great truth—the evolution of the human race from the lower animals. I am not the upholder of a forged doctrine, a supporter of Perkin Warbeck, but of the great truth which poet Tennyson has stated in the following couplets.

"For I doubt not that throughout nature of one increasing purpose runs. And the minds men are widened with the process of the suns."

The truth contained in these lines crowns all other inventions of the nineteenth century

in the realm of thought. Not only men but also the beasts are improved. The seemingly horrible statements which I have just made is the theme of my argument. Man is more than a mass of matter. Man consists of matter and mind. He is the product of the continuation of material and immaterial things. These facts are universally acknowledged by my readers. I may have here the impertinence of asking you to account for something immaterial in human beings. Without waiting for your answer I shall try to give you a gist of the argument. In spite of total material changes in a man in a period of time his identity is never questioned. This proves that men have got a soul the underlying substratum which is unchangeable. The argument on our part compels us to acknowledge the existence of soul in an animal or a tree. Like reasonings force us to accept that the qualities of soul such as reasoning, discrimination, love, social feelings, must be present even in an immature stage. Of these facts we may be sure of if we only observe the doings of the lower animals which we consider below the province of our reflection.

The validity of human reasoning is based upon the proportion of weight attached to arguments from analogy. As human beings have analogous feelings we can understand the nature of the passions in other persons. We draw all our conclusions from analogy. By the minute examinations of those organs which contribute to the apparatus of thought in man the physiologists have demonstrated the existence of closest similarity between the human apparatus of thought and the corresponding organs in brutes not only in structure, as far as the microscope will carry us, but in all functions. "No truth," says Mr. Hume, "appears to me more evident than

that the beasts are endowed with thought and reason as well as men. The arguments are in this case so obvious, that they never escape the most stupid and ignorant. But unfortunately the learned and the enlightened men of the modern ages shut their eyes for the fear of seeing this great truth. "Structure by structure down to the minutest microscopical details, the eye, the ear, the olfactory organs, the nerves, the spinal cord, the brain of an ape or of a dog correspond to the same organs in the human subject." All differences between a man and a brute being proved to be purely quantitative. I shall look into one great question. You say that the lower animals cannot think of God. This is the only qualitative distinction that can be put by the conservative thinkers. The savage has got no idea of an almighty invisible incomprehensible God who is full of love and wisdom. Nay there has recently been found some savage nations who have got too many external religious ceremonies, yet we surmise that they have silent conceptions of a Supreme being. On the other hand you cannot positively and directly assert that a beast cannot think of God. Your argument has got no basis while mine is based on uniformity. It may be the case that the beast thinks of his creator but does not express his idea or if he expresses it we cannot understand his sayings. You cannot distinguish between a skilful ape from a savage deformed non-Aryan. The difference between an ape and a negro is an insignificant one. If you just look at the skulls of an Indian, a negro and an ape you may learn that the skull of a negro resembles that of an ape much more than it resembles that of an Indian. Thus by degrees from an orang-outang we descend into some species of animals that form the bounding line of animal

kingdom and which are closely akin to some members of the vegetable kingdom. At present we are cognisant of a certain kind of animal very much like a plant as regards its stability in one place, its method of existence and of the propagation of the species. Just like a creeper, the creature will generate many other creatures when any part of the body is divided. Again we know that many flowers, plants, and trees eat flesh, catch insects as a carnivorous animal would do, many of them have some kind of some instinct. Whenever an insect sits upon the petal of a fly-catching flower, all other petals will instantaneously cover the insect and remain closed until the fly is not totally devoured. Actually such flowers die on the death of flesh; man is not a mere machine, but the flower is a mechanism like a clock. It may have got some kind of mechanical instinct. From such flowers and trees we must distinguish the realm of so-called mere protoplasm. There is a great connecting link between a protoplasm and a man. All living creatures are men in different stages of development. "Man is but the last term of a long series of forms" says Mr. Huxley which lead by slow gradations from the highest mammal to the almost formless speck of living protoplasm which lies on the shadowy boundary between animal and vegetable life. "If any one observes the actions of a little infant and animal in a higher stage of evolution he will be convinced that the two creatures have got very similar intellect. The grand evolution of the human race from the brutes has taken place in several millions of years. If therefore a man has got future existence an animal must have a future life for he is a man in a lower stage of development; Thus both rational and irrational souls have external existence and evolve through ages. In

the conclusion of this essay I remind you that my apparently abstruse remarks are in harmony with the theistic conceptions of God.

You call the English language the development of the ancient Anglo-Saxon tongue, two languages which are quite separate. You call the English language an improvement upon the ancient picture writing of Egypt but you assert that this development was secured in more than four thousand years.

Am I not entitled to assert that man is an improvement upon the mere protoplasm and this development was secured in more than hundreds of millions of years? If man has got future life a mere animal must have a future existence.

You call the oak tree or the great Banyan tree the development of the small seeds, you call the steam engines and locomotive the improvements upon the fact noticed by some persons in the tea-kettle. Yet the evolution of all these miraculous existences was secured in a period incomparable with the time that an animal takes in its evolution into the stage of a man. Science as I have noticed before is apprehensive of this entire evolution not only of man or animals but of the solar system and the steller universe. But you men brought up amidst such religions which teach you to apprehend the love of God are blind to these truths.

NEW AGE
THE AYURVEDIC SYSTEM.

With the decline of the Hindu Supremacy, the Ayurvedic system of medicine has lost its hold upon the people of India. With the rise of the Mahomedan empire the labours of the Hakeems began to be appreciated throwing into shade the researches of the native Kabirajas. The subversion of the Moghul dynasty and the advent of the English have brought to the front physicians trained in the European

method which finds its best representation in Allopathy. This European system is more a system of surgery and anatomy than a system of medicine. It is less a science of healing but more a science of the bodily organs and its various functions. In the study of medicine the Allopaths have directed very little attention. The Allopathic physician is a three-legged entity, the legs being composed of opium, Mercury, and Quinine. If you take away these three poisons very little remains in the Allopathic Materia Medica.

However deficient the Ayurvedic system is may be in anatomy, surgery, there is not the slightest doubt that its Materia Medica far excels the Allopathic system in importance and usefulness. The Homeopathic Materia Medica composed of 350 medicines had already left the Allopathic therapeutics (medical system) in the back ground. The Ayurvedic system is founded upon an experience of many thousand years and hence it has claims upon our attention. In case of need we cannot do better than to apply a few of its remedial agents with advantage in the treatment of chronic diseases. There are diseases in which Homeopathy has won the most triumphant laurels; there are also other diseases in which the Kavirajas has taken the lead. In practice we should be as eclectic as possible. Our object is the healing of the diseases. And if in any particular case one system fails us there is no reason why we shall not seek aid, in another system in giving relief to our patients.

Like Allopathy and Homeopathy the Ayurvedic system has its treasures too. It is not a dead system. Some think the language in which is written is dead. To those we can say only this "they have not understood the principles well on which a language is styled as dead" (we reserve this topic for next issue) granting for argument's sake the language may not have any healing power but the medicines have, and as such they should demand our earnest attention.

THE FUNDAMENTAL LAWS OF CHROMOPATHY.

Chromopathy is the science of healing by the light of the sun and its seven-fold rays. It has been found by experiment that these rays are material substances refined in the highest degree and they are composed of

minerals which exist in gaseous state in the sun. Light is a substance as well as entity. A scientist has lately caused a pair of delicate scales to tip by throwing a tide of light upon one end of them. By the aid of spectroscopy, the materials of which the rays of which are composed, have been thoroughly examined. The coloured rays of light can be bottled up as exquisite and most effective medicine. "Following nature and experience" says Dr. Babbit M. D. L. L. D. "we may know that light heat, electricity, nerve force, magnetism etc. are actual things as well as motions, possessing weight and forces of the most amazing character although our ordinary scales will not weigh them."

It is argued by unthinking persons that these delicate forces cannot cure diseases. Experience is against this popular sophism. The higher dilution of Homoeopathy are more potent to cure diseases than the lower dilution or even the crude drug. The American physicians are as a rule,—dilutionists, and they have often use in ordinary complaints the 200th, 500th, 1000th, dilution. Hence we should remember that the 1st centissimal dilution consists of 99 parts of alcohol and one part of the 1st dilution and so forth. The tenth centessimal dilution, therefore, dilutes the original drug 100,000,000,000,000,000 times. When such medicines, can cure disease, what wonder is there that the color forces of the sun are the great healing powers in the universe?

D. Joseph M. R. C. S. of London speaking of Homeopathy says, "so efficacious has it proved, according to statistical returns given by various hospitals in England, Scotland and other places abroad that whilst the mortality from all diseases was 10½ P. C. under Allopathy, it was only 4½ P. C. treated homeopathically."

MATERIALS OF SUNLIGHT.

Red-light is composed of:—Nitrogen, Zinc, Strontium, Cadmium, Rubidium.

Red orange light:—Hydrogen, Oxygen, Nitrogen, calcium, Barium, Iron, Copper, Strontium, Cadmium.

Blue light:—Oxygen, Nitrogen, Barium, Magnesium, Chromium, Nickel, Copper, Zinc, etc. Etc.

The thermometer rose in the different rays as follows:—

In blue rays in 3 minutes from 55 to 56 degrees or 1 degree.

In the green rays in 3 minutes from 54 to 58 degrees or 4 degrees.

In the yellow rays 3 minutes from 56 to 62 degrees or 6 degrees.

In the full red in 2½ minutes from 56 to 72 degrees or 16 degrees.

In the edge of red in 2½ minutes from 53 to 73½ degrees or 15½ ds. Below the red in 2½ minutes 61 to 79 degrees or 18 degrees.

Numerous are the facts concerning the basic principles of Color-treatment which should be explained to the public. But that cannot be done in a short paper like this. Some of the principles of color treatment or based on atomic laws which the physical scientists of the day can only understand. To explain Color-treatment fully I shall have to explain: 1 The Harmonic laws of the universe; 2 Insufficiency of the present theories of Light and Force; 3 The Etherio-Atomic Philosophy of Force; 4 The Source of Light; 5 Chromo-Chemistry; 6 Chromo-Therapeutics; 7 Chromo-culture of Vegetable life; 8 Chromo-Philosophy; 9 Chromo-Dynamics or Higher Grade of Lights and Colors; and 10 Chromo-Mentalism. These will be gradually explained in a popular form in the pages of this magazine.

THE LAWS OF POWER.

1. Other things being equal refined forces are more powerful than those which are coarse and crude.

2. The swiftness and penetrating power of the fine forces may be seen by the following:

Steam is more potent than the same element in the form of water and ice; electricity is still more swift and powerful; sunlight starts the whole vegetable world into life; gravitation sways all worlds, and spirit, the most refined principle of the universe, is the positive law of all power.

3. Nervous energies are best regulated by refined elements.

4. The enduring character of cures made by refined elements is far greater than that of those performed by the coarse elements from the fact that they influence those nervous and spiritual forces which underlie or controll all other kinds of power while coarser elements appeal more frequently to the blood and muscles and only secondarily to the nerves.

5. The safety (in treatment) of fine forces is far greater than that of crude elements.

6. Fine forces are more pleasant in their application than coarse or rude ones.

THE HEALING POWERS OF CHROMOPATHY.

Besides the common ailments of mankind Chromopathy can effectually cure the following diseases which in most cases resist all forms of treatment which are in vogue:—(1) Consumption (Phthisis). (2) typhoid fever. (3) Intermittent and Malarious fevers. (4) Leprosy (5) Hysteria. (6) Epilepsy (7) Feminine diseases, (8) Pneumonia (9) Rheumatism (10) Insanity (11) Erysipelas. (12) Chronic Dyspepsia. (13) Diabetes. (14) Dysentery. (15) Diphtheria (16) Bubonic plague.

I do not claim that Chromopathy can cure all cases of disease. All that I claim is that all stubborn diseases which are regarded as incurable by Allopathy or Homeopathy are in most cases, amenable to either Chromopal or Chromohomeopathy

CHROMO-HOMEOPATHY.

It has been found by experience that the combination of the higher dilutions of Homeopathic medicines with Color-potencies can work marvellous cures especially in Chronic diseases. I have therefore arranged to prepare drugs on the above principle.

AYURVEDIC DIAGNOSIS.

In diagnosing a disease, the hindu physicians have been guided from an early date by physical signs afforded by inspection, palpation, percussion, auscultation, olfaction, and degustation. Certain ancient writers take exceptions to the last, but others do not, and except the physician to employ every one of his five senses, if necessary, in arriving at a correct conclusion regarding the seat and nature of the malady. The physician is required to note the patient's appearance, eye, tongue, skin, pulse, voice, urine, and feces. *The examination of the pulse is, however, considered the most important of all, as furnishing the best criterion of the phenomenon and progress of disease, and it is the one usually depended upon by the native doctors.* In order to know the precise character of the pulse, the radial artery at the wrist is usually chosen. In case of a male patient his right pulse is generally felt, and in case of a female, the left. In feeling the pulse the physician is to note its compressibility, frequency, regularity, size and the different impressions it produces on the fingers. If it feels like a creeping of a serpent or a leech, wind is supposed to be predominant. If

it be jumping like a frog or similar to the flight of a crow or a sparrow, it indicates the predominance of bile. When it strikes the finger slowly and resembles the strutting of a pea-cock, it shows that the phlegm is in excess. The pulse that suggests the running of a partridge is called delirium pulse. An irregular pulse indicates delirium tremens and is perceptible, depressed, irregular, extremely languid, is a precursor of death. Pulsations in one suffering from fever or amorous passions are quick and in a healthy man, they are of a medium strength and perfectly regular. The capriciousness of the pulse produces other modifications very curiously described. It is interesting to note the similarity between this description of the pulse as found in the ancient Sanskrit treatises, and the doctrine of the pulse taught by the famous physician Galen "who is the greatest and best authority in Europe on the subject. For all subsequent writers have simply transferred his teaching on this subject bodily to their own works.

(Dr. Berdoe) Galen speaks of *pulsus myurus* (sharp-tailed pulse so called as it sinks progressive, and becomes smaller and smaller like mouse's tail); *pulsus formicaus* (anti-like pulse being scarcely perceptible, like the motion of an ant); *pulsus dorkadisons* (goat-leap pulse, as it seems to leap like a goat), *pulsus fluctuosus* (undulating) etc. This would suggest that Galen derived his knowledge on the subject from the works of Indian writers.

An Eclectic Physician.
(New age)

TEN OLD ARGUMENTS FOR FLESH-EATING ANSWERED BY MODERN SCIENCE.

1. Meat was once supposed to be necessary for blood-making, but it is now known that such inexpensive foodstuffs as greens

and fresh vegetables not only contain more iron than does the finest beefsteak, but better food iron than is found in meats of any sort. Dr. Sherman of, Columbia University, in his work on "The Chemistry of foods," calls attention to the fact that the iron of meat is not superior but rather inferior to the iron found in vegetables, so meat can no longer be held on scientific grounds to be a specially valuable food for persons suffering with anemia. Persons who need an increase of blood corpuscles, and hence require an extra supply of iron, should eat greens instead of meats. Spinach, lettuce, beet tops, turnip tops greens, of all kinds, should be used plentifully. Anemic persons may not only discard meats with safety but with great benefit, for certain germs found in meat and the germs which are encouraged to grow by the presence of undigested meat residues in the colon, are a well-known cause for anemia because of the fact that the poisons which they produce destroy the red blood cells. A non-flesh diet prevents the development of these germs in the colon and hence is in the highest degree favorable to enrichment of the blood through the absorption of the rich supplies of food iron found in many vegetable foods.

2. Beef tea was formerly supposed to be a highly valuable stimulant and almost essential for feeble patients. It is now known that the opposite of this is true. Beef-tea, is according to an eminent French physician, "a veritable solution of poisons." The late Dr. Austin Flint, of Bellevue Hospital College, one of the eminent physicians America has ever produced, had a chemical analysis made of beef tea, and found the result to be practically the same as the analysis of urine.

It was inevitable that this should be the case, for the reason that the beef tea animal broths of all sorts, bouillon, and meat extra-

cts are all extracts of the tissues, artificially prepared, whereas the urine is also an extract of the tissues produced by the vital processes active within the animal body. Beef tea is now known to be a poison and an intoxicant and in no proper sense a stimulant. It has no sustaining power, and hence its use is not indicated for fever patients. Dr. Flint asserted that thousands of fever patients have been starved to death on beef tea. Instead of nourishing the body, it burdens with poisons, which the liver and kidneys must eliminate.

3. Tuberculosis. It was formerly supposed that meats of all sorts were especially valuable in the treatment of tuberculosis. Many years ago a German enthusiast opened an institution for the purpose of feeding the consumptives exclusively on a meat diet, using chiefly raw meat. It is scarcely necessary to add that the enterprise failed completely within six months.

Meats increase the work of the kidneys in two ways, first, by introducing poisonous substances into the body; second, by encouraging the production of body poisons through the putrefaction of the undigested food residues in the colon. A patient suffering from tuberculosis or consumption rarely dies of this disease. Even in the most advanced stages there is still left sufficient lung capacity to carry on the function of respiration. The consumptive does not die from lack of lung capacity but from chronic poisoning. After-death examinations made in hundreds of cases at the Phipps Institute of Philadelphia, showed that eighty six per cent of all persons suffering from tuberculosis of the lungs have advanced disease of the kidneys. Failure of the kidneys is, in fact, among the most common causes of death in lung tuberculosis. It is the almost universal custom of physicians to advise the patient suffering from Bright's disease to avoid butcher's meat.

From the foregoing it must be clear that the consumptive who wishes to obtain the greatest possible success in combating this disease should avoid the use of meats as one of the most effective measures for protecting his kidneys; which always have an excess of work in this disease because of the great quantity of poisons thrown into circulation by the tubercle germ.

Meat is no longer prescribed for tuberculous patients in great quantities, as formerly. The late Dr. Sternberg stated in a letter to the writer a few years before his death, that he had satisfied himself by clinical observation that patients suffering from tuberculosis did not require an excess of meat, as had previously been maintained, but the very reverse.

4. For more than a century, and until very recent times it was maintained by many physicians that a diet consisting almost exclusively of flesh foods was specifically indicated in diabetes. Up to within a comparatively short time it has been the custom, to feed diabetics almost exclusively on a meat diet. It is now known, however, that a meat diet does not cure diabetes but actually aggravates the disease, increasing the loss of sugar in urine and in various ways aggravating the disease instead of antagonizing it.

5. A lean meat diet was long regarded almost essential in the treatment of obesity. It is now well known that in the cases of obesity there is decided tendency to the development of diabetes, which is encouraged by meat feeding. A proper diet in obesity is a bulky diet in cellulose, consisting largely of fruits, fresh vegetables and greens, which combat the bad effects of restricted nutrition by supplying an extra amount of lime, salts and food iron.

6. The idea advanced some years ago that meat is necessary for the cure of beriberi, or that it is the best remedy for this

disease, has been well shown to be erroneous. It is now known that a meat diet is a deficiency diet. Ordinary meat is greatly lacking in vitamins. The fat soluble vitamin is almost wholly absent in meat, and the water soluble vitamins, which are especially concerned in beriberi, are present only in moderate amount.

In the animal body, the vitamins are collected in the liver, kidneys, and other glands chiefly those which are concerned in the formation of hormones; and hence, instead of a meat diet being a cure for beriberi, it may be cause of grave nutritive failure, unless in addition to ordinary meat, liver and kidneys are freely fed. Indeed, if one is to subsist largely upon flesh foods, he can only avoid ultimate disaster by taking care to eat the whole animal—liver, kidneys and viscera, to avoid suffering the consequences of a deficiency of vitamins. What has been said of beriberi is equally true with reference to scurvy and pellagra. A diet of cooked meats quickly produces symptoms of scurvy.

7. The idea that meat is a "building-up food is exploded." A widespread cause of nutritive failure is due to a lack of lime in the food. Flesh food of all kinds are greatly deficient in lime. The lime of an animal's body is found in the bones not in the soft parts. Only one two hundredth part of the lime is found elsewhere than in its bones. The protein of vegetables is closely associated with lime; so that when one gets his protein from vegetable sources, he will always get a sufficient amount of lime, since the lime goes with the protein. But if meat is the only source of lime there will soon be a great deficit, for the reason that lean meat contains scarcely half a grain of lime to the pound, and since fifteen and one-half grains of lime are needed to satisfy the daily needs of the body, on getting his lime from his source

would have to eat not less than 30 pounds of meat per diem, a feat which could not be accomplished even by the most colossal meat feeders.

8. Another popular error is that meat is the muscle-building food par excellence. For centuries it has been the fashion to train athletes and pugilists upon a very heavy meat diet. Nothing could be more absurd. Our modern trainers seem to have forgotten that the gladiators of ancient times were trained upon a diet of wheat cakes and simple vegetables. Milo, the creek, perhaps the strongest man who ever lived, was a disciple of Pythagoras and was a strict vegetarian. It is well-known that athletes often go "stale" after having been under training for a few weeks. This is generally due to over-exercise. This again, is an error, the real being the saturation of the body with the uric acid and other poisons derived from the meat and from the putrefaction of undigested residues of meat in the colon.

9. Woods Hutchinson and others have advocated very strongly the free feeding of meat to growing children. This recommendation has been based, not on scientific grounds or an clinical observation, but purely on the fancy that red meat is the best possible source for the muscular tissue which the growing child needs to form about one-half the weight of his body. Modern physiologists tell us that meat is not at all necessary for muscle building; and that it is an inferior source for the protein needed for the body building. The protein of milk, of the soybean, and of nuts in general is known to be superior to meat as a source of body nitrogen, but it has also been shown that carbohydrates, starch and sugar are equally as necessary as protein for the tissue building of a growing child, and analysis of mother's milk made by Rubner and others have shown that nursing child requires daily one

calorie per pound of its body weight; this notwithstanding the fact that 40 per cent of all the protein it takes is required for tissue building. This proportion of protein is so small that it is easily derivable from the various foodstuffs provided by a mixed diet, particularly if not less than a pint of milk is taken each day, milk being an article of food which especially adapted to the needs of a growing animal. A young child should have a quart of milk daily.

10. Persons accustomed to a hearty meat diet are often frightened at the mere suggestion of discarding meats, because they have so long been dependent upon the strong flavors of meats as a stimulus to appetite. Though it has been proven that these flavors are not needful for digestion and are questionable service in any other particular, it is now possible to secure the appetizing flavors provided by the meat from the vegetable kingdom. Extracts are now prepared which give the flavor and even the appearance of the best meat extracts but are wholly free from the uric acid and other deleterious substances found in meat extracts. It has been shown that the strong meat flavors and an excess of protein accompanying the meat diet are a very prolific source of gastric disorders of various sorts, particularly hyperacidity, gastric catarrh, and gastric and duodenal ulcer. An eminent stomach specialist some years ago stated in a discussion of the subject of the gastric ulcer by the surgical Section of the American Medical Association that "ulcer of the stomach is a meat-eater's disorder." There are also many who believe that the great increase of cancer of the stomach in recent times is due to the consumption of meat. The fact that cancer of the stomach occurs more frequently in men than in women would seem to corroborate this idea, since it is well-known that men are as a rule much larger consumers of meat than are women.

The Good Health

THE OPINION OF A BUSINESSMAN ABOUT CIGARETTE SMOKING.

The editor of the Michigan Tradesman, Mr. E. A. Stowe, contributes to his journal the following excellent presentation of the attitude of the non-smoking businessman towards cigarette smoking:

"There is much complaint nowadays because discharged soldiers are not given employment immediately on their return from service. Careful study of the situation convinces me that of these complaints come from men who have become addicts to the cigarette habit. No manufacturer wishes to employ a cigarette smoker, because his carelessness in throwing away matches and lighted stub ends of cigarettes causes many fires. No businessman wants a cigarette smoker in his office, because he permeates the atmosphere for a hundred feet with the most offensive smell that is tolerated outside the tannery and fertilizer factory. No merchant wants a clerk who is a slave to the cigarette habit, because he drives away more customers than a dozen clean and wholesome clerks can attract. The war has left behind many scars, but the worst feature of the war is the cursed cigarette habit which has fastened itself on so many sturdy young fellows, aided and abetted by the Y. M. C. A. and kindred organizations, blackening their fingers, destroying their sense of propriety and good manners, defiling their clothes and impairing their heart action, and thus shortening their lives.

"There appears to be something in the cigarette dulleth the moral sense of the smoker. Aside from the fact that his mere presence in a dining car or sleeper is offensive to people with sensitive nostrils, weak stomachs or discriminating judgement, his disposition to indulge in the use of the ill-smelling thing without regard to the rights and comforts of other people amounts to an offence against common decency. The cigarette smoker who lights a cigarette in a private office, public dining-room or street car without first obtaining the consent of all who are annoyed by such an infraction on their rights violates all the rules of hospitality and decency, and immediately relates himself to the ranks of the boor and the outcast. I have never purchased a dollar's worth of goods of a man who came into my office with a cigarette in my presence. The man who destroys the pleasure of my meal at a public eating-place by blowing cigarette smoke in my face, either voluntarily or involuntarily, never receives a favor or courtesy at my hands. I may be a crank on the subject—I hope I am—but I have heard hundreds of men express themselves equally as strongly on the

subject although some of them may be more diplomatic in describing their disgust over the ill-manners and brutal selfishness of the average cigarette-smoker.

"There may have been some excuse for the use of the cigarette in the camps or the trenches, but there is no place for it in the home any other place where a decent people have a right to congregate without being subjected to annoyance and insult

(Good Health)

QUICK RELIEF FROM GALLSTONES.

Just now there came into my office a school teacher, a lady of perhaps 28 years, who was suffering from an attack of gallstone colic. The pain was almost unbearable; she could neither sit nor lie down but continued about walking and moaning. She was taken suddenly on the street, had vomited frequently, and being a stranger here, had called upon the first physician she could find. She explained that she had been operated upon for gallstones six years ago when two very large and small ones were removed, and that she had not had an attack in several years. She fully expected that I would have to give her chloroform or an injection of morphine; in which, however, she was mistaken. Instead, I caused her to chew between the front teeth one granule of nitroglycerine (glonoin) of 1-250 grain, and immediately afterward two granules of hyoscyamine of 1-250 grain each. In five minutes, I repeated this dosage. Also, I dissolved in teacupful of very hot water 10 grains of magnesium phosphate 3x and gave her of this one tea-spoonful every five minutes. In less than half an hour, the woman was free from pain and went happily on her way. Score another victory for the granules:

C. S. COPE.

CLINICAL MEDICINE.

OUTDOOR AIR VS INFLUENZA

The British Medical Journal urges as the best means of combating the infection of influenza, the deep breathing of cool air brought about by exercise, and by sleeping in the open air—this last perhaps a counsel of perfection. The advice applies not only to influenza itself, but to the colds and catarrhs which in the aggregate, are responsible for so much discomfort and loss of efficiency. A striking illustration has been related to us by Colond C. T. C. de Crespigny, D.S.O., A. A. M. C.

During August 1918 a transport left Australia bound for Great Britain. The 1,200 troops which she carried were accommodated in four troop decks of about equal capacity. Three decks were well very ventilated with windsails, but the fourth deck was in this respect very unsatisfactory. Early in the voyage a form of infective pharyngitis and epidemic catarrh broke out among the troops. The incidence of the infection was ten times greater among the men occupying the badly ventilated decks than it was among the others. In all other respects the men were exposed to precisely similar conditions; they wore the same clothes, ate the same food, and all of them slept in hammocks slung very close together. Thus the experience has the value of a carefully planned experiment in showing the effect of freely moving air as a preventive of infections of this nature.

Another striking instance, recorded by Colonel Adami, F.R.S., in the first volume of his book on the 'War story of the Canadian Army Medical Corps' was

noted in the review published in the first number of this year. The winter of 1914-15 was very wet, and the troops under canvas on Salisbury Plain suffered extreme discomfort, but nevertheless continued in excellent health. When after some weeks, the discomfort of the tent life and the increasing cold of winter induced the authorities to replace the tents by huts, influenza and throat troubles began to spread at once and rapidly, and, what was worse still, a series of cases of cerebrospinal fever occurred.

(GOOD HEALTH.)

A PNEUMONIA TREATMENT.

I am sure that no one will be disappointed if he will follow the directions here given for the treatment of pneumonia as I have used it for many years without the loss of a single patient. Begin, by giving the patient a cleaning out; but and heed this please—do not wait for the purge to act, lest too much valuable time be lost. Instead, within the first fifteen minutes from the time you see the patient give a dose of iron phosphate and some sodium sulphate (glauber salt). My method has been to prescribe at once a dose of milk of magnesia, for the cleaning out and the aseptic condition in which it will leave the bowel while the nurse is giving this, I dissolve 1 dram iron phosphate, in 4 ounces of water, in one cup, and, into another cup, I put 2 drams sodium sulphate filling the cup with hot water, and direct that teaspoonful of each be given every fifteen minutes for an hour, then a teaspoonful of each every half hour for four doses, and then every hour after that.

Remember that time here is of the utmost importance, and I do not lose one minute. If the respiration is very rapid, give 1½ grains of lobelia. Then you must look after any old trouble of the heart or kidneys, as you see fit. By and by,

when the cough gets quite troublesome, give potassium chloride (and be sure that you do not give the chlorate;) and sometimes 1-64 grain of emtid will help to stop the cough.

This is about the satisfactory treatment of pneumonia I have so far heard of.

Slight diet of course, must be enjoined.

The above treatment is splendid for colds, influenza, bronchitis, and chills and fever, all of which are first cousins to pneumonia. This pneumonia treatment can be employed for the smallest child, if the dosage is reduced to suit the age. Ipecac or emetoid, is a specific for children.

In closing, it gives me pleasure to testify, that, having, been a reader of Clinical Medicine for fifteen years, I have received much help from it.

(CLINICAL MEDICINE).

BRAIN AND BRAIN POWER.

Is there any relation between the size of the brain and brain capacity?

The question has been much discussed, especially with reference to the relative intelligence of men and women. The average male brain is notably larger than that of the average woman but this fact does not necessarily imply greater intelligence in men is clearly evident from the fact that, when compared with the weight of the body the brain weight of women is larger than that of men; that is, each pound of the body weight a woman possesses more brain than a man. It is recorded also that one of the largest brains ever weighed belonged to an idiot, and the brain of an ignorant London bricklayer weighed as much as that of the learned Cuvier; while the brains of Shelly, Scott, Mozart and Gambetta, all men of unusual intelligence, were among the smallest which have been measured.

(Good Health.)

ஸ்ரீ:

வ்யவஸ்தயெகஃ.

தூர்மதிஸ்ரீ தைமீ 30வ

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

வியாபார முறை

இவ்விஷயத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களின் அபிப்பிராயங்கள் எல்லாம் அடியில் கண்ட அம்சங்களைப் பொருத்ததாகவே வியாபார விருத்தி, குறை இருக்கின்றன வென்பதாம்:—

(1) வியாபாரங்களில் புத்திக்கும், உழைப்புக்கும் தக்க பலன் ஏற்படுகிறது.

(2) உத்தமமான படிப்பு முறைக்கும் சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்கும் தக்கபடி பலன் உண்டாகும்.

(3) வியாபாரத்தின் பாதுகாப்புக்கும் பொருத்தது.

(4) தங்கள் தங்கள் இராஜாங்கத்தார் செய்யும் வியாபார உதவியின் தாரதமயத்தை அனுசரித்துள்ளது.

(5) பாங்கி (Bank) ன் உதவி-எந்த வியாபாரியின் செயல் பலன் தருமென்று தோன்றுகிறதோ அதை எவ்விதத்திலும் திரவிய சகாயம் செய்து முன்னேற்ற மடையச் செய்தல், ஆகிய இவைகளே யாகும்.

(6) ஒவ்வொரு வியாபாரம் தலத்திலும் தேர்ச்சி பெற்ற ஓர் ரஸ்யான பண்டிதரின் உதவி இருத்தல் வேண்டும். அதினால் நாம் உபயோகமற்ற தெனக் கழிக்கும் வஸ்துக்களினின்றும் நல்ல லாபம் பெறலாம். அவ்வித உதவி பெற்றிருக்கும் ஸ்தலங்களில் அனேககழிவு ஸாமான்களிலிருந்து ஏராளமான வரும்படி ஏற்படுத்தி பின்னடைந்த, சில வியாபாரங்கள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதையும் கண்ணுற்றிருக்கிறோம்.

வைத்தியம்

இக்காலத்திலே உலகத்திலுள்ள மானிடர்கட்குள் பற்பல வியாதிகள் நாளாளுக்குநாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருவதற்கேற்ப வைத்தியர்களும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றார்கள். வைத்தியத் தொழில் உறுதியுடைய உத்தரவாதமான தொழிலாகையினாலே, அந்தத்தொழிலை அனுசரிப்பவர்கள் மிக்க விவேகிகளாகவும் தக்க சாத்திரங்களை ஆராய்ந்து தெளிந்த அறிவாளிகளாகவும் விசேஷ அனுபவ முடையவர்களாகவும் புத்திகோசர முடையவர்களாகவும், கேட்டலிஞ்சுக்கு உடனே விடையளிக்கத் தக்க சாமர்த்திய முடையவர்களாகவும், தேகத்தை யும், அதற்கு நேரும் நோயின் விகற்பங்களையும், அவற்றைத்தணிக்கத்தக்க சிகிச்சா பேதங்களையும் ஐயமறத்தெளிந்தவர்களாய்க் கடவுள் வழிபாடும், காரணியுமு முடையவர்களாயும், ஒழுக்கமமைந்தவர்களாயுமிருத்தல் வேண்டும். வைத்தியனுக்கு இவ்வளவு லட்சணங்கள் பொருந்த வேண்டுமென்பதை; “தெய்வ வுபாசனை பலது லெல்லோ காண்டற்றி ரிகரண சுத்தி பன்னேய தீர்த்தனாநு, நைவகன்ற தீரமதிதுட் பஞ்சான்றோர் டப்பொழுக்க மேன்மை குணமன்புள்ளானாய்,மெய்வசதை லீகலேவணம் குறை பதார்த்த விதியுடற்காதா மடலங்கி மாந்தல், கைவருமென்பேதமெலா முணர்ந்துற்றானாய்க் காணிலந்த மருத்துவன்கைக் கரணியுண்ணே,”

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கானு மறிக. ஆனால் இக்காலத்தில் இவ்வளவு லட்சணங்களமைந்த வைத்தியர்கள் மிகச் சிறு பான்மையராயிருக்கின்றார்கள். இப்போதுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஏதன் மையர்களாயிருக்கின்றார்களென்றால் அச்சிட்டிக் கடைகளில் விற்கின்ற வைத்தியப் புஸ்தகங்களை

வாங்கி அவற்றுள்ள சில ஓளவுதங்களைத் தயார்படுத்திக் கொண்டும், பாமரர்களாயுள்ளார் கூறும் சில மருந்து முறைகளை எழுதி வைத்துக்கொண்டும், தாங்கள் சாத்திரப் பழக்கமறியா விவேகருணியர்களாயிருந்தும், அதிமேம் பாடுற்ற வைத்திய சிபுணர்களைப் போன்று வீணா வர்த்துடன் பேசியும் விளம்பரமிட்டும் ஏழைகளை மொற்றுக்கின்றவர்களாயிருக்கின்றார்கள். நல்ல வைத்தியர்களைத் தேடச் சக்தியற்ற நொயாளிகள் பலர் அவர்களிடத்திற் சிக்கிக் கொண்டு அவர்கள் வார்த்தைகளை நம்பித்திரவியத்தையும் தேகத்தையும் நஷ்டப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றார்கள். இவ்வித தொந்தரவை நிரவர்த்திக்கும் சிமித்தம் இப்பத்திரிகையின் மூலமாய் வைத்தியத்தைப் பற்றி காலத்திற்குக் காலம் நீள எழுதிக்கொண்டு வருவோம். இத்தயாவரும் அறிந்திருந்தால் தங்களுக்கும் உறவினருக்கும் நோய் நேர்ந்த காலத்தில் தாங்களே பரிசாரம் தேடிக் கொள்வதற்கும், மேற்கூறிய விவேகருணிய வைத்தியர்கட்குத் திரவியம் கொடுத்துத் தேகத்தைப் பாழாக்கிக் கொள்ளாமலிருப்பதற்கும் எதுவாகும்.

“பிணியினால் வலியுங் கேடாம் பிணியினால் அழகும் போகும் துணிவெலாம் பிணியாற் குன்றுத் தொலைவில் வேதனையைச் செய்யுந், தனிவிலா துள்ளேறின்று சாலவு மொடுக்கும் பொல்லாப் பிணியதே யொக்குந் துன்பம் பேசுடிற் பிறிது முண்டோ” என்று ஆன்றோருரைத்தவண்ணம் பிணிகளினாலுண்டாகும் துன்பமும் கெடுதியும் யாவருமறிந்த விஷயமே, மானிடர் கட்டு மனம் மெய் என்னும் கரணங்களிரண்டும் சுகஸ்திதியிலிருப்பதே அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்றும் புருஷாத்தங்களுக்கும் அடைவதற்கு முக்கிய சாதனமாகும். ஆயினும் இவ்விருண்டி னுள்ளும் தேகரோக்கியமே மனரோக்கியத்திற்கும் காரணமாகும். ஆகையால் நமது சீரத்தைச் சுகஸ்திதியில் வைத்துக் கொள்ளும்படியான அறிவைக்கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது நமது முக்கிய கடமையாகும். அவ்விருவைக் கற்றவர்கட்கே பண்டிதர், வைத்தியர், ஆயுள் வேதியர், மருத்துவர், என்னும் பெயர்கள் தூல்களிற் கூறப்பட்டிள்ளன. அத்தகைய பண்டிதர்கள் சீரத்தைப் பற்றியும், அதன் பாகுபாடுகளைப் பற்றியும், அதைப் பிடிக்கும் பிணி வரலாறு களைப் பற்றியும், அவற்றை நிரவர்த்திக்கும் ஓளவுதங்களைப் பற்றி

யும், அதிற் சேரும் சாக்குகளின் குணங்களைப் பற்றியும், அறிந்து கொள்ள வேண்டியது ஆவசியகம். இவைகளைத் தனையும் தெளிவாய் விளங்குமாறு இப்பத்திரிகையின் மூலமாய்ச் சுருக்கமாகக் காலத்திற்குக்காலம் எழுதி வருவோம் அடுத்த இதழில் முதலிற் சீரத்தைப் பற்றிப் பேசுவோம்.

தி. தே. ஸ்ரீ. முர்த்தி, பத்திராதிபர்!

ஸ்ரீராமஜெயம்.

தமிழ்மொழியின் மாட்சி.

“வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளியதற்கி [ணயாக்
தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாம். தொ [ழுதேத்தக்
குடமுனிக்குக்கொடுத்தார் கொல்வேற்றுப்பாகரெனி [ற்
கடல்வரைப்பின் இதன்பெருமை யாவரேகணித்தறி [வார்.

பொன்னும் மணியும் பொலிவுறுதலானும் தன்னிடம் மிக்குடைமையின் இரத்தினுகரமெனப் பெரும் பேர்படைத்த கருங்கடலாற் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகத்திடையே தொள்ளாயிரத்துச்சொச்சம் பாஷைகள் வழங்கிவருகின்றன என்பர். அவற்றுள் வடமொழியாந்திடமொழியும், தென்மொழியாக் தேன்மொழியுமே முதன்மை வகிப்பன. இம் மாநில மடங்கையின் திருமுகமெனப் பொலிதரும் நம் இந்துதேசம். அம் முகத்தின் இருகண்களேபோல் விளங்குவன வடநாடும் தென்னாடும். அவ்விழிகளினின்று வழிந்தோடிப் பரவும் அருள்வெள்ளமென்பேம் நம் இருமொழிகளையும். இவையிரண்டுமே தெய்வத்தன்மையுடையன. இவற்றுள் நம் தாய்மொழியாவது தண்டமிழ். “செவிக்கினிய செஞ்சொல்” ஆதலின் தமிழெனப்பட்டது. “தமிழ்ப்பாட்டிசைக்கும் தாமரையே” என்றும் தமிழ் தமிழிய சாயலவர்” என்றும் கம்பரும் சிந்தாமணியாரும் “தமிழ்” என்னும் சொற்கு இனிமை என்பதே பொருளுனக்கொண்டு எடுத்தாளவர். தண்டமிழ், தீந்தமிழ், பைந்தமிழ், நறுந்தமிழ், வண்டமிழ், செந்தமிழ் எனத். தன்மையும். வண்மையும், பசுமையும் செம்மையும், நன்மையும் இனிமையும்

உடையதெனப் பல்லாற்றானும் பாராட்டிப் பேசுவர். அன்றியும் இதனைப் பாலேய் தமிழ் எனப் பெரியாரும் பணித்தார். பாலின்கண் உள்ள வெண்மை (மாசற்றநிலை) இனிமை, நைப்பு எனும் முக்குணங்களும் நம் அருமைத் தமிழ்மொழிக்கண்ணும் நிறைந்து விளங்குதலினன்றே அங்ஙனம் பாராட்டினர்? மயர்வறமுகிலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரும் பக்திவெள்ளம் பெருக்கெடுத்து அமுதொழுதுகின்ற தமிழில் அன்றோ விளம்பினர் ஞானத்தமிழ் நூலாம் திவ்யப்ரபந்தத்தினை. அங்ஙனையன்றோ நாயன்மார்களும் தேனையும் அமுதையும் அனைய தீஞ்சொற்களால் இறைவனுக்குப் தேவாரம் சூட்டித் திருவாசகம்படித்தனர். அன்றியும் அற்புதம் பல விளைத்த பொற்பினையுடையதும் நம் இருந்தமிழே. தொண்டர்நாதனைத் தூதிடைவிடுத்ததும் தீந்தமிழே. முதலையுண்டபாலையையழைத்ததும் முத்தமிழே. அருட்குலவு மயிலேதனில் அனலால்வெந்த அங்கத்தைப் பூம்பாவையாக்கினதும் அருமைத் தமிழே. மறைக்கதவினைத்திறந்ததும் மணமிகுந்த தமிழ் மொழியே.

“கணிகண்ணன் போகெழுந்தான் காமமுழக்கச்சி
மணிவண்ணன் தீ இடக்கவேண்டாம்—தணிவுடைய
செகாப்புலவன்யான் போகெழுந்தான் கீயுருத்தன்
பைக்காகப் பாய் கருட்டிக் கொள்” என்று

திருமழிசைப்பிரான் அழைத்தருளின வளவிலே வேதங்களும் கண்டறியகில்லாது பின்தொடரும் பெருந்தகையாம் மணிவண்ணனும் தன் அர்ச்சாளியிலையுங்கடந்து நாக அணையையும் சுருட்டிக்கொண்டு ஆழ்வாரைப் பின்தொடர்ந்தனரே; அதுகண்டு அரசர்முதலர் ஆழ்வாரைவந்து பணிந்து வேண்டி, ஆழ்வாரும் தாம் முன் பாடிய தண்டமிழ்ப்பாவையே

“கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமமுழக்கச்சி
மணிவண்ணன் தீ இடக்கவேண்டாம்—தணிவுடைய
செகாப்புலவனும் போக்கொழிந்தான் உத்தன்
பைக்காகப் பாய்படுத்தக்கொள்” என்று

மாற்றிப்பாட அங்ஙனே தங்கிச்சொன்ன வண்ணஞ் செய்த மெருமான் எனவிளங்குகின்றனரே!

இப்பெற்றி பற்றியன்றே குமர குருபர ஸ்வாமிகளும், “பழமுறைகள் முறையிடப் பைந்தமிழ்ப் பிச்சேன்ற பச்சைப்பசுங்கொண்டலை” என்று விவந்துரைத்தனர். அருணகிரிநாதரும் “வண்டமிழ் உண் கிரிகின்றவன் மருகோனே” என்ற

நாடர் நலங்கொண்டு பாடிய தண்டமிழ்ப் பாக்களாலா லாகிய படிக்கொண்ட கீர்த்தி இராமாயண மென்னும் பக்திவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தல்லவா நம் தமிழ்நாடு ஞானச் செழும்பயிர்க்கு விளை நிலமாயது.

‘எழுதுண்டமறை’ என்று போற்றப்பட்ட திருக்குறள் என்னும் அருமைப்பெருநூல் அனைத்துலகத்தாரும் டோற்றிச் சிரமேலேற்றிக் கொளற்கமைந்த பழந் தமிழ் நூலன்றோ!

ஆதலின்றே தமிழ்க்குக்கதியாவார் இருவர்; கல்கான் கம்பனையும், தில்கான் திருவள்ளுவரையும் குறிக்கும் எனக் கவிராயர் ஒருவர் கணிந்துரைத்தனர்.

இத்தகைய தண்டமிழ்மொழியின் சிறும் சிறப்பும் சொல்புகில் நாளாயிரமும் நாவாயிரமும் வேண்டுமே. இதன் தொன்மை தோற்றம் ஆதியவற்றை அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தி வருவோமாக.

நம் தமிழ்மொழியொன்றே சீரினமை சூலையாதுசெறித்தோங்குவதெனக் கொண்டாடத்தக்கது. அதுவும் வரவர ஆதரிப்பாற்றிப் பரதவிக்கின்ற தென்றுகூறவும் மனம் உளைகின்றதே! ஆயினும் நம் நாட்டார் “சன்றோளிருக்கமனை நீராட்டுவது” போல், தாய்மொழியாகிய தாய்மொழியை யகற்றி அந்நியபாஷைகளையே உகந்து சுற்றுவருகின்றனர். அந்நிய நாகரீகமே பெரிதென்றும் மதிக்கின்றனர். இவ்வாறு செல்லுதல் தகுதியென்றெனச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? கலாஸ்தனமே! வழியல்லா வழியோடு வாரை ஹிதோபதேசமும் ஆராய்ச்சியுரையும் பல புகன்று அவர்களைத் திருத்திப் பணிகொள்வையேல் நினை எழுமை எழுபிரப்பும் மறவேம். ஆழ்பொருளை மேலிட்டு அறிவித்தவன்றோ உனது நோக்கம். உன்னாலன்றோ சீர்குலையும் தமிழ்மகளும் சீர்திருத்தப் பெறவேண்டும். எங்ஙனம் செய்ய வல்லையோ. தமிழ்மொழியின் பண்டைப்பெருமையையும் தற்போதைய குறைவுக்குக் காரணத்தையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென உலகத்தார்க்கு எடுத்து காட்டுதலன்றி வேறுமார்க்கமுமுனதோ. உன்னையே கொள் கொம்பெனக்கொண்டு தண்டமிழ் வல்லியை வளர்க்க நினைத்துள்ளோம்.

(இன்னும்வரும்)

திருவாலி. அ. இராமாநுசன்.

ஸ்ரீபெருங்குதர்.

பரதகண்ட புராதனம்

இப்பரதகண்டந்தான் எல்லா விஷயத்திலும் மேலானதும், முந்திய தென்பதும் எப்படி?

நாம் முதல் பத்திரிகை 5 வது பக்கத்தில் “நேயர்களுக்கு விஞ்ஞாபனம், என்ற தலைப்பின் கீழ் நம் பரதகண்டந்தான் எல்லா விஷயத்திலும் ஸகல தேசங்களுக்கும் தாய் தேசமாயிருந்த தெனக்குறிப்பிட்டது நேயர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம். இவ்விடத்தில் நம் பரதகண்டமெனக் கொண்டிருப்பது, இந்தியாதேசம் மட்டுந்தானென்பது அனேகரின் கொள்கை. ஆனால் மஹாபாரதத்தை உற்று நோக்குங்கால், ஏஷியா கண்டத்தின் அனேக பாகங்களையும் சேர்த்தேதான் பரதகண்டமென ஊக்க வேண்டியிருக்கிறது. எப்படியெனில் ராஜஸூய யாகத்துக்காக திக்விஜயஞ் செய்யச்சென்ற பாண்டவசகோதரரான பீமன் என்பவர் பாரசீகம் (Persia)தேசம் சென்று அதை ஜெயித்து கப்பப்பணம் வாங்கிவந்ததாக காண்குன்றன.

பாண்டவர் களோ பரதகண்டத்துக்கு மட்டுந்தான் அதிபதிகளென்பது நமக்குத் தெரியும். ஆகையால் ஏஷியாகண்டத்தின் அனேகபாகமோ பூராவுமேயோ பரதகண்டமாக வேணும். சிலவிடங்களில் சைனா (China)தேசத்தைப்பற்றியும் ப்ரஸ்தாபித்திருக்குன்றதாக சிலர் கூறுகின்றனர்; ஒரு கண்டத்திலிருக்கின்றமகாராஜா அடுத்தகண்டத்தைப்போய்ஜெயித்து கப்பம் வாங்கியிருக்கக் கூடாது வென்றும் சங்கையும் வரலாம். ஆகையால் இதுவிஷயமெல்லாம் சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்கின்றவர்களைச்சார்ந்ததாயினாலும் நம்மால் இங்கு அவ்வளவு விரிவாய்ச்சொல்ல அவகாசமில்லை. எது எப்படியிருந்தாலும் பரதகண்டமாகிய இவ்விந்தியா தேசந்தான் எல்லாவிஷயத்திலும் மற்றெல்லா தேசங்களைக் காட்டிலும் மேலானதும் முந்தியதுமெனக் கூற, நாம் பின்னிடோம். எப்படியெனில் நம் பரதகண்டத்திலிருந்து தான் ஸகலகளைகளும் (சாஸ்திரங்கள்) சிறிசில சமயங்களில் சிலவிதவார்களும் வெளிக்கிளம்பியோ அல்லது கொண்டிபோகப்பட்டோ மாண்டிவர்க்கத்துக்கு உரித்தானவிசேஷ (புகுத்தறிவு) மென்பதில்லாமலிருந்தமற்ற அன்னிய தேசஜனங்கள் பூராவும் இப்பொழுது தங்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றபடி நவீன மான மேலான உயர்ந்த நாகரீகமானநிலைமைக்கு வந்திருக்கின்றார்கள். இவ்விடத்தில் சரித்திர ஆராய்ச்சி இல்லாத நம்மை

நாம் எப்படி இவ்விதத் தீர்மானத்துக்கு வந்தோமென்று நேயர்கள்பலரும் சங்கிக்கலாம். அதற்கு நாம் கூறும்விடை இது. அதாவது, எப்பொழுதும், எவரும், தன்னையும், தன் தேசத்தையும், மதத்தையும் (Religion) சாஸ்திரங்களையும் பற்றி, தானே சிலா கித்துப்பேசிக் கொள்ளுதல் அழகாகாது. பிரர் அதை ஒப்பவும் மாட்டார்கள். அது கேவலம் இழிவான தொழிலாகிய தற்புகழ்ச்சியாகும். அத்தொழில் முற்றினால் நிறையவும் ஏற்படும். அதைவிடக்கேடு மனிதனுக்கு வேறுவேண்டவதில்லை. ஆகையால், அன்னிய கண்டமாகிய யுனைடெட் தேசத்தில் ஜெனித்தவராயும் ஸமீபகாலம் வரை தியஸாபிசல் ஸொஸைட்டிக்குத்தலைவராயிருந்த (Colonel H. S. Olcott P. T. S) கர்னல் ஆல்காட்டாரையவர்கள் முன் ஒரு ஸமயம் வட இந்தியாவின், சுதேச ஸமஸ்தானம் ஒன்றில் சென்றகால இந்தியா நிகழ்கால இந்தியா வருங்கால இந்தியா. (India, past, India, present, India, future) என்றவிஷயமாக ஓர் அரிய உபந்யாஸம் செய்து அது சிறியபுஸ்தக ரூபமாக வெளிவந்து அதை ஒரு சினேகிதர் மூலமாய் 1889-ம் ஸூத்தில் நாம் படித்துப்பார்க்க நேர்ந்தது. அதில் கர்னல் ஆல்காட் என்பவர் சென்றகால இந்தியாவைப்பற்றிச் சொல்லுவரும் போது அவரும், தானாகச் சொன்னதாசச் சொல்லாமல் Egyptian Historian Mr. Muness என்பவர் கூறியிருப்பதாக விடுத்ததாவது; எகிப்து தேசசரித்திரக் காரமாகிய அந்த முப்யூகிஸ்என்பவர் தாங்கள், ஏசு சுமார் 6000ம் (6000 B. C.) வருஷங்களுக் முன்பாக (Bund) பண்ட என்ற தேசத்திலிருந்து சில ராஜாக்களுடைய பேர், சில நதிகள், சில பர்வதங்கள், சில விருஷங்களின் பேர்களையும் எடுத்து குறிப்பிட்டிருப்பதாகவும் சொல்லி அதைப்பார்க்கும் போது அந்த அடையாளங்களையாவும் இந்தியாவுக்குத் தான் ஒத்திருக்கின்றதாகவும் பண்ட (Bund) என்ற வார்த்தைக்கு ஏஷியா மைனர் (Asia Minor) லிருக்கின்ற (Palastine) பாலஸ்தையினுள்ள கவீன்ஸ் அஷ்டாப் என்ற கோவில்களின் மதில்களில். வரையப்பட்டிருக்கின்ற சித்திரயுக பாஷைகளை பொருள் படுத்திப் பார்க்கும்போது Bund (பண்ட) என்ற வார்த்தைக்கு பரிசுத்தமான நாடென்று அர்த்தமாவதாகவும் ஆகையால் எல்லா விதத்தாலும்Bund (பண்ட) என்ற தேசமானது இந்தியாவாகத்தானிருக்கவேணும் என்று தான் தீர்மானிப்பதாகவும் கர்னல் எச்.

எஸ். ஆல்காட் துரையாசாரிகள் வறுப்புருத்திக் கூறியிருக்கிறார். அந்தக் கன்னல் எச். எஸ். ஆல்காட் என்பவர் உலகத்திலுள்ள எகல மதங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்வதில் மஹா சிபுணரென்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயம் அவர் ஷி உபநியாஸம் செய்தது ஹிந்துக்களுக்காகையால் ஹிந்துக்களைப்பார்த்து ஒ ஹிந்துக்களே! நீங்கள் எப்போர்ப்பட்ட மகரிஷிகளின் ஸந்த திகள் என்பதைப்பற்றி மறந்திருப்பதால்ல்லவா இந்த இருப்புப்பாசையையும் தந்தியையும் கண்டு வியப்படைகின்றீர்கள். மகாபாரதத்தில் மயனாஸ் கிர் மாணஞ்செய்யப்பட்ட மாய ஸபையை உற்றுநோக்கி னால் உங்களுக்கு இவையெல்லாம் மகாவரித்த யோகிகள் ஆகாசமார்க்கம் அனேகாயிரம் மையில்துரங்களை அரைநியிஷத்தில் தெமனஞ் செய்து ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தது உங்களுக்குத்தெரியாதா! அப்போர்க்கொத்த மகரிஷிகளின் ஸந்த திகளாயிருந்தும் உங்களுக்கு இவைகள் (ரயிலும் தந்தியும்) ஓர் ஆச்சரியமாக தோன்றலாமாவென்று பரிதபித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இவைகளைப்பார்க்கும்போது லெஜனேஜியம் வருத்தமும் தோன்றுகின்றதே தவிர ரோஷம் மேலிட்டு இனியாவது தக்கஸமயத்தில் தோன்றியிருக்கும் இப்பத்திராதிபர் நமக்கு ஊட்டும் நல்லறிவைப் பின்பற்றி விடாமுயற்சி யென்பதைக் கைக்கொண்டு முன்னுக்குவர முயலுவோமாக.

S. A. சுந்தரம்மாபி, கண்டாம்.

கடிதங்கள்.

வைத்தியம்.

நம் தேசத்தில் ஆயுர்வேத வைத்திய மென்றும், யூனனி வைத்திய மென்றும், இங்கிலீஷ் வைத்திய மென்றும் ஆகமூன்றுவித வைத்தியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவைகளில் கவர் மென்டாரால் ஆதரிக்கப்பட்டுவருவதும் அதற்காக அவர்களால் வைத்திய காலேஜ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் இங்கிலீஷ் வைத்திய முறையை அனுசரித்ததே. இவைகளில் ம் தேசத்தில் அனாதியாய் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நான்கு வதங்களில் ஒன்றாகிய, அதர்வண வேதத்தின் பார்பன ஆயுர்வேத வைத்தியத்தான் தோன்று தாட்டு வழங்கிவருவது; அதன் பின் மகம்மதியர்கள் த்தேசத்தை கைப்பற்றி அண்டெவர ஆராயித்தகா

லம் முதல் யூனனி வைத்திய முறையும் கையாடப் பட்டுவருகின்றது. இவைகளில் கடைசியாகத்தான் மேற்கு தேசவைத்தியமாகிய இங்கிலீஷ் வைத்தியம் நம் தேசத்தில் அனுஷ்டானத்துக்கு வந்திருக்கின்றது. இந்த இங்கிலீஷ் முறையை அனுசரித்த வைத்தியமானது இத்தேசத்தின் சீதோஷணத்தின் நிலைமைக்கும் இங்குள்ள ஜீவராசிகளின் உடல்க்குறுக்கும் ஒத்துவருமா வென்பதைப்பற்றி பின்விலரிப்போம். நம்மையும், நம் சாஸ்திரங்களைப் பற்றியும், நாமே மேலாகச் சொல்லிக்கொள்ளுதல், தற்புகழ்ச்சியாகு மாதல் பற்றி, அந்தச் செய்கை மிகவும் கேவலமானதன்றோ? ஆகையால் நம் ஆயுர்வேத வைத்திய சாஸ்திரமானது எல்லாவற்றிற்கும் பராஜீனமான பரம்பரை யென்பதைப்பற்றியும், அவற்றின் மேன்மையைப்பற்றியும் ஐரோப்பியராயும், அதிலும் இங்கிலீஷ் காரராயும், ஆக்ஸ் போர்டு (Oxford University) யூனிவர்ஸிட்டியில் ப்ரபல ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதராயும், கல்கத்தாவில் வைத்திய சங்கத்தலைவராயும், இருந்த (Professor Horace Hayman Wilson) புரோவெஸர் ஹோரேஸ் ஹேமன் வில்ஸன் துரையாசாரிகள் அப்பொழுது ஏற்பட்டிருந்த வைத்திய விசாரணைச் சங்கத்தில் ரொம்வும் ஜாக்கிரதையுடனும் ரிதானத்துடனும் அவர் கொடுத்தலாக்கு மூலமாவது.

“குறைவாக (பூர்ணமாககிடைக்காத) நமக்குக்கிடைத்திருக்கும் இந்த ஸந்தர்பத்தில் நாம் ஆராய்ச்சி செய்தவரையில் ஹிந்துக்கள் வைத்தியசாஸ்திரத்திலும் வானசாஸ்திரத்திலும் தத்வ சாஸ்திரத்திலும் இப்பொழுது உலகத்திலுள்ள மேலான உயர்ந்த நாகரீகத்தேற்கியடைந்திருக்கின்ற எல்லாஜாதியார்களுடன் ஒத்திருக்கின்றார்களென்றும், விசேஷமாய் வைத்திய சாஸ்திரத்திலும் அதிலும், ஆயுதங்கொண்டுகையாடும் சஸ்திர வைத்தியத்திலும் தற்காலவிசாரணையால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உடற்க்குறுகளை நாம் அறிவதற்கு வெகு காலத்துக்கு முந்தியே அவர்கள் பூர்ணதேர்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றார்கள்” இதானது ஓரியண்டல் மாகஸைன் என்ற பத்திரிகையில் வாரம் ஒன்றில் 207-212 பக்கங்களில் (The ‘Oriental Magazine’ 1823 Vol. I, 207-212) உள்ளது. தவிர நம் ஆயுர்வேத வைத்தியசாஸ்திரத்தைப்பற்றி இன்னம் எத்தனையோ ஐரோப்பிய வித்வான்களும், பத்திரிகைகளும், ஏராளமான நல்லிப்பிராயங்களுமாய் எல்லா வட்டி ம் பழையான சென்

பதைப்பற்றியும் வெளியிட்டிருக்கின்றன. (The Calcutta Review, No. XVI, December 1847) ஷை கல்கத்தா பத்திரிகை கூறுவது யாதெனில், இந்து வைத்தியசாஸ்திரத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சியெய்தின் முன், முதலாவது, அது உலகத்திலுள்ள வைத்திய சாஸ்திரம் எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையானது. இந்த விஷயமானது நிராசேபம். இதை எவராலும் மறுக்க முடியாது’ இந்த ஒரு விஷயத்தைக்கொண்டே அது எல்லாவற்றிற்கும் ” மேலானதென்பது திண்ணம் ஷை பத்திரிகையில் கூறியிருப்பவரானே (Prof. J. F. Royal, M.D., F.R.A.S.) புரோபெஸர் ஜே. எப். ராயல். அவர் வங்காளத்து பட்டாள வைத்தியத்தில் ஒருவர். அவர் வலியாடிக், ஸோஸைட்டியிலும் கல்கத்தா வைத்திய சங்கத்திலும், லண்டன், எடின்பரோ வைத்திய சங்கத்திலும் மெம்பர். அவர் இன்னும் சொல்லியிருப்பது என்னவெனில் வைத்திய சாஸ்திரத்தில், இந்துக்கள், அராபியர்களுக்கும், கிரேக்கர்களுக்கும், வெகுநாலத்துக்கு முந்தியவர்கள். அவர்கள் சாஸ்திரங்கள் பூராவும் (Original) ஒர்ஜினல் என்று அதாவது ஸ்வகல்பிதம் (மற்றவரைப்பார்த்ததன்று கூறியிருக்கிறார்.

இன்னும் வரும்

S. A. Sundaram Aiyar.

—:0:—

சித்தார்த்த ஜோதிட பிரசாரம்.

ஜஸ்தீந் அறிவுடையோரே?

ஸ்ரீமத்தகண்டபரிபுரண சச்சிதானந்தஸ் வரூபஸீலாஸிபூ வ்யாஸபகவான் இப்பூமண்டலத்தின் சுகலாவமாக்களுக்கும் தத்தந்திரிகாலப் பலன்களை முன்னரே ஆய்ந்து அந்தந்த காலர்காலங்களுக்குந்த மணிமந்திராவுடதசாந்திகளைச் செய்து சுகமனுபவங்கைக்கு ஹேதுவாக தன்னருட்கண்கருணையால் ஆதித்யாதி நவக்கிரக சாரங்களைக்கொண்டு அறியக்கூடிய ஜோதிட சாஸ்திரம் அனுதயாகவே அமைத்துள்ளனர்.

இவ்வித நவக்கிரக சாரமான ஜோதிட சாஸ்திரத்துக்கு முதன்மையாயுள்ள கிரேதா முதலிய சதுர்யுகங்களும் பிரபல முதலிய அறுபது வருஷங்களும் இரு அயன அறுருதுக்களடங்கிய சைத்திரம் முதலிய பன்னிரெண்டு மாதங்களும் இரு பட்சமோர் மதி அடங்கிய

பிரதமை முதலிய பதினைந்து திதிகளும் ஞாயிர் முதலிய ஏழு வாரங்களும் அசுவனி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் விஷ்கம்பம் முதலிய இருபத்தேழு யோகங்களும் பவம் முதலிய பதினெரு கரணங்களும் இத்தற்குள்ள டங்கிய வருஷமாச வார நட்சத்திர திதி ராசி தியாச்சியாதிகளும் கூடிய மேஷாதி மீனாந்தம் அமைந்த பன்னிரண்டு இராசிகளில் சஞ்சரிக் கக்கூடிய ரூரியாதி கேதுபரியந்தமுள்ள நவக் கிரகங்களும் குளிகாதி உபகேதுவரையிலுள்ள உபக்கிரகங்களும் உலவக்கூடியதில் உண்டாகும் அனேகவித யோக பேதா பேதங்களைக் கொண்டு அவ்வவ வான்மாக்களுக்குத் தேவையான முகூர்த்த நிர்ணயம் வதுவரப்பொருத்தம் சோடசகன்மம் ஆயுள் நிர்ணயம் சமயா சமய பலப்பலன்களை பல மார்க்கங்களாகக் கண்டாராய்ந்து அனுபவிக்கக்கூடியவைகளாக இருக்கின்றது.

இத்தகைய சாஸ்திரம் தவிர ஈஸ்வரனால் சிருஷ்டி செய்யப்பட்டவைகளில் பஞ்சபட்சி சாஸ்திரமென்னும் சரசாஸ்திரமென்றும் நிமித்த சாஸ்திரமென்னும் அவுரு சாஸ்திரமென்னும் ஆருட சாஸ்திரமென்னும் சாமுத்திரிகா சாஸ்திரமென்னும் அனேகவிதமான பற்பல சாஸ்திரங்கள் வேதாகம் உபநித புராணக லைக்கியான சாஸ்திரங்களின் மூலமாய் அமைக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன.

மேல்கண்ட ஜோதிட சாஸ்திரப்பரவர்த்தகர்களான ரூரியன் பிதாமகன் வியாசர், வசிஷ்டர், அத்திரி, பராசரர், கஸ்பபர், நாரதர், கற்கிமனு, ஆங்கிரசர், பெளலகர், சென்னகர், ரோமசன்மா, அணிமாண்டவ்யார், யவனர், பிரகு, சனகராதி யர்களும் அகஸ்தியர், மரீகிகோகிகர், வ்யோமர், மச்சர், சுந்தரானந்தர், ஜயமுனி, சுகர், கபிலர், கண்ணுவர், ஜமதக்கினி, சதானந்தர், பாஞ்சாலர், உதங்கர், ஸத்யோஜாதர், ஸ்ரீ ஆதித்யாதி நவக்கிரகங்கள் முதலிய ஜோதிட சிந்தார்த்துகளும் பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சகாதேவ போஜமுதலிய ராஜாக்களும் காளிதாஸ் முதலிய வித்வான்களும் தத்தம்மானோளுடைய யுகத்தினால் காலதேச வர்த்

தமனப்படி தொகுத்தும் பகுத்தும் பலவர்க்கங்களாகத் தெளிவுற இயற்றியு முள்ளனர்.

அவைகள் முகூர்த்த நிர்ணயம் முகூர்த்த தர்ப பணம் காலாமிர்தம் காலப்ரகாசிகை கால விதானம் காலஞ்சிகை கணிதம் பலபாகம். காவியம் சமயம் சாஸ்திரம் தர்க்கம் சம்ஹிதை தத்வம் தீபிகை நவனிதம் சிந்தாமணி ஓராசாரம் சாராவளி பராசாரியம் சந்தானம் பரகஜ்ஜாதகம் சர்வார்த்தம் கோளமஜம்பு நாதம் களஞ்சியம் கமலாகரம் ரத்தினாகரம் பரக்ஞான தீபம் அலங்காரம் முதலிய பல நூல்களாகவு முள்ளன.

இந்த ஜோதிட சாஸ்திரமானது விராட்டி ருஷ்ண பகவான் அமைத்த சதுர்வேதங்களுக்கும் உன்னுறைந்து ஆறு அங்கங்களில் ஒன்றாயும் அதுகளின் நேத்ரமாயும் வேத வேதாங்க உபநிடத பாஷ்ய ஆகமபுராண காவிய நாடகங்களுக்கும் முதன்மைப் பேருளனதாகவே வேதம் போன்று “லக்ஷத்து சதுரோவேத: சதுர் லக்ஷஞ்ச ஜோதிஷம் என்று வேதம்போன்றே” ஜோதிடசாஸ்திரமும் நாலுலட்சம் க்ரந்தங்களடங்கியும் இருத்தலால் அனாதியாக சிருஷ்ட்டயாதி காலம்முதல் திரிலோகத்திலும் தேவர்களும் மகரிஷிகளும் இராஜர்களும் மனுடர்களும் மற்ற ஜீவர்களும் கைவிடாது உடன்கொண்டு அனுஷ்டித்து அன்பம் போக்கி இன்பம்பூண்டு சுகல இஷ்டார்த்த பலன்களை அடைந்தனுபவித்தும் வந்திருக்கின்றனர்

தொடரும்

இங்ஙனம்

ஜோதிஷம் சித்தப்ப நாயுடு,

தொட்டிகிராமம்; திருவகீர்திரபுரம்

திருப்பாதிரிப்புவிழர்

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்.

மோகூ முண்டென்கிற வெமமார்க்கத் துக்கும் உபக்கிரமத்திற்பந்தமும், உபசங்கராதின் முத்தியும், சித்தாந்தமாகையினாலே இம்

மார்கத்தினுடைய பந்தமுத்தி விபவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்றதெதப்படியெனில்.— சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின் கண்ணின்று வாசக கஞ் செய்வொணாத பின்னாசத்தி தோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும்; அதில் ஊர்த்தமாய்பயினின்று பரதத்துவந் தோன்றும்; அதினின்று வியோமந் தோன்றும்; அதிற் காலபரத்தோன்றும்; அதோமாயையினின்று புருடன்றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதி தோன்றும்; அதின் மான்தோன்றும்; அதிலாங்காரத்தோன்றும்; அந்தவாங்காரத் திரிசுணமாகவிரியும்; அவையிற்சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந் துந்தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதி களைந் துந்தோன்றும்; இந்தச் சத்தாதியைநதை யும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டு கூறுசெய்து அவையிலொரு கூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னுன்கு கூறுகச் செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங் கூட்டப் பஞ்சிகரண நூலபூதமாம்: உபக்கிரம முற்றும். [இனித்தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சிகரண நூல் பூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களுலு, புருடன், நாலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவமிருபத் தெட்டுமேல் மாயை பொன்று, பின்னாசத்தியொன்று ஆக 30 இவையே பந்தம். இனியிலை முப்பது நீக்கி மேற்சுயம் பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்காரம், இதற்கு மார்க்கமெப்படி யென்னில்:—தூலபூதமைந்து சூஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சிலசாக்கிரம். இத்திற்நிரோதாயி நீங்கும் மனம், புத்தி, ஆக்கார முன்னுஞ்சிவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சீவசுமுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற் பிரகிருதி நீங்கும்; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில்

அசுத்தமாயை நீங்கும்; வியோமம், பரசுமுத்தி, பரம்சிவ சாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற்கன்ம நீங்கும்; பின்னாசத்தி, உபசார்தம், இதிற் சுத்தமாயை நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும்; ஆகவவத்தை பத்து இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞான சாரியர் கைகாட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அதுபவம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது.

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப் பிராச்சித்த உபாசனாதி கன்மங்களை அனேக லென்மார் தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கருத கருத்திய னைப், நித்தியா நித்தியவத்துவிவேகம், இக முத்திரார்த்தபல பேசுகிராகம், சமையாதி சட்கம், முழுட்சத்தும் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அநிதிவரபக்குவமுடையோர் மேற்செனன மெடாதவகைக்கு, பிரம கைவல்லியஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலான மார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும்; இதற்குத்தொகையெப்படிபெனில்:—மாயாருபமென்றும், மாயாதெரிசனை யென்றும், மாயாசுத்தி யென்றும், சீவ ரூபமென்றும், சீவ தெரிசனையென்றும், சீவ சுத்தி யென்றும், பிர்ம்மரூபமென்றும், பிர்ம்ம தெரிசனை யென்றும், தேக கைவல்லியமென்றும், விதேச கைவல்லியமென்றும் ஆகப் பத்து: இது தொகையாகிய சிவனம்; இதற்கு வகை பெப்படி யென்னில்:—மாயாருபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனே கூடிவிளங்குமெனக் காண்கை: மாயா தரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனை யங்கிசம் மாயாசம்மந்த மெனக்காண்கை: மாயாசுத்தியாவது அநினுடைய வதிட்டானத்தைக் காண்கை: சீவரூபமாவது விளக்க விளங்கப்பட்ட மாயாருபத்தைக் காண்குதற் கோரறிவுண்டெனக்காண்கை: சீவதேரிசனமாவது அவ்வறிவைத்துனெனக்காண்கை: சீவசுத்தியாவது

அவ்வறிவி னதிட்டானத்தைக் காண்கை: பிர்ம்மரூபமாவது மாயாருபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்கு மதிட்டானம் பிரமமெனக் காண்கை: பிர்ம்மதேரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தை விட வேறில்லாதுபோல மாயையுஞ் சீவனும் பிரமமாகத்தானே காண்கை: தேக கைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிறபோதமு நீங்கி ஆனந்தமயமாய் நிற்கை: விவேக கைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தை யடைகை: இது வகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்பெடியெனில்:—சத்தாதி விடயத்திலவாவது ஒரே கார்த்தத்திலிருந்து நித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்து சாட்சாத்கரிகும் வகை: மாயாருபமாவது இது வென்று காணப்பட்ட சர்வப் பிரபஞ்சமு முண்டாய் விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவை ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக் காண்கை: மாயாதேரிசனையாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூபமாகிய விரண்டங்கிசமு மாயையெனக் காண்கை: இனி மாயாசுத்தியாவது இந்த மாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன் சொல்லப்பட்ட உண்டாய்விளங்கிரம்மியமாகிய முன்றங்கிசத்தையுடைய அதிட்டானத்தைக் காண்கை: சீவரூபமானது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையு நோக்கி அவையில பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்பந்த மென்றும் அந்த மாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொருபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மையென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக் காண்கை: சீவதேரிசனையாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமு நீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இது சாக்கிர அவத்தை. சீவசுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணுக்கொண்டறிந்து அதிற்சீவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானுப் நிற்கை: பிரமரூபமாவது மாயா ரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதை யுண

ருஞ் சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது. சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை : இது சொற்பனவத்தை பிரமதேரிசனையாவது பழதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்டபாம்பு, வெள்ளி, கன்மன், கானனீர், ஆவாணம், கடகலச முதலியவாரோபிதம் விசாரித்த விடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல் போல ஆரோபிதமாய் விளக்கப்படுகிற நாம ரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையையறியப் படாநின்ற சீவனும் அதை விளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூப மறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்ட பரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும் வேறுபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு நியதமாகிய கர்மமும், இந்த ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்த சொரூபமேயாய்க் காண்கை : இது சுழுத்தி. தேக கைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்து பதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்ட வாத்தையு நீங்கி அவ்விடத்திற்குப் புகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்று நிற்கை : இது துரியம். விதேக கைவல்லியமாவது அந்தச் சொரூபானந்தத்தைப் பெற்று ஆனந்தாதிதனாய் வாக்குமனத்திற் கோசரமாகிய பிரம கைவல்லியத்தைப்பெறுகை : இது துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலே சென்றுதசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப் பிரமதைவல்லிய மடையிற் அப்போதுபந்த முத்தி வியவகாரஞ் சொற்பனம் போலக்கண்டு பண்டைப்படியாய் நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசைபுயமிரண்டுள், தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிரமமானந்த மயமாகையால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைததவிர பிரத்தியக்கு வேறென்றுமில்லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

திருவாலி, அ. இராமானுசன்,
புதிருமபுதூர்.

|| ஸ்ரீ ||

ஸ்ரீதெவகூஹயவநவராஸ்ரஹணை நதி:

அயொஸாஸாஷணா.

புயலி, ஹோ: கஸம்.

அதீய:

சூயட! ராஸிஸிடுநு சுயஸவ்யுரவர
ஜ் கஜாநனிவ லோ பூஹி

ரா. சுயி வக லீயஸவஸ்ய விஷுஸிடு
ண: கூயாநு ஸாதா க்ஷஸிடு
நநு கூலி

கூ. சுய கிம்

ரா. சுயி கூர் வாவயா: சுஜஸ்ய உத
ஷெவிஹநு யோ ஷுஷெரலி ஸம்
தி ப்ரஸுஸுஸு: தரூணாஸி
ஸம்வத: தெந கூர் க்ஷயிதம் ந
ஸிஸெடாஸி. சுய க்ஷ தெ ஸாதா
மத:

கூ. ஸ ஹி ந தூவி மத: உஹெவ வ
ததெ, ஸவ்யுரெவ வாதா: ந
ஜாநாவி ஹத கிஷி: ஸவ்யு.

ரா. வக நாயம் லெ ஷாஷ: யதஸுரஸு
ஸநம். யதஸுராயெதஸிஷுரி,
நாஸன ம்ஷெ ஷுஸுதெ, ந வாஸ
ஷுஹேவயாதி ந வா ஸஸாஸு ஸ
லாஜெஷு வா ஸஸிவதி

கூ. ஸ வஸெஷு ஷிவஸெஷு ஸகூரா
யதஸுராலிக்ஷுஷுணாநுபஹந
கூ ஷிவம் கவிஸுரூண வயடதி, நா
ஸவஹதம் நவா ஸயிதஸிவகாஸ
ஸஸுரலி, சூயட கூம் ஸெஷு க்ஷ
தெஷு சுயம் உகூகாண நாரோ
விதவாநலி யெந ஸுயாநு லாஷ:
புராவுதெ

ரா. நாஹம் ஷெதொஸி லாஹஸ்ய க்ஷதெ
ஸுஷெஸஜியடஜாதம் சுதஸுஷெயெஷு
புயிதஸிஷுரி, தெஹி மதவாரிண:
கூலி லாஸிஸாகம் ப்ரஸுடூ வவ
லெவாசுதம் ஸாஸாஸாஸு ஸுஷெஸம்
வாஷுதி. தெந வாயம் ஷெஸ: ஷிநெ
ஷிநெ ஷுஸாஸு ஷுஸாஸு ப்ராவொ ஷு
ஸுதெ சூதஸுரிவக ஸுலாஸுஸு
கஸ்யுக்ஷதெ ஷெஹாணம் ஸுலாஸு வ
ராயிதம் சுதஸு கொவா ஷிஸிஷு ய
தெத. ஸனி ஸ்ரஹய: ஸனி ஷுஷா:
ஸனி ஷாஷா: சூகூ: வராயு யா
நுஜாதய: ஸகூரா யதஸுராலி
கஸுலாஸி: ஸதாஸிகா: நிஸுராதம் ஸகூ
தெ, யஷெவயு, ஸுதம் மதஜாதம் ய
ஷெஸு கஷெஸு ஷிஷுஷெஸு வரிஸு
வரிஸு உவஹரலி. ததெதகூஷெ
ஸிஸி ஸுஷெஸு கஸுஷாணா: ஷெஸ
ஸுஸு ரகூஸிதாரோஹிஷுரி:

கூ. தஹி: சுயம் லெ ஸாதா விஸஸ
வொஸி ஷவத: ஷவம் ப்ரவதஸி
நொ ந நிவாரித:

ரா. சுநிவெஷெவ ஸலெ ப்ரவத: த
ஷெவவயநாஷிஷுஸிஷெதொஸி, த
ஷெவம் ப்ரவதம் யதா லெ வுஷு
ஸுஷெஷு ததணலெவாஸாஸித
யாரூஹிவதிதொஷிஷுதி. சுய
கூலெதாவதொ வதாநு க்ஷு வலு
மதொஸி.

கூ. காலீ மதொஸி

ரா. கிணிதி.

கூ. சுயுயநெந நிதிதெந.

ரா. கிஸித்வாநலி, காவ்யம், உத வா ஸா
ஸு.

கூ. கிம் கெவலெந காவெந, யாவதா ஸா
ஸுஸாஸாரொ ந ஷவதிதாவதா ஸ
ஷெஹம் லாவதஸு கஸுராதா: ப்ர
ஸாஷொ ந ஷவதி, ந ஷி கஸுஸாஸு
ஸு மூணலொஷு விவெகூம் ஷி:
புஷவதி, ஸாஸுஸா காவ்யுஸு வத
வஜிதம் ஸுஷம் ந ப்ரஸுஸாஸி,
தகூ உஹலெவாஸுதவ்யம், ததெய
வ வ யாயிதம்

ரா. தஹி: கஸுலிநு ஸாஸு ஷவதா க்ஷத:
வரிஸு:

கூ. ஷெஷெந ஸாஸுஸு வயடாஸு, ஸ
வஸாஸுஸு ஸுஷவ்யுததி: ஷி:
ஸயா வாக்யுயுதிஸுய: நுயஸாஸு
ண வ சூவாவொவாவாஸு ஸவடா
யெஷு ப்ராவாணிகாஸுதிஸுய:
உதி தெயாஸாஸுபுஷுதிஷுஸு
தெ, ஸாஸுரகூஸிதம் ஷி:
யெநாஸுதாநம் ஸுஷெதெ, வஸதெ
ஷாஸுதெநாஸுநயிதெந வு
ஷெ: ஷிஷுஸா ந வரிவாஸிதா
ஸுஸு, சுதஸுஸுலெவாஸிததவ்யு:

ரா. சுயுஷு, வரிதஸுஷுஷுதெந
விஷுஸுஸுஸாஸு, தயாவீஷெகூ
நுஸிஷுஸு ஷாஸு தெ ஸுஷொ
ஷ: வஸதாவதாய்தெந, சுயுயநு
ஹம் ஷி சுதவவரிதிதம் வுஷெ
வயடுவாரி விஷெஷுஸுஸுஸு ஸி
கூயிதஸுஷெ கெவலம் ஸுஸாஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
தயாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஷு வாயெஷு ஸுஸுஸுஸுஸு
யொஸுஸுஸு: ஸுஸுஸுஸுஸு

நிண்டிய வனவ பூஜையாஃ பூலாடிசாவ
ஹதி, தலாசு யாவடியைத் தாவடி
வயபூவதிக்கூதநியெந உவரூ
வரி ஜிஜாஸுநா வ விராயாவி சரி
ஷலாவ வனவ ஹதா சுநாவியெய்,
யதெவிதிக் தக் காலாநொரெவி ஸு
யியாஸுவகாராய சுயா பூநூரு
பெண் பூயிதம் ஜமதி நிக்ஷவயும்.

கூ. சூய- வரிணதஜெ ரெ விராநந
ஸுஹரிதம், பெந ஜெஹெபூராயசு
வஜெஸொ ஹஸு. யாவடிஃ தெ
தொகூம் தாவடி விஜாயாமலெ
ஸஷ-வஜாசும் சுவிதநிசாதி, தாடி
ஸ் விஜாஃ க் காலெபூநாயிகரி
ஷதி. யாவடிஃ து தது பூவரி
தும் யதிதவும் யா வியுஹரிசா
ணெ வியதி வதூராய: ஸுசுகிஷடி
ஸம் யயநெ, தலாடிஹ தொகெ
யாயிமனவும் தலு வனகஜெஸ்: ம
ருஸகாஸாஃ பூஹித: வனதாவதம்
காலம் வரஹஸாவதம்வெந உயடிரு
பாராடுஹாஸி, உத: வரம் ஸுசுகூ
உவரிஷாடிஹாஸிவஸூராவஸுர: ,
தடிஹம் யயாஸதி நிவபூயிதம்
கஜெ, தது ஹதாநாஜாநொ ம
னூஜிவாதி.

ரா. ஸாயய வக ஸுஸு வரெஷாஃ வானு
பூஹாய, உதி

காஜராசாநாஜாஹாபூர்,
வெஷாஸாவாஸாநெ,
கிராவகிராவாஸு,

WHEN YOUR INCOME

Is not sufficient to meet your family expenses, you feel disappointed and try to find some means to increase it, in order to make yourself comfortable. If such is the case, you certainly need my Guide Prosperity, which is full of such way ideas and is yours for one anna stamp provided you send it at once.

Prof:—P. N. Dilawari,

Amritasar No. 34

லக்ஷ்மீ வர

இது மகர்தவஜம் வஸந்த குஸுமாகரம் போன்ற
உயர்தர ஆயுர்வேத மருந்துகளைக் காட்டிலும் மேன்
மையானது. ஆயுர்வேத முறைப்படிவீன சாஸ்திரப்
பக்குவ விதியை அனுசரித்துத் தயாரிக்கப்பட்டது.
நர்புத் தளர்வு இரத்தமின்மை முதலிய பலகாரண
ங்களால் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளைப் போக்கி தே
கத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும் பலத்தையும் சுருசுரு
ப்பையும் கொடுக்க வல்லது. ஆண் பெண் பாலர் விரு
த்தர் என்ற வித்தியாஸ மில்லாமல் அனைவரும் உப
யோகிக்கத்தக்கது. இரத்தத்தைக்கெடுத்தபலத்தை
க்குரைக்கும் எந்த வியாதியால் வருத்தப் பட்டிருந்த
போதிலும் இதை உபயோகித்துவர தேகாரோக்கியம்
தன் மூலகமான புத்தி கோசரம் இதனா லுண்டா
கும் தனவிருத்தி முதலிய வற்றைத் தரத்தக்கது.
விளம்பரவாயிலாக பிரஸித்தப் படுத்தப்படும். மற்ற
ஒளஷதங்களைப் போலன்றி குணத்தையே தரத்தக்
கது. அனுபவத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். நாம்
கேட்காமலே அநேக நற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் வரு
கின்றன.

உபயோகிக்கும் விரம் புட்டியுடன் வரும்.

தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜமந்திரம்,

திருவகீர்திரபுரம்,

திருப்பாப்புவியூர், தென்னாற்காடு.

TALISMANS AND CHARMS

For those People to avoid all Sorts of Misfortunes and enter the Gates of Successful Life.

For Honour, Riches, Learning, and Greatness...	Rs. A. P.
For Health, Physical Strength, &c.	7 8 0
For Power of Eloquence, Speeches, &c.	7 8 0
For Success in any Undertaking or Litigation, &c.	10 0 0
For Success in Sport, Racing, Cards, Games of Chance, &c.	7 8 0
For Success in Trade, and Business	10 0 0
For Men's Love to women	7 8 0
For Woman's Love to men	10 0 0
For Love of Opposite Sex, attractive power	7 8 0
For Agricultural Prosperity, Farming, Good Crops, etc.	7 8 0
For Success in Mining Plumbago, &c.	100 0 0
For success in Gemming	225 0 0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success	15 0 0
Specially valued and worn by every successful Hebrew, 2nd quality	21 0 0
Do. 1st quality	30 0 0
Extensive Life Readings	15 0 0

Note.—A Money Order will bring the Talisman to your door. Always the full amount should be paid in advance. No V.P.P.

D. A. RAM DUTH, Astrologer,

No. 30, (ac), Cheku St., COLOMBO, (Ceylon.)

அகஸ்திய சாகாதைதலம்

இது ஸ்நானத்துக்கு மிகவும் ஸ்லாக்கியமானது.
தேகத்தில் நரம்புத் தளர்ச்சியாலும், இரத்தக்குறை
வாலும் ஏற்படும். அனேக வியாதிகளை நிவர்த்திக்கும்.
இதை உபயோகித்து அவரவர்கள் குணத்தை அனு
பவத்தில் காண்பதே நலம் என்று இங்குஅதிகம் விஸ்
தரிக்கவில்லை. 1 சேர் புட்டி 1க்கு, விலை ரூ. 1.

தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் காண
லாம்.

அம்புஜமந்திரம்,

திருவகீர்திரபுரம்,

திருப்பாதிருப்புவியூர்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸர்வஜ்வா ஹா வர

இந்த மாத் திரைகளை எந்த ஜ்வரத்திலும் உபயோகி
க்கலாம். எல்லாவித விஷஜ்வரங்களையும் இலகுவாக
சாந்தப்படுத்தும். இதற்கு வசப்படாத ஜ்வரம் ஒன்று
மேகிடையாது. இதை ஒவ்வொருவரும் கையில்வைத்
துக்கொள்ள வேண்டியது.

ஒரு சிறு புட்டி மாத் திரை, விலை ரூ. 1.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

அம்புஜமந்திரம்,

திருவகீர்திரபுரம்,

திருப்பாதிருப்புவியூர்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ACADEMY OF ARYAN SCIENCE

Affiliated with the "International Academic Union" of Colombia, Washington, U. S. A.

TIRUVENDIPURAM, SOUTH ARCOT DISTRICT.

Have you ever bestowed a thought to the fact that in your brain you possess the finest money-making machine in the world.

At present there is a demand on all sides for men and women with scientifically trained minds. Now by training your mind to greater efficiency you can put yourself in the way of earning many times the amount you make at present.

To know all about such a training, write to the 'Academy' enclosing our half-anna postage stamp for reply at once.

This Academy is started for the purpose of bringing out in the local vernaculars, i.e., Tamil, Telugu, Canarese, Malayalam and in English all useful and unpublished Sanskrit works on Art, Science and Literature and to diffuse the knowledge of the same through Correspondence tuition system.

The subject ought to be taught through this system are:—Indigenous medicine, Yogism, Mesmerism, (Hindu), Mind training, Astronomy, Astrology, etc., and other practical technical subjects to enable the members to lead an independent life with their own earnings. Technical subjects from Rs. 10 to 50 according to the subject selected.

CLASSES: 1st, 2nd, 3rd & 4th.

1. Astronomy	Rs. 50	30	20	10
2. Astrology	30	20	10	5
3. Medicine	40	30	20	10
4. Mesmerism (Hindu)	20	15	10	5
5. Yogism	40	30	20	10
6. Mind and Memory training	30	25	20	15

Attached to this there is also a Pharmacy from which members can get cheap, best and reliable treatment for all diseases. Best medicines prepared with scientific precision from shastric recipes by experts (such as Tonics, Syrups, Bathing Oils, Churnams, Powders, Pills, etc., etc.) can also be had for a moderate charge. On payment of Rupees Six per annum a member will get best treatment for the ailments suffered during the year.

Those who register their names by sending Rupees three in advance will have for half the price the Bulletins issued by this Academy on the various subjects mentioned above. A monthly Journal by name "Akademi" is published by this "Academy of Aryan Science" to further its interests containing articles in the three languages of Tamil, Sanskrit and English on various subjects as Yogism, Medicine, Mesmerism, Technology, etc. The annual subscription is Rs. 6 only.

Subscribers to this Journal will be furnished for half the price the shastric bullatons published by this office.

This Journal is the best advertisement medium for all kinds of business people.

Pundits who send an annual subscription of Rupees five are allowed a title and from amongst them workers, will be selected for the Academy on monthly salaries (as per their work and qualifications).

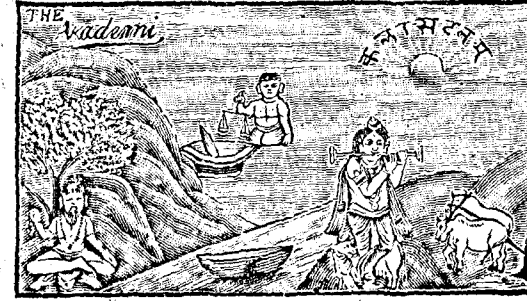
For further particulars apply to the address below enclosing one half-anna postage stamp for reply.

Apply to The Manager "AKADEMI OFFICE"

Tiruvendipuram, South Arcot District, (S. India)

ஸ்ரீ:

வியாச பத்யே நம:

தர்மதிஸ்ர பங்குனிமீ.

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

விவசாயம்.

இந்த உலகத்தின் பலபாகங்களிலும் நடந்துவரும் விவசாயமுயற்சிகளைக் கவனித்து வந்த பலபுத்திமான்களாலும், அமெரிக்கா, இந்தியா, இவ்விரண்டு தேசங்களில் மேற்கண்ட விஷயத்தில் ஈடுபட்டு, விவசாயத்தை நடத்தி அனுபவ மடைந்தவர்களாலும், சொல்லப்பட்டவம் எழுதப்பட்டவம் பல கிரந்தங்களின் ஸாராம்சங்களை ஓர் கோர்வையாகத் தொடுத்து நம்மாவியன்றளவு எழுதி நம் இந்திய விவசாயிகளின் உற்சாகத்தைத் தூண்டவிரும்புகின்றோம்.

ஓர்பயிரின் பூரணபலனையடைய ஆவன தருகிற முக்கிய ஸாதனங்கள் தேவையாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் எதை அடையாமலிருந்தாலும் பலன் என்பது இல்லாததுடன் நஷ்டமுமுண்டாகும் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. நல்லவிதை, அதைத் தெனிக்கப்படும் பூமிவசதி, நீர், சீதோஷ்ணம், வெளிச்சம், பயிரின் உணவு, நந்தேசத்தில்

இவற்றுள் ஒன்று நீங்கலாக மற்ற வஸ்திகள் உண்டு; அதுதான் பயிரின் உணவு என்பது. இந்த முக்கியமானவஸ்துவை கவனமில்லாமல் வேறுபற்பல வஸ்துக்களால் ஸாதிக்கக்கூடிய ஒருவகையில் வீண்செலவுசெய்து பெருத்த நஷ்டத்தையடைகிறார்கள். முக்கியமான இந்த முதற்பொருளை வியர்த்தமாக்கிவிட்டு மிகதேகப் பிரயாசைப்பட்டு அற்பபலனை பயிரில் அடைகின்றார்கள். இவ்வறுவகைவஸ்திகளுடன் கூடிய தேசம் மிகவும் குறைவேயாயினும் இவ்விதம் கவனக்குறைவால் முக்கியப்பொருளை வீண்செலவுசெய்து, நஷ்டமும் கஷ்டமும் அடையும் தேசம் நந்தேசமின்றி வேறு எதையும் காண்கிலேன். வர்ஷாகாலம் வந்ததும் பூமிநன்றாய் மழையினால் நனைக்கப்பட்டு, சூரியவெப்பத்தினால் வெளிச்சத்தினாலும் ஸகலவித புல்பூண்டு பயிர்வகைகளும் முளைத்துத்தளிர்க்க ஆரம்பிக்கின்றன. இச்சமயத்தில் மேற்படிமுளைகட்கு ஆகாரம் என்றசரியான ஒருவைக் கொடுத்து உதவினால் மேழிச்செல்வத்தையே நம்பிய நந்தேசம் சளைக்காது, இப்புவிவின் கண்ணுள்ள மற்றதேசங்களோடு ஸமமான செல்வநிலையை அடைந்திருக்கும். பயிர்களின் விருத்தியையும் நாசத்தையும் பொருத்தே நந்தேசவாழ்வு இருக்கின்றது. மற்றதேசங்களில் வேறு பலவகை கைத்தொழில்களுண்டு. தன் கால்நடைகளுக்கும் தனக்கும் மட்டில் ஆகாரம் தேவையென்பதைச்சிந்திக்கிறானே தவிர தான் எந்த பூமியில் பாடுபட்டு இவைகளைச்சம்பாதிக்க முன்வந்திருக்கிறானோ அந்த பூமிக்கும் அதில் பயிர் செய்யப்படும் பயிரின் தன்மைக்கொற்ற ஆகாரம் கொடுபடவேண்டுமென்பதை மற்றுருக்கிறான். ஆடு, மாடு, கோழி வகைகளைப் போல தனக்கு ஆகாரமில்லையென்பதைக்காட்ட பலவழியில் அல்லாது பயிரானது புலனின் உயர்வுதாழ்வால் ஆகாரக்குறைவு, அதிகமென்பதைத்தெரிவிக்கின்றது. பிராணிகள் நல்லஸ்தி

தியில் அதாவது எவ்விதநேரம், குறை, யில்லாமலிருக்கவேண்டுமானால் பல ரஸங்களோடு சேர்ந்த தக்க ஆகாரம் அவசியமோ அவ்விதமே பயிர்களுக்கும் பலவகைப்பட்டவஸ்துக்களடங்கிய எறுச்சேர்க்கை அவசியம் என்பதை அறிந்தும் அவ்வகை கலப்பெருவைச்சேகரித்து புலங்களுக்கு இட்டு அனுபவத்தில் கொண்டு வராமல் நஷ்டம் வெகுவாக அடைந்து வருகிறார்கள். பயிரின்தன்மைக்கும் புலத்தின்பாகுபாடுக்கும் தக்கபடி பல அம்சங்களோடு கூடிய சேர்க்கை ஒரு அவசியம், ஒவ்வொருமாகுலுக்கும் பிராணிகளுக்கு ஆகாரம்போல் இடத்தக்கது. அவ்வித ரஸங்களுள் முக்கியமானவை பிரதிவி, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூத அம்சங்களே.

போதன முறை

கிண்டர்கார்டன் முறை

நமது தேசம் நாகரீகத்தில் முதிர்ந்து சரியான முன்னேற்றத்திற்கு வரவேண்டுமென்று நம்மில் ஒவ்வொருவரும் ஆவனுவளவர்களாக இருக்கிறோம். இதற்கு முக்கியகாரணம் நமது தேசத்தில் கிராமங்கள் தோறும் சிறு குழந்தைகளுக்கு கட்டாயக்கல்வி போதிப்பதினாலேயே தான். இது விஷயத்தில் நமது அரசாங்கத்தார் சமீபகாலமாக அதிக ஊக்கமும் சிரத்தையும் காட்டி வருகிறார்கள்.

2. கிராமங்கள் தோறும் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்துவதனாலேயே மாத்திரம் நமது காரியம் கைக்கூடு மென்று எண்ணலாகாது. பாடசாலைகளுக்குத்தகுந்த உபாத்தியாயர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். நல்ல உபாத்தியாயர்கள் என்பதுயாதெனில் அவர்கள் போதனமுறைகளில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களாய் இருக்கல். பெரி

யவகுப்புக்களுக்கு கற்றுக்கொடுப்பதைவிட பாலவகுப்புக்களுக்கு கற்றுக்கொடுப்பதே சிரமமானவேலையாகும். இவ்விஷயத்தை அறியாமலே நமது எலிமெண்டரிபாடசாலைகளில் பாலவகுப்புக்கு சரியான உபாத்தியாயர்களை நியமிக்காமல் யார்கலபமான சம்பளத்திற்கு அகப்படுகிறார்களோ அவர்களைக் கொண்டே சிலமானேஜர்கள் வேலைவாங்க வருகிறார்கள். இவர்களை நாம் சரியான தேசாபிமானிகளாக எண்ணலாமா?

3. எலிமெண்டரி கல்வியை நமது குழந்தைகளுக்கு சரியாக புகட்ட வேண்டுமென்றால் நாமத்தற்காலம் கையண்டுவரும் கிண்டர்கார்டன் என்னும் முறைபை நன்றாய் அறியவேண்டும். அநேக நாட்டுப்புறங்களில் காணும் பாடசாலைகளில் இதை ஒரு பாடமென்றெண்ணி கால அட்டவணையிலும் இதை ஒரு பாடமாக போட்டு வருகிறார்கள். கிண்டர்கார்டன் என்பது ஒரு தனியான பாடமல்ல. ஆனால் அதுகுழந்தைகளுக்கு சந்தோஷத்துடனும் விளையாட்டு மூலமாயும் போதிக்கும் ஒரு முறைபாகும். இம்முறையின் கருத்து யாதெனில் குழந்தைகளை உற்சாகத்துடன் வேலைசெய்யவும் அவர்கள் ஐம்புலன்களையும் விளையாட்டு மூலமாய் ஒழுங்கான வழியில் திருப்புவதுமேயாகும். கிண்டர்கார்டன் என்னும் பதத்திற்கு பிள்ளைகள் தோட்டம் என்று அர்த்தம். புத்தியுள்ள தோட்டக்காரன் செடிகளின் உண்டாகும் இலைகளையும் புஷ்பங்களை யும் அதன் சுபாவத்திற்கு மாறாக வளர்க்கமுயல மாட்டான். அதுபோல கிண்டர்கார்டன்முறையை கையாளும் உபாத்தியாயரும் குழந்தைகளின் சுபாவமானவழிகளை கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த நற்க்காரியங்களில் ஆசையுடையவர்கள் என்பதையும் அறிய வேண்டும். குழந்தைகளை ஒரு சாமானிய யந்திரங்களாகப்பாவிக்காமல் அவர்கள் சுபாவத்தையும் சக்தியையும் அனுசரித்து பாடங்களை கற்பித்து வேண்டும்

வைத்தியம்.

81-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

4. கிண்டர்கார்டன் உபாத்தியாயர் சுபாவத்திலேயே உற்சாகத்துடன் கூடினவராயும் பிள்ளைகளுக்கும் நல்லகதைகள் பாட்டுக்கள் மூலமாய் சந்தோஷத்தை உண்டாக்கக்கூடியவராகவும் இருக்கவேண்டும். பிள்ளைகளை தன் குழந்தை போலவே பாவித்து குழந்தையோடு குழந்தையாய் இருக்கிறார் என்னும் பெயரையும் வாங்க ஆசைப்படுவார். சிறு குழந்தைகளாகையால் அவர்களுக்கு எக்காரணத்தாலும் வெறுப்பை உண்டாக்கக்கூடாது. குழந்தைகளுக்கு உபாத்தியாயர் கோபம், கவலை விசனம் முதலியவைகள் இருப்பதாக கரட்டிக்கொள்ளக்கூடாது.

குழந்தையோடு குழந்தையாய் இருக்கிறார் என்பதைக்கொண்டே உபாத்தியாயர் தன்னுடைய நடை உடைபாவனைகளை மறக்கக்கூடாது. ஏனெனில் சிறுகுழந்தைகள் எப்பொழுதும் தங்கள் உபாத்தியாயரைப் போலிருக்க முயலுவார்கள்.

5. உபாத்தியாயர் கவனிக்கவேண்டிய அம்சங்கள்.

1. குழந்தையை கூடியவரையில் உபாத்தியாயர் பார்வையின்கீழ் சுயேச்சையாய் விடுதல்.

2. அவர்கள் சக்திக்கும் வயதுக்கும் தக்கபடி தேகப்பயிற்சி செய்யும்படி செய்வித்தல்.

3. பாடங்களை அதிகநேரம் வளர்த்தாமல் நடுவில் கதை பாட்டு சித்திரம் முதலியவைகளை சம்பந்தப்படுத்தல்.

4. இயற்கைப் பொருள்களைக் காட்டி அவைகளைப்பற்றி தாங்களே உணரும்படி செய்வித்தல்.

5. பிள்ளைகளை நல்ல காற்று வெளிச்சம் இருக்குமிடங்களில் உல்லாசமாக கொண்டு போய் அங்கிருக்கும் அழகான வஸ்துக்களை உற்றுப்பார்த்து அறியும்படி செய்வித்தல்.

6. உண்மை பேசுதல், பரோபகாரம், ராஜவிசுவாசம் பெரியோரிடத்தில் வணக்கம் முதலிய நல்லொழுக்கங்களை தானாகவே விரும்பும்படி செய்தல்.

(தொடரும்)

N. DEVANATHACHARI,

Head-Master, Sessional School,

Cuddalore.

ஒருதொழிலில் புகவேண்டுமென்று நோக்குடைய புத்திமான் ஒருவன் தொழில் நடக்கும் ஓர் இடத்தைப்பார்த்த உடன் அத்தொழிலின் விவரம் தெரிந்துகொள்ளத் தருதி அத்தொழிற்சாலைக்குள் புகுந்ததும் எவ்விதம் விசாரித்து விவரம் தெரிந்து கொள்ள முயல்கிறான் என்பதை கவனிப்போம். எண்ணையாடும் இடத்தில் போனதாக வைத்துக்கொண்டால் அவன்கவனிக்கும் அம்சங்களெவ்வகையானதென்றால் முதலில் இதுயாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது? என்னென்ன வித்துக்களினின்று இதில்எண்ணை எடுக்கப்படுகின்றது? எந்தவாறானத்தால் எடுக்கப்படுகின்றது? அதுஎங்கே கிடைக்கும்? எண்ணைவித்துக்கள் எந்தவஸ்துதலத்தில் வேண்டிய அளவு கிடைக்கும்? அனுபவமுள்ள வேலைக்காரர்கள் அங்குகிடைப்பார்களா? மற்றும் என்னென்ன உபகரணங்கள் தேவை? எப்படி எண்ணையை எடுத்து சுத்திமுதலியது செய்துவிற் பனைக்குத்தயாரிக்கிறார்கள்? முதல்தரமானதா? தாழ்ந்ததா? அவ்விதத்தில் சிலவருமா? வேறுஎங்கு சிலவாகின்றது? அவ்விதம் செய்தால்லாபகரமாகுமா? யந்திரமுதலியவைகளுக்கு பங்கம்நேரிட்டால் அதைசெம்மைப்படுத்த சமீபத்தில் ஆதரவுண்டா? என்றபலவிவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கின்றான்.

அதுபோலவே வைத்தியத்தில் நாம் திருஷ்டிவைக்குங்கால், மானிடனைச் சிருஷ்டித்ததுயார்? எந்தகாச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான்? அவன்சுபாவ அமைப்பின்விவரம்என்ன? சுபாவக்குறைவு எதினால்நேருகின்றது? குறைவுஅடைந்தபொழுது தேசத்தில்எவ்விதமானமாறுபாடுகள் உண்டாகின்றன? அவைப்பரிசரிக்கும்விதம் எவ்வகைத்து? அதற்குச்சாத்தனங்கள் எவை? அவைகிடைக்கும்ஸ்தலம்காலம் வகையரானது? அவைகளின் குணங்கள் எத்தன்மையானது? அவைகள் பயன்படஎவ்விதம் சீர்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்கிறபலவிவரங்கள் ஆராய்ச்சி செய்யத்தக்கதாய் நேரும். மானிடனைச்சிருஷ்டித்தது சிருஷ்டிக்குக்காரணமானகடவுள் என்றும் அவர்தம்மைச் சேவிக்கும்பொருட்டே அவனைச்சிருஷ்டித்ததன் நினைவுகாரியங்கட்கல்லவென்றும், அறிவுடையயாவார்க்கும் வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்காமலிரா. அவனுடைய அங்கம்

எவ்விதமாயியற்றப்பட்டிருக்கின்ற தென்பதைக்கவனிப்போம்.

மானிடர்களுடைய தூவசீரம் எலும்பு, தசை, நாடி, நாளம், நரம்பு, சருமம், இருதயம், துரையீரல், கல்லீரல், மண்ணீரல், இறைப்பை, அன்றாசியம், குடல், குண்டிக்காய், மூத்திரப்பை, கோசம், பீஜம், கருப்பாசியம், முதலியவைகளால் வேயப்பட்டு, கை கால், கண், வாய், மூக்கு, செவியென்னும் அநேக உறுப்புக்களுள்ளவைகளாக, அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகள் தத்தமக்குரிய தொழில்களைச்சரிவரச் செய்வதனாலே சீரமானது கலைபெற்றுச்சவுக்கிய மடையும். ஆகையால் ஒவ்வொரு உறுப்பின் தெழில் இவையிலையென்றும், அதனதன் பிரயோசனம் இன்னதினனதென்றும் இனிவிரித்தல் ஒழுங்காம்.

எலும்புகள்

சுவர், தூண், உத்திரம், திராவி, சாத்துவாரை, முதலியவை வீட்டிற்கு ஆதாரமாய், ப்பலமாகவும் கெட்டியாகவுமிற்பது போல, எலும்புகள் மானிடசரீரத்திற்கு ஆதாரவையும், பலத்தையும், கெட்டியையும் கொடுக்கின்றன. அவைகள் கெட்டியாயிருப்பதோடுங்கூட நம்தேக இயக்கத்திற்கேற்றவண்ணம் வளையக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கின்றன. தேகத்தின் அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றும், தத்தம் தொழில்களாகிய, நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், வேலைசெய்தல், நிமிர்தல், குனிதல் என்னும் அநேகவகை இயக்கங்களுக்கு வசதியுண்டாகும்படிநீளம், குறுக்கம், தட்டை, சிறிது, பெரிதுஎன்னும் பாகுபாடுள்ள இருதூற்று நாற்பத்தாறு எலும்புகள் கடவுளால் நம்முடையதேகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அந்தந்த அவயவங்கள் உறுப்புக்களாகிய இவைகளுக்கியன்ற தசை, நரம்பு, சவ்வுமுதலியவைகளால் பொதியப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பலத்தையுடையபுயம், தொடை, கால்முதலிய இடங்களில் நீண்டஎலும்புகளும், நாளாவித அசைவுடைய கை பாதம் முதலிய இடங்களில் குறுகியஎலும்புகளும், சிரசு முதலிய இடங்களில் மிருதுவான உருப்புக்களை மூடிக்காக்க வேண்டியதற்காகத் தட்டையான எலும்புகளும், சொற்ப அசைவுத் தாங்குதலுமுள்ள இடங்களில் கலப்பான எலும்புகளுமாயிருக்கின்றன.

சிரசில்	8	விலாவில்	24
பற்கள்	32	கைகளில்	64
காதில்	6	கால்களில்	62

முகத்தில்	14	கைகால் பெருவிரல்	8
முன்னந்தண்டில்	26	சுளின்குளசுகளிலுள்ள சிறுஎலும்புகள்	
நாவில்	1	ஆகமொத்தம்	
மார்பில்	1		246

இவற்றுள் குழந்தைப் பருவத்தில் வெவ்வேறாக இருக்கிற சிலஎலும்புகள் யௌவனத்தில் ஒன்றாகக் கூடிவிடும்.

எலும்பில் இரண்டிவித பதார்த்தங்களுண்டு. அவைகள் பாஸ்பேட்டாஸ்பேட்டம் (Phosphate of Lime) என்னும் சுண்ணாம்பும், ஜிலட்டின் (Gelatin) என்னும் பசையுமாம். சுண்ணாம்பால் எலும்புக்கு உறுதியும் ஓடி பசைவச்சிரம் போன்றதாயிருப்பதால் அதனால் நயப்பும் உண்டாகின்றன. எலும்பிலிருக்கின்ற சுண்ணாம்பை மட்டும் நீக்கிவிட்டால் பசைதனியேநிற்கும். அப்போதுஅதை நம்மெண்ணப்படிவளைக்கலாம். அவ்வாறே எலும்பிலுள்ள பசையை நீக்கிவிட்டாற் சுண்ணாம்புமாதிரம் நிற்கும். அப்போதுஅவை அதிசீக்கிரத்தில்தானாகும். இதைப்பரீக்ஷிக்க வேண்டுமாயின், எலும்பைத் திராவகத்திற்குபோட்டுச் சிலநாள்களாவைத்தால் அதிலுள்ள சுண்ணாம்பு நீங்கிப்பசைமாதிரம்தங்கும். இவ்வண்ணமே எலும்பை அக்கினியிற் போட்டால் அதிலுள்ள பசைநீங்கிச் சுண்ணாம்புமாதிரம் நிற்கும். ஆகையால்எலும்பு வளையுமலும் சீக்கிரத்தில்துமுறித்து போகாமலும் கெட்டியாயிருக்கும்படியாகமது சிருஷ்டிகர்த்தர் இவ்விரண்டு பதார்த்தங்களையும்எலும்புடன் கூட்டிச் சிருஷ்டித்திருக்கிறார்.

குழந்தைப்பருவத்தில் எலும்புகள் இளையிருப்பதனால் மிருதுவாகவும் வளையத்தக்கதாகவுமிருக்கும். பிறகு வயது செல்லச்செல்ல அவற்றில்சுண்ணாம்புபடிப்படியாய் அதிகரித்து அத்தன்மைமற்றி வைரமேறி முற்றிக்கடினமான எலும்புகளாய்விடுகின்றன. இளம்பிராயத்திற்கு பலமான அடிஅல்லது காயம்பட்டால் எலும்புகள் வளையுமெயாழியச் சீக்கிரத்தில்துமுறித்து போகாது. முறிந்தாலும் சீக்கிரம்கூடிவிடும். முதிர்ந்தவயதில் பலமான அடிபட்டால் முறித்துபோகும். சீக்கிரம்கூடாது.

மனிதன், குதிரை, ஆமெரெ முதலாகிய பிராணிகளுக்கு எலும்பைச் சதைக்குள்ளும், நண்டுநத்தை இருள்முதலிய ஜந்துக்களுக்கு அவைகளின் உள்ளுறுப்புக்குக்கெடுதிவராமற் பாதுகாப்பதற்காக, ஓடாகிஉறுப்புக்கு வெளியிலும், ஆமைமைப்போன்ற ஜந்துக்களுக்கு உள்ளிலும் வெளியிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தேகத்தின் உறுப்புக்கள் பூர்ணவிர்த்தியடைகிறவரையில், அதாவது 20 முதல் 25 வயதுவரையில் எலும்புகள் முற்றுநிலை. அதற்குப்பிறகுதான் முற்றிலை முண்டாகிறது. இந்த இருபத்தைத்து வயதிற்குள்ளேதான், ஒழுங்குமான, நடத்தல் இருத்தல் படுத்தல் முதலியவைகளால் முதுகுகுண்டிமூவதும், நெஞ்சுறுகிப்போவதும் இடுப்புக்கால் முதலியவைகள் கோணலாய் விடுவதும் நேரிடும். ஆகையால் இந்தவயதிற்குப் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை அதிகஜாக்கிரதையுடனே கவனித்துப் பாதுகாத்து வாவேண்டியது.

சரீரத்தில் எலும்புகள் ஓர்வித அஸ்திவாரமாயிருப்பதன்றி, மூளை இருதயம் புப்புலம் முதலிய மிருதுவான உறுப்புக்களுக்கு அபாயம் நேரிடாமல் ரட்சிக்க ஓர்அரண்போலும் அவைகளின் தசைகள் லகையருக்கள் எலும்பில்பிடித்துக்கொண்டு ஸ்தையித்ததை அந்தந்த அவயவங்களுக்குக் கொடுக்கவும் ஆதரவாயிருக்கின்றது. முக்கியமான உயிர்நிலைகளில் ஒன்றும் தேகத்திலுள்ள பலதொழில்களை நடத்தவும் ஆதாரமான மூளையையும் பிரதான நரம்புத் தாரையையும் கார்க்கின்றன. (தொடரும்)

சித்தாந்த ஜோதிடப்பிரசாரம்.

(86ம் பக்க தொடர்ச்சி)

இத்தகைய ஜோதிடசாஸ்திரமானது அத்தயாவசியமென்பது பலதூலங்களாலும் பல மகாண்களாலும் பலகாலங்களிலும் நிரணயிக்கப்பட்டிருந்தது. ஸ்வர்க் லோகவாசிகளாகிய, யக்ஷ, மோகன, கின்னர, கிம்புருட, கருட, காந்தர்வ, சித்த, வித்யாதர, வர்க்கபரிபாலனதேவேந்திர, ஆசார்யராகிய பிரகஸ்பதிபகவானும், தம்சிஷ்யவர்க்க் சுகானுபவத்தின்பொருட்டு சுக, சாகச, சத்வ, சைதன்ய, யாகாதிகன்முகிஷுறஅதற்கனுகூல திதிநட்சத்திராதி யோக, கரண, லக்ஷின, காலபலத்தையே எதிர்பார்த்து அவ்வவகாலகாலங்க ளிலே துவக்கி அனுபவமடைந் தின்பமுறச் செய்தனர். இம்மையை வெறுத்து மறுமையை அவாவி பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்ரகித்து பாவபுண்யங்களை அறுத்து ஈஸ்வரசைதன்ய சொரூபஸாக்ஷாத்கார கடாஷத்தையே எதிர்பார்த்தும் கஸ்யப, கௌதம, பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாத், ஜனக, சனந்தன, சனக்குமார, பராசர, வியாச, உதங்க, ஜவத்காரராதிகரிஷிகளும், கத்தம் ஆசிரமவண்ணம் சித்ய, ஆன்ய, ஔபாசன,

வேத அத்தயன, உபாசனாதி கிரிகைகட்டும் தாராகணசமயுத்த நவக்கிரகசார பலராசி காலங்களைக்கொண்டே அனுசரித்து அரியஞானத்வ மடைந்திருந்தனர். அத்தகைய பரமஞானிகளும் அகண்டலோகபரிபாலன அரசர்களும் மற்றும் உலக சர்வசரண்யான ஈஸ்வரன் இவ்வான்மாக்க ளைத்தூத் திருத்துமாறு அவதாரங் கொண்ட போதில் தசரத மகனா யிருந்த ஸ்ரீராமச் சந்திர மூர்த்திக்கும் ஜாதகன்மாதி சோடசகன்மங்களுக்கும் திருமுடிப்புனையும் மங்களோச்சவத்துக்கும் ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் அரியசுபதின லக்கின கிரகபலத்தையே எதிர்பார்த்திருந்தே செய்யத்துவக்கினார்.

மற்றும் அந்தரபூமிபாதான லோகங்களிலும் மாணுடஅசுர வர்க்கங்கள் யாவரும் தத்தம் சுகவிருத்தியார்த்தம் செய்யும் வியாபார விவசாய ஜீவனாந்தசேவகாவிர்த்தியாலத்துக்கும் சுபதின ஹோராபலன்களைஅனுசரித்தே செய்துவருகின்றனர். இராஜராஜர்கள்முதலினர் கேஷத்திர, கிராம, தேவாலய, அரண்மனை, கூடம், தடாகம் தர்மசாலை, தந்திரசாலை, முதலானவைகள், பிராரம்ப, பிரதிஷ்டாதிகளும், மனுமய, நந்திகேசுர, பரமசிவ, விஞ்ஞான தூல்களினதாரத்தைக்கொண்டே நடத்திவருகின்றனர் காமயார்த்தத்தைவிரும்புமவர்கள் தத்தம் விருப்பப்படிக்கி ஸ்வர்க்கபோகாதிபதவியை அடையும் பொருட்டு அயமேக, கயமேக, அஜமேக நாமேக, பவுண்டர, பாசுபத, முதலியயாகங்களிற்கும் ஒவ்வொர் சந்தர்ப்பமும் விடாது இடை இடையே அனுஷ்டிக்கின்றனர், இத்தகைய யோத்தே முன்னம் கொளரவாண்டவ குருகேஷத்திரயுத்தகாலத்திலும் சிவாமிச துரோணரும் சிவபுத்திராமச் அஸ்வத்தாமாவும் கிருப, பீஷ்ம, கர்ண, சல்லியராதி அதிதீர பராக்கிரம சாலிகளும் தத்தம் காலதேசவர்த்தமான மறிந்தே துணிதல் நலமென்று துரியோதனனால் பாண்டவரில் இளைஞனாயும் சகலசாஸ்திரக்ஞானமுள்ள சகாதேவனைக் கொண்டு சரியான ஜயகாலவேளையை நிரணயிக்கச்செய்துக்கொண்டனர். மேல்கண்டயாவத் உதாரணங்களை முன்னிட்டே இச்சோதிட சாஸ்திரம் அத்தயாவஸ்ய மென்றே ஏற்படுகின்றது.

இவ்வரிய ஜோதிட சாஸ்திரமானது காரியமாகியசாந்தி என்பதின் காரணமாயுள்ளது எப்படியெனில் குறித்திடு சாதகமென்ப தவரவர் தம்வினையின்

குணங்களறிந்த உயன்விதித்த கொள்கையுளதன்றே மறித்துமவரவர் தமக்குவரும் பலபாவகத்தின் வகையறிந்துபெரியோர்க்கள்வழுத்தியசொல்லதனை பிறித்தறிந்துசுபம்வருமென்றுளமகிழ்ச்சிபொங்கப் பின்னசுபம் வரிலதற்குப் பிரிதியென்கொலென்று நெறித்தரும சாஸ்திரத்தின் விதிசாந்தி செய்தே நிரைந்தசுபம் வருவதற்கே நிகழ்த்தினர்சாதகமே”

என்று ஜாதகாலங்காரத்தில் சொல்லியிருக்கிற படிக்கி அவ்வவ் வான்மாதக் களுக்கு நிகழும் கிரகசார சுபபலன்களை அனுசரித்து சுசம்எதிர்காலத்தில் இன்னவகையில் நடக்கும்என்றால் அவ்வழியே முயற்சித்துஅதிநூற் சுபம் வருவித்துக் கொண்டும் அசுபம் நிகழும்கால முன்னமே யறிந்து அவ்வசுபம் நடவாததற்கு எவ்விதம் மாற்றுதலென்றும் நிகழும்காலம் என்னபிரிதி யிடுவதென்றும் திரிகாலக் கியானிகளான மகரிஷிகளா லருள்செய்யப்பட்டிருக்கிற தருமசாஸ்திரங்களில் கண்டபடி சாந்திகளைச்செய்து தீங்ககற்றி நலனடைந்து சுகிக்கவேண்டிய கருணைகொண்டேஇச்சோதிட சாஸ்திரம் இயற்றி யுள்ளனராக ஏற்படுகின்றது. இதற்குக்கந்தேபூர்வம் இப்பூமண்டலத்தின் ஏகச்சக்கிராதிபனான தசரத சக்கிரவர்த்திக்கு பூர்வபுண்யவசத்தால் பூர்பாப்பிரம்ம ஸ்வரூபரான பூரீபகவான் தன்பரிவாரத்தோடு புத்திரர்களாக அவதரிப்பதாக தேவர்களுக்கு நியமனம் செய்திருக்கும் சங்கல்பரகஸ்யத்தை. தெரிந்திருந்தும் உலக அனுஷ்டானத்தை அனுஷ்டித்து காட்டவேண்டியதற்காக வசிஷ்டர்புத்திரகாமேஷ்டி யாகம் என்னும் சாந்தியைச்செய்து பிறகே புத்திர உற்பத்தி ஆயினதாக இருக்கின்றது. “ஜம்மாத்ரக்ருதம்பாவம் வ்யாதிரூபேணுபாததே தத்சாந்தி ரௌஷிதை: தாகை ஜபஹோம ஸாரார்ச் என்றபடிக்கி பூர்வ பாவங்களானது தற்கால [சனை:” திசாபுத்தி அந்தர சூக்ஷ்ம காலங்களில் அவ்வவ்விடரான உபாதையாகவரும். அதற்குக்கந்தபடி மணிமந்திராவுடத சாந்தி தேவாரச்சனை ஜபஹோம தீக்ஷாவிதி களால் தவிர்த்து சுகம்வருவித்துக் கொள்ளுவது என்றுமுள்ளன. தற்காலத்திலும் மானுடர் களைவரும் தத்தமக்கு காலாகாலங்களில் வாய்க்கும் இராஜநிஷ்டரேம் சபாவிக்கினம் மனுடவிரோதம் குடும்பவாத்ஸல்யம் அபவாதம் விரையம் சரீரஆனி ஆபத்தண்டம் முதலியவைகளுக்கு குகந்தபடி கூடியவவரையில் தத்தம் புத்திகளைக் கொண்டு அவ்வவ்வழியே மாறுபடுத்தி பார்த்தும் காரியசுகம்மாராமல் அவ்வவ்ஜாதககோசர

திசாபலன்களை ஆய்ந்து தீங்கியன்றுள்ள கிரகநீதியார் த்தம் செய்யும் சாந்திவைககளால் சமீபத்தில் சுகம் அடைவதை பிரத்யக்ஷித்தில்காண்கிறோம். இவைகளை நிரணயித்தே மந்தரம் ஜபம்பூஜை தேவதார்க்கனை தீக்ஷாவிதிகள் இரக்ஷா பத்தனங்கள் தானம் பிரார்த்தனை சக்கிரஸ்தாபனங்கள் ஸ்தலபுண்ணியதீர்த்தசேவைமுதலிய பலவித கிஞ்சா விதிகளின்பேரில் கலந்துநூல்களியற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இவ்வித ஜோதிட சாஸ்திரங்களில் ஜாதக கோசார திசாபுத்தி ஆரூட முதலிய பலபலன்கள் யாவத்தும் சாந்திக்கிரமம் என்ற பலத்தின்பேரில் நியமித்தது நீண்டகாலமாக இப்பூமண்டலத்தின்கண் அனாதிமகாந்களாதிதாக அனுபவித்து தற்போதும் யாவத்ராளுக்கும் அனுபவ சித்தியடைந்துள்ள தாகையால் ஜோதிட சாஸ்திரத்துக்கு காரியம் சாந்தியின் பலமே என்று ஏற்படுகிறது. தொடரும்

இங்ஙனம்.

ஜோதிடம் சித்தப்பநாயுடு

தொட்டி கிராமம்

திருவகீர்திரபுரம், திருப்பாதிருப்புவியூர்.

பத்திராதிபருடைய

கடமையும், பொறுப்பும்.

முதல் பத்திரிகையிலேயே இதைப்பற்றி அடித்தஸஞ்சிகையில் சொல்லதாக வாக்களித்தும் சிற்சில காரணங்களால் தாமதப்பட்டுவிட்டது இதில்கடமையென்றபாகம் சுருக்கம், பொருப்பென்பது மிகவும் ஜாஸ்தி.

இந்தகடமையும் இருவகைப்படும். இந்தக்கடமையென்பது கொஞ்சமாகயிருப்பதாலும் அதைவிசேஷசிரத்தையுடனும் கவலையுடனும், கெவனத்துடனும்செய்யவேண்டும். இந்தக்கடமையைப் பற்றினாமே “மனச்சாதி” மென்று கையொப்பமிட்டு “நூதனபத்திராதிபதி யவர்களுக்கோர் விஞ்ஞாபனம்” என்றதலைப்பின்கீழ் 1896 ம் ஹை ஜெனவரி மீ 25 உவெளிவந்த “இத்தமதாபிமானி” என்றவாரப்பத்திரிகையில் விஸ்தாரமாக யெழுதி யிருந்தோம். நல்ல வேளையாய் அது இதுகாலம்வரை (கொஞ்சம்சில

தொழின் முறைக்குறிப்பு

எழுதுகிற கறுப்பு இங்கி

கடுக்காய்த்துள் பலம்-9. அன்ன பேதித்தாள் பலம் 4. விளாம்பிசின் அல்லதுகருவேலம் பிசின் பலம் 3½ சுத்தஜலம் பலம் 72½ இன்னும் இவைகளுள் கடுக்காய்த்துளை முதலிலெடுத்து, 65 பலம் ஜலத்திற்போட்டுக்கொதிக்கவைத்து மிகுதி (7½) பலம் ஜலத்தில் அன்ன பேதியும் பிசினையும் அரைத்துக் கரைத்து, கொதிக்கும் ஜலத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் போட்டு, செவ்வையாய்க் கொதிக்கவைத்து இறக்கிப் பாத்நிரத்தின் வாய்க்குத் துணியினால்வேகெட்டி மூன்றுநாள் வைத்திருந்து பிறகு எடுத்துவடிக்கட்டிப்பட்டியில் அடைத்துக்கொள்ளவும்.

கருப்பிங்கி வேறுமுறை

சூர்த்துக்கடுக்காய்த்துள் பலம் 15, கோந்து அல்லது கருவேலம் பிசின் பலம் 3½, அன்னபேதி பலம் 8, மாசக்காய் பலம் 3, சுத்த ஜலம் பலம் 135, இவற்றுள் மாசக்காயை ஒரு சட்டியிற்போட்டு வறுத்துச் செவ்வனே சிவந்த பின் கறுப்பாகுந் தருணம் பார்த்து இறக்கி ஆறுவிட்டுத் தாள்செய்து கொண்டு கடுக்காய்த் துளையும் சேர்த்து (125)பலம் ஜலத்திற்போட்டுக் கொதிக்க வைத்து, பிறகு (10) பலம் ஜலத்தில் ஷை பிசினையும் அன்ன பேதியையும் அரைத்துச் சிறுசச்சிறுக, கொதிக்கும் கடுக்காய் ஜலத்துடன் கலந்து கொதிக்க வைத்திறக்கித் துணிவேகெட்டி வைத்து, மூன்றுநாளைக்குப்பிறகு வடிக்கட்டிப் பட்டியில் அடைத்துக் கொள்ளவும். இதுமுன் இங்கியை விடமிகக் கறுப்பாயிருக்கும்.

வேள்கைக் கற்கண்டு செய்யுமுறை.

பத்துப்படி ஜலம் கொள்ளும் வாயகன்ற ஒரு செப்புப்பாத்திரத்தைச் செவ்வனே கழுவிச் சுத்தப்படுத்தி,அதில்வெண்மையான மணல் மணலாயிருக்கும் ஆலைச்சர்க்கரை ஒருமணங்கு அதிற்போட்டு, தேனையானஜலம் (அதாவது சர்க்கரைமேல் இரண்டு அங்குலம் நிற்கத்தக்கது) விட்டு அடுப்பிலெற்றி ஷர்பத்துச்

பட்டிருந்தாலும்) நம்மிடமிருந்தமையால் அதை அப்படியே நம்பத்திராதிபருடைய பார்வைக்காக அனுப்பியிருக்கிறோம்.வேண்டிய அவசியமான சீர்திருத்தஞ்செய்து அதையே ப்ரசாரப் படுத்தினாலும் சரி அல்லது இதில்துன்று சுருக்கமாக வரையும் விஷயத்தை ப்ரசாரித்தாலும்சரி விஷயத்தின் சாராம்சம் ஒன்று தான். நிற்க, கடைமையின் விவரமாவது; அவற்றுள் 1. ஸகல ஸாமான்னிய பொதுஜெனங்கள் யாவரும் (The general public) எல்லாவித நல்வழிகளிலும் முன்னுக்குவந்து செழித்தோங்கிப் பரோபகாரம், பூதயை முதலிய உத்தம குணங்களை யடையும்படி அவர்களின் மனது திரும்பும்படிக்குண்டான மேலானகல்வியறிவையூட்டி உபதேசிப்பதுதான் முதற்கடமையாகும்.

2. ராஜரீக விஷயங்களி லாகட்டும் அல்லது லௌகிக, வைதிக முதலியமதாசார விஷயங்களில் தானாகட்டும், ஸகலபொது ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் உள்ளபடி (த்ரோகமன்னியில்) எதார்த்தமாகத்தெரிவித்து, அதற்கு (பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு) தனதுசொந்த அபிப்பிராய மிருந்தாலும், பத்திராதிபர், தக்கயுத்தி நியாயங்களால் எடுத்துக்காட்டவேண்டிமே தவிர, தன்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தையே ஸர்வஜன அபிப்பிராயமாக ஒருபெரும்துபாண்டமான பொய்யை பத்திரிகையில் வெளியிடாமலிருப்பதுதான். இரண்டாவது கடைமையாகும் சிலசமயங்களில் சிலபத்திராதிபர்கள் உப்படித்ரோகமாக நடந்ததுண்டு. முதல் கடைமையைக் காட்டிலும் இந்தஇரண்டாவது கடைமையை நடத்துவது அறிதும் மகாபளுவுமானது. ஏனெனில் பிறகுக்கு உபதேசிப்பது வெருக்கும் கருவான வேலைதான். அனுஷ்டிப்பதுதான் கஷ்டம். மஹான்னான ஸாதுக்களுக்குத் தான் அனுஷ்டானம்பண்ணி வழிகாட்டுவது சுலபமானவேலை. கூர்மையான புத்தியில்லாதவர்களுக்கு உபதேசிப்பதுதான் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமான காரியம். எப்போர்க்கொத்த மூளையில்தாரையும்காலக்கிரமத்தில் நல்வழிக்குத் திருப்பிவிடும் ஸாமர்த்தியமும் கருணையும் அந்தமஹான்னான ஸாதுக்களுக்குண்டென்பதில் ஐயமேயில்லை. இவ்வளவுதான்இனி பத்திராதிபருடைய பொருப்பை (Responsibility) ப்பத்திச் சொல்லப்புகின்அது மிகவும் ஏராளமானது. அந்த ஒருவிஷயத்தை மட்டும் நினைத்தால் ப்ரசத்தியுபகாரம் செய்ய ஒருவராலும் இயலாது.

(தொடரும்.)

கடையம் A. S. சுத்தரமய்யர்,

திருநெல்வேலி ஜில்லா.

காய்ச்சுகிற விதமாகக் காய்ச்சவேண்டும். சர்க்கரையெல்லாம் கரைந்து ஜலரூபமானவுடனே அதை இறக்கி வேறொருபாத்திரத்தில் ஒருதுணிவேடுகட்டி, அதில் இதனை வடிசுட்டி, மறுபடியும் அந்தப்பாத்திரத்தைக்கழுவி அடுப்பில் வைத்து வடிக்கட்டிய சர்க்கரைப்பாகை அதில் ஊற்றி எரிக்கவேண்டும். அது செவ்வனே கொதிக்கும்போது கால்படி புசுவின்பாலைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் அதில் தெளித்து அகப்பையால் கிளறிக்கொடுத்தால், அதுலுள்ள அழுக்கையெல்லாம் துரை ரூபமாகமேலே மிதக்கவைக்கும். அத்தருணத்தில் நீண்டகாலம் உள்ளதாயும் கிறியதுவாங்களுள்ள தாயுமிருக்கும் அகப்பையைக் கொண்டு அந்த துரையை மெதுவாய் வழித்துக்கொண்டே யிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு காய்ச்சுகையில் அந்தப்பாகை ஆட்காட்டி விரலாற்றோட்டுப் பெருவிரலால் ஒத்திப் பார்த்தால் தூல் போல்வரும். அதுதான் ஷர்பத்துக்காய்ச்சும் பக்குவம். ஆனால் நமக்கதிலும் முதிர்ந்தபக்குவம் வரவேண்டியதாகையால் அதன் பின்காய்ச்சிக் கொண்டே வந்து முன்போலவே அப்பாகைத் தொட்டுப்பதம் பார்த்துக்கொண்டே வரவேண்டியது. விரலால் தொட்டபாகின் குடிதணிந்தவுடனே கட்டிப்போதும் பதத்திலிறக்கி அந்தப்பாத்திரத்தின் வாய்க்குக் கெட்டியான துணியையேடுகட்டி ஓரிடத்தில் அசையாமல் வைத்துவிட்டு, ஐந்துநாட்கள் கழித்து எடுத்துப்பார்த்தால் மேலேகற்கண்டு பூர்த்துக்கட்டியாயிருக்கும். அப்போது இதை வெளியே எடுத்து ஓர் ஒலைப்பாயிற்போட்டு வெய்யிலிற்காய வைக்கவேண்டும். அதற்கடியிலும் உறைந்துபோய்ப் பானங்களாயிருக்கும். அதையும் எடுத்துக்கட்டிகளையுடைத்து முன்போலவே ஒலைப்பாயிற்போட்டுக் காயவைத்து எடுத்துப்பெட்டிகளில் நிரப்பிப்பாக் செய்துவிடவேண்டும். கடைசியாகக் கொஞ்சம் பாகு கட்டியாகாமல் ஜலரூபமாகவேயிருக்கும். இதை மிட்டாய்க்கடைக்காரருக்கு விற்றுவிடலாம். மேலே பூர்த்துப்போயிருக்கும் சர்க்கருதிறந்தமானது. அடியில் கட்டிப்போயிருக்கிறது இரண்டாந்தரம். இதற்கு அடுப்புமாதிரி மிட்டாய்க்கடைகளிற் கட்டியிருப்பதுபோலவே, அக்கினியின் காங்கை அடுப்பிற்குள்ளாகவே தங்கும்படியான விதமாய்க்கட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

அங்கம் 1.

காக்கி 2

(52 ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

இதைக்கேட்டு அங்கிருந்தயாவரும் ஆனந்தஸாகரத்தில் உமிழ்ந்தனர்.

கோம:—நீ இதுகாறும் பேசியது அமிருதவரவும் போலிருந்தது. ஆனால் கோசலை ஏதோசொல்லி முடித்த ஸந்தர்ப்பத்தில் நாங்கள் (கல்லியாணி, கணகம்) இங்குவந்தோம் அந்தவிஷயத்தின்சுருக்கத்தையும் தெரிந்து பிறகு நாம்கலைத்துபோவது உத்தமம் என்று தோன்றுகிறது.

கணக:—காலம் இரொம்ப ஆய்விட்டது அவளவான் வீட்டிற்கு போய் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் பலஉளமாமியாரின் கீழ்நாட்டுப்பெண்ணல்லவா? இன்னொருநாள் பார்த்துக்கொள்ளக் கூடாதா?

கோம:—நீங்கள் அடிக்கடி வந்து கேட்டிருக்கிறீர்கள் நான்மறுபடி வருவதற்குச் சமயம் வாய்க்குமோ என்னமோ இன்னம் அரைநாழிகை கூடயிருந்து அந்த விஷயத்தின் ஸாராம்சத்தைச் கேட்டு விட்டுப் போகக்கூடாதா?

கல்யா:—ஆனால்சரி, கோமளம் இஷ்டப்படி போவோமே மாயிகள் கொஞ்நேரம் முகத்தடி கொடுப்பார்கள். இருக்கட்டும், கோமளத்துக்காக இதுபோறுக்கக்கூடாதா?

கணக:—அவ்விதமே செய்வோம்.

கோம:—அவ்வளவு கஷ்டமும் அப்பிரியமுமிருந்தால் வேண்டாம் அம்மா மற்றொருநாள் ஆகட்டும்.

இரத்:—நான் சுருக்கமாக கோசலை சொன்னதைச் சொல்லி விடுகிறேன், ஒருவருக்கும் மனக்குறை வேண்டாம்.

எல்லோரும் ஸரி என்றார்கள். இரத்ன கோசலை சொல்லியது இதே விஷய மாதலால் தன்னால் கூடியவரையில் சுறுக்கிக் சொல்வதாகச் சொல்லத்துவக்கினாள்.

இரத்:—கோசலை சொன்னது சிறு குழந்தை தனக்கு எதைக்கண்டாலும் ஆச்சரியந்தான். அதினால் அவைகள் எந்த வஸ்துக்களையும் பிரித்து பரிசோதித்துப் பார்க்க ஆவல்கொள்கின்றனர். அந்த ஆவலானது, அக்குழந்தையை நான்மடையும் படியாயும் அந்தஞானம் கடினத்துக்கு கடினம் விருத்தியாகும்படியாயுமான நல்லார்க்கத்திற

கொண்டெவ்ந்துவிடும். அவ்வாறான ஆவலை நாம் அவர்களுக்கு விருத்திபண்ணவேண்டும். அதை ஒரு பொழுதும் தடுக்கலாகாது. எவ்வெனக்கெவ்வளவுநாம் அக்குழந்தைகளை அவர்கள்மனம்போனபடி விடுகின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவுஅதற்குத்தக்கவிதமாய் அறிவு அதிகமாக யுண்டாகும். தண்ணீர்நிறைந்த ஒருபாத்திரத்தில் அவர்கள் தம்மையை யிட்டாலும், அல்லது அந்தப்பாத்திரத்தைக்கவிழ்த்து, அதிலுள்ள நீரையெல்லாம் தரையிலே கொட்டுண்டு போய்விடும் படிக்குச் செய்தாலும், ஒருபாத்திரத்தை எடுத்துவேறொருபாத்திரத்தின் மேல் அதினின் னுண்டாகும் ஒலியைக் கேட்பதற்காக மோதினாலும்அல்லது இவ்விதமாக வேறுஇன்னு மெப்படிச்செய்தாலும், அதைத்தடுப்பது கூடாது. ஆனால் பிறருக்காவது, தமக்கேயாவது திங்குண்டாகும்படியான விஷயத்தில் மட்டும் அவர்களுடைய போக்குப் படி விட்டுவிடக்கூடாது. அவர்கள் தமக்கேசிறு துன்பத்தை விளைவித்துக் கொள்ளும்படியான காரியங்களைச் செய்து கொண்டாலும் அதைநாம்கவனிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், மறுபடியும் அவ்விதமான செயல்களைச் செய்தால் திங்குண்டாகுமென அவர்களுக்கு நன்றாகத்தெரியும். இவ்வாறான நீதிக்கோளும் அறிந்துகொண்டு அவைகளை அனுஷ்டிப்போமாயின், நம்முடைய குழந்தைகளை நல்ல அறிவுடையார்களாகப்பண்ணலாம். ஒருகுழந்தை தனக்காக ஆசைப்பட்டு ஒருவிஷயத்தைக் கற்றுக் கொள்வதானது நாம் அதிகமாக வருத்தப்பட்டு அவர்களுக்கு உணவை ஊட்டுவதைக்காட்டிலும் அதிகமேலாம். விஷயங்களை அறியவேண்டு மென்கிற ஆவல் அக்குழந்தைகளிடத்தில் எந்நேரமும், குடிகொண்டிருப்பதால் எல்லாவிஷயங்களைப் பற்றியும் அவைகள் எம்மைக் கேள்விகள் கேட்கும். அவ்விதம் அவைகள் செய்யின் அதைநாம் தடுக்கலாகாது. அந்த கேள்விகட் கெல்லாம் அவைகள்நன்றாய் அறிந்து கொள்ளும்படியாகத் தெளிவான மறுமொழிகள் எடுத்துரைக்க வேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இவைகள் எம்மைக் கேள்விகள் கேட்குமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாம்இன்பமுறவேண்டும். ஏனெனில் அவ்வாறு கேள்விகேட்பதானது அறிவடைய வேண்டுமென்ற ஆவல்

அவனுள் குடிகொண்டிருக்கிறது. திங்குண்டாகிற்று. ஒருகுழந்தை ஒருவருக்கும் திங்கில்லாத காரியங்களைச் செய்ய ஆசைகொள்ளுகிறது. அவ்விஷயத்தில் அதின்மனம் போலவே செய்யவிட்டுவிடுவது நன்று. திருஷ்டாந்தமாக கற்பலகையிலாவது கடுதாசியிலாவது கீறுவதற்குவிரும்தும். ஒருஜோடி கத்திரியை எடுத்துக்கடுதாசியைப்பலதுண்டாக வெட்டும். கெட்டியான கடிதங்களி லிருந்து துண்டிக் கடிதங்களை வெட்ட ஆசைகொள்ளும். மிருதுவான களிமண்ணிலாவது, மெழுக்கினுவாவது உருவங்களைப் பண்ண விரும்பும் ஒருபெண்குழந்தை சிறுபாண்டங்களில்சிறிய அளவாகச் சோறு சமைக்கவும், ஊசியெடுத்துத் தைக்கவும், தங்கள் வஸ்திரங்களை அழுக்குபோகக் கசக்கித் தோய்த் துடுத்தவும், தானியத்தை அரைப்பதற்கும், பிச்சைக்காரர்களுக்குதானங்கொடுப்பதற்கும், சமையலரையில் தானே தீழட்டுவதற்கும் விருப்பங்கொள்ளும். இவ்வாறான காரியங்கள் அவைகளுக்குச் செய்யவிருப்பமிருந்தால் நாம்ஒருபொழுதும் தடுக்கக் கூடாது. சுயமாகவே குழந்தைகளுக்கு மதுரமான தின்பண்டங்களிலும் பழங்களிலும் அதிக அபேட்சையுண்டு. இந்தப்பண்டங்கள் அதன்சரி ரத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்குமேயன்றி, திங்கொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது. ஆதலினால் அவைகள் மிதத்திற்குமிஞ்சிப் புசியாமலிருக்கும்படிக்கு மாத்திரம் நாம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதுதெரிய விரும்புகிற விஷயமெல்லாம் அதுதானாகவே அறிந்து கொள்ளும்படி நாம்நம்மால் இயன்றமட்டும் பிரயத்தனப்படவேண்டும். இயற்கையறிவானது செயற்கையறிவிலும் மிகவும் உயர்ந்தது.

உதாரணம்:—இத்தக்கனியின் ருசி எவ்வாறானது என்றுசேட்டால், அதற்கு அந்தப்பழத்தை வாங்கிக் கொடுத்து அதுவாகவே ருசிபார்க்கும்படி செய்யவேண்டும். பனிக்கட்டி எத்தன்மை யானதென்று அதுநம்மைக் கேட்குமாயின், ஒருதுண்டி பனிக்கட்டியைக் கொண்டுவந்து அதுதானாகவே அறிந்து கொள்ளும்படியாக அதன் கையிற்கொடுக்கவேண்டும். இந்த பொம்மைக்குள் என்ன இருக்கிறதென்று அதுசேட்டால், தானே அதை உடைத்துப் பார்க்கும்படி சொல்லி விடுவது நன்று.

று. இந்தக் கிண்ணத்தை நான் கீழே போட்டால், அப்படி அதைப் போட்டுவிடும்படி சொல்லிவிடலாம்.

கோம:—அதாவது நாம்முன்னே சொல்லியபடி அதின் அபேகையைத் தடுத்து புத்திக்கு மாந்தியம் ஏற்படாமல் தனக்குத் தானே உதிக்கும் ஞானம், அல்லது உணர்ச்சியை தானே தெளிவடைய விடுவதும் அதனால் தனக்குத் தன்பமும் அபாயமும் விளைவிக்கக் கூடியதானால் தடுக்கவும் செய்தல் ஆகுமேயன்றி வேறுசெய்தல் அந்தக்குழந்தையின் புத்தி, தேகம் முதலியவற்றின் விருத்திக்குக் கேடுதல் என்பதானும் என்றது தானே?

இரத்:—அவ்வளவு தான்.

எல்லோரும் தாம்பூலம் முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சநேரம் சென்று வீடு போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

1 அங்கம் 2 வது காக்கி முற்றிற்று.

மதிப்புரை.

மைலை, ஆயுர்வேத ஸித்தாஸ்ரமாதிகாரி வைத்தியபூபதி S. கிருஷ்ணராயர் அவர்களால் தன்ஆலவாரிஷ்ட மென்னும் கிரந்தத்தின் முகவுரையில் வரக்களித்தபடி ஷே. கிரந்தத்துக்கு கிடைத்த ஆதரவைமுன்னிட்டு “கவிராஜசேகரம்” என்னும்இந்த ஆயுர்வ வைத்திய சேகரத்தின் முதல்பாகத்தை வெளியிட்டு நம்பர்வைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். ம-ந-ந-புரீ, S கிருஷ்ணராயர் அவர்களின்விசேஷ கிரந்த ஆராய்ச்சியின் பெருமையும், தக்கபடிப்பாளி என்பதும் இந்த கிரந்தத்தினால் வெளியாகிறது. “இந்தகவிராஜசேகரம்” ஆயுர்வேதவைத்திய விஷயத்தில்மே டாட்டாரால் சொல்லப்படும் அனேககுறைகளுக்குச் சமாதானமேற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தகிரந்தத்துக்கும் முதல்கிரந்தத்துக்கு ஏற்பட்ட ஆதரவைவிட பன்மடங்கு அதிகமுண்டாகுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை.

WHEN YOUR INCOME

Is not sufficient to meet your family expenses, you feel disappointed and try to find some means to increase it, in order to make yourself comfortable. If such is the case, you certainly need my Guide Prosperity, which is full of such way ideas and is yours for one anna stamp provided you send it at once.

Prof.:—P. N. Dilawari,

Amritasar No. 34

லக்ஷ்மீ வாட

இது மகரத்வஜம் வஸந்த குஸுமாகரம் போன்ற உயர்தர ஆயுர்வேத மருந்துகளைக் காட்டிலும் மேன்மையானது. ஆயுர்வேத முறைப்படிநவீன சாஸ்திரப்பக்குவ விதியை அனுசரித்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. நரம்புத் தளர்வு இரத்தமின்மை முதலிய பலகாரணங்களால் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளைப் போக்கி தேகத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும் பலத்தையும் சுருசுருப்பையும் கொடுக்க வல்லது. ஆண் பெண் பாலர் விருத்தர் என்ற வித்தியாஸ மில்லாமல் அனைவரும் உபயோகிக்கத்தக்கது. இரத்தத்தைக்கெடுத்துப்பலத்தைக்குரைக்கும் எந்த வியாதியால் வருத்தப் பட்டிருந்த போதிலும் இதை உபயோகித்துவர தேகாரோக்கியம் தன் மூலகமான புத்தி கோசரம் இதனா லுண்டாகும் தனவிருத்தி முதலிய வற்றைத் தரத்தக்கது. விளம்பரவாயிலாக பிரஸித்தப் படுத்தப்படும். மற்ற ஓஷதங்களைப் போலன்றி குணத்தையே தரத்தக்கது. அனுபவத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். நாம் கேட்காமலே அநேக நற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் வருகின்றன. விலை புட்டி 1க்கு ரூ. 5.

உபயோகிக்கும் விவரம் புட்டியுடன் வரும்.

தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜமந்திரம்,
திருவகேந்திரபுரம்,
திருப்பாப்பலியூர், சென்னாற்காடு.

SRI:

BRIHASPATAYENAMAHA.

EDITORIAL NOTES.

In the Sariraka Upanishad it is said as follows about the body.

Aum.

Our body is a compound of earth and other primordial elements as water, fire, air and akasam.

That which is hard in the body is of the essence of earth, that which is liquid is of the essence of water, that which is luminous is of the essence of fire, that which moves about is of the essence of air, that which is hollow is of the essence of akasam. The ear and others are the organs of sense. The ear is of the essence of Akasam, the skin is of the essence of Vayu, the eye is of the essence of fire, the tongue is of the essence of earth; sound, touch, form, taste and odour being respectively the objects of perception for

these organs. These arose respectively out of the primordial elements, beginning with earth. The mouth, the hands, the legs, the organs of excretion and the organs of generation are the organs of action. Their functions are respectively talking, lifting, walking, excretion, and enjoyment. The internal organ is of four kinds manas, buddhi, ahankara and chitta. Their functions are respectively will thought, and doubt, determination, egoism and memory. The seat of manas is the end of the throat, that of buddhi the face, that of ahankara the heart, and that of chitta the navel. The bone, skin nadis, nerves, hair, and flesh are the essence of earth. Urine, phlegm, blood, sperm, and sweat are the essence of water. Hunger, thirst, sloth, delusion, and desire of copulation are of the essence of fire. Walking, scratching, opening and closing the gross eyes, etc., are of the essence of vayu. Desire, anger, avarice, delusion, and fear are of the essence of akasam. Sound, touch, form, taste, and odour are the properties of earth; form and taste are the properties of water: sound, touch, and form are the properties of fire: sound and touch are the properties of vayu: sound alone is the property of akasam. There are three qualities, sattvikam rajasam and tamasam. Non-killing, veracity, and stealing, continence, non-covetousness, refraining from anger, serving the guru, purity in mind and body,

contentment, right conduct, abstinence from self-praise, freedom from pompousness, firm conviction in the existence of god, and not causing any injury to others all these are to be known as sattvika-gunas chiefly. I am the actor, I am the enjoyer, I am the speaker and I am the egoistic-such are said by knowers of Brahman to be rajasa gunas. Sleep, sloth, delusion, desire, copulation, and theft are said by expounders of the vedas to be tamasa gunas. Those having sattvika guna go up to higher spheres, those having rajasguna stay in the sphere of the earth, those having tamasa-guna go down to hell. Divine knowledge is of sattvikaguna; knowledge of dharma is of rajasa-guna, and of mental darkness is of tamasam. Waking state, dreaming state, dreamless sleeping state, and the fourth state beyond these three are the four states, jagrata state has the play of fourteen organs, i.e., five organs of sense, five organs of action, and four internal organs. Svapna state is associated with the four internal organs. Sushupti is connected with chitta alone. Turya is connected with jiva alone. Regarding Jivatama and Paramatma enjoying the three states of a person with opened eyes, with closed eyes, and with eyes in intermediate state; with neither jiva is said to be the lord of the body. The five organs of sense the five organs of actions, five pranas, manas, and buddhi all these are said to constitute subtle body. Manas, buddhi, atankara, akasam, vayu, fire, water, and earth--these are the eight matters; ear, skin, eye, tongue, nose the fifth the organs of excretion, the organs

of secretion, hands, legs, sound, form, touch, taste, the fifteen modifications of the eight matters. Therefore the tattvas twentythree. The twentyfourth is undifferentiated matter or pradhana Purusha is superior to this. Thus runs the Upanishad.

SOME MAXIMS RELATING TO ECONOMY OF TIME.

1. "I wasted time, and now doth time waste me,
For now hath time made me his numbering clock;
My thoughts are minutes,"
2. "Time is the nurse and breeder of all good." Shakespeare.
3. "This instant is thine, the next is in the womb of futurity, and thou knowest not what it may bring forth."
4. "Whatsoever thou resolvest to do, do it quickly; defer not till the evening what the morning may accomplish."
5. "Since the days that are past are gone for ever, and those that are to come may not come to thee; it behoveth thee. O Man, to employ the present Time, without regretting the loss of that which is past, or too much depending on that which is to come."
6. "The hand of diligence defeateth want; prosperity and success are the industrious man's attendants."
7. "Who is he that hath acquired wealth that hath risen to power that

hath clothed himself with honour; that is as in all things, and maintaining that it is spoken of in the city with praise; and not what you put into the consumptive; sto- that standeth before the king in his coun- mach that benefits him, but what he digests se. ? Even he that hath shut out idleness and assimilates.

from his house, and hath said, Sloth, thou are mine enemy." In recent years, a more sensible and more reasonable attitude has made itself

8. "Idleness is the parent of want and of pain; but the labour of virtue bringeth forth pleasure." felt, evidence is erroneous. Years of practical experience have taught to exercise more discrimination in the diet of tuberculous

9. "The slothful man is a burthen to himself; his hours hang heavy on his head" he loitereth about, and knoweth not what he would do." results. Generally speaking the consump- tive patients in the early and curable stage do not require more food than do others; when there is considerable emaciation, pati-

10. "His house is in disorder, his servants are wasteful and riotous, and he runneth on towards ruin; he seeth it with his eyes, he heareth it with his ears, he shaketh his head, and wisheth, but hath no resolution; till ruin cometh upon him like a whirlwind, and shame and repentance descend with him to the grave." ents should be encouraged to eat, more, but not excessively. If they can not, the condition of the stomach should be looked into and any error rectified. In a discussion of this subject, printed in a number of the Practitioner (1916 June), Dr. David C. Mutha reminds us that our ideas concerning food values are based upon experiments, rather than upon experience; on the analysis of chemist rather than on the observations of the clinician.

DIET IN THE TREATMENT OF

PULMONARY OF TUBERCULOSIS. It is but another instance of the badly

balanced relations subsisting between the laboratory and the clinic; another instance in which the clinician permitted himself to be dictated to, against his better judgement, by the experimenter.

It is not so long ago that the gospel of over-alimentation in tuberculosis was preached rather wildly and that those who expressed doubts in the advisability of stuffing consumptives with all the raw meat, milk and eggs, that they would stand were looked upon with suspicion as failing to give their patients the benefit of the best available treatment. Yet the idea that the consumptives require much more food than the other people and that there accrues to them a particular benefit value from milk and eggs constituted upon scientific calculations as never was accepted universally, and voices efficient and satisfactory does not always have always been raised by ourselves among work but correctly in everyday practice, man others, insisting upon moderation in this being a living organism, not a machine can

produce from a given quantity of foods a definite, known amount of proteins and carbohydrates.

The author's experience in the Mendip Hills Sanatorium leads him to support the three meal system, under which the stomach is given a fair amount of work, without imposing an excessive strain, while assured a period of rest between meals. This does not mean slight repasts between meals, such as a cup of tea and a thin slice of bread and butter at four in the afternoon, as customary in England, are objectionable. These become so only if the midafternoon "Snack" is converted into a meal by the addition of cakes, pastries, and jam.

The more rest is given to the digestive organs, the more efficiently will they serve the patient; for, it must not be forgotten that the prognosis of pulmonary tuberculosis depends to great extent upon the efficiency of the stomach. Forced feeding is not necessary in the early stages of the disease, and it is useless in the late stages, because then the digestive apparatus is not able to take even an ordinary amount of food.

Dr. Muthu has even found it advisable when ordinary meal produce fullness and discomfort, to cut the food short and to give the stomach rest. His experience has been that patients who cannot eat are all the better for abstaining from food now and then; for their appetite returns after a while, and then they will be able to relish their food, as a result of the fast. The importance attached to the quality over the quantity of the foodstuffs was shown in some chemical biological experiments in Paris a few years ago, when great differences were found according as to whether the foodstuffs were fresh or stale, green or dry when they

were tested experimentally or taken into the mouth. It was found that fruit sunripened on the tree was assimilated more readily than it was artificially ripened. Fish cooked after being recently caught was digested more promptly and proved to be of better value than fish that had been stored. Eggs lose in food value by storage, and meat in a raw or semicooked condition is digested more easily than when completely cooked or stale. Fresh vegetables supplied their salts, but had lost them when they had become stale. And so on.

It follows that a decided difference obtains, and this knowledge can but be of benefit to the patient if it is possible to supply him with fresh foodproducts, as in the case in those sanitariums which have farms and truck-gardens attached.

Further, the nutritive value of the food stuffs ingested depends upon the mental and physical condition of the patient. Physicians have learned from experience that meats are liable to disagree when eaten during or immediately after physical or mental strain, and that digestion proceeds better if body and mind are permitted to rest a little before eating; likewise, if the individual eats his food with pleasure, he will assimilate it more freely than he will if he feels aversion for his food.

This latter point deserves greater attention in sanatoria, where the rotation of meals and of their menus very frequently is established too definitely and where in consequence the serious disadvantages of routine, make themselves felt with particular force. The fact that the patients get very tired of the ever recurring sameness in their foods and beverages not only is productive of much complaint on their part, but of actual harm

to them, because circumstance prevent the food being digested under conditions that assure its best utilization.

In those institutions in which the patients are trained, under careful supervision, to do a definitely graded amount of work or in which, as Dr. Muthu relates, patients are permitted exercising, camping, and so on, the zest for food is much augmented and the feeding-problem, a difficult one at best, is simplified. In this matter of feeding, in the treatment of tuberculosis half the battle is won if the patients can be brought to eat with pleasure and to digest and assimilate their food completely.

(Clinical Medicine).

Note.

Operation is considered to be the only permanent cure for Rupture by many of the allopaths. Some of the experienced doctors of the same creed now think, that the methods other than operation can effect a cure in some cases and be a palliative in many. Hereunder we give the method and cure adopted by a doctor of repute in several cases successfully (as he reports) without operation. We next take the opportunity to discuss the Aynurvedic methods of medical treatment for the same.

CURE OF INGUINAL HERNIA BY THE INJECTION METHOD.

Operative procedures in ruptures of the groin are undoubtedly preferred by the doctor and patient alike, with only few exceptions, according to my own experience. The fact that success, fails to follow upon operation in a considerable percentage of operated inguinal hernias become obvious to me by the considerable number of persons

with operated hernias who applied for non-surgical treatment.

The following case is typical. The subject was a man of 43 years of age; splendidly built and in good health; only he was troubled by pains occasioned by an inguinal hernia on each side, one of them protruding into the scrotum to the size of a cocoanut, which, when descended completely, caused some difficulty in breathing. When it was put back into the abdominal cavity and he was standing, the upper part of the former wound opened up and permitted protrusion of the abdominal parts, to the size of a hen's egg, showing that the union of the operated muscles had not taken place. The right side rupture protruded only a little beyond the border of the external ring and was not larger than a pigeon's egg.

The patient informed me that he had been operated upon three times for these ruptures. The first operation was performed on the right side, in 1896, at a hospital in Serajevo, Bosnia.

Up to the year 1906 that rupture had gradually opened again to the size of a pigeon's egg, without, however, causing much annoyance. In 1899 an operation on the left side was performed, in an American city, evidently, for the reduction of acute strangulated hernia; he spent six weeks in a hospital. Very likely the wound did not heal readily, because of suppuration the signs of which still were evident. The rupture soon opened again so that a truss had to be worn. But, by 1901, this ceased to render satisfactory service, because of the gradually enlarging opening. Another operation was resorted to, only to disappoint the poor fellow again, for in two short months the wound was open once more. Several other trusses were tried but

failed to give any satisfactory comfort, in fact, caused him considerable pain. Then at last, he consulted me in July, 1914.

Inspection made it evident that the wounds on either side had not healed by primary intention and there remained numerous ugly and tortuous scars about 6 inches long and 2½ inches wide.

The man refused to be operated upon again, and I frankly confess that I should not have liked to undertake it seeing what the poor fellow had undergone. Consequently, I resorted to the injection-treatment. I have used it in numerous cases, with good success, and to my knowledge have not had a single failure.

The fluid which I employ for this treatment, is made up of the following ingredients, to wit:—

Tincture thuja (Lloyd).....dr. 1
Fluid extract quercus alba.....dr. 1
Glycerin.....drams. 2
Water to make.....oz. 1

I use several days for the preparation of the fluid, run it through the filter, let it stand for a few days, and filter again until I get clear solution that is free from any precipitate.

Before injecting this fluid, I produce local anæsthesia and I may say that there is none better for this purpose than anæsthine, being reliable and without danger. For the injection, I make use of a long and rigid hypodermic cannula, which I introduce along the inguinal canal (using my finger as a guide) up to the border of the external ring, then inject a few drops just enough to be able to spread it a little by gentle massage. Then the truss is adjusted again and adhesions are bound to follow to close up the

opening more firmly than can be done by an operation.

The beauty of this procedure is that you can repeat it as often as is necessary and be certain of your results, which neither hurting your patient nor confining in bed.

I always take great care to avoid even the slightest pain, and therefore the patient will never refuse to take an injection as often as is necessary; besides, the painless treatment makes it more pleasant both for the doctor and patient. Take all the precaution you would in a surgical operation, though, and watch the results.

In the present case one injection was sufficient for the small right-side rupture while four had to be given on the left side, in the large ruptured parts, each after an interval of one month.

After a lapse of two years the patient reported again and still was in perfect condition save for the ugly scars, the result of the unsuccessful surgical operations. There is not the slightest indication of its opening now and the patient seems to be cured and well satisfied.

(Clinical Medicine.)

REVIEW.

Recently placed on our table we found a copy of the monthly magazine named "The Commercial Advertiser" (Guide) containing matters in Art, Industry and Commerce, Vol. 1 No. 4 of January 1922, printed by S. Hazara Singh at the "Durbar Press" Amritsar and published by S. M. Arif from P. O. Box 79, Amritsar. Printed well containing best contributions and recipes. We wish every success to the same. Annual subscription is rupees two only.

INDIAN AGRICULTURE.

This journal is recently placed on our table and we find that to be doing substantial work by placing before the readers interested in agriculture, matters containing new and revised methods to improve the agriculture of our country. This is printed in Tamil by George & Co., at Theodore Printing Works, Trichinopoly, and published by Mr. G. Krishnamurti Aiyar at Tirchinopoly, from its office at Teppakulam post. The annual subscription is only Rs. 1-4-0 we wish all success.

"The National Advertiser."

This is printed and published by the National Advertising Agency, Nagpur City. This is a best medium for advertisers. Apply for rates for the above office. Cheap and efficient it will be (as they say) if advertised in the above advertiser.

CORRESPONDENCES.

To
The Editor, The AKADEMI,
Tiruvendipuram.

Dear Sir,

I mean contributing some Extracts and observations which ought to find the light of the day once again in these times. Please publish them in your journal and oblige.

I am, yours sincerely,
A. Ramanuja Chari, of Thiruvai,
now at Sriperumbudur.

(29-3-22)

EVIDENCE AS TO REINCARNATION.

Startling evidence by colonel de Rochas. The July number of the "Annals of Psychical Science" opens with what in many respects, is the most startling and amazing paper published for many a long day in the metaphysical press. Hitherto there has been a lamentable lack of evidence as to the truth of the doctrine of reincarnation. If

the experiments reported by colonel de Rochas in the paper entitled; "The Regression of Memory" can be relied upon, it would seem that they are on the verge of a scientific demonstration of the truth of the doctrine.

The revival of memories. Colonel de Rochas begins his paper thus:—"It is known that in certain cases, and especially during the last moments of life the memory of the past returns, often with intensity and remarkable precision. For some years I have been able to establish that the phenomenon could be experimentally brought about in certain subjects by putting them to sleep by means of longitudinal passes; in this way they can be made to retrace, to go back over every phase of their existence.

When, by means of transversal passes the subject is brought back to his normal state, he goes through the same phases, this time in the order in which they really took place.—In this way he returns to his actual age, whilst, by the opposite process, he becomes young. It has been possible to verify that the souvenirs thus awakened were exact, and that the subject took, successively, the personalities corresponding to their age. The startling discovery which he has now made is that it is also possible to revive memories of previous incarnations.

THE SUBJECT AND HER ASTRAL BODY.

The experiments were begun on the suggestion of Mrs. Besant in December 1904. The subject was a Mlle. Marie Mayo the daughter of a French engineer who spent apart of his life in constructing railways in the East, and who died there. She was until the age of nine years, brought up at Beirut (Syria) where she was taught to read and write in Arabic; she was then brought to France and placed under the care of an aunt who lived in Provence.

By means of longitudinal passes colonel de Rochas puts her to sleep and passes her

through the first state of lethargy into somnambulism, and then into the third state of lethargy where she exteriorises herself and feel my sensations when I do not touch her, provided I do not go too far away (fourth state) She commences to see a blue phantom from itself to her left. In her fifth state she sees a red phantom on her right.

When her astral body is completely exteriorised it detaches itself from her physical body, and she sees, about one yard away towards the left, a bicoloured blue and red phantom joined to the physical body by a fluidicord of the thickness of a finger.

I produce the waking state by means of transversal passes. The astral body enters again into the physical body without dividing itself into two, into a red phantom and a blue phantom.

The astral emanation dissolves in different substances according to the psychic state of the subject. The general solvent is water; but silk absorbs this emanation in persons whose spirit is already evolved, and does not allow it to radiate.

When colonel de Rochas asked her to designate the spot where her spirit is, she replied, with a little hesitation, that it is like a white name, like a luminous finger, between her present body and her astral body.

THE MODUS OPERANDI.

The astral body assumes the shape at the period at which the real body is asked to live over again Colonel de Rochas says:—

In proportion as Mayo becomes younger in her present life, she sees her astral body assume a progressively younger form. She perceives the face and hands fairly distinctly, the rest of the body is much more indistinct.

I ask her how old she is; she replies eighteen years. I tell her to return to the age of sixteen; she sees her present form transform itself accordingly; likewise for fourteen, twelve and ten years of age.

When she is ten years old I ask her where she lives. She replies "Marseilles," which was true and of which I was not aware.

At eight years of age, she is at Beirut, which is still true. She remembers the people who frequented her home. I ask her how "Bonjour" is said in Turkish, she replies "Salamallee," which she has forgotten in her walking state.

At 4 years old she is again at Marseilles. At 2 years old she is at Cuges in Provence (exact.)

At 1 year old she can no longer speak, she contents herself with looking at me and replying 'yes' or 'no' by nodding her head.

Further still into the past, "she is nothing more" ("elle n'est plus rien") she feels that she exists, and that is all. Further back still she is all "in the grey," and remembers having had another existence.

(To be continued.)

"The Review of Reviews."

புலன நண்பன்

ஒரு மாதாந்த தமிழ் பத்திரிகை. கல்வி, நீதிக்கதைகள், மனவநற்போதனை, நியாயம், பூர்வீக சாஸ்திரங்கள், முக்கிய சமரசாரங்குறிப்புகள், விகடங்கள், நவீனநவல்கள் தொடர்ச்சியாக வெறுதப்படும்.

வருஷசந்தா தபால்கூலியுடன் அனு 12. சிங்கப்பூர், பிளாக் முதலிய விடங்களுக்கு அனு 15. "புலன நண்பன்" என்ற 80வருத்த தமிழ் காலண்டர் பஞ்சாங்கம் சந்தாதாரர்களுக்கு இனமாய் அனுப்பப்படும். சாம்பில் காபியும் காலண்டரும் வேண்டியவர்கள் ஒரு அனு தபால் ஸடாம்பு அனுப்பவேண்டும்.

"புலன நண்பன்" ஆபீசு

சிந்தாதிரிப்பேட்டை, மதராஸ்.

TALISMANS AND CHARMS

For those People to avoid all Sorts of Misfortunes and enter the Gates of Successful Life.

For Honour, Riches, Learning, and Greatness...	ns. A. P.	7 8 0
For Health, Physical Strength, &c.	...	7 8 0
For Power of Eloquence, Speeches, &c.	...	7 8 0
For Success in any Undertaking or Litigation, &c.	...	10 0 0
For Success in Sport, Racing, Cards, Games of Chance, &c.	...	7 8 0
For Success in Trade, and Business	...	10 0 0
For Men's Love to women	...	7 8 0
For Woman's Love to men	...	10 0 0
For Love of Opposite Sex, attractive power	...	7 8 0
For Agricultural Prosperity, Farming, Good Crops, etc.	...	7 8 0
For Success in Mining Plumbago, &c.	...	100 0 0
For success in Gemming	...	225 0 0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success	...	15 0 0
Specialty valued and worn by every successful Hebrew, 2nd quality	...	21 0 0
Do. 1st quality	...	30 0 0
Extensive Life Readings	...	15 0 0

Note.—A Money Order will bring the Talisman to your door. Always the full amount should be paid in advance. No V.P.P.

D. A. RAM DUTH, Astrologer,

No. 30, (ac), Cheku St., COLOMBO, (Ceylon.)

அகஸ்திய சாகாதைலம்

இது ஸ்னானத்திற்கு மிகவும் ஸ்லாக்கியமானது. தேகத்தில் நரம்புத் தளர்ச்சியாலும், இரத்தக்குறைவாலும் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளை நிவர்த்திக்கும். இதை உபயோகித்து அவரவர்கள் குணத்தை அனுபவத்தில் காண்பதே நலம் என்று இங்கு அதிகம் விஸ்தரிக்கவில்லை. 1 சேர் புட்டி 1க்கு, விலை ரூ. 1.

தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் காணலாம்.

அம்புஜமந்திரம்,
திருவகீர்திரபுரம்,
திருப்பாதிருப்புவியூர்,
தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸர்வஜ்வர ஹர வடி

இந்த மாத் திரைகளை எந்த ஜ்வரத்திலும் உபயோகிக்கலாம். எல்லாவித விஷஜ்வரங்களையும் இவருவாக சாந்தப்படுத்தும். இதற்கு வசப்படாத ஜ்வரம் ஒன்று மேகிடையாது. இதை ஒவ்வொருவரும் கையிலவைத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

ஒரு சிறு புட்டி மாத் திரை, விலை ரூ. 1.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

அம்புஜமந்திரம்,
திருவகீர்திரபுரம்,
திருப்பாதிருப்புவியூர்,
தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸம்ஸ்கிருத புத்தகங்கள்

(1) பாலர்களுக்கு முதலில் அப்பியசிக்கவேண்டியதற்காக அக்ஷரங்களும் இரண்டேழுத்து மூன்றுமேழுத்து பெயர்களும் வாக்கியங்களும், கதைகளும், சுலபமான நடையில் பாரத சங்கிரகமும் அடங்கியது விலை அனு 4.

(2) பிள்ளைக்கு சுலபமாக படிக்கும்பொருட்டு மாமன்தாஸாரம் (நாரிகயாலாரம்) நாகரணமுத்தில் விலை அனு 2.

(3) ஸம்ஸ்யாவலி (மிகவும் அற்புதமானது) விலை அனு 1.

(4) ஸம்ஸ்யாவலி பத்தங்களடங்கியது (நாகர அக்ஷரத்தில்) இதில் அனேகவிதத்திரமான பந்தங்களும், வாகவாடி ஸம்ஸ்யை வாடி ஸம்ஸ்யை சதுஷ்டாவி வஹிஷ்டாவி முதலிய அந்தமான ஸ்ரோகங்களடங்கியது விலை அனு 8.

விலாசம்:

சதாவதானம். வேதாந்தாரி,
திருவடிக் திரபுரம் (via) திருப்பாப்புவியூர்.

சித்தாந்த ஜோதிடநிலயம்

ஆஸ்திக அறிவுடையோர்கள்?

ஸ்ரீ ஆதித்யாதி நவக்கிரக சாரங்களைக்கொண்டு தத்தந்திரிகாலப்பலன்னை ஆராய்ந்தறிந்துகொள்வதற்காக முன்னர் நவக்கிரகங்களும் பதினெண்ணிரிஷிகளும் அகஸ்தியர் கௌசிகர் சுகர் முதலிய பலமகான்களால் அருள்செய்யப்பட்ட அரிய நூல்களில் முகூர்த்த நிர்ணயம் வதுவரநிர்ணயம் மனை ஆயகம் கூபநிர்ணயம் ஆருடபலன் கோசாரபலன் ஜாதகபொதுபலன் திசாபுத்தி அந்திரபலன் முதலியவைகளை காலதேசவர்த்தமானப்படி மணிமந்திராவுடத சாந்திவிவரங்களடங்கி சொல்லியுள்ள சில சாஸ்திரங்கள் என்னிடமிருந்து பலருமனுபவித்து நன்கு மதித்து முன்னர் இவ்வித சாஸ்திரங்களில் அவரவர் பலனை அறிந்துக்கொள்ள விரும்புமவர்கள் அடியிற்கண்ட என்னிடம் நேரிலாவது தபால்மூலமாயாவது தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

ஜோதிடம். சித்தப்ப நாயுடு,

தொட்டி (கிராமம்),

திருவடிக் திரபுரம், திருப்பாதிப்புவியூர்.

அஜீர்ணரி லவணம்

இது ஒவ்வொருவரும் கையில் வைத்திருக்கவேண்டிய ஓர்சஞ்சீவி எனலாம். அஜீர்ணம்வாந்தி, வயிர் போக்கு, வ்வி முதலியவற்றை இரண்டு பொழுதில் அகற்றக்கூடியது. சிறிய புட்டி 1க்கு, விலை அனு 12.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் காணலாம்.

அம்புஜ மந்திரம்,
திருவடிக் திரபுரம்,
திருப்பாப்புவியூர், தென்னாற்காடு ஜில்லா.

குஸும பஹுளம்

கேசவர்தகஸ்னேஹா

இவ்வுல்லாசவாசனைத்தைலம் பற்பலவாசனாபுட்பகளினாலும், குளிர்ந்த பச்சிலைகளினாலும், வெகுமூய, சியுடன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதை யாவரும் அருதினம் கூந்தலிற்றடவி சிக்கலுத்து பக்குவமாகவாரிமுடித்துவரின் கூந்தலானது அதிக வளர்ச்சியை அடையுமென்பது திண்ணம். மூளை குளிர்ந்து, கண்ணெரிச்சல், பொருகு, முதலிய அநேக துர்நுணங்களை அகற்றும். பாட்டில் 1க்கு, விலை அனு 12.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

தந்தாமிருதம்

பற்பொடி

அசைத்தபற்களை இறுக்கச்செய்யும், பல்லின் துர்நாற்றம்போம். பல்வெருக்கும். பல்லினின்றும் வரும் ரத்தத்தைத்தடுக்கும். பல்லின் ஊத்தை யென்ற அழுகில் ஊரும் பற்பல வியாதிக் கிருமிகளைப் போக்கி அநேக வியாதிகளை வரவொட்டாது தடுக்கும். மிகச் சொல்லின் விரியும். வாங்கி உபயோகித்துவர அதின் மேன்மையான குணங்களை நாம் அனுபவத்தில் காணலாம். பொட்டளம் 1க்கு, விலை அனு 4.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜ மந்திரம்,
திருவடிக் திரபுரம்,
தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸ்ரீ:

வ்யஹஸ்தயெநஃ.

துந்துபிஸ்ர சித்திரைஸ்ர

—:0:—

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

ஓர்மனிதனின் “பிரபாவம்” என்பதுபற்றி சிற்சிலகுறிப்புகள் எழுதுவாம். இவ்விடம் நாம் குறிப்பிடும் “பிரபாவம்” என்பது ஓர்ஸம்ஞ்ஞாபதம், அதாவது மகிமை, அதம்சக்தி என்ப பொருள் உள்ளதாசபாவித்தல் வேண்டும். “பிரபாவம்” ஒருவனுக்குள்ள சக்தியை மர்த்திரம் தெரிவிக்கிறது. ஒருகூட்டத்தில் சென்றால் மற்றவர்கள் எல்லோரும், இவ்விடையே கவனிக்கும்படி ஓர்வித தனிமையான, தேகத்தை ஒட்டியோ, நடவடிக்கையை பொருத்தோ புத்தி ஸம்பந்தமாகவோ, ஓர்குண விசேஷ முடையதென்பதாகும்.

இதை ஓர் நடந்ததிருஷ்டார்த்தத்தைக்கொண்டு ஊகிப்போம்.

தரங்கை சமுத்திரக்கரையில் ஓர் நாள் வெயிலுக்கு அந்த இடம் போயிருந்த பொழுது ஓர் சாயங்காலம் காத்துக்கு சென்று மணலில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தேன். என்னைப்போல

பல இடங்களிலிருந்து வந்தவர்களும் அங்கு அன்று சாயந்திரம் காத்துக்காக அனேகர்வந்து கடற்சரையில் உலாவிக்கொண்டும், கூட்டம் கூட்டமாக உட்கார்ந்து கவலையற்ற பேச்சுகள் கதைகள் பேசிக்கொண்டுமிருந்தனர். இராஜாவிதி இராணிவிதி, வழியாக அனேகவித வண்டிகளிலும், மேனா முதலியபல்லக்குவாகனங்களிலும் ஜனங்கள் காத்துக்கு வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டுமிருந்தார்கள். இத்தருணத்தில் இரண்டு வெள்ளைரிஷபங்கள் பூட்டியஓர் புதுமையான பெட்டிவண்டி வந்தது. மாடுகளுக்குக் கழுத்தில் நல்லநாதமுள்ள சலங்கைகள் கட்டப்பட்டுவரும்போது நாதமும் மாடுகளின் சால் அடி ஒசையும் காதுக்கு ஓர்வித ரம்பமான உணர்ச்சியை உண்டாக்கியது. இத்தருணத்தில் ஆங்காங்கிருந்தவர்கள் தம்மம் பேச்சு, வேடிக்கை பார்த்தல் முதலியவற்றை விடுத்து இந்தசப்தத்தையும் அதில் யார்வருகிறது என்பதையும் கவனித்தார்கள். உடனே ஒரு பெயர் எல்லாராலும் சொல்லிக் கொள்ளப்பட்டது. “அண்டையூர் அப்பர்வாள்” அந்தவண்டியில் வந்தது. ஏது இவ்வளவு ஸாவகாசம் இங்கு வந்தது. இப்போது எதற்குவந்தார்கள் என்று பலவாரான சங்கைகளைப் பட்டுக்கொண்டு, அதற்கு அவரவர்களுக்குத் தோன்றிய ஸமாதர்னத்தை சொல்லிப்பேசிக்கொண்டு இதே பேச்சாய் இதற்குப்பிறகு எங்கும் நடந்துகொண்டிருந்தது. நிற்க அங்கிருந்து நான் என் ஸ்னேகிதர் பங்களாவுக்குப்போனேன். அப்பொழுது யாமோ ஒரு விருந்தாடிவரப்போவதாக அதற்கான ஆபத்தங்களை செய்து கொண்டிருந்தார். அனேகம் பெயர்கள் விருந்துக்குவந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொருவரையும் என் சினேகிதர் வரவேற்று ஒருவரை மற்றொருவருக்கு அறிமுகமும் செய்வித்துக்கொண்டிருந்தார். சரியாக மணி ஏழுடித்ததும் தெருவாயல். முதல் உள்வரையிலிருந்து அனேகர்கள் தந்தன் பேச்

சை நிறுத்திக்கொண்டு நிச்சயமாய் திடீரென நின்றார்கள்-ஒர்வோதிகமான வெள்ளாவகுப் பைச்சேர்ந்த ஒருவர் வந்தார் அதற்காகத்தான் அவ்விதம் ஒரேசமயத்தில் எல்லோரும் நிச்சயமாகயிருக்க நேர்ந்தது. இந்த இரண்டு விருத்தாந்தங்களிலும் திடீரென்று ஓர்வித அமைதி, வியப்பு, அல்லது ஒரேயிடத்தில் புத்தி நாட்டம் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டதென்னகாரணம்? பிரபாவமுள்ள ஒருமனிதன் திடீரென்று அங்கு பிரஸன்னமானதுதான்.

“பிரபாவம்” என்பதென்ன? இது இரு வகைப்படும், ஒருவன் ஒருகூட்டத்தில் தானாக தன்னுடைய தேகத்தின் குறைவைமுன்னிட்டோ அல்லது விசேஷமனோபாவத்தை முன்னிட்டோ தன்னை எல்லோரும் கவனிக்கும்படி முன் வருதல் இது நல்லபிரபாவமுள்ளவனாகவு மிருக்கலாம் வேறுவிதமாகவும் இருக்கலாம்.

இரண்டாவது பிதாராஜிதமான ஸம் பத்து, நற்காரியம் முதலிய அந்தஸ்துள்ளவர் களால் இதரர்களின் நாட்டத்தைக் கவறப்படு வது. தன்வந்திரி, சித்தர், என்றபெயர்களைக் கூட்டத்தில் சொன்னால் உடனே நம்மனமானது ஜீவ காருண்யமுடையவரும், ஜீவகோடிகளின் துன் பங்களை அகற்றபலவித பரிகாரங்களை செய்தும் போதித்தும் காட்டியபிரபாவமுடையவரென்று தெரிந்துகொள்கிறது. தன்வந்திரி ஜனஸமூகத்துக்கு நன்மையையும் பேருபகாரமும் செய்தபிரபாவமுடையவர்.

சங்கரர், இராமானுஜர், மத்வர் என்றபெயர்களை கூட்டத்தில் சொன்னால் ஒவ்வொருவரும் பேரின்பத்திற்கு வழிகாட்டிய பெரும்பிரபாவமுடையவர்களென்று உணர்கிறோம்.

டம்பாசாரி என்றால் சிற்றின்ப எல்லைவரை அனுபவித்தவரென்று ஓர்விதபிரபாவ உணர்ச்சி உண்டாகிறது.

தலைவிரிச்சான், கோழி, வீராசாமி இரு என் என்றால் கெட்டகுணத்தில் வெகுசாதார்ப

வான், பிரபாவமுடையவன், அந்த செய்கைகளிலும் ஓர் ஒழுங்குடன் விதிப்படி நடத்தும் குணமும், அனுவசியமாக ஜீவஹிம்ஸை மானபங்கம் முதலியது செய்யாமல் நமக்கு எவ்விதத்தையும், உணர்வுமன்னியில் எல்லாவற்றையும் அபகரிக்கும் வல்லமையுள்ளவன் என்று ஓர்வித சிலாகையும் செய்கிறோம். இந்தப்பெயர்களில் ஓர்வித பீதியுடன் கவனிக்கிறோம். கெடுதியும், பீதியும், வெறுக்கத்தக்கவுமான பிரபாவங்களை பலரிடம் காண்கின்றோம். இவ்விதம் ஓர் பிரபாவத்தையடைய ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு வழியில் தான்தானாக பிரயாசைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஏற்படும். ஒருதேசத்துக்கு அந்நிபதியாகப்பிரந்தவன் பிரத்தியேகமாக ஸ்வயமாகாரியம் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை தன்தேசத்தில் இவன்பிரப்பிலேயே ஓர் பிரபாவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஓர் பெரியசக்தியல்ல. நர்குணநற்செய்கைகளினால், அக்குண கிருத்யங்களும், மனிதனும் ஏகமயமாய்ப்பாவிக்கும் நிலைமையையடைந்து, எந்தக்கூட்டத்தில் போனபோதிலும் எல்லோராலும் கவனிக்கப்படும் பாருபாடையடைவது தான், நிஜப்பிரபாவமாகும்.

ஆகையினால் பிரபாவம் என்பது ஸ்வபாவத்திலேயே அமையப்பெற்ற நற்குணங்களின் பயிர்ச்சி விருத்தியால் பெருகப்பெற்று ஒவ்வொருவராலும் அதன் பலனை உணரப்பட்டு அனுபவிக்கப்பட்டு, பெரும்கூட்டத்திலும் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே கவனிக்கத்தக்கபடி ஏற்படும் சக்தி, அல்லது தன்மையையே “பிரபாவம்” என்கிறோம். இத்தகைய நல்ல பிரபாவத்தை ஒவ்வொருவனும் விருத்தி செய்தல் வேண்டும்-இது ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ள தத்துவமே-அதை ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு வழியில் விருத்திசெய்து அந்தந்தத்துரையின் நன்மை தன்மைக்கேற்ப பிரஸித்தியடைகிறார்கள். நாம் மேல்கொன்ன இரண்டு உபமானங்

களில், முதலாகிய அண்டையூர் அய்யர்தன் நல்ல செய்கைகளால் பிரபாவமடைந்தவர். இரண்டாவதாயுள்ளதில் பிரப்பினால் பெரிய ஜமீன்தார் அதினால் தற்செயலாயுண்டான பிரபாவமுடையவர் என்று தெரிந்துகொள்ளவும்.

மற்றோர் சஞ்சிகையில் இவ்வினிய குணத்தைவிருத்திசெய்து நாம் எல்லோருக்கும் உபயோகமாகயிருந்து, நாமும் செல்வாக்குடைய ராதல் எவ்விதம் என்பதையும்பற்றி எழுதும் பொருட்டு இங்கு இது இம்மட்டுடன் நிறுத்தப்பட்டது.

புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள்

வரவும் மதிப்புறையும்.

—:0:—

புதுவையில் ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை வீதியில் சுகாபிவிருத்தினி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்று “சுகாபிவிருத்தினி” என்று பெயர்பூண்ட பக்ஷாந்தப்பத்திரிகை ஒன்று நமது பார்வைக்கு வந்தது இது துர்மதினில் பங்குனிமீ 19௭௭ உள்ளது புத்தகம் 5 இலக்கம் 12 இட்டுள்ளது-இதில் சுகாதாச விருத்திக்கான பலவிஷயங்கள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. நம்மினும் மூத்தப்பத்திரிகையாதல் பற்றி அதற்கு மேன்மேலும் விருத்தியுண்டாக்கும் படி நம்பத்திரிகா நண்பர்களை கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

“சுகாதாசபோதினி” என்ற மகுடமிட்டு, மத ருஸ் ஜார்ஜ்ஷன் 12-௭௭—தெருவிலிருந்து ஓர் மாதாந்தப்பத்திரிகையின் 1 புத்தகம் 1 செம்பர் சஞ்சிகை, சுகாதாசம், வைத்தியம், மெஸ்மரிஸம், ஹிப்னாடிஸம், கைத்தொழில் முதலியவிஷயங்களடங்கியதாய் அதன் ஆசிரியர் ஹகீம், அ. மு. அப்துஸ்ஸலாம் என்ற பிரவீந்திபெற்றவரால் வெளியிடப்பட்டு நமக்கும் ஒருகாபி கிடைத்தது. அதில் சொல்லியபடி விஷயங்களடங்கிய எத்தனை பத்திரிகைகள் வெளிக்கிளம்பினாலும் நமதமிழ்நாட்டுக்குத் தற்சமயம் தூண்டி எழுப்ப அவசியமென்றே எண்ணுகிறோம். இதின் அபிவிருத்தியையும் கோறுகிறோம்.

நம்பார்வைக்கு வந்த “கம்மர்வியல் அட்வர்டைஸ்” என்ற ஆங்கிலமாதாந்தப் பத்திரிகையில் “சமீபகீழ்த்திகை” என்ற பத்திரிகையிலிருந்து கண்ணாடியைப்பற்றிய வியாசம் ஒன்று எழுதப்பட்டுள்ளது-அதின் சாராம்சம் பின்வருமாறு:—

(1) 4 அடி உயரத்திலிருந்து கீழேபோட்டும் அக்கண்ணாடிப்பலகை உடையவில்லையாம்.

(2) ஓர் சிறியகண்ணாடி பாத்திரத்தில் வெள்ளியத்தை உருக்கினாலும் அடுப்பில் வைத்து.

(3) ஷே கண்ணாடி குண்டு ஒன்றால் மரத்தில் 3 அங்குல இரும்பாணியை அடித்துப்பதிய வைத்தார்களாம்.

(4) மரத்தண்டுகளைப் போட்டு அடுப்பேற்றி ஷே துண்டுகள் சாம்பராகப்போகும்படி ஏறித்தார்களாம்.

(5) இரைச்சி சமைத்தார்களாம்.

(6) அவ்வளவு சூட்டுடனுள்ள ஷே கண்ணாடி பாத்திரத்தை குளிர்ந்த ஜலத்தில் துவைத்தார்களாம்-பாத்திரம் வீரல்கூட விடவில்லையாம்.

உடையாத கண்ணாடிஸாமான்கள் பித்தளை முதலிய லோகங்களில் போல் செய்துவருமாம். இதுவும் காலத்தின் மகிமையே.

வைத்தியம்

—:0:—

எ லு ம் பு க ள்

(97-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.)

பலவித எலும்புகளுக்குள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அதற்குரிய தொழில்களுள்ளன. சில எலும்புகள் கபாலத்திலும் நெஞ்சுறையிலுமுள்ள உறுப்புகளை மூடிக்காக்கின்றன. வேறு சில எலும்புகள் கைகால் முதலியவை அசைவதற்குதவும் பொருத்துக்களாகும். அவைகளின் அசைவுக்குத் தக்கவிதமாய்ப் பல வகையாக விகற்பப்பட்டிருக்கும். சில பொருத்துக்கள் விரல்பொருத்துப்போல் அசைவுள்ளதாகவும், வேறும் சில தலையோட்டுப் பொருத்துபோல் அசைவற்றதாகயிருக்கும். கபாலத்துடனே முள்ளந்தண்டு பொருத்தியிருக்கிறவிதம் சரீரத்திற்காணக்கூடிய சூட்சங்களுக்குள்ளே அதிகவிசேஷமானது.

எப்படியெனில், தலையானது முள்ளந்தண்டிலிருந்து வணங்கவும், அண்ணாந்து பார்க்கவும் பக்கத்துக்குப் பக்கம் சாயவும் திரும்பவும் இப்படி எல்லாவிதத்திலும் அசையக்கூடிய சூழ்மையது. இத்தகுட்சமான பொருத்து மேற்கழுத்திலிருக்கிற உயிர்நிலையான முள்ளந்தண்டிக்கொடிக்கு மிகுந்தபாதுகாப்பு. அப்பகுதிக்கு இடையூறு வந்தால் உடனே மரணமுண்டாகும். மூட்டுகளில் கூடுகிற எலும்புகளின் ஸ்ரீணைகள் தேய்ந்து போகாமல் அவைகளின்மேல் ஒட்டிக்கொண்டு மழமழவென்றிருக்கிற வஸ்துவுக்கு குருந்தெலும்பென்று பெயர். எலும்புகள் சந்திக்கும் இடங்களில் மேற்கண்ட குருந்தெலும்பை ஒருவித ஜவ்வு மூடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஜவ்வுலிருந்து உண்டாகிற ஒருவித வழுவழுப்பான பாணியானது, வண்டியின் அச்சிலே சக்கரம் தாராளமாய்ச் சுழலுவதற்குக்கொழுப்பு அல்லது எண்ணெய் உதவுகிறது போல, எலும்புப்பொருத்துக்கள் அசைவதற்கு இவை உதவும். மேலே கூறிய குருந்து, ஜவ்வு என்னும் இவைகளின் உதவியினாலே பொருத்துக்கள் யாதொரு சேதமின்றி அனேகவருஷங்கள் வரையில் தேய்ந்து போகாமல் அசைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிக அசைவுள்ள மூட்டுகள் எளிதில் விலகிப்போகத் தக்கவைகள். ஒரு மூட்டுவிலகிப்போயிற்றென்று தெரிந்த மாத்திரத்தில் எலும்பை அதனுடைய ஸ்தானத்திலிருத்துவிட்டு அசையாமல் சில நாளைக்குக் கட்டிவைக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் ஸ்ரீ மூட்டு சேர்ந்து கொள்ளும். அப்படிக்கின்றி மூட்டை விட்டு விலகின எலும்பை நாட்டடவிட்டிவிட்டால் பின்பு அதை அதன் நிலையிற்றன்றாவது மிகவும் அசாத்தியமாகும். அஸ்தியைச்சேர்ந்த வியாதிகளைச் சிகிக்கக்கூடாத நோய்களால் அறிந்து கொள்ளலாம். எப்படியெனில், எலும்புகள் வியாதிக்கொள்ளாதிருக்கையில் அவைகளை லெட்டினாலும் அதிகவருத்தத் தோன்றாது. ஆனால் விரற்பிளவை போன்ற சில வியாதிகள் அவைகளில் உண்டானாலே வருத்தம் மிகக்கடுமையாயிருக்கும்.

எலும்பு ஒடித்துபோனால் ஒடிந்த இடத்தில் நோவும், விரல்வைத்தழுத்தி அசைத்துப்பார்த்தால் நறந்வேன்று சப்தமும், உருவம் மாறியிருப்பதும், அசைவில்லாத இடத்தில் அசைவும் ஆகிய இந்த நான்கு குறிகளுண்டாகும். இக்குறிகளால் எலும்பு

முறிந்ததென்று செவ்வையாகத்தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்குப்பரிசாரம் எப்படியெனில், ஒடிந்த முளைகளை ஒன்றாகச்சேர்த்து, பத்தையகால் லகு வாய்க்கட்டி அசையாமல் வைக்கவேண்டும். சிறுக்க கட்டலாகாது. சில வேளை உஷ்ணமும் நோயும் அதி கமாயிருந்தால் அதன்மேல் குளிர்ந்த ஜலம்விடவேண் டும். இரண்டு மூன்று வாரங்களில் முறிந்த வெலும்பு ஒன்றாய்க்கடிவிடும். எலும்புகள் சுருமுள்ளவைகளா யிருக்கும்படி மனிதர்கள் சுருசுருப்பாய் ஒடியுலாவி வேலைசெய்யவேண்டும். வேலை செய்வதனால் அவை கள் அதிகமாய்ப் பருத்து உரத்துவளர்கின்றன. வேலைசெய்யாமல் சோம்பலா யிருப்பவர்களுடைய எலும்புகள் பலஹீனமடைகின்றன. கைகால்களை யசைத்து வேலைசெய்வதினால் எலும்புக்குரிய பதார்த்தங்கள் சரியான பிரமாணமாய்க் கூடித்திர னும். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் வலிவுக்கு மேற்பட வேலைசெய்யலாகாது. பிள்ளைகளுடைய எலும்பிலே சுண்ணாம்பைப்பார்க்கினும் தசைக் குழம்பு அதிகமாயிருப்பதனாலே அவைபலக்குறை வுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. பிள்ளைகள் இலேசான வேலைகள் மாத்திரம் செய்யக்கூடியவர்கள்.

அவர்களுடைய இளமையான எலும்புகள் பாரமான வேலைகள் செய்வதற்கேற்றவைகளல்ல. வயோதி கப்பருவமடைந்த மனிதனுடைய எலும்பிலே தசைக் குழம்பைவிட சுண்ணாம்பு அதிகம். இது அவைகளை இலகுவாய்த் தெரிவிக்கவும் வேலைசெய்வதற்குத் தகாதவைகளாகவும் செய்கிறது. யௌவனமுடைய வர்களின் எலும்புகளுக்குப் பெரும்பாலும் மோசம் வராமல் செய்யவேண்டிய வரையில் வலிவுகொடுக்கத் தக்க வளவு தசைக்குழம்பும் சுண்ணாம்பு எலும்புகளி லே சேர்த்திருக்கின்றன. ஆகையால் அவர்கள் எவ் வளவு பாரமான வேலைகளையும் செய்யக்கூடியவர் களாயிருக்கின்றார்கள்.

(தொடரும்)

ஜால வேடிக்கை.

ஜாலம் என்பது மாயம், அதாவது கைமாற்று, புரட்டு, உருட்டு, சித்து முதலியவை. ஆகையினால் ஜாலவித்தை என்பது மனிதர்களை ஏமாற்றும் வித்

தை. அதைச் செய்பவன் இதரான் தன் செய்கை யைத் தெரிந்துகொள்ளாத விதமாய்ச் செய்யவேண் டும். அவன் ஜாலம் செய்கிறான் என்பது உலக வழ க்கச் சொல். அதாவது பொய்யான விஷயத்தை நிறும்போற் காட்டுகிறான் என்பதே. ஆகையினால் அவ்வித்தை செய்பவன் வாய்ச்சாலக்கு கைச்சாலக் குடையவனாகவும், யுக்திபுத்தியுடைய சாமர்த்திய னாகவும், தந்திரசாலியாகவு யிருக்கவேண்டும். அவ் வாறுள்ளவனாயிருந்து, இந்த வித்தையைக் கற்றுக் கொண்டு அடிக்கடி தனக்குள்ளே பழக்கம் செய்து வந்து, அதில் அனுபோகஸ்தனாய்விடவேண்டும். அவ்வண்ணமியற்றி வருவானாயின், இவன் செய்யும் ஜாலவித்தையை கண்ணுற்று யாவரும் இவன் மந்திரத்தினால்தான் இவ்வித்தையைச் செய்கிறானென்று ஆச்சரியமடைவார்கள். இதைச் சேர்ந்த அனேக ரகசியங்களும் தந்திரங்களும் யுக்திகளும் காலத்திற் குக் காலம் இத்தலைப்பின் கீழ் எழுதி வருவோம். இதைத் தெரிந்துகொண்டு பிரபுக்களிடத்தில் இந்த வித்தையினால் ஜீவனம் செய்துவருவோர்கள் வந்தால் அவன் அப்படிச் செய்தான், இப்படிச் செய்தான், இது எனக்குத் தெரிந்ததுதானென்றிகழாமலும், அவனுடைய ரகசியங்களை ஜனங்களுக்குமுன் வெளிப் படுத்தாமலும் தமக்கு அந்த வேலை தெரியாததுபோல எல்லோருடனுங் கூடி, அவனுடைய சாமர்த்தியத் திற்காக அவனை வியத்துப்பேசி அவனுக்கு சன்மானம் செய்தனுப்ப வேண்டுமே தவிர, மற்றபடி அவனை இசுழ்த்து, அவமானம் செய்து ஒன்றும் கொடாமல் அனுப்பிவிடுவது பெருந்தன்மைபெற்ற பிரபுக்களின் குணமே யல்ல. ஈனர்கள், அற்பர்கள், உலோபிகள் என்னும் இவர்களுடைய குணமென்பதற்கு எள்ளள வும் ஐயமில்லை. எதைகளின்மீது எப்போதும் ஈவு, இரங்கம், தயை, தாடினயம், பச்சாத்தாயம் என்னும் இவைகளைக் காட்டுவதே பெருந்தன்மை யுடையோர் குணமாகும். ஏனென்றால் இவைகள் யாவும் கடவுட் குச் சொந்த குணங்கள். சில ஓளவுதங்களின் செயற் கையால் அனேக அற்புத விஷயங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளையும் இதே தலைப்பின் கீழ் எழுதி வருவோம். இனி அடுத்த பத்திரிகைமுதல் ஜாலவேடிக்கைகளை முறைமையாக எழுதிவருவோம். இவ்வித்தையைச் செய்வதற்கு மிக்க சாமர்த்தியம் வேண்டும். இரண்டு கைகளாலும் வாயாலும் காட்டி மறைப்பதில் வெகு சாதாரியமாய் டக்கு டமரகங்கள் செய்யவேண்டும். இவை யனைத்தையும் முந்தி அப் பியாசப்படுத்தித் கைதேர்ந்த பிறகுதான், ஒருவன்

ஜாலவித்தைக்காரனென்று வெளிக்குவந்து வித்தை காட்டவேண்டும். அவ்வாறு அப்பியாசம் செய்யாமல் வெளிப்பட்டால் அவமானமுண்டாகும்.

இவ்வித்தையை உட்கார்ந்து செய்பவர்கள் ஜோலு என்னப்படும் ஓர்வகைப் பையிலே, (தொம் பர்கள் விளையாடும்போது ஜோலுப் பை வைத் திருப்பதை நம் மேரில் அநேகர் பார்த்திருக்கலாம் தொம்பர்கள் விளையாட்டை இவ்விடத்தில் உதாரண மாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காலத்திற்கு காலம் நாம் பின்னால் எழுதப்போகிறது அதிக உயர் த்தியான ஆச்சரியகரமான ஜாலங்களாயிருக்கும்.) மண்டையோடு, எலும்பு, கண்ணங்கள், பந்துகள், பலகரைகள், கலியாண முருக்கன் கொட்டைகள், கெச்சைக்காய்கள், கூழாங்கற்கள் என்னும் இவைக ளும் இன்னும் விளையாட்டுக்குரிய வஸ்துக்கள் முழுவதும் அடக்கஞ் செய்து, அதைத் தங்களுக்கெதி ரில் வைத்துக்கொண்டிருந்து, நடிக்கும்போது அந் தப் பையின் வாயைத்திறந்து வைத்துவிட்டு வாயினுற் ஜாலக்கான வார்த்தைகள் பேசிக்கொ ண்டே அடிக்கடி அப்பையிற் கையிட்டு இடுக்கி யெடுப்பதற்கும் மறுபடி அப்பையினுட் கையை வைக்காமல் நழுவு விடுவதற்கும்சாதனப்படுத்தியிருக் கவேண்டும். நின்றகொண்டு ஜாலம் செய்பவர், மேல் மூடியால் முக்கால்வாசி மூடப்பட்டிக் கால்வாசிதிறற் திருக்கும்படியான உயரமான ஒருமேஜையைத் தயார் செய்து வைத்துக்கொண்டு அதனுள்ளேதான் காட் டப்போகும் வித்தைக்குத் தேவையான சாமான்களை அடக்கஞ்செய்து, வாயினால் டக்கான வார்த்தை களைப்பேசிக்கொண்டும் கையினுற் புரட்டுகள்செய்து கொண்டும் வித்தையைக்காட்டவேண்டும். சில ஜாலவேடிக்கை செய்ய சிற்சில பழக்கங்கள் முன் கொண்டு செய்து ஸாதகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் அதாவது நம்விரல்களின் இடை, வாயில் தொண் டை, இவை முதலிய இடங்களில் சிலசாமான்களை ஒளித்துவைத்திருந்து பரிசோதனைக்காட்டி தேவை யானபோது தருவிக்கும் திறமை.

இதில் தொண்டையில் பெரும் உருப்படிக்களை யும் பதுக்கிவைக்கப்படும் விதம் ஒன்று ஸாதகப் படுத்தவேண்டி எழுதுகிறோம். சனபதார்த்தங்களில் கற்கண்டு சிக்கிக்கொள்ளாமலும் தொத்தரவு உண் டாக்காமலும் இருக்கக்கூடியது. இதைச்சிறுதுண்டி களாக்கி ஒன்றைவிட ஒன்று பெரிதாக வைத்துக் கொண்டு வாயில் முதலில் சிறுதுண்டைப்போட்டு தொண்டையில் அடக்கிக்கொள்ள வேணும். இவ்

விதம் ஸாதகமாக பெரியதுண்டுகளை அடக்கிவைத்துப் பழகவேண்டும். அவ்விதம் பழக்கத்தால் தொண்டையில் எத்பதார்த்தத்தையும் உள்ளே செல்லாமலும் வெளியே தெரியாமலும் பதிக்கி வைக்க பைபோன்ற இடம் உண்டாகும். அது உணர்வு இல்லாததாகவும் ஆய்விடும். கல், மூன், பொன், வெள்ளி, இரும்பு, ஈயம் முதலியவைகளையும் கிரம மன்னியில் அடக்கிக்கொண்டும், நாம் தாகம் ஆகாரம் முதலியவற்றை கிரமப்படி உட்கொள்ளலாம். இரத்தப்படி ஸாதகம்செய்து தேர்துவிட்டால் அளவி ரத்த ஜாலவேடிக்கைசெய்ய இடமும் ஸாமார்த்திய மும் உண்டாகும். பார்த்தவர்கள் தேவதைவசியம், குறளி என்னும் பலவாராக புகழ்ந்து பேசுவதற்கு இடம் உண்டாகும்.

(தொடரும்.)

கடி-தங்கள்.

—:0:—

யோகம்.

இத்தலைப்பின் கீழ், சரீர நிருபணத்தைப்பற்றி முன் 5 வது பத்திரிகை 55 வது பக்கத்தில், தேகாபிமானத்தோடு கூடிய சைதன்மியத்தைச் செய்வதால் (சிந்திப்பதால்) சித்தமெனப்படு மென்று சொல்லி நிறுத்தியிருந்தோம்.

அதன் தொடர்ச்சி.—

ஸத்வகுண மாயையால் பரிணமிக்கப்பட்ட அந்தகரணமானது, ஸாத்வீகம், ராஜஸம், தாமதமென மாயாகுணபேதத்தால் மூன்று விதப்படும். பரலோக முன்மென்றமதி, பரிசுத்தி, தருமத்தில் மிக அன்பு, இவை முதலிய சாத்வீககுணங்கள் ஸத்வகுணத்தாலுண்டாகின்றன. இரஜோகுணத்திலிருந்து, காமம், குரோதம், மதம் முதலிய ராஜஸபதார்த்தங்களுண்டாகின்றன. தமோகுணத்திலிருந்து, நெடுஞ்சூக்கம், சோம்பல், மொட்டிபம், வஞ்சகம் முதலிய தாமத பதார்த்தங்களுண்டாகின்றன. பொறிகளின் தெளிவு, பிணியின்மை, சோம்பலின்மை முதலியது ஸத்வஜனங்களெனப்படும். இச்சரீரம் பஞ்சபூதங்களால் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவைகளின் குணங்களை கிரகிக்கின்றது.

அவற்றுள் ஆகாயத்தினிடமிருந்து சப்தம், சப்த இத்திரியம், சப்தத்தோடு கூடியிருத்தல், விசித்திர

மாயிருத்தல், சூட்சுமம், தைரியம், பலம் இவைகளைத் தேகமானது கிரகிக்கின்றது. வாயுவினிடமிருந்து ஸ்பரிசமும், ஸ்பரிசேந்திரியமும், உயரத்தாக்கல், கீழேபோடல், மடக்கல், நடை, நீட்டல் என்ற ஐந்துவிதத் தொழிலும் உலர்ந்திருத்தலும், பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானனென்ற ஐந்து முக்கியப் பிராணன்களும், நாகன், கூர்மன், திருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன், என்ற ஐந்து முக்கியப்பிராணன்களும், நாகன், கூர்மன், திருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன் என்ற ஐந்து உப்பிராணன்களும், இலேசாயிருத்தலும், ஆகிய இவைகளையெல்லாம் தேகமானது கிரகிக்கின்றது.

மேற்கூறியவைகளில் மிகவும் முக்கியமாகிய பிராணனென்பது, நாயிமுதல் கழுத்து வரையிலிருந்து, நாகி, நாயி, இருதயகமலம் என்பவைகளில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, பேச்சு, வெளிமூச்சு, உள்மூச்சு, என்பவைகளுக்குக் காரணமாயிருக்கிறது.

அபானன் என்பது, குதம், ஆன்குறி, இடை, முழந்தான்கள், வயிறு, தொப்புள், விருஷணம், கணுக்கால் இவைகளிலிருந்துகொண்டு, மலமூத்திராதிகளை வெளிப்படுத்தும் தொழிலையுடையதாயிருக்கிறது.

வியானனென்பது, கண், காது, பாதங்களின் பரிகள், நா, நாகி, என்பவைகளிலிருந்து கொண்டு, ரேசகம், பூரகம், சும்பகம் முதலிய தொழில்களையுடையதாயிருக்கிறது.

உதானனென்பது, கால், கை, அவயவங்களின் ஸந்திபத்தங்களிலிருந்து கொண்டு சரீரத்தை எழும்பச்செய்தல், பாய்தல் முதலிய தொழிலைச் செய்கின்றது. ஸமானனென்பது அக்னியுடன் கூடச் சரீரமுழுவதும் பரவி, எழுபத்திராயிரம் நாடிநரம்புகளின் துவாரங்களிலும் ஸஞ்சரித்து உட்கொள்ளும் அன்னபானதிரஸங்களை எங்குஞ்செலுத்தி, சரீரத்துக்கு புவ்டியைச் செய்கின்றது.

நாகன் முதலிய ஐந்து உப்பிராணன்களும் தொக்கு முதலிய எழுதாதுக்களை ஆசிரயித்திருக்கின்றன. அவற்றுள் நாகத்திற்கு எப்பம் முதலியதும், கூர்மத்திற்கு இமைக்கொட்டல் முதலியதும், திருகரத்திற்கு பசி, தாகம் முதலியதும், தனஞ்செயத்திற்கு சோகம் முதலியதுமாம். தேயுவினிடமிருந்து, நேத்திரேந்திரியம், ரூபம், உஷ்ணம், ஜீர்ணசக்தி பிரகாசமாயிருத்தல், கோபம், குரூரமாயிருத்தல் சூட்சுமம், ஓஜஸ் (இத்திரியங்களின் வலிமை) பிரதா

பம், குரத்தனம், புத்திசாலித்தனம், என்பவைகளை தேகமானது கிரகிக்கின்றது. அப்புவினிடமிருந்து ரஸநேந்திரியம், உருசி, குளிர்ச்சி, ஷைப்பு, திரவம், வியர்வை, மெது என்பவைகளை தேகமானது கிரகிக்கின்றது.

பிரதிலியினிடமிருந்து, கிரானேந்திரியம் நாதம், (வாஸனை) உறுதி, தைரியம், கனதி என்பவைகளை தேகமானது கிரகிக்கின்றது.

தோல், இரத்தம், மாமிஸம், உளனீர், எலும்பு, மஜ்ஜை, சுக்கிலம், ஆகிய இவ்வேழும் தாதுக்களெனப்படும்.

மனிதர் புகிக்கும் அன்னமானது ஜாடராக்கினியால் மூன்றுவிதமாகிறது. அவற்றுள் ஸ்தூலபாகம் மலமாகவும் மத்தியபாகம் மாம்ஸமாகவும் சூட்சுமபாகம் மனதாகவும் ஆகின்றது. ஆகையால் தான் மனது அன்னமயமென்று சொல்லப்படுகின்றது. குடிக்கப்பட்ட நீரின் ஸ்தூலபாகம் மூத்திரமாகவும், மத்தியபாகம் இரத்தமாகவும், சூட்சுமபாகம் பிராணாகவும் ஆகின்றது. ஆகையால் தான் பிராணன் ஜலமயமென்று சொல்லப்படுகின்றது. தேஜுவின் ஸ்தூலபாகம் எலும்பாகவும், மத்தியபாகம் மஜ்ஜையாகவும், சூட்சுமபாகம் வாக்காகவும் ஆகின்றது. இதனால்தான் ஜகத்தானது பிருதிலி, அப்பு, தேயு, ஸ்வரூபமாகின்றது.

ரத்தத்தால் மாம்சமும், மாம்சத்தால் மேதஸும், மேதஸால் எலும்பும், எலும்பால் மஜ்ஜையும் உண்டாகின்றன. மாமிஸபிண்டத்திலிருந்து நாடிகளும், மஜ்ஜையிலிருந்து சுக்கிலமும் உண்டாகின்றது. வாதம், பித்தம், கபம் இம்மூன்றும் தாதுக்கள் எனப்படும் 10-பங்கு ஜலம், 9-பங்கு இரஸம், 8-பங்கு ரத்தம், 7-பங்கு மலம், 6-பங்கு கபம், 5-பங்கு பித்தம், 4-பங்கு மூத்திரம், 3-பங்கு பசை, 2-பங்கு மேதஸம், 1-பங்கு மஜ்ஜை, 1/2 பங்கு சுக்கிலம் ஆகிய இவைகள் பலமென்று சொல்லப்படுகிறது. சரீரத்தில் 360 எலும்புகளிருக்கின்றன. அவ்வேலும்புகள் ஜலஜம், கபாலம், ரூசகம், ஆஸ்தரணம், நளினம் என்று ஐந்து விதங்கள் சொல்லப்படும். அவற்றுள் எலும்புச்சத்திகள் 210 இருக்கின்றன. சரீரத்திலுள்ள அவ்வேலும்புகள் ரெளரவம், பிரஸரம், ஸ்கத்தஸேசனம், உலாகம், சமுத்திரம், மண்டலம், சங்காவர்த்தம், வாமனகுண்டலம் என எட்டுவகைப்படும். தேசத்திலுள்ள உரோமங்கள் 33 கோடியும், முகத்திலும் தலையிலுமுள்ளமயிர்கள் 3 லக்ஷமும். இவ்வாறாக தேகத்தின் ஸ்வரூபம் நன்றாய் பகவான் ராம

சந்திரமூர்த்திக்கு சர்வலோக சரண்யரான பரமேசுவரனால் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ப்ரகாரம் சரீர நிருபணத்தைச் சொல்லியுடித்தோம். இனி ஜீவஸ்வரூபம்.

(தொடரும்.)

S. A. சுந்தரமய்யர்,
கடயம்.

சித்தாந்த ஜோதிடப்பிரசுரம்

(98-ம் பக்கதொடர்ச்சி)

இவ்வரியஜோதிட சாஸ்திரமானது ஆதியில் உமாயுதியாகிய ஸ்ரீபரமசிவத்தால் ஸ்ரீபார்வதீதேவியார்க்கு முதன்முதல் அருள்செய்யப்பட்டு அவ்வுமா ஓர்காலத்தில் ஸ்ரீநந்திகேசரருக்கும், ஓர் காலத்தில் ஸ்ரீ அகஸ்தியமகாமுனிகளுக்கும், மற்றோர்காலத்தில் ஸ்ரீவிநாயகக்கடவுளுக்கும், பின்னர் ஸ்ரீமருகக்கடவுளுக்கும், அப்பால் காலாந்திரங்களில் பிருகு முதலிய பொருள் ஞானமகரிஷிகட்கும் அருள் பூர்வமாக பற்பல சமயங்களிலும் உபதேசித்தருளி, அந்நந்தியடிகள் மார்க்கண்டேயமகாரிஷிகளுக்கும், அவ்வகத்தியர் சுந்தரானந்தருக்கும், அக்கணபதி முருகவேள், பிருகு, முதலினோர் பற்பலருக்கும் கிரந்தபூர்வமாய் உரைத்தருளி அந்தந்த பரம்பரையினின்றும் பரவி திரிலோகத்திலும் வ்யாபித்து பூதபலிஷ்யத்வர்த்தமான காலங்களுக்குக்கடையனுசுத்தித்து பலனனுபவித்து சுகமடைந்துவந்தனர்.

இன்னால் பிறகு தத்தம் மனோஞானயுக்தப் படிக்கி, வசிஷ்டகோசிகரும், பராசரவியாசரும், பிருகு மார்க்கண்டேயரும், குருசுக்கிரனும், உமாமகேஸ்வரனும், கணபதிசத்தியும், அகஸ்திய சுந்தரானந்தரும், முருகன் பார்வதியும், நவக்கிரகங்கள் தனித்தனியும் ஒன்றுகூடியும் சூரியாதிராரதாரந்தமுள்ள பதினெண்மருட், சுகப்பிரம்மரிஷிபரீக்ஷித்தும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாதேவனும் சம்வாத சமாதானத்தின் மேல் கிரந்தபூர்வமாக இயற்றியுமுள்ளனர்.

அதின் பெருமைகண்டே யவனேஸ்வரர் ஜயமுனிவாத்தஸ்யாயனர், குதர், கபிலர், ஜமதக்கினி முதலினர் விரிவாக தத்தம் யுக்தப்படி வேதோபரிடத பாஷ்யசங்கிரக தாத்தர்யத்தையும், இடை இடையே கவந்து சுருதியுத்த அனுபவப்படிக்கி அனேக தூஸ்களாக பற்பலவிதங்களிலும் அமைத்துள்ளனர்.

காலவெய்யடிபெருகெந்நிதாரணெந்
ஐந்தாம் கய்யாணநா ! கய்யாணெ ககை

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

வாய்க்காக்காக்கொடுக்கென விரைகென செ
ரீநம் || (3)

TALISMANS AND CHARMS

For those People to avoid all Sorts of Misfortunes
and enter the Gates of Successful Life.

For Honour, Riches, Learning, and ns. A. P.	
Greatness...	7 8 0
For Health, Physical Strength, &c.	7 8 0
For Power of Eloquence, Speeches, &c.	7 8 0
For Success in any Undertaking or Litiga- tion, &c.	10 0 0
For Success in Sport, Racing, Cards, Games of Chance, &c.	7 8 0
For Success in Trade, and Business	10 0 0
For Men's Love to women	7 8 0
For Woman's Love to men	10 0 0
For Love of Opposite Sex, attractive power	7 8 0
For Agricultural Prosperity, Farming, Good Crops, etc.	7 8 0
For Success in Mining Plumbago, &c.	100 0 0
For success in Gemming	225 0 0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success	15 0 0
Specially valued and worn by every suc- cessful Hebrew, 2nd quality	21 0 0
Do. 1st quality	30 0 0
Extensive Life Readings	15 0 0

Note.—A Money Order will bring the Talisman to
your door. Always the full amount should
be paid in advance. No V.P.P.

D. A. RAM DUTH, Astrologer,

No. 30, (ac), Chelva St., COLOMBO, (Ceylon.)

அகஸ்திய சாக்ஸ்தலம்

இது ஸ்நானத்துக்கு மிகவும் ஸ்லாக்கியமானது.
தேகத்தில் நரம்புத் தளர்ச்சியாலும், இரத்தக்குறை
வாலும் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளை நிவர்த்திக்கும்.
இதை உபயோகித்து அவரவர்கள் குணத்தை அனு
பலத்தில் காண்பதே நலம் என்று இங்கு அதிகம் விஸ்
தரிக்கவில்லை. 1 சேர் புட்டி 1க்கு, விலை ரூ. 1.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் காண
லாம்.

அம்புஜமந்திரம்,
திருவகீர்த்திரபுரம்,
திருப்பாதிருப்புவியூர்,
தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸர்வஜ்வர ஹா வடி

இந்த மாத்திரைகளை எந்த ஜ்வரத்திலும் உபயோகி
க்கலாம். எல்லாவித விஷஜ்வரங்களையும் இலகுவாக
சாந்தப்படுத்தும். இதற்கு வசப்படாத ஜ்வரம் ஒன்று
மேகிடையாது. இதை ஒவ்வொருவரும் கையில்வைத்
துக்கொள்ள வேண்டியது.

ஒரு சிறு புட்டி மாத்திரை, விலை ரூ. 1.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

அம்புஜமந்திரம்,
திருவகீர்த்திரபுரம்,
திருப்பாதிருப்புவியூர்,
தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸம்ஸ்கிருத புத்தகங்கள்

(1) பாலர்களுக்கு முதலில் அப்பியசிக்கவேண்டியதற்காக அக்ஷரங்களும் இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத்து பெயர்களும் வாக்கியங்களும், கதைகளும், சுலபமான நடைபாடில் பாரத சங்கிரகமும் அடங்கியது விலை அணு 4.

(2) பிள்ளைக்கு சுலபமாக படிக்கும்பொருட்டு ராமகதாஸாரம் (ராமாயணவார்ப்பாட்டு) நாகரளமுத்தில் விலை அணு 2.

(3) ஸம்ஸ்யாவலி (மிகவும் அற்புதமானது) விலை அணு 1.

(4) ஸம்ஸ்யாவலி பத்தங்களடங்கியது (நாகர அக்ஷரத்தில்) இதில் அனேகவிசித்திரமான பத்தங்களும், வளசுவாடி ஸம்ஸ்யை திவாடி ஸம்ஸ்யை சுனாபுராவி வஹிபுராவி முதலிய அற்புதமான ஸ்ரீ கங்களடங்கியது விலை அணு 8.

விலாசம்:

சதாவதானம். வேதாந்தசாரி,
திருவடிகுத்திரபுரம் (via), திருப்பாப்புவிலுர்.

சித்தாந்த ஜோதிடநிலயம்

ஆஸ்திக அறிவுடையோர்கான்?

ஸ்ரீ ஆதித்யாதி நவக்கிரக சாரங்களைக்கொண்டு தத்தந்திரிகாலப்பலன்களை ஆராய்ந்தறிந்துகொள்வதற்காக முன்னர் நவக்கிரகங்களும் பதினெண்ணிரிஷிகளும் அகஸ்தியர் கௌசிகர் சுதர் முதலிய பலமகான்களால் அருள்செய்யப்பட்ட அரிய நூல்களில் ரூகர்த்த நிர்ணயம் வதுவரநிர்ணயம் மனை ஆயகம் கடபரிணயம் ஆருடபலன் கோசாரபலன் ஜாதகபொது பலன் திசாபுத்தி அந்திரபலன் முதலியவைகளை காலதேசவர்த்தமானப்படி மணிமந்திராவுடத சாந்தி விவரங்களடங்கி சொல்லியுள்ள சில சாஸ்திரங்கள் என்னிடமிருந்து பலருமனுபவித்து நன்கு மதித்து முன்னர் இவ்வித சாஸ்திரங்களில் அவரவர் பலன்களை அறிந்துக்கொள்ள விரும்புமவர்கள் அடியிற் கண்ட என்னிடம் கேரிலாவது தபால்மூலமாயாவது தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

ஜோதிடம். சித்தப்ப நாயுடு,

தொட்டி (கிராமம்),

திருவடிகுத்திரபுரம், திருப்பாதிரிப்புவிலுர்.

அஜீர்னரி லவணம்

இது ஒவ்வொருவரும் கையில் வைத்திருக்கவேண்டிய ஓர்சஞ்சீவி எனலாம். அஜீர்ணம்வாந்தி, வயிர் போக்கு, வலி முதலியவற்றை இரண்டு பொழுதில் அகற்றக்கூடியது. சிறிய புட்டி 1க்கு, விலை அணு 12.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் காணலாம்.

அம்புஜ மந்திரம்,

திருவடிகுத்திரபுரம்,

திருப்பாப்புவிலுர், தென்னாற்காடு ஜில்லா.

குஸும பஹுளம்

கேசவர்தகஸ்னேஹா

இவ்வுலகாசுவாசனைத்தைலம் பற்பலவாசனாபுட்பங்களினாலும், குளிர்ந்த பச்சிலைகளினாலும், வெகுமுயற்சியுடன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதை யாவரும் அநுதினம் கூந்தலிற்றடவி சிக்கமுத்து பச்சுவமாக வாரிமுடித்துவரின் கூந்தலானது அதிக வளர்ச்சியை அடையுமென்பது திண்ணம். மூளை குளிர்ந்து, கண்ணெரிச்சல், பொருகு, முதலிய அநேக துர் குணங்களை அகற்றும். பாட்டில் 1க்கு, விலை அணு 12.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

தந்தாமிருதம்

பற்பொடி

அசைத்தபற்களை இறுகச்செய்யும், பல்லின் தூர்நாற்றம்போம். பல்வெளுக்கும். பல்லினின்று வரும் ரத்தத்தைத் தடுக்கும். பல்லின் ஊத்தை யென்ற அழுக்கில் ஊரும் பற்பல வியாதிக் கிருமிகளைப் போக்கி அநேக வியாதிகளை வரவொட்டாது தடுக்கும். மிகச் சொல்லின் விரியும். வாங்கி உபயோகித்தவர அதின் மேன்மையான குணங்களை நாம் அனுபவத்தில் காணலாம். பொட்டளம் 1க்கு, விலை அணு 4.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜ மந்திரம்,

திருவடிகுத்திரபுரம்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

SRI:

BRIHASPATAYENAMAHA

EDITORIAL NOTES.

—:0:—

Several enquiries are received in the office of the Academy of Aryan Science about the subjects taught, and about the procedure to be adopted in enrolling in the Academy and also in the Oriental University etc. from our would be clients.

We thought it therefore better to write in the journal in detail a general reply to all the enquiries instead of answering them individually and privately.

1. Intimate your idea to the Academy Office.

2. You will be furnished with the application form:

3. Fill out the application form and send it to the Academy Office with the full price of the course or the first instalment, entrance and correspondence deposit amount.

4. If on receipt of the application in the office the faculty thinks it necessary to test the efficiency of the students they will do so.

5. On receipt of the answer paper they will decide the standard from which the start of the instructions to be made to that student.

6. A certificate of merit to that effect will be forwarded to the students.

7. No reduction in the price of the course is made because the person wishing to enroll is already well informed in one or more of the subjects of a course.

8. We prescribe the text books to be bought for the course.

9. We send our instructions to the student. If the student finds any difficulty in the course of his reading he writes the same to the office which will be explained by the members of the Faculty in the Academy till the student understands them correctly.

10. We issue to every enrolled student as soon as he has paid in full for his course a Scholarship certificate. These certificates are agreements to give instruction to the student until he is proficient in the branches included in his course and has received his final Diploma.

11. When the student finishes a subject in the course he will be examined in that

subject and a certificate of efficiency will be given.

12. When all the subjects in the course is completed he will have his final examination for Diploma. Unless he satisfies the faculty concerned of having the required maximum standard of efficiency he will not be granted the Diploma. He will be required to study till he goes up to the required standard of efficiency.

13. Every week the works of the student is sent to us, and the faculty concerned will correct them giving proper, and right explanations and return them to the students.

14. The only qualification required of a student is the ability to read, understand and write. (Tamil or English).

In the next issue we will detail about the teaching method of the Academy.

ACKNOWLEDGMENT

of
BOOKS, JOURNALS & NEWSPAPERS.

Knowledge—a monthly journal of Industries and Amusements, printed and published from Allahabad by Mr. H. A. Hussain. The annual subscription is Rs. 2-8-0 only. Vol. 1. No. 9 of January 1922 received in this office contains the following useful and practical articles:—

1. How to make money.
2. How to start a lucrative business with a capital of 50 Rs.
3. Recipes for preparing toilet powders, Breath perfumers, Glass cement etc.

4. Amusements. 5. Business tips etc. and many such valuable contributions from experts. We wish all success to the journal.

—(o):—

A communication is received from the institution called American University incorporated under the laws of the state of Illinois, about the new method of curing diseases called "Chiropractic." They say Chiropractic is not a fad or an experiment, it is an established Science, a recognized profession. This is a drugless scientific treatment of diseases by spinal adjustment. Anybody liking to have further information on the subject may address their letters to the following address. AMERICAN UNIVERSITY, 81, W. Randolph Street, Chicago, Illinois U. S. AMERICA.

From M. B. L. Shukul & Co. Moradabad V. P. We received a sheet calendar of 1922. It is finely printed in good paper having the dates of the Months in the centre bordered all round with their trade announcements in high class brass wares and few of the testimonials received.

GLEANINGS

UNBREAKABLE GLASS.

Dr. Horak, Manager of the well-known and old-established Kavalir glass factory in Sazava, Bohemia, has succeeded, after thirteen years of research, in producing unbreakable glass. The first tests of the new product were made at the recent glass exhibition at Hradec Kralove, where the inventor demon-

strated before an interested public that his glass plates and vessels remain intact when thrown to the ground from a height of over twelve feet. He roasted meat on a thin glass plate over an open fire at a temperature of 400 degrees centigrade; he melted tin in a glass pot and drove nails into a hard piece of wood with a piece of his new glass. A tiny glass tumbler scarcely a millimeter thick was heated in a stove to such a degree that wood placed into it was immediately charred to ashes. The glass, not only, stood the heat but even remained undriven when plunged into cold water while still in this overheated state. The manufacture of this glass which is known as Silex-glass required special mechanical treatment and new machinery. The carbundum stones used for cutting ordinary glass are of no use in the case of Silex-glass. Even a diamond sometimes fails to cut it. American, Swedish and Czech capitalists have already offered Dr. Horak large sums of money for the utilisation of his invention although it is not yet known what particular goods he first intends to produce wholesale.

The Kavalir factory was founded nearly a hundred years ago by an ordinary glass worker, who however soon became famous for his chemical glass products and before his death he was elected an honorary member of many academies, etc. His glass was brought by Pasteur as well as by the great German chemist, and it was his factory which gave the first impetus to the great German glass industry at Jena. The Kavalir chemical glass is famous all over the world, and the new invention of Kavalir's successor will considerably enhance its wide reputation.

(The Near East)

—(*.*)—

In the March No. 3. VOL. 29, of 1922 of the American Journal of Clinical Medicine in page 167 a reason-summary as it were is given for the Review made on page 235 of the same issue about the book styled "Timely truths on Human Health" by one Dr. Simon Louis Katsoff, Ph. D., M. D. Bridgeport, : Co-Operative Publishing Co., Inc, 1921.

Before extracting the critical review of the reviewer we shall here give the scope and object of the book in the milder critic's words:—

1. "The Medical profession is taken to task severely for holding, and acting upon, certain views concerning the causes the treatment and prevention of disease".

2. "The first part of the book deals largely with hygiene and diet, also with the best methods of living so as to avoid disease; the author discusses the causes, and treatment of various of the bacterial diseases and defends the view that the specific, or etiologic treatment of these affections, by means of vaccines and serums, and also, their prevention by the same means is wrong, since "germs do not cause disease."

3. There are chapters on drug-addiction, on insanity, on surgical abuses, hospital abuses, medical ethics, and so forth."

4. "The first part of the book contains thirty-four chapters. The second part contains a "health symposium" for the discussion of the causation of disease by germs, of vivisection problem, the vaccination problem, and the birth control problem."

5. "For each one of these later discussions, the author has secured contributions from other writers, both in the affirmative and in the negative of the question under consideration. He himself functions, merely as chairman of the meeting, summing up the arguments and offering his own conclusions

which, incidentally, are in opposition to those commonly held."

"If we devote an unusual amount of space to this production of Dr. Katsoff's, it is largely because of the circumstance that it is offered to the laity, presumably for its "education."

"The author claims to have investigated and discussed the various problems dispassionately and with the sincere desire to help; to point out errors and abuses and to show the way for their correction and eradication. He declares that he has maintained an open and impartial mind and, probably, fancies himself in the role of reformer, seeing it his duty to castigate what he conceives to be evil and to call the entire sinning medical profession to repentance. It is a serious matter to assert that the over one-hundred medical practitioners in the United States, and all their many thousands of colleagues in Canada, in Latin-America, in Europe and, in short, all over the world are enmeshed and persist in blamable, serious and even, vicious errors; that they deliberately foster and propagate erroneous ideas and teachings."

"We do not have the least desire to accuse the author of bad faith. We hasten to admit his evident honesty and sincerity of purpose; his straight forwardness and his well-meant attempt to point out evils, or what he conceives to be evils. That he appears to be constitutionally unable to differentiate between good and evil, in matters medical; that he cannot see the justness, the reasonableness, the wonderful marvels of the action of bacteria upon human organism, of the resistance of that organism to the invading bacteria, of the reaction of the organism by the formation of antibodies and antibacterial substances—

things that have aroused the astonished admiration of all students, ever since Metchnikoff published his fascinating studies on phagocytic action—must be attributed in all probability to insufficient training and not to the desire merely to pose as a critic. And that is just the point which we wish to make. The author asserts that germs do not cause disease. He cites Virchow (among others) in support of his contention. He calls Virchow "the worlds leading authority on this subject". and claims that he "was formerly a leading advocate of the germ theory". Virchow was not a leading authority in bacteriology, nor was a leading advocate of germ theory. If Dr. Katsoff will study Virchow's writings in the original, and not in the (mis) quotations of antivivisectionists, antivaccinationists and various other antis, he will find that Virchow was never particularly enthusiastic about bacteriology which was a new science at a time when he was already an old man. It is said that after Koch's announcement of the bacillus of tuberculosis (1882), Virchow walked downstairs puzzled and shaking his head.

While Katsoff denies the germ theory of disease he insists that spitting, coughing, sneezing and whistling ought to be performed privately and as sanitarly as possible—in a handkerchief (which should later be burned—italics are ours—Ed). We are accustomed to insist upon the burning of cloths and rags containing expectoration etc. for purposes of disinfection. If germs do not cause disease, why not simply wash the handkerchief? Dr. Katsoff has much to say about the inconsistency of "regulars" or (as he calls them wrongly) "allopaths". The advice cited, for one is by no means consistent with his teachings.

If the book consisted of about the first one-hundred pages, it would not contain anything particularly new—indeed there is not a new thought in the whole work—but, it would have been fairly acceptable guide on diet, hygiene, and so on, and which might have been given to laymen without fearing to lead them astray through faulty teachings. However, since the author has insisted upon adding more than two-hundred pages of text upon subjects which he simply does not understand and he cannot have studied closely (at least, not in the bacteriological and the physiological laboratory), the result is rather serious if the book is intended for "lay consumption."

We have already said that there is nothing new in the book. It does not contain some things that are very good.

That fact, however, is more than overbalanced by the erroneous teaching that the author offers and which is bound to upset ignorant and unthinking people. We cannot but be sorry that the book ever was written, and, having been written, found a publisher. With every possible goodwill toward the author, personally we must hope, for the greater good of the greater number, that will not find a ready sale.

REVIEW PROPER.

Such a book gives one a shock. It seems incredible, that, in this day and generation, any one with even an elementary conception of the meaning of science should utter a screed—such a jumble of a few self-evident but not pertinent facts, with a vicious attack upon nearly every great achievement of medical and surgical science in the last hundred years. How can any fairminded man so utterly and completely ignore all evidence that does not suit him? Anyone who calls the scientific practice of medicine "the allopathic school" still has to learn the meaning

of the word "school"; quite aside from the fact that the word "allopathic" is, in itself opprobrious. A science founded on observation and experience is fundamentally different from the various "pathies" or "schools". They are confessedly based, each one, on a different theory! According to this book germs do not cause disease; vaccination does not prevent smallpox and causes more deaths than that disease; to inject a serum to control an infectious disease is, to put "poison" and "filth" into the system; antitoxin in diphtheria is all wrong. We must not remove diseased appendix, tonsil, adenoid or pile. Vivisection does not give us the knowledge which enables us to control infectious disease and save millions of lives. The author ridicules the Wassermann test for syphilis, and the use of mercury or arsenic in the treatment. He would treat it by drinking distilled water, and other equally powerful hygienic remedies.

It is to laugh; or it would be if the matter were not so serious. Such theorists are not impressed by the evidence; they calmly ignore it. If they don't want to believe it, that settles the matter. Most fairminded people think that, when evidence is overwhelming, it becomes our duty to accept it unless we can disprove it.

This book would be capable of enormous harm, were it not that the majority of people use their common sense. The one sad feature of the matter is, that innocent children are often sacrificed when their parents become oppressed with the teaching of those blind guides who are anti-everything.

—:o:—

Our object in extracting here is to show that our Ayurvedic system of diagnosis does not favour the bacterial theory throughout. As we have not in hand the full text of the author we are not now in a position to compare or contrast the author's views with that of the Ayurvedic System. We take after the receipt of a copy of the book under review to explain Ayurvedic diagnosis and how it diff-

ers from the recent inventions and its multiplications. No doubt we do not go so far as to decry the present day inventions as wrong or otherwise, but we can show only even without those inventions and discoveries the diseases can be treated as successfully as now by following the trend of ancient Ayurvedic diagnosis and its method of treatment, if the same is approached in a right earnest way. Reserving more for future we stop here.

In the 1922 February issue of the Clinical Medicine we find the Bacterial theory invading Diabetes also. As the Editor of the clinical medicine says the progress and inventions in all things connected with science originate from unknown quarters and is not the monopoly of leaders and greatmen.

DIABETES A BACTERIAL DISEASE.

By Amos T. Fisher, M. D. Kansas City, Missouri—

In a paper on this subject, it will not be necessary to take up the complete and comprehensive clinical picture of diabetes. However, I shall at times mention those symptoms which may be necessary to prove my contention that diabetes is a bacterial disease, i.e., a disease due to the bacterial invasion of the organs of metabolism, and others.

PATHOLOGY OF DIABETES.

Consider the pathology of diabetes (DeLafield & Prudden.) A great variety of lesions are found in the body after death from diabetes, but few aside from those in the pancreas appear to bear any definite relation to diabetes. General debility and malnutrition are common and render the diabetic especially susceptible to injuries and infections. Carbuncles, boils, eczema, etc., are frequent and they are due to some specific bacteria. Gastrointestinal troubles and circulatory weakness are often present.

The pancreatic lesions are variable. General atrophy with fatty replacement and an

increase of interstitial tissue. Hyaline degeneration and fibrosis of the islands of Langerhans are present in many cases. In fact, hyaline degeneration is common. An adenomatous-like hypertrophy of the islands occurs frequently.

MacCallum says:—The nature of this process is not made clear by anatomical autopsy, for, in many cases, no gross changes can be made out. The blood shows an increase of blood sugar, the liver is devoid, of glycogen or nearly so, and the muscles have lost their reserve of glycogen.

Sufficient experimentation and study have been made to indicate rather positively that it is the pathological state of the pancreas to which diabetes is due, and, in any case, there it is where the lesions may be sought.

It is well known that the acinar parts of the pancreas secrete the pancreatic juice into the intestines by way of the pancreatic duct, but that the islands of Langerhans have no direct connection with the duct or intestines. Opie describes a case in which all of the islands of Langerhans were converted into hyaline-inert masses in which living cells could no longer be found. The death of the cells always precedes hyaline degeneration. Often a very fine scarring of the minute structures of the pancreas is found, analogous to cirrhosis of the liver.

So, in the pathology of diabetes, we find conditions which are found in other diseases and which, we know, are due to specific infections. Certain adenomatous conditions, amyloid degenerations, certain conditions found in typhoid fever, tuberculosis, the nephritis of scarlet fever and other similar infections, hyaline debris of cells found in tumors and old granulations, in the thyroid and prostate, and in the pneumonias following influenza and measles. These conditions we know to be due to some specific

organism when found in these diseases. *Then why not consider them due to some organism when found in diabetes? I believe that they are, and the results in the cases reported below cause my belief to be quite strong.*

CASE HISTORIES.

Case 1.—Mrs. A. K. W. July 31, 1919. Age 28, married, two children, weight 112 lbs. Emaciated, appetite poor, Had lost weight for over two years. Very nervous and weak. Had typhoid fever and more or less digestive trouble for three or four years. Urine abundant, sugar abundant. Colon bacillus, diplo Coccus present in abundance. Put her on Van Cott vaccine and gave eight or nine doses.

The patient left The Kansas City, and I did not see her for over a year. In that time she had gained 18 lbs. and said that she had no trouble since her last treatment. In the winter of 1920, she had influenza, while in St. Louis. I saw her in April 1921. Glycosuria had returned and gastrointestinal symptoms were giving some trouble. Treatment was resumed using a staphylococcus combined vaccine. Pancrobilein was given for the gastrointestinal condition, and with good result. At present the patient is feeling quite well again and no glycosuria is present.

Case 2.—Miss F. K. Age 25, had the ordinary diseases of childhood. Aug. 1918, was operated on for appendicitis, pustule, etc. Before she was able to leave the hospital she acquired influenza which was followed by a severe pneumonia. After leaving the hospital, she failed to recuperate and, when I saw her Aug. 8th, 1919, she pretended a typical picture of diabetes. Glycosuria was marked. Urine and other secretions were loaded with bacteria—colon bacilli staphylococci influenza bacilli gonococci and other diplococci. She was given a "urethritis combined

vaccine" alternating with an "influenza vaccine combined" I also gave her a methyleneblue combination after a course of calomel with soda. In three months the glycosuria was gone. The patient had gained 20 lbs. and was steadily employed. A year later, she was still in good health.

Case 3.—Miss F. C. Age 20. Had never had any severe illness until in the fall of 1918 when she had influenza. Sept. 8th 1919, I found marked leucorrhea irregular menses, catarrhal nose and throat, weight 109, glycosuria pronounced. This had been present for two or three years according to her father. Her mother had died of diabetes.

B. Coli, M. catarrhalis, staphylococci were abundant. I gave her a course of Van Cott vaccine. After four months treatment, the leucorrhea was much less, the glycosuria was still present, but the patient had gained seven pounds. I then gave her a diet slip and continued the vaccines. In June, 1920, the glycosuria was gone. She did not follow the dietetic orders because these were distasteful to her. Treatment was discontinued for two months, and then resumed for ten doses merely as a safeguard. Since that time, she has been in good health and is about fifteen pounds heavier.

Case 4.—Miss S. S. March 11, 1920. Age 22. Mother died of kidney trouble. She had never had any severe sickness. Gastrointestinal trouble had been rather constant—constipated most of the time. In the last few months, she had become restless and lost weight. Appetite was poor and she complained of "rheumatic" pains in various parts of the body. Glycosuria was marked, B. colic and staphylococci were present in the urine. She had no leucorrhea as the other cases. I gave VanCott vaccine, fifteen doses, with pancrobilein. The symptoms cleared up and the patient gained 15 pounds. In December 1920, she was well. In the spring of 1921 she married and was in good health.

Case 5.—Mr. E. M. Married, age 33 years 6 ft. 1; weight, 123 lbs. Railroad Carpenter. Had the ordinary disease of childhood. In the fall of 1919, he was in hospital 12 weeks with quite severe Influenza pneumonia. Left the hospital weak and worn, and very much emaciated. Did not recuperate under usual care and treatment, became deaf and had attack of blindness. An eye and ear specialist found no ear trouble but referred the patient to me. I found small boils. A great lack of tone marked the whole clinical picture which was typically diabetic. Glycosuria was so marked that the test solution did not need the second boiling—turned orange through out as soon as urine is added. The specific gravity was 1042. The evaporated urine was syrupy. B. coli. Influenza, and two types of diplococci were present, I gave VanCott Vaccine once a week, from March 20, 1920. The patient took up light work on the last of May, 1920. I continued the treatment with short periods of rest to October 1st, when the Glycosuria was gone; the other symptoms had cleared up, and the patient had gained 36 lbs. He appeared normal; but I gave him 5 or 6 more doses of the vaccines. In February 1921, he reported on account of a cold, from which he soon recovered. At the last report he was in good health.

Case 6.—Mr. R. C. Age 41, married. Twenty years ago, had amebic dysentery in the Philippine Islands. More or less gastrointestinal trouble ever since. In 1919, he had quite a severe attack, and two surgeons recommended operating for intestinal adhesions, but he refused. Last December he was again confined to his bed; he was again urged to be operated on and refused. When I saw him, in April, 1921, he was in bed very restless complaining of severe colicky pains, weak emaciated, slightly jaundiced with no appetite,

and with marked insomnia. Had a small rectal fistula. Alternating constipation and diarrhoea. The urine showed albumin and a trace of sugar. B. coli and a diplococcus were numerous.

After a mild course of calomel and soda, I gave him peptenzyme in small frequent doses, and pancrobilein, three times daily. On April 12, 1921, he was given a first dose of VanCott vaccine and a further dose thereafter, each week for about three months. On account of his run-down condition, I gave him "hormotone" (Carurick). In August, there was no glycosuria or albuminuria; his fistula was well and he was doing twelve or more hours' work every day. On Sept. 24, his wife told me that he was in better health than he had been in twenty years.

IN CONCLUSION.

In the cases cited, we have leucorrhoea, catarrh, influenza, pneumonia, pustule, fistula, dysentery etc., all due to some specific disease germ and all of a type that may get into the blood stream and find their way into any or all organs of the body. My belief is that they get into the pancreas as well as into other organs, and act there as foreign bodies, interfering with cell function in such a way as to produce the disease we know as diabetes. It is not beyond reason to believe that most of the chronic debilitating diseases may be due to the same cause. In these and many other cases I have studied, the colon bacillus was always present and, since it produces hyaline degeneration in so many instances, I wonder it is not the real offender.

During two and a half years (1913-16) as pathologist in State Hospital No. 2, at St. Joseph, Mo., I found that glycosuria was present in a very high percentage of the cases and, after a time, began to make microscopical examinations of all specimens I had time for.

To my great surprise bacteria were found in nearly all of them. This caused me to wonder whether glycosuria is really due to bacteria in the patient's system. I now believe it is. I am treating my cases with that theory in view, and with excellent results without exception. I have given gland-extras in many of the cases and believe it to be good practice.

With the belief and hope that I have found something worthwhile in the treatment of suffering humanity, I have made bold to write about it. I may be wrong if I am, no harm has been done. But, if I am right, I thank God for the privilege of living and the pleasure that goes therewith.

—:o:—

HOW TO REMAIN YOUNG.

In the Popular Science Monthly Dr. J.M. Taylor writes on the subject of the preservation of activity of mind and body in those who are approaching old age. Diet, of course, has a lot to do with it.

In respect of the diet it is universally admitted that after middle life the amount of food taken should be less than before that time, and the changes in diet should be rather to use less of the structure-forming materials, though not always to exclude them. Again there should be used relatively little, indeed, as little as possible, of stimulating articles of food, which make more for acceptability than necessity.

In short, the simple rule should be observed of eating no more than a perfectly normal appetite craves, and as little, possible of those things taken because they are agreeable. As the period of old age is reached, by which is meant seventy years, the regimen should be markedly simplified and always taken with deliberation. Bread, milk, and fruits are the most beneficial food in old age. The tendency of old people to stay indoors

should be discouraged, and too much heavy clothing must not be worn.

The idea that old people should live as much like vegetables as possible taking no exercise whatever, is an erroneous one, and makes for premature decay.

My own experiences and convictions on this particular seem fortified by the best authorities consulted. In my opinion the disinclination to movement and effort is rather the result of under-oxygenation, a habit or other conditions which make for what one may almost call senile laziness, than an instinctive economic impulse.

Even here weakness is no reason for complete inaction. The real curative remedy for all the stiffness digestive troubles, and other discomforts and sense-deficiencies of old age is the encouragement by healthy exercise and selected diet of the various organs.

(The Argus)

BUSINESS HINTS

Commercial Proverbs.

1. Men neither win or lose in the same way. One fails and is smart; another wins and is dull.
2. One man ruins his business because he is a sloven; another ruins it because he is a fop.
3. The history of trade shows that failure is the rule and winning the exception.
4. Good intentions will not help a man on his way if he takes the wrong road.
5. Men who have company must have money.
6. Men trade on borrowed reputation as they trade on borrowed capital.
7. Integrity, honour, and piety do not save a man from disaster if he fails to observe the law of success.

8. Talent and temper often go together.
It is rare to find a sharp, bright man that is a courteous man.

9. The law of success is as certain as the law of tides, all must obey these laws if they would prosper.

—(o)—

CORRESPONDENCE.

To
The Editor; Akademi,
Tiruvendipuram.

Dear sir

I shall feel much obliged if you will kindly insert the following Extracts of mine in your journal once.

I am yours sincerely,

N. T. V. Chari

Tiruvendipuram,

22-4-22.

THE SECRET OF LONG LIFE.

It lies in breath and chest exercise. If you would have good health, brilliant mind, enjoy life, be happy, and successful, live long and be physically and mentally strong, you must harmoniously tune yourself up, find out your correct keynote and build for yourself an individual physical body, the same as you would build a material house in which to live and stop paying rent and taking the chances of being evicted by the landlord,—all of which is very easily done when you know the laws of breath and health culture.

DEEP BREATHING GENERATES VITALITY.

And is an exercise that if scientifically practised will raise the physical standard to condition of perfect harmony, which is good health. The pupil is taught to sit in upright position, spinal column straight, other

limbs and muscles relaxed, with weight of the body balanced upon the base of the spinal column and weight of the lower body balanced on the balls of the feet, hands resting lightly on the knees with thumbs out, since the will power is represented in the thumb and a closed thumb represents a negative condition. In waking we should close the fists, since an open hand is liable to absorb all the vibration that is afloat in the atmosphere. That is the cause of sensitive ladies feeling depleted after mingling with a crowd. I would suggest such sensitive ladies when on the crowded streets and compelled to be seated in a can with a gross physical man, to lock themselves up by crossing the right foot over the left and closing and pressing the first fingers with the thumb, and hold thought that I am an egg and my shell extends 4 ft. from me, and no one can brake through my shell or atmosphere. Breath is life. Correct breathing is the most important step toward consciousness of life. To gain the greatest benefits from breathing it is necessary to breathe the individual breath. The purpose and object of such rythmical breathing is to attract, retain and distribute Ga Llana (Ga-centra lising, Llana-life principle, which is contained in the oxygen of the air we breathe, and manifests its greatest effects during the light period, from sunrise to sunset. The result of this is the building of life-tissues throughout the body, the getting of the brain functions into their normal condition, the development of the twelve senses to their highest degree, the increase of the vibrations of the ganglia of the nervous system, the regulation of the circulation of the blood and its purification, and the magnetic circles of individuality in which all live, move and have their being.

HOW BREATH IS FORMED.

This breath begins with the filling of the upper lobes of the lungs, thus opening the cells of the entire lungs, which is the greatest factor in man's existence—the main-spring of life-setting all the magnets of organic existence into activity, normalizing or centralizing the cellular tissue, building substance, insuring longevity, consequent perfect youthfulness. The newly-born child breathes first before giving attention to feeding. Where the breathing is faint it must be established by vigorous manipulations to such a degree as to give the necessary vigor and force before nursing. Should breathing faint, life is lost and no force, will retain or regain it. The breath must be full regular and easy, without strain or a feeling of discomfort to any part of the system.

Physical culture, to be of benefit, must necessarily pay attention to perfect breathing, since through the applied breath the nervous system becomes normalized, and muscles are strengthened developed without apparant effort. The individual breath being properly established, pure, wholesome ideas will follow because of the centralised sense condition, resulting in common sense. Then it will be known what, when, and how much to eat and drink. Instead of filling the stomach with food sufficient for eight or ten persons, the requisite amount for one person only will be used. Sickness, constant struggle through life, extreme wealth and poverty, the result of unbalanced brain conditions, will no longer be known. The medical student will not write prescriptions, but will be in the kitchen superintending the cooking and preparation of foods; the patience of the pharmacist will no longer be tried by the compounding of drugs, but he will drive his principal revenue from the sale of cosmetics,

lotions, perfumes, etc, Medical schools will turn into cooking schools, where formulæ will be studied for the preparation of various foods. Physical culture and gymnastics will take an elevation to higher realms.

Correct breathing builds up the brain. We must learn how to take brain breath and not stomach breath. The only way to accomplish this is to concentrate the mind and control every vibration of the nerves and polarize every atom of the entire system.

THE REAL ELIXIR OF LIFE

By Right breathing one can bring himself in harmony with his Creator or source of life. This is the elixir of life that the world seeks. To be entire harmony with the Creator of this universe is a privilege man possesses, but does not use because he is ignorant of the powers he possesses.

Right breathing opens the door to all that is desirable. It is the key to unlock the secrets of life. It vitalizes, refines and spiritualizes all one's life forces and puts one in control of every emotion and sensation of the body, thus uniting the lower with the higher will. When we were born we breathed "Mother Earth Breath" about three seconds at each inspiration, but we must learn to breathe the "Brain breath" a rythmic breathing of about seven seconds to each inspiration and respiration.

TIGHT CLOTHING TO BE AVOIDED.

In all breathing exercises all strained actions is to be avoided. Our clothes should be loose. Ladies should not be harnessed up with tight clothing. When we take our right position we need no support, the spinal column being rightly adjusted. Our rooms should be well ventilated with plenty of sunshine, and decorated with colors that harmonize with our different temperaments. While the magnetic temperament can wear to great advantage certain fabrics, texture and colors, the electric temperament needs a different kind. But fine silk underwear, which is the cheapest in

the end, seems to be a common meeting round. When we retire at night we should relax every muscle of the body from all tension and take regular and full inhalations through the nostrils until asleep. Suggest to ourselves that we go to bed to rest and recuperate the physical body. Sleep with the head to the north and upon right side.

When we awaken in the morning we should open our windows and if possible face the east and take long, regular, deep breathing exercises for three minutes.

During the day in walking always walk in the ball of the foot; never throw the weight upon the heel since jars the nervous system.

MENTAL GYMNASTIC GOOD.

Mental gymnastics are a good thing to practise in connection with all breathing exercises. We must concentrate the mind upon why we breathe, viz: to obtain by each inspiration more life than we inhale, and when we desire to expel from system all the effete matter, By such breathing one can generate vital force and make nimble the stiffest muscles. Repeated during the day it will aid in overcoming many of the undesirable conditions that the human body takes on. Thus exhilarating every atom, cell and organ of the body. Will power is required to concentrate the mind upon what one is doing at all times, to overcome the drifting agency of the senses. We have twelve senses, seven full senses and five half senses, which correspond with the seven full notes and five half notes of the musical scale; when we have those twelve senses properly developed they emerge into the thirteenth sense, which is common sense, that point of development which we are striving to obtain to become self-centered, well poised beings. When we become masters of ourselves and all that surrounds us the elasticity of the body and the clearness of the mind, strength of the memory that follow the continuance of these exercises are declared to be beyond credibility, and the poise

and comfort that succeed more than repay those who understandingly practise them. This brings to each one the "Kingdom of Heaven" which is within, and no one will ever find it in any other place than within himself. We have wasted too much time in the past in looking every where outside of ourselves for it, and the secret of life is to be found in breath and the control of thought, because thought is like God, creative; our conditions and environment by the power and kind of thought we entertain.

"As man thinketh so is he."

A FEW BETTER THINGS.

Tact is better than talent.
Common sense better than circumstance.
Better to receive criticism than flattery.
Better to be a good failure than a bad success.

Better an approving conscience than an applauding world.

Better to overlook a wrong to be suspicious of one.

Better a minute ahead of time than a second behind time.

Better to secure the confidence than the advantage of others.

Better to tell people of their virtues than of their faults.

Better to think of the blessings you have than of those you do not possess.

SMALL INVENTIONS PAY BEST.

"Something little, simple, cheap—such as a hook-and-eye, a toothbrush, or button,—are the inventions that pay best," said an aged inventor.

The safety-pin and the steel pen are the two inventions which have conceded most. The first gross of steel pens sold from over £7, and the man who invented the safety-pin amassed a very large sum of money through his ingenuity. The smaller and cheaper an invention, the more chance it stands of being a money-maker.

ATANK NIGRAH PHARMACY

JAMNAGAR, KATHIAWAR.

The oldest and the largest Pharmacy in the whole of BOMBAY Presidency.

A firm of established reputation Since 1881.

SLEEPLESSNESS

is induced by worry, overwork, mental and bodily prostration,

irritability of temper, great anxiety, nervous

temperament, etc., etc., and

can be remedied by

refreshing the brain and nerves.

If therefore you are suffering from his wasting disease you

can find no better medicine than—

ATANK NIGRAH PILLS.

These pills—replenish and enrich the nerves and refresh the brain, incidentally inducing sleep.

The pills are scrupulously free from all narcotics.

Sold everywhere.

A tin of 32 pills cost Re. 1.

Advise Catalogues, etc., free on application.

Ably managed by Graduates Shastries and Others.

VAIDYA SHASTRI

MANISHANKER GOVINDJI,

Madras Branch: 26, BROADWAY. JAMNAGAR, (Kathiawar.)

How a Japanee - - - Rs. 10 for 1 Re.
- became a Milliner.
 Only because he introduced "Japanese Hair Dyes" in Various Brands and exported to Indian market.
 You too can become a milliner by introducing your "Indian Hair Dyes." Just drop a post card and learn the formula of the "Indian Hair Dye" for Rs. 10 V. P. P. The genuineness of its working can be assured in every possible way.

Articles worth Rs. 10 are going for Re. 1
Pin to-day Re. 1
note you are sure to get.

I. D. WAFI, M.H.D.,
 Jagi Kanpata Street,
 Ward No. 16, **M. B. L. SHUKUL & Co.,**
 LAHORE, (Punjab.) **MORADABAD.**

A Peerless Offer! **Seamless Chance to You!!**
SUBSCRIBE AND ADVERTISE IN
"MODERN BUSINESS"
A MONTHLY PERIODICAL OF INDUSTRY, COMMERCE AND TECHNOLOGY.
SUBSCRIPTION YEARLY
 GENERAL EDITION, Rs. 2. CROWN EDITION, Rs. 3.
 CONCESSION RATES FOR GENERAL AND CROWN EDITION Rs. 1-8 AND Rs. 2-4 TILL JUNE, 22.
 OVERSEA EDITION £ 1-10 OR 2-50 DOLLARS OR 8 RUPEES.
 Subscription payable always in advance by Money Order.
 NOTE.—Only Address should be written in Money Order coupon with the subscription amount.

Advertisement Rates.	Ordinary Rs. 1—12—0 per 1"	Not less than 2" will be accepted.
	B. R. M. " 2—8—0 "	
	A. R. M. " 3—0—0 "	

Our trade connection services will be maintained for all subscribers and advertisers.
 Foreign Universities degrees (B.A., M.A., LL.B., Ph.D., etc.) secured by mail for the ambitious students regardless in age and sex. Send 2 annas stamp for prospectus, etc.
 Send Rs. 3 (three), you will get The great book of "Mysteries etc. and Business Wealth" mailed to your door without any extra charge.
 All remittance, subscription rates, etc., remit directly to:
Mr. M. S. S. MURTHI ROY, Kasba, HASSAN.

EXHIBITIONS!

Manufacturers' and Merchants' selling articles, if properly exhibited at Industrial and other Exhibitions, earn more reputations and popularities except Medals, Awards, etc., than advertised in expensive newspapers. If you require (free of charge) a complete list of Exhibitions annually held at various places in India, at which you can exhibit your articles through the Exhibition authorities (even without visiting personally), please send an M. O. for a copy of BRADSHAW RY. MAP of India, Burma and Ceylon, beautiful bi-printing, size 34" X 23" (most useful to all commanders of businesses) price As. 12 each or Rs. 1-12 for three. Hundreds of firms and businessmen are ordering. The list alone not available. No V. P. P. Please remit at once to:

J. D. RAI, Kalimpong, (N. BENGAL.)

Useful Indian Inventions.

A boon to Swadeshi Lovers.

SWADESHI STYLO-PEN.

MADE OF BRASS
 STRONG & DURABLE
 FINE WORKMANSHIP
 BEAUTIFUL DESIGN

PRICE

Ordinary Rs. 2-0-0

Nickelled " 2-8-0

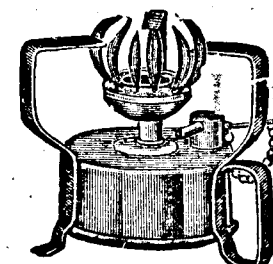

SMOOTH WRITING
 STRONGER THAN
 FOREIGN MAKES
 ALL WITH CLIP

Postage and packing As. 6 only.

Free postage and packing to the purchaser of 3 at a time.

SWADESHI SPIRIT STOVE.

An indispensable factor to tourists, hunting parties, traders, and travellers. Efficient, cheap and comfortable. Occupies little space being small in size. Gives strong flames sufficient to boil milk, water, potatoes, prepare tea, coffee, etc. Made of highly polished brass. Very beautiful to see.

Burns mythilated spirit available in every market. Rs. 3 each. Packing and postage Annas 8 only. Postage free to purchaser 3 at a time.

Apply to the Manager,

Bal Bahar Office, DELHI.

புவன நண்பன்

ஒரு மாதந்த தமிழ் பத்திரிகை. கல்வி, நீதிக்கதைகள், மாணவர்களுக்கான நியாயம், புரவிக் சாஸ்திரங்கள், முக்கிய சமசாரக்குறிப்புகள், விகடங்கள், நவீனநாவல்கள் தொடர்ச்சியாக வெறுதப்படும்.

வருஷந்தா தபால்கூலியுடன் அனா 12. சிங்கப்பூர், பிளாட் முதலிய விடங்களுக்கு அனா 15. “புவன நண்பன்” என்ற 80 லுத்திய தமிழ் காலண்டர் பஞ்சாங்கம் சந்தாதாரர்களுக்கு இனமாய் அனுப்பப்படும். சாம்பில் காபியும் காலண்டரும் வேண்டியவர்கள் ஒரு அனா தபால் ஸடாம்பு அனுப்பவேண்டும்.

“புவன நண்பன்” ஆபீசு

சிந்தாதிரிப்பேட்டை, மதராஸ்.

லக்ஷ்மீவாடி

இது மகரத்வஜம் வஸந்த குஸ்மாநகரம் போன்ற உயர்தர ஆயுர்வேத மருந்துகளைக் காட்டிலும் மேன்மையானது. ஆயுர்வேத முறைப்படிநவீன சாஸ்திரப் பஞ்சுவிதியை அனுசரித்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. நம்முடிக் தளர்வு இரத்தமின்மை முதலிய பலகாரணங்களால் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளைப் போக்கிக் கத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும் பலத்தையும் சருகருப்பையும் கொடுக்க வல்லது. ஆண் பெண் பாலர் விருத்தர் என்ற வித்தியாஸமில்லாமல் அனைவரும் உபயோகிக்கத்தக்கது. இரத்தத்தைக்கெடுத்துப் பல்புத்தைக்குறைக்கும் எந்த வியாதியால் வருத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் இதை உபயோகித்துவர தேகாரோக்கியம் தன் மூலகமான புத்தி கோசரம் இசைவு லுண்டாகும் தனவிருத்தி முதலிய வற்றைத் தரத்தக்கது. விளம்பரவாயிலாக பிரவசித்தப் படுத்தப்படும். மற்ற ஓஷதங்களைப் போலன்றி குணத்தையே தரத்தக்கது. அனுபவத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். நாம் கேட்காமலே அனேக நற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் வருகின்றன. விலை புட்டி 1க்கு ரூ. 5.

உபயோகிக்கும் விவரம் புட்டியுடன் வரும்.

தபால்காஜ் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜமந்திரம்,

திருவதிந்திரபுரம்,

திருப்பாப்பலியூர், தென்னாற்காடு.

WHEN YOUR INCOME

Is not sufficient to meet your family expenses, you feel disappointed and try to find some means to increase it, in order to make yourself comfortable. If such is the case, you certainly need my Guide Prosperity, which is full of such way ideas and is yours for one anna stamp provided you send it at once.

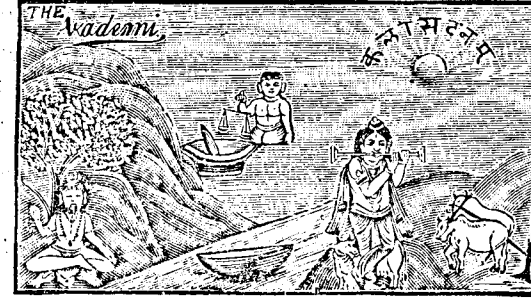
Prof. :- P. N. Dilawari,

Amritsar No. 34.

TO LET

ஸ்ரீ:

வ்யஹஸதயெநஃ.

துந்து 1 லு வைநாமி

—:o:—

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

தபால்முலிபமான படிப்பு என்றால் என்ன? அதினால் என்னென்னவிதப் படிப்பு கற்றுக்கொடுக்கிறீர்கள்? எவ்விதம் படிப்பது? என்கின்ற பலகேழ்வைகள் அனேகர் நம் ஆர்பகலாஸதன ஆபீசுக்கு எழுகியனுப்புகிறார்கள். அவைகளுக்குத் தனித்தனி பதில் எழுதுவதை நிறுத்தி ஆர்பகலாஸதன அவயவமாகிப் இந்தநம் “கலாஸதன” த்தின் முலிபமாய் எல்லோருக்கும் ஒரே தடவையாக பதில் அளிக்க உத்தேசித்து இதில் விவரம் எழுதலானோம்.

(1) எதாவது ஒருபாஷை எழுதவும், படிக்கவும், படித்ததைக் கரகிக்கவும் சக்தியுள்ளவர்கள் ஜாதி, மதம், ஆண், பெண், பாலியர், வயோதிகர் என்ற வித்தியாச மில்லாமல் சேரலாம். (தக்காலம் தமிழ் அல்லது இங்கிலீஷ் பாஷைகளில்தான் தபால் போக்கு வாத்து செய்யப்படும்)

(2) தொழில் சாஸ்திரம், அல்லது யோகம், ஜோஸியம் முதலிய எதாவது ஒருசாஸ்திரத்தை

அப்யஸித்துக் கற்றுக்கொள்ளவிரும்புடையோர் பள்ளிகளில் போய்ப்படிக்க அவகாசமிராது வபதாயிருக்கலாம், சிருவர்களோடு படிக்க ஸங்கோசமிருக்கலாம், தானே தினம் ஸம்பாதித்து குடும்பத்தை ரகிசுக்க வேண்டியவனாக இருக்கலாம், அல்லது வேண்டிய திரவ்யமும் வேறு இடத்தில் குடித்தனமிருந்தும் படிக்கவேண்டிய மனுஷ்ய ஸகாபமும் இல்லாமலிருக்கலாம். விவசாயத்தையோ வேறுவிதக் கைத்தொழிலையோ செய்துகொண்டு வருவதில் அந்தந்தத் தொழிலின் சாஸ்திரங்களைப் படித்தறிந்து, தான்செய்யும் தொழிலைவிருத்திசெய்து லாபமடையக்கருதலாம். அப்படிப்பட்டவருக்கு தினம்போதுமான அவகாசம் ஒரே குறிப்பிட்ட காலத்தில் கிடைக்காமலிருக்கலாம். இத்தகைய குறைகள் உள்ளவர்கட்கு இந்தத் தபால்முலிபமான படிப்புகளே ஷ்டமென்று மேல்நாடுகளில் கண்டு அனுஷ்டனத்தில் நடத்திக்காண்பித்து வருகின்றன. அந்ததேசங்களில் எதையும் கேவலம் அத்தைக்கொண்டு மாதந்திரம், செய்தவையையது வருவோம் என்ற நிவர்த்திபுத்தியை பரத்கள் கொஞ்சம் ஒவ்வொருவருக்கும் ரிகள் தொழிலுக்கான சாஸ்திரங்களைப்படி ன். தத்தொழிலையும் உள்படிசெய்து லாப நஷ்டங்கள் இன்ன தென்பு கிர வராமலிருப்பதற்கு எவ்விதம் நட எட வேண்டுமென்றும், அதிகலாபமடைய எப்படி தொழிலை நடத்தவேண்டுமென்றும் நிஷ்கர்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவா உடையவர்களே அதிகம். நம்தேயத்திலும் அவ்வித பரபரப்பும், தொழில்களை நன்குசெய்து லாபமடைய வேனுமென்கின்ற அவா தற்காலம் உண்டாயிருக்கின்ற குறிகளைக்கண்டபடியால் அவ்விதப்படிப்பை இங்கும் அனுஷ்டானத்திற்கு கொண்டு வந்து கற்பித்து நம்தேசத்தவர்களையும் மேனுட்டார்களைப்போல இவ்விதம் செய்தால் லாபமவரும் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு தொழிலைநட

த்தும் வண்ணம் செய்வதே நடந்தேசமாகையால் அவ்விதத் தபால்முலப்படிப்பை இந்தஸ்தனத்தைக்கொண்டு செய்க்க முன்வந்தோம்.

(3) ஏதேனும் ஓர் சாஸ்திரத்தை மேல்குறிப்பிட்டபடி யுள்ளவர்களும், சிருவர்களும் கற்றுக்கொள்ள விரும்பின் ஸ்தனத்துக்கு எழுத்து முலமாய் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்தக் கடிதம் ஸ்தனத்தில் சேர்ந்த உடன் ஸ்தனத்தில் சேருவதற்கான நமூனா (விண்ணப்பபாரம்) அனுப்பப்படும். அதில்கண்டவைகளுக்கு பதிலாயுள்ளதை காலியிடத்தில் எழுதி பூர்த்திசெய்து அந்தந்த சாஸ்திரத்துக்குள்ள சம்பளம் வகைரபணத்துடன் ஸ்தனத்துக்கு அனுப்பல்வேண்டும். ஸ்தனத்தில் பேர் பதிவுசெய்து கொள்ளப்பட்டு அந்த சாஸ்திரப்பயிர்க்கி முடிவு பெறும்வரை குறிப்பிட்ட வருஷத்துக்கு கற்பிப்பதாக உடன்பக்கைபத்திரம் அனுப்பப்படும்.

(4) சாஸ்திரத்தை படிக்க ஆரம்பிக்கவேண்டியதற்கான புத்தகங்கள் இன்னின்னவை என்று குறிப்பிட்டனுப்பப்படும். அந்தபுத்தகங்களை உயர்த்தி வித்தியார்த்திகள் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டிய ஸ்தனத்திலிருந்து இன்னபுத்தகத்தைமுதற்படி படிக்கத் துவக்கவேண்டும் என்றும், இங்கனால்தான் அத்தியாயங்களை இன்னின்ன வரிசைக்கீழ்த்துக் கற்கி படிக்கவேண்டுமென்றும் விமர்சனம் ப்பையுடைய தீர்மானம் அனுப்பப்படும். அப்படிப்படித்துக்கொண்டுவரும்போது ஏற்படும் சம்சயங்களை ஸ்தனத்திற்கு அப்போதைக் கப்போது வித்தியார்த்திகள் தெரிவித்தல் வேண்டும். அந்தசம்சயங்கள் நன்றாக வித்தியார்த்திகளுக்கு நீங்குமட்டும் சரியான ஞானம் உண்டாகும்வரையிலும் ஸ்தனத்தார் கடிதமுலமாய் விவரம் எழுதி யனுப்புவார்கள் இதுதான் தபால்முலியப்படிப்பு.

(5) இவ்விதம் சாஸ்திரம் பயிலவருவோர் ஏற்கனவே அந்தசாஸ்திரத்தில் பரிசயம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் ஓர்பரிசைபத்திரிகையனுப்பி பதில் அவர்எழுதி யனுப்புவதைப் பார்த்து

தெரிந்துகொண்டு அவருடைய அந்தசாஸ்திர பரிசயத்தின் பரிமாணத்துக்கு மேற்கொண்டு கற்பிக்கப்படும். அதற்காகசம்பளம், முன்பணம், தபால்சிலவு முதலியவைகள் அந்தந்தவகுப்புக்கு ஏற்பட்டதை குறைக்காமல் வசூலிக்கப்படும். ஷே பணங்களை ஒரேதடவையில் கட்டாமல் முன்னுமாதங்களுக்குள் பகிர்த்தும் கட்டிவிடலாம். அப்போது 100 க்கு 25 சேர்த்து கட்டவேண்டும். யோக்கிபதையைப் பெற்றவர்கட்கு அப்போதைக்கப்போது பரிசைப்பதைத் தவிர்த்து கடைசிப்பரிசை ஒன்றுநடத்தி அதில் தேர்தால் யோக்கியதாபத்திரம் பிருதுடன் கொடுக்கப்படும்.

(6) நிற்க இந்தஆர்ப்பாஸ்தன முலியமாய் அமெரிக்காவிலுள்ள ஓரியண்டல் யூனிவர்ஸிடி என்கின்ற வித்யாலயத்திலும் அனேகவித தொழிப்படிப்பு சாஸ்திரப்படிப்பு முதலியபடிப்புகள் பயின்று கொள்ளலாம். நம் ஆர்யசனா ஸ்தனம் ஷே சலாசலை சங்கத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தத் தபால்முலக படிப்பினால் உள்ள சில சௌகரியங்கள் :—

1. உன் இருப்பிடத்திலேயே நீ படிக்கலாம்.
2. உன் ஜீவனத்துக்காக நீசெய்துவரும்தொழிலை இது பாதிக்காது.
3. உனக்கு அவகாசம் உள்ளநேரத்தில் படிக்கலாம்.
4. எந்த விடங்களுக்கு தபால்வருகின்றதோ அந்தவிடங்களில் எல்லாம் ஸ்தனம் கற்பிக்கும்.
5. அந்தந்த வித்தியார்த்தியின் சாமர்த்தியத்துக்குத் தக்கவாறு அவரவர் மனதில் படுப்படியாகவும் தெளிவுண்டாகும்படியாகவும் போதனமுறைகள் தயாரித்தனுப்பப்படும்.
6. படிப்பின்றிமையும் அனுபவமும்சேர்ந்த சாஸ்திர போதன முறைகள்.
7. எவ்விதக்குறைவு மில்லாதவை.

8. சிலவுமட்டு - பள்ளிக்கூடத்திலாவது ஓர் ஆசானிடத்திலாவது போய் கற்கவேண்டியவரின் நம்மிருப்பிடம் விட்டு அங்குபோய் குடித்தனம் செய்துகொண்டும் நம்வேலைகளை பிரத்தியாசைக் கொண்டு நடத்தியும், பள்ளிக்குச் சம்பளம் அல்லது குருதகஷிணை கொடுத்தும்வரவேண்டியதில் உள்ளசிலவைக்காட்டிலும் மிகக்குறைவானதே.

9. ரகசியமானபோதனை - ஸ்தனத்துக்கும் வித்தியார்த்திக்கும் மட்டில் அவரவர் படிப்பைப்பற்றிய கடிதப் போக்குவரவு நடப்பதால் வேறு ஒருவர் தெரிந்துகொள்ள முடியாதென்பது.

10. ஒரு சீடனும் ஒரேகுருவும் - ஸ்தனத்தில் சேருவதால் அந்தசாஸ்திரத்தைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தனித்தவியே தனதன் இருப்பிடத்திலிருந்துகொண்டு படித்துவருவதால் பள்ளிகளில் படிப்பதுபோல் உள்ள சிலசங்கோசங்கள் இல்லாமல்—அதாவது சிருவயதுள்ளவன் நம்மைக்காட்டிலும் சீக்கிரம் கிரகித்தான் நாம் ஸந்தேகம் கேழ்க்க கும்பலில் சங்கோசம், நாம் அதை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளாமலே மேலேபடித்துப்போதல் அதனால் ஒன்றும் தெளிவடையாமை உபாத்தியாயர் சில தெரிந்த பிள்ளைகளையே கவனித்து மேன்மேல் பரடம் நடத்தல் ஆகிய குறை ஸங்கோசம்—ஸந்தேகங்களை நேரிட ஸ்தனத்துக்கு எழுதிதெரியும் வரையில் வற்புருத்தித்தெரிந்துகொள்ளல்.

11. ஒருதினத்தில் எப்பொழுதாவது எந்தவிடத்திலாவது தனதன் தொழில் விவசாயங்களிலிருந்து ஒழிந்த அவகாசம்தான் தேவை.

12. சாஸ்திர புத்தகங்களையும் ஸ்தனத்திலிருந்துவரும் போதனமுறைகளையும் படிக்கப்படிக்க கேட்கலாபங்களும் அபிவிருத்தியும் உண்டாகும்.

13. தன்தொழிலில் ஏதேனும் ஸந்தேகங்கள் ஏற்பட்டாலும் வித்தியார்த்திகள் அவைகளை ஸ்தனத்துக்கு எழுதி அதின் துட்பங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

14. ஞான ஸம்பாதனத்தில் சிலவிடப்படும் முலதனம் எதிர்பாராத வட்டியை கொடுக்கும்.

15. காலத்தை நமுவவிடாமல் ஸ்தனத்தில் சேர்ந்தும் “கலாஸ்தனம்” என்ற இப்பத்திரிகையைத் தருவித்துப் படித்தும் ஞானத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளுங்கள்.

அடுத்த பத்திரிகைமுதல் ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் அடியில்கண்ட தலைப்புகள்படி விஷயங்கள் விமர்சித்து எழுதப்படும்.

1. பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.
2. தொழில்முறைக் குறிப்புகள்.
3. சேகரம்.
4. நானாவிதம்.
5. கடிதங்கள்.
6. பிரச்சனம், உத்திரம், மதிப்புரை:—
7. மாதர், வாலிபர், வித்தியார்த்திகளின் பக்கங்கள்:—

8. விளம்பரங்கள்:—

பத்திராதிபர் தேஹ அசௌகரியமாய் இருந்தபடியால் இம்மாதப் பத்திரிகை வெளிவராதாமதமாய் விட்டதை பத்திரிகாபிமானிகள் பாராட்டாமல் இருக்கக் கோறப்படுகிறார்கள்.

தொழின்முறைக் குறிப்புகள்.

—:0:—

நாம் செய்துவரும் தொழில் அல்லது வியாபாரங்களில் நாம் கவனிக்கவேண்டிய அம்சங்களும், நடந்து கொள்ளவேண்டிய வகையையும் பற்றிய புத்தி வாக்கியங்கள் இந்தத் தலைப்பின்கீழ் எழுதப்படும். [ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும், எல்லாத்தலைப்பின் கீழும் விஷயங்கள் கட்டாயம் இருக்கும் என்பதில்லை, சிலபத்திரிகைகளில் சிலது விஸ்தரித்தும், சில தலைப்பில்லாமலும் இருக்கக்கூடும்.]

1. கோபத்தை விடவேண்டும். தேக ஆரோக்கியத்தை கெடுப்பது கோபமே. கோபத்தைவருவிப்ப

தே கெடுதி-அதைத்தடுத்து அடக்கிக்கொண்டாலும் கெடுதியே ஆயுளைக்குறைக்கும்:—

2. சாந்தகுணத்தைப்பழக்கிக்கொள்—நல்லசெய்திகளையும், அப்படியல்லாதவைகளையும் ஒரேவிதமாக ஏற்கவேண்டும். அதிகச் சந்தோஷமும், அதிக துக்கமும் கூடாது. சாந்தகுணமும் தேகசௌக்கியத்தை விருத்திசெய்யும். கௌரவத்தையும், மதிப்பையும் உண்டாக்கும். ஆயுளை விருத்திசெய்யும்.

3. அகாலவேலை செய்யாதே. எப்பொழுது வேலை செய்யவேண்டுமோ அப்பொழுது செய்-எப்போது சாந்தமாகயிருக்கவேண்டுமோ அப்போது கவலையற்று இளைப்பாறவும். கவலையும், ஆத்திரமும், பரபரப்புகளால் அப்பொழுது செய்யும் வேலை திரமையாகயிராது. சாந்தமாய்செய்வது தான் வேலை. மற்றது வீண்வேலை.

4. தன் சக்திக்கு மேற்கொண்ட வேலையில் புகாதே.

5. எப்பொழுதும் சுமுகமாயிரு.

6. கவலைக்கு இடம் கொடாதே.

7. திருப்தியுடையவானாக இரு. மேன் மேல் ஆசைக்கிடங் கொடேல்.

8. எதிர்காலத்தைப்பற்றி அதிக கவலை கொள்ளாதே. தக்காலம் செய்ய வேண்டியவற்றை சரிவர செய்து முடி.

9. கெட்டுப் போனதைப்பற்றி அதிக விசனிக் காதே. நாம் செய்யவேண்டியதைச் செய்வது தவிர அதனுடைய பலன் இவ்விதம் இருக்கவேண்டுமென்பதில் மனதைச்செலுத்தக்கூடாது. நம்முடைய முயற்சிகளின் பலனைத் தருபவன் வேறு ஒருவன் நமக்குப் புலப்படாமலிருக்குறன் என்றும் அவன் நமக்கு உள்ளதை தருவான் என்றும் ஞாபகமிருத்தல் வேண்டும். எல்லாம் நம்மாலாய தென்றதேகூடாது. இத்தெய்வபத்திதான் அகம்பாவ மந்திருந்தால் ஸகலசௌகரியங்களையும் நமக்கியன்றவாறு செய்து வைக்கும்.

ஓர் அனுபவசாலி திரவியத்தைப்பற்றிக் கூறும் பிரமாணங்கள் மனதில் எப்போதும் பதிந்து வைக்கத்தக்கவை.

1. பெறக்கூடிய தனத்தையும் சும்பாதி.

2. சேர்த்துவைக்கக்கூடிய தனத்தையுஞ்சேகரி.

3. கொடுக்கக்கூடிய தனத்தையும் வழங்கு.

சேகரம்.

—:0:—

பல கிரந்தங்கள், பத்திரிகைகளிலிருந்து விசேஷமானதும், அபூர்வமானதும், உபயோகமானதுமான விஷயங்கள் இந்தபாகத்தில் எழுதப்படும்.

பிரான்விலில் சிலவருஷங்களுக்கு முன்கொண்டு பரிசீலனை செய்துவந்ததில் சுஷ்ய ரோகிகள் (இராஜயக்ஷ்மா) பசுமாட்டு கொட்டடியில் சிறிது நேரம் ஒவ்வொருநாளும் தங்கியிருந்து சூரிய வெளிச்சத்திலும் உலவ்வந்தால் ஹை வியாதி குணமாகிறதென்று கண்டார்களாம்.

பாலிலிருந்து பாலைக் காய்ச்சாமலும் புரைகுத்தி தயிராக்காமலும் குழப்பி பச்சையாக எடுக்கப்படும்வெண்ணையைக் காட்டிலும் புரைகுத்தி தயிராக்கிய பின் புகடைந்து எடுக்கப்படும் வெண்ணையே சிலாக்கிய மென்றும், அப்படி கடைந்து வெண்ணை எடுக்கப்பட்டபிறகுள்ளதை உப்பிடுசொப்பிட்டால் தேகத்திற்கு ஆரோக்கியமென்றும், ஆராய்ச்சியால் இப்பொழுதுதான் கண்டுபிடித்தார்களாம். இதுவும் ஓர் விந்தையே. நிற்க செம்பு பாத்திரங்களில், குடிக்க உபயோகப்படுத்தும் ஜலத்தை வைத்திருந்தால் ஜலத்தில் உள்ள சில கெடுதிகள் நீங்குகின்றனவாம், அதில் வெங்கீராகக் காயவைத்து சாப்பிடுவது மிகவும் சிலாக்கியமாம். இத்தகைய விஷயங்கள் வெகுசாலமாகச் செய்து வந்த ஆராய்ச்சியின் பலனாக நவீனமாக உள்நுழைந்தபட்டதாம்.

கர்மவிபாகம் என்னும் கிரந்தத்தில் சுஷ்ய ரோகத்திற்கும் குண்மரோகத்திற்கும் சாத்தியாக கோசுஸ்ருஷை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட கிரந்தம்.

நம் தேசத்தில் பல நூற்றாண்டுகளாக பாலைப் புரைகுத்தித் தேய்த்தே வெண்ணை எடுத்து வருகிறார்கள்.

அனாதிகாலத்தொட்டு செம்புபாத்திரங்களை ஜலம் எடுக்கவும், வெங்கீர் போடவும் உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

கிறார்கள். அதிலேயே பித்தளையிலே செய்த குடமாயிருந்தாலும் ஒரு விதமான அமைப்புள்ள தண்ணீர் எடுக்கும் பாத்திரத்திற்கு செப்புக்குட மென்றே வழங்குகிறார்கள்.

சூரிய வெளிச்சம் ஸகலவிதமான நன்மையைப் பயக்கக்கூடிய தென்றும், அநேக வியாதிகளைப் போக்கவல்லதென்றும், இன்னும் பலவித நன்மைகளைப் பயக்கத்தக்க தென்றும், கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இப்போது சில வைத்திய சாலைகளில் மேல் நாடுகளில் ஹை வெளிச்சத்தை உபயோகப்படுத்தி வருவதாகவும் சுதேசமித்திரனில் வெளியாயிருக்கின்றது. பண்டைய காலத்திய ஓர் கதை ஒன்று இத்தருவாயில் ரூபகத்துக்கு வருகின்றது. வைத்தியம் கற்றுக்கொண்ட ஒருவன் எந்த ஊரில் நமக்கு நல்ல பிழைப்புக் கிடைக்குமென்று பார்த்துப் புறப்பட்டுபோகையில் ஓர் கிராமத்தில் அநேகர் காலை வெய்யிலில் உட்கார்ந்து வெய்யில் காய்ச்சாதுவும் இது நல்ல வரும்படி கொடுத்தக் கூடியவிடமென்று வைத்தியர் நினைத்துக்கொண்டதாகவும் மறுபடி ஆகார மெடுத்து அயர்ந்து எழுந்து சாய்ந்திரும் ஹை கிராமத்தின் தெருவழியேவர ஹை கிராமத்தார் யாவரும் மாலை வெய்யிலில் உட்கார்ந்துகொண்டதம்தம் வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காண இந்த இடத்தில் நமக்கொன்றும் பலியாதென்று வேரூர்சென்றாராம். இதனால் சூரிய வெளிச்சத்தில் குணமிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல இன்னின்ன காலத்தில் இன்னின்னவித குணமுடையதாக இருக்கிறதென்றும், இன்னின்ன தேகிகட்கு இன்னின்ன பலனைத் தருமென்பதையும் அனாதிகாலமாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதென்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மந்திர சக்தியில் நம்பிக்கையுள்ளோராகையால் இன்னொருவரைக்கொண்டு சூரிய நமஸ்காரம் செய்து தீர்த்தத்தை வியாதி யஸ்தருக்குக்கொடுத்தால் வியாதி வாங்கு மென்று ஹை சாந்தியும் செய்து வருகிறோம். வேதத்திலும் சூரிய நமஸ்காரத்தால் காமாலை முதலிய ரோகங்கள் குணமானதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

—:0:—

நானாவிதம்.

—:0:—

இந்தப்பகுதியில் வைத்தியம், ஜோவியம், கைத்தொழில் வியவசாயம் முதலிய விஷயங்கள் எழுதப்படும்.

பல பிராணிகளின் ஆயுள் பரிமாணம்.

யானை—400 வருடம், திமிங்கிலம்—300 வருடம், ஆமை—100 வருடம், ஒட்டகம்—40 வருடம், குதிரை—25 வருடம், கரடி—20 வருடம், சிங்கம்—20 வருடம், மாடு—25 வருடம், பூனை—15 வருடம், நாய் 14 வருடம், ஆடு—10 வருடம், அணில்—8 வருடம், பன்றி—7.

அந்தந்த வயதில் நாடி நடக்கும் அளவு.

பிறந்த குழந்தைக்கு நிமிஷத்தில் 130 முதல் 140 முதல் வயதில் ,, ,, 115 முதல் 130 2 வது வயதில் ,, ,, 100 முதல் 115 3 வது வயதில் ,, ,, 95 முதல் 105 7 முதல் 14 வயது வரையில்,, 80 முதல் 90 14 முதல் 21 ,, ,, 75 முதல் 85 21 ,, 60 ,, ,, 70 முதல் 75 60 வதுக்கு மேல் ,, ,, 75 முதல் 85 வீதமாக நாடி நடக்கின்றது.

வலி, தலைவலி, சுளுக்கு முதலியவை கட்டுத் தக்க அலுவல்தம். இதைப் பலபேர் பலவிதப் பெயருடன் இன்னும் இரண்டொரு சரக்கு சேர்த்தும், சுழித்தும் செய்து மார்க்கெட்டில் வித்து வருகிறார்கள். நீங்களை செய்து வைத்துக்கொண்டும் உபயோகிக்கலாம். செய்து வித்தும் லாப மடையலாம். தலை வலிக்கும் மற்றும் வலிக்கும் மேலே தேய்க்க விலகும். வலி அதிகமாயிருந்தால் பின்னும் ஒரு தடவை உபயோகிக்க அகன்று விடும்; உள்னாகும் உபயோகிக்கலாம். ஒருநாளைக்கு மூன்று தடவைக்கு மேல் உட்கொள்ளக்கூடாது. ஒரு திருகடி சர்க்கரையில் 3 துளிவிட்டு உட்கொள்ளலாம். மேலுக்கு 4 துளிவிட்டு தேய்க்கலாம். மலேரியா முதலிய குளிர் ஞாரம், முறைக்காய்ச்சல்களிலும் உள்னாக்குக் கொடு

க்க குணமாகும். ஐடி மருந்து கூட்டும் வகை. குரத்துக் கற்பூரத்தான் இரண்டு தோலா, பெப்ரமெண்டு உப்பு இரண்டு தோலா. இது இரண்டையும் சுத்தமான ஓர் கண்ணாடி புட்டியில் போட்டு கார்க்கிட்டு கொஞ்சம் அனலில் காட்ட உருகி திரவமாகும். அத்துடன் ஆறியபின் ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட் என்கிற சாராய் வகையில் 4 அவுன்சு ஊற்றிக் கலக்கி கல் கார்க்கிட்ட புட்டியில் வைத்துக்கொண்டு உபயோகிக்கவும். சுமார் 16 அரை அவுன்சு புட்டிகளில் போட்டு விந்கலாம். இது ஓர் கைவல்யமான அவுஷதம்.

மந்திர சாஸ்திரம்.

—:0:—

மந்திர சாஸ்திரத்தை வசிகரண வித்தையில் ஒன்றெனலாம். அதாவது நம் நியாயமான மனோரதத்தை அடைய ஓர் வழியாக மந்திரசாஸ்திரம் இருக்கின்றது. வசிகரணம் என்று மேகாட்டார் சொல்வது மனதை ஒன்றில் நாட்டி அதையே சித்தினை செய்வதினால் அடையும் பலன். இது கேவலம் தந்திர வித்தை. மேலே சொல்லியது மந்திரசித்தி அடைவதும், மந்திரசித்திக்குப்பிறகு இஷ்டசித்தி அடைவதும் கண்டிப்பாய் எல்லோரும் அப்பியவரித்து பலத்தை யடைய ராஜமார்க்கத்தை உள்ளது.

நான்கு வேதங்களும் மந்திரமே. இதற்கு மூலம் பிரணவமே; ஆகையால் எல்லாத்துக்கும் ஆதிமந்திரம் அதுவே. ஆகையால் அத்தந்த அதிகாரிக்குத் தக்க வண்ணம். மந்திர சாஸ்திரம் சுற்குமவர்கள் ஆதி மந்திர உச்சாரணம் செய்ய வேண்டும்.

இதை அப்பியசித்து பலனையடைய உத்தேசித்தவர்கள் பரிசுத்த தேகியாயும், ஸத்தியவாக்குள்ளவராயும், கிரீமல மனஸுடையவனாகவும் இருத்தல்வேண்டும். இல்லாவிடில், தன்னைத்தானே கெடுத்துக் கொள்ள வழி தேடியதாகும். உறுதியான சித்த விருத்தி, தளர்வடையாத தைரியமும் தேவை.

யோகசாஸ்திரமும் மந்திர சாஸ்திரமும் ஓர் இனமானாலும் இரண்டிற்கும் மிகபேதமுண்டு.

மந்திர சாஸ்திரத்தினால் தன் சக்தியை தேவதாப் பிரார்த்தனை முதலிய பாஷ்பவஸ்துக்களின்

உதவியைநாடி விருத்திசெய்தல். (அதாவது தன்னையும், அவைகளையும் பிரிவினையாக பாவித்தல்.)

யோகசாஸ்திரத்தில் தன்னையும், பரம்பொருளையும் ஒன்றாக பாவித்து, தான் அந்த சக்தியுடன் ஒன்று சேர்த்திருக்க முயற்சித்தல்.

யோகிக்கு அதிக சிரமமன்னியில் சித்திகள் கூடும்.

மாந்திரிகனுக்கு மந்திரங்களின் ஆவ்ருத்தி, அதற்கங்கமான கிரியைகள் முதலியன செய்தே சித்தி பெறல்வேண்டும்.

அதாவது முன்னால் சிரமப்பட்டு சித்தியை அடைந்த யோகி ஒரு காரியத்தை நினைத்தவுடன் பலனை யடையக்கூடும். மாந்திரிகன் அப்போதைக் கப்போது மந்திரஆவ்ருத்தி, கிரியைகள் முதலியவற்றைச் செய்து சிறிதுகால விளம்பரத்தில் பலனடைவான் என்பதே.

ஆகமம் முதலிய சில முக்கிய மந்திர சாஸ்திரங்களின் சுருத்தையும், வழியையும் அடுத்த பத்திரிகையில் எழுதிவர உத்தேசித்து இங்கு இத்துடன் நிறுத்தப்பட்டது.

வைத்தியம்.

—:0:—

எலும்புகள்.

(116-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இளவயதிலே பழுக்களும் முள்ளந்தண்டெலும்புகளும் மிருதுவாயும் இணக்கமாய் மிருக்கின்றன. உடுப்பினாலே உடம்பை வரித்து இறுக்கிக்கட்டினால், நெஞ்சு வயிறு என்னும் இவைகளொடுங்கி, அவைகளிலுள்ள சுவாசப்பை, இரத்தாசயம், இரைப்பை முதலியவைகளுக்கு ஸ்பந்த முண்டாகுமாய்கையால், குழந்தைகளுக்கு உடுப்பு பிசுவில்லாமலே உடுக்கவேண்டும்.

பிள்ளைகள் எப்பொழுதும் நிமிர்ந்து நிற்கவும் நிமிர்ந்திருக்கவும் அப்பியாசப்படுத்தப்பட்டு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்வதனால் முள்ளந்தண்டுக்கு நேர்மையும் சுகமும் உண்டாகும். வழக்கமாகச் சுமைகளைத் தலையில் தூக்கிக்கொண்டு போகின்றவர்களுக்கு முள்ளந்தண்டு மிகவும் நேராகயிருக்கும்.

சில வேளை பிள்ளைகள் எழுதும்போதும் படிக்கும்போதும் தங்கள் முள்ளந்தண்டு ஒரு பக்கமாய் வளையும்படி ஒருபக்கமாய் மேஜையிலே சாய்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இவ்வாறு சாய்ந்திருப்பது ஒரு தோள் உயரவும் மற்றை தோள் தாழவும் பண்ணுகின்றது.

ஒரு தோளை அப்படிச் சற்று நேரம் மாத்திரம் உயர்த்திப்பதினாலே மோசம் வராது. அப்படி யிருக்க வேண்டுமாயின், சற்று நேரத்திற் கொருதரம் பக்கம் மாற்றிவந்தால் யாதொரு மோசமும் நேரிடாது ஒரே பக்கமாய் சாந்திருக்க அப்பியாசப் படுத்தலாகாது.

குழந்தைகளை எப்போதும் ஒரே பக்கத்தில் மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு திரிவதனால், சிலருடைய முள்ளந்தண்டு ஒரு பக்கம் நெளிவு கொள்ளும். அப்படி நெளிவு கொள்ளாதபடிக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் மாற்றி மாற்றி வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும். இதுவுமன்றி குழந்தைகளை ஒரு பக்கத்தில் வைத்திருப்பதனாலும், அல்லது தினமும் ஒரே பக்கமாய்ப் படுக்க செய்வதனாலும் அவைகளின் தலை வடிவமும் முகவடிவமும் சிலவேளை மாறிப்போம்.

ஒரு எலும்பு பொருத்து விலகினால் கூடிய சீக்கிரத்தில் அதன் இடத்திலிருக்கும்படி அதை இழுத்து விடவேண்டும்.

அப்படி செய்வதற்குத் தாமதம் எவ்வளவோ அவ்வளவாக அதை மீண்டும் சரிபடுத்தும் பிரயாசமும் அதிகமாயிருக்கும்.

ஒரு எலும்பு முறிந்து போனால் அதன் தலைப்புகள் மொக்கு வைத்துப் பொருத்தும். முறிந்த எலும்பு ஒரு வாரத்திற் குள்ளே ஊறத் தொடங்கும், அது முறிந்தபின் சற்று நேரத்தில் அதற்கயலான தசை வீங்கத் தொடங்கும், அம்முறிவு பொருந்த அச்சு வைத்துக் கட்டுகிறவர்கள், உண்டாகும் வீக்கத்திற்கு இடமிறுக்கத்தக்க நுழைவாக அச்சைக் கட்டவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் இறுக்கிக்கட்டினால், கோயாளிக்கு அதிக உபாதையுண்டாவது மன்றிச் சதையும் அழுகி அவயவக்குறைவு முண்டாகும்.

சில பிள்ளைகளுடைய எலும்புகள் குருந்தாயிருப்பதனால் மோசம் சம்பவித்த போதிலும் முறிந்தாலும் சீக்கிரம் கூடிவிடும். முறிந்த எலும்பு ஊறிய பின் அந்த அவயவத்திலே கொஞ்ச காலம் வரையில்

நோயும் விதைப்பு மிருக்கும். அவைகளை நீக்கப்பற்று போடுவதாவது வசை எண்ணெய்சுவதாவது சரியான தல்ல. ஏனெனில், அந்த அவயவத்தை வில்லங்கமாய்ப் பாவப்பதனால் அது திரும்பவும் முறியாத படிக்கு, அங்குள்ள நோய் அப்பொருத்து பலக்குமளவும் அதற்கொரு காவலாக இருக்கின்றது. நோய் தோற்றாத படிக்கு முறிந்த அவயவத்தைப் படிப்படியாய் அசைத்து வழங்கிவர அங்குள்ள விதைப்பும் நோயும் தானே தீர்ந்து விடும்.

மனிதர் வெகு நாட்பட வியாதியாய்க் கிடந்தாலும், விசேஷமாய் பொருத்துக்களிலே எந்த நோய் வந்தாலும், அவர்களுக்குத் துணையாயிருப்பவர்கள், வியாதிக்காரருடைய பொருத்துக்கள் ஒரு கிடையாய் அளவின்றிக் கிடக்க விடாமல், இடைக்கிடையே அப்பொருத்துக்களின் நிலையை மாற்றி வைக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்யாமல் விட்டு விட்டால் பொருத்து விதைத்து சிலவேளை அசைக்கக் கூடாமற் போய்விடும். இதனாலேயே சிலர் முடவராய்ப் போனார்கள் எவ்வளவு கவனமா யிருந்தாலும் வியாதியின் தன்மையினாலே பொருத்துக்கள் சில வேளை அசையாமல் விதைத்துப் போம். முழங்கைப் பொருத்திலே இப்படிப்பட்ட மோசம் நேரிட்டால், உள்ளங்கை மேலுக்கு நிற்கத்தக்கதாய் அதை மார்போடு வளைத்து வைக்கவும்.

முழந்தாள் பொருத்திலே அவ்வித மோசம் வந்தால் அதை கொஞ்சம் குறைய நேராய் வைக்கவும். இப்படிச் செய்து வைத்தால் பொருத்து அசையக் கூடாமல் விதைத்துப் போனாலும், கையினாலே அள்ளிச் சாப்பிடவும், காலினாலே நடக்கவும், கூடியதாய் வரும். இதுகாறும் எலும்பைப் பற்றி முக்கிய மாய்த் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களைக் கூறினோம். இனி அடுத்த எழுச்சிகை முதல் தசைகளைப் பற்றி எழுதுவோம்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

கடிதங்கள்.

—:0:—

(இதழ் 6-7, பக்கம் 82ன் தொடர்ச்சி)

தமிழ் மொழியின் மாட்சி.

நம் அருமைத் தமிழ் மொழியின் பெருமையினை ஈண்டு ஓர் வெண்பா முகத்தால் விளக்குவாம் :—

“ஒங்கலிடை வந்துயர்ந்தோர் தொழ விளங்கி எங்கொலி நீர் ஞாலத்திருளகற்றும் - ஆங்கவற்றுள் மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரோன்றேனையது நூர் னேரிலாத தமிழ்.”

இதன்பொருள்:—இடைவிடாது ஒலிக்கும் கட லாற் குழப்பட்ட இப்பூதலத்தை சூடியிருக்கும் இருளை நீக்குவன இரண்டு உள்ளன; மின்னலைப் போன்று ஒளிவீசும் ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய தேரின்கேழ் செல்லும். செஞ்சுடரோன் ஒன்று; மற்றது, தனக்கு இணையிரிதோன்றில்லாத இனிய தமிழ் என்பதாம்.

‘ஒங்கலிடை வந்து’ என்றதனால் சுதிரவன் உதயகிரி மிசையே தோன்றுதலும் தமிழ் பொதிய மலையிலே பிறத்தலும் பெறப்படும்.

கடலுண்ட குறுமுனிலின் தென்திசைக்கண் போந்து பொதியமலையில் தமிழினை வளர்த்தமையின் தமிழும் மலையின் பிறத்தது என்றார் இதுபற்றியே,

“பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத் திருப்பிலே யிருந்து வையை யேட்டிலே தவழ்த்த பேதை, நெருப்பிலே கின்று கற்றோர் மினவிலே நடந்தோரென, மருப்பிலே பயின்றபாவை மருங்கியே வளருகின்றான்.” என்று வரந்தருவார் உரைத்துள்ளார். நன்னால் விருத்தியுரைக்காரர், ‘சத்தனப்பொதியச் செத்தமிழ் முனிவன்’ என்பர் அகத்தியனாரை,

‘உயர்ந்தோர் தொழ விளங்கி’ என்றதனால் பகுத்தறிவும் தத்துவஞானமுமுடைய மானிடம்க் கள் வணங்கி வழிபடுமாறு சுதிரவன் விளங்குகின்றான் என்பதும் தமிழ் மொழியும் அவ்வனமே அறிவுடை யோரால் கிரமேல் வைத்துப் போற்றப்பட்டு மிளிர் கின்றதென்பதும் விளங்கும். சுதிரவனை வழிபடுதல் சூரிய கமல்காரம்; ஆதித்யஹ்ருதயம் முதலியவற்றால் இனிது புலப்படும். தமிழ் மொழியை வழிபடுதல் அம்மொழிகொண்டு சமய குரவர்கள் தமிழ் மறை யினை வெளிப்படுத்தியுள்ளதனால் தெளியலாம். ஆதி த்யனை வழிபடுதலும் சூரியமண்டல மத்யவர்த்தி நாராயணனை நெங்கியே யாதலும் உணரத்தக்கது. இனி தமிழ் மறை யென்றால் தருமோ என ஆராய் வாம். தமிழ்மொழி மறையென்றும் வடமொழி மறை யென்றும் மறை பாஷையால் இரண்டாகுமென்றி கருத்தில் ஒன்றேயாம்.

வடமொழி மறைபோலவே தமிழ்மொழி மறை யும் நித்யமேயாம். இதற்கு ஆன்றோ ருள்ளிச்சேய லாகிய ஆசார்ய ஹ்ருதயமென்றும் ஓர் சீரிய நூலி னின்றும் ஆதாரங்காட்டி இதன் பெருமையினை நிலை நிறுத்துவாம்.

“எவ்வுலகத் தெவ்வெவையும் என்கையாலே வேதம் பஹுவிதம். இதில் ஸம்ஸ்கிருதம், த்ராவிட மென்கிற பிரிவு ருகாதிதம்போலே; ‘செத்திறத் தமிழ்’ என்கையாலே ஆகஸ்த்யமும் அநாதி வட மொழி மறையென்றது தென்மொழி மறையை நினை த்திறே..... ‘படைத்தான் கவி’ என்ற போதே இதுவும் யதா பூர்வகல்பனாமே” என்றும் பங்குதிகள் தமிழ் வேதத்தின் தன்மையை நன்கு தெரிவிக்கின்றன. இவற்றால் தேர்ந்த பொருள் யாதெனில், வேதமானது அத்தயனம் பண்ணுமவர் கள் பேதத்தாலும் தேசபேதத்தாலும் பஹுவிதமா யிருக்குமென்றும், ஆகையால் இந்த தமிழ் மறையும் ஒருவிதம் என்றே கருதப்படுமென்றும், ஆனால் ஒரு பாஷையா யிருக்கவேண்டாவோ? எம்ஸ்க்ருதமும் த்ராவிடமும் அய்யோந்யம் பேதித்திராநின்ற சென்னென்ன:—

இப்படி பஹுவிதமான வேதத்தில், ஸம்ஸ் க்ருதவேதம், த்ராவிடவேதம், யஜுர்வேதம், ஸாம வேதம், அதர்வவேதம் என்கிற பிரிவுபோல இரு க்குமென்றும் அப்படிச் சொல்லலாமோ? ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைபோலே த்ராவிடபாஷை யாதியன்றே; ஆக ஸ்த்யமன்றே இதுஎன்ன:—‘செத்திறத் தமிழ் ஒண் டசொல்லாகி’ என்னும் திருமங்கையாழ்வார் அரு ளிச்சேயலில், ஸம்ஸ்க்ருதத்தோடு அதர்கிணையாத் தொடர்புடையதாகவும், முதலிலே சொல்லப்பட்டதாகவும் இருத்தலின், அகஸ்த்யரால் ப்ரகாசிதமான மாத்ரம் கொண்டு ஆகஸ்த்யம் என்று வழங்கப்படுகிற தமிழும் அநாதியாயுள்ளதென்றும், ஆனால் தமிழ் அநாதியாகிறது. திருவாய்மொழிக்கு வேதபுரகாசக மான வசனமுண்டோ என்ன? மறையென்று கேவல வேதவாகிசப்த்தாலே சொல்லவென்திருக்க ‘வட மொழி மறை’ என்று ஆழ்வார் ஸம்ஸ்க்ருத வேத் ததை அருளிச்செய்தது த்ராவிட வேதமுமுண்டே ன்று நினைத்தன்றே என்றும், ‘உலகம் படைத்தான் கவி’ என்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்திருத்தலால் ‘ஒன்றியொன்றி யுலகம் படைத்தான்’, என்கிற

படியே ஒருப்பட்டொருப்பட்டு மேன்மேலும் லோக ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுமிடத்தில், ஸ்ருஷ்டிதோறும் சந்திரஸூர்யாதி ஸகல பதார்த்தங்களும் யதாபூர்வ கல்பனமாய் வருமாப்போலே, தமிழ் வேதமான இப்ர பத்தமும் ஸ்ருஷ்டிதோறும், யதா பூர்வகல்பனமாய் வருமென்பது தோன்றுமென்றும் நன்கு புலப்படும்.

அன்றியும், பாட்டினால் நீ யென் நெஞ்சத்திருத் தமை காட்டினாய் கண்ணபுரத்துறை யம்மானே’ என்றும், ‘என் நெஞ்சத்துள்ளிருத்திருந்நிழி நூல் இவை மொழிந்து’, என்றும், இவ்நிழிப்பாடிய ஈசனையாதியாய்’ என்றும், மயர்வற மதிவ மருளப் பட்ட ஆழ்வார்கள் பற்பலவிடத்தும் அருளிச்செய்தி ருத்தலின் தமிழ் வேதமாகிய திவ்யப்பரபத்தமும், ‘வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் ருனைவன் கண்ட முதல்நூலாம்’ என வெள்ளிடை மலைபோற் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. இவ்வாறே தேவார திரு வாசகங்கள் முதலிய சைவத்திருமுறைகளும் தமிழ் வேதமாய் ஈசனால் அருளப்பட்டன வென்பதற்கும் பல ஆதாரங்கள் உள். ‘ஆரியன் கண்டாய் தமிழின் கண்டாய்,’ ‘செந்நீர்மீளோ டாரியனைச் சீரியனை’ எனத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், ‘தமிழ்ச்சோலும் வடசொலும் தாநீழில் சேர’, ‘அந்தணர் வேள்வியும் அருமறைத் துமுனியும் செந்நீர்மீளே சீரியனில் வளர்தர’ என திருஞானசம்பந்தரும் அருளிச்செய்திருக்கின்றனர்.

இனி, தமிழ் மறையினைப் பற்றிக்கல்வியிற் பே ரியகம்பநாடாறு கருத்தென்ன வென்றாய்வாம்:—

“அந்த மிலாமறையா யிரத்தாழ்த்த வரும்பொ ருளைச், செத்தமிழாகத் திருத்திலனைல் கிலத்தேவர் களும், தத்தம் விழாவுமழுகுமென்றும்? தமிழார் கவி யின், பத்தம் விழாவொழுகும் குருகூர் கின்றபண் ணவனே” என்றும், தோன்றலுபபிடதப் பொருள் தோன்றலுற்றார்தமக்கும், சான்றரிவைவென்றபோ துமற்றென்?” என்றும் கூறியுள்ளராதலின், வடமொ ழி மறை கொண்டு உணரலாகாத உயர்ந்த பல ஆத்ம உண்மைகளைத் திருவாய்மொழி கொண்டு தென்தத்வ ளிதின் அறியலாம் என்னும், தமிழ்வேதம் இல்லாவி டில் அந்தணர்தாம் ஆலயங்களும் அழகு பெறத்தி ருவிழாக்கள் செய்ய இயலாதென்றும், கருதியராவர். இக்கருத்திற் கேற்ப வடமொழி மறையுள் விளங்காத இடங்களை ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல் கொண்டு செ

ளியஅறிகின்றோம் என்று அடியில் வரும் செய்யுளில் ஸ்ரீமத் நிகமார்தமகா தேசிகன் திருவாய்மலர்த்திருக் கின்றனரென்னால் தமிழ் மறையின் பெருமையைப் பேர்த்து மொருவரால் பேசலாகுமோ?

தேசிகப்பரபத்தம்-அதிகாஸங்கிரஹம் பாட்டு 1.

(ஆசிரிய விருத்தம்.)

“பொய்கை முனி பூதத்தார் பேயாழ்வார் தன் பொரு நல்வருங், குருகேசன் விட்டு சித்தன், துய்ய குலசேகரன் நம்பாண நாதன், தொண்டரப் பொடி மழிசை வந்தசோதி, வைய மெலா மறைவினங்க வா ள்வே லேந்து மங்கையர்கோன், என்றிலர்கள் மகிழ்ந் துபாடும், செய்ய தமிழ் மாலைகள், நாம் தெளிய வோ தித் தெளியாத மறைநிலங்கந் தெளிகின்றோமே.” அன்றியும், நாவிற்கு சிறந்த அவ்வாழ்வார்க்கு நன் நாவ லவனும் கம்பநாடன், “சாதிக்குமே பரதத்துவத்தைச் சமயத் திருக்கைச், சோதிக்குமே யொன்று சித்திக் குமே யதனைத் தெரியப், போதிக்குமே யெங்கு மோ ங்கிப் பொது நிற்கு மெய்யைப் மொய்யைச், சோதிக்குமே யுங்குங் வேதம் எங்கோன் தமிழ்ச் சொல்லெ னவே” என்று அறைகூவி வாதுக்கழைப்பன் கீர் வாண வேதமுடையாரை.

மேலும் நாம் எடுத்துக்கொண்ட ‘ஒங்கலிடை வந்து’ என்னும் செய்யுட்கருத்திற்கேற்ப,

சுடரிரண்டே பண்டு மூன்றாயினது கலர்த்துல கத், திடரிரண்டாய் வரும் பேரிருள் சீப்பன் வெம் பிறப்பை, யடரிரண்டா மலர்த்தாளுடையான் குரு கைக்கதிபன் படரிருங் கீர்த்தித் திருவாய்மொழிப் பாவொடுமே.” என மூன்றாம் சுடர் என்றனர் திரு வாய்மொழியினை இச்செய்யுளின் போந்த பொருள் யாதெனில்:—‘முன்பு சுடர்கள் இரண்டே யிருந் தன, பின்பு எமது பிறவித் துன்பங்களை யழிக்கின்ற தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளை யுடை யவரும், திருக்கூர்க்குத் தலைவரும், பரவிய மிக்க கீர்த்தியையுடைய பெருமானுமாகிய நம் ஆழ்வாரு டைய, உலகத்தில் இருவகைப்பட்ட துன்பங்களாய் வருகிற பெரிய இருளை நீக்குபவையான திருவாய் மொழி பிரபந்தத்தின் பாசுரங்களோடுகூடி மூன்றாய் விட்டன’ என்பதாம். சூரியன் சந்திரன் என்று தொன்றுதொட்டு இரண்டு சுடர்கள் உள்ளன; அவ ற்றுடன் அக்ரீயையுங் கூட்டி முச்சுடர் என வழங்கு வர் உலகத்தார், ஆயினும் அத்தகைய சாதாரண

சுடர்கள் இங்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இங்கு விசேஷமாகப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து 'சுடர் இரண்டே பண்டு' என்பது இராமபிரானையும் கிருஷ்ண மூர்த்தியையும் குறிக்கும்.

"பல்லாயிரம் இருள் கீறிய பகலோன் என ஒளிரும், வில்லானன்" என்பது போன்று பலவிடங்களில் இராமனைச் சூரியனென்று ஆன்றோர் உரைத்துள்ளனர். 'உலகங்களாகிய தாமரைகளெல்லாம் மலரும் பொருட்டுத் தேவகியாகிய கிழக்குச் சந்தியில் ஸ்ரீமந் நாராயணாகியதூயன் உதித்தருளினான்' என்னும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண வசனத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி கதிரவ நெனப்பட்டான். இவர்களை முறையே 'இராம திவாகரன்' என்றும், 'அச்சுதபாநு' என்றும் கூறுதல் மரபு. இவர்களைச் சூரியனென்பான் என்றில், உலகத்தில் பயங்கரமாய்ப் பரவிய கரிய பெரிய வடிவமுடைய ராக்ஷஸ் முதலிய துஷ்டர்களாகிய இருளை முற்றும் தொலைத்து, சிஷ்டர்களுடைய முக கமலங்களை மலரச்செய்து விளங்கிய அவதாரங்களாக தலினைன்க.

இவ்வாறு இருசுடரென எம்பெருமான் இரண்டு அவதாரங்க னெடுத்தும் நீங்காத அகவிருள் நீங்க வன்றோதென் குருகூரில் அவதரித்த பராங்குச வள்ளின் அமிழ்தினுமினிய தமிழினில் விளம்பிய திருவாய்மொழி யென்னும் மூன்றாம் சுடர் மிக்கெழிற் சது, இக்கருத்து முற்றும் விளங்க "ஆதித்யராம திவாகர அச்சுதபாநுக்களுக்குப் போகாத உள்ளிருள் நீங்கி சோஷியாத பிறவிக்கடல் வற்றி, விகவியா பேரதிற் கமலம் மலர்ந்தது வருளபூஷண பாஸ்கரோதயத்திலே" என்று எத்துணை அழகுபெற அழகிய மணவாளப்பெருமான் நாயனார் ஆசார்ய ஹ்ருதயமென்னும் அரிய ஆராய்ச்சிதூலன் அருளிச்செய்துள்ளனர்.

"தேவு மற்றறியேன் குருகூர் நம்பி, பாவின்னின் னிசை பாடித் திரிவனே" என்றபடியே மனமொழி மெய்களால் ஆழ்வாரையும் ஆழ்வாரருளிச் செயலாகிய திருவாய்மொழியாகியவற்றையுமன்றி வேறென்றும் அறியாத ஆசார்யரிஷ்டரான ஸ்ரீ மதுரகவிகள்,"

"அருள்கொண்டு ஆயிரம் இந்நூழ் பாடினான் அருள் கண்டிர் இவ்வுலகில் மிக்கதே" என்றருளிச் செய்திருத்தலால், 'ஆழ்வாரது அருள் மிக்கது இவ்வுலகத்தில்' என்றும் ஆழ்வாரது பாசாரம் மிக்கது

அவ்வுலகத்தில் (பரமபதத்தில்) என்றும் பெறப்படும் இதனாலும் தமிழ் வேதமாகிய திருவாய்மொழி யென்று முன்கென ஊகிக்கலாம்.

(இன்னும் வரும்.)

திருவாலி பண்டிட் இராமானுஜாச்சாரி.

இந்தியரின் தொழில் நிலைமை.

(54 பக்கம் தொடர்ச்சி.)

நம் இந்தியா தேசமானது ஒவ்வொருவித கைத் தொழிலும் எவ்வளவு தாழ்மையான ஸ்திதிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தென்பதை நேயர்கள் கவனிக்க வேண்டும். முன் 1907-ம் வருஷத்தில் ஹிந்துபத்திராதிபர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஜி. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களால் திருக்குத்தாலத்துக்கு வந்திருந்த காலத்தில் இந்த ஊரில் பரஸங்கத்துக்காக அழைக்கப்பட்டு ஜூன் மாதத்தில் சத்திரத்தில் பரம்ம ஸ்ரீ நானு சாஸ்திரியவர்கள் அக்ரஸனத்தின் கீழாக இதே விஷயமாக (இந்தியரின் தொழில்) பரஸங்கித்த போது, "வங்காளத்திலுள்ள, டக்கா மாவிலின் பீஸ் ஒன்றை கையில் அணிந்து கொள்ளும் ஒரு மோதிரத்தில் அடக்கஞ் செய்து இங்கிலாந்து பிரான்ஸ் முதலிய தேசங்களுக்கு கண் காட்சி பொருளுக்காக அனுப்பியது முதற்கொண்டதான் அத்தேசத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆத்திரம் ஜெனித்து தாங்கள் முன்னுக்குவரும்வரை இத்தேசத்திலுள்ள மேலான கைத்தொழில் சரக்குகள் ஒன்றும் தங்கள் தேசத்துக்கு வராமலிருக்கும்பொருட்டு தங்கள் கவர்மெண்டாரைத் துண்டி, இத்தேசத்துச் சரக்குகளுக்கு இவ்விடத்திலிருந்து ஏராளமான ஏற்றுமதித்தீர்வையும் அவர்கள் சொந்ததேசத்தில் மேல்படி சரக்குகள் இறங்கும்போது தாங்கமுடியாத இறக்குமதித்தீர்வையும் (அதாவது 100 ரூ. விலை மதிப்புள்ள சரக்குகளுக்கு 80 ரூ. வரை இறக்குமதித் தீர்வை) போட்டுப்படி ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்கள் என்று சொல்லிமுடித்தார்" இதேவிஷயத்தைப்பற்றிக் கல்கத்தா விலுள்ள அயிர்த பஜார் பத்திராதிபர் 1891-ம் ஸூத்தில் தன் தலையங்கத்தில் (Editorial) காலத்தில், 'தம் தேசத்துத் தொழிலாளர்களை முன்கொண்டவரவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனேயே இங்கிலாந்தில் அன்றியாட்டு சரக்குகளைவாங்குகிறவனுக்கும் விற்பவ

னுக்கும் அபராதமும் அச்சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டிருந்ததாக வுரைத்திருக்கின்றனர்.' ஒரு கைவிரல் மோதிரத்தில் அடக்கக்கூடிய ஒரு மவிலின் பீஸ் எவ்வளவு நேர்மையாயும், உடல் நயமாய் மிருக்கு மென்பதையும், அது யந்திர வேலையால் என்பதையும் கையினால் வெய்யப்பட்ட ரிசவுஎன்பதையும் அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தொழில் சுமார் 100 வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே நம் தேசத்தில் ஸகஜமாய் மிருந்து நடைபெற்று வந்ததென்பதையும் நம் நேயர்கள் விசேஷமாய் கவனிக்கத்தக்கது:—

இப்பொழுது சமீபகாலமாக அதாவது சுமார் 4 வருஷத்துக்கு முன்பாக Scientific American ஸயன்டிபிக் அமெரிக்கன் என்னும் பத்திரிகையில் "அமெரிக்கா ஐக்கியமுகாணத்தின் கீழ்ப்புரதேசத்தில் கோயாளிகளுக்கு சூரிய காந்தி விழுந்து கொண்டிருக்கும்படி செய்ய வேண்டியிருந்ததால், சுற்றிக் கட்டிடமும், மத்தியில் அந்த முற்றத்தில் கட்டிடத்தின் கீழில் விழாமலிருக்கும்படி ஒரு வைத்தியசாலை கட்டவேண்டுமென்று நீனைத்து, அதற்கு கணத்தங்கிய இஞ்சினீயர் ஜே. ஆர். ஹோபார்ட் மி-இ.

(G. R. Hoffert C. E.,)

என்பவரை நியமிக்க அவர் மிருத்த கிரமத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் வேண்டிய கணக்கெடுத்து அவ்வாறே கட்டி முடித்தார் என்று அமெரிக்கர்கள் அதை மிகவும் பாராட்டிப் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள்."

இக்காலத்தில் அது அவ்வளவு ஆச்சர்யத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அறிதான காரியமாய் யிருக்கின்றது. இந்த அற்புதமான காரியத்தை சுமார் 900 வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே, நம் இந்திய சிற்பிகள் கணக்கில் அது வல்லவர்களாய் இருந்து தெரிந்து கொண்டு நம் தென்னிந்தியாவிலுள்ள தஞ்சைசமாதகரில் பாஹதீசுரஸ்வாமி கோவில் விமானத்தைக்கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி மதுரைமாதகரிலுள்ள வண்டியூர்த் தெப்பக்குளய்ய மண்டபத்தின் கிவிலில் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற விமானமும் ஸுமார் 300 வருஷங்களுக்கு முன்பு திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் கட்டிமுடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்கோட்டியூர் விமானமும் இத்தன்மைய தெனவும் அறிகின்றோம்.

(இன்னும் வரும்)

S. A. சுந்தரமப்பர்,

கடைபயம்.

பிரச்னம், உத்திரம், மதிப்புரை.

புவன நண்பன்.

இப்பொயர்கொண்ட ஓர்மாதாந்தப் பத்திரிகையின் Vol. 1. Issue 1. நம் பார்வைக்கு வந்தது. அதில் பொது சமாச்சாரம், கதை, நீதிமொழிகள், புராதன இந்து தேச சரித்திரம் முதலிய அபூர்வ விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இதன் வருஷச் சந்தா அரை 12. பொதுஜனங்கள் இதை ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம். ஸமாச்சார பத்திரிகைகளின் பெருக்கத்தைப் பொருத்தது தேசத்தின் அபிவிருத்தி என்பதை நம் தேசாபிமானிகளான சந்தாநேயர்கள் மறக்கக்கூடாது.

கிருஷிக மித்திரன்.

இது ஓர் மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை இதின் வருடச்சந்தா ரூ. 3—0—0 இதன் 141பி. நம் பார்வைக்குக் கிடைத்தது. இதிலடங்கியுள்ள விஷயங்களைப் பார்க்கில் இது மேன்மேல் நன்கு நடத்தப்பட்டு விருத்தியை அடையுமென்று நம்புகின்றோம்—இதிலுள்ள சில விஷயங்கள்:—

1. நெல்விளைவு, 2. கோசம்ரக்ஷணை, 3. கோரைக்கிழங்கு, 4. மலையாளக்கடற்கரையில் தென்னையிலிருந்து கயறெடுத்தல், 5. கிரந்தவிமரிசை 6. பொழுதுபோக்கு, 7. பஞ்சாங்கம் முதலானவை.

மாதர், வாலிபர், வித்தியார்த்திகளின் பக்கங்கள்.

அங்கம். 1.

காஷி 2.

(102-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.)

சர்ப்ப புரியின் கீழ்வீதியில் தன் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்ட ஒருவர் தெருவில் வந்து வாஞ்சி சாஸ்திரிகளே என்ன அவசரம், எங்கே ஆத்தங்கரைக்குத் தானே, என்று கூப்பிட்டார்.

வாஞ்சி—ஆத்தங்கரைக்குத்தான். ஸ்ரீதியாக்ரலம் ஆய் விட்டதே. காலத்தில் ஸ்ரீதிசெய்யலாமே என்று அவசரமாகப்போனேன். தாங்கள் எங்கையோ; துரையப்பனல்லவா சித்தம் எதுவோ. எப்படியோ.

துரையப்பையர்:—என்ன விகடம் செய்கிறீர். நானும் படுகைக்கு ஸ்ரீதி செய்த்தான் புறப்பட்டேன். இன்னம் சூரியன் சாயவே இல்லை. ஏதோ அவசரப்படுகிறீர். மெதுவாகநடவும். எல்லாரும் காலத்தில்தான் ஸ்ரீதிசெய்கிறவர்கள் தெரியும். நாமும் இன்று செய்துவிடலாம்.

என்று பேசும்போது பின்னால் ஒருவர் எல்லாம் நான்வந்து ஊத்திரைத்து சுத்தம் பண்ணுல்தான் தங்கள் வேலை. அவஸரப்படுவானேன், நானும் வருகிறேன். என்று கூவினார். இவர்கள் பின்னால் திரும்பி என்ன ஆச்சாரவான் இவ்வளவு விளம்பம் இன்று என்றார் ஒருவர் மற்றவர் எல்லாம் முன்னாடிப்பையனை யனுப்பியிருப்பார். மத்வாச்சாரரோ கொக்கேன்றார். மத்வாச்சார்:—துரையப்பையர் என்ன இருந்தாலும் புத்திமான். விஷயம் தெரிந்தவர். நான் காலத்தில் ஏற்பாடு செய்பவனென்பது தெரியும். சாஸ்திரிகள் முறட்டடி: என்ன இருவரும் யோசனை செய்து போகுநீர்கள். நாளை ஏதாவது பலிப் புண்டோ.

துரை:—ஒன்றும் யோசனை யில்லை. சாஸ்திரிகள் போய்க்கொண்டிருந்தான். நான் கூப்பிட்டுக் கொண்டு சமீபத்தில் வந்தேன். தாங்கள் எங்கே? கூப்பிட்டீர்கள். வேறு விசேஷமில்லை. நான் ஓர் புதுமை அக்கிராகாரத்தில் நடந்து வருவதாகக் கேழ்விப்பட்டேன். அதைச் சொல்லத் தான் ஆரம்பித்தேன்.

ஆச்சார்:—என்ன புதுமை. எல்லாம் சடையில் பழமையாகத்தானிருக்கும். சொல்லும் சேழ்ப் போம்.

வாஞ்சி:—துரைக்கு. எல்லாம் புதுமையாகத்தான் தோற்றும்.

துரை:—அப்படியல்ல. நான் இன்று தான் கேழ்விப்பட்டேன். அவஸரப்படவேண்டாம். ஸங்கதியை விவரமாகக்கேட்டுப் பின் அபிப்பிராயம் கூறுவதன்றோ அழகு.

ஆச்சார்:—சொல்லுமே. ஏதோ ஏதோ சொல்லுகிறீர். தவிர விஷயத்தைச் சொல்லுமே கேட்

போம். முன் ஆர்பாட்டம் பார்த்தால் விஷயம் ஸ்வல்பம்போல் தோன்றுகிறது.

வாஞ்சி:—ஆடம்பரமாக சொல்ல ஆரம்பித்தால் தானேங்கணம் ஏதோ பெரிய ஸமாச்சாரமாகக் காணும்.

துரை:—நம்ம ஸர்ப்புரிக்கதைதான் தெரியுமே ஒருவன் ஒருவிஷயத்தை சொல்லுமுன் இடுப்போடித்துவிடவேண்டியது.

ஆச்சார்:—இதெல்லாம் என்ன. விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள், துரையப்பா.

வாஞ்சி:—ஊத்து ஸமீபித்துவிட்டது. ஸ்ரீதியாகட்டம். பிறகு எல்லாரும்வந்து கூடுவான். பெரிய விஷயம் துரையப்பா ஆரம்பித்திருக்கலாம் அப்போது பிரஸ்தாபித்தால் நலம். நான் வெளிக்குப் போகிறேன் என்று சொல்லிக் கலைந்து போய்விட்டார். ஆச்சாரரும் அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொல்லவே துரையப்பாவும் கலைந்துவிட்டார். ஊத்தங்கரையில் ஸ்ரீதிக்காகப்பலரும் தினமும் கூடும் வழக்கம்போல் பிராம்மணர்கள் யாவரும் கூடினார்கள். ஸ்ரீதியாவந்தன கிரியை, ஸ்தோத்திர பாராயணம் வகையறா முடிந்தன. நாளை ஊரில் நடக்க விருக்கும் சபாசபகாரியங்களைப்பற்றி ஒருவருக்கொருவர் பேசியேற்பாடு செய்து கொண்டனர். கிராமப் பொதுவிஷயங்கள் ஏதாவதிருந்தால் அதையும் அப்போது வியவகரிப்பது வழக்கம். அதவும் முடிந்து காலப்போக்குக்கு சிரிது நேரம் பேசும் வழக்கம் உண்டு. அந்தத் தருவாய் வரக்கார்த்துக்கொண்டிருந்த துரையப்பையர் ஓ வாஞ்சிசாஸ்திரிகளே கேட்டீர்களா புதுமையை என்று சற்றே துரத்திலிருந்த சாஸ்திரிகளை, மற்றுமுள்ளவர்களும் இதில் ஓர் ஆவலையும் வண்ணம் கூப்பிட்டேச் சொல்ல வாரம்பித்தார்.

வாஞ்சி:—நான் அதைகேளாமல் புறப்படுவேனா ஆலயத்துக்கு என்ருர்.

ஆச்சார்:—என்ன, விஷயத்தை சொல்லுமையா கேட்போம்.

துரை:—நம்ம ஸர்ப்புரியில் ஓர் பெண்பாலர் சங்கம் நடைபெற்று வருகின்றதே தெரியுமாதங்களுக்கு.

ஆச்சார்:—அப்படி என்றால்?

துரை:—பொம்மனாட்டி கூட்டம் ஐயா.

ஆச்சார்:—அப்படியா, பெண்பிள்ளைகள் கூடி வம்புபேசுகின்றார்களோ-அது திண்ணைக்குத் திண்ணை வீதிதோறும் ஒழிந்த நேரத்தில் அக்கம் பக்கம் வீட்டார் கூடி நடத்துகிறார்கள். ஒன்று என்றீரே என்ன, அனேக மிருக்கிறதே-இது புதுமை என்ன.

துரை:—அதில்லை, ஆச்சாரரே. வேறு பெரியகூட்டம். மீட்டிங்கு என்றால் தெரியுமா; சொஸைட்டி என்றால் தெரியுமா தங்களுக்கு?

ஆச்சார்:—சரிதான் தெரிந்தது.

வாஞ்சி:—என்ன தெரிந்தது? ஆச்சாரரே-என்னரகு தையங்காரே ஆச்சாரருக்கு தெரிந்துவிட்டதா.

அய்யங்கார்:—எல்லாம் ஆச்சார் கெட்டிக்காரரையா, எல்லாம் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்.

ஆச்சார்:—எல்லாரும் கூடிகதை, கிதை படிப்பதுதான் ஐயா இது தெரியாதோ.

வாஞ்சி:—தெரிந்து கொண்டாரையா.

அய்யங்கார்:—நான் சொல்வது வீண்போகுமா. இது இருக்கட்டும். ஸ்வாமி தரிசனத்துக்குப் போக வேணும், துரையப்பா சொல்வதைக்கேட்போம்.

துரை:—இரத்தபாய் வீட்டில் கூட்டமாம் எல்லாரும் தினமானம் சாயத்திரம் கூடுகிறார்களாம். எங்க வீட்டுப்பெண்டுகள்கூட போகுறார்கள்.

அய்யங்கார்:—இரத்தபாய் யார் வீடையா? ஆச்சார் இருக்கும்போது கிதானித்து சொல்லுமையா.

ஆச்சார்:—என்ன ஐயா; ஊரில் உள்ளது எட்டுவீடு. அதில் இரத்தபாய் என்ற பெண்பையர் எனக்கு தெரியாதா; றுயர் வீடுகள் எட்டுதானே ஐயா.

வாஞ்சி:—எந்த வீடையா? ஆச்சாரரே.

ஆச்சார்:—தெக்குவீதி பணக்காரர், மிராசுதாரர் இல்லையா, அந்த வீடுதான். குருராஜரால் தங்களுக்குத் தெரியாதா.

குருராவ்:—றுமராவ் வீடு தெரியாதா. அவான் பண்டிதான் பிரிவு. நம்ம ஊர் ஸங்கதி தெரியாதா. எட்டும் எட்டுவிதம், மாத்வாளி.

ஐயங்கார்:—ஸரி, தெரிந்தது தெற்கு வீதிக்கதை இது. கூட்டம்கூடி நல்லகதைகள் காலகேஷ்பங்கள் தானே ஐயா நடக்கின்றது. இதற்கு ஓர் பிர

மாதமென்ன. ஏதாவது கெட்ட வியாபாரமில்லாமலும், வீண வம்பளப்பில்லாமலும் ஸ்திரீகள் பொழுது போக்குவது நல்லது தானே.

வாஞ்சி:—அதற்கென்ன ஆகேஷ்பனை.

துரை:—முதலில் பத்துபேர் கூடும்பொழுது சிறு பெண்களாய் ஒருவர்க்கொருவர் பழகுகிறவரையில் ஸத்காலகேஷ்பமாகத்தான் னிருக்குமையா; நாளாக ஆக ஆகத்தெரியும்-நான் சொன்னால் அம்பலத்துக்கேறுமா? விபரீதமாகமுடிந்தால்தான் தெரியும். இதை முத்துவதற்குமுன் அவாளவான் வீட்டுப் பெண்பிள்ளைகளை போகாமல் எச்சரிக்கை செய்து காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு நான் விஷயத்தை யாவரும் தெரிந்து கொள்ளும்படி சொன்னது, அது அவரவர்கள் இஷ்டம் என்ன சாமினாதய்யரே.

சாமினாதய்யர்:—துரையப்பா! நீ சொல்வது சரிதான். நான் இது விஷயம் முன்னமே கேட்டிருக்கிறேன். அன்றைக்கு மடுவங்கரையில் பொதுவில் பிரஸ்தாபிக்க எண்ணியிருந்தேன். நம்ம சுந்திரம் கொஞ்சம் போகட்டுமென்றான். வெங்கட்டுமன் நம்ம ஸமாஜத்தில் ஆலயத்தில் ஒருநாள் சொன்னான்.

சுந்திரம்:—சாமா அடேய் கேட்டையா, இப்போதாவது ஊர்கதை தெரிந்ததா, நான் பொருத்துக் கொள் என்றது பார்த்தாயா? துரையப்பா பிரஸ்தாபித்தது என்ன ஆச்சு.

வெங்கிட்டி:—ஊர் என்றால் பெரிசு. மொத்தம் 700 வீடுகள் து. அதில் பிராமண அக்கிராகாரமானாலும் பல வகுப்பு. ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு வழிபட்டவான். எது எப்படி யிருந்தாலும் மொத்தத்தில் நம் அக்கிராகாரம் ஒத்துமையுள்ளது. நீங்கள் ஏதாவது அந்த ஒத்துமைக்குக்குறைவுவரப்போகின்றதே இந்தப் பெண்டுகள் வியாபாரத்தால் என்று நினைக்கின்றீர்கள்-சரிதான்; காது கொடுத்து கேட்பவர்கள் தற்சமயம் ஒருவரும் காணோம். நாம் ஆலயத்தில் ஒருநாள் நம்ம தெருவார் உட்கார்த்திருக்கும்போது பிரஸ்தாபத்துக்குவந்தது. அது மேலோங்கவிடக்கூடாது கூடியவரையில் இப்பொழுதே அதை வேர்பிடுங்க வேணும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டோம்.

[illegible]

மேலும், வனஷத் சூதா சுதயபூரீதி
-த்' யென்கிற சுதயபூரீப்ராஹ்ணத்திலிருந்
கிற சுஜீதவடித்துக்கு 'சுஜீதஸூ-நாபியே
யாதி' யென்கிற சாஸ்திரவாசுவாக்யத்தில்
போல் சூதபரமாக சுயம் சொல்லக்கூ
டாது. சூதஸூ-நாபீத்தில், சுஜீதஸூத
ஸாணம்'யென்று சொல்லியிருக்கிறபடியாலும்
மேலும் வனஷம் சுதனம் சுயகூ சூதா யென்
கிற முன்வாக்யத்தில் பூதமானது விஷ்ணு
வாங்குமாயைப் அனை அனுஸரித்து மேல்
சொல்லும் சுஜீதவடித்தையும் விஷ்ணுவரோ
கச் சொல்லுவது மிகவுமுதிதம். ஸுபாவொ
பநிஷத்திலும், 'சுயகூஜீததிதி' 14-தடவை
சூதநாராயணவரமாக சுஜீதவடிம் பூதி
பாடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேயே யஸூ
பூயிவீஸாநீரம் யஸூபஸூநீரம் யஸூதா
ஸாநீரம் ஸ வனகூசுபஹதவாவாதிவொபெவ

வனகொ நாராயணர் யென்று வுபுரிவூழிசரீ
ரககூம் ஸ்ரீநாராயணனுக்கே சொல்லப்பட்
டிருக்கிறது. அதே புகளானதில் இருக்கிற
சுழைதவடித்துக்கும் ஸ்ரீயிவகியையே பொரு
ளாகச்சொல்லுவது மிகவும் ஸஜிஜ்ஜம்.

மேலும் ஸ்ரீ நாராஜிஹஷ்டயின்சுநு மூஹ
 த்தால் ஸ்ரீவாழ்ச்சிஹவானால் அருளிச்செய்யப்
 பட்டசூழிகாவ்யமென்றுவுலிபமான ஸ்ரீஜீர
 ராயணத்தின் உவக்யுரோவ ஸம்ஹாரங்களை
 வராஜரிபுத்தாலும் ஸ்ரீஜீனாராயணனே வர
 றெவவெதெயென்று ஸ்பஷ்டமாகிறது. இதில்
 வ்யாகரணம். 5-வது ஸத்யத்தில் : ஸ்ரீதவ
 ன்னரெவிஷ்ணுரவ்யாதொரீஹாஜுதீ :
 ஸஜயக்யுமராவாணி : வீதவாஸா ஜமதூதி :
 ஸஜ்ஜணாயஸஜாமஜி தக்யுதஸுளஸஜாஹித :
 தஜெயுவநு ஸுராரஸுவெட் ஸஜிவிஷ்ணு
 ஸஹதா : ॥' என்றாம்பித்து ஸிபமஸுவ
 யக்யுஸுததஸா ஸரணாததா : கூம் ஹிந
 வாரஜெவஸுவெஷாஹ்வராதவ : வயா
 யஜெவஸுதூணாம் நுணாம் தொகெஜம்
 கூராம் : வஸவஜீகஸு வஜெவெஸாவிஷ்ணு
 ஹிஜஸவ்ஜவ : ॥ விதாஜீஹவாரொமா
 வநாநு ஸவட்தொக நஜஸுத : சுஜவீசு
 திரஜஸாநு ஸவட்தாநு ஸஜெதாநு யஜீஸம்
 ஹிதாநு ॥ ஹயதூஜதஹஜம் வெஹிதாயட
 யாயிராவணம் : ஸவஸுதவளதூஸாரோதூ
 ஸஜிதூஜாதீவாஸவம் ॥ ஹக்யுதூரம்
 ஜாராதூநம் ஜெவஷ்டீணாம் ஹயாவஹம் : ஜஸ
 வஷ்ட ஸஹஸுரணி ஜஸவஷ்ட ஸதாநிவ ॥
 வதூரஜி ரோநுஜெ தொகெ வாயநு வ
 யிவீ ஜிஜாம் :

(இன்னும் வரும்)

கருஜராஜாநாஜாபாயபுர,
வெஷாஸாவாஸாபெடு,
திருவகீரவாஸாபு.

A MONTHLY JOURNAL OF ART, SCIENCE AND LITERATURE.

Vol. I.]

June 1922.

[No. 10

SRI:

BRIHASPATAYENAMAH

EDITORIAL NOTES.

How to proceed with your studies :—

Begin from the 1st chapter of the text book prescribed. Study it thro and thro. If there be any passage, para or principle not understandable by you make a note of it: Write in paper as far as you have understood it and specify where and what sort of doubt you have in it clearly and forward the same to the Academy. The Faculty on receipt of the same correct your impression if wrong and explain the same clearly and p'ainly in the reply letter. You should not pass over if the exp'lanation be not satisfactory, as the desire of the management of the Academy is to give students as perfect a service as possible.

In corresponding with the Academy the students are requested to note the following preliminaries that should be observed.

1. Your class letter and number is given on your certificate of enrolment. Always write your class letter and number and your address in full (giving street, house, postbox number, if you have one) after your signature to every letter or communication you send us. The omission of this will cause delay in answering letters or returning works. The class letter and number assists us in referring to our records and prevents us from mistaking you for some other student having the same name.

2. When you think you thoroughly understand an appreciable chapters or portion intimate to us. We send you our test question paper in those chapters. If you understand the text, you can always answer all the questions and solve all the examples. No questions are given that require more knowledge for their solution than is contained in the text and instruction papers:

3. Difficult Examples:— When you meet a question or example that you cannot readily answer, refer to the text and instruction papers and you will probably find a similar example worked out. If there is any difference note it, and endeavour to reason out for yourself how to proceed. If unsuccessful, go over your work carefully, and check all your calculations. Read the question carefully, and make sure that you have overlooked none of the conditions. If you cannot detect your error,

reconsider the example in all its bearings. If still unable to find your mistake, review the part of the text and instruction papers which appears to cover the example, and solve again the corresponding examples whose solutions are given in the text, studying thoroughly the explanations given in the solutions. Then try again to solve the example, and if you fail, pass on to the next one. Proceed thus until you have finished all the questions in the test question paper.

4. When you are obliged to work out examples in actual practice or in examination, you are obliged to rely entirely on your own knowledge and on the accuracy of your own calculations. Should your answer differ from ours but slightly we will give you full credit for the solution, provided you have applied the correct principles and have made no mistake in your calculations.

5. Important things to be observed in sending answer papers, etc.

- i. Do not attempt to answer the examination questions before you have carefully studied the corresponding portion.
- ii. Do not skip any questions or examples either as being too easy or too hard. Every student must attempt to answer every question. (Answer or work out as you have understood it and leave even if incomplete there as to enable us to explain correctly to you.)
- iii. Write with black ink on one side of the paper only. Do not use red ink

or pencil, as such work will not be accepted.

- iv. Do not scribble or crowd your work. Leave a space between the solutions, or draw a line completely at the close of each solution across the page.
- v. Do not write the questions in your answer papers. Merely number each solution in the same manner as the test questions are numbered.
- vi. On receiving your answer paper we mark each question on a basis of 100, add these marks and divide the number of questions. If this result reaches 90 per cent, we pass you. If it is less than this we withhold your mark, return your answer papers to you and request you to send us once more the answers to the questions on which you failed. At the same time we give you such hints and suggestions as we think will be of benefit to you. Next portion can be taken only after satisfying us of your efficiency in portions already gone through.

6. Examination for Diploma:—When you have finished the course, we send a final question paper, entitled "Examination questions for Diploma." The student answers the questions (without any assistance other than that which he has in his memory from the texts read) before a superintendant selected by him and approved by the Academy. Your work on this paper is not returned to you. Neither do we give you any mark on this

paper in our Record Book. We simply enter you "passed" and send your Diploma, if your work satisfies.

We have explained fully the procedure of the Academy as well as that of the student here in answer to the enquiries received. We hope this will satisfy the enquirers.

BUSINESS HINTS.

The king of a province was once in need of a faithful and obedient servant and friend. He gave notice that he wanted a man to do a day's work, and two men came and asked to be employed. He engaged them for certain fixed wages, and set them to work to fill a basket with water from a neighbouring well, saying he would come in the evening and see their work. He then left them to themselves and went away.

After putting one or two bucketfuls, one of the men said:—"What is the good of doing this useless work? As soon as we put the water in one side, it runs on the others". The other man answered:—"But we have our day's wages, have not we? The use of the work is the master's business, not ours". "I am not going to do such fool's work" replied the man and throwing down his bucket, he went away.

The other man continued his work till about sunset, and exhausted the well. Looking down into it he saw something shining at the bottom. He let down his bucket once more and drew up a precious diamonds-ring. "Now I see the use of pouring water into a basket", he exclaimed to himself. "If the bucket had brought up the ring before the

well was dry, it would have been found in the basket. The labor was not useless after all".

But he had yet to learn why the king had ordered this apparently useless task. It was to test their capacity for perfect obedience, without which no servant is reliable.

At this moment the king came up to him and as he bade the man keep the ring, he said:—"Thou hast been faithful in a little thing, now I see I can trust thee in great things. Hence forward thou shalt stand at my right hand". (S. H.)

Duties are ours, events are Gods. This removes an infinite burden from the shoulders of human beings. On this consideration only can be securely lay down his head and close his eyes.

IS SUCCESS A FLUKE!

It is a common saying that hard work, perseverance, and conscientiousness are the secrets of success. In my experience some of these have been actually a hindrance while LUCK is of greater importance than any of them.

A prominent instance I recall is that of a young engineer, who was absolutely unable to obtain work, as thousands are, and was actually about to ship as a common sailor. At this point, his brother, another engineer was offered a small post in a large works which he considered "not good enough" and passed it on to him a piece of pure luck. In a few months he was given a small rise in salary. In a year a much better post became vacant by a sudden death. He was offered it. Mean-

time he had learned that his directors had lately lost several of their best men by cutting expenses too fine. He demanded a salary of £ 1000 a year. The directors were afraid of losing another employee; there happened to be no one else available, they gave him what he asked. Now, was not this a chain of good luck not real merit? This man was thoroughly dishonest, and cheated his employers all through. They dismissed him at last, but not before he had saved thousands, and on the strength of his position he had married well. Men are as clever and labouring as navies.

Two men I know, who work in the same office, are of very equal ability. One is extremely fond of good cooking and of enjoyment generally, never does a stroke of work if he can help it, gambles till two or three in the morning, and consequently comes late to the office and in a very uncertain temper. The other is a model family man, does not even smoke, and devotes himself to one subject his work. As a result, he has nearly worked himself out; has lost his enterprise and "spring" and recently had his salary reduced. He rarely sees anyone except his wife and children, whereas the other, with his late nights, with often undesirable companions, gains knowledge of the world and of current events very useful to his employers, for nothing is so necessary in business.

Here the hard worker is a failure, the man who takes it easy a success. Overwork is indeed, a common mistake. Because some successful men have had the iron constitution to attend to business for eighteen hours a day, the ambitious youngster attempts it and breaks down.

Another case of a man now really wealthy. For years he worked at starvation

wages, stood the most abominable treatment from tyrannical employers uncomplainingly, in order to be able to marry a girl he was engaged to, and was dismissed by several of them solely because I absolutely believe, they thought a man so subservient must be unable to get work elsewhere, and therefore be worthless.

Out of a job, on his beam ends he met the assistant manager of a large firm, who wanted an excuse for dismissing a hand he had quarrelled with, and gave him the hint to apply for the post.

He got it. In desperation he determined to abandon this policy of submission and obedience, checked his superiors and argued points angrily with the Senior partner. They thought all the more of him. Boss your employer, and boss him early Mr. Andrew Carnegie advises. The business changed hands, his manager disagreed with the new proprietor and left, and he was given his place, simply because no one else with the necessary knowledge was there. He is now comfortably off. His position is due, not to patient industry or lifelong devotion to duty which rather injured him than otherwise but to a chance meeting in the street and to his assurance in pushing to posts for which he was utterly unfitted.

I do not defend these facts. I only assert they are facts. (I. E.)

FORTUNE & ROMANCE BEHIND SOME WELL KNOWN PRODUCTS.

Few people have the knack of realising the value of an idea. The exceptions become millionaires. Less than thirty five years ago they say a grocer in a small way at Warring-

ton became possessed of a recipe for a new Soap. He invested in its manufacture all his slender capital, preserved his secret, extended his business, and founded a new one on the marshes by the side of the Mersey mouth. The secret remains his to-day, but the name of the Soap is known wherever they wash—"Sunlight Soap" it is. The article is turned out at the rate of 17,000 tons a year at Port Sunlight, the model village for the workers, upon which the proprietor has laid out £ 3500000. They carry on sixty subsidiary industries now at that place. They have also their own factories practically all over the world, each supplying a nation.

In the medical world Beecham's Pills is an excellent example of successful secrecy. The ingredients of which they are composed were communicated to their owner when he was a young man. *He made them up himself and hawked them about the streets.* Now he realises a profit of £ 80000 a year. [What is the use of renowned and hard working doctors complaining about their position; Inventions and discoveries always proceed from the unknown. The intelligent and the scientist have not got the sole monopoly in their hands. It is not titles but the worth of the thing gets inventor or discoverer money.] So better not envy.

GLEANINGS

"CHAULMUGRA OIL"

The Agriculture Ledger of 1907 had to say about the commercial seeds of chaulmugra the following.

"The seeds have been used in India for this complaint for at least over a hundred years

and are described in old Mohamedan works of medicine. European doctors in India were attracted to the remedy about fifty years ago, and after observing its efficacy, *the oil was promoted to a position in the Pharmacopia.* In this work it is recommended as an alterative tonic in cases of leprosy, scrofula and other skin diseases and rheumatism. The oil appears to have been first used experimentally in England in the seventies, and of late years the knowledge and use of the drug have spread to Europe and America where it appears to be increasing in fame and reputation.

Chaulmugra seeds are brought to Calcutta, chiefly from Chittagong and as sold in the market are of two kinds (1) mature seeds full of oil (2) immature seeds with a little quantity of dirty oil. They arrive at the end of the rainy season November and December.

Chaulmugra like most Beneficial remedies has its substitutes and 3 of these so called false chaulmugras are described in the Ledger. [Now clinical Medicine says about].

CHAULMOOGRA OIL AND LEPROSY.

The United States Public Health Service has felt it necessary to prevent the too optimistic and extravagant claims recently appearing in the newspapers in regard to the curative effects of chaulmoogra-oil derivatives on leprosy. While the use of the oil and of its derivatives has resulted in a considerable number of apparent cures, it is as yet too soon to tell whether those will be permanent.

The ethyl esters of chaulmoogra oil, the use of which has largely supplanted the oil itself

constitute a most valuable agent in the treatment of leprosy. In treating young persons and those in the early stages of the disease, the improvement has been rapid and striking; in older persons and older cases, it is less so. Of the cases paroled from the leprosy stations in the Hawaiian Islands so far about eight percent have relapsed and returned for treatment. This was to be expected. On the whole, these results have been so favourable as to make treatment of the disease hopeful. But only time can tell.

TREATMENT OF DIABETES AND "BRIGHT'S DISEASE."

It is estimated that there are at the present time at least a million cases of diabetes in this country. It is probable that the number of nephritics is even greater. Consequently perhaps the most dangerous menace to life and health in America lies now in the prevalence of these insidious disorders the presence of which is rarely even suspected until the basions of the body defenses have been undermined.

Writing upon the subject mentioned in the title, Dr. Edwin F. Bowers (Med. Rev. of Rev. Jan.) considers it quite probable that failure to achieve a more definite progress in the treatment of Bright's and diabetes is due, in considerable measure, to a misapprehension of the underlying causes of these diseases. Quite generally, it has been the accepted practice to attack the symptoms rather than the thing the symptoms represent.

In diabetes for instance, every effort is bent to keep the urine free from sugar, he says, even though the last 'bearable' degree of

starvation be enforced for this purpose. This practice, persisted in over any considerable period, naturally depletes the system, so that a return to physiological norm is difficult, if not altogether impossible. Furthermore, it would, on the face of it, seem obvious that to deprive a diabetic of all sugar-forming food, is no more likely to cure him of a disease - (one symptom of which is the appearance of sugar in the urine) - than would depriving of meat and all albuminous foods cure him of Bright's disease - (one symptom of which is the appearance of albumin in the urine). And as a matter of fact, it rarely does.

In either instance, Dr. Bowers declares, the cause remains untouched and unchanged by treatment. According to Prof. Wm. H. Porter, this cause is insufficient oxydation and imperfect elimination of the end-products of proteid digestion.

In other words, the incomplete conversion, and abnormal retention of products formed through putrefactive fermentation in the intestinal canal.

According to Porter, incomplete oxydation of the proteids frequently result in either the uric-acid or diabetic conditions, largely because of an excess of sugars, starches or fats in the diet. Much more oxygen is utilized to oxydise, convert the proteid molecule into its end-products. On the other hand the molecule of starch, sugar or fat requires far less oxygen for its complete reduction and the formation of end-products but it is oxidized so rapidly and in such large numbers, that there is not enough oxygen available to satisfy a molecule of proteid parentage.

"Perhaps a slightly greater restriction in the use of starches may be required in the

initial stages of the treatment of diabetes; but in a general way, what is effective in reducing the under-oxydation in nephritis is equally effective in diabetes, gout, rheumatism, high-blood pressure, arteriosclerosis, intestinal indigestion, senility, and even in anemia tuberculosis & other degenerative disorders."

Doctor Bowers refers to some very important work that has been done, quite independently of Doctor Porter by Dr. Ida M. Sanborn, of Chicago. Dr. Sanborn has, for a score of years, recorded an astonishing degree of success in clearing up all clinical evidence of diabetes and Bright's disease, and, what is more, the patients remained well and some of them had applications for heavy life insurance passed upon favorably. The treatment that Sanborn employs consists of a combination of leptandrin, sodium sulphate, potassium phosphate, sodium cacodylate, sodium bicarbonate, and capsicum, so adjusted and proportioned as to meet the wide range of pathological conditions that present, or the changes that may develop, during the progress of the treatment.

It is obvious that the technic required for the intelligent application of this treatment is one that is required only after considerable experience, and after intensive training in the details of the methods involved.

It is interesting to note that Doctor Sanborn has, for many years, advocated what Doctor Allen now consistently recommends - a reasonable amount of exercise for all diabetic patients able to take exercise.

Fat is reduced and muscle tissues are built up by exercise. But most of all, respiration is deepened, oxygenation is increased and oxidation-reduction enhanced by the influence of exercise for obvious reasons.

Also, it may be interesting to know that Dr. Sanborn has found that, where it is necessary to restrict the patient temporarily to a starch-free diet, the ordinary gluten breads so generally used are if, anything worse than white bread itself.

The experience of many years is born out by the analyses of the Connecticut Agricultural Experiment Station, which has proved many gluten flours, recommended to diabetics in the fatuous belief that the products are starch-free, contain anywhere from four or five to seventy-seven or seventy-eight percent of starch and that Caseoid and Lister's diabetic flour are among the very few diabetic flours that are absolutely starch free.

When starch is contraindicated, it may be just as well for the physician to assure himself that it is not present in the flour he recommends.

While it must be admitted, Dr. Bowers concludes that the ultimate causes of diabetes and Bright's disease are still uncertain, the results secured by Doctor Sanborn afford at least a reliable working basis since, by the correcting of under-oxydation in the proteid or carbohydrate metabolism, by assuring a complete oxydation of the ingested foodstuffs, symptoms of disease have been removed lastingly and the patient restored to health.

THE LIFE PHYSICAL.

By Sandow in his Magazine:—In it we have the strong man's prescription as to how everyone can possess the inestimable boon of vigorous health. Sandow begins his paper by a sketch of his ultimate ideal which is that of a state of compulsory physical education

for all scholars in our public elementary schools. Every scholar, he says, should be exercised daily under medical supervision. No School should be built without a swimming bath or a set of shower baths. But, pending this realisation of greater ideal he condescends to give plain, practical directions, to business men and others as to how they can best secure a healthy life. How to secure an unhealthy life is easy. You should just get up in time for breakfast, bolt it, rush off to business spend the day in an insanitary office, bolt another heavy meal in the middle of the day, return home at night to a heavy dinner, and then go to bed. This is absolutely certain to end in physical ruin. But if you wish to be healthy and strong this is the way to attain it. In the first case, get up early in the morning, summer and winter, and as soon as you get up take twenty minutes' exercise, with or without a Sandow apparatus, but on the Sandow system. The essence of the system he explains in an interview with Mr. Ira L. Wood. It is that of concentration of thought. The whole secret of his system lies in the knowledge of human anatomy - in knowing one's weakness, and in concentrating the mind and enemies upon that weakness with a view to correct it. Nothing will make a man strong save his own concentration of thought. Intelligent and constant exercise intended to develop every muscle of the three hundred sixty-three in the body to the fullest capacity, by concentrating one's mind upon them, will revitalise mankind. After twenty minutes' exercise, take your cold bath in such a way as to feel glowing and happy after dip. Take the chill of the water if you do not get good reaction, and if your heart is weak restrict your bath to a sponge or a sponge down. After the bath rub down vigorously,

and dress quickly. Then rest quietly, reading the papers, going through your letters like short walk in the open air, then come in and take a substantial breakfast, taking plenty of time to it. No rushing for trains, buses, or trams should be indulged in. He recommends that everyone should walk at least part of the way to business, during which most of the problems of the day can be solved, thus leaving the mind free for detail work. Sandow is against the heavy midday lunch. It should be light and nourishing. We should walk part of the way home, and then take a light dinner of not more than three courses, sit a while after dinner, then take another walk in the open air and go to bed. Sandow says that too much meat is eaten and that the quantity of food consumed is vastly in excess of what is required. He is not a vegetarian, but he thinks that vegetarianism has brought about great improvements in the diet of this country. He is not an abstainer, but he is much averse to young men and women taking alcohol except under medical advice. The hours of sleep should be regular, and every adult should have eight hours. Tobacco in excess is bad, but in moderation he personally would miss it badly. An apple or orange first thing after the morning tub is a very healthy habit. He strongly persists on preserving Sunday sacred from business for health reasons. One day's rest in seven is necessary from the mental strain of the week. Clothing should be sensible, night clothing not too heavy; bedrooms should be well ventilated.

ॐ :

ஸ்ரீ நிமகாநா தேவமாதேவிகன் ஸஹ.

திருவகீந்திரபுரம்

இந்த திவ்யக்ஷேத்ரத்தில் பிரதஸுவதஸு
ரமும் புரட்டாசிமாதத்தில் அநாதியாய் நடந்
துவரும் ஸ்ரீ ஷெஸரிக்ஷ உத்ஸவத்தில் ஒரு விசி
க்ஷணமும் உலாபமொலி கைங்கர்யபரங்களுக்கு
ஸந்நாமமும் சென்மவருஷத்தில் சுலாஸம்மா
கடபக்ரமித்து நடத்திய விவரமும், அப்போது
ஷை கைங்கரியங்கள் ஸாஸ்தமாய் நடந்துவரு
ம்பொருட்டு ஷை ஸம்புஷாயத்தில் சுலிகிவே
ஸமுள்ள அனேகம் ஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீ திமோ
ஷிஷாஷெஸரிகள் திருநாமமுள்ள ஒருஸை
ஏற்படுத்தப்பட்ட விவரமும் ஸ்வாமிகளுக்குத்
தெரிந்திருக்கலாம்.

2. ஷே சபையோர்கள் நாளது துந்துப் பூசிக்கின்றமர் 25உ யில் ஸ்ரீ ஷெவநாயக வுஷொதயம் ஆறாவது உத்ஸவினத்தில் ஷே. ஸுந்தில் ஸ்ரீ ஷெலிகநு திருமாளிகையில் ஸ்ரீ ஷெலிகநு கிஷுஸ-ஞ்சிகளின் புவவனத் துக்காக ஒரு வாஃஸாலையும் ஒரு புஸ்தகசாலை யும் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடந்துவருந்றுது.

3. ஷேசபையோர்கள் வருகிற புரட்டாசிமீ
த்தில் பெயில் ஆரம்பித்து வழக்கம்போல் நட
க்கப்போகிற ஸ்ரீ மிமோக்சேமொஷேஸிகனுடை
ய உத்ஸவத்திலும் முன்வரு. நடந்ததற்கு குறை
யாமல் உலயமொஷி கைங்கரியபார்களுக்கும்
விசூான்களுக்கும் பவீகையுடும் உபநீராலங்
களும் ஸம்மானமும் நடத்துவதாக உதேகசி
க்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. அதுவிஷயமாய் சில ஸங்கதிகள் முன்னுதாரகவே அவச்யமாகத் தெரிவிக்க வேண்டியிருப்பதால் அதை இந்த வகிழை மூலமாக விஜாபித்துக் கொள்ளுகிறேன்.—

அவையாவன

ஸ்ரீ கிருபாஹ வஹாஜெஸிக்ஷு அருளிச்
செய்த ஸ்ரீயங்குளிலேயே வரீகைகள் நடத்
தப்படும்.

1. காவ்யங்களும் வெண்பாக்களும்.

2. ஈஹஸ்யங்களும் தேசிக பிரபந்தமும்.

3. வெடிகளைப் பூகாண முயற்சிகள்.

4. வெஜானாயுடிகள்.

5. ராஜாபலகம்.

மேற்கண்ட வகுப்புகளில் ஏதாவது ஒன்
றில் எவரும் **பரீக்ஷி**ர்களாக சமயிக்கலாம்.

5. சபையில் தகுந்த உபநாயகர்களை அச்சிட உத்தேசித்திருப்பதால் உபநாயகம் செய்ய விரும்ப முள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஸ்ரீ ஜெஸிக்ஸ் குடியங்களில் ஏதாவது ஒன்றைக் குறித்து வியாஸமாக எழுதி கூடியவரையில் ஷே உத்ஸவத்துக்கு இருபது தினங்களுக்கு முந்தியே ஷே சபையின் காரியதரிசிக்கு அனுப்பிவிடும்படி பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. இவைகள் தவிர ஸ்ரீ ஜெஸிக்ஸுடைய ஷிஷுசரித்திரங்களைக் குறித்து யாராவது விமர்சனமும் சரித்திரத்தாரணமும் செய்து எழுதவிரும்புமுள்ளவர்களாயிருந்தால் மேல்கண்டவிதம் வியாஸமாக எழுதியனுப்பி விடலாம்.

6. மேலும் சென்ற துர்மதி ஸூத்திலும், நாளது ஸூத்திலும் சரீரிமரீகாஜிஹாபெஸரி கநு ஸரிஜாஹவிஷயமாகவாவது ஷே சரீரெஸரி கநு ஸூயங்களுக்கு வ்யூஷ்யாநரூபிவமாகவா வது ஸ்வாமிகள் ஏதாவது புஸ்தகங்கள் பிரசுரம் செய்திருந்தாலும் அல்லது எழுதியிருந்தாலும் அதற்கு ஒருபிரதி ஷே சபையின் காரியதரிசிக்கு ஷே உத்ஸவத்துக்கு இருபது நாட்கள் முன்னதாக அனுப்பினால் அவைகளை பரீக்ஷர்கள் விமர்சித்து அவைகளில் உத்தமமாக மிஸூபிக்கப்பட்ட ஸூயத்தை எழுதினவர்களுக்கு பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஒருவீர சங்கிலி ஸம்பாவனை செய்யப்படும்.

ஷெ. ஸ்ரீதேசிகன் ப்ருஹோதயத்திஷ்டப
யகோஷ்டி கைங்கரியபரர்களும் விவான்களு
மான ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளும்படி பிரார்த
திக்கப்படுகிறார்கள்.

திருவகீந்திரபுரம்.

1-6-1922.

சுவாமிநாதன்

{ A வேதாந்தாசாரி,

செய் ஸ்வையகாரியதரிசி.

TALISMANS AND CHARMS

For those People to avoid all Sorts of Misfortunes and enter the Gates of Successful Life.

For Honour, Riches, Learning, and Greatness...	Rs. A. P.
For Health, Physical Strength, &c.	7 8 0
For Power of Eloquence, Speeches, &c.	7 8 0
For Success in any Undertaking or Litigation, &c.	10 0 0
For Success in Sport, Racing, Cards, Games of Chance, &c.	7 8 0
For Success in Trade, and Business	10 0 0
For Men's Love to women	7 8 0
For Woman's Love to men	10 0 0
For Love of Opposite Sex, attractive power	7 8 0
For Agricultural Prosperity, Farming, Good Crops, etc.	7 8 0
For Success in Mining Plumbago, &c.	100 0 0
For success in Gemming	225 0 0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success	15 0 0
Specially valued and worn by every successful Hebrew, 2nd quality	21 0 0
Do. 1st quality	30 0 0
Extensive Life Readings	15 0 0

Note.—A Money Order will bring the Talisman to your door. Always the full amount should be paid in advance. No V.P.P.

D. A. RAM DUTH, Astrologer,

No. 30, (ac), Cheku St., COLOMBO, (Ceylon.)

அகஸ்திய சாகாதைதலம்

இது ஸ்நானத்துக்கு மிகவும் ஸ்லாக்ஸ்யமானது. தேகத்தில் நரம்புத் தளர்ச்சியாலும், இரத்தக்குறைவாலும் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளை நிவர்த்திக்கும். இதை உபயோகித்து அவரவர்கள் குணத்தை அனுபவத்தில் காண்பதே நலம் என்று இங்கு அதிகம் விஸ்தரிக்கவில்லை. 1 சேர் புட்டி 1க்கு, விலை ரூ. 1.

தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் காணலாம்.

அம்புஜம் திரம்,
கிருவகீக்திரபுரம்,
திருப்புகழ் திருப்புவியூர்,
தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸர்வஜ்வர ஹர வட

இந்த மாத் திரைகளை எந்த ஜ்வரத்திலும் உபயோகிக்கலாம். எல்லாவித விஷஜ்வரங்களையும் இவருவாக சாந்தப்படுத்தும். இதற்கு வசப்படாத ஜ்வரம் ஒன்று மேகிடையாது. இதை ஒவ்வொருவரும் கையில்வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

ஒரு சில புட்டி மாத் திரை, விலை ரூ. 1.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

அம்புஜம் திரம்,
கிருவகீக்திரபுரம்,
திருப்புகழ் திருப்புவியூர்,
தென்னாற்காடு ஜில்லா.

EXHIBITIONS!

Manufacturers' and Merchants' selling articles, if properly exhibited at Industrial and other Exhibitions, earn more reputations and popularities except Medals, Awards, etc., than advertised in expensive newspapers. If you require (free of charge) a complete list of Exhibitions annually held at various places in India, at which you can exhibit your articles through the Exhibition authorities (even without visiting personally), please send an M. O. for a copy of BRADSHAW RY. MAP of India Burma and Ceylon, beautiful bi-printing, size 34"X28" (most useful to all commanders of businesses) price As. 12 each or Rs. 1-12 for three. Hundreds of firms and businessmen are ordering. The list alone not available. No V. P. P. Please remit at once to:

J. D. RAI, Kalimpong, (N. BENGAL.)

Useful Indian Inventions.

A boon to Swadeshi Lovers.

SWADESHI STYLO-PEN.

MADE OF BRASS
STRONG & DURABLE
FINE WORKMANSHIP
BEAUTIFUL DESIGN

PRICE

Ordinary Rs. 2-0-0

Nickelled „ 2-8-0

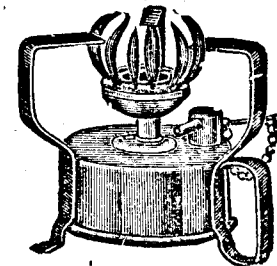

SMOOTH WRITING
STRONGER THAN
FOREIGN MAKES
ALL WITH CLIP

Postage and packing As. 6 only.

Free postage and packing to the purchaser of 3 at a time.

SWADESHI SPIRITS TOVE.

An indispensable factor to tourists, hunting parties, traders, and travellers. Efficient, cheap and comfortable. Occupies little space being small in size. Gives strong flames sufficient to boil milk, water, potatoes, prepare tea, coffee, etc. Made of highly polished brass. Very beautiful to see.

Burns mythilated spirit available in every market. Rs. 3 each. Packing and postage Annas 8 only. Postage free to purchaser 3 at a time.

Apply to the Manager,

Bal Bahar Office, DELHI.

ஸம்ஸ்கிருத புத்தகங்கள்

(1) பாலர்களுக்கு முதலில் அப்பியசிக்கவேண்டியதற்காக அக்ஷரங்களும் இரண்டேழுத்து மூன்றுமேழுத்து பெயர்ஈனும் வாக்கியங்களும், கதைகளும், சுலபமான நடையில் பாரத சங்கிரகமும் அடங்கியது விலை அறு 4.

(2) பிள்ளைக்கு சுலபமாக படிக்கும்பொருட்டு ராமகதாஸாரம் (ராமாயணம்) நாகரளமுத்தில் விலை அறு 2.

(3) ஸம்ஸ்யாவலி (மிகவும் அற்புதமானது) விலை அறு 1.

(4) ஸம்ஸ்யாவலி பந்தங்களடங்கியது (நாகர அக்ஷரத்தில்) இதில் அனேகவிசித்திரமான பந்தங்களும், வளசுவாடி ஸம்ஸ்யைத் திரவாடி ஸம்ஸ்யை சனாபுரவி வஹிபுரவி முதலிய அற்புதமான பெயர்ஈ கங்களடங்கியது விலை அறு 8.

விலாசம்:

சதாவதானம். வேதாந்தசாரி,
திருவகீர்த்திரபுரம் (via) திருப்பாப்பலியூர்.

சித்தாந்த ஜோதிடநிலயம்

ஆஸ்திக அறிவுடையோர்காள்?

ஸ்ரீ ஆதித்யாதி நவக்கிரக சாரங்களைக்கொண்டு தத்தந்திரிகாலப்பலன்களை ஆராய்ந்தறிந்துகொள்வதற்காக முன்னர் நவக்கிரகங்களும் பதினெண்ணிரிஷிகளும் அகஸ்தியர் கௌசிகர் சுகர் முதலிய பலமகான்களால் அருள்செய்யப்பட்ட அரிய நூல்களில் ரூபர்த்த நிர்ணயம் வதாவரணியம் மனை ஆயகம் கூபசிரணயம் ஆருடபலன் கோசாரபலன் ஜாதகபொதுபலன் திசாபுத்தி அந்திரபலன் முதலியவைகளை காலதேசவர்த்தமானப்படி மணிமந்திராவுடத சாந்திவிவரங்களடங்கி சொல்லியுள்ள சில சாஸ்திரங்கள் என்னிடமிருந்து பலருமனுபவித்து நன்கு மதித்து முள்ளனர் இவ்வித சாஸ்திரங்களில் அவரவர் பலன்களை அறிந்துக்கொள்ள விரும்புமவர்கள் அடியிற் கண்ட என்னிடம் நேரிலாவது தபால்மூலமாயாவது தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

ஜோதிடம். சித்தப்ப நாயுடு,

கொட்டி (கிராமம்),

திருவகீர்த்திரபுரம், திருப்பாதிப்பலியூர்.

அஜீர்ணரி லவணம்

இது ஒவ்வொருவரும் கையில் வைத்திருக்கவேண்டிய ஓர்சஞ்சீவி எனலாம். அஜீர்ணம்வாந்தி, வயிர்போக்கு, வலி முதலியவற்றை இரண்டு பொழுதில் அகற்றக்கூடியது. சிறிய புட்டி 1க்கு, விலை அறு 12.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறைமருந்துடன் காணலாம்.

அம்புஜ மந்திரம்,

திருவகீர்த்திரபுரம்,

திருப்பாப்பலியூர், தென்னாற்காடு ஜில்லா.

குஸும பஹுளம்

கேசவர்தகஸ்னேஹா

இவ்வுல்லாசவாசனைத்தலைம் பற்பலவாசனாபுட்பங்களினாலும், குளிர்ந்த பச்சிலைகளினாலும், வெகுமூயற்சியுடன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதை யாவரும் அதுதினம் கூந்தலிற்றடவி சீக்கறுத்து பக்குவமாக வாரிமுடித்துவரின் கூந்தலானது அதிக வளர்ச்சியை அடையுமென்பது நிண்ணம். மூளை குளிர்ந்து, கண்ணெரிச்சல், பொடுகு, முதலிய அநேக துர்குணங்களை அகற்றும். பாட்டில் 1க்கு, விலை அறு 12.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறைமருந்துடன் அனுப்பப்படு.

தந்தாமிருதம்

பற்பொடி

அசைத்தபற்களை இறுகச்செய்யும், பல்லின் துர்நாற்றம்போம். பல்வெளுக்கும். பல்லின்னிறு வரும் ரத்தத்தைத்தடுக்கும். பல்லின் ஊத்தை யென்ற அழுகில் ஊரும் பற்பல வியாதிக் கிருமிகளைப் போக்கி அநேக வியாதிகளை வரவொட்டாது தடுக்கும். மிகச் சொல்லின் விரியும். வாங்கி உபயோகித்துவர அதின் மேன்மையான குணங்களை நாம் அனுபவத்தில் காணலாம். பொட்டளம் 1க்கு, விலை அறு 4.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜ மந்திரம்,

திருவகீர்த்திரபுரம்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ATANK NIGRAH PHARMACY

JAMNAGAR, KATHIAWAR.

The oldest and the largest Pharmacy in the whole of BOMBAY Presidency.

A firm of established reputation Since 1881.

SLEEPLESSNESS

is induced by worry, overwork, mental and bodily prostration, irritability of temper, great anxiety, nervous temperament, etc., etc., and can be remedied by refreshing the brain and nerves.

If therefore you are suffering from his wasting disease you can find no better medicine than—

ATANK NIGRAH PILLS.

These pills—replenish and enrich the nerves and refresh the brain, incidentally inducing sleep.

The pills are scrupulously free from all narcotics.

Sold everywhere.

A tin of 32 pills cost Re. 1.

Advise Catalogues, etc., free on application.

Ablly managed by Graduates Shastries and Others.

VAIDYA SHASTRI

MANISHANKER GOVINDJI,

Madras Branch: 26, BROADWAY.

JAMNAGAR, (Kathiawar.)

புவன நண்பன்

ஒரு மாதந்த தமிழ் பத்திரிகை. கல்வி, நீதிக்கதைகள், மாணவநற்போதனை, நியாயம், பூர்வீக சாஸ்திரங்கள், முக்கிய சமரசார்க்குறிப்புகள், விகடங்கள், நவீனநாவல்கள் தொடர்ச்சியாக வெழுதப்படும்.

வருஷசந்தா தபால்கூலியுடன் அனா 12. சிங்கப்பூர், பிளாட் முதலிய விடங்களுக்கு அனா 15. “புவன நண்பன்” என்ற 80 வுத்திய தமிழ் காலண்டர் பஞ்சாங்கம் சந்தாதாரர்களுக்கு இனமாய் அனுப்பப்படும். சாம்பில் காபியும் காலண்டரும் வேண்டியவர்கள் ஒரு அனா தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பவேண்டும்.

“புவன நண்பன்” ஆபீசு

சிந்தாதிரிப்பேட்டை, மதராஸ்.

லக்ஷ்மீ வாட

இது மகரத்வஜம் வஸந்த குஸுமாமகரம் போன்ற உயர்தர ஆயுர்வேத மருந்துகளைக் காட்டிலும் மேன்மையானது. ஆயுர்வேத முறைப்படிநவீன சாஸ்திரப் பக்குவ விதியை அனுசரித்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. நரம்புத் தளர்வு இரத்தமின்மை முதலிய பலகாரணங்களால் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளைப் போக்கி தேகத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும் பலத்தையும் சுருகருப்பையும் கொடுக்க வல்லது. ஆண் பெண் பாலர் விருத்தர் என்ற வித்தியாஸமில்லாமல் அனைவரும் உபயோகிக்கத்தக்கது. இரத்தத்தைக்கெடுத்துபலத்தைக்குறைக்கும் எந்த வியாதியால் வருத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் இதை உபயோகித்துவர தேகாரோக்கியம் தன் மூலகமான புத்தி கோசரம் இசைவு லுண்டாகும் தனவிருத்தி முதலிய வற்றைத் தரத்தக்கது. விளம்பரவாயிலாக பிரவித்தப் படுத்தப்படும். மற்ற ஔஷதங்களைப் போலன்றி குணத்தையே தரத்தக்கது. அனுபவத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். நாம் கேட்காமலே அநேக நற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் வருகின்றன.

விலை புட்டி 1க்கு ரூ. 5.

உபயோகிக்கும் விவரம் புட்டியுடன் வரும்.

தபால்காரர் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜமங்கிரம்,

திருவகோத்திரபுரம்,

திருப்பாப்பலியூர், சென்னைக்காடு.

WHEN YOUR INCOME

Is not sufficient to meet your family expenses, you feel disappointed and try to find some means to increase it, in order to make yourself comfortable. If such is the case, you certainly need my Guide Prosperity, which is full of such way ideas and is yours for one anna stamp provided you send it at once.

Prof:—P. N. Dilawari,

Amritasar No. 34.

TO LET

ஸ்ரீ:

வ்யஹஸ்தயெநஃ.

தாந்துபிஸ்ர ஆனிமீ

—:0:—

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

—:0:—

பிரபாவம்.

“பிரபாவம்” என்பதைப்பற்றி 9 வது சஞ்சிகையில் எழுதினோம். அதை விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய இலக்ஷணங்கள் எவ்வை என்பதுபற்றி இங்கு சில குறிப்புகள் எழுதுவாம்.

முதன் முதல் தன்னைத்தான் நன்கு அறியவேண்டும். அதாவது தனக்குள்ள குறைகளுக்கும் குணங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசமும், எது தூக்கல் என்பதும் கண்டுகொள்ளல். அக்குணங்கள் தனக்குள்ள புத்திகோசரம், தேகவன்மை, ஸன்மார்க்க ஊக்கம் இவைகளே. குறைகள் இவற்றின் இல்லாமையேயாகும்.

இவ்விஷயத்தை அறிந்து கொண்டால் ஒவ்வொருவனும் தனக்குள் “பிரபாவத்தை” ஸ்தாபித்துக் கொள்ளலாம். இவ்வுலகத்தில் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றை ஒன்று பற்றியதாகவுள்ள பிரதாபமே ஜாஸ்தியாக யிருக்கின்றது. நம் அந்தராத்மாவின் அறிவே நமக்குள் உள்ள ஓர் விசேஷ குணத்தை நமக்குத் தெரிவித்து அதை நசித்துப்போகாமல் விருத்தி செய்து தக்க பிரபாவத்தைப்பெற வழி காட்டியாயிருக்கும். நம் ஞா

னத்தினும், உணர்ச்சியினும் உண்மையை அறிதலே சிஜ்ஞானம். இதுவே பிரபாவஜனகம். பிரபாவம் நமது ஆசாரியனல்ல. அது நமக்குள் உள்ள ஓர் சக்தி. அதை வெளிப்படுத்தி, வேலை செய்ய துண்டிக் கிளப்புதற்கு நாம் ஓர் கருவியாக இருக்கின்றோம்.

தங்கம் தானே சுத்தமானதாக வெளிப்படுவதில்லை. பூமியில் சுரங்கங்களிலும், ஆறுகளிலும் மஞ்சள் வர்ண மணலுடன் கலந்திருக்கின்றது. அதை தங்கமாக்க கணிகளினின்றும் சுத்தலோகத்தைப் பிரித்தெடுக்கும் ஞானமும் அனுபவமும் முள்ளவர்கள் தேவை.

நம் பிரபாவத்தை விருத்தி செய்வதில் நாமும் ஓர் கணிகளில் நின்றும் சுத்தலோகம் எடுக்கும் வேலைக்காரர்போலிருக்குறோம். ஜீவியகாலத்தில் தன்னைத்தான் அறிதல் என்பது சிலர் நினைப்பது போல் ஸாதாரண வேலையன்று. உண்மை யல்லது ஆர்ஜவம் என்பதுதான் இதற்கு தீபம் அல்லது வழிகாட்டி. தான் கண்டதை பகுத்தறிவால் நிதானித்தல் வேண்டும். அவ்விதம் நிதானித்து அதை உபயோகித்துப் பின்பற்ற வேண்டும். இதுவே பிரபாவத்தை விருத்தி செய்தலாகும்.

உலகில் தன்னை இதரர்களோடு ஒப்பிட்டுத் தன்குணங்களே மேலானதென அபிப்பிராயத்தை யடைபுமவர்கள் அனேகர் உளர். அத்தகையோர் ஓர்விதப் பிரபாவத்துக்கும் அர்ஹதையற்றவர்களென நீ நிதானித்துக்கொள். இம்மாதிரி மூடத்தனமான தற்புகழ்ச்சி, அல்லது தற்பெருமை அவரிடத்திலுள்ள ஸகல சௌகரியங்களுக்கும் ஆகாரமான பிரபாவ மென்னும் ஒளிபைமழுக்கி அவர்கள் வாழ்நாளை வியர்த்தமாக்குகின்றது. அவர்களைப் பின்பற்றாதே. உன்னிடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் ஜாக்கிரதையுடனிருப்பதுடன் ஆர்ஜவமும், நிஜமான பகுத்தறிவும் உள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும்.

சிலரே தன் ஆத்மகுண மாயைத் திரையை நீக்கக்கூடும். அப்படி செய்பவர்கள் மேலோர்

எனப்படலாம். ஆர்ஜவயில்லாமல் ஆத்மகுணக் குறைவு நிறைவு ஏற்படாது. அவ்வித உண்மையான ஞானம் நம்மைப்பற்றி நாம் அடையாத வகையில் பிரபாவம் ஏற்படாது என்பதே. அதினால் தன்னைத்தான் அறிபவர் சிலரே, அவர்கள் பெரியோர்களே என்றதும். ஆண்மையும் ஆர்ஜவமும் அத்திபாவசுபமானவை. நம்மிடத்திலேயே நாம். கோழைத்தனமுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். நம் தேகத்துக்கு எவ்விதப் பிரயாசமும் கஷ்டமாக விருப்பதுபோல் நம் மனதிற்கும் எவ்வித குறையும் ஓர் தாங்கலாக யிருக்கின்றது. உண்மையா யிருப்பவன் ஒருவன் முன் நிர்ப்பனா யிருத்தல் வேண்டும்.

ஆண்மைக்குப் பதம் உறுதி. அதிக கெடுதலை நிவர்த்திக்க கொதிக்கும் கொப்பரையில் கையிடத்துணிதல், பனிச்சட்டியைக் காட்டிலும் அதிக ஜிலுப்பான தண்ணீரில் வெடியற்காலை யில் எழுந்ததும் ஸ்னானம் செய்து ஓர் வகை வியாதியை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளத் துணிதல்; மேல் அவயவம் கெடாதபடி மயக்கம் முதலியவை தேடாமல் ஓர் பாசத்தை துண்டிக்க வேண்டியிருந்தால் உடன் துண்டித்துக் கொள்ளத் துணிதல், நெருப்பில் சில அங்கங்களை மாத்திரம் உபயோகிக்க வேண்டி யிருந்தால் தைரியமாக உபயோகித்தல் முதலிய பல கர்மங்களை ஓர் வித மனத்தாங்க லன்னியில் நிர்ப்பமாய்ச் செய்தல் என்பதுபோன்ற கருமங்களே.

ஓர் பொய் சொல்லி யிருந்தாலும், ஓர் பிசகு செய்திருந்தாலும் தான் அதை நிர்ப்பமாய் ஒப்புக்கொண்டு அதற்காக கிடைக்கும் அவமானங்களை சகித்தல் நற்குண சக்திக்குப் பதமாம். சுருக்கச் சொல்லின் தன் துர்க்குணங்களைத் தான் கண்டு திருத்திக்கொள்ளல் பிரபாவத்துக்கு முதல் முயற்சியாம். நம்மிடம் நற்குண மிருப்பின் அதை துர்க்குணங்களி னின்றும் நீக்கி விருத்தி செய்தல் இரண்டாவது முயற்சியாம். நம்மிடமுள்ள குணங்களை நிறர் குணங்களுடன்

ஒப்பிட்டு நல்லகுணங்கள் எவை என்றும், அவைகளை எவ்விதம் பயின்றால் அடையலாம் என்றும் கண்டுபிடிப்பதே. நம் ஆர்ஜவத்தை, கர்வம், பொறாமை, எரிச்சல், அவநம்பிக்கை, தூரங்காரம் முதலிய துர்க்குணங்களுக்கெதிராகச் செய்யும் மாரக்கமாம்.

கர்வம் நம் குணத்தின் மேன்மையையே நினைக்கச் செய்து விருத்திசெய்ய இடம் கொடாது. பொறாமை இதரனுடைய விருத்தியையும் பிரபாவத்தையும் கண்டு சகிக்க முடியாமை. இது நம் ஆர்ஜவத்தைப் பீடிக்கின்றது. இது இதரவிடமுள்ள குற்றங்களை கண்டுபிடித்துப் பிரஸ்தாபிப்பதால் தன் குறைகளைச் சீர்படுத்தாமல் மறைத்து வைக்க இடம் தருகின்றது. அதினால் நம் குணம் சீர்கேடடைகின்றது.

எரிச்சல், மனந் தாங்காமை என்பனுகளும் மேற்சொன்னது போன்றதே.

தூரங்காரம் என்பதும் கர்வத்தைப் போலவே நம்மை முன்னுக்குவர ஒட்டாமலும் நம் கண்திறக்க ஒட்டாமலும் தடுக்கும் ஓர் கெட்ட குணமே. இக்குணங்களி ருப்பின் தன்னைத்தான் உயர்வாக நினைத்து பிறரைத் தாழ்த்தி நடத்தவும் கடைபிடி நஷ்டமும் கஷ்டமும் உண்டாக் குமாதலால் மேலோர் இக்குணங்களை எவ்விதத் தாலும் முயன்று நீக்குவார்கள்.

ஓர் நல்ல விவசாயியை எடுத்துக்கொள்வோம் உதாரணமாக:—அவன்தன் நிலத்தின் வளமை, பாசன ஸௌகரியம், வடிகால் அமைப்பு இவைகளைப் பரிசோதித்தும், தான் விதைக்கும் பயிரின் குணம், தன்மை, உபயோகம் முதலியவற்றை யறிந்தும் பயிர்செய்து வருவதால் நல்ல லாபமும், பெயரும், ஸத்துஷ்டியும் அடைகின்றனோ அதுபோலவே நாம் நம் குணங்கள் துர்க்குணங்கள் சக்தி முதலியவற்றை சீர்தூக்கி கெட்டதை நீக்கி நல்லதை விருத்தி செய்துவரின் பிரபாவம் என்னும் வித்து தளிர்ந்து, வளர்ந்து வே

ருன்றி விருஷமாதி நற்பலனைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நம் உறுதி அல்லது திடசித்தமே நமக்குள் உள்ளசக்தி. இதுவே ஊக்கம். இதில்லாமல் ஒன்றும் நடைபெறா. ஊக்கம், திடசித்தம் விடாமுயர்ச்சி இவைகளிருந்தால் நம்மை ஒருவராலும் மீறமுடியாது.

சுருக்கமாக:—

பிரபாவத்துக்கு அவசிய குணங்கள்:—

1. சிந்தையும் ஜாக்கிரதையும்.
2. திறமை வாய்ந்த கபடமின்மை (ஆர்ஜவம்)
3. சூசுதம் திருஷ்டி (துண்ணறிவு.)
4. நிஷ்கரிஷ.
5. தாளாண்மை (ஊக்கம், விடாமுயற்சி)

நாம் நிவர்த்திக்க வேண்டிய குறைகள்.

1. கர்வம்.
2. பொறாமை.
3. எரிச்சல், சகியாமை.
4. தூரங்காரம்.

“பிரபாவத்தை” உணர்ந்து விருத்திசெய்து முன்னேற்றமடைய இதுதான் மார்க்கம். இதை எல்லோரும் உணரும்படி செய்வ தெப்படி? நம்மை நாம் உணர்ந்தபிறகு, மற்றவர்களையும் அவர்கள் குணங்களையும் நன்குணர்ந்து தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். நம் விரோத்பாலுனும், ஸ்நேகிதனுனும் அவர்களை நம் செயல்களால் நம்மிடத்தில் கொள்வம் கொள்ளச்செயல்வேண்டும். இதுவே பிரபாவமடைய வழி.

—:0:—

தொழின் முறை.

—:0:—

பொறுமை:—நல்ல பலனுக்கு பொறுமையுடன் கார்த்திருக்கக் கற்சுவேண்டும். தன் வேலையில் நல்ல பலனை எதிர்பார்க்கும் ஒவ்வொருவனும் கற்கவேண்டிய விஷயம் மேற்கூறியதே. எப்படி பொறுமையுடன் கார்த்திருப்பது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதுதான் பல்லை யடைவதற்கு ஏற்ற படிப்பாகும்.

பொறுமையுட னிருப்பவன் தான் இச்சிப்பதை அடைவான்.

வியாபாரத்திலும், வாதுத்தொழிலிலும், வைத்தியத்திலும், மற்றுமுள்ள தொழில்களிலும் பலனையடைய விரும்புவோனுக்கு, அளவுக்குமிஞ்சிய சக்தியும், சீக்கிரம் வேலைமுடிக்கும் சக்தியும், சுறுசுறுப்பும் மற்றகுணங்களிருப்பதுமட்டில் போதாது, பொறுமை ஒன்றிருந்தால் இக் குணங்களின் குறைவு கூடத் தெரியாது. எல்லாவிதகாரியத்திலும் தக்கபலனடைவதற்குக் காலமே முக்கியமானது.

நல்லபழங்கள் மெதுவாகப் பழுக்கும். சாசுவதமான நல்ல பலன்டைய விரும்புவோன் பிரயாசைப்படவும், பக்குவகாலத்தை எதிர்பார்த்துப் பொறுமையுடன் கார்க்கவும் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிக துரிதமல்லாமலும், கேவலம் மந்தமில்லாததுமான விடாமுயர்ச்சியை ஆரம்பமுதல் முடிவுபரியந்தம் செய்யத் தக்கவனாயிருத்தலில் நம்பிக்கையும், தன்னுடைய புத்திசாலித்தனத்திலும், தந்திரங்களிலும், உபாயங்களிலும், சக்தியிலும் நம்பிக்கையில்லாமலும் இருப்பவனே நல்லபலனை யடையமுடியும். சொற்பப்பிரயோஜனத்திலும், லாபத்திலும் தன் ஊக்கம் குறையாமல் வேலைகளை நடத்தவேண்டும். இதரர்கள் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களும், தாஷணிகளும் தன்னை எவ்விதத்திலும் பாதிக்காமல் கார்க்கவேண்டும். தனக்கு சொல்லலாய் உண்டானவுடன் ஊக்கத்தைத் தளர்ச்செய்வதால் நல்லபலன் அனைகருக்குக் கிடைப்பதில்லை. தான் இடைவிடாமல் தன்வேலையை ஊக்கத்துடன் நடத்திக்கொண்டு சொல்லலாய் கிடைக்கும்பொழுதே அதில் சந்தோஷமும் ஊக்கக்குறையும் காட்டாமலிருந்தால் அவனடையும் லாபத்திற்குக் கணக்கில்லை எனலாம். அதாவது எல்லை கடந்தலாபத்தைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஊக்கமும் பொறுமையும் வியாபாரத்தில் இவ்வளவு குணத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவை.

விரோதம் கூடாது:—ஒருவனும் விரோதி தேடிக்கொள்ளக்கூடாது. எவ்வளவு தாழ்த்தவனாக விருப்பினும் விரோதம் கூடாது. இன்று தாழ்த்தவனாகவும் விமர்சயநியாதவனாகவும் காணப்படுபவன் நாளைக்கு ப்பெரிய அந்தஸ்தையடைந்து எல்லோருக்கும் மதிப்புடையவனாவான். ஆகையினால் எவனாகவிருந்தாலும் அவனுடன் பிரிய வார்த்தையாடு. புன்சிரிப்புடன் அ

வளைவழிவிடு. எவனையும் ஏளனம் செய்யாதே. அவ் விதம்செய்வது முட்டாளின்செயல். கிரியகாலங்களில் பெரியகாரியங்களுக்கு அஸ்திவாரமானதைச் செய்து கொள். ஓர் மரியாதையான வார்த்தைக்கு அதிக சில வில்லை. அது நாளடைவில் விசேஷபலனைத்தரும்; ஒரு துணுக்கை நெருப்பானது பெரியகோட்டையை யும் தகித்து நாசம்செய்வதுபோல், ஓர் அவமரியாதையானதும் பொறுமையற்றதுமான செய்கை வாழ்நாள் முழுமையும் கெடுக்கத்தக்க பயனைத் தருவதாகும். ஆகையால் நிதானத்துடனும், யோசனையுடனும், பொறுமையாக ஓர் காரியத்தை எவனுக்கும் ஓர் வித ஆயாசத்தை உண்டுபண்ணாமல் செய்வனுக்கு விரோதிகள் ஏற்படமாட்டார்கள். ஆதியில் விரோதம் என்பது எவ்வளவு பலவீனமாகக் காணப்பட்டாலும் அதை நாம் எம்பாதித்துக் கொள்ளக் கூடாது.

சேகரம்

தென்னந்தோப்பில் வைத்து வளர்க்கக்கூடிய மரங்கள் வகையராம். பலா, எலுமிச்சை, மா, கொய்யா விருகங்கள் வைப்பதும் தவிர இஞ்சி, மஞ்சள், சேம்புப்பயிர் களும் இடலாம். ஷே தோப்பின் சிலலால் இவைகட்கும் இவைகளின் விருத்தியால் தோப்பிற்கும் ஒருவித குறையுமில்லை.

ஒரு டன் வெள்ளைச் சர்க்கரை செய்வதற்கான சிலவும், அதன்விலை விவரமும்:—
நல்லமுதிர்ந்த சாரு தடிப்புள்ள சுமார் 9 டன் கரும் பின் சாற்றிலிருந்து 1 டன் சர்க்கரை எடுக்கப்படும். ஒரு டன் கரும்பின் விலை 9 ரூபாயாக 9 டன்னுக்கு 81 ரூபாயாகின்றது. ஆலைக்கு விட்டு ஆட்டி சார் எடுத்து சர்க்கரை செய்து எடுக்கச் சிலவு டன் ஒன்றுக்கு 35 ரூபா ஆகின்றது. ஆலையந்திரங்கள் முதல் துகைக்கு வட்டி, எஞ்சினெரிப்பு, ஆள்கூலி வகையராக் களின் சிலவுக்கு 40 ரூபா பிடிக்கின்றது. ஆக மூன்றினமும் சேர்ந்து 156 ரூபாயாகின்றது. முதல்தர சர்க்கரையாக அதிக பாகமும் கீழ்த்தரமாக சிறிது பாகமும் ஷே பாகு சாராயத்துக் குதவக்கூடியதாகவும் பிறிவடைகின்றதால் ஷே மூன்று இனங்களுக்கும் சராசரி விலையிட்டால் குறைந்தது 450 ரூபா ஆகு

மென்றார். நிற்க நாம் விற்கு முதலியவைகட்கு விலை போட்டதால் ஷே கரும்பின் சர்க்கரை தற்காலம் உபயோகிக்கப்படா விட்டாலும் காகிதம் செய்ய நல்ல மூலப் பொருளென்றும் அதற்கும் நம் இந்தியாவில் காகிதம் செய்யும் தொழில் அமைந்தால் தக்கவிலை ஏற்படும் என்றும் நம் சர்க்கரை ரிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். நிற்க 450ல் 156 போக பாக்கி ரூ. 294 வாபமாகின்றது. இதிலும் இதை கிரயம் செய்கிறதில் சிலவு போக பாக்கி 290 ரூபா ஆகும் ஆலையில் வெளியில் ஆடுவதினால் நமக்கு வண்டி சத்தம் வகை போக 140 ரூபா அல்லது 150 ரூபா கிடைக்கும்.

தென்னாற்காடு ஜில்லா கரும்பு சாகுபடி செய்து ஆலையில் ஆடும் விவரம் கொண்டு சுமாராக ஷே கணக்கு எழுதப்பட்டது. ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 160 பாரம் கரும்பு சுமாராகக் கிடைக்கும். இப்பொழுது நடப்படும், பி. ஜி. பி. என்னும் கரும்பு 200 பாரம் கிடைக்கும். சுமாராக சோதனையில் 16 முதல் 20 பாரம் வரையில் வெல்லமாகும். இதற்கு ஆலையில் கொடுக்கும் பணம் ஒரு பாரம் வெல்லத்துக்கு 35 ரூபா வீதம் 560 ரூபா முதல் 700 ரூபா வரையில் கிடைக்கின்றது. இதில் வண்டிச் சத்தம் வெட்டு கூலி பயிர்ச்சிலவு வகை கழித்துப்பார்த்தால் மிகுதி எவ்வளவுமே யாகும்.

பள்ளம்வெட்டி கரும்பு ஊன்றத் தயார்செய்வதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் பிடிக்கும். நடவுக்கும்; கொழுந்தாடைக்கும் ரூபா 25 பிடிக்கும். கூளை எடுக்க 15 ரூபா புண்ணுக்கு பாரம் 6-க்கு 150 ரூபா ஷே புண்ணுக்கு வைக்க 10 ரூபா தண்ணீர் இரவையாறால் நல்ல சர்க்கரை காணும். வாய்க்கால் பாசன நிலமானால் 12 பாரத்துக்குடேல் காணாது, புஞ்சையில் ஜாஸ்தியும் நஞ்சையில் குறையும் காணும். இரவைச் சிலவும் 150 ஆகும். அதைவெட்டி ஆலைக்கு கொண்டுபோகும் சிலவு இடத்துக்குத் தக்கபடி ஏக்கருக்கு 80 முதல் 100 வரையாகும். இதில் வண்டிச் சத்தத்துக்கு 15 ரூபா வரையில் ஆலையில் கிடைக்கும்: போக பாக்கி சிலவு மொத்தம் 395 ரூ. நல்ல திடமான நிலமாயிருந்து பழுதுவராமல் சாகுபடி செய்து விளைவிருந்தால் 150 ரூபா முதல் 250 ரூபா வரையில் கரும்பின் ஜாதிக்கும் தக்கவாறு கிடைக்கின்றது.

கரும்பு வளராமல் கட்டையாய் விட்டால் போட்ட செய் நேத்துக்கே காணாது. இதையே சொந்தமாக ஆடினால் இவ்வளவு சார் எடுக்கமுடியாது வெல்லம் காணாது. எஞ்சின் போட்டுத் தனியாக ஆட்டினாலும் ஆலையில் கிடைப்பதுபோல் வெல்லம் ஆவதில்லை. பணமும் கிடைப்பதில்லை.

நானாவிதம்

பணிக்கட்டியைக்காய்ச்சி அதில்தேத்தண்ணீர் செய்து சாப்பிட்டால் அனேக நாளப்பட்ட நரம்பைப் பற்றி வியாதிகள் அற்றுப்போமென ஓர் தக்கபண்டித் கூறுகின்றார்.

விஷவயித்தியம்:—பாம்பு முதலியவற்றால் தீண்டப்பட்டு விசனமுண்டவர்கள் உடனே ஒருபாத்திரத்தில் கொஞ்சம் குளிர்ந்த ஜலத்தில் தேக்கரண்டியுளவு இயிகாக் என்னும் தூளைக் கரைத்து கடித்த இடத்தை கத்தியால்கீறி இதைத்தடவி பட்டிகட்டி விட வேண்டும். பிறகு சுத்தஜலத்தை அரைமணிக்கு ஓர் தடவை சாப்பிட்டு வர கொஞ்சநேரத்தில் எந்த விஷமும் பறந்துபோ மென ஓர் விஷவைத்தியர் சொல்லுகிறார்.

வைகறைத் துயிலெழு

உலகத்தோருக்கு நீதிநூல் பொருட்களை நுணுக்கமாகச் சிறுசிறுவாக்கியங்களால் வெளியிட்ட ஒளவையார் “வைகறைத் துயிலெழு” என்று கூறியவாக்கியம் இளமைசொட்டுத்தமிழ் வாட்டார் அறிந்து இருப்பது தானே. ஆகிலும் இந்தநீதியைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கற்றும், பின்னர் மறந்தனராய் நெடுந்துயில் கொள்வது என்ன துராசாரம்?

இத்தராசாரத்தால் வரும். பெரிய வஷ்டத்தை இங்கு ஒருதிருஷ்டாந்தத்தால் காட்டுவோம். இருவர் திருந்தோறும் இரவில் ஒரேவேளையில் சுயனித்துக் கொண்டவராயினும், ஒருவன்மாத்திரம் மறுநாட்காலே தோறும் சரியாய் ஆறுமணிக்குத் துயில் நீங்கித்தன் தொழில் பார்த்தப்போவான். மற்றொருவனோ காலை எட்டுமணிவரையில் துயிலெழுக்கிறதில்லை. இவ்வாறு நாற்பது வருஷங்கள் நடந்துவந்ததால் 29000 மணிகேரம் வித்தியாசப்பட்டது. பெருந்துயில் கொள்வோன் இத்தனைமணிகேரங்களில் எவ்வளவுகாரியம் முடித்

துக் கொள்ளக்கூடாது. எவ்வளவு சுல்லிப்பொருளைப் பெற்றிருக்கலாம். இந்த உண்மையைக் கவனியாமல் வாழ்நாட்களைத் தூங்கித் தொலைப்பது எந்தகாரணங் கண்டோ? பின்னர் அந்தநாட்கள் வருமோ. சென்றநாள் எல்லாம் சிறுவிரல்வைத்தெண்ணலாம். நின்றநாள் யார்க்கும் உணர்வரி—தென்றொருவன் நன்மைபுரியாது நான் உலப்பவிட்டிருக்கும் புன்மை பெரிது புறம்.

மா. ம.

ஒருவன் உலகத்திற்குப் பிரயோஜனப்படவேண்டுமானால் அவன் இல்லறத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டும், “பாழே மடக்கொடியில்லா மனை” என்றார் பெரியவரும்.

ஜப்பானியர்களின் சிலவழக்கங்கள்.

ஜப்பானியரும் நமது கருத்துக்களை மாத்திரமே யன்றி நமது சடங்குகளையும் பின்பற்றுபவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள்.

என்றாலும் ஜப்பானியருக்குக் குழந்தை விவாக மென்பதுதேரியவே தெரியாது. அவர்களுள் விவாக பருவம் ஆணிற்ருப்பதினாலும், பெண்ணிற்குப்பதின் மூன்றுமாம். இப்பருவத்தையே நற்பருவமென நாமும் வெகுநாளாக அறிகிறோம். இப்பருவமடைந்த மக்களுக்கு மணஞ் செய்துவைக்க வேண்டியது ஜப்பானியப் பெற்றோர்களின் கடமைகளில் ஒன்று. பின் எக்கன்னி, எந்த புருஷனை வரிச்சுகின்றான் என்று அறிய ஒருதானே நியமிப்பார்கள். இவன் கொஞ்சம் வயது முதிர்ந்தவனாகவே யிருப்பான். மேலும் சிறுவர் சிறுமி களோடு நன்றாய்ப்பழகிய கண்பனையும், அவர்களுக்குள் ஏற்படக்கூடிய சிறுசண்டைகளைத் தீர்ப்பவனாயிருப்பான். இவன் அவர்களுடைய நோக்கை யறிந்தபின் அவ்விருவரையும் ஓர் இடத்தில் சந்திக்கச் செய்வான். அப்பொழுது ஒருவரை மற்றொருவர் வெறுக்கக் கண்டால் அவ்விஷயத்தைத் தவிர்த்து விடுவார்கள். அப்படியின்றி அவ்விருவரும் இஷ்டப்பட்டால் மணம்முடியும். என்றாலும் பெற்றோர்களின் கருத்தின்படியே மக்களும் நடந்துகொள்வார்கள். முக்கியமாக பெண்ணை பெற்றோரின் கருத்துக்குச் சம்மதிக்கவேண்டும். பின் இப்படிச் சம்மதித்த இருவரின் பெற்றோர்கள் ஸம்பந்திகளாகப் புதிய ஆடைமுதலியனவற்றை ஒரு வருக்கொருவர் வெகுமதியளித்துக் கொள்வார்கள். இதன்பின் எவரும் மறுக்கமுடியாது. இதுவே நம்

நிர்வாகியுள்ள வழுக்கத்தைப் போலொத்தது, பின் ஒரு சுபதினம் பார்த்து அன்று விவாகம் நடத்தவார்கள். அன்றுபொழுது விழுந்ததும் தூதனும் அவன் மனைவியும், தோழனும் தோழியுமாகப் பெண்ணைப் புகும்வீட்டிற்கு அழைத்துப்போய் சிலசடங்குகளைநடத்துவார்கள், அவற்றுள் தீராகநீரசங்குடிப்பதும் மாலை மாற்றலும் முக்கியமானவை. இவையும் நம்வழுக்கத்தை ஒற்றிருக்கின்றது. ஷேதிராகநீரஸத்தை பெண்முதலில் மூன்று சிறைக்கோப்பைகள் ஒவ்வொன்றையும் மூன்றுதடவை உதட்டண்டை குடிக்கும்பாவனையாய் கொண்டுபோவான். பின்பு மாப்பிள்ளையும் அப்படியே செய்வான். இத்துடன் சடங்குமுடிய மணமக்கள் இருவரும் இரண்டிலேயு அறைகளில்போய் இருப்பார்கள். உடனே பத்துக்கள் எல்லோரும் விருந்துண்பார்கள் உண்டவுடன் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் தோழர்களுடன் மணவரை புகுந்து முன்போல் திராகநீரசங்குடிப்பார்கள். ஆனால் புருஷன் எஜமானனாகிவிட்டதற்கு அறிகுறியாக முதலில் பானம்பண்ணுவான். இத்துடன் விவாகசடங்குகளெல்லாம் முடியும். இவ்விவாக அறிக்கை யொன்றும் அதிகாரிகட்கு அனுப்பப்படும்.

இப்படிச் சுபமர்யமுடியும் விவாகத்திலும் கொஞ்சம் விசனம்உண்டு. ஜப்பானியருள் பெண் தன் வீட்டை விட்டு முகூர்த்தத்திற்காகப் புறப்பட்டவுடன் அவ் வீட்டை பெருக்கி மொழுக்கும் இடுவார்கள். கோலம் வரையாமலு மிருப்பார்கள் போலும். என்னென்றால் பெண்விவாகமான பிறகு புருஷன் வீட்டைவிட்டுத் தன் தாய் வீட்டிற்கு வராதிருப்பதால் பெண்பெற்றோர்க்கு இறந்தவன் போலாகிறான். முகூர்த்த சமயத்தில் பெண்வெண்ணிற உடை உடுப்பான். அவ் வெண்மைநிறமே ஜப்பானியருள் விசனங்குறிப்பு. நம்மிலும் இவ்வழுக்கம் போல் ஏற்பட்டிருப்பினும் வரும்படியில் ஆசைகொண்டு பெண்ணைத் தாய் வீட்டுக்கு அனுப்பும் வழக்கத்தை பின்பற்றுகிறார்கள்.

நம்மைப்போலவே ஜப்பானியருள்ளும் ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்வதுண்டு. ஆனால் பெண்டிட்டிலிருந்தால் அந்தவீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குப் பெண்ணையனுப்பிவிட்டு தங்கள்வீட்டை தங்களுக்குப்பின் காலிசெய்யா வண்ணம் மாப்பிள்ளையை தேடி ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டு தன் பெண்ணைக் கொடுப்பார்கள். முதற் பெயர்கள் ஸ்வீகாரகாலத்தில் மாற்றிக் கொள்வான்.

ஜப்பானியரும் நம்மைப்போலவே கீழ்ப்படிதல் என்றும் கற்குணத்தையுடையவர்கள் எனப் பெயர்பெற்ற

வர்கள். ஸ்திரீயானவள் கல்லியாணம் ஆகும்வரையில் தன்பெற்றோருக்கும், பின்பு புருஷனுக்கும், புருஷனைப் பெற்றோர்களுக்கும் ஒருக்கால் விதவையாக நேரிட்டால் தனதுமகனுக்கும் கீழ்ப்படிந்துநடக்கவேண்டும். பெற்றோர்கள் இந்நல்லொழுக்கத்தைத் தங்கள் மக்களுக்கு பல உதாரணங்களைக்கொண்டு கற்பிப்பார்கள். அவற்றுள் “வாயில்லாப்பிராணியான ஆட்டிக்குட்டியும் முழங்கால்படியிட்டே பாலாட்டுகிறது.” என்பதானும், ஜப்பானியாப்பாட்டி அவர்களுக்கும் “கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை” என்கிற அமிர்த்தத்தை ஊட்டிவருவான்.

ஜப்பானியரும் மனைவியை விலக்கிவிடல் உண்டு. இவ்வழுக்கம் மேலானவகுப்பினரில் அதிகமாக இல்லை. தாழ்த்த இனத்தவரே அதைப் பின்பற்றுகிறார்கள். ஆனால் அப்படிவிலக்குவதற்கு அடியில்கண்டகாரணங்களில் ஏதாகிலும் இரண்டொன்று இருத்தல்வேண்டும்;—புருஷனுக்காவது, அவனைப் பெற்றோர்களுக்காவது கீழ்ப்படியாமை (2) மலட்டுத்தல்மை (3) தூர்த்த நடவடிக்கை. (4) பொருமை (5) குஷ்டம் (6) வாயாடித்தனம் (7) திருட்டு.

சப்பாந்திக்கள்ளியை அழித்தல்:—அரை ராத்தல் சுண்ணாம்பு அரைராத்தல் கந்தகப்பொடி இவ்விரண்டையும் அரைமணிநேரம் ஒன்றே அரைக்கால் காலன் ஜலத்தில் குழப்பி அரைக்கால் காலனாகச் சுண்டக் காய்ச்சி இதை அரை ராத்தல் உப்பு அரை ராத்தல் சோட ஆர்ஸனைட் என்னும் பாஷாண உப்பு இவ்விரண்டையும் ஒரு காலன் ஜலத்தில் கரைத்து, எடுத்ததுடன் கலந்து 2, 3 அங்குலம் அடிவேறில் காயம்செய்து அந்தச் காயத்தில் ஷே கொதிக்கும் மருந்தைக் கொஞ்சம் ஊற்றினால் செடியில் விஷம் ஏறி அது பட்டுபோம்.

மணிலாக்குடைப்பு பயிர்.—மாணவாரியில் மணிலாக்கொட்டையைத் தனிப்பயிராய்ச் சாகுபடி செய்யும்போது, அதில் “சுருள் பூச்சி” யின் அழிவு அதிகமாயிருக்கும். ஆனால் அதை ஏதாவது ஒருகதிர் தானியத்துடன் கலப்புப் பயிராய்ச் சாகுபடிசெய்தால் அந்தப்பூச்சியின் அழிவு அவ்வளவு அதிகமாயிருப்பதில்லை. கம்பு முதலான கதிர் தானியப்பயிர் வளர்ந்து ஊன்றின பின் அதன் ஊடே மணிலாக்கொட்டை சாகுபடி செய்வது நலம்.

வாழை தினு நகர்.

(1) பேயன், (2) பேய்மொத்தன். (3) பூவாழை. (4) மொத்தன் (5) பிடிமொத்தன் (6) செவ்வாழை (7) ரஸ்தாளி (8) வெங்காளி (9) மலைவாழை (10) ராஜாஸ்தாளி (11) பூவன் (12) கட்டளைப்பூவன் (13) தேன் கதளி (14) நவரன் (15) மடல்வாழை (16) பச்சை நாடன் (17) மோர்சுவாழை அல்லது குட்டைவாழை அல்லது பச்சைப்பழம், (18) உதிரன் (19) மணிலா (20) ஆளக்கொம்பன் (21) ராஜாவாழை (22) தோரை வாழை (23) கிண்டிவாழை (24) வயல்வாழை (25) கரி வாழை (26) நேத்திரம் (27) குழிவாழை.

ஓடு நிறமில்லாத மசி.

1. ஆரஞ்சுப்பழ ரஸத்தில் பேணவைத் தோய்த்து வெள்ளைக்காகித்தின் மேல் எழுதவேண்டும். எழுத்துக்கள் உலர்ந்தவுடன் பார்த்தால் ஒன்று எழுதாத வெறுங்காகிதம் போலவே காணப்படும். ஆனால் ஒருவராக் கேற்றி குடுபடும்படியாய் காகிதத்தை மேலே பிடித்தால், எழுத்துக்கள் கறுப்பாய் சாதாரணமசியால் எழுதினதுபோல் காணப்படும். (2) இதேமாதிரி வெங்காயச்சாற்றில் எழுதி குடுபட விளக்கில் காட்டி கிட்டு அநீரங்கனாகக் காணும்.

பனை.

பனைமரம் மிகவும் உபயோகமானது. பூச்சியாய் வளர்த்தால் 90 அடி உயரம் வளருகிறது சராசரி 40 முதல் 50 அடியளையில் இதின் உயரம் இருக்கிறது. அடியில் மொத்தமாய் இருக்கிறது. அது ஆண் அல்லது பெண்ணாகயிருக்கிறது. பெண்மரத்தில் காய்கள் காணுகிறது. ஒவ்வொரு கொலைக்கு 6 முதல் 20 வரையில் காய்கள் ஆகிறது. 4 முதல் 12 வரையில் கொலைகள் உண்டாகின்றன. அதிகள் 40 முதல் 200 வரையில் பழங்களை கொடுக்கின்றன. இதின் வேருகளின் நீளம் மரத்தின் உயரத்திற்கு சரியாய் இருக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. பூமியில் இருக்கும் ஜலத்தை எட்டுகிறவரையில் வேறுகள் ஓடுகின்றன. ஆகையால் உஷ்ணதேசத்தின் வெயில் காலத்தில் இதுகளுக்கு அபாயம் கிடைக்கிறதில்லை பிழைத்திருக்கும் போதும் செத்ததின் பிறகும் இத்தமரம் உபயோகமுள்ளது. இது ஆகாரமும், பானமும்விறகும், நிழலும் சாமான்களும், மருந்தும், எழுத உபயோகமான சாமான்

கள் முதலானதுகளும் கொடுக்கிறது. இதின் வேறுகள் ஜலரோக பரிசாரத்திற்கு உபயோகப்படுகின்றன. இதின் வெள்ளைவேறு சாப்பாட்டிற்கும் பலவிதமாக உபயோகப்படுகிறது. பழத்தின் உள்பாகம் சாப்பிடுகிறார்கள். இதின் பண்ணாடை வடிகட்டவும், பந்துகளுக்கும், மட்டைகள் வேலிகளுக்கும், மேல்கூரைக்கும் உபயோகமாகின்றது. இதிலிருந்து நாலுவிதமான நார்கள் ஆகிறது. மரம்கட்டடங்களுக்கு ஆகிறது. கொட்டைகளும், விசிரிகளும், சாஸ்களும், கூடைகளும், பாய்களும், பயிர்களும், பாதரக்கட்டைகளும், சில்லரை தமாஷான சாமான்களும், காதுகளின் ஆபரணங்களும், கெட்டங்குகளும் செய்யப்படுகிறது. இதின் பாளையிலிருந்து பதனி இறக்கி குடிக்கிறார்கள். செப்டம்பர் அக்டோபர் மாதங்களில் 15 முதல் 30 வருஷம் வரையில் இது காய்க்கிறது. ஒரு சின்ன குழி வெட்டி விதையை பொதைக்கிறதைக் காட்டிலும் அதிக சிரமம் இது பயிரிடுகிறதில் இல்லை. ஆண்மரத்தின் பதனியைக்காட்டிலும் பெண் மரத்திலிருந்து உண்டாகிற பதனி மூணில் ஒருபங்கு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அது அதிக தித்திப்பாயும் இருக்கிறது. அதைக்காய்ச்சி வெல்லமும் கல்கண்டும் செய்கிறார்கள். இதின் நளிலிருந்து புருஷ முதலியவை செய்கின்றார்கள்.

(கி. வா.)

கடிதங்கள்

போதன முறை.

(8 ஸஞ்சிகை 95 பக்கத்தொடர்பு.)

1. நமது பிள்ளைகளுடைய அபிவிருத்திக்கும் நல்லொழுக்கத்திற்கும், முதற்காரணமான உபாத்தியாயர்கள் கீழ்கூறிய சக்தியுடையவர்களாய் இருக்கவேண்டும்.

அவர்கள் திடகாத்திரர்களாக இருத்தல் அவசியம். என்னெனில் சரீர சௌக்கியம் இல்லாவிடில்மனது கெட்டு வேலைசெய்வதற்கு ஆசைஉண்டாகாது. மனக் கவலையுடன், பிள்ளைகளை உற்ச்சாகப்படுத்தாமல் அவர்களின் மேல் எப்போதும் கடுகிப்பாக இருப்பார்கள்.

(10) Every one should own a garden as it minimises the household expenditure. Make your youngsters work in the garden few hours both in the mornings and evenings, don't engage paid servants to your garden.

(11) Plant everything in time. Arrange to get crops throughout the year.

(12) The owner is the only person who will have the real interest of the land productives. The lessees will have no interest, but will extract whatever is available and leave the land as poor as possible.

(13) A house without garden is no house; but a disease bed.

(14) Income of the land (derived with independence) is the best to all other sources of income (derived by being dependent).

GLEANINGS.

ADVAITA VEDANTA.

The fundamental doctrines of the Advaita Vedanta are only two: the unity of Jiva and Brahman and the unreality of the universe. Vedanta holds that each soul is not a part or emanation of Brahman but it is fully and wholly the eternal indivisible Brahman itself. To the emancipated, the world is unreal literally in the same sense as the dream is unreal to the awakened man. If the world has any substance it is nothing else than Brahman, just as the substance of the dream is only the mind of the thinker. All these modifications of name and form, the varied universe of form and color, are passing aspects of consciousness just as in a dream the dream-world is a passing aspect of the mind. Where is the existence of the dream-world when the man is awake? Where is the existence of the universe when the Jiva is emancipated.

DREAM WITHIN DREAM.

Once I asked a great spiritual being, a Yogi of the highest order, that if the dream-world and the waking-world are identical, why the phenomena of dream are incoherent and disorderly and the phenomena of the waking state are so coherent and orderly? The great man replied that the universe is the primary dream of the Jiva (Ego), and our little dreams are only secondary dreams. Hence the universe is so orderly and our dreams so disorderly. The universe appears so orderly on account of the strength of our past Karma extending from millions of years.

THE ONE.

The word one when applied to Brahman has caused a good deal of mischief in understanding the Vedanta philosophy. The phrase one without a second, is simply metaphorical and should not be taken literally. "One" is an attribute and denotes a material object having a form and bounded by space. The idea "one" invariably suggest duality. When the Aryan Rishis applied this word as a qualification of Brahman, they did so simply because they had not any other suitable word to describe the characterless beings. The "one" should be understood from the subjective stand-point. Brahman *one* simply because a common conception pervades the mental world of every man, the conception "I." A single principle is common to all beings of the universe, great or small,—the conception "I." The insect which crawls upon the earth and the highest Deva of the celestial regions have one principle common in them, the principle "I." From the stand-point of "I," therefore, (a purely subjective stand-point) Brahman or consciousness is one, that is devoid of duality. The "I" exists everywhere as a subjective conception, as pure consciousness. It can

not be called one or many as having a purely subjective existence.

I AM BRAHMAN.

Consciousness unmixed with Upadhi is everywhere the same. My consciousness, the object of the notion "I" is the same with the pure consciousness of the insect, for consciousness has no degrees. The apparent fluctuation of consciousness is due to the action of the Upadhis. Consciousness is that which *knows* and nothing can be superior to the *knower*. Can there be a *knower* of the *knower*? Hence, the *knower* is the ultimate reality and hence, *I am Brahman*.

KNOWLEDGE OF SELF.

The unreality of the universe and the true nature of Maya can only be realized by the attainment of the knowledge of self. As soon as the self is realized the universe as a separate entity disappears from our view. This supreme knowledge can only be attained by observing the rules laid down in the Shastras continually for years, that is by right reasoning, right meditation, and right knowledge. Ignorance can be dispelled only by knowledge which reveals, the true nature of self.

VARIETIES.

—:o:—

I

REMARKABLE INSTANCES OF LONGEVITY.

1. According to the parish register of St. Leonard Thomas Caru died 28th of January 1588 at the age of 207 years.

2. A Mulatto man, died at Frederick Town in North America in the year 1727 at the age of 180 years.

3. Petjatsch Zortan died at the age of 185 years born in 1587 at Kofroek (Hungary.)

He is said to have walked with the assistance of a stick to the post house a few days before his death.

—:o:—

II

THE PSYCHOLOGY OF PLEASURE AND PAIN.

Nature intended that man should be a comfortable animal and enjoy to the full, fruits of his labour.

Man has ordered otherwise, and as a consequence in the receding days of the nineteenth century, when art and intellect have reached their highest development, we find man, born to be the favoured creature of nature labouring under self-imposed burdens of society often times heavier than he can bear. As a natural consequence of his pernicious environment he is frequently found seeking surcease from the pains of existence in self immolation, temporary intoxication or suicide, the method adopted depending much upon his belief in a future state and his relation thereto.

What are some of the steps that have operated to bring about these deplorable conditions? They cannot be laid to natural causes because there has never been time in the history of civilization when the actual needs of man were to be satisfied with as little expenditure of vital force as at present. The cause of the stress of the age must therefore be looked for, not in the physical, but in the physis domain of man's nature, and it is to this phase of the question that I desire to call your attention to-day.

In that degree that man is able to perform the necessary duties of life by force of habit, so does he lessen the labour of existence. The hardest work man has to do in this world is to think. Every psychosis has its neurosis.

New experiences or acts are successfully mastered only by the expenditure of thought. The greater part of the absolutely necessary acts of existence are performed by rote rather than by thought. Thought labour requires nerve action, just as surely as locomotion incurs muscular activity; and while it is true that there is a marked physical difference between mental and muscular action, yet physiologically considered they both express a condition of catabolism that has to be met by metabolism. Ordinary cell wear is not necessarily painful. On the other hand a certain degree of pleasurable exhilaration accompanies most necessary bodily functional activity, pleasure ceases and pain begins. Pain is the absence of pleasure according to our major premise laid in the opening sentences of this paper, and if this be true then its abolishment of our relation to our environment or its more or less complete reconstruction.

Pain and pleasure are not distinct physical conditions, no matter how intimately they may appear to be related, but mental states require careful consideration to differentiate them. Pleasure and pain are often so connected, that it is with difficulty that they can be separated. Not only this but the terminology used to express the two conditions is inextricably confused. Many people are said to "cry for joy" In fact so narrow is the division line between the two condition that the scale turns upon mental state of individual at the time of experiencing any particular sensation, as to whether he suffers pain or feel pleasure. The close relationship between them is thus shown by a case in which the one merges into the other.

III

IDEALS AND THEIR IMPORTANCE.

Man is created by thought, that which he thinks that he becomes.

These words are in accord with the psychological science of our time which recognises that ideas are the roots of actions. The destiny of a man, of a nation, depends on the ideas which dominate the individual or collective mind. The artist, rapt by vision of beauty, seized the brush and achieved a masterpiece. France intoxicated with idea of liberty, hurled herself on Europe to break her chains. The idea created the action; the idea is the creator, the action is the creature.

But among ideas there are differences. Vague and drifting ideas leave but a passing trace on the mind; abiding ideas dominate it. An abiding idea remains in spite of the arguments, temptations and other forces by which a man might be swayed.

If the abiding idea be true, beautiful, in harmony with the laws of nature, it guides to lofty summits of the most splendid virtues; if it be false, it leads down in the mire of fanaticism or madness. Now an idea is an abiding idea of an ethical nature, apt for the formation of character and for the guidance of conduct. He who has no ideal drifts rudderless on the ocean of life floating hither and thither, without a foreseen goal. He who has an ideal goes straight forward with energy, and compels circumstances to yield before him, till the goal is reached.

In the education of the young, the most important thing should be to place before their eyes a living, lofty ideal, embodied in the lives of great men and women of the mother-country, models of religious and civil virtues. The imagination of the child will further vivify these pictures, and under their influence, he will conceive the great aspira-

tions that make the hero. Whatever role he may wish to play in life-statesmen, lawyer, soldier orator, artist or tradesman he will find in it an inspiration and an impulse to all that is good, and a guardian protector against all that is ignoble.

After choosing the ideal it should be contemplated for a few moments every morning with strong purpose and ardent love. This morning-thought, repeated day by day, will begin to implate in the character of germs of the qualities contemplated in the ideal; without even the consciousness of effort the beauties of the ideal will shine forth in the character, for thought is fertile and brings forth fruit.

It must be admitted that false and base thoughts bring forth vices of their own type. Books, journals, songs, dramas, etc., sow ideas in all directions, and these generate good or bad citizens. If they can elevate men by a noble ideal, they can also debase them by evil and corrupting thoughts.

To present to the public, noble, true, fraternal ideas, is to help in the building of a nation, great, peaceful, and happy; to present evil, coarse, and vulgar ideas, is to prepare the degradation of the mother-country; for thought, the one creative agent in the universe, creates either good or evil actions. Those who poison the source of human activity are the enemies of mankind.

IV THE PULSE.

Ages.	Beats per minute.
New-born infants	130 to 140
During 1st year	115 to 130
During 2nd year	100 to 115
During 3rd year	95 to 105
From 7 to 14 years	80 to 90

From 14 to 21 years	75 to 85
From 21 to 60 years	70 to 75
In old age above 60 between	75 to 85

—:0:—

V

Ages attained by different animals i.e., the maximum ages that different animals can live.

An elephant lives,	400 years
a whale	300 "
a tortoise	100 "
a camel	40 "
a horse	25 "
a bear	20 "
a lion	20 "
an ox	25 "
a cat	15 "
a dog	14 "
a sheep	10 "
a squirrel	8 "
a pig	7 "

—:0:—

CORRESPONDENCE.

I

(Continued from page 110, No. 8.)

EVIDENCE AS TO RE-INCARNATION.

THE PROCESS OF INCARNATION:—

Having got his subject to go back beyond birth it occurred to the experimenters to see if they could revive the memory of her previous existence:— "I make her go back progressively into the past up to the age of six—four—three—to the moment of her birth—in her mother's womb—further back still. She tells me that something impelled her to incarnate and that she came down to her mother when the latter was "enceinte".

Mayo confirms the fact that she (her astral body) only enters her body (physical)

a little while before birth and then only partly. Before that she is not in the tiny body but around her mother. Yet she begins to feel some sensations of one and the other; when she comes into the world she has one very clear sensation, that of breathing. She says: "My astral body took form when the umbilical cord was cut".

HER LAST INCARNATION:—

The subject being asked to go further back before she entered into her mother's body says that she was then in the grey, having come, there as the result of the Suicide of her previous incarnation, Lina.

Lina was the daughter of fisherman in Brittany; she married at twenty; her husband was also a fisherman; his name was Yoon, she does not remember his family name. She had one child, who died at the age of two; her husband perished in a shipwreck. In a fit of despair she threw herself into the sea from the top of a precipice. Her body was eaten by fishes. She felt nothing at the moment, but after death she rose up into the air. She there saw luminous beings, but she was not permitted to speak to them. In this state she did not suffer and did not grow weary. She tried but tried in vain to find her husband and child. She was neither happy nor unhappy. When the subject lived over again the life of Lina, she went through the pangs of childbirth and the agonies of drowning.

HER INCARNATION AS A MAN:—

Colonel de Rochas then made his subject go back to the period beyond Lina's birth. She said:—She is in the "dark". She suffers and cannot explain the kind of suffering, it is something like remorse. She remembers quite well having lived in the time of Louis XVIII. When she was a man named Charles Mauville. He began public life as a

clerk in the ministerial office at Paris, (I try in vain to obtain the precise localisation of this office and the minister's name).

At that moment people fought constantly in the streets, he himself killed some people and he took pleasure in killing he was a wicked man. People had their heads cut off in public thoroughfares. When he was fifty years old, he fell ill, and left the office. He died soon afterwards. He is able to follow his funeral.

AS PREVIOUS INCARNATION AS A LADY:—

The memory of the subject is then pushed back to the childhood of the wicked Mauville and back still further. Before this, she was a lady whose husband was a gentleman attached to the court: her name was Medline de Saint Marc. At the moment when I question her for the first time, she is twenty-five years of age. She is pretty, and married to a courtier Glaston de Saint Marc.

She goes to Versailles and speaks familiarly of the king, his ministers, and his mistresses.

She has known Mdlle de Lavalliere, who was very much in sympathy with her: she hardly knows Madame de Montespan. Madame de Maintenon displeased her.

She went to court to hear Bossuet and furiously refused to grow older. But continuing the transversal passes, I bring her to forty-years; she dies of consumption; I witness a short scene and she enters into the "dary."

YET ANOTHER INCARNATION AS A CHILD:—

Colonel de Rochas then tried to push her still further back. He says:—I succeeded, in bringing Mayo back to the state of a child who died quite young; but the tension of appearing too great, I did not persist. Here however we have a circumstantial account in the detail of three distinct previous incarnations obtained by a hypnotical subject

under test conditions by an expert researcher.

Colonel de Rochas says:—

If we could prove that the personalities played by subjects are really lived, we should have a proof of very great force in favour of the survival of the soul and of its successive reincarnation. Unfortunately that proof has not been obtained. All that he can say is that the circumstances described are not improbable. In other cases anachronisms occur natural enough considering that the revived memory uses the familiar terms of contemporary life to explain, its recollection. Colonel de Rochas says:—

Are we to assimilate these phenomena to mere dreams? Certainly not. There is in them a constancy, a regularity, which we do not find in ordinary dreams.

The vista of bewildering possibilities which this opens up in theology and in history is appalling. I never wished to be hypnotised before; but if I could thereby read the story of my pilgrimage across, the temptation would be very great.

(Concluded) (The Review of Reviews)

Theravali A. Ramanuja Achary

Sriperumbature 9-5-22.

—(a):—

II

A NEW ELECTRIC PLANT.

The following letter is received just when we were finishing our Journal No. 10. We publish this piece of information as it is one useful to the progressive farmers (by cutting expenses, of watering etc. and by adding some more income from the minor industries that can be appended to this) even of our land.

Tajmahal Palace Hotel,

Suite No. 340/1,

Bombay,

26-6-22.

Dear Mr. Editor,

I wonder if the enclosed cuttings will be of any use to you.

A fellow passenger on the P & O Steamer Coming from Home gave me this literature and presuming the news will appeal to the public in India. I take the liberty of sending the same to you.

The idea of producing electric power from the wind seems to me to be quite novel and when this latest invention has made it practicable, I am afraid, the whole electrical movement will be revolutionised.

Will you kindly favour me with a copy of your Journal in which you publish this bit of news?

I beg to remain, yours truly,

[Sd]. T. R. N. Cama.

P. S:—May I add here that I do not mind in the least if you publish my address.

—:o:—

CUTTING. 1

Commercially Successful Wind Electric

L. C. PLANT

Progressive manufacturer with 60 years of experience brings out an electric plant with 240 ampero hour Battery that should meet with large sale.

Scientists, engineers and electrical men generally have dreamed for the past twenty-five years for utilizing the force of the wind to generate electric power which could be accumulated in a storage battery and used for

lighting and power purposes as required on large estates and in the country houses. Many have not been content with dreaming of the day when this would be practical, but have constructed plants of their own and put them into service. Many of these home made plants have been in service for years. One of the most ambitious of these installations was described and illustrated in the September issue of "Farm Light and Power." This was capable of developing 7 to 10 horse power and has been in successful use for the last twelve years. The wheel and tower of that particular installation had been specially made for the purpose, but ordinarily, every one who has experimented in this field has had to take what he could get in the way of a windmill and make his own transmission devices. Twenty-five years ago, the storage battery was also far from being what it is to-day, so that it is not to be wondered at that most of the experimental plants were very inefficient.

The Perkins Corporation having built high grade windmills for the past sixty years, devoted a great deal of time and study to the solution of this problem, and have found it in the specially designed windmill, mounted on Hyatt roller bearings and using a gear box machined to automobile standards of precision to drive a specially designed Westinghouse generator, mounted directly on the turn table that carries the wheel.

One of the first of these plants to be installed was set up on the property of Jacob Clauss at Milford, early in 1921. The editor of the "Farm Light and Power" having been very much interested in the subject for twenty years past, went to see this installation at Milford within the past month or two, and it is quite evident from the successful service

that it is rendering that thousands of these plants will be placed in use, not only in this country, but all over the world in the next few years.

With its precision mounting on roller bearings, the 14-foot Perkins wheel turns over in the merest breath of wind that cannot be felt on the ground. Small wheels and towers were the cause of many unsuccessful installations for pumping. The Perkins Corporation supplies a 50-foot tower, and sees that it is erected in a place where it will be entirely free from obstructions. As the generator begins to send power into the battery with the minimum wind of six miles per hour, it is important that it be placed on a tower which raises it above all surrounding buildings and trees. A 240 ampere-hour battery is supplied, and this is sufficient to cover the needs of an average house for lighting, pumping, running washing machine, milking machine, iron, vacuum cleaner and similar appliances for a period of eleven days without any charge being put in to the battery.

As shown the Clauss installation is between the house and the barn, the battery being placed in the cellar of the dwelling. The house is completely wired from cellar to attic, and this is also true of the barn and the outhouses, while a 100 watt lamp is placed on the windmill tower to light the yard. During the several months that this plant has been in service, and this includes the midsummer months when the wind is lightest, there has never been a time when the generator could not produce more current than the storage battery could take care of, so that the wheel had to be kept reefed out of the wind 50 to 60 per cent of the time.

(Farm Light and Power)

ENQUIRIES, REPLIES & REVIEWS.

PAGES FOR STUDENT, MEMBERS Etc.

I

KALPADRUMA.

A copy of this Journal was recently placed on our editorial table. The Editor of this Journal Vaidya visarada K. G. Natesa Sastri M. R. A. S. needs no introduction at our hands. The Journal to resuscitate our Indigenous System of medicine under the Editorship of such an ayurvedic leader is a longfelt want. The Progress of the Journal and its utility in the field of its work is already assured. The original articles and contributions in the 1st 4 issues of the Journal proclaim well the energy and spirit of the same than our encomiums heaped can effect. Wishing happy and dashing progress to the Journal. We close adding that this idea took nearly 4 years to mature.

II

HAKEEM AND VAYTHIAN.

A Journal of this name is started by the famous unani doctor, A. M. Abdus Salam to give rejuvenation to our medical System in English. We are glad to note such undertakings are being taken by competent hands before the old medical Science of our country gets into oblivion for want of sympathisers, encouragers, patrons, and followers etc. The time is such as to warrant the starting of several Journals of this kind in several languages of our Country and abroad, to make it stand on its own legs and to prove it is equally scientific as the rest of the old and new worlds. We wish all success and encouragement to this Journal.

(1) Nathaput Narasimhacharriar, retired Subregistrar, now residing at 23, Sholiappa Mudali Street, Mylapur, Madras, was given the certificate of honor by the Academy on 20-6-22 testing his ability for the past one year during which period he was a member. He continues to be a life member. He practically learned the ayurvedic Science from yogis, siddhas, etc., and treats patients of all description Successfully from the past twenty or twentyfive years. We wish him all success.

(2) Some students desire to have all the details of the subject explained to them during the 1st course. Tho the texts are the same to all courses in a subject with one or two additions the details will only be taught gradually step by step in several stages of the different courses of the Subject.

(3) Herein we give the CONSTITUTION of the Academy of Aryan Sciences.

This institution was founded in the year 1915 by Ayurvedaratna, T. D. S. Murti Ph. B.Sc. etc. Dr. of Neopathy (who has the experience and training of similar institutions of Western countries like America etc.,) at Tiruvendipuram, South arcot Dt., Madras, South India, with a view to propagate technical knowledge in our country thro the easy, and efficient system of correspondence tutition among the masses, (Languages Tamil and English are selected at present as the medium of tutition.) on the request, indncement and promised co-operation of several Pandits, and experts this was founded.

THE COMPTROLLER.

1. Director, head or manager of the business is to be only one. That comptroller head, director or manager is styled Dean in records.
- (2) The assembly of the Dean is called Senate.
- (3) The member of the senate is called Senator.
- (4) The Presidents of the Faculties are styled as "Senators"
- (5) The assembly of the Dean is managed by himself and the institution is conducted with the assistance and, co-operation of 2 or 4 senators as per gravity of the subjects selected by ballot for each meeting of the Senate.
- (6) The Selection by ballot shall be made one week before the meeting date.
- (7) The detailed Agenda of that meeting shall be sent to them 3 days before the date of meeting.
- (8) The decision arrived at a meeting of the Senate shall come in force only after getting the approval of the Dean.
- (9) The period of the Dean is lifelong.
- (10) The selection and appointment of the Dean shall be done by the present Dean and founder. If that appointment falls vacant without the last living Dean's selection and appointment the same shall be done by ballot in the presence of all Senators, fixing a date for the same from among Senators. The date of such a ballot shall be notified 30 days before.
- (11) Diplomas, final certificates etc. shall be signed by the Dean, any two Senators, and the Secretary.
- (12) A monthly bulletin shall be issued in the name of the Academy of Aryan Science from the time when it gets full work, detailing its transactions.
- (13) The money realised from the students fees, sales of books published, subscriptions of members, and donations is the fund of the Academy of Aryan Sciences. This sum shall be under the control of the Dean.
- (14) There shall be a treasurer, and a Secretary to this institution.
- (15) These will be selected and appointed by the Dean.
- * *
- (16) The Collection or association of Pandits who are experts in one subject is called a Faculty.
- (17) Each Faculty shall have a President, a Vice-President, a secretary to manage its business.
- (18) Each Faculty may Consist of any number of professors or experts.
- (19) Professors are selected for each Faculty from among Pandit members of the Academy of Aryan Science by the Presidents of the respective Faculty.
- (20) Professors of the Faculty may be in their respective homes looking after their own avocations.
- (21) Examination Papers, requests to write instruction books, to correct answer papers etc., will be forwarded to their respective residence.
- (22) When meetings are called for all the members shall be present at the institution (except prevented by unavoidable serious circumstances).
- (23) Remuneration shall be fixed for all workers of the institution by the Senate in its Meeting after the institute is substantially patronised by the public. Till then the works of all are honorary.
- (24) The Vacancy of the President of a Faculty is filled by ballot from among the members of that Faculty, on a date fixed for the purpose giving at least 30 days previous

notice to all the members of that Faculty.

(25) Vice-Presidents and Secretaries are appointed by the Presidents of the respective Faculty.

(26) These (Presidents, Vice-Presidents, and Secretaries) appointments are subjects to the approval of the Dean.

(27) If not approved fresh election shall be made once more, if not approved even then, the Dean will nominate one.

(28) The Presidents and members of the Faculty shall do the business of preparing instruction papers, Editing graded text books, conducting examinations, Correcting answer papers, valuing, fixing minimum marks for pass, and recommending the granting of certificates Diplomas etc. In short all the literary portion of the institute.

(29) Each Faculty in its meeting can enact rules and regulations about that Faculty inconsistent with these General rules, and object of the institute.

(To be continued.)

TO LET

WHEN YOUR INCOME

Is not sufficient to meet your family expenses, you feel disappointed and try to find some means to increase it, in order to make yourself comfortable. If such is the case, you certainly need my Guide Prosperity, which is full of such way ideas and is yours for one anna stamp provided you send it at once.

Prof.:-P. N. Dilawari,

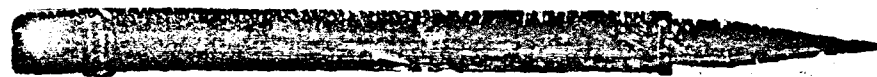
Amritsar No. 34.

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

EXHIBITIONS!

Manufacturers' and Merchants' selling articles, if properly exhibited at Industrial and other Exhibitions, earn more reputations and popularities except Medals, Awards, etc., than advertised in expensive newspapers. If you require (free of charge) a complete list of Exhibitions annually held at various places in India, at which you can exhibit your articles through the Exhibition authorities (even without visiting personally), please send an M. O. for a copy of BRADSHAW RY. MAP of India Burma and Ceylon, beautiful bi-printing, size 34" X 23" (most useful to all commanders of businesses) price As. 12 each or Rs. 1-12 for three. Hundreds of firms and businessmen are ordering. The list alone not available. No V. P. P. Please remit at once to:

J. D. RAI, Kalimpong, (N. BENGAL.)

Useful Indian Inventions.

A boon to Swadeshi Lovers.

SWADESHI STYLO-PEN.

MADE OF BRASS
STRONG & DURABLE
FINE WORKMANSHIP
BEAUTIFUL DESIGN

PRICE

Ordinary Rs. 2-0-0

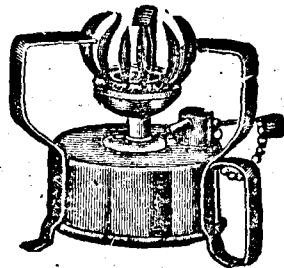
Nickelled „ 2-8-0

SMOOTH WRITING
STRONGER THAN
FOREIGN MAKES
ALL WITH CLIP

Postage and packing As. 6 only.

Free postage and packing to the purchaser of 3 at a time.

SWADESHI SPIRIT STOVE.

An indispensable factor to tourists, hunting parties, traders, and travellers. Efficient, cheap and comfortable. Occupies little space being small in size. Gives strong flames sufficient to boil milk, water, potatoes, prepare tea, coffee, etc. Made of highly polished brass. Very beautiful to see.

Burns mythilated spirit available in every market. Rs. 3 each. Packing and postage Annas 8 only. Postage free to purchaser 3 at a time.

Apply to the Manager,

Bal-Bahar Office, DELHI.

TALISMANS AND CHARMS

For those People to avoid all Sorts of Misfortunes
and enter the Gates of Successful Life.

For Honour, Riches, Learning, and Greatness...	Rs. A. P.
For Health, Physical Strength, &c.	7 8 0
For Power of Eloquence, Speeches, &c.	7 8 0
For Success in any Undertaking or Litigation, &c.	10 0 0
For Success in Sport, Racing, Cards, Games of Chance, &c.	7 8 0
For Success in Trade, and Business	10 0 0
For Men's Love to women	7 8 0
For Woman's Love to men	10 0 0
For Love of Opposite Sex, attractive power	7 8 0
For Agricultural Prosperity, Farming, Good Crops, etc.	7 8 0
For Success in Mining Plumbago, &c.	100 0 0
For success in Gemming	225 0 0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success	15 0 0
Specialty valued and worn by every successful Hebrew, 2nd quality	21 0 0
Do. 1st quality	30 0 0
Extensive Life Readings	15 0 0

Note.—A Money Order will bring the Talisman to your door. Always the full amount should be paid in advance. No V.P.P.

D. A. RAM DUTH, Astrologer,

No. 30, (ac), Cheku St., COLOMBO, (Ceylon.)

அகஸ்திய சாகாதைதலம்

இது ஸ்நானத்துக்கு மிகவும் ஸ்லாக் கியமானது. தேகத்தில் நரம்புத் தளர்ச்சியாலும், இரத்தக்குறைவாலும் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளை நிவர்த்திக்கும். இதை உபயோகித்து அவரவர்கள் குணத்தை அனுபவத்தில் காண்பதே நலம் என்று இங்கு அதிகம் விஸ்தரிக்கவில்லை. 1 சேர் புட்டி 1க்கு, விலை ரூ. 1.

தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருத்துடன் காணலாம்.

அம்புஜமந்திரம்,

திருவகீர்த்திரபுரம்,

திருப்பாதிருப்புவியூர்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸர்வஜ்வர ஹா வட

இந்த மாத்திரைகளே எந்த ஜ்வரத்திலும் உபயோகிக்கலாம். எல்லாவித விஷஜ்வரங்களையும் இலகுவாக சாந்தப்படுத்தும். இதற்கு வசப்படாத ஜ்வரம் ஒன்று நோகிடுமாயது. இதை ஒவ்வொருவரும் கையில்வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

ஒரு சிறு புட்டி மாத்திரை, விலை ரூ. 1.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

உபயோகிக்கும் முறை மருத்துடன் அனுப்பப்படும்.

அம்புஜமந்திரம்,

திருவகீர்த்திரபுரம்,

திருப்பாதிருப்புவியூர்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ATANK NIGRAH PHARMACY JAMNAGAR, KATHIAWAR.

The oldest and the largest *Pharmacy* in the whole of BOMBAY Presidency.

A firm of established reputation Since 1881.

SLEEPLESSNESS

is induced by worry, overwork, mental and bodily prostration,
irritability of temper, great anxiety, nervous
temperament, etc., etc., and
can be remedied by
refreshing the brain and nerves.

If therefore you are suffering from his wasting disease you
can find no better medicine than—

ATANK NIGRAH PILLS.

These pills—replenish and enrich the nerves and refresh
the brain, incidentally inducing sleep.

The pills are scrupulously free from all narcotics.

Sold everywhere.

A tin of 32 pills cost Re. 1.

Advise Catalogues, etc., free on application.

Ably managed by Graduates Shastries and Others.

VAIDYA SHASTRI

MANISHANKER GOVINDJI,

Madras Branch: 26, BROADWAY. JAMNAGAR, (Kathiawar.)

ஸ்ரீ:

வயுஹஸு தயெநஃ.

துந்துவிஸ்ரூ ஆடிமீ

—:0:—

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

—:0:—

பத்திரிகாபிமானிகளுக்கு அன்பார்ந்த வந்தனம். இந்த ஸஞ்சிகையுடன் அப்துல்காதி யாசின்றது. இவ்வொருவருஷமாய் ஆதரித்த வர்களுக்கு மிகநன்றி பாராட்டுகின்றோம். இனி யும் இதேமாதிரியான அபிமானத்துடன் ஆதரி க்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அடுத்த புது வருஷத்திற்கு நங்கள் நண்பர்களையும் அபிமா னிக்கச்செய்து சந்தாநேயர்களின் எண்ணிக்கை யை அதிகப்படுத்தி நம் பத்திரிகையையும் புஷ்டி யுடன் இவ்வருஷம்போல் எங்கள் கைச்சிலவு இல்லாமல் அதன் வரும்படியிலேயே நடத்திவர உத்ஸாகத்தைத் தருவீர்களென்று எதிர்பார்க் கின்றோம். ஒருவருஷமாக நம்பத்திரிகையால் செய்யப்பட்டவைகள் புதுவருஷத்திய முதல் ஸஞ்சிகையில் விவரமாக எழுதப்படும்.

அனேக நவீன வைத்திய முறைகளும், பழ யமுறைகளும் சிற்சில வியாதிகளுக்கு எழுதப்பட் டிருக்கின்றன. அவைகளையும் நம்புராதன வைத் தியமுறைகளையும் ஒத்திட்டு எழுதுவதாக சொ ல்லப்பட்டபடி நம்மால் கூடியவாறு இந்த ஸஞ் சிகையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதை நேயர்கள் கவனிப்பார்களாக. சுபம். (பத்திராதிபர்.)

தொழின் முறைகள்.

நம்முடைய தொழில்கள் கஷ்டம்மையக் காரண மென்ன? —நமது இந்தியநாட்டில் உண்டாகும் தொழில்களுக்கும் கணக்கில்லை; அவைகள் நீடித்திராமல் கஷணித்துப் போவதற்கும் கணக்கில்லையென்பது எல் லாருக்கும் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும். இப்படி கஷணித் துப்போவதற்குக் காரணம் என்ன என்று யோசித் தால், ஒருகாரணமாயில்லை. பலகாரணங்கள் ஏற்படு கின்றன. அவையாவன :—

1. தொழிலாளிகள் ஆரம்பத்திலேயே தன்னைத் தானே புசுழ்த்து ஜனவெறுப்பைத் தேடிக்கொள் வது.

2. ஏகதேசத்தில் முதல் போட சக்தியில்லாமல் போவது.

3. கூட்டுத்தொழிலில் ஒற்றுமையில்லாமல் அபி ப் பிராய பேதம் அதிகரிப்பதும், கூட்டாளிகள் எத் தனை பெயரோ, அத்தனை பெயரும், அந்தத்தொழி லில் அதிகாரஞ் செலுத்த ஆசைப்படுவது.

4. சக்திக்கு மீடிக் கடன் வாங்குவது.

5. வரவுக்கு மிஞ்சின செலவுசெய்வது.

6. விலையில் அதிகச் செட்டு வைப்பது.

7. ஏஜண்டுகள் பொறுப்பாளிகளாயில்லாமல் போவது.

8. ஏஜண்டுகளுக்கு ரொம்ப அதிகாரத்தை மட் டும் கொடுத்து குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பது.

9. ஜனநோக்கம் அறியாமல் வேலை செய்வது.

10. சிப்பந்திகளை பயமுறுத்தி கடினவேலை வாங்கி அதற்குத்தக்க கூலிகொடுக்காமல் போவது.

11. அதிக லாபத்தைக் கருதி கடன் கொடுப்பது

12. இதர தொழிலாளிகளின் சினேகமில்லாமல் இருப்பது.

13. சொல்லுது இல்லாமல் போவது.

14. தொழிலை அதிகப் பிரசித்திக்குக் கொண்டு வராமல் போவதும், பிரசித்தமாகுமுன் லாபத்திற்கு அவசரப்படுவதும்.

ஆகிய இத்தனை காரணங்களும் தொழில் கஷ்டம் மடைவதற்குப் பொருந்துமென்று சொல்லவேண்டியதாக யிருக்கிறது. அன்றியும், கேவலம் கூலிவேலைக் காரர்களுக்கூட அவர்கள் பின்னால்உழைத்து அடைய எதிர்பார்க்கும் வருமானத்தை நம்பி, முன்னாலேயே கடன் வாங்கிச் செலவழித்துப்போட்டு, கடன் தொந்தரவிலும், கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு ஜவாப் செய்யும் தொல்லையிலும் மனம் அலுத்து தங்கள் தொழிலை விருப்பத்துடன் கவனிப்பதற்கில்லாமல், எவ்வளவு கெட்டிக்காரரானாலும் கௌரவக் குறைவை அடைகிறார்கள். அப்படிச் கௌரவக் குறைவு அடைவதிலிருந்து அவர்களுடைய தொழிலுக்கும் குறைவு நேரிடுகிறது.

இத்தக் காரணங்களை அறியாத சிலர் தொழில் நல்லதொழிலல்லவென்று வெறுக்கிறார்கள். நாம்நடத்தும்முறை நல்லதில்லையெனச் சொல்லவேண்டுமே தவிர தொழில் பேரில் குறை சொல்லுவது தப்பு. எந்தத் தொழிலானாலும் அதை முறைப்படி நடத்துவோமானால் ஒரு காலமும் எந்தத் தொழிலும் கஷ்டம் தரையடையாது. அந்த முறையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் நடத்தப்படும் தொழில் எதுவானாலும் கஷ்டம் தரையை யடையாமல் போகாதென்பது எவரும் மறுக்கக்கூடாததாகும். ஆதலால் எவரும், தொழில் ஆரம்பிக்கும் முன்னமேயே தொழில்முறையைத் தெரிந்துதான் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அவைகளைத் தெரியாமல் ஆரம்பிப்பதால் தொழில் கஷ்டம் தரையை யடையக் காரணமாகிறது.

சேட்டு.

செட்டு என்பது வரவுக்குத் தகுந்த செலவு செய்வது. அதற்குச் சத்தியம், நீதி, ஒழுங்குமரியாதை, பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறநேசம், நல்லறிவு, சுறுசுறுப்பு, விடாமுயற்சி, என்னும் பத்துகுணங்களும் இருக்கவேண்டியது அவசியம். செட்டால் அநேக நன்மைகள் உண்டாகும். அதுமனிதனின் தரித்திரத்தை நீக்கும்

நீக்காவிட்டாலும் தரித்திரத்தின் கொடுமையைத் தணிக்கும். வெலை செய்யமுடியாத தள்ளாத காலத்தில் மீதிவைத்த திரவியம் உதவி செய்யும். மனதுக்குச் சமாதானத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கும். வீணாகை, கோபம், அகங்காரம் முதலிய கெட்ட குணங்களை அகற்றி பந்து ஜனங்களுடைய சினேகத்தையும், அபிமானத்தையும் விருத்தி செய்யும். உலகத்தில் புகழையும் கீர்த்தியையும் உண்டாக்கும் செட்டாய்ச் செலவு செய்யும் குணம் புருஷர்களைக் காட்டிலும் ஸ்திரீகளுக்கே அதிகமாய் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இவ்வறம் நடத்துவதில் புருஷர்களைவிட ஸ்திரீகளுக்கே பொறுப்பு அதிகம்.

(சக்-னி).

சேகரம்

உபாத்தியாயர்களுக்கான குறிப்பு:—பிள்ளைகள் எல்லாரும் சுத்தமாய் இருக்கவேண்டும் என்பதை உபாத்தியாயர் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். காலையில் வந்தவுடனே பிள்ளைகளை வரிசையாக நிறுத்திப் பார்த்தால், அசுத்தமாய் இருக்கும் பிள்ளைகளை விரைவாய் கண்டுபிடிக்கலாம். அவர்களை விரைவாய் அப்புறப்படுத்தினால் அவர்களுக்கு அவமானம் உண்டாகி மறுபடியும் அசுத்தமாய் வரமாட்டார்கள். அசுத்தமாய் வருகிறவர்களை முகம் கால்களைக்கழுவும் படி வெளியே அனுப்பவேண்டும். அதற்காக ஒரு பாளைத் தண்ணீரும், ஒரு முரட்டுத் தண்ணீரும் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்திருப்பது நலம். உபாத்தியாயர் இந்த விஷயங்களைக் கண்காணித்து வருவாரானால் சிலநாட்களில் அசுத்தம் என்பது பாடசாலை யில் இல்லாமல் நீங்கிவிடும். அந்த வழக்கத்தினால் வீட்டிலும் அசுத்தம் உண்டாகாது. பிறகு பிள்ளைகள் ஆயுள்வரையில் சுத்தமானவர்களாயிருப்பார்கள்.

(பி-ழி.)

கால அட்டவணை.

1. 8 முதல் 8-5 வரை ஆஜர் பதிவு.
2. 8-5 முதல் 8-30 வரை கூம்பாஷணை.
3. 8-30 முதல் 8-55 வரை தமிழ் பாடம்.
4. 8-55 முதல் 9-20 வரை எழுத்து.
5. 9-20 முதல் 9-45 வரை சுற்றிப்பார்த்தல்
6. 9-45 முதல் 10-15 வரை கணிதம்.

7. 2-30 முதல் 2-35 வரை ஆஜர் பதிவு.
8. 2-35 முதல் 3 வரை கதை.
9. 3 முதல் 3-25 வரை அபிநயப்பாட்டு.
10. 3-25 முதல் 3-50 வரை சித்திரம்.
11. 3-50 முதல் 4-15 வரை தோட்டம் சுற்றிப் பார்த்தல்.
12. 4-15 முதல் 4-45 வரை கவாத்தும், விளையாட்டும்.

கதை பாடம்.

கிண்டர் கார்டன் குழந்தைகளுக்கு கதை சொல்லுவதிலும் கேட்பதிலும் உள்ள ஆசை இவ்வளவு என்று சொல்லிமுடியாது. நல்லகதையாய் இருந்தால் மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்லுங்கள் என்று குழந்தைகள் ஆசைப்படுவதை நாம் பிரத்தியட்சியமாய் பார்த்திருக்கிறோம். இளம் பிள்ளைகளுக்கு கற்றுக்கொடுக்கும் கதைகள் சிறியவைகளாயும் அவர்கள் சுலபமாய் தெரிந்துகொள்ளப்படுவதாயும் இருத்தல் வேண்டும். அநேக உபாத்தியாயர்களுக்கு கதைகள் போதிப்பதில் போதுமான திரமை காணப்படவில்லை. இதற்குக்காரணம் யாதெனில் பிள்ளைகளுக்கு வயதிற்கும், உற்சாகத்திற்கும் தகுந்த கதைகளை ஏற்படுத்தாமலும், ஏதோவியாஸம் படிப்பதுபோல கதைகளை ஒரே குரலோடு கதை சொல்லி முடிப்பதுமே. மற்றெல்லாப் பாடங்களிலும் கதை பாடத்திலேயே சிறு குழந்தைகளுக்கு அதிகஆசையும், உற்சாகமும் உண்டு. பிள்ளைகளுக்கு கதை சொல்லும்பொழுது அதை ஒரு நாடகம்போல் நடத்தவேண்டும். அதாவது கதையின் நடுவில் பிள்ளைகள் கவனிக்கிறார்களா என்பதை சிற்சில புத்திசாலிதனமான கேழ்விகளை கேட்டும் உரத்துச் சொல்லவேண்டிய இடங்களில் தூக்கியும் தூழ்த்தி சொல்லவேண்டிய இடங்களில் மெதுவாயும், ஆச்சரியம் சந்தோஷம் இருக்கும் இடங்களை அபிநயத்தாலும் காட்டவேண்டும். இப்படி அபிநய ரூபமாயும் கேள்வி பிரத்யுத்தரம் மூலமாயும் கற்பிக்கும் கதைகள் அவர்கள் மனதைவிட்டு எப்போதும் அகலாது. கதை முடிந்தவுடன் பிள்ளைகளை அந்த கதையை திருப்பிச் சொல்லும்படி செய்யவேண்டும். பிள்ளைகள் கதைகளை திருப்பிச் சொல்லும்பொழுது உபாத்தியாயரும் அதைக்கேட்டு சந்தோஷத்தையும் ஆவலையும் காண்பித்தல் பிள்ளைகளுக்கு கதைசொல்லுவதில் ஒரு பெரிய தூண்டுகோலாய் இருக்கும். சிறுபிள்ளைகள் கதை சொல்லும்பொழுது வாசகநடை

யில் காணப்படும் பிழைகளை எடுத்துரைத்தல் அவ்வளவு அவசியமானதல்ல. அப்படி செய்வதால் அவர்களுக்கு கதை சொல்லுவதில் உள்ள ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொஞ்சம் குறைந்துவிடும்.

கதை முடிந்தவுடன் அந்தகதை சம்மந்தமாகவே சில அபிநயப்பாட்டுக்கள் நடத்தப்படவேண்டும். அபிநயப்பாட்டுக்களும் பிள்ளைகளுக்கு சுலபமாய் ஏற்படக்கூடியதாய் இருக்கவேண்டும். சிலகதைகளை குழந்தைகளுக்கு நாடகரூபமாய் நடத்தும் காட்டலாம்.

சிறுகுழந்தைகளுக்கு கதைகள் மிகச் சிறியதாயும் வயதானவர்களுக்கும் கொஞ்சம் பெரியதாயும் இருக்கலாம் இப்படிச் செய்தால் ஐந்தாவது, ஆறாவது வகுப்புகளில் இராமாயணம் மகாபாரதம் இவைகளில் காணப்படும் கதைகளை பிள்ளைகள் எளிதில் அறியும் திறமையுடையவர்களாக ஆவார்கள். சரித்திரபாடமும் வெகு சுலபமாகவே ஆகும்.

சிறுகுழந்தைகளுக்கு கீழ்க்கூறிய கதைகள் போன்றவை மிக்க சந்தோஷத்தை விளைவிக்கக் கூடியவை.

1. ஓநாயும், ஆட்டுக்குட்டியும்.
2. நரியும், திராசைக்கூடியும்.
3. சிங்கமும், சுண்டெலியும்.
4. நாயும், நிறுலும்.

சில உபாத்தியாயர்களுக்கு தாங்களே புதிதான கதைகளையும் அவைகள் சம்மந்தமான பாட்டுக்களையும் உண்டுபண்ண சாமர்த்தியமுண்டு. அப்படிப்பட்ட உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் ஏற்படுத்தும் கதைகள் பிள்ளைகளுடைய வயதிற்கும் சக்திக்கும் தகுந்ததாய் இருக்கவேண்டும். கதைபாடத்தையே அதிக நேரம் நடத்தினால் இப்பாடம் உற்சாகத்தைக்கொடுக்காமல் பிள்ளைகளுக்கு வெறுப்பை உண்டுபண்ணும்.

மேல்நாட்டில் நாகரீகம் பெருகப்பெருக, ஆண் பெண்பாலராகிய இருவகுப்பாருக்குமுள்ள வேறுபாடுகள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. பெண்டிர், ஆண்மக்களின் உரிமைகள் யாவற்றையும் பெற்றுவருகின்றனர். அவர்களும் ஆடவரைப்போல உத்தியோகங்களில் அமர்ந்து தம் இச்சைப்படி இருக்கலாம். பெண்டிரும் புருஷர் செய்யக்கூடிய தொழில்கள் யாவற்றையும் செய்யலாம். இப்போது நடந்த ஐரோப்பியப் போரில் பெண்டிர் ஆண்மக்களைப்போல நிஜார், சட்டை, முதலிய உடைகளை அணிந்து டிராம்வண்டியோட்டுதல் முதலிய புரு

ஷர் தொழிலையெல்லாம் செய்துவந்தனர். தம் தேசத்திற்கே விபத்து வந்தகாலத்தில் ஆண்மக்கள் யாவரும் ஊரைவிட்டுத் துப்போருக்குச்செல்ல, அப்போது மனிதரின் ஊரில் எத்தகைய தொழிலும் நின்றுபோகாமல் காப்பதற்கு அவ்வாறு பெண்டிர் முன்வந்தது மிக்க மெச்சத்தகுந்ததே. என்றாலும், ஒரு பிணியைக்கொண்டவன் அது நீரும் வரை சொற்பகாலத்திற்கு மருந்தை யுண்பதைப் போல், இத்தகைய காரியத்தை ஆபத்துக்காலத்திற்குச் செய்து அவசியமாகும். அவ்விபத்து ஒழிந்த பிறகு அவரவர் தத்தம் இயற்கைக்குணத்தோடொழுக்கக் கடைம்பட்டவரன்றி இயற்கைக்கு மாறாகச் செய்வது பெருந்துன்பமாகும். இப்போது அமெரிக்காவில் ப்ளாரிடா (Florida) முதலிய சில இராச்சியங்களில் பெண்டிர் ஆணுடைகளை எப்போதும் அணியலாமென்று சட்டம் செய்துவிட்டார்கள். இது பெருத்த வியப்பைத் தருகிறது ஸ்திரீ தருமத்திற்கே அழிவுகாலம்போலத்தோன்றுகிறது.

இந்திய மாதரில் அதிகக் கல்வியறிவுடையவர்கள் நடைபயிற்சி மேல்நாட்டு மகளிரையே குருவாகப் பின்பற்றி, அவரைப்போலவே மாறிவருகின்றனர். தம்முடைய மஞ்சளையும், தாம்பூலத்தையும், சேலையையும் விடுத்தனர். ச, ஷ, ஜ என்னும் எழுத்துக்களின் ஓசை வேறு பாட்டை நீக்கி யாவற்றையும், ஸ வாக்கினர். அவர்களுக்கு இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சையாகத்தோன்றுகிறது. கேவலம் பரத்தையருக்கும் அறியாப்பருவக்குழந்தைகளுக்கும் நம்தேசத்தில் ஒதிக்க வைக்கப்பட்ட வெள்ளைப்பாவாடை முதலிய உடைகளில் விருப்பங்கொண்டவையுண்டினர்.

ஆனால் தம்பெண்டிர் இவ்வளவு ஷேர்த்தியாய் அலங்கரித்துக் கொள்வதைப்பற்றி வெள்ளைக்காரர் இன்புற்று அவர்களைப் போற்றுகின்றனரா? இல்லை. அவர்களும் ஆண்பிள்ளைகளன்றோ. அவர்களுக்கு மனித இயற்கைப்படி ஆண்மையிராமலாபோகும். தம்பெண்டிர் இவ்வாறு பரத்தையரைப்போலக்கூடத் தாடித்தனமாய்த் தம்மைச் சிங்கரித்துத் திரிவதைப்பற்றி ஐரோப்பியரில் பலர் வருந்திப் பத்திரிகைகளில் எழுதிவருகின்றனர். பல பெருத்த ஐரோப்பியரால் எழுதப்பட்டவரும் ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் பெண்டிரின் உடைகளைப்பற்றி ஒரு வியாசம்

எழுதியிருக்கிறது. அதுகூறுகிறது. "சொற்பகாலத்திற்குமுன் பலபெண்கள், கால்பட்டி, நிஜார் முதலிய ஆணுடைகளையணிந்து ஒவ்வொருவரும் வெளியில்வந்து குதுகலமாய்த் திரிந்துவந்தனர். அப்போது அவர்களுக்கு அத்தகைய உடைகளில் வருவது ஒருவகை இன்பமாய்த் தோன்றியிருக்கலாம். என்றாலும், அவர்கள் இப்போதும் அவ்வுடைகளையே விரும்புவதென்று தோன்றவில்லை. நிஜார்கள் வலையைப்போல இடைவெளிகளோடும், உட்புறத்திலுள்ளவை வெளியில் தெரியும்படியும் இருந்தாலன்றி, அழகிய பெண்கள் நிஜாரை விரும்பார்கள். ஏனெனில், தற்காலத்திய பெண்கள் தம் நாணத்தையாத் திரும்ப மறைத்து மற்ற யாவற்றையும் வெளியிற் காட்டிவிடுவதே அழகென நம்புகின்றனர். இவ்வாறில் சிலருடைய உடைகள் உண்மையில் உடைகள்தாமோ அல்லது கணவில் தோன்றும் பொய்யுடைகளோ வென்றிருக்கக் காரணமென்ன? சுருங்கக்கூறுதலே சுவை யுடைத்தென, உடை சுருங்குதலும் கவர்ச்சிக்கு ஏதுவாகிறது. பெண்களின் அலங்காரமென்றால் அது எளியதில் முடியக்கூடிய காரியமன்று. ஒவ்வொரு சிறிய விஷயமும் பலதடவைகள் செய்து அழித்தாலன்றி அவர்களுக்குத் திருப்தி யுண்டாவதில்லை. இரண்டு நிமிஷ நேரம் தம் காதலருடன் பேசுவதன் பொருட்டி, அவர்கள் இரண்டு மணிநேரம் அலங்காரத்தில் பொழுது போக்குவர். ஆனால் தம் காதலரிடம் என்ன சொல்வார்கள். அவருடைய வரவைத் தாம் எதிர்ப்பார்க்கவில்லை யென்பர்."

"வகை வகையான பகட்டு உடைகள் அத்தனையும், எத்தனையோ பாவச் செயல்களை மறைக்கும் சாதனங்கள். விதவைகள் தம் கணவரின் பொருட்டணியும் துக்க உடைகள் யாவும் அவர்களுடைய உள்ளக்களிப்பைக்காட்டும் வஸ்துக்களே. அவர்கள் முகத்திலணியும் முகமூடி, சிலந்திப் பூச்சிகளின் வலையைப் போன்றது. ஆதலின் ஸ்திரீகள் தம்முடம்பை நன்றாய் மூடிக்கொண்டிருந்தாலன்றி, நல்லொழுக்கமும், நாகரிகமும் ஒருநாளும் பெருகா."

என்று இவ்வாறு தம் பெண்டிரை வெள்ளைக்காரர் இழித்துக் கூறுகின்றனர். நம் நாட்டுச் சகோதரியர் இயற்கையிலேயே கற்பித்கு இருப்பிடமானவர். அவர்கள் எதை இழந்த போதிலும்

கற்பாகிய தமது தேகத்தின் தூய்மையை மாத்திரம் மேல் நாட்டாரைப் போலக் காற்றில் தூற்றி விடச் சமத்திப்பரோ? மேல்நாட்டுப்பெண்களுக்கு வந்துள்ள அவதூறைத் தாழும் பெற ஒருகாலும் வழி தேடாநென்பது உறுதி. (ஜூரி)

சிறுவர் பயிற்சி.

"ஆலயந்தொழுவது சாலவு நன்று" என்னும் வாக்கியத்தை நம்முன்னோர் பள்ளிக்கூடத்துச் சிறுவர்களுக்குப் பயிற்றி வந்தனர். ஏனெனில், சிறுவயதிற்கு கற்பிக்கப்படுபவை பசுமரத்தாணிபோலச் சிறியோரின் மனதில் எளிதிற் பதிந்து எப்போதும் மாறாமல் நிலைத்திருக்குமாதலின், இதைப் பள்ளிக்கூடத்திலேயே பதியவைத்தனர். வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவரும், வடிவமற்றவரும், அடி, நடுநடுவில்லாமல் எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளாகிய ஈசுவரனை மனத்தால் மாத்திரம் நினைத்தல் எளிதில் பலியாக் காரியமாதலின், அவன் கண்கூடாக்காணப்படும் ஒரு வடிவத்திலிருப்பதாய் நினைத்து, அதை வழிபட்டு வணங்குவதினால் பக்திப் பெருக்கை மனிதன் பெருவானென்னும் நோக்கத்துடனேயே, நம்முன்னோர் ஆலயங்களை யேற்படுத்தி அதில் விக்கிரகங்களை வைத்து வழிபட்டு வந்திருக்கின்றனர். கோயிலில்லா ஓரில் குடியிருக்க வேண்டாமென்று பணித்தனர். இதனால் ஈசுவரன் கோயிலையன்றி வேறிடத்திலில்லையென்று நம்மவர் நினைத்து வந்தனரென்று கூறுதல் அறிவின்மையாகும். கடவுள் மகத்திலும் மகத்தாயும், அணுவிலும் அணுவாயும் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறாரென்பதை நம்முன்னோர் எத்தனையோ ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னரே அறிந்து கொண்டிருப்பதாக நம்நூல்கள் தெளிவாயுரைக்கின்றன. மனப்பக்குவமடைந்தயோகியர் மாத்திரம் தம்முடைய யோகத்தின் வன்மையால் எங்குமிருக்கும் கடவுளை நன்றாய்க்கண்டு உணர்கின்றனர். அவர்களுக்கு மாத்திரம் விக்கிரகங்களின் உதவி தேவையில்லை.

"நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நான்கு புஷ்பம் சாத்தியே, சுற்றி வந்து மொணமொணன்று சொல்லு மந்திரமேதடா" என்றது உலகத்தை நீத்தவரும் மாயைக்குள் மறைந்துகிடக்கும் மூலப்பொருளாகிய ஈசுவரனைக் கண்டவருமான துறவியருக்கே பொருத்துமன்றி, மாயாவிகாரங்களுட்பட்டி உழன்று தடுமா

றும் ஏனையோர் கடவுளை மலர்வதற்கு நன்மும் நினைத்தல் கூடும்? இத்தியாலின் ஒவ்வொருவரும் தெய்வத்தியுள்ளவராயிருப்பதற்கு இவ்விக்கிரகாராதனையே காரணமாகும். வீதிகளில் சுவாமி எழுந்தருளுமானால் காண்பவன் எவனாயினும், உடனே ஒரு வித பயபக்தியைப் பெறுகின்றான்; மயிர்சிலிர்க்கின்றது; புன்காங்கித மடைகின்றான். அவன் மூடனாயினும், மூடனாயினும், கொலைஞனாயினும், கன்வனாயினும் அவன் இயற்கையிற் கடவுளைக் கைகுவித்து வணங்குகின்றான். மாறாக் கன்னெஞ்சமுடைய நாஸ்திகர் மனதையும் மாற்றிவைக்கும் இத்தகைய அரிய குசணையைப் பிறதேசத்தினர் இழித்துக்கூறுகின்றனர். கடவுளைப்பணிதல் நமக்கு இன்றியமையாத காரியம். தண்ணீரும், உணவும், துயிலும் நம்முடைய சரீரத்திற்கு எவ்வளவு அவசியமானவையோ அவ்வாறே கடவுள் வணக்கமும் நம் ஆன்மாவுக்கு இன்றியமையாத உயிர்ப்பு. அதைச்சாலவும் நன்றென மாத்திரம் கூறியதன் கருத்தென்ன? அதுவே முடிவற்றென்றும், வேறான இன்னொரு முடிவை நாமடையும் விஷயத்தில், ஆலயந்தொழுதல் நன்மை பயக்குமென்று கருதப்பட்டது. விலங்கினங்கடையான கீழ்மக்களும், காட்டில் வாழும் ஜெந்துக்களை அடித்துத் தின்று காலத்தைக் கடத்தும் கிராதரும், வேடரும், விக்கிரக ஆராதனையினால் நற்குணமுடையோராய் மாறி எத்தகைய பெரும்பெற்றையடைந்திருக்கின்றனர். நம்தொல்லை நூற்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள எத்தனையோ சம்பவங்களும், சரிதங்களும், இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. பெரியபுராண வரலாறுகளில் விக்கிரகங்களுக்குத்தத்தம் மனப்போக்கின்படி தொண்டு செய்து பக்திப்பெருக்கை யடைந்து, தம் உயிரையும் மதியாமல் அரும்பெருஞ் செயல்களை இயற்றி என்று மழியாப் பதமும், புகழும் பெற்றிருக்கின்றனர். கேவலம் விலங்கைப்போல வனத்தில் வதியும் வேடர்மரபிலுதித்த திண்ணை என்பவரின் சரிதத்தை அறிவோமாயின் நாம் பெரு வியப்பெய்துவோம் அவர் நாகன் என்னும் வேடருக்கு மகனாய் உதித்தவர். வில்வித்தை முதலியவற்றைத் தம் மரபின் ஒழுக்கத்திற்கிசைய நன்றாய்க்கற்றவர். எப்போதும் வனத்திற்கே சென்று வேட்டையாடிப் பல விலங்குகளை அடித்துக் கொல்வதில் மிக்க அவாவுடையவர். வேட்டைத் தொழிலொன்றே இம்மையில் மனிதனடையக்கூடிய பெரும்பாக்கியமென்று மதித்தவர். அதுவே

உலகமென்றும் அதைத்தவிர வேறு உலகமில்லை யென்றும் மதித்தவர். (ஜ-ரி).

நானாவதம்.

நேல்லுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுதல்.—சிவகிரியில் 24½ அங்குலம் ஜலம் பாய்ச்ச 2187 ராத்தல் நெல்

கொடுக்கும்	கிடைத்தது.
30½	2302
45	2521
50	2420
53½	2506
63	2450

நாற்றுநட்ட முதல்வாரத்தில் 4 நாளில் இரண்டு அங்குலம் ஜலமும், 2-வது 3-வது வாரத்தில் அதே மாதிரியாகவும் 4-வது வாரத்தில் 1 அங்குலம் ஜலம் 4-நாளிலும், 5, 6, 7-வது வாரங்களில் மண்ணை ஈரம் பிடிக்க நனைத்தும், 8 முதல் 3 வாரம் வரையில் 4 நாளில் ஒரு அங்குல ஜலமும் பாய்ச்ச 16, 17-வது வாரங்களில் தண்ணீர் வடிய விடப்பட்டது. (பி-ழி.)

கிளிப் புல்.

இதைப்பற்றி “தென்னிந்தியா விவசாயம்” என்னும் பத்திரிகையில் ஒரு சிறு விவரம் மிக்கிருந்தது. இந்த புல் அயல் நாட்டிலிருந்து வந்து நம்முடைய தேசத்தில் பொருந்திப் போயிற்று. ஜலாதார மூன்றவர்கள் இந்தப் புல்லை வாய்க்கால், வரப்பு, வேலி முதலிய இடங்களில் பயிர்செய்து மாட்டுக்குத் தீவன மாய்ப்போடலாம். இதைக் கேழ்வரகு நடுவதுபோல 2½ அடி சதாரத்துக்கு ஒரு செடியாக நடுவது உத்தமம். ஜலம் பாய்ச்சினால் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை அறுக்கலாம். ஜலமில்லாமல் போய்விட்டால் செத்துப் போகாமல் சருகு மாதிரி இருக்கும். “1875-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் சைதாபேட்டையில் நட்டபுல், 1877ம் வருஷம் மே மாதத்தில் வரண்டு காய்ந்து தீய்த்து போயிற்று. மறு மாதம் பேய்ந்த மழையில் ஒவ்வொரு முதலும் தவறாமல் துளிர்ந்து, ஜூலை மாதத்தில் இரண்டு ஏக்கராவில்

5566 ராத்தல் புல் கிடைத்தது. மறு இரண்டு மாதத்தில் 12000 ராத்தல் புல் கிடைத்தது.” ஒரு வருஷத்திற்கு 6 தடவை அறுக்கலாம். 3 வருஷம் ஒரே இடத்தில் தழைத்துவரும். வருஷா வருஷம் எருப் போடுவது நலம். மாடுகளுக்கு முதலில் கழிச்சல் உண்டாகலாம். ஆனால் நாளாக நாளாக ஒத்துப் போய்விடும். இந்தப் புல்லைத்தின்னால் மாடு ஜாஸ்தி பால் கறக்கும். ஆடுகளுக்கு நல்ல தீவனம். வெயில் காலத்து மேய்ச்சலுக்கு இதுபோல வேறொன்றும் கிடையாது.

மாட்டுத் தீனியில் உப்பின் உபயோகம்.

எல்லா ஜீவராசிகளின் சரீரத்திலும் உப்பு ஒரு முக்கியமான அம்சம். ஆகையால் மனிதன் உப்பைச் சேர்த்துக்கொண்டு சாப்பிடுவது போல ஆடுமாடுகளுக்கும் உப்பைச் சேர்த்தே தீனி வைப்பது நலம். இது விஷயமாய் ஜூலை மாதத்துக் “கிருஷிகளில்” ஒரு சிறிய விவரம் இருக்கிறது. அநேகம் பேர்கள் ஒருமாடு, இன்னொரு மாட்டையோ அல்லது தன் சுன்றையோ, நக்குவதைப் பார்த்திருக்கலாம். சில மாடுகள், வேறு மாடுகள், கன்றுக்குட்டிகள் முதலானவைகளின் மூத்திரத்தைக் குடிப்பதையும் பார்த்திருக்கலாம். இந்தக்குறிகளால் மாடுகளுக்கு உப்பு வேணுமென்று ஏற்படுகிறது. மாடுகளுக்குத் தீனி வைக்கும்போது கொஞ்சம் உப்பையும் போட்டு வைப்பது அநேக வீடுகளில் வழக்கமாக யிருக்கிறது. தீனியோடு உப்பைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதினால், தீனி ருசியாகி மாடுகள் அதை நன்றாய்த் தின்னும். உப்பு மாட்டின் ரத்தத்தை சுத்திசெய்யும். மலம் ஜலம் தினமும் நன்றாய்க் கழிபடும். அதனால் மாடுகளுக்கு வியாதி விசேஷமாய்த் தாக்காது. பசுமாட்டிற்கு தீனியோடு உப்பைக் கலந்து போட்டால் பால் வீருத்தியாகித்தாம். மாடுகளின் வயிற்றிலுள்ள பூச்சிகள் அடிபட்டுப்போம். இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயமும் இருக்கிறது. “அநேக மலட்டுமாடுகளுக்கு உப்பைத் தீவனத்தில் சேர்த்துக் கொடுத்ததினால் பச்சைப் புல் போஷணை செய்ததினால் மலடு நீங்கி காப்பந்தாங்கி நன்று போட்டிருக்கின்றன” உப்பைச் சேர்த்து வந்தால் ஆடுகளுக்கு ஊழ்த்தை நோய் என்னும் வியாதிவராது. சாதாரணமாய் மாடுகளுக்கு ஒரு ரூபாய் எடை முதல் இரண்டு ரூபாய் எடை வரையில் உப்பைக் கலந்து கொடுக்கலாம். (பி-ழி).

வேலிப்பயிர்களின் பிரயோஜனம்.

பயிர்களிலும் தோட்டங்களிலும் ஆடுமாடுகள் உள்ளே வராமல் தடுப்பதற்கும், திருடர்களும் அன்னியர்களும் எல்லை கடந்து பிரவேசிப்பதைத் தடுப்பதற்கும், பயிர்களுக்கும் மரங்களுக்கும் பெருங்காற்றின் வேகத்தினாலுண்டாகும் கெடுதலைத் தடுப்பதற்கும், பச்சையைக்கண்டு ஆடுமாடுகள் அனாவசியமாய்க் கூட்டங்கூடி மேயவருவதைத் தடுக்கவும், நல்ல உரமாகியசாணத்தை முட்டைதட்டி விராய்க்காக உபயோகப்படுத்துவதை நீக்கி விறகுக்கொடுக்கும்படி செய்யவும், நார் கொடுக்கவும், மாட்டுத் தீவனத்திற்காகவும், இப்படி அனேகவித சௌகரியத்திற்கும், லாபத்திற்கும் வேலிப் பயிர்கள் சாகுபடி செய்யவேண்டும்.

2. வேலிகளில் உயிருள்ள வேலியென்றும் உயிரில்லாத வேலியென்றும் இரண்டு வகையுண்டு.

(a) உயிரில்லாத வேலி :—

மூங்கில் முள்ளினால் படல்போட்டு உண்டாகும் வேலியும், கருவைமுள், காரைமுள், இலந்தை முள், முதலியவைகளால் அடைக்கப்படும் வேலியுமாகும்.

(b) உயிருள்ள வேலியாவன :—

1. கொருக்காப்புளி.
2. முட்கிணவை.
3. கருவேல்.
4. கிருமூங்கில்.
5. முள் முருங்கை.
6. கழற்கொடி.
7. மருதாணி.
8. திருகு கள்ளி.
9. துப்பாக்கிக் கள்ளி அல்லது பிரம்ம தேண்டம்.
10. சப்பாத்திக்கள்ளி.
11. கொடிக்கள்ளி.
12. கண்ணாடிக்கள்ளி.
13. ஆடாதோடை.
14. கட்டாமணக்கு.
15. புளிமஞ்சி அல்லது புளிச்சை.
16. நொச்சி.
17. கற்றூழை.
18. ஜியிக்கிச்செடி.
19. ஆதானை.
20. பேய்க்கரும்பு.
21. முள்குசம்பா அல்லது செந்துருக்கை.
22. மரவள்ளி.
23. அழிஞ்சில்.
24. குமிளஞ்செடி.
25. துரா.
26. தூதுனை.
27. ஆதனடை.
28. ஈச்சஞ்செடி.
29. சீயக்காய் முதலியன.

3. இவைகளைத் தனியாய் எடுத்து விவரிக்கும் முன் வேலிக்காக ஒரு பயிரிலிருக்கவேண்டிய முக்கிய குணங்களைச் சொல்லுவது அவசியமாயிருக்கிறது. அவையாவன :—

1. அதி சீக்கிரத்தில் ஒரு வேலிப்பயிராகவேண்டும்.
2. நீடித்த வயதுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்.
3. சீக்கிரத்தில் பழுது பார்க்கும்படியாயிருக்கவேண்டும்.
4. ஒத்தாற்போல் வளரவேண்டும்.
5. பொழிக்குள்ளடங்கியிருக்கவேண்டும்.
6. அடக்கமாயும் அழுத்தமாயிருக்கவேண்டும்.
7. ஆடுமாடுகள் துழைந்து வெளியே போகாமலிருக்கும்படியாக முட்களுடன் பலமாயிருக்கவேண்டும்.
8. ஆரம்பத்தில் அதிகச் செலவின்றிச் சீக்கிரத்தில் உண்டாகவேண்டும்.
9. எந்தப்பூமியிலுண்டாக்குகிறோமோ அந்தப் பூமிக்குத் தகுந்ததாயிருக்கவேண்டும்.
10. அதிக வறட்சியினாலும் அதிக ஞுளிரினாலும் சேதமடையாததாயிருக்கவேண்டும்.
11. ஞுளிர் காற்றுகளைத் தடுத்து மாடுகளுக்கும் பாதுகாப்பாயிருக்கவேண்டும்.
12. தரைக்குச்சிய்பமாகத் துளிர்விட்டு நாய் நரி கள்கூடாமல் அடர்த்தியாயிருக்க வேண்டும்.
13. பூச்சிபொட்டுகள் அதிகமாய் அடையக்கூடாததாயிருக்கவேண்டும்.
14. காளான் முதலிய நோவுகளுக்கு இடங்கொடுக்கக்கூடாததாயிருக்கவேண்டும்.
15. வேர்கள் அக்கம்பக்கத்து வயல்களில் போய் படர்ந்து கெடுதல் பண்ணக்கூடாததாயிருக்கவேண்டும்.
16. கால் நடைகளால் சுலபமாய்த் தின்னக்கூடாததாயிருக்கவேண்டும்.
17. வயதானவுடனே வெட்டப்பட்டு, பூமிக்குச் சமீபமுள்ள அடிக்கட்டைகள் துளிர்ந்து வேலிக்கு உதவும்படியாயிருக்கவேண்டும்.
4. வேலிப்பயிர் உண்டாக்குவதில் சாகசவதமான நன்மையை உத்தேசித்து உண்டாக்குவதேதவிர சற்

சமயம் ஏற்படுகிற நன்மையைக்கருதி உண்டாக்கக் கூடாது நிரந்தரமான பிரயோஜனத்தை, அற்பப்பிரயோஜனத்தைப் பார்க்கிலும் ஐஸ் தியாயக் கவனிக்க வேண்டியதாதலால் குடிகள் இதுவிஷயத்தில்கவனக் குறைவாயிருப்பதை நீக்கவேண்டும்.

5. வேலிப்பயிர்களைத் தரைமட்டத்திலேயாவது அல்லது கரைகள் போட்டு அவைகளின் மேலாவது உண்டாக்கலாம். தரைமட்டத்தி் விருந்துண்டாக்குவதுதான் சிலாக்கியம். வேலி யோரமாக அவசியமான இடங்களில் வடிகால் ஏற்படுத்தலாம். சாதாரணமாய் வடிகால்வசதி இருந்தபோதிலுங்கூட, கால்நடைகள் வேலியை எழும்பித் தாண்டாமலிருப்பதற்காகச் சிறு கால்களும் வெட்டி வைக்கிறதாண்டு. இப்படிக்கால்களுண்டாக்குவதினால், பயிர்களின் அஸ்திவாரம் இடிந்துவிழாமலிருக்கும்பொருட்டு வேலியிலிருந்துகொஞ்ச தூரத்திற்கப்பாலேயே வைக்கவேண்டும். பயிர்கள் துணியைப்பார்க்கிலும் அடியில் பலமாயுமடர்த்தியாய் மிருக்கவேண்டும். கரைகளின்மேல் ஏற்படும்பட்சத்தில், கரைகள் செங்குத்தாயிருக்கக்கூடாது. அடியில் அகலமாயும் உச்சியில் குறுகலாயும் தகுந்த சரிவுடன் போடவேண்டும். வேலிப்பயிர்களை உண்டாக்குவதற்கு முன்னால் தரையில் பூமியை 4½ அடி யகலத்திற்கு வெட்டிவாங்கி, சுத்தப்படுத்தி ஓரங்களில் 1½; 1½ அடியகலம், 1 அடி ஆழத்திற்கும், நடுவில் 1½ அடியகலத்தை 2 அடி ஆழத்திற்கும், கொத்தித் துவாரியாய் வைத்து இருக்கவேண்டும். இதில் விதைகளை நான்கு சமமான வரிசையில் போட்டாவது, அல்லது பதியன்களை நடடாவது பயிர் உண்டிபண்ணலாம். அடிக்கடி உரங்கொடுத்தால் பயிர் சீக்கிரம் வளரும். மழைக்காலத்தில் நடடால் ஆரம்பத்தில் இறவைக்கு அதிகச்செலவு ஏற்படாது. நூற்றங்காலில் விதைகளை விட்டுநூற்றைப்பிடுங்கி வரிசையாக மத்தியில் நடுவது சிலாக்கியமாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. சிலபயிர்களுக்கு இரண்டு வருஷ நூற்றுப்பிடுங்கி நடப்படுகிறதாம். நூற்றங்கால் செய்யேந்தி நல்லதாயிருக்கவேண்டும். நூற்றங்காலிலடர்த்தியாய் விதைக்கக்கூடாது. காலடிபடாமலிருக்கும்படி சிறுபாத்திகளாக உண்டாக்கி, அவைகளில் ஒத்தார்போல் ஒருஅங்குலத்திற்குஒருவிதையாக விதைக்கவேண்டும். ஒருவருஷமானவுடன் நூற்றைப்பிடுங்கி ஆணிவேரை வெட்டி, பயிரின் உச்சியிலும் 2, 3 அங்குலம் வெட்டிவெட்டி வாங்கியிருக்கப்பட்ட இடத்தில் அடிக்கு ஒரு வரிசை

யாக நாலுவரிசையும், வரிசையிலேயே 4 அங்குலத்திற்கு ஒருதரமும் நடவேண்டிமாம். ஒற்றை வரிசையைக்காட்டிலும் இரண்டு அல்லது அதற்குமேற்பட்ட வரிசைகளில் உண்டாக்குவது திறம். நடட்ட இளநூற்றுக்கூடியும், பதியன்கூடியும் ஆடுமாடுகள் தின்னாமல் பாதுகாத்துக்கொண்டு வரவேண்டும். வேலிபெரிதா கிறவரையில், முட்களால் இளம்பயிரை அடைத்து வைக்கலாம். பெரிதாய்ப்போனவுடன் பிரித்தெறிந்து விடலாம். அடிக்கடி கொத்திக் களைபிடுங்கி எறிந்து விடவேண்டும். அப்போதுதான் வேலி நன்றாயும் அடர்த்தியாயும் வரும். பயிர் 4, 5 அடியுயரம் வந்தவுடன் வருஷாவருஷம் ஒத்தார்போல் அழகாய்க்கத் தரித்து வைத்துக்கொள்ளலாம். சுத்தரிப்பெல்லாம் மழை காலத்தில் செய்யவேண்டும். வேலி நன்றாய் ஊன்றிப்போனவுடன் போனவை வந்தவைகளை வருஷாவருஷம் பழுது பார்த்து எப்போதும் இடைவெளியில்லாமல் ஐக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். வளருகையில் ஒன்றோடொன்றுபிணைத்து அடர்த்தியாய் வைத்திருக்கவேண்டும்.

கோறுக்காப்புள்ளி

6. 1, நமது இராஜதானியில் உயிருள்ள வேலிகளில் இதை நிரம்பச் சிலாக்கியமாகச்சொல்லலாம். வேலிக்குவேண்டிய சகல குணங்களும் இதற்குப்பொருத்தியிருக்கின்றன இதை விதைகளினாலும், நாற்று களினாலும், அடிக்கட்டை வேர்களினாலும் உண்டாக்கலாம். 3 சமமான வரிசைகளில் நடலாம். ஆறுமாதத்திற்கெல்லாம் பயிர் நன்றாய் வளர்ந்துவிடும். 2-வது வருஷம் முதல் கிளைகளைக்கழித்து விதருக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால், 3-வது வருஷம் முதல் சரியாய் வருஷாவருஷம் கழித்து வருவதே உத்தமம். வருஷம் 2 தரம் கழிக்கலாம். அழருக்காகக்கழிக்கும் பகலத்தில் 3 தரமும்கழிக்கலாம். சாதாரணமாய் விவசாயிகள் ஒருதரங்கழித்தால் போதுமானது. ஒரு மையில் தூரமுள்ள வேலியை வருஷாவருஷம் கழித்தால் 30, 40 வண்டி விதருக்குக் குறையாமல் கிடைக்கும். பயிருக்குச்சுற்றிலும் இவ்வேலியிருக்கும்பட்சத்தில் வேர்கள் மிகவும் தூரமாய்ப்பரவிப் பயிருக்கு இடஞ்சலுண்டாகும். ஆகையால் இதற்கு அடித்தார்போல் கிடங்குகள் வெட்டிவைப்பது நலம். இதன் தழைகளை ஆடுமாடுகள் தின்னும். ஒருகன அடி, வேலி போடச் சுமார் ஒரு அணுவுக்குக் குறையாமல் செலவாகும்.

கிள்ளை.

2. இது சாதாரணமாய்ப் பதியன்களால் சமமான வரிசையில் நடவேண்டும். இதன் இலை ஆடுகளுக்குத் தீவனமாகிறது. இதற்கும் வேலிப்பயிருக்குள்ள சகலகுணங்களும் உண்டு. சேய்க்காய்ப்பயிரும் இப்படியே சகல குணங்களையும் உடைத்தா யிருக்கிறது.

சுற்றிழை.

3. இது பெருங்காற்றுவேகத்தைத் தணித்து பயிருக்கு அனுகூலத்தை உண்டாக்காது. விதருக்குப் பிரயோஜனப்படாது. இது கரையின்மேலுண்டாக்கப்படுகிறது. ஒரு கஜ நீளம் கரைபோட ஒரு அணு செலவாகிறது. 7, 8 வருஷம் இலைகளை வெட்டாமலிருந்தால் பிறகு வருஷாவருஷம் வெட்டி நார் எடுக்கலாம். 40 மணங்கு இலைகளுக்கு ஒருமணங்கு நார் கிடைக்கும்.

சருவேல்.

4. இது வேலியாயிருப்பதுடன், இதன் இலை ஆட்டிற்கும், மரம் விதிற்கும், வண்டிவேலைகளுக்கும், உழவு சருவிகளுக்கும் பிரயோஜனப்படும்.

களளி திணுகள்.

5. முட்களுடனடர்த்தியாய் இருப்பதால் வேலிக்குப் பிரயோஜனமாகும். இவைகளிலிருந்து வளம்படி மொன்றுக் கிடைக்காது.

6. ஆடாதோடை, காட்டாமணக்கு, ஆதானை, இவைகளைப் பசும்நான் உரத்திற்குப் பிரயோஜனப்படுத்தலாம்.

7. புளிச்சை, அல்லது புளிமஞ்சி, இவைகளிலிருந்து நீளநார் எடுக்கலாம். கீரையைச் சமயல் செய்யலாம்.

8. முட்குசம்பைப்பயிரிலிருந்து ஒருவித சிவப்புச் சாயம் எடுக்கலாம். விதையிலிருந்து எண்ணெய் கிடைக்கும்.

9. மேலேசொல்லியிருக்கிற மற்றவைகளும் சில குணங்களுடன் வேலிக்குப்பிரயோஜனமாகும் (வி.கு)

ஆட்டிஞளம்பின் அருமை.

ஸாரம் குன்றிப்போன பூமிக்குச் சாரமுண்டாக்க வேண்டுகானால் அதற்கு மற்றெல்லாப் பிராணிகளை விட ஆடே மிகவும் சகுதியானது குதிரை, கோவேறு சுழிசை, பசு ஆகிய இவைகள் புல்லின்பேரில் மொ

த்தை மொத்தையாய்ச் சாணிப்போடுகின்றன. அப்படிப்போடுவதினால் அந்தச் சாணிக்குக்கீழ் அகப்பட்டிக்கொண்ட புல் கெட்டுப்போய் விடுகிறது. அந்தச் சாணி வெய்யிலில் உலர்ந்தாவது பலத்த மழையில் அடித்துக்கொண்டாவது போகுறவரையில் அவ்விடத்திலேயே கிடக்கிறது. ஆகையினால், நம்மிந்தியாவில் ஆடு மாடு முதலியவற்றிற்குப் புல்லே முக்கியமான ஆகாரமாயிருக்கிறபடியால் வசந்தகால ஆரம்பத்தில் நாம் பல பயிராகும் நிலங்களைப்போய்ப் பார்வையிட்டு அப்போது விளைந்துகொண்டிருக்கிற புல்வின் வேரில் நன்றாய்ப் படியும்படியாய் மேற்படி சாணங்களைபுல் உலர்த்துவது முதலியவற்றிற்கான ஹே போர்க் என்னுங் கருவியினால் பரப்பிவிடவேண்டும். ஆனால் இந்த வேலையை ஆடு தானே வெருகன்றாய்க் கொஞ்சங்கூடச் சேதமில்லாமல் செய்துவிடுகிறது. ஆடுகள் மெதுவாகவும் ஒழுங்காகவும் போகின்றன. அவைகள் உப்புத் தண்ணீரிருக்கிற இடத்துக்கு நேராய் மேய்ந்துகொண்டே போய் தண்ணீர் குடித்து விட்டு, படுத்துக்கொள்ளும் இடத்துக்கு நேராய் மேய்ந்துகொண்டே போய் தண்ணீர் குடித்துவிட்டு, படுத்துக்கொள்ளும் இடத்துக்கு வருகையிலே நாலுபக்கங்களிலும் கண்டபடி ஓடுகிறதில்லையானபடியினால் புலங்கள் அதிகமாய் அவைகளினாலே மிதிக்கப்பட்டுக் காலடிப்பாதைகள் உண்டாகிறதில்லை. ஒரே பருவத்தில் இரண்டாவது தடவை பயிர்ச்செய்யப்படுகிற புல் மழைகாலத்தில் கெட்டு உலர்ந்துபோகிற வரையில் அப்படியே இருக்குமானால் அதுமிகவும் நோய்ப்பிடித்து போகிறதுமல்லாமல் அழுகி மட்கியும் போய்விடுகிறது. மேலும் மழைகாலத்தில் மழைபெய்யும்போது அதைத்தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறது ஆனால் ஆடோ அதைஉடனே நல்ல பந்தோபஸ்தான எருவாக்கி விடுகிறது. இந்த விஷயத்தைத் திருப்திகரமாய்ப் பரிசோதித்துப் பார்வையிட்டால் தெரிய வரும். புல்அடிவரையிலும் ஆட்டை மேயவொட்டக் கூடாது, வருஷ முதலில் புல்முனைக்க ஆரம்பித்தவுடனே ஆடுகளை அப்புறப்படுத்தி விடவேண்டியது. ஆடு புலத்தில்கவனக்கும் அடிமையமேலே காட்டப்பட்ட காரணங்களினால், பொன்போலும் அருமையானது என்றே சொல்லலாம். அதற்கு யாதொரு ஆட்சேபணையுமில்லை. ஆட்டெருவு மிகவும் சாரமுண்டயது. அதை பட்சி எருவுக்கு இரண்டாவதாகச் சொல்லலாம். அதன் மயிர், தோல், சுறி ஆகிய இவைகள் பிர

யோஜனப்படுகிறது. ஆடு குட்டிப் போடுவதிலேயோ குறைச்சலில்லை. இது இப்படியிருக்க நூதன நூதனமானதையே தின்னவேண்டுமென்கிற அவா அதற்கு யிருக்கிறபடியினாலும் உட்புறத்தில் அதன்தேக்கூறு நன்றாய் அமைந்திருக்கிறபடியினாலும் அதற்கு வேலை செய்யாமல் சும்மாவிருக்க வழக்கமிருக்கிறபடியினாலும் ஒரே விதமான ஆகாரத்தினாலேயே அதற்கு அதிக புஷ்டியாய்ச் சதைபிடிக்கிறது. ஆகையினால் பயிரிடுகிறவனுக்கு ஆடு இல்லாவிட்டால் அவன் மீன் இல்லாத ஏரியைப்போலவும், கிளிகளில்லாத கூண்டைப்போலவும் தேனீக்கள் இல்லாத புஷ்பச்செடிகளைப்போலவும் உபயோகமற்றவனாவான்.

தேங்காயின் விலையேற்றம்.

சுமார் இருபது வருஷங்களுக்குமுன் ஒருதேங்காயின் விலை கிராமாந்தரங்களில் ஒருபைஸா (தம்பிடி) முதல் இரண்டு பைஸாவாகவும், பட்டணங்களில் மூன்று அல்லது நாலுபைஸாவாகவும் இருந்தது. தவிர, தேங்காய்கள் ஏராளமாயும் விலைக்கு அகப்பட்டன. இப்போதோ கிராமாந்தரங்களிலேயே ஒருதேங்காய் மூன்று பைஸா முதல் ஆறு பைஸாவரையிலும் விற்கிறது. பட்டணங்களிலோ ஆறு பைஸா முதல் ஒரு அணு அளவும் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணமென்ன? இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் இப்போது விளைவு குறைந்து விட்டதா, அல்லது தேங்காய்கள் ஊர்களில் செலவாகிறதற்குத் தக்கபடி விளையவில்லையா யென்பதை விசாரித்துப் பார்த்தால், தேங்காய்களின்விளைவு இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்ததைப் பார்க்கிலும் சுமார் இரட்டிப்பாகவே இருக்கிறதென்னலாம். அப்படியானால் விளையும் தேங்காய்கள் எங்கே? தேங்காய் எண்ணையானது சவுக்காரம், ஸோப்பு, மெழுகுவர்த்தி இவைகள் செய்வதற்கு சீமையில் ரொம்ப உபயோகப்படுகிறது. இப்போது மெழுகுவர்த்தி இல்லாவிடுகிடையாது; ஸோப்பு, சவுக்காரம் உபயோகிக்காத மனிதனுக்கிடையாது. கேவலம் கிராமாந்தரங்களிலும் இவைகள் ஜாஸ்தியாய் விட்டன. இருபது அல்லது முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னே ஸோபும் தெரியாது; சவுக்காரமும் தெரியாது. மெழுகுவர்த்தியைத் தகுந்த குடித்தனக்காரர்கள் மட்டுமே உபயோகித்து வந்தார்கள். இப்போழுது முழுதும் மாறிவிட்டது. நம்முடைய தேசங்களில் விளையும்

தேங்காய்களை யெல்லாம் சீமைக்குக்கொண்டுபோய் மேல் சொன்னபடி உபயோகிப்பதுடன் பின்னாக்கை எருவாக உபயோகப் படுத்தியும் விடுகிறார்கள். இப்படியாக சீமைக்கு அனுப்பப் படுவதினாலும், அங்கே எண்ணையைத் தகுந்தபடியாய் உபயோகித்து வருவதினாலும் தேங்காய் விலை மிகவும் உயர்ந்து விட்டது.

தென்னை மரங்கள் விசேஷமாய் எவ்விடங்களில் பயிராகின்றனவென்று பார்ப்போம். கிழக்குச் சமுத்திரக் கரைகளிலும், மேற்குச் சமுத்திரக் கரைகளிலும், இன்னும் இவைபோன்ற மணல் பாங்கான இடங்களிலும் விசேஷமாயுண்டாகின்றன. மேலும், வண்டல் விசேஷமாய்ப் படிதலால் “படுகை” என்று சொல்லப்படும் இடங்களில் இவைகள் ரொம்பவும் நன்றாய்ப் பசின் தருவதைப் பார்க்கலாம். இப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் தென்னை மரங்களுக்கு ஜலம் பாய்ச்ச வேண்டியதில்லை. என்னென்றால் மழை பொழிகிற போது தரையிலிருக்கும் ஜலம் தாராளமாய்க் கீழ் நோக்கிச் சென்று மரங்களின் வேர்களுக்கு உணவாகின்றது. ஆனால் சில ஊர்களில் நாம் தென்னைமரங்களுக்குத் தண்ணீர்பாய்ச்சுவதைப் பார்க்கிறோம். கவனித்துப் பார்த்தால் அல்லிதங்களில் பூமி கெட்டியாயிருப்பதை அறியலாம். எந்தப் பூமி கெட்டியாயிருக்கிறதோ அந்தப்பூமியில் தண்ணீர் லகுவில் சுவருது அதினால்தான் தென்னை மரத்தைச் சுற்றிலும் இரண்டு மூன்று சதுர அடி பள்ளம் வெட்டித் தண்ணீரைத் தங்கச் செய்கிறார்கள். அப்படித் தங்கும் தண்ணீர் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்த் தரைக்குள் புகுந்து, தரையை இளகச்செய்து, ஐதேபோய் வேர்களின் பக்கம் போகிறது. இன்னும் அநேகமாய் எல்லா ஊர்களிலும்கொல்லப் பக்கங்களில் தென்னை மரங்கள் நன்றாய்ப் பயிராவதைப் பார்க்கிறோம். அவைகளின் செழுமைக்குக் காரணம் அவைகள் பயிராகும் பூமியானது சாக்கடை நீரைப் பூராவாக உட்கொள்வதாலும், சாக்கடை நீர் மிகவும் உபயோகமான எருவாதலாலும்.

சாக்கடை ஜலம் நல்ல எருவென்ற படியாலும், அதினாலேயே கொல்லிப் பக்கங்களில் தென்னை செழித்து வளருகிறது என்றதாலும், தென்னை மரத்திற்கும் எருவேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது. வண்டல் படித்த படுகைகளில், வண்டல்களே நல்ல எருவாகின்றன; அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு எரு வேண்டிய

தேயில்லை. கொஞ்சம் எருப்போட்டால் அதிக விசேஷந்தான். பாக்கிலங்களில் எருப்போடவேண்டியது அவசியம். வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாகிலும் தென்னை மரத்தைச்சுற்றி நான்கு அடி சதுரத்திற்கு ஒரு அடி ஆழம் வெட்டி எருவைப் போடவேண்டும். தென்னை மரத்தின் வேர்கள் அதிக ஆழம் போவதில்லை. ஆகவே அதிக ஆழம்வெட்டவேண்டிய அவசியமில்லை.

தென்னைமரம் வருஷத்துக்கு இரண்டுதரம் காய்க்கும். ஒரு தென்னைமரம் சராசரி வருஷத்திற்கு 100 தேங்காய் காய்க்கும். இதைத் தவிர மட்டை, பன்னாடை, பாளை முதலியவைகள் வருஷந்தோறும் அகப்படும். இவைகளெல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு தென்னை மரத்திலிருந்து குறைந்தது ரூ. 5-வரையில் கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. பின்னுக்கு நல்ல எருவென்று சொன்னோம். இந்த நூறு தேங்காயை ஆட்டினால் குறைந்தது ஐந்துவீசை எண்ணையும் இரண்டு வீசை பின்னுக்கும் கிடைக்கும். இந்த இரண்டு வீசை பின்னுக்கையும் மரத்திற்குப் போட்டால் அதுவே அந்த மரத்திற்கு நல்ல தக்க போதுமான எருவாகும். ஆகையால் தேங்காய்களை அப்படியே விற்சாமல் எண்ணையாய்ச் செய்து பிறதேசங்களுக்கு அனுப்பினால் நம்முடைய தேச அபிவிருத்திக்கும், லாப விஷயத்திற்கும் மிக்க நன்மையாயிருக்கும்.

ஆகையால் ஒருவனுக்கு ஆயிரம் தென்னை மரங்கள் இருந்தால் அவனுக்குக் குறைந்தது ரூ. 5,000 கிடைப்பதில் சந்தேகமே யில்லை. ஒவ்வொருவரும் கூடுமானவரையில் தங்களுக்கு இருக்கும் புஞ்சை நிலங்களில் தென்னை மரங்களை வைத்துப் பயிராக்க வேண்டும். தென்னை மரங்களுக்கு மனிதர்களைப் போலவே நூறு வயது என்று சொல்லலாம். இவைகளே பூலோக கற்பக விருஷங்களாம். ஒரு மனிதனுக்கு நூறு தென்னை மரங்களிருந்தால் அவைகளே பெரிய ஆஸ்தியாம்.

இத்தக் கருத்தை நோக்கியே “தளராவனர் தெங்கு தாளுண்ட நீரைத் தீயலயலே தான் தருத லால்” என்று தெய்வப் புலமை வாய்ந்த ஓளவையாரும் கூறியிருக்கிறார்.

கிராமாந்தரங்களில் இருக்கும் குடித்தனக் காரர்களுக்கு முக்கியமாய் வேண்டிய மரங்கள். மூன்று

வகை. அவைகளாவன:-நாலு தென்னை, பத்துவாழை ஒரு மூங்கில் கொத்து. இவைகள் இல்லாத குடித்தனம் என்ன குடித்தனம்?

மேலும் தென்னை மரங்களைக் கள்ளுக்குத் தைக்கு விடுவது, எல்லா மதத்திலும் சொல்லி யிருக்கிறபடி பாபகரமான விஷயமாயிருப்பது மல்லாமல், காய் காய்க்கும் திறமையை அடியோடு நாசம் செய்து விடுகிறது. இதைச் சில ஜனங்கள் அறிந்தும் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் முதலெடுப்பில் ஜாஸ்தி ரூபாய் வருகிறதே என்கிற ஆசையால் மரங்களை நாளாவட்டத்தில் கெடுத்துவிடுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட குடித்தனைக்கு விடாமல் ஜனங்கள் தேங்காயாகவே விற்பனைசெய்து வருவார்களாகில் மொத்தத்தில் லாபத்தை அடைவார்களே தவிர ஒருக்காலும் நஷ்டத்தை அடையமாட்டார்கள்.

இப்போது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் தென்னை மரங்களை விசேஷமாய்ப் பயிராக்கி வருகிறார்கள். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவின் பூமியின் ஸாரமானது அப்படி ஒன்றும் முதல்தரமானதல்ல என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. பூமி அவ்வளவு முதல்தரமானதாய் இல்லாமற்போனாலும் ஜனங்கள் தங்களுடைய செய்கையினாலும் உழைப்பினாலும் அதை ரொம்பவும் செழிப்புள்ளதாகச் செய்கிறார்கள். எப்படியென்றால் தென்னை மரங்களைச்சுற்றி வருஷத்திற்கு இரண்டுமுறை வெட்டுகிறார்கள். வருஷத்துக்கு ஒரு தடவையானாலும் எருவும் போடுகிறார்கள். இந்த எரு விஷயத்தில் தகுந்த ஜாக்கிரதை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். விசேஷமாய் பொருக்குமண அல்லது குளத்துமண்ணை எருவாகப் போடுகிறார்கள். குளத்துமண் எருவாவதுத் தவிர ஜலத்தைத் தக்கபடி தங்கச் செய்து மரத்தின் வேர்களில் எப்போதும் தண்ணீர் கசிந்துக் கொண்டிருக்கும்படி செய்கிறதாம். வாரத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது இரு முறையோ ஜலம் கட்டுகிறார்களாம். தென்னம்பின்னை வைத்து மூன்று வருஷங்களுக்கெல்லாம் பலன் உண்டாகிவிடுகிறதாம். இப்படிச் செய்வதினால் இயற்கையில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் போன்ற செழிப்புள்ள நிலங்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் நிலங்கள் செழிப்பாயிருக்கின்றன. இப்படிச்செய்கிற ஜனங்களைப் பார்த்தும் கேட்டுமிருந்தும் தென்னை மரத்தின் உபயோகங்களை ஜனங்கள் இன்னும் முழுவது அறியவில்லையே!

வாடன் சம்பாவில்

ஒரு பரீட்சை.

ஒற்றை நூற்று நடுகையைக்குறித்து பலவியாஸங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இதைக்குறித்து எத்தனைவியாஸங்கள் வந்தாலும் அவை நம்முடைய நாட்டுக்குப் போதியன அல்ல. ஆகையால் நம் அனுபோகத்தில் கண்டதையும் கேட்டதையும் எழுதுகிறோம்.

இது சாகுபடி செய்த இடம்:—தஞ்சாவூர் ஜில்லா சீர்காழி தாலுகா திருமல்லவாசல் வட்டம் கச்ச வெளி கிராமம். இது மிஸ்டர் கே. சுல்தான் கனிமரைக்காயரால் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

வில்லீரணம்:—ஒரு ஏக்கர்.

பூமி:—உவர்மண் சம்பந்தமானது. கோடைகாலத்தில் உப்பு நன்றாய்ப் பூக்கும். இது சாகுபடிக்கு அவ்வளவு உரித்தான நிலமென்று எவரும் சொல்லமாட்டார்கள்.

உழவு:—சாதாரணமாய் உழுவதைப் பார்க்கிலும் நாலு சால் கூட உழப்பட்டது. நிலம்சாதாரணமாய் ஒத்தடி செய்கிறதைப் பார்க்கிலும் சற்று கவனமாய்ச் செப்பனிடப்பட்டது.

எரு:—சாதாரணமாய்ப் போடுவதைப்போலவே போடப்பட்டது. அதிக எருப் போடவில்லை.

நடவு:—விதைவிட்டு 25 நாளைக்குமேல்நாற்று பிடுங்கப்பட்டது. பிடிப்படியாய் நட்டுப் பழக்கப்பட்ட பறைச்சிக்கு ஒவ்வொன்றாய் நடுவதென்றால் அதிகக் கஷ்டம். நடவும் வெகுதாமதமாய் நடந்தது. ஒருசெடி நீளமுள்ள ஒரு குச்சிவெட்டி ஒவ்வொரு பறைச்சிக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு இப்படி நட்டுப் பழக்கமில்லை. இந்த ஒரு ஏக்கர் நிலம் நட சுமார் 6 பறைச்சிபோதும். ஆனால் இது நட்டு முடிய 18 பறைச்சி பிடித்தது. அப்படி இரண்டுமூன்று வருஷம் நட்டுப் பழக்கப்பட்டுவிட்டால் இவ்வளவு கஷ்டமும் தொந்தரவும் இரா.

தண்ணீர்பாய்ச்சுதல்:—வெயில் கடுமையாக இருந்து ஜலமில்லாமல் காய்கிறநாளில் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டு இதற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டது. இது காய்தால், பிடிப்படியாய் நடுவதைப் போலக் கெட்டுப்போகாது என்று நம்முடைய அனுபோகத்தில் தெரிகிறது.

மாதல்:—இந்த ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் நாற்பது கலம் (கலம் 1-க்கு பட்டணம் படி 24.) கண்டு முதலாயிற்று. இதேநிலத்தில் சென்றவருஷம் பிடிபடியாய் நட்டதில் மூன்றுகலம் கூடக் கண்டுமுதலாக வில்லை. இந்த நிலத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களில் பிடிப்படியாய் சாகுபடி செய்ததில் இதைப்போல் வீணாவாணவில்லை.

துறிப்பு:—உவர்மண் சம்பந்தமான நிலத்தில் ஒற்றைநூற்றுப் பயன்படாதென்று இருந்தோம். இப்போது மேற்கண்ட விஷயங்களைக்கொண்டு எந்த தினுஸுமே நெல்லையும் எப்படிப்பட்ட நிலத்திலும் சாகுபடி செய்யலாமென்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குடித்தனக்காரர்கள் தங்கள் தங்களுக்குள்ள நிலங்களில் தினுஸுக்கு கொஞ்சம் சாகுபடி செய்தால் இதன் விளைவின் மிகுதியையறிந்து பின்பு அவர்கள் இந்த வழக்கத்தைப் பின்பற்றுவார்கள்.

சீர்காழி தாலுகாவில் ஸ்ரீமான் சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள், ஸ்ரீமான் திருநாராயணப்பிள்ளை யவர்கள் முதலியவர்கள் இதுவிஷயத்தில் முயற்சித்துத் தங்கள் தங்கள் கிராமத்தில் குறைந்தது ஒரு ஏக்கர் சாகுபடிசெய்யவேண்டுமென்று கண்டிப்பாய்ச் கிராமச் சிப்பந்திகளுக்கு உத்தரவு செய்தால் இந்தவழக்கம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வெகு சீக்கிரத்தில் பரவும். ஏனெனில் இவர்களுக்கு பல இடங்களில் நில மிருக்கிறது. இன்னும் விஷயங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புமுள்ளவர்கள் ஷே. மரைக்காயருக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

—:0:—

கடிதங்கள்.

பக் தி

(4. வதுபத்திரிகை, 36 வதுபக்கத் தொடர்ச்சி)

எதார்த்தமான பக்தியின்மேன்மை இத்தன்மையதென்பதுகூட நமக்குத் தெரியாது. நாமிருக்கும் தற்காலநிலைமையிலிருந்துநோக்கினால், பக்தியின் அபரிமிதமானசக்தி, செழிப்பு, வீரியம் முதலியவைகள் நமக்கு விளங்கவே மாட்டாது. உண்மையான பக்திமான்கள் தொழிற்செய்யுங்கால் அவர்களுடைய ஆத்மசக்தியே வெளிவருவதால் நடக்கும் தொழில்கள் அற்புதமாகவே யிருக்கும். அலக்ஷியமாய் பெரியசமுத்திரங்களைத் தாண்டிவது, பஞ்சபூதங்களை அழிப்பது

ப்ரபஞ்சத்தையே அசைப்பது ஆகிய அற்புதச் செயல்களுக்குக் காரணமாக யிருக்கும். பக்தியாலாகாதது ஒன்றுமேயில்லை. ஸ்படிகம்போன்ற சுத்த ஹிருதயமுடைய அப்பக்திமான்களிடத்தில் இந்த பக்தியின் சக்தியை நன்றாகக்காணலாம். ஸாஷாத் ராமச்சந்திரமூர்த்தியின் சிஷியரான அனுமாருடைய செயல்கள் யாவரும் அறிந்ததே. இதேமாதிரியும் இதற்கு மேலாகவும் நம் புராணங்களில் எண்ணிறந்த திருஷ்டாந்தங்கள் உண்டு. இன்னும் அனேக பக்திமான்களுடைய செயல்களை கவனித்தால், வருவன கூறல், அற்புத மருந்துகள் கொடுத்தல், தம்மை யறியாமல் வெளிவரும் உண்மை வாக்குகளை மெய்மறந்து கூறல், இவைபோன்ற அற்புத சக்திகள் சுத்தாத்மாக்களுக்கு எதிர்ச்சையாய் உண்டாவது சகஜம். மானிடர்களுக்கு கீழ்ப்பட்ட மற்றைய ஜீவராசிகள் எவ்வாறு நாளைக்கு வேணுமென்ற எண்ணமின்றி வாழ்கின்றனவோ அவ்வாறே இவர்களும் மறைவாக இருக்கும் ஓர்வித சக்தியின் வைபவத்தால் காப்பாற்றப்பட்டு வாழ்கின்றனரென்பது இவர்களது நடத்தையை உற்று நோக்குவோருக்கு நன்றாக விளங்கும். அப்பேற்ற கொற்ற மஹான்களின் மனது கிஞ்சித்தாகிலும் அசுத்தப்பட்டுதேயானால் அதே நிமிஷத்தில் இந்த சிறப்பெல்லாம் இருந்தவிடம் தெரியாமல் பறந்தோடிப் போய்விடும். இதற்கும் நம் இதிஹாஸ புராணங்களிலும் ஏரமானமான சரித்திரங்களுண்டு. இப்பெரியோர்கள் உலகத்தில் வாழ்வதே நமக்கு பேருபகாரம். உண்மையான பக்திமான்கள் தமது சக்தியால் தமக்கு கீர்த்தி வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை ஒருபோதும் தமது மனதில் புருந்துகொள்ள இடம் கொடுப்பதேயில்லை. அவர்கள் தம் சக்தியால் வரும் கீர்த்தியை தாம் அங்கீகரிப்பதுமில்லை. மனதார அவையெல்லாம் பகவானது லீலை என்று எண்ணி விட்டுவிடுவார்கள். அவர்களுக்கு தமது வாக்கு உண்மையாக வேண்டுமேயென்ற கவலை ஒரு போதும் கிடையாது. நாம் பக்தியாலாகாதது ஒன்றுமேயில்லையென்று முன் சொல்லியதை ருஜூப்படுத்த மஹாபாரதத்தில் துரோணச்சாரியிடம் தனுர்விதையைக் கற்கச்சென்ற வேட.அரசன் குமாரனான ஏகூலவன் என்பவன் சிறிதும் மனச்சோர்வு இன்றி, தன்குருவின் பிம்பசன்னிதானத்தில் சிலம் பக்கூடம் ஒன்று செய்து அதிலிருந்தே தன்விடா முயற்சியால் வில்விதையில் மஹாநிபுணனான அர்

ஜுனனைக் காட்டிலும் மேலான வில்லாளி என்று வெளிவர வில்லையா? தவிரவும் மனதை அந்தர்முகப் படுத்தி வேதாந்த விஷயமான பக்தியை பகவான் பகவத்கீதையின் பன்னிரண்டாம் அத்தியாயத்தில் பகவத்பக்தனை பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். அது முதலியவைகள் பின்வரும்.

கடையம்

S. A. சுந்தரமய்யார்.

யோகம்.

(9-வது பத்திரிகை 119-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

இத்தலைப்பின் கீழ் சரீரநிருபணத்தைச் சொல்லி முடித்து ஜீவ ஸ்வரூபத்தை தெரிவிப்பதாக வாக்களித்திருந்தோம். ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தை நன்றாக அறிந்து கொண்டால்தான், அஜ்ஜீவன் செய்ய வேண்டிய தொழிலாகிய மந்திர, லய, ஹடயோகங்களிலே எவ்விதமாகிய யோகத்தை சாதிக்கவேண்டுமென்றாலும் (சரீரபலம்) நிரோகமுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென்றாலும், அனுகூலமாயிருக்கும். அப்படியில்லாமல்போனால் யோகமானது கைகூடாது. ஆகையால் அப்படி சரீரம் ஆரோக்கியத்தோடு கூடி, பலமாக இருப்பதற்கு இந்திரியநிக்ரஹம் அத்தியாவசியம். அப்படி தசேந்திரியங்களையும் நிக்ரஹிப்பதினாலே தான், சரீரமானது திடமும், சகலசக்தியும் உண்டாகும். அப்படி ப்ரம்ஹசரிய விரதானுஷ்டானம் செய்த பெரியவானும், பிரம்ஹசாரிகளுந்தான் இதுகளை ஸாதிப்பதற்கு தகுந்தவர்கள். ஆகையால் பிராணியினுடைய இச்சரீரத்திலிருக்கும் இந்தஜீவன் எங்கிருந்து உண்டாகிறான். அவனுடைய ஸ்வரூபமெப்படி? சரீரத்தின்முடிவில் எங்கேபோகிறான்? போனபின் எங்கிருக்கிறான்? மறுபடியும் வேறு தேகத்திற்கு எப்படி வருகிறான்? அல்லது திரும்பவும் வராமலே யிருக்கிறான்? இவைகளுக்கு தக்கசமாதானம் உரைக்க நம் இத்துக்களைத் தவிர மற்ற அன்னியமதஸ்தர்களால் முடியவே முடியாது. அனாதியான நம் வேதத்திலும் புராண இதிஹாஸங்களிலும் இவைகளுக்கும், இதற்கும்கூட மேலாக எவ்வளவோ துருகமான அனேக கேழ்விகளுக்கும் தக்க சமாதானம் வெட்ட வெளியாய் கிடக்கின்றன. பகவத்கீதையிலும், பாத்ம புராணத்தின் உத்தரகாண்டத்திலுள்ள சிவகீதையிலும் தக்க யுக்தி நியாயங்களுடன் போதுமான

ஸமாதானங்களை நேயர்களே கண்டு கொள்ளலாம். அனுதினத்தொடர் ஜீவன், அன்னமய பிண்டமான இச்சரீரத்தின் இருதயத்திலும், லிங்கசரீரத்திலுமிருக்கின்றான். அந்த லிங்கசரீரத்தில் அவித்தையோடுகூடி பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமே, வியாவகாரிக ஜீவன். அவனே கேஷத்திரக்ருணென்றும், புருஷனென்றும் சொல்லப்படுகின்றான். அவன் இத்தேகத்தில் நகத்து நுணிவரையிலும் எங்கும் வியாபித்திருப்பதைச் சொல்வோம். ஜீவனானது, தான் என்று இதை அபிமானிப்பதன்றான், இம்மாமிச பிண்டமானது விளங்குகின்றது. தொப்புளுக்கு மேல் கழுத்துக்குக்கீழ், யாதொன்றானது எப்பொழுதும் வியாபித்து கொண்டிருக்கிறதோ அதன் மத்தியில் ஹிருதயமானது, காம்போடுகூடிய தாமரை மொட்டுப்போல் அதோருகமாகக் கிடக்கின்றது. அதனுள் சூக்ஷ்மமும், உத்தமமான குகை ஒன்று இருக்கின்றது. அதிலடங்கிய ஆகாயமே தகராகாயமெனப்படும். அவ்விடத்தில் ஜீவன் பிரகாசிக்கின்றான். மயிர்நுணியை நூறுகப்பிளந்து, அதில் ஒரு பங்கை நூறுகப்பிளந்தால், அதில் ஓர் பாகமானது எவ்வளவு சூக்ஷ்மமாயிருக்குமோ, அவ்வளவு சூக்ஷ்மமாய் ஜீவனிருக்கிறானென்று விசேஷமாய் அறியத்தக்கது. என்றாலும், அஜ்ஜீவன் அவித்தை நீங்கினால் அளவிடக்கூடாத பிரஹ்மஸ்வரூபத்தை யடையத் திறமையுள்ளவனாகின்றான். கதம்ப புஷ்பத்தில், கேசரங்கள் (தாதுக்கள்) எங்கும் பரவி யிருப்பதுபோல், ஹிருதய கமலத்தினின்றும் புரப்பட்டு சுற்றிலும் பரவியிருக்கும். நாடிகளால் இச்சரீரமுழுவதும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவைகள் ஹிதத்தை (பலம்) அளிக்கின்றமையால், ஹிதம் என்று கூறப்படுகின்றது. யோகசாஸ்திரம் அறிந்தவர்களில் தேர்த்தவர்களான நிபுணர்களால் அந்நாடிகள் 72,000 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நாடிகள் சூரியனிடத்தினின்றும் கிரணங்கள் வெளிப்படுவதுபோல், ஹிருதயத்தினின்றும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் நான்கு புறமும் பரவியிருக்கிற 101 நரம்புகள் (நாடிகள்) முக்கியமானவைகள். அவைகள் நதிகள் ஜலத்தை அடைவிப்பதுபோல் கர்மபலங்களை அடையுப்படி செய்கின்றன. அதில் 100 நாடிகள் சுகதுக்காதிகளுக்கு காரணமாயிருப்பதால், ஜாக் கிரம், ஸ்வப்னம் முதலிய அவஸ்த்தையின் பலனை அனுபவிப்பதின் பொருட்

டாகின்றன. மற்ற ஒரே ஒரு நாடியோவென்றால் செங்குத்தாய், உயரத் தலையின் உச்சிவரையில் செல்லுகின்றது. அதற்குத்தான் சுமுமுனை (ஸு-ஷு-ம்-னை) என்று பெயர். அவற்றுள், விஷயங்களை கிரகிப்பதற்காக ஒவ்வொரு இந்திரியங்களுக்கும் நோக்கி பவ்வத்து நாடிகள் செல்லுகின்றன. அதிலடங்கிய சைதன்னியத்தைத்தான், ஜீவாத்துமா வென்று வித்வான்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இராகு தனித்துக் காணத் தகாதவனாயிருந்தபோதிலும், எப்படி சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படுகின்றானோ, அப்படி ஆத்துமா (ஜீவன்) எங்கும் வியாபித்திருந்தும் லிங்கசரீரத்தில் மட்டும் காணப்படுகின்றான். கண்ணுக்குப் புலப்படும் குடத்தில் அதிலடங்கிய ஆகாயம் எவ்வாறு தோன்றுமோ அவ்வாறே எங்கும் நிறைந்த ஆத்துமா (ஜீவன்) லிங்கசரீரத்தில் காணப்படுகின்றான்.

கடயம் 9-8-22.

S. A. சுந்தரமய்யர்

பொது கடிதம்

கலாஸதனம் பத்திராசிரியர் அவர்

களுக்கு திருவகீர்த்திரபுரம்.

அன்புடையீர்!

பூகோள ககோள விஷயமான ஓர் சம்சயத்தைத் தயைகூட்டு தாங்கள் நமது கலாஸதன வாயிலாய்த் தெளிவித்தல் வேண்டும். அதாவது:—

நமது நாட்டில் தொன்று தொட்டு வரும் புராண மார்க்க வித்தாந்தம் நாம் வசிக்கும் பூமி சலனமின்றி யிருப்பதாகவும் சூரியன் அதைச் சுற்றிவருவதாகவும் கூறும். ஆனால் மேநாட்டாரது நவீன ஆராய்ச்சியின் படி சூரியன் தன்னைத்தானே சுற்றிக்கொண்டு ஓரிடத்தே நிலையாயுள்ளதென்றும் பூமி சூரியனைச் சுற்றிவருகின்றதென்றும் ஏற்படும். நமது சிறுவர் களுக்கும் மேநாட்டாரது சித்தாந்தத்தைத் தழுவினோம் நாம் போதித்து வருகிறோம். இவ்விருவகை சித்தாந்தங்களுள் எது உண்மையானது என்று அறிய ஆவலுடையவனாயிருக்கிறேன். ஏனெனில், நமது புராண மார்க்கவித்தாந்தமே நியாயமானதெனில், நம் சிறுவர்க்கு அயல் நாட்டார் போதிக்கும் தவறான வழியை நாம் ஆசேஷிக்க வேண்டும்; அல்லது அயல் நாட்டாரது முறையே

நியாயமானதாயின் நமது புராண மார்க்க வித்தாந்தம் தவறானதென்று நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் இந்தியாவின் பண்டைப்பெருங்கலைகள் யாவும் பரிபாலனமின்றி மங்கி வரும் இக்காலத்து வான சாஸ்திர விஷயமாய் நம்மவர் தகுந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு முன்வந்து நமது பூர்வசித்தாந்தத்தை நிலை நாட்டுதல் அருமையே. என்றாலும் நமது புராண இதிறாஸங்களுக்கும் புராதனக் கொள்கைகளையும் நம்மவரே பார்த்துப் பரிஹாஸிக்க இடத் தருதல் நன்றாமோ?

இவ்வாறு சாஸ்திர விஷயமாய் இதனுடன் தொடர்பு மிகவுடைய ஜோதிஷ சாஸ்திரம் பெரிதும் நமக்கு உபயோகமாம். ஆதலின் நமது நண்பர் ஜோதிஷம் சித்தப்பநாயுடி அவர்களது அபிப்பிராயமும் நமது பத்திரிகை மூலமாய் வெளிப்படிப்பேருபகார மாயிருக்கும். சூர்ய சித்தாந்தம் என்னும் ஓர் சிறந்த நூல் வடமொழியிலுள்ளது. அதன்படி சூர்யனுக்கே ஈமனம் உண்டென்று ஏற்படுகிறது. நவீனமாய் ஆர்யபடவித்தாந்தம் என்று ஓர் நூல் ஆர்யபடன் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது ஒன்று உண்டு. அது மேநாட்டார் கொள்கையை ஆதரிக்கின்றது. இவ்வுரில் (ஸ்ரீ பெரும்புதூரில்) 45 வருடங்களுக்கு முன்னர் பலகலைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற எம்பார் திருவேங்கட ராமாநுஜாஜியர் என்னும் மஹான் 'புராண மார்க்க தீபிகை' என்னும் ஓர் நூல் இட்டருளி அதனுள் பலவகையாலும் நமது பிராசீன முறையை சித்தாந்தம் செய்திருக்கின்றனர். இவை இவ்வாறாக, லாஹூர் நகரவாஸியான அப்துல் வாஹிட் ஹாஜி (Abdul Wahid Haji) என்னும் மகம்மதிய பண்டிதர் "பூர்யின் ஸ்திரத்தவமும் சூரியன் அதனைச் சுற்றிவருவதும்" The stability of the earth and The sun's revolution round it" என்னும் பெயர் கொண்ட இரண்டு சிறிய புத்தகங்கள் இயற்றியுள்ளார். இப்பண்டிதர் பலகாரணங்களை எடுத்துக் காட்டி மேல் நாட்டாரது சித்தாந்தத்தை நிரஸனம் செய்திருக்கின்றனர். அன்றியும் அவர், பூமிக்குச் சலனமுண்டென்றும் சூரியன் நிலத்திருக்கின்றனென்றும் காரணங்காட்டி நிரூபிப்பவர்களுக்கு நூறு ரூபாய் கொடுப்பதாகவும் வாக்களித்திருக்கின்றனர். பஞ்சாப்பு தேசத்திலுள்ள பல பெரிய ஐரோப்பிய கணிதபண்டிதர்களை அவர் வாதுக்கழைத்ததாகவும் அவர்கள் தீங்களால் ஸமாதானம் கூறக் கூடவில்லை

யென்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்றும் எழுதியுள்ளார். அவருடைய ககூழியை பின்னர் ஒரு முறை தமிழில் தெரியப்படுத்த உத்தேசித்துள்ளேன். இதனிடையே நமது காலாஸதன நேயர்களும் தங்களும் இவ்விஷயமாய் அவரவர்கட்குத் தெரிந்துள்ள அரிய விஷயங்களை நமது பத்திரிக்கை மூலமாய் வெளியிடுவார்களாயின் அவர்கள்பால் நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடையேன்.

இங்ஙனம்.

அன்பன்,

திருவாலி-அ-இராமாநுஜாசாரியர்

தமிழ்ப்பண்டிதர்.

ஸ்ரீபெரும்புதூர்.

25-7-22.

பிரச்சனம், உத்திரம், மதிப்புரை.

"கஷத்திரிய மித்திரன்" என்று பெயர் வாய்ந்த மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை, நம் பத்திரிகை ஆய்வுக்கு வரப்பெற்றேன். இது சென்னை, தண்டையார் பேட்டையில் ஸ்ரீயுசுத. விஜய துரைசாமிக்கிராமணியால் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. நல்ல விஷயங்களடங்கியுள்ளது. வருடச்சந்தா 3 ரூபாய் உள்நாட்டிற்கும், 4 ரூபாய் வெளி நாட்டிற்கும் விகிதமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நமக்குக் கிடைத்தது மலர் 3 இதழ் 11, நம் பத்திரிகைக்கு மாறாக என்றும் அனுப்பி வருவார்கள் என்றெண்ணுகிறோம்.

"ஸ்ரீலங்கா" என்னும் பத்திரிகை நமது பார்வைக்கு வந்தது. நல்ல தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் விஷயங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளது. வடுக்கடையாழிப்பாணத்தில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. நம் பத்திரிகைக்கு மாறாக விடாமல் அனுப்புவார் என்று நம்புகின்றோம்.

பூப்பிரமணவாதம்:—நம் பத்திரிகா நேயர்கள் ஸ்ரீ பெரும்புதூரிலிருக்கும் தமிழ் வித்வான் ஸ்ரீ உப. திருவாலி ராமாநுஜாசாரியாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பூப்பிரமணவாதத்தை நடாத்துவார்கள் என்று நம்புகின்றோம்.

தேசியவைத்தியம்:—தேசிய வைத்திய ம. கின்ற யூனினி.சித்த, ஆயுர்வேத வைத்திய முறை

களின் சாஸ்திரீய சாஸ்திரீய வாத விஷயமாக முன்னர் ஸஞ்சிகையில் சுருக்கமாக எழுதினோம்.

அதை இங்கு கொஞ்சம் விஸ்தாரமாக எழுதுகின்றோம்.

வியாதிகட்குக்காரணம் துண்ணுயிர்களே தவிர வாத பித்த சிலேஷ்மாதிகளல்ல வென்பது ஒன்று.

ஐ. துண்ணுயிர் காரண வாதிகள் ஐ. துண்ணுயிர்களின் உத்பத்தி, வயது, செய்கை முதலியவற்றைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதையும் நம்தேகம் எவ்விதம் உத்பவித்ததென்று கூறுகிறார்கள் என்பதையும், மேல் கண்ட துண்ணுயிர்கள் நம்தேகங்களில் எவ்விதம் ஸம்மந்தித்து வியாதியை உண்டாக்குகின்ற தென்பதைப்பற்றி என்னென்ன விவரம் தெரிவிக்கின்றார்களென்பதை முதலில் வரைந்து பின்னர் தேசியவைத்திய ரிதானத்தையும் திருதோஷங்களின் விவரத்தையும் எழுதி வித்தாரத்ததை செய்வது தான் ஸரியான வழி என்று நாம் இவ்விஷயத்தில் புகுந்தோம்.

(a) துண்ணுயிர்ச்சரிதை.

ஒருவர் ஜீவிய சரிதை எழுதுவதானால் எவ்விதம் அவர் பிறந்தகாலம், இடம், வழக்கம், வாழ்நாளின் விவரணம், செய்கைத்தொழில், வியாதி, இறப்பு, இவைகளை இந்த துண்ணுயிர்கட்கும் சுருக்கமாக எழுதுவோம்.

துண்ணுயிர் என்பது நெரும் கண்ணுக்குப் புலப்படாது பூத கண்ணாடி என்னும் சிரியவைகளை பெரிதாக தோற்றுவிக்கும் கருவிக்கும் புலப்படாத தக்கது. இப்பூதக்கண்ணாடிக்கும் புலப்படாத துண்ணுயிர்கள் உண்டு. ஏனெனில் இப்போது பூதக்கண்ணாடி என்று வியவகரிக்கப்படுவது ஒரு அளவுள்ள உருவை கோடிமடங்கு, லக்ஷமடங்கு பெரிதாக்க காட்டும் கண்ணாடி என்று வறையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றபடியால் அனேக கோடிமடங்கு பெரிதாக்கினும் காற்றின் அணுக்களைப்போன்ற நிலைமையை அடையும் துண்ணுயிர்களிருப்பதால் நமக்கு ஐ. கருவியின் உதவியாலும் புலப்படுவதில்லை. மேல்படி துண்ணுயிர்கள் உண்டென்பதை பலவித அம்மைவார்ப்பதாலும், பிராணிகளின் மேல் பிரயோகித்து, பரிசீலனை செய்வதாலும் தெரிந்து கொள்ளுகின்றோம். ஆங்கிலத்தில் மேல்படி துண்ணுயிர்களை பல நாமங்கள் கொண்டு வியவகரிக்கப்படுகின்றன. (Germs,

microbers, micro-organisms, bacteria) அவையாவன:—ஜர்ம்ஸ், மைக்ரோபீஸ், மைக்ரோ-ஆர்கானிஸ்ம்ஸ், பாசிடிரியா முதலானவை. இவற்றுள் (bacillus) பாவிலில்ஸ் என்ற பெயர் குச்சிபோல் நீண்டிருக்கும் உருவமுடையவற்றையும் (coccus) கோகஸ் என்ற பெயர் உருண்டை போன்ற உருவமுடையவற்றையும், (Spirilla) ஸ்பிரில்லா என்றது திருகுபோன்ற வளைவுள்ள நீண்ட உரு உள்ளவற்றையும் குறிப்பிட உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்த துண்ணுயிர்கள் ஸ்ருஷ்டி முதலே யிருக்கின்றன. இவைகளிருக்குமிடம்:—அண்ட பிண்ட சராசரங்களில் எங்கும் உள்ளும் புரமும் எனக்கூறலாம். இவ்வாத விடம்:—சமுத்திரமைய ஆகாயம், மேகமண்டலத்தை ஒட்டிய வாயுமண்டலம். பூமியின் அதிக ஆழத்திலிருந்து வரும் குழாய்க்கிணர் என்ற ஊத்தின்ஜலம், நோயில்லாத தேசிகளின் ஸ்வாசிப்பு, அதிசுரீரீட்சியான தகிண, உத்திரகோளபாகம்.

இவற்றின் வம்சபரம்பரை:—

பிராணிகளினின்றும், கந்த மூலங்களினின்றும் உத்பவிக்கின்றன. எந்த கிருமி எந்த அம்சத்தையுடைய தென்று சொல்ல சில சமயம் ஸந்தேகம் உண்டு. ஏனெனில் கந்தமூலத்தில் உத்பவிக்கும் துண்ணுயிர் அம்சத்தை பிராணி ஜன விதாரமானவைகளும் அடைகின்றன வாதல் பற்றி.

அவைகளின் விருப்பு, வேறுபுடிகள்:—

மற்ற பிராணிகளைப்போலவே இவைகளும் பெரும்பான்மைக்கு நான்கு வஸ்துக்கள் முக்கியம். முதன் முதல் ஆகார திரவியம், இரண்டாவது சுவவீக்க நல்ல ஆகாயம், மிதமான ஈரம்; நான்காவது மிதமான குடி. சிலது நல்ல காற்று இல்லாத விடத்தில் தான் ஜீவிக்கும். மற்றும் சிலவை சுத்த வாயுவிலும், வாயுவில்லாத விடங்களிலும் ஜீவிக்கும். சீதம், உஷ்ண மில்லாமல் ஒன்றும் ஜீவிக்கா. அதிக உஷ்ணம் சிலதைக்கொல்லும். அதிக நேரம் நீரில் கொதிப்பித்தல் சிலதைக் கொல்லும். ஆனால் அதிகக் குளிர்ந்த ஜலம், பனிக்கட்டி இதுகளில் சுவாச பந்தத்துடன் ஜீவனோடு இருக்கும். கொஞ்சம் உஷ்ணமான விடத்தில் வந்ததும் தன் கெட்டவேலையை செய்யத்துவக்கும். ஆனால் சூரியவெளிச்சத்தில் ஐ. கிரணங்கள் கொஞ்ச நேரம்பெம்படி நேர்தால் உடனே இறந்துவிடும். சிலவை உயிருள்ள தேகத்தின்ரசத்திலும் மற்றவை உயிர் போன தேகஅமுசலின் ரசங்களிலும் ஜீவிக்கும். அதா

வது மரங்களின் பில்லுருவிபோலும், மடித்த மரத்தில் காளானைப்போலும் இருவகையாக உள்ளது. சிலது கந்தமூலத்திலும், சிலது மாம்சத்திலும் சிலது திதிப்பிலும், சிலது ருசி யிழந்த வஸ்துவிலும் போவித்துக்கொள்ளும் தன்மையுடையது. காரமான (மரஉப்புபோன்ற) வஸ்துவில் எதுவும் பிழைக்கும். இன்னுண்ணுயிர்கள் ஓர்விதவஸ்துவை வெளிப்படுத்தும் இதுவே அவற்றின் விஷம். அதிகமாக இந்தவிஷவஸ்துவை உற்பத்தி செய்து கொண்டால் அதுவே அவைகளுக்கும். மிருத்யுவாகமுடியும். இதன்உருவம் மூன்றுவகை என்று முன்னமே சொன்னோம். இவைகள் அணுருபமாயும், ஒருவித வர்ண மில்லாமலும், ஸ்படிகம் போலும், நொங்கித் துணுக்கை போல் உருவமும்; பிரதிபலன்ஸ்வபாவமும், ஒரு பொருத்துள்ளனவாயும், வித்துப்போன்றமைய மில்லாததும், உள்ளது சிலவை. மற்றும் சிலது உள்வித்து மேல்தோல் போன்ற போர்வையுடன் கூடியதாக விருக்கும். வெண்கருவின் மத்தியில் ஐ.வித்துப்போன்ற கணபதார்த்தம் இதற்குமுனை என்றும் வம்சவிருத்திக்கு வேறுதவான தென்றும் சொல்லப்படும். இவை காற்றி் துசி அணுக்கள் போல் பரக்கும். ஒருஊசி முனைஸ்தானத்தில் அததின் உருவத்துக்குத் தக்கபடியும், வியாதிகளின் வேகத்துக்குத் தக்கவாரும் இலக்ஷக்கணக்கில் காணப்படும் அவைகள் ஓரிடமிருந்து மற்றோரிடத்துக்குச் செல்ல வால்புழுப்போலும் அட்டைபோலும் மீன் போலும் நகரும்.

இவைகள் விருத்தியாவது இரண்டு விதமாக உண்டு. ஒன்று உள்ளுள்ள வித்துப்போன்ற கணபதார்த்தம் பெருத்து இரண்டாவதாலும், வித்திலாதவை தன் உருவத்தைப் பெருத்து பூமொக்கு போல் உண்டாகி தாய் அணுவிலிருந்து பிரிந்து போவதாலும் ஆகின்றது. இவைகள் தன்னை எதிரிகளிலிருந்தும் விரோதமானப் பிரதேசங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றிக் கொள்ள பட்டுப்பூச்சி முதலியவற்றைப் போல ஓர்வித உற்பாண போர்வை போன்ற தோல் உற்பத்தி செய்து கொண்டு அதனுள் ஜீவிக்கும். பிறகு சமயம் வாய்த்தபோது தான் வெளியேறி தன் கெட்ட வேலையை செய்யும். கிரிமிகளின் இந்த குணங்கள் வகையறு என்னமாகத் தெரியுமென்று ஸந்தேகிக்கலாம். சாஸ்திரீயமான முறைகளைக் கொண்டு சோதித்ததால் இவ்விஷயங்கள் நவீனமாக தெரியவந்தன. பூர்

வீகத்திலும் கிருமிவிஷயங்கள் தெரிந்திருந்தபோதிலும் இவ்வளவு பூர்ணமாகத் தெரியவரவில்லை போலும். நவீனமான நான்கு ஸாதனங்களால் இவ்வளவு விஷயம் தக்காலத்தில் ஏற்பட்டது. சிருவஸ்துவை பெரிதாகத்தோற்றுவிக்கும் கருவியாகிய பூதக்கண்ணாடி என்கின்ற மைக்ரோஸ்கோப் (Microscope) பலவித சாய ஸாமன்கள் (அனிலைன் டைஸ் Aniline dyes) வஸ்து பரீக்ஷா ஸ்தலங்களில் கிருமிகளை நம் மால் செய்யப்பட்டமைய வஸ்துக்களில் வளர்க்கும் திறமை ஏற்பட்டதும் பிராணிபரிசோதனை அம்சம் ஆக இந்த நான்கு சாதனங்களினால் ஸாத்தியமாயிற்று இவைகள் உலகப் பிரவீர்த்தமான பாஸ்டர், காச்சு என்பவர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டவழி Louis pasteur and Robert Koch.)

இந்தக்கிருமிகளை பரீக்ஷாலயங்களில் வளர்த்து திருட சரீரியின் இரத்தத்தில் சேரும்படிசெய்ய அந்தந்த வியாதியை ஐ. சுகதேகியிடம் உண்டாக்குகின்றது.

கிருமி விஷய நிர்ணயத்துக்கான மூலகை மார்ட்கங்கள்.

அந்தக்கிருமியினால் உண்டாக்கப்பட்ட வியாதியினின்று தனிப்பட பரித்தேடுத்தல். ஐ. கிருமியை பூதக்கண்ணாடி கொண்டு பரிசோதித்தல். எந்த வியாதியஸ்தனிடமிருந்து ஐ. கிருமி எடுக்கப்பட்டதோ அதைக்காட்டிலும் வேறான செய்ஸ்தலத்தில் ஐ. கிருமியை வளர்த்தல் என்பனவாம். அப்படியாயிரித்த கிருமியை வேறு ஒருவனுடைய தேகத்தில் பிரவேசிக்கச்செய்து அதே வியாதி உண்டாகின்றதா என்று சோதித்தல்.

கிருமியை தனிப்படுத்தல்:—

(1) நாகத்தால் செய்யப்பட்ட கம்பியை கிருமியற்றதாய்ச் செய்ய (aseptic) விளக்கில் ஐ. கம்பியை காய்ச்சி ஐ. வியாதிகண்டவன் இரத்தத்தில் ஆரியபின் ஊசி முதன் போன்ற கம்பினால் குத்தித் துவைக்கக் கிருமிகள் கிடைக்கும்.

அதுகளை அடையாள மிட.:—

(2) ஐ. ரத்தத்துளியை கிருமியற்ற கண்ணாடித் துண்டில் பரத்தி அதற்கு பல வர்ணங்களை செலுத்த ஒவ்வொரு வியாதிக்கிருமி ஒவ்வொருவித வர்ணத்தை கிரகிக்கும். கண்டு கீர்துய்க்கப்பட்ட மார்த்தப்படி ஐ. அடையாள மிடப்படவேண்டும்.

(3) பட்டுப்பூச்சி, முதலியவைகளை வளர்க்கும் மாதிரிபோல், அதற்குத் தேவையான உஷ்ணம், வாயு, ஆகாரம், தக்க இடம் முதலியவைகளை செய்து வளர்த்தல் வேண்டும்.

(4) மேற்கண்டபடி வளர்க்கப்படக் கிருமிக ளடங்கிய ஷே திரவத்தை சுகதேகி ரத்தத்தில் பிர வேசிக்க (அம்மைகுத்துவதுபோல்) செய்தல்.

இவ்விதம் செய்வதால் நாம் எந்தவியாதிக்கிருமி களைக்கொண்டு பரீக்ஷிக்கப் புகுந்தோமோ அவ்வித வியாதி சுகதேகியினிடம் உண்டானால் நாம் பரீக்ஷி தித்தது ஸரியாகும்.

வியாதி கிருமியினால் உண்டாகின்ற தென்ப தற்கு இதுவே பரீக்ஷை. இவ்விதம் உண்டாவதால் கிருமியே வியாதிக்குக் காரணமென்கின்றோம் என் கிறார்கள் போலும்.

பிராணி உற்பத்தி.

இதில் மூன்றுவித அபிப்பிராய முண்டு:—

1. சாசுவதமான ஒரு ஜீவ அணுவின்னு ற்றவை உண்டாயிற்று என்பது “ஜீவாணு சாசுவத வாதம்”.

2. அனிந்திரிய வஸ்துக்கள் அனுகூலமான சமயத்தில் சேர்வதினால் ஜீவன்கள் ஏற்பட்ட தென் றும் “கிர் ஹேதுக ஜீவோத்பத்தி” வாதம்.

3. கிருஷ்டி என்றும் “ஸஹேதுக ஜீவோத் பத்தி” வாதம்.

இம்மூன்றில் முதல் வாதம் இப்புலியானது ஜீவ லர்க்கமற்றதாய் இருந்ததென்றும் நிலைமையை மறுத் தலால் நிலைநிற்கா தென்பது. ஜீவலர்க்கம் நஷ்டத்திர மண்டலத்தினின்று இப்புலிக்கு ஜீவாணுருபமாய் வந் ததென்று மார்க்கம் கல்பித்தவர்களாகிய வான் ஹெல்ம் ஹோல்ட்ஸ் (Von Helmholtz) வார்ட் கெல்லின் (Lord Kelvin) இவர்களின் யுக்தியும் இப்புலிக்கும் நஷ்டத்திர மண்டலத்திற்கும் இடையே உள்ள சீதோஷ்ணம் ஸமயில்லாமல் அதிசீதம் அத் யுஷ்ணமென்பதால் நிரம்பியிருத்தலால் ஜீவாணு அத் யுஷ்ணத்திலிருந்து அதிசீதனத்தில் உடனே மறு க்ஷணத்தில் வந்து ஜீவித்திருக்காதென்பதால் அடிப் பட்டுப்போயிற்று.

மூன்றாவது வாதமாகிய “ஸஹேதுக ஜீவோத் பத்தி” என்பது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணங்களைக் கொண்டு சாஸ்திரீயமாய் கண்டு பிடிக்கத்தக்க விஷய ல் என்பதால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவதாகிய “கிர்ஹேதுக ஜீவோத்பத்தி யே” யுக்தி. பிரமாணங்களுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கின்றது பிராணிகளின் ஜீவாணுவானது கந்தா மூல ஜீவாணுக்களினின்றும் காலக்கிரமத்தால் உண் டாயினவென்றும், ஷே கந்த மூல சீவாணுவானது சீவனற்ற கல் முதலியவற்றின் அணுக்கள் கிர்ஹேது கமாய் காலக்கிரமத்தில் சுற்றுமுள்ள பொருள்களின் யாதிரிச்சிசுஸம்பந்தத்தால் ஏற்பட்டதென்கிறார்கள். இதை கிர்ணயிக்கப்பிரமாணமும் உண்டாம். புரோ வெஸர் லங்கெஸ்டர் (Professor Lankester) என் பவர் சீவாணுவாக நாம் இப்போது தெரிந்த கொண்ட வைகள் எப்படி சீவித்து விருத்தியாகின்றனவோ இந்திரிய வஸ்துக்களை உண்டு அவ்விதமே அநிந்திரிய வஸ்துக்களை யுண்டு முன்னோர் காலத்தில் விருத்தி யாய் காலக்கிரமத்தில் இந்திரியாணு என்கின்ற சீவா ணுவை உற்பத்தி செய்திருக்கின்றன வென்கிறார்.

(Protoplasm) புரோடோப்ளாஸம் என்னும் “சீவாணு” வெருகாலகதியால் இந்திரிய வஸ்துக் களாக மாறி பிராணிகள் ஜனித்திருப்பதுபோல் அசீ வாணுவானது ஜீவாணுவாக வெருகாலம் பிடித்திருக் கவேண்டுமென்று புரோவெஸ்டர் பியர்ஸன் சொல்லு கிறார் (Professor Peerson).

புரோவெஸ்டர் டால்பேர் என்பவர் (Professor Dolbear) சொல்வதாவது—சீவன் என்பதை விரி த்துரைப்பது வெருகஷ்டம். வெளிச்சம், மின்சா ரம், காந்தசக்தி இவைகளை விரித்துரைப்பதும் கடினமே. கிரகங்கள் தன்ஸ்தானத்தில் ஒருவழியாகச் செல்வதும், கிரகங்களின் ஆகர்ஷண, கிரகண, ஸமா கமயுத்தாதிசனும் ஓர் புத்தியுள்ள சீவனால் நடத்தப் படுவதாக சொல்லுகிறார்கள்.

சக்தி விசேஷங்களின் சேர்க்கையையும் அதிநு லாகும் காரியங்களும் Conservation of energy & its acts கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இக்காலத்தில் புத்தியு டன் கூடிய ஓர் சீவன் இருந்து இவைகளை நடத்த வேணும் என்கிற அனுமானத்தை நிராகரித்து விட் டதெனலாம். ஒரு மனிதனுக்கு வேண்டிய சக்தி விசேஷமானதும் அவன் தேகத்தின் பொருள்களில் அமைத்திருக்கின்றன. சீவனானது ஒரு போக்கே தவிர ஓர் ஸ்திதி அல்லது நிலைமையல்ல ஓர் மூட் டையல்லது பிராணிவேகவைக்கப்பட்டாலும், அழுக விடப்பட்டாலும் ஷே பிராணியின் சீவன் ஓர் வஸ்து வினால் இவ்விதம் செய்யப்படுமோது அது எங்கே

யிருக்கும். ஆகையால் பிராணியின் வஸ்துக்களின் அம்சமேப்ராணனே தவிர அது வேறு பிரதக்கான வஸ்துவல்ல என்று கிர்ணீதம் செய்கிறார் (Mr. J. Arthur Thomson) ஆர்தர் தாம்ஸன் என்பவர் (Huxly) ஹக்ஸ்லி என்பவர் 1870 வருஷம் பிரிடிஷ் சங்கத்தார் அக்கிராஸன் உபநியாஸத்தில் தான் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலிருந்திருந்தால் கிர் ஜீவனான வஸ் துக்களிலிருந்து ஜீவாணு உண்டானதைப்பார்த்திருப் பேனென்றதாக சொன்னதாக தன் ஜீவனின் சாஸ்திர ம் (Science of life) என்பதில் எழுதுகிறார். இதே அபிப்பிராயத்தை C. Von Negeli Ray Lankester Plüger, Haeckel வான் ஹகேலி, ரெலாங்கெ ஸ்டர் ப்ல்லாகர், ஹெகல் முதலியோர் ஆதரிக்கின்ற னர். இதனால் ஜீவனானது பிரகிருதியின் தொழிலி னால் ஒரு ஸந்தர்பத்தில் காலானுகுணத்தால் ஏற்பட் டதே தவிர வேறில்லை. பிரத்தியேக ஸ்ருஷ்டி யன்று.

இதனின்றும் (Darwin) டார்வின் (Haeckel) ஹெகல் முதலியோர் சொல்லும் மானிட உற்பத்திக் கிரமென்கிர “பரிணம்” வாதம் ஸ்திரப்படுகின்றது. அதாவது ஜீவாணு, த்ருச்ய ஜீவன், தவளை, நாய், குரங்கு, மனிதன் என்கிற வர்ணக்கிரமத்தில் விரி ந்து ஜன்ம முண்டாயிற்று. ஒன்றிலிருந்து மற்றொ ன்றாக காலக்கிரமத்தில் மாறி பரிணம்பேதம் உண் டாயிற்றென்பதாம் இதனால் நமக்கு ஏற்படும் கஷ்ட நிஷ்டரேங்கள் நம் கர்மாதீன மன்று என்றும் அவை கள் சீவபரிணமத்தைபோல்-உண்டாக்கியே தீரும் என்பதை உணர்த்துவத்கின்ற தென்றும் கிர்ணயிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

மேலே சொல்லிய பூர்வபக்ஷங்களாகிய வியாதி ஹேது ஜீவஹேது இவ்விவரணையும் படிப்பவர்கள் நம் தேசியவைத்தியக்கிரந்தங்களாகிய யூனானி, சித்த வைத்தியம், ஆயுர்வேதங்கள் என்கின்றவைகளில் கூறி யுள்ளபடி வாதாபித்தா, சிலேஷ்மங்களின் வித்தியாசம் வியாதி ஹேதுவா, துண்ணுயிர்களே காரணமா என்பதை எளிதில் உணரலாம்.

இத்துடன் அடியில் கண்டுள்ள சிலவற்றையும் படித்து யூகித்தால் எது சாஸ்திரீயம் என்றும் எது அசாஸ்திரீயம் என்றும் கண்டுகொள்ளலாம்.

(1) வியாதி ஹேதுவான ஜீவாணுக்கள் சீவவர்க்

கங்களின் சரீரத்திலிருந்தும் ஓர்விதமான கிரியையும் செய்யாமல் வெருகாலமிருக்கும்.

(2) தக்கஸமயம் வாய்த்தபோது தான் கெடு தல் செய்யும்.

(3) மனிததேகத்திலும் மற்றும் இதர தேகத் திலும் இருந்து விருத்தியடைந்து முதிர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும்.

(4) தேகமானது ஸ்வபாவத்தில் இந்த வியாதி ஹேதுகமான ஜீவனுக்குள் தனக்குள் வந்த தென் பதையறிந்த வுடனே அதை உயிரிழக்கச் செய்ய வோ அல்லது வெளியேற்றவோ பலவித ஸாதனங்க ளைத் தயாரிக்கின்றது.

(5) இந்தப்பிரயத்தினத்தில் வியாதி தேகம் என்ற இரண்டுள் முத்திக்கொள்வதே ஜயமடைகின் ரது. இது அந்தந்த தேகத்துவத்தையும், ஸ்திதி யையும் பொறுத்தது.

(6) நாம் உபயோகிக்கும் மருந்து ஷே கிரிமிக ளைக் கொல்லவாவது அல்லது தேகத்தின் முயர்ச்சி யை வலுப்படுத்தவாவது உபயோகமுள்ளதாக இருத் தல் வேண்டும்.

வியாதிக்கிருமிகளை வளர்த்து அவைகளைதேகத் தில் செலுத்தி பரீக்ஷித்ததில் அந்தந்தக் கிருமி அந் தந்த வியாதியை உற்பத்தி செய்வதாலும், அந்தந்த வியாதியஸ்தனின் ரக்தத்தைப் பரீக்ஷித்ததில் ஷே கிருமிகள் தென்படலாலும் வியாதி கிரிமி ஜனக மென்கின்றார்களாம்.

நம் பத்திரிகையைப் படிப்பவர்கட்கு இக்கிரிமி கள் இருந்தும் தேகத்தில் ஓர் வியாதியையும் காட்டா மலிருக்குமென்றும், கிரிமி இருத்தலே வியாதி யிருப் பதாக நினைக்கக் கூடாதென்றும், நம் உடற்கூறு தக்க படியான சுற்றுநிலைமையை அடைந்திருந்தாலன்றி வியாதி வராதென்பதாலும் வியாதிக்குக் காரணம் கிரிமியல்லவென்றும், வியாதி மும்முரமாக யிருக்கும் காலத்தில் ஷே கிரிமிகளும் தோற்றமாயிருக்கின் றன வென்றும், நாம் உட்கொள்ளும் ஆகாராதி வஸ் துக்கள் சரியானபடி ஜீரணம் முதலியவை அடைந்து பக்குவமாகாமல் நின்றதின பலனாகிய அழுகுதல் முத லிய காரணங்களால் அததின் அருகாமையில் உள்ள சரீரநிலைமக்குத் தக்கபடி வெவ்வேறு வகையான கிரிமிகள் ஜீனித்து பல்வகையான கோளாறுகள் உற் பத்தி செய்கின்றன வென்றும் ஏற்படும்.

ஜீர்ணாதி வேற்றுமையால் நம் தேசத்திலுள்ள வா த பித்த சிலேஷமம் என்றும் தோஷங்கள் என்றும் தத்வங்களில் வேறுபாடே கிரிமி ஜனிக்கக் காரணமென்றும் ஐ. கிரிமிகளின் பெருக்கமே பற்பலவியா திக்கு ஆதாரம் என்றும் ஏற்படும்.

இவற்றுள் சர்ஸ்திரீய முறை என்பது நமதேசிய வைத்தியக் கொள்கைகளே.

மற்றபடியுள்ளது மேற்கண்ட அஸ்திவாரத்தின் மேல் கிளப்பப்பட்ட நிர்மாணங்களே கிரிமிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டே வியாதிகளின் சிகிதையை பர்பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவென்றும் அதுகள் கிரிமிக ளால் இல்லாவிடின் ஐ. சிகிதஸாக்கிரமங்கள் நிஷ் பலனாகிவிடும் என்றும் ஐ. விகிதஸாக்கிரமம் உப யோகமுள்ளதாயிருப்பதால் கிருமி ஜனகமென்பது நிச்சயம் என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. கிரிமியைப் பற்றியே சிகிதையைக் வேருடன் களையக்கூடிய சிகிதையை யல்ல வென்றும் தாத்காலிகம் என்றும் அவ்விதம் வேரோடு நின்றுவிட்டால் அது ஸ்பாவத்தால் உண்டானதென்றும் அந்த இயற்கைக்கு கிரிமிநாசன மிருந்தால் ஏற்பட்ட விராமமே காரணமென்று பதி லுறைக்கின்றார்கள்.

ஆகையால் கிரிமிகள் காரணமல்ல; ஓர் சமயத் தில் அறிகுறியாக இருக்கலாம்—வியாதிக்குக் காரணம் திரிதோஷங்களின் எந்தவித்தியாஸமே அதை ஸம்பந்தித்தவே மருந்தாகும்—இதுவே நிஸ்சேஷ நிவர்த்தி எனச்சொல்லப்படுவதாகும்.

உற்பத்தியான வியாதி தண்ணூயிற்களைத் தம ப்பது அல்லது சொல்வது சரியான சிகிதஸாக்கிரம மல்ல.

ஐ. கிருமிகள் வியாதி வருவதற்குக் காரண மல்ல. ஆனால் இன்ன வியாதி என்று நிஷ்கரிஷிக் கத் தேவையான குரிகள் எனலாம். மற்றது பின் விவரிப்பாம்.

(பத்திராதிபர்).

லக்ஷ்மீவாட

இது மகரத்வஜம் வஸந்த குஸுமாகரம் போன்ற உயர்தர ஆயுர்வேத மருந்துகளைக் காட்டிலும் மேன்மையானது. ஆயுர்வேத முறைப்படிநவீன சாஸ்திரப் பக்குவ விதியை அனுசரித்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. நரம்புத் தளர்வு இரத்தமின்மை முதலிய பலகாரணங்களால் ஏற்படும் அனேக வியாதிகளைப் போக்கி தேகத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும் பலத்தையும் சுருகருப்பையும் கொடுக்க வல்லது. ஆண் பெண் பாலர் விருத்தர் என்ற வித்தியாஸமில்லாமல் அனைவரும் உபயோகிக்கத்தக்கது. இரத்தத்தைக்கெடுத்துப் பலத்தைக்குறைக்கும் எந்த வியாதியால் வருத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் இதை உபயோகித்துவர தேகாரோக்கியம் தன் மூலகமான புத்தி கோசரம் இசை லுண்டாகும் தனவிருத்தி முதலிய வற்றைத் தரத்தக்கது. விளம்பரவாயிலாக பிரஸித்தப் படுத்தப்படும். மற்ற ஓஷதங்களைப் போலன்றி குணத்தையே தரத்தக்கது. அனுபவத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். நாம் கேட்காமலே அநேக நற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் வருகின்றன.

உபயோகிக்கும் விவரம் புட்டியுடன் வரும்.
தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜமந்திரம்,
கிருவகீந்திரபுரம்,
திருப்பாப்புவியூர், தென்னாற்காடு.

புவன நண்பன்

ஒரு மாதார்த தமிழ் பத்திரிகை. கல்வி, நீதிக்கதைகள், மாணவர்நற்போதனை, நியாயம், பூர்வீக சாஸ்திரங்கள், முக்கிய சமரசாரக்குறிப்புகள், விகடங்கள், நவீனநாவல்கள் தொடர்ச்சியாக வெழுதப்படும்.

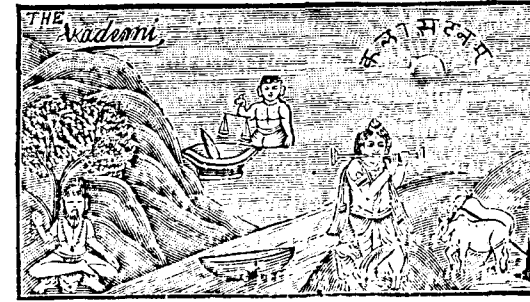
வருஷசந்தா தபால்கூலியுடன் அணு 12 சிங்கப்பூர், பிளாங் முதலிய விடங்களுக்கு அணு 15. “புவன நண்பன்” என்ற 80ஆவது திய தமிழ் காலண்டர் பஞ்சாங்கம் சந்தாதாரர்களுக்கு இனாமாய் அனுப்பப்படும். சாம்பில் காபியும் காலண்டரும் வேண்டியவர்கள் ஒரு அணு தபால் ஸடாம்பு அனுப்பவேண்டும்.

“புவன நண்பன்” ஆபீசு

சிந்தாதிரிப்பேட்டை, மதராஸ்.

SRI :

BRIHASPATAYENAMAHA

EDITORIAL.

Elsewhere in Tamil as promised we have discussed in tamil (as majority of Indigenous) medical men are tamilians amongst our subscribers the theory of causation of diseases. This completes our first year of our existence. From the next volume we mean publishing in our students column a list of tamil names to latin and sanskrit names found in ayurvedic texts prescribed by us. That will enable all students to understand the text easily. This we do to avoid unnecessary delay, expense and worry to students and instructors.

BUSINESS HINTS

Nothing can resist the will of man when he knows what is true and wills what is good.

When we understand ourselves we have dominion over all our surroundings—ignorance places us in the reverse position of subjection.

The house in which you dwell, the hall or temple in which you assemble first had form in the mind of the architect. Thus the ideas you entertain the thoughts you think are the architects of your future bodily conditions.

Our greatest glory consists not in never failing, but in rising every time we fall.

—GOLDSMITH.

Cheerful thoughts, even though they may have to be forced at times to the front will give new tone to the whole body.

To train the mind should be the first object, and to stock it the next.

It matters not what you do
Make a nation or a shoe ;
For he who does an honest thing
In god's pure sight is ranked a king.

—JHON PARNELL.

Never ask advice of any other thought,
But faith, fullness, courage.

—SHAKESPEARE.

He that does good for goods sake seeks neither praise nor reward, though sure of both at last.

—WILLIAM PENN.

The best man is who tries to perfect himself, and the happiest man is he who feels that he is perfecting himself.

—SOCRATES.

Only the heartless are hopeless.

There is no short cut to happiness.

Always think before you speak. Before you write think a long time.

The opportunity is always ripe for the man who is ready.

A man's success depends on what he does with his failures.

Judge a man's success by the methods he used in succeeding.

GLEANINGS.

WOMAN.

DISTINGUISHING CHARACTERISTICS OF THE SEXES.

1. **DISTINCTIONS IN FORM.** The perfect manly character and the perfect womanly character have an immense number of points of diversity in form, size, motion, tones of the voice, mental traits, and flow of the vital magnetic currents; while, on the other hand, they have an immense number of points of similarity in all of these things. In a crude or imperfect condition of social development, the sexes are too much alike, woman being devoid of that sweetness, delicacy, and beauty which makes femininity so fascinating, and man being devoid of that majesty, force of thought, and strength of character which makes mas-

culinity so noble. But femininity should never develop into effeminacy in woman, nor masculinity into rudeness in man. Perfected nature thus develops a beautiful contrast but never contrariness in sexual characteristics, for true diversity itself admits of the greatest unity. In the Principles of Light and Color I have shown that nature develops her effectiveness and harmony on two distinct plans, the one of which is that of gentle progression or *gradation*, constituting the central law of grace and beauty, while the other is that of bolder features and *contrasts*, constituting the law of spiritedness and power. While both sexes should combine more or less of both styles of perfection, still gradations of every kind should be more distinctive in woman and contrasts of every kind in man.

2. **GRADATION IN WOMAN.** Woman's form throughout is a continual succession of curvature is a gradation of direction. It also presents many gradation in size, as well as in colors. The voice of a refined woman is sweetly graded and curved, and has no violent outbursts of tone, and all her motions are yielding and graded, her very joints being seemingly inserted upon cushions and her flesh being softer than that of man. Watch a lady as she moves along the streets, and her head will be seen to be passing through a graceful and constantly waving motion, while nearly every man in the world carries his neck stiff. Her body, too, is willowy and pliable. *As nature has thus made gradation the law of femininity it is an indisputable fact that the same principle should rule in woman's dress, which should consist of flowing and yielding skirts rather than stiff bifurcated garments.* The outlines of a stiff corset are a violation of nature's gradations and an immense deformity, while a bustle, shooting out in a huge, angular hump, is a hideous Bullespue on woman.

3. **CONTRAST IN MAN.** Is seen in the more angular projection of his muscles and general features, for angularity is contrast of direction. Man's voice, too, is his motions positive, and his beared contrasting and picturesque. The ordinary method of parting the hair on the side, for men, is in harmony with his contrasting style, and the dubish method of parting the hair in the middle is distasteful to a majority of mankind. Some years ago a railway train was wrecked in Illinois and the conductor lay dying among the ruins. Looking up, he said to his attendant:

"Have any of those men been killed who part their hair in the middle?"

"Yes three, sir."

"Thank God! then I die contented," was the answer.

This is but one of the examples to show how a womanly man is disliked as much as a manly woman.

4. **THE SEXES ARE THE COMPLEMENTS OF EACH OTHER,** and they long for this complementary character. A man desires a pet-like being, smaller than himself, with round, soft, smooth features beardless face, willowy form, a sweet, high-keyed voice, and one who conquers more by attraction and gentleness than by aggressive boldness. The woman fairly reverences a strong, manly form, with deep-toned voice, bold features, and a masculine energy in case the whole is softened down by refinement.

5. **FEMININITY DOES NOT MEAN WEAKNESS.** Burke says that beauty requires that one should be feeble and tottering in her walk etc. Beauty requires a willowy grace of motion, but this in woman may be consistent with health and power. Woman in spite of many imperfect habits, outlives man, and sometimes endures what would prostrate him, the explanation of which will be given hereafter.

The highest beauty, elasticity of motion, sparkle of the eye, freshness or color, roundness of feature, as well as brilliance of mind and joy of life, come from the highest health, such as is gained especially by outdoor exposure to nature's forces, and to exercise and pure food. Many ladies aim at a ghastly whiteness and of complexion, supposing it to be beautiful, and resort to paints and all kinds of artificial processes, which injure both health and beauty. A correspondent of a New York *Herald*, writing from Saratoga, in 1875, speaking of these practices, says:

"Middle-aged women, and those who are *passee*, are often addicted to the same folly the world over, but here the young girls—who ought to be innocent, blooming buds of womanhood—ruin their complexions, their eyebrows, and their lips by these abominable artifices. There is many a girl here who would look fresh, pretty, and wholesome—and these qualities constitute three-fourths of beauty—if she would only leave nature alone, and she goes to work by every possible means to destroy it, and to even completely change her figure to an abortive specimen of womanhood, most appalling to look at. If this crying evil is not corrected, where shall a coming generation look for its sweet, domestic, natural women for mothers to be revered, for wives to be loved?"

6. **IN MENTAL AND SPIRITUAL QUALITIES** the sexes differ widely, and it is well they do, for thereby humanity can receive an all-sided development which would be impossible if only one sex existed. Many of the dreadful imperfections of medicine which have cursed the world for centuries could have been obviated if the intuitive mind of woman had been a co-worker in the medical field. The same is true in the departments of law and statesmanship. Woman's mind would have been a great help in dealing with the problems of

social life, education, the temperance question, and many other things. But most minds are sluggish, and having got into a rut, it is difficult for them to get into new and better ways. Some points of comparison between the sexes are as follows:

Man follows out definite chains of reasoning more accurately than woman; woman arrives at truth by the swifter psychic processes, usually termed intuition, though she may not be able to explain the steps in these processes.

Man has a higher front brain than woman, and has more benevolence, as a principle, than on she, but she makes up for this by being more sympathetic, which comes from the fact she is more sensitive and receptive to all conditions around her. The explanation of this will be given hereafter.

Man is more executive and powerful in the external world woman is the central power in family and social life and has a keener perception of their relations.

Man has a greater keenness of vision, and probably of hearing, which senses belong more to the realm of refinement. In London, fifty men and forty-seven women were tested as to their relative power to perceive odors. The men could perceive odors when ten times more diluted than those which women could perceive.

Man can surpass in science and philosophy humor, but woman has a wider range in her sympathetic and spiritual nature, reaching down to childhood on the one hand and up to angelhood on the other, taking man on the way.

Man is more cool and self-controll in his nervous forces, and should tenderly sustain woman, who is a more high-strung. Woman is less extreme in the lower impulses, and should give man courage to rise above suicidal and violent deeds. Woman both laughs and

weeps more than man. Why are her nerves so sensitive? Three principal reasons occur to me: 1st, she has a uterine system which is internal, and causes some extra pressure upon the surrounding nerve plexuses; 2nd, internal organs, if not attended to with care, are liable to become more inflammable than external ones; 3rd, woman's indoor life, in our American cities especially, together with some recklessness in dressing, is responsible for much nervous excitability. In this way woman, who in her higher estate is an angel of sweetness and joy to all around her, may become a torture to herself and to others. Knowing this fact, every noble and thoughtful man who has to deal with her will try to bear tenderly with her, so that her condition may become better instead of worse.

7. TO SUM UP MANY POINTS ONE, Man has greater causality, self-esteem, firmness, concentrativeness, combativeness, physical courage, amateness, locality, and organ of number, while woman has greater love of pets and children, love of approbation, veneration, language, ideality, color, and the refining influences of social life. I award to the male side number and the perception of geometrical forms, because the lightning calculators and the greatest mathematicians have been men; and, of course, color belongs to woman, there being, according to some statistics, not one-sixteenth part as many color-blind females as males. A Kashmirian girl is said to be able to arrange 300 distinct tints and hues in a textile fabric. In a line of language and quick movement, Miss M. E. Orr, of New York, took the gold medal as champion typewriter of the world at a world's typewriting contest in Toronto. His average rate was 98.7 words a minute, which is nearly the rapidity of an ordinary speaker.

8. CONTESTS FOR FEMALES. Among the males of insects, fishes, birds, wild beasts, and the barbarous portion of mankind, contests, sometimes to the death, for the possession of the female, are quite common. When the contest is ended the female generally, though not always, mates with the conqueror. A higher grade of manhood aims to conquer self, and the higher classes of womanhood love and admire those men who are engaged in such a noble contest.

9. TO GAIN THE ADMIRATION OF THE FEMALE, male birds will often expand their feathers in a gorgeous way, and strut or dance before them with all kinds of exciting manœuvres; male fishes will spread their fins and kindle their colors into the greatest brightness; some insects and birds will sing their love songs to call the female, and man will put forth his greatest energies and attractions to win the lady of his love. Realizing her power then, let the human females show her male admirer that she requires associates of good habits and high aspirations.

10. MALE AND FEMALE BRAINS. Dr. Austin Flint, Jr., gives the average weight of the encephalon, as computed by fifty-three males and thirty-four females as follows:

MALES.—Cerebrum, 43.98 oz.; cerebellum, 5.25 oz.; pons and medulla.

FEMALES.—Cerebrum, 38.75 oz.; cerebellum, 4.76 oz.; pons and medulla, 1.01 oz.

AVERAGE WEIGHT of the whole male encephalon, 50.21 oz.; of female ditto, 44.52 oz.

This is nearly one-seventh greater weight for the male than the female. According to the table below this gives woman slightly more brains proportionately than man. Woman's brain makes up in fineness what it lacks in size. In institutions where the sexes recite together, woman proves herself amply able to compete with the other sex.

11. WEIGHT OF MALES AND FEMALES. Boston (20,000 persons)—men, 141½ lbs.; women, 124½ lbs. Cincinnati, at Exposition (22,155 persons)—men, 154.06 lbs.; women, 130.87 lbs. Southern Indian and Illinois—men, 158.32 lbs.; women, 133.55 lbs. Kentucky—men, 158.43 lbs.; women, 133.76 lbs. The western people get a large framework of bones from the superabundant lime there. What is quite remarkable in these estimates, however, is the fact that the men of Boston are not quite one-seventh heavier than the women, while in all the western statistics the men are more than one-sixth heavier. Does this signify that males develop more in bones than females in sections where the bone-forming elements are abundant? In our older states it is estimated that men average about three inches taller than women. Some late statistics have given the average height of American men as being sixty-eight inches and of American women four inches less.

Man's lung power is greater than woman's, Lurline, the water queen, remained under water in the Oxford Music Hall, London, two minutes and fifty-one seconds, and Peter Johnson, on April 6, 1812, remained under water in a tank at the Royal Music Hall, London, nearly five minutes.

12. WHICH SEX IS SUPERIOR? This question is about as absurd as it would be to say, which is the superior, a positive or a negative force? Which is the more important, heat or cold? Which is the better, unity or diversity? These are all equations, and each side of the equation is correlative with the other and entirely worthless without the other. These spheres overlap each other and yet are different from each other. Their pathway converges at times, runs parallel at times, and diverges at times, and when each shall love the other so unselfishly as to tolerate indivi-

dual liberty, both together will work out a beautiful harmony and unity of effect.

13. THE STUDY OF THE TWO SIDES OF HUMANITY is a world of itself, only a few glimpses of which can be given here. As mankind grow and expand in their natures, there will be an almost infinite richness of diversity and yet unity made known with reference to the two sexes. The beautiful manner in which nearly all women's heads are poised above the shoulders in a direct line with the body is quite surprising, especially when we see a majority of men carrying their heads in more or less of a stooping posture. Man's breadth of shoulders gives power; women's breadth and graceful swell at the hips give both beauty and utility, as parturition requires this fulness.

14. MALE AND FEMALE PREROGATIVES. Man being the more positive side of humanity in which aggressiveness is stronger, is most naturally the one to *prop the question*. Woman conquers man the most surely by her attractive grace and delicacy of style, though at times when a man really loves a woman, but is ever bashful and fearful about making it known, she may properly help him on and open the way for him to come to the point, should she reciprocate. A lady can sufficiently propose without direct words. A preponderance of one sex in a community is always bad. A gentleman who lived in a city where there was a surplus of ladies stated that eight of them had shown an over anxiety to win his favour, and he became disgusted with them all. He was finally captured, however, by a young lady of a more retiring disposition. The caps that ladies set should be made of an invisible network. Man's more direct prerogative, then seems to be to take the external initiatory step, while woman's prerogative is to veto unsatisfactory advances. In say-

ing this I am not advocating any despotic rules, as woman's fine intuition sometime makes her more skilled than man in choosing a mate.

15. FALSE IDEALS. It is considered entirely lady-like for a woman to sing before thousands in a public hall, but many people think it too brazen-faced for her to speak in public. Lucretia Mott, Lillie Devereaux Blake, Elizabeth Cady Stanton, and very many others have shown that women can retain all the feminine refinement in her method of addressing the public. The viragos that come out before an audience, challenge the men to answer them, and shake their fists in their faces, are rarely seen at the present time. We need the pathos of woman's voice, and her earnest and practical way of showing up social and family conditions seems almost like a new revelation to the people.

16. While human females excel the males in beauty, *male birds and often the male fishes are more brilliant in colors than the female*. Most male animals are larger than the females, but Carbonnier says that female fishes are usually larger than the male fish, and that some females of the carnivorous variety occasionally eat the males.

17. While speaking thus favorably of woman, the man of the world, and, especially the woman of the world, may say: Are you not one-sided in your estimate of woman? Is she not often fickle and sometimes whimsical in her ideas? Does she not dislike reason, and consider it almost an insult, or, in fact, a breach of politeness, if you hold an argument with her? Is she not extreme in her feelings, and often ready to fly off in a tangent at a small provocation? To this I would answer, that under the present imperfect methods of female development, in which her studies have been too superficial; in which she has

been kept indoors away from sun and air and physical culture; in which she has often been taught to avoid all useful labor and cultivate those arts of display which will enable her to capture a husband, there is no doubt a side of truth in these assertions when a part of the female world is considered; but the ideas of culture is rapidly changing; woman is becoming stronger, healthier, keener in intellect, very often carrying the prizes for mental skill away from man, and in her higher estate reaching that self-control, self-sacrifice and power which allies her to angelhood. Says S. F. Hershey: "Woman lives longer than man, goes insane less numerously, commits suicide one-third as often, and makes one-tenth of the demand on the public purse for support in jails, prisons, and almshouses."

VARIETIES.

Thoughts build up and thoughts tear down; They give us happiness and misery. There are thoughts that revive the drooping life, like luscious fruits; thoughts that lead to speedy death, like strychnine and soon. The thought of thefts makes the thief, the thoughts of murder the murderer. One in the highest society may be the seed of an evil that finds its embodiments in another in a lower social stratum. (L.E.)

Breathe deeply think deeply and feel deeply, and ultimately you will blend with the Central Source—your divine being superficial breathing, thinking and feeling prevent us from growing strong and good. We are constantly seeking for something outside and beyond ourselves. This is why we do not find what we want. We must search our own beings. (L. E.)

HISTORY OF HELIOTHERAPY.

The stimulating and other therapeutic effects of Sunbath have been utilized in India from the earliest times. It is the custom of Indian mothers to expose their new born children to the sun each day for a definite time. Sunbath during anointing of the body with oil before bathing is an universal custom in India.

The antiputrefactive action of sunlight was also known to the Indians. Chutneys, preserves, etc., are regularly exposed to the sun by Indian housewives to prevent putrefaction.

Indian patients believe that sunbath materially lessens the severity of rigor in malarial fever, Ayurvedic physicians keep their small-pox cases covered with fabric dyed red or deep yellow with turmeric.

Historical record shows that light was valued as a remedial agent centuries ago, in China, Mexico, Japan the West India, Islands, etc., the patients being subjected to sunbaths for therapeutic purposes.

The ancient Greeks were in the habit of exposing their bodies to the sun's rays after anointing them with special preparations. They believed that the powerful rays of the sun acted very beneficially in bringing about and maintaining both health and beauty of the body. In the essays of Cicero and Vestricious we learn that the Romans were accustomed to sunbaths, these being frequently followed by cold sponging. Solaria or out buildings devoted to those baths were quite common in the Roman Empire. Herodotus recommended sunbaths for those who were feeble and in debilitated health. Antyllus also gave elaborate descriptions of the effects of sun's rays upon the human body. Not only was the skin treated by "heliotherapy" but also such diseases as Janndice, nephritis, sciatica, rheumatism,

nervous and mental diseases. During the middle ages this form of treatment was consigned to the limbo of oblivion. It was during the 19th century that the bactericidal action of light engrossed the attention of bacteriologists, and it is due to their labours that the hidden secrets of light have been seized by eager experimentalists in the hope of discovering a reliable therapeutic agent.

To Neil Finsen more than any one else the civilized world owes a debt of gratitude for his untiring industry and indefatigable research in bringing the subject of the therapeutic action of light to the notice of the medical profession and for having established his teachings upon a rational basis. So profound an impression did he make upon the minds of Scientists that in 1896, the Government of Denmark founded a public institution for the purpose of carrying out the principles of photo-therapy, and specially for the treatment of lupus and other cutaneous affections through the agency of concentrated chemical light.

Apparatus for Heliotherapy:—Although most of the therapeutic effects of sunlight can be obtained without the help of any apparatus yet in certain cases the use of some special apparatus will be found to be of advantage. During the treatment the patient should wear some dark coloured eye-glasses and an ice-bag or a towel rung out of cold water should be applied over the head if the whole body is to be exposed to the sunlight.

A special building may be erected for the conduction of treatment by light on a plan similar to the Salaria of the Ancient Romans and the treatment may be conducted on an open verandah provided with one or two adjustable Screens. A few plane and parabolic mirrors mounted on adjustable stands will be found useful in reflecting and concentrating

sun's rays. Lenses may also be used for the purpose of concentration. Ordinary glass absorbs a great quantity of the ultraviolet radiation; it is therefore advisable to use lenses made of quartz. The heating effects of the concentrated rays can be neutralized to a great extent by an arrangement similar to that used in Finsen Arc lamps. The space between the lenses is filled with water to moderate the temperature and a surrounding water jacket still further accomplishes this purpose. The rays are brought to a focus by a water cooled lens held by the assistant who presses the latter firmly on the part to be treated. Solution of alum in water has the property of absorbing heat rays and allowing only the light rays to pass through.

Various tinted glasses are useful when it is desired to treat the patient with some particular rays of the spectrum.

A sunbath can be arranged by any one with very little trouble and without the aid of any special apparatus in the following way:—

Place the patient in a verandah exposed to sunlight on a rug and elevate the head by means of pillows. Shield the eyes with dark blue or neutral tinted glasses and adjust a screen so that the head remains in the shade. Apply an icebag or a towel rung out of cold water over the head and divest the patient of all clothing so that the rays may come in direct contact with the skin. The first bath occupies a duration of 15 minutes which may be subsequently lengthened. During the bath the position is changed at intervals so that different parts of the body may be exposed to the light. Maintain these positions until violent perspiration occurs on these parts. To get the best results the sun-bath should be followed by water bath (70° to 80° F.) and massage.

List of diseases treated by this method

is given before [*the names alone of diseases.*]

The following is a list of diseases in which light-bath is of service:—

- (1) All conditions depending upon a gouty or rheumatic diathesis.
- (2) All conditions of anemia and chlorosis.
- (3) All conditions dependent upon sluggish or impaired circulation.
- (4) Nephritis and diabetes.
- (5) Neurasthenia and nervous disorders.
- (6) Skin lesions and syphilitic conditions.

..

LIST OF DISEASES TREATED BY THIS METHOD.

- (1) Lupus etc.
- (2) Tuberculosis of joints.
- (3) Tuberculosis of Larynx.
- (4) Pulmonary Tuberculosis.
- (5) Neuralgia and other painful affections.
- (6) Impotency.
- (7) Small-pox.
- (8) Eruptive Fevers like chickenpox, measles, scarlet fever, etc.
- (9) Erysipelas.

..

PLANTS WHICH KEEP AWAY MOSQUITOES.

Aubert reports that a single stalk of the castor oil plant in a room is sufficient to keep away insects and especially mosquitoes. According to Larymore the same effect is produced by a few stalks of sweet basil.

..

BITES OF INSECTS.

Neal writes to the China Medical Journal that he has found the following very useful:—

Take one ounce of Epsom salts and dissolve it in one pint of water, wet a bath cloth so that it will not drip, and rub the body well all over, and not wipe afterward but dress, and flies, gnats, fleas, bedbugs, mosquitoes, etc., will never touch you. If one is exposed more than usual, being near water, or in a forest, then make a somewhat stronger solution, wet a cloth and rub the face neck ears and hands well—do not wipe, but allow it to dry; it will leave a fine powder over the surface that the most bloodthirsty insect will not attack. Besides, the solution is healing and cleansing; it will heal the bites, subdue the consequent inflammation, and cure many diseases of the skin.

..

NASAL AND ORAL HYGIENE.

The passing of many infectious toxemic diseases is a matter of common comment. Better living and better hygiene are the basis of the increased resistance to disease at the present time. The better care of the nose and throat has helped to eliminate the tendency toward many diseases. These orifices many harbour pathogenic organisms in the passive state at any and all times, only waiting some slight deviation from the normal state of our tissues or general health, when their action may become virulent. Both children and adults who frequent places where disease germs are especially liable to disport themselves will find it a remarkably strong prophylactic measure to daily spray or gargle the nose

and throat with some mild antiseptic solution. Hot water is one of the best. The alkaline and antiseptic tablets, used the world over make a solution that answers the purpose well. The mouth is especially a most excellent incubator for germs, both pathogenic and benign. The mouth always possesses two requisites for the preeding of germs, viz, heat and moisture. The tooth-brush (renewed daily) is one of the best disease preventers we possess. Clean nostrils clean buccal cavities and a clean throat, all these are most valuable aids in fortifying the body against the inroads of disease germs.

(Med. Summary.)

REVIEW.

Anglo American Universities College
Main. Road, Cantonment, Trivandram, South
India.

Recently we found on our table placed the prospectus of the above institution.

The work done by it is useful to our Country and the charges are not heavy. They guarantee employment for those who come out successful.

They coach up students for commercial Subjects and Madras Government Technical Examinations, and Haward Columbia and Washington University Courses.

For further details apply to them direct or to the Representative.

K. (M.) S. S. Murthy Roy.

Kasba, Hassan S. I. We wish every success to them.

CORRESPONDENCE.

Sri perumbadur
4th July 1922.

To

The Editor of the Akademi.
Tiruvahindirapuram.
Cuddalore, N. T.

Dear sir.

I would wish the following extract to be published in your valuable journal. In the book of Honble' Stephen Allea, who was drowned on board the H. H. "Clay" was found a printed slip apparently cut out from a news paper, of which the following is the copy. It is worthy to be engraved in the hearts of every one. I would even like to have the matter printed in journal every month.

Yours Sincerely,

Thiruvallu A. Ramanujachariar,
Sanskrit College,
Sriperumbadur.

PRCEPTS OF LIFE.

Make few promises. Always speak the truth never speak evil of anyone. Keep good company or none. Live up to your engagements. Be just before you are generous. Never play at any game of chance drink no kind of intoxicating liquor. Good character is above all things else. Keep your own secrets if you have any. Never borrow if you possibly can help it. Keep yourself innocent if you would be happy. Make no haste to be rich. If you would prosper. When you speak to a person look him in the face. Do not marry until you are above to support a wife. Ever live (misfortune excepted) within your income. Save when you are young to spend when you are old. Never run into debt unless you can see your way out again. Avoid temptation, through fear you may not with stand it. Good

company and good conversation are the sinews of virtue. Small and steady gains have competency with a tranquil mind. Your character cannot be essentially injured by your own acts. If any one speak ill of you, let your life be so that non will believe him. When you retire to bed, think over what you have been doing during the day. Never be idle; if your hand can not be employed usefully, attend the cultivation of your mind. Read over the above maxims carefully and thoughtfully atleast once every week."

SHAKESPEARE.

The Elements.

So mixed in him—that Nature might Stand us,
And say to all the world, 'This was a Man.'

The greatness of Shakespeare consists in the universality of his comprehension. Truth under whatever iteration we may name it expresses itself to the Poet, as the very spirit that pervades the world the comprehensibility of reality, concentrated in the mirror of truth and reflected in the world of Nature. As Novalis puts it 'we are near waking, when we dream that we dream'. The idea of existent reality arises only from a Non-Existent Ideality. 'The Beautiful,' says Goethe in his Olympian style, 'The Beautiful is better than the Good; Truth in its several manifestation is the Beautiful; and the Good, the idea of Progression is less than the Beautiful, that of completed perfection.

He discovers by intuition, what others strive after by reason. 'When he perceives,' to quote Sankara, 'he perceives not only his perceptions, but also something not his perception, and not his personality. There is the

depth of view that evaporates on microspec-tion, that visualizes the conception and so concentrates it. 'Veil after veil may be undrawn, but the innermost meaning can never be exposed'.

He occupies the world like the 'Spirit brooding over', and expresses Truth of an impartiality transcending Reason. He revels in higher Scepticism; but he diseards in the main the tenet that of Comar Khayyam. He can be condensed,

The world is a stage,
Man is but a Dream:
Life is but a Sleep:
Joy is a Vanity.*

He has penetrating eyes of Vision and his clearness of insight, is as Henic fancying 'the glittering glow-worms at night, as the diamonds left by king's children in the morning at play.' Nature is the luxuriancy of fancy, wherein 'the truth of the meanest flower' unfolds herself, and where Beauty in all its concordance pervades entire.

The characters that fill the stage, flit and gambol in the wanton wind, and appear as Burke imagined as 'touching the arb 'of human horizon. The world of human fancy opes up its vista, and the several passions play their fantastic parts. Love dominates passion; and impulse necessitates action.

He kept himself a spectator of life, while in the midst of it. He was so much in it, that he was outside. This his experience was able to accomplish, and his genius to enlarge. And he stands alone, and unrivalled, in the sphere of observation.

* As regards his conception of heaven and hell, he cognises it as from the characteristic vacancy of the conviction of his mind. If pressed too far, his idea will coincide with that of Tean Paul 'the earth a gas, and our second world a grave.'

ATANK NIGRAH PHARMACY

JAMNAGAR, KATHIAWAR.

The oldest and the largest *Pharmacy* in the whole of BOMBAY Presidency.

A firm of established reputation Since 1881.

SLEEPLESSNESS

is induced by worry, overwork, mental and bodily prostration,
irritability of temper, great anxiety, nervous
temperament, etc., etc., and
can be remedied by
refreshing the brain and nerves.

If therefore you are suffering from his wasting disease you
can find no better medicine than—

ATANK NIGRAH PILLS.

☞ These pills—replenish and enrich the nerves and refresh
the brain, incidentally inducing sleep.

The pills are scrupulously free from all narcotics.

Sold everywhere.

A tin of 32 pills cost Re. 1.

Advise Catalogues, etc., free on application.

Ably managed by Graduates Shastries and Others.

VAIDYA SHASTRI

MANISHANKER GOVINDJI,

Madras Branch: 26, BROADWAY. JAMNAGAR, (Kathiawar.)

BUSINESS WORLD

A MAGAZINE FOR ECONOMISTS AND BUSINESSMEN.

Devoted to General Economics, Trade, Business, Industry, Finance,
Education and Sociology, and

Recognised as an important Organ of Public Opinion on the Agricultural, Industrial, Commercial, Financial and Social Progress of India.

Publishes **Educative Articles** on the Subjects that are of vital importance for the development of a **Business Instinct** among Indians considered necessary for the advancement of the **Material Prosperity of India**, and reviews **Current Economic Topics** from the truly **National** point of view.

Its special features are the "TRADE INQUIRIES" and the "TRADE LIST AND BUYER'S GUIDE" sections which are run solely for the benefit of the Subscribers. Any subscriber can have the privilege of a free service of the former and a free publication of his name in the latter under his special Trade. The former is a clearing house for all information of a trade nature and purposes to bring MANUFACTURERS and DEALERS in contact. The latter is to publish a list of all BUSINESSMEN, TRADERS, and MANUFACTURERS under a number of classified Trade Heading. ONE-INCH BUSINESS CARDS of FIRMS and INDIVIDUALS can be inserted in the latter for a charge of Rs. 3 per insertion or Rs. 30 for a year or 12 insertions.

ANNUAL SUBSCRIPTION Rs. 6. SPECIMEN COPY As. 12.

BUSINESS WORLD is widely circulated throughout India, Burma and Ceylon and in some of the important Foreign centres among a selected class of people such as Businessmen, Bankers and Lawyers, Merchants, Manufacturers, Insurancemen, Engineers, Mill, Factory and Mine Owners, Agriculturists, Planters, Government and Railway Officials, Members of the Legislative Councils, College Professors and Students, etc., and is hence the BEST MEDIUM OF ADVERTISEMENT for all kinds of Trade.

For particulars and Terms apply to:

The General Manager, "BUSINESS WORLD,"

P. O. Box No. 235, MADRAS.

அஜீர்ணரி லவணம்

இது ஒவ்வொருவரும் கையில் வைத்திருக்கவேண்டிய ஓர்சஞ்சீவி எனலாம். அஜீர்ணம்வாந்தி, வயிற்போக்கு, வலி முதலியவற்றை இரண்டு பொழுதில் அகற்றக்கூடியது. சிறிய புட்டி 1க்கு, விலை அணா 12.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறைமருந்துடன் காணலாம்.

அம்புஜ மந்திரம்,

திருவகீர்திரபுரம்,

திருப்பாப்புவியூர், தென்னாற்காடு ஜில்லா.

குஸும பஹுளம்

கேசவர்தகஸ்னேஹா

இவ்வுல்லாசவாசனைத்தைலம் பற்பலவாசனாபுட்பங்களுள்ளும், குளிர்ந்த பச்சிலைகளினாலும், வெகுமூயற்சியுடன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதை யாவரும் அநுதினம் கூந்தலிற்றடவி சிக்கறுத்து பக்குவமாக வாரிமுடித்துவரின் கூந்தலானது அதிக வளர்ச்சியை அடையுமென்பது திண்ணம். மூளை குளிர்ந்து, கண்ணெரிச்சல், பொடுகு, முதலிய அநேக துர்குணங்களை அகற்றும். பாட்டில் 1க்கு, விலை அணா 12.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறைமருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

தந்தாமிருதம்

பற்பொடி

அசைந்தபற்களை இறுகச்செய்யும் பல்லின் துர்நாற்றம்போம். பல்வெளுக்கும். பல்லினின்று வரும் ரத்தத்தைத் தடுக்கும். பல்லின் ஊத்தை யென்ற அழுகில் ஊரும் பற்பல வியாதிக் கிருமிகளைப் போக்கி அநேக வியாதிகளை வரவொட்டாது தடுக்கும். மிகச் சொல்லின் விரியும். வாங்கி உபயோகித்துவர அதின் மேன்மையான குணங்களை நாம் அனுபவத்தில் காணலாம். பொட்டளம் 1க்கு, விலை அணா 4.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

அம்புஜ மந்திரம்,

திருவகீர்திரபுரம்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸம்ஸ்கிரத புத்தகங்கள்

(1) பாலர்களுக்கு முதலில் அப்பியசிக்கவேண்டியதற்காக அக்ஷரங்களும் இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத்து பெயர்களும் வாக்கியங்களும், கதைகளும், சுலபமான நடையில் பாரத சங்கிரகமும் அடங்கியது விலை அணா 4.

(2) பிள்ளைக்கு சுலபமாக படிக்கும்பொருட்டு ராமகதாஸாரம் (ராமாயணாஸாரம்) நாகரளமுத்தில் விலை அணா 2.

(3) ஸம்ஸ்யாவலி (மிகவும் அற்புதமானது) விலை அணா 1.

(4) ஸம்ஸ்யாவலி பத்தங்களடங்கியது (நாகர அக்ஷரத்தில்) இதில் அனேகவிசித்திரமான பத்தங்களும், வனகவிாடி ஸமஸ்யைத் திரவாடி ஸமஸ்யை சுனாபுராவி வஹிபுராவி முதலிய அற்புதமான பெரா கங்களடங்கியது விலை அணா 8.

விலாசம்:

சதாவநாஸம். வேதாந்தாசாரி,
திருவகீர்திரபுரம் (via) திருப்பாப்புவியூர்.

சித்தாந்த ஜோதிடநிலயம்

ஆஸ்திக அறிவுடையோர்காள்?

ஸ்ரீ ஆதித்யாதி நவக்கிரக சாரங்களைக்கொண்ட தத்தந்திரிகாலப்பலன்களை ஆராய்ந்தறிந்துகொள்வதற்காக முன்னர் நவக்கிரகங்களும் பதினெண்ணிரிஷிகளும் அகஸ்தியர் கௌசிகர் சுகர் முதலிய பல மகான்களால் அருள்செய்யப்பட்ட அரிய நூல்களில் முகூர்த்த நிர்ணயம் வதாவரநிர்ணயம் மனை ஆயகம் கூபநிர்ணயம் ஆருடபலன் கோசாரபலன் ஜாதகபொதுபலன் திசாபுத்தி அந்திரபலன் முதலியவைகளை காலதேசவர்த்தமானப்படி மணிமந்திராவுடத சாந்திவிவரங்களடங்கி சொல்லியுள்ள சில சாஸ்திரங்கள் என்னிடமிருந்து பலருமனுபவித்து நன்கு மதித்து முன்னர். இவ்வித சாஸ்திரங்களில் அவரவர் பலன்களை அறிந்துகொள்ள விரும்புமவர்கள் அடியிற் கண்ட என்னிடம் நேரிலாவது தபால்மூலமாயாவது தெரிந்து கொள்ளலாம்

இங்ஙனம்,

ஜோதிடம். சித்தப்ப நாபுரி,

தொட்டி (கிராமம்),

திருவகீர்திரபுரம், திருப்பாதிப்புவியூர்.

TALISMANS AND CHARMS

For those People to avoid all Sorts of Misfortunes and enter the Gates of Successful Life.

For Honour, Riches, Learning, and Greatness...	7 8 0
For Health, Physical Strength, &c. ...	7 8 0
For Power of Eloquence, Speeches, &c. ...	7 8 0
For Success in any Undertaking or Litigation, &c. ...	10 0 0
For Success in Sport, Racing, Cards, Games of Chance, &c. ...	7 8 0
For Success in Trade, and Business ...	10 0 0
For Men's Love to women ...	7 8 0
For Woman's Love to men ...	10 0 0
For Love of Opposite Sex, attractive power ...	7 8 0
For Agricultural Prosperity, Farming, Good Crops, etc. ...	7 8 0
For Success in Mining Plumbago, &c. ...	100 0 0
For success in Gemming ...	225 0 0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success ...	15 0 0
Specially valued and worn by every successful Hebrew, 2nd quality ...	21 0 0
Do. 1st quality ...	30 0 0
Extensive Life Readings ...	15 0 0

Note.—A Money Order will bring the Talisman to your door. Always the full amount should be paid in advance. No V.P.P.

D. A. RAM DUTH, Astrologer,

No. 30, (ac), Cheku St., COLOMBO, (Ceylon.)

அகஸ்திய சாகாதைலம்

இது ஸ்நானத்துக்கு மிகவும் ஸ்லாக்கியமானது. தேகத்தில் நரம்புத் தளர்ச்சியாலும், இரத்தக்குறைவாலும் ஏற்படும் அநேக வியாதிகளை நிவர்த்திக்கும். இதை உபயோகித்து அவ்வர்கள் குணத்தை அனுபவத்தில் காண்பதே நலம் என்று இங்கு அதிகம் விஸ்தரிக்கவில்லை. 1 சேர் புட்டி 1க்கு, விலை ரூ. 1.

தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் காணலாம்.

அம்புஜமந்திரம்,

திருவகீர்திரபுரம்,

திருப்பாதிருப்புவியூர்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

ஸர்வஜ்வர ஹா வட

இந்த மாத்திரைகளை எந்த ஜ்வரத்திலும் உபயோகிக்கலாம். எல்லாவித விஷஜ்வரங்களையும் இலகுவாக சந்தப்படுத்தும். இதற்கு வசப்படாத ஜ்வரம் ஒன்று மேகிடையாது. இதை ஒவ்வொருவரும் கையில்வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

ஒரு சிறு புட்டி மாத்திரை, விலை ரூ. 1.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

உபயோகிக்கும் முறை மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

அம்புஜ மந்திரம்,

திருவகீர்திரபுரம்,

திருப்பாதிருப்புவியூர்,

தென்னாற்காடு ஜில்லா.

Useful Indian Inventions.

A boon to Swadeshi Lovers.

SWADESHI STYLO-PEN.

MADE OF BRASS
STRONG & DURABLE
FINE WORKMANSHIP
BEAUTIFUL DESIGN

PRICE

Ordinary Rs. 2-0-0

Nickelled „ 2-8-0

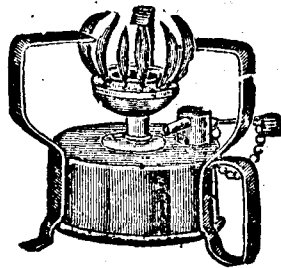

SMOOTH WRITING
STRONGER THAN
FOREIGN MAKES
ALL WITH CLIP

Postage and packing As. 6 only.

Free postage and packing to the purchaser of 3 at a time.

SWADESHI SPIRIT STOVE.

An indispensable factor to tourists, hunting parties, traders, and travellers. Efficient, cheap and comfortable. Occupies little space being small in size. Gives strong flames sufficient to boil milk, water, potatoes, prepare tea, coffee, etc. Made of highly polished brass. Very beautiful to see.

Burns mythilated spirit available in every market. Rs. 3 each. Packing and postage Annas 8 only. Postage free to purchaser 3 at a time.

Apply to the Manager,

Bal Bahar Office, DELHI.